

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

BS

747

, B74

1805

Η ΠΑΛΑΙΑ
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

Bible. O.T. Greek.

Η ΠΑΛΑΙΑ
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΤΑ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS
TESTAMENTUM

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTERPRETUM.

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM,

EX EDITIONE

LAMBERTI BOS.

TOMUS III.

OXONII,
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
1805.

Ret - 3
Thin
12-28-23
5487

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σαλωμώντος
υἱῷ Δαυίδ, ὃς ἐβασίλευσεν
ἐν Ἰσραὴλ,

2 Γινῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν,
νοῆσαι τε λόγους φρονήσεως,

3 Δέξασθαι τε τροφὰς λό-
γων, νοῆσαι τε δικαιοσύνην
ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν·

4 Ἵνα θῷ ἀκάκοις πανε-
ργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἰσθῆσιν
τε καὶ ἔννοιαν.

5 Τῶν δὲ γὰρ ἀκέσας σοφὸς
σοφώτερος ἔσται, ὁ δὲ νοήμων
κυβέρνησιν κτήσεται·

6 Νοήσει τε παραβολὴν καὶ
σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σο-
φῶν καὶ αἰνίγματα.

7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυ-
ρίου, συνέσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι
τοῖς ποιῶσιν αὐτήν· εὐσέβεια
δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως,
σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς
ἐκζητήσουσιν.

8 Ἄκου υἱὲ παιδείαν πατρός·

VOL. III.

σε, καὶ μὴ ἀπόση θεσμὸς μη-
τρός σε.

9 Στέφανον γὰρ χαρίτων
δέξῃ σῇ κορυφῇ, καὶ κλοιδόν
χρύσειον περὶ σὴ τραχήλῳ.

10 Τίτῃ μὴ σε πλανήσωσιν
ἄνδρες ἀσεβεῖς, μηδὲ βουλη-
θῆς.

11 Ἐὰν παρακαλέσωσί σε,
λέγοντες, Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν,
κοινωνήσον αἵματος, κρύψωμεν
δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδί-
κως,

12 Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσ-
περ βδέης ζῶντα, καὶ ἄρωμεν αὐ-
τῷ ἢ μνήμην ἐκ γῆς,

13 Τὴν κτῆσιν αὐτῷ ἢ πο-
λυτελῇ καταλαβόμεθα, πλῆ-
σωμεν δὲ οἴκας ἡμετέρους σκύ-
λων·

14 Τὸν δὲ σὸν κληρὸν βάλε
ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον
κτησόμεθα πάντες, καὶ μαρ-
σίππιον ἐν γεννηθῆτω ἡμῖν·

15 Μὴ πορευθῆς ἐν ὁδῷ μετ'

B

αὐτῶν, ἐκκλινον δὲ τὸ πόδα σε
ἐκ τῶν τρίβων αὐτῶν.

17 Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνειαι
δίκτυα πλερωτοῖς.

18 Αὐταὶ γὰρ οἱ φόνες μετ-
έχοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς
κακά· ἡ δὲ καταστροφή ἀνδρῶν
παρανόμων κακὴ.

19 Αὐταὶ αἱ ὁδοὶ εἰσι πάν-
των τῶν συντελεσάντων τὰ ἄνομα·
τῇ γὰρ ἀσεβείᾳ τὸ ἑαυτῶν ψυ-
χὴν ἀφαιρῶνται.

20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖ-
ται, ἐν δὲ πλατείαις παρρη-
σίαν ἄγει.

21 Ἐπὶ ἄκρων δὲ τειχέων
κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις θυ-
νασῶν παρεδρεῖναι, ἐπὶ δὲ πύ-
λαις πύλεις θάρσσσα λέγει,

22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι
ἔχονται τὸ δικαιοσύνης, ἐκ αἰσ-
χυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες τὸ
ὑβρεως ὄντες ἐπιθυμηταί, ἀσε-
βεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἰσ-
θῆσιν,

23 Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο
ἐλέγχοις· ἰδὲ προήσομαι ὑμῖν
ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ
ὑμᾶς τὸ ἐμὸν λόγον.

24 Ἐπειδὴ ἐκάλειν, καὶ ἔχ
ὑπηκούσατε· καὶ ἐξέτηνον λόγους,
καὶ οὐ προσείχετε·

25 Ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε
ἐμὰς βελάς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐ-
λέγχοις ἠπειθήσατε·

26 Τοιγαρὺν καὶ γὰρ τῇ ὑμε-

τέρα ἀπολεία ἐπιγελάσομαι,
καταχαρῶμαι δὲ ἡνίκα ἔρχηται
ὑμῖν ὁλεθρος·

27 Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν
ἄφνω θόρυβος, ἡ δὲ καταστροφή
ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, καὶ ὅταν
ἔρχηται ὑμῖν θλίψις καὶ πο-
λιορκία, ἡ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν
ὁλεθρος.

28 Ἐγὼ γὰρ ὅταν ἐπικαλέ-
σηθῇ με, ἐγὼ δὲ ἐκ εἰσακί-
σομαι ὑμῶν, ζητήσωσί με κα-
κοί, καὶ ἔχ εὐρήσασιν.

29 Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν,
τὸ δὲ λόγον τοῦ Κυρίου οὐ προεί-
λαντο,

30 Οὐδὲ ᾗθειον ἐμαῖς προσ-
έχιν βελαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ
ἐμὰς ἐλέγχους.

31 Τοιγαρὺν ἔδονται τὸ ἑαυ-
τῶν ὁδὸν τὰς καρπὰς, καὶ τὸ ἑαυ-
τῶν ἀσεβείας πληροῦνται.

32 Ἀνθ' ὧν γὰρ ᾗδίκην νη-
πίες, φονευθήσονται, καὶ ἐξε-
τασμός ἀσεβεῖς ὀλεῖ.

33 Ὁ δὲ ἐμὲ ἀκύνων κατα-
σκηνώσει ἐπὶ ἐλπίδι, καὶ ἡσυ-
χάσει ἀφόβως ἀπὸ πάντων
κακῶν.

Κεφ. β'. 2.

ΥΙΕ ἂν δεξιόμενος ῥῆσιν ἐ-
μῆς ἐντολῆς κρύψης παρὰ
σεαυτῷ,

2 Ὑπακούσεται σοφίας τὸ ἔς
σε, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου
εἰς σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ

αὐτὴν ἐπὶ νεφέτησιν τῷ υἱῷ
σε.

3 Ἐὰν γὰρ ᾖ σοφίαν ἐπικα-
λέσῃ, καὶ τῇ συνέσει ὄψι φωνήν
σε,

4 Καὶ εἰὰν ζητήσῃς αὐτὴν
ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυρὸς
ἐξερευνήσῃς αὐτήν·

5 Τότε συνήσεις φόβον Κυ-
ρίου, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὐρήσεις·

6 Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν,
καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ γνώσις
καὶ ἀνέσεις.

7 Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατ-
ορθοῦσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ
ᾧ πορεύαν αὐτῶν,

8 Τῷ φυλάξαι ὁδὸς δικαιο-
ματιῶν, καὶ ὁδὸν εὐλαβεμένων
αὐτὸν διαφυλάξαι.

9 Τότε συνήσεις δικαιοσύνην
καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάν-
τας ἄξονας ἀγαθῆς.

10 Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία
εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις
τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι ὀφείλῃ,

11 Βελὴ καλὴ φυλάξῃ σε,
ἐννοία δὲ ὅσια τηρήσει σε,

12 Ἵνα ῥύσῃταί σε ἀπὸ ὁδῶ
κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλῶντος
μηδὲν πρίον.

13 Ὡς οἱ ἐγκαταλείποντες
ὁδὸς εὐθείας ὅ πορεύεσθαι ἐν
ὁδοῖς σκότους·

14 Οἱ εὐφραίνόμενοι ἐπὶ κα-
καῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ
κακῇ·

15 Ὡς αἱ τρίβοι σκολῖαι, καὶ
καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐ-
τῶν,

16 Τῷ μακράν σε ποιῆσαι
ἀπὸ ὁδῶ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον
ᾧ δικαίας γνώμης· οὐ μὴ σε
καταλάβῃ κακὴ βελὴ·

17 Ἡ ἀπολιπῶσα διδασκα-
λίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν
ἐπιλεησμένη·

18 Ἐθετο γὰρ παρὰ τῷ
θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ
παρὰ τῷ ᾧ μετὰ ᾧ γηγεῶν
τὰς ἄξοντας αὐτῆς.

19 Πάντες οἱ πορευόμενοι ἐν
αὐτῇ ἐκ ἀναγρέψουσιν, ἐδὲ μὴ
καταλάβωσι τρίβες εὐθείας·
οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ
ἐνιαυτῶν ζωῆς.

20 Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβες
ἀγαθῆς, εὗροσαν ἂν τρίβους
δικαιοσύνης λεῖας.

21 Ὅτι εὐθεῖς κατασκευά-
σας γῆν, καὶ ὅσοι ὑπολειφθή-
σονται ἐν αὐτῇ.

22 Ὅδοι ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀ-
λῶνται, οἱ δὲ παράνομοι ἐξ-
ωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΙΕ, ἱμῶν νομίμων μὴ ἐπι-
λανθάνε, τὰ δὲ ῥήματά
με τηρεῖτω σὴ καρδίᾳ.

2 Μῆκος γὰρ βίης, καὶ ἔτη
ζωῆς, καὶ εἰρήνην προσθήσεται
σοι.

3 Ἐλεημοσύναι καὶ κρίσεις μὴ

ἐκλειπίνουσάν σε· ἄφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σὺ τραχήλῳ,

4 Καὶ εὐρήσεις χάριν καὶ προσὸς καλὰ ἐκέπαιον Κυρίου καὶ ἀνθρώπων.

5 Ἰσθὶ πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ σὺ σοφία μὴ ἐπαίρει.

6 Πάσαις ὁδοῖς σε γνώριζε αὐτήν, ἵνα ἐρξοτορῇ τὰς ὁδὸς σε.

7 Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβῶ δὲ τὸν Θεόν, καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακῆ.

8 Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματί σε, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀφείοις σε.

9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπέρχει αὐτῇ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης·

10 Ἵνα πύμπληται τὰ ταπεινὰ σε πλησμονῆς σίτῳ, οἷον δὲ αἱ ληνοὶ σε ἐκβλύζουσιν.

11 Τίε μὴ ὀλιγώρει παίδεϊς Κυρίου, μηδὲ ἐκλύει ὑπ' αὐτῆς ἐλεγχόμενος.

12 Ὅν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, ἐλέγχει, μασιγοῖ δὲ πάντας υἱὸν ὃν παραδέχεται.

13 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὔρει σοφίαν, καὶ φητός ὃς εὔδει φρόνησιν.

14 Κρεῖσσον γὰρ αὐτήν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίον καὶ ἀρ-

γυρίῳ θησαυρί.

15 Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθῳ πολυτελεῶν, οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ ἔστιν πονηρόν· εὐγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον καὶ ἀξίον αὐτῆς ἐστὶ.

16 Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλεῖτος καὶ δόξα· ἐκ δὲ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς ἐν εἰρήνῃ.

18 Εὐλὸν ζωῆς ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεραιομένοις ἐπ' αὐτήν ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλής.

19 Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθιμελίωσε τὴν γῆν, ἠτοίμασε δὲ ἐκρινὰς φρονήσαι.

20 Ἐν αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύησαν ὁροῦς.

21 Τίε μὴ παραρρύη, τήρησον δὲ ἐμὴν βελὴν καὶ ἔννοϊαν·

22 Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχὴ σε, καὶ χάρις ἡ περὶ σὺν πραχήλῳ· ἔσται δὲ ἴσως ταῖς σαρκί σε, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀφείοις.

23 Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδὸς σου, ὃ δὲ πρὸς σε οὐ μὴ προσκόψῃ.

24 Ἐὰν γὰρ κάθῃ, φόβος ἔσῃ, ἰὰν δὲ καθεύδῃς, ἥδως ὑπνώσῃς.

25 Καὶ οὐ φοβηθήσῃ πλάπιν ἐπελθαῦσαν, καὶ ὀρμάς ἀσεβῶν ἐπερχομένας.

26 Ὁ γὰρ Κύριος ἔσται ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σου, καὶ ἐρεῖσαι σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς.

27 Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐν δόξῃ, ἥνικα ἂν ἔχῃ ἡ χεὶρ σου βοηθεῖν.

28 Μὴ εἴπῃς, Ἐπανελθὼν ἐκάτηκε, αὐριον δώσω, δυνατὲ σε ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τίξεται ἡ ἐκείνου.

29 Μὴ τρετῆνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακῶ, παροικῶντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί.

30 Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μήτι σε ἐργάσεται κακόν.

31 Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνθρώπων οὐσίαν, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδοὺς αὐτῶν.

32 Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίου πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνδριάζει.

33 Κατάρτα Θεὸς ἐν οἰκοῖς ἀσεβῶν, ἐπαύλης δὲ δικαίων εὐλογεῖται.

34 Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

35 Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὑψώσαν

ἀτιμίαν.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ πατέρες παιδείαν πατέρες, καὶ προσέχετε γυνῶναι ἔννοιαν.

2 Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωρεῖμαι ὑμῖν, ἢ ἔμμεν νόμον· μὴ ἐγκαταλίπτε.

3. Τίος γὰρ ἐχενόμην κριγὼ πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός.

4 Οἱ ἔλεγον καὶ ἐδιδασκόν με, Ἐρεβέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολὰς, μὴ ἐπιλάθῃ.

5 Μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἡμῶ σώματος,

6 Μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνδρίζεται σε· ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε.

8 Περιχαράκασον αὐτὴν, καὶ ὑψώσε σε· τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ.

9 Ἴνα ὅψῃ τῇ σῇ κεφαλῇ γέφανον χαρίτων, γέφανον δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σε.

10 Ἄκουε υἱὲ καὶ δέξαι ἡμῶς λόγους, καὶ πληθυνθήσεται ἔτη ζωῆς σου, ἵνα σοι γίνωμαι πολλοὶ ὁδοὶ βίης.

11 Ὅδους γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δὲ σε τρυφῆς ὁδοῖς.

12 Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, καὶ συσκληροθήσῃς σε τὰ διαθήματα, ἰὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιήσεις.

13 Ἐπιλαβὲ ἱμῆς παιδείας,
μὴ ἀφῆς, ἀλλὰ φύλαξον αὐ-
τὴν σεαυτῷ εἰς ζῶν σα.

14 Ὅδὸς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλ-
θῃς, μηδὲ ζηλώσης ὁδὸς πα-
ρανόμων.

15 Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπε-
δεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἐκ-
κλινόν δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλ-
λαξον.

16 Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν,
ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν, ἀφή-
ρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ
κοιμῶνται.

17 Οἶδε γὰρ σιτῶνται σῖτα
ἀσεβείας, οἶνῳ δὲ παρανόμῳ
μεθύσκονται.

18 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων
ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπο-
ρεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως
κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.

19 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκο-
τειναὶ, ἐκ οἷδαςι πῶς προσ-
κόψουσιν.

20 Τίτ' ἱμῇ ῥῆσαι πρόσεχε,
τοῖς δὲ ἱμοῖς λόγοις παρα-
βάλλε σὸν ἕς.

21 Ὅπως μὴ ἐκλίπῃς σε αἱ
πηγαί σά, φύλασσε αὐτὰς ἐν
καρδίᾳ.

22 Ζωὴ γὰρ ἐστὶ τοῖς εὐρίσ-
κασιν αὐτὰς, καὶ πάσῃ σαρκὶ
ἴασις.

23 Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν
καρδίαν, ἐκ γὰρ τῶν ἐξοδοῖ
ζῆς.

24 Περίελε σεαυτῷ σκολιὸν
τόμα, καὶ ἀδίκᾳ χειρὶ μακρὰν
ἀπὸ σὲ ἀκῶσαι.

25 Οἱ ὀφθαλμοὶ σε ὀρθα-
βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά
σε νεύετω δίκαια.

26 Ὅρθαὺς τροχιάς· πᾶσι
σοῖς ποσὶ, καὶ ταῖς ὁδῶς σα καθ-
εύθυνε.

27 Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ,
μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερά, ἀποστρέψον
δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδῶν κακῆς·
ὁδὸς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οὐδὲν
ὁ Θεὸς, διεστραμμέναι δὲ εἰσιν
αἱ ἐξ ἀριστερῶν· αὐτὸς δὲ ὀρ-
θαὺς ποιήσει τὰς τροχιάς σα,
τὰς δὲ πορείας σα ἐν εἰρήνῃ
προάξει.

Κεφ. ε'. 5.

ΤΙΕ ἱμῇ σοφίᾳ πρόσεχε,
ἱμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε
σὸν ἕς,

2 Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγα-
θὴν· αἰσθήσεις δὲ ἱμῶν χειλέων
ἐντέλλεται σοι· μὴ πρόσεχε
φαύλῃ γυναικί.

3 Μὲλι γὰρ ἀποσάξει ἀπὸ
χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἥ
πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φά-
ρυγα,

4 Ὅτερον μέντοι πικρότερον
χολῆς εὐρήσεις, καὶ ἠκονημένον
μᾶλλον μαχαίρας διζόμε.

5 Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πό-
δες καταγνοῖ τὰς χωμένους
αὐτῇ μετὰ θανάτου εἰς τὴν ἄσθην,

τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρί-
δεται.

6 Ὅδὸς γὰρ ζωῆς ἐκ ἐπέρ-
χεται, σφαλεραί δὲ αἱ τρο-
χιαί αὐτῆς, καὶ ἐκ εὐγνωστοί.

7 Νῦν ἔν υἱὲ ἀκνέ μου, καὶ
μὴ ἀκύρως ποιήσεις ἑμὲς λό-
γους.

8 Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς
σὴν ὁδόν· μὴ ἐγγίσης πρὸς
θύραις οἴκων αὐτῆς,

9 Ἵνα μὴ πρὸν ἄλλοις ζωὴν
σὲ, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

10 Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἄλ-
λότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ
πρόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων ἔλ-
θωσι·

11 Καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ'
ἰσχάτων, ἥνικα ἂν κατατρι-
βῶσι σάρκες σώματός σε,

12 Καὶ ἐρεῖς, Πῶς ἐμίσησα
παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν
ἡ καρδιά μου;

13 Οὐκ ἤκουον φωνὴν παι-
δεύοντός με καὶ διδάσκοντός με,
ἐδὲ παρέβαλλον τὸ ἔς μου.

14 Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν
παντὶ κακῷ, ἐν μίσῳ ἐκκλη-
σίας καὶ συναγωγῆς.

15 Πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγ-
γείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων
πηγῆς.

16 Μὴ ὑπερεκχέισθω σοὶ ὕ-
δατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ
σὰς πλατείαις διαπορευέσθω τὰ
σὰ ὕδατα.

17 Ἐγὼ σοὶ μόνῳ ὑπάρ-
χοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος
μετασχήτω σοί.

18 Ἡ πηγὴ σου ὅ ὕδατος
ἔγω σοὶ ἰδία, καὶ συνευφραίνου
μετὰ γυναικὸς ᾧ ἐκ νεότητός
σε.

19 Ἐλαφὸς φιλίας καὶ πῶλος
σῶν χαρίτων ὁμιλεῖτω σοί, ἡ
δὲ ἰδία ἠγείσθω σε καὶ συνέγω
σοὶ ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ
τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερό-
μενος, πολλοσὸς ἴση.

20 Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἄλ-
λοτρίαν, μηδὲ συνέχευ ἀγκά-
λαις ᾧ μὴ ἰδίας·

21 Ἐνώπιον γὰρ εἰσι τῶν ὅ
Θεῶν ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρὸς, εἰς
δὲ πάσας τὰς τροχιάς αὐτῆ
σκοπεύει.

22 Παρανομίαι ἀνδρᾶ ἀγρεύ-
ουσι, σερραῖς δὲ ᾧ αὐτῷ ἀμαρ-
τιῶν ἕκαστος σφίγεται.

23 Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀ-
παιδεύτων, ἐκ δὲ πληθὺς τῆς
ἐαυτοῦ βιότητος ἐξερίφη, καὶ
ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Κεφ. 5'. 6.

ΤΙΕ εἰὰν ἐγνώσῃ σὸν φίλον,
παράδῳσιν τὴν χεῖρα ἐ-
χθρῷ.

2 Παγίς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ
τὰ ἰδία χεῖλη, καὶ ἀλίσκεται
χείλεσιν ἰδίου σώματος.

3 Ποίη υἱὲ ἀ ἐγὼ σοὶ ἐντέλ-
λομαι, καὶ σώζε· ἥκεις γὰρ εἰς

χειρας κακῶν διὰ σὸν φίλον·
ἴσθι· μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε
δὲ καὶ τὸ φίλον σε ὃν ἐνεγλήσω.

4 Μὴ ὥς ὑπνόν σοῖς ὁμ-
μασι, μηδὲ ἐπινυσσῆς σοῖς
βλεφάροις.

5 Ἴνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς
ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρνειον ἐκ
παγίδος.

6 Ἴδι πρὸς τὸ μύρμηκα ὃ
ὀκνηρὸν, καὶ ζήλωσον ἰδὼν ταῖς
ὁδῶς αὐτῆς, καὶ γενῶ αἰνῶν σο-
φώτερος.

7 Εκείνῳ γὰρ γεωργίᾳ μὴ
ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸ ἀναγκα-
ζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπό-
την ὦν,

8 Ἐτοιμάζεται θέρους τὴν
τροφὴν, πολλὰν τε ἐν τῷ ἀμη-
τῷ ποιεῖται τὸ παράδεισιν· ἢ
πορεύθητι πρὸς τὸ μέλισσαν,
καὶ μάθε ὡς ἐργατίς ἐστὶ, τὴν
τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖ-
ται· ἢς τὰς πόνους βασιλεῖς καὶ
ιδιώται πρὸς ὑγίαν προσφέ-
ρονται· ποθεῖν δὲ ἐστὶ πᾶσι
καὶ ἐπίδοχος, καὶ περ ὅσα τῇ
ρώμῃ ἀσθενῆς, τὸ σοφίαν τιμή-
σασα προήχθη.

9 Ἔως τίνος ὀκνηρὸν κατὰ-
κεισαι; πότε δὲ ἐξ ὑπνὸς ἐγερ-
θήσῃ;

10 Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλί-
γον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυ-
τᾶζαις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ
χερσὶ στήθῃ.

11 Εἴτ' ἐμπαράγινεταιί σοι
ὥσπερ κακὸς ὁδοιπóρος ἡ πε-
νία, καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς
δρομεύς· ἰὰν δὲ ἀοικνὸς ᾖς, ἡξῶ
ὥσπερ πηγή ὁ ἀμαρτὸς σε· ἢ
δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεύς
ἀπ' αὐτομολήσῃ.

12 Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παρὰ-
νομος πορεύεται ὁδῶς ἢ ἀγα-
θᾶς.

13 Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλ-
μῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδά-
σκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων·

14 Διεστραμμένη καρδία τε-
κταίνεται κακὰ, ἐν παντὶ και-
ρῷ ὁ τοιοῦτος ταραχὰς συνίστησι
πόλει.

15 Διὰ τῆτο ἐξαπίνης ἔρ-
χεται ἡ ἀπώλεια αὐτῆς, δια-
κοπὴ καὶ συντριβὴ αἰώνου.

16 Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς
μισῶ ὁ Θεός, συντρίβεται δὲ
δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς.

17 Ὁφθαλμοὶ ὑβρίζῃ, γλῶσ-
σα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσιν
αἷμα δικαίως,

18 Καὶ καρδία τεκταινομένη
λογισμὸς κακὸς, καὶ πόδες ἐπι-
σπύδοντες κακοποιεῖν.

19 Ἐκκαίῃ ψευδῇ μάρτυς
ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις
ἀναμέσον ἀδελφῶν.

20 Τὶ ἐφύλασσε νόμους πα-
τρός σε, καὶ μὴ ἀπίσῃ θεσμὸς
μητρός σε.

21 Ἀφαιψαὶ δὲ αὐτὸς ἐπὶ σῇ

ψυχῇ διαπαντός, καὶ ἐγκλοί-
ωσαι παρὶ σὺ τραχήλῳ.

22 Ἡνίκα ἂν περιπατῇς,
ἐπάγε αὐτὴν καὶ μετὰ σὲ ἔγω,
ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω
σε, ἵνα ἐγειρομένη συλλαλή-
σῃ σοι.

23 Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμου
καὶ φῶς, ὁδὸς ζωῆς, καὶ ἐλεγχος
καὶ παιδεία,

24 Τὰ διαφυλάσσουν σε ἀπὸ
γυναικὸς ὑπάνδρου, καὶ ἀπὸ δια-
βολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας.

25 Μὴ σε νικήσῃ κάλλυς
ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς
ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς
ἀπὸ τῆ αὐτῆς βλεφάρων.

26 Τιμὴ γὰρ πόρνῃς ὅση καὶ
ἐνὸς ἄρτου, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τι-
μίας ψυχὰς ἀγρεύει.

27 Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν
κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ καί-
καύσει ;

28 Ἡ περιπατήσει τις ἐπ'
ἀνδράκων πυρὸς, τὰς δὲ πόδας
οὐ κατακαύσει ;

29 Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς
γυναῖκα ὑπάνδρου, ἐκ αἵματος
θήσεται, ἐδὲ πᾶς ὁ ἀπλόμενος
αὐτῆς.

30 Οὐ θαυμαστὸν ἵαν αἰῶν
τις κλέπων, κλέπει γὰρ ἵνα
ἐμπλήσῃ τὴν ψυχὴν πονῶν.

31 Ἐὰν δὲ αἰῶν, ἀποτίσῃ
ἐπιπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρ-
χοντα αὐτῇ ὡς ῥύσειαι ἐαυτὸν.

32 Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἑνδεκαν
φρενῶν ἀπώλειαν τῇ ψυχῇ αὐ-
τῇ περιποιεῖται,

33 Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας
ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτῷ
ἐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.

34 Μισὸς γὰρ ζήλος θυμὸς
ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν
ἡμέρᾳ κρίσεως.

35 Οὐκ ἀνταλλάσσεται ὕδ-
νὸς λύτεν τὴν ἐχθραν, ἐδὲ μὴ
διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

Κεφ. Ζ'. 7.

ΤΙΕ φύλασσε ἑμὰς λόγους,
ταὺς δὲ ἑμαὶς ἐντολὰς κρύ-
ψον παρὰ σεαυτῶν.

2 Τίε τίμα τὸν Κύριον καὶ
ισχύσεις, πλὴν δὲ αὐτῷ μὴ
φοβοῦ ἄλλον· φύλαξον ἑμαὶς
ἐντολὰς καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ
ἑμαὶς λόγους ὥσπερ κόρας ὁμ-
μάτων.

3 Περίθξ δὲ αὐτὰς σοῖς δε-
κτύλοις, ἐπίγραφον δὲ ἐπὶ τὸ
πλάτος τῆ καρδίας σου.

4 Εἰπὼν τῷ σοφίαν σὴν ἀδελ-
φὸν εἶναι, τῷ δὲ φρόνησιν γνῶ-
ριμον περιποιῆσαι σεαυτῷ.

5 Ἴνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναι-
κὸς ἀλλοτρίας καὶ πορνῆας, ἵαν
σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμ-
βάλλεται.

6 Ἀπὸ γὰρ θυρίδος ἐκ τῆ
οἴκου αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας
παρακύπτεισα,

7 Ὃν ἂν ἴδῃ ἡ ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν,

8 Παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν δίοδοις οἰκῶν αὐτῆς, καὶ λαλῶντα

9 Ἐν σκότει ἐσπερινῷ, ἥνικα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ καὶ γνοφώδης,

10 Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικόν, ἥ ποιεῖ νέον ἐξίπτασθαι καρδίας.

11 Ἀνεπλερωμένη δὲ ἐστὶ καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ ἔχῃ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς.

12 Χρόνον γὰρ τινα ἔξω ῥέμνεται, χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.

13 Εἴτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτόν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ,

14 Θυσία εἰρηνικὴ μοι ἐστὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχὰς μου.

15 Ἔνεκα τῆς ἐξηλθόν ἐς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὗρηκά σε.

16 Κεῖραις τέτακα ἡ κλίνη μου, ἀμφιλόποις δὲ ἔβρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου.

17 Διέρραγκα ἡ κοίτην μου κροκίνῳ, ἡ δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ

18 Ἐλθέ, καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὁρθρῆς, δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωτι.

19 Οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνὴρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόμεναι δὲ ὁδοὶ μακρὰν,

20 Ἐνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτῆς, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

21 Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χαλίων ἐξώκειλεν αὐτόν.

22 Ὁ δὲ ἐπηκολέθησεν αὐτῇ πεπρωθεὶς ὥσπερ δὲ βῆς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμῆς, ἥ ὡς ἑλαφος τοῦ εὐματί

23 Πεπληγὼς εἰς τὸ ἥπαρ σπύθει δὲ ὥσπερ ὄρνειον εἰς παγίδα, καὶ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

24 Νῦν ἔν υἱὲ ἀκβέ μου, καὶ πρόσεχε ῥήμασι σώματός μου.

25 Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδὰς αὐτῆς ἡ καρδία σου,

26 Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοὶ εἰσιν ἕς πεφόνευκεν.

27 Ὅδοι ἄρα ὁ οἶκος αὐτῆς, κατάγασαι εἰς τὰ ταμιεῖα τῆς θανάτου.

Κεφ. 9. 8.

Σὺ ἡ σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακέσῃ.

2 Ἐπὶ γὰρ ἡ ὑψηλὴν ἀκρῶν ἐστίν, ἀναμείσον δὲ τῶν τριβῶν ἔσκηκε.

3 Παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν

παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται.

4 Ἦμας ὧ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ προίεμαι ἱμῶν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων.

5 Νοήσατε ἀκακοὶ πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἰνδοῦθε καρδίαν.

6 Εἰσακυσάτέ με, σερμαὶ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά.

7 Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσας ἐφάρυγξ μου, ἐδεδουγμένα δὲ ἐναντίον ἡμῶν χεῖλη ψευδῆ.

8 Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τῆ σωματός μου, εἰδὲν ἑαυτοῖς σκολιὸν καὶ ἐξαργαλιῶδες.

9 Πάντα ἐνώπια τοῖς σπύεσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκεισι γινώσιν.

10 Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γινώσιν ὑπὲρ χρυσίου δεδοκιμασμένον.

11 Κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυέλεων, πᾶν δὲ τίμιον ἐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν.

12 Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκευασσα βελὴν καὶ γινώσιν, καὶ ἐννοίαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.

13 Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδὸς πονηρῶν μεμίσσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένους ὁδὸς κακῶν.

14 Ἐμὴ βελὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχὺς.

15 Δι' ἡμῶν βασιλεῖς βασιλεύουσιν, καὶ οἱ δυνασταὶ γράφουσιν δικαιοσύνην.

16 Δι' ἡμῶν μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἡμῶν κρατοῦσι γῆς.

17 Ἐγὼ τὰς ἐμὲ φιλῶντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητῶντες εὐρήσονται.

18 Πλῆτος καὶ δόξα ἡμοῖ ὑπάρχει, καὶ κτήσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη.

19 Βέλτιον ἡμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθου τίμιου, τὰ δὲ ἡμῶν γεννήματα κρείσσω ἀργυρίῳ ἐκλεκτῷ.

20 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαϊώματος ἀναγρέφομαι.

21 Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὑπαρξίν, καὶ τὰς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἐγαθῶν· ἵνα ἀναγκάσω ὑμῖν τὰ κατ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι.

22 Κύριος ἐκτίσέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτῆς εἰς ἔργα αὐτῆς,

23 Πρὸ ὧ αἰῶνος ἐδεμελίωσέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τῆ τὴν γῆν ποιῆσαι,

24 Καὶ πρὸ ὧ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ ὧ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

25 Πρὸ ὧ ὅρη ἐδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων βουνῶν, γεννημέ.

26 Κύριος ἐποίησεν χώρας καὶ οἰκήτας, καὶ ἄκρα οἰκόμενα ἢ ὑπ' ἡρανῶν.

27 Ἡνίκα ἡτοίμαζε ἢ ἡρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε ἢ ἑαυτῇ θρόνον ὑπ' αἰνέμων,

28 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίησεν τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλῆς ἐτίθει πηγάς τῆς ὑπ' ἡρανῶν,

29 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίησεν τὰ θεμέλια ἢ γῆς,

30 Ἡμῶν παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα· ἐγὼ ἡμῶν ἢ προσίχαιρε· καὶ ἡμέραν δὲ εὐφραίνουσαν ἐν προσώπῳ αὐτῇ ἐν παντὶ καιρῷ,

31 Ὅτε ἐνευφραίνεται ἢ οἰκμήνῃ συντελίσας, καὶ ἐνευφραίνεται ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.

32 Νῦν ἔν υἱὲ ἀνέ με, μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεται με, καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμαῖς ὁδῶς φυλάξει,

34 Ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καὶ ἡμέραν, τηρῶν γαθμῆς ἐμῶν εἰσόδων.

35 Αἱ γὰρ ἔξοδοί με, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου.

36 Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς ἐμὲ, ἀσεβῶσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, καὶ οἱ μισῶντές με ἀγαπῶσι θάνατον.

Κεφ. θ'. 9.

Η ΣΟΦΙΑ ὑποδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπῆρξεν συνέλως ἐπ' αὐτήν.

2 Ἐσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα ἢ ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοίμασάτο ἢ ἑαυτῆς τράπεζαν.

3 Ἀπέσκιλε τὴν ἑαυτῆς δούλῃς, συγκαλῶσα μετὰ ὑψηλῆς κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγασα,

4 Ὅς ἐσιν ἄφρων, ἐκλινάτω πρὸς μέ· καὶ τοῖς ἐνδείσει φρενῶν ἕπται,

5 Ἐλθατε, φάγετε ἢ ἐμῶν ἄρτων, καὶ πῖετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν.

6 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύητε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ καθορθώσατε ἐν γνώσει συνέσιν.

7 Ὁ παιδεύων κακῶς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν.

8 Μὴ ἐλέγχει κακῶς, ἵνα μὴ μισήσῃσιν σε· ἐλέγχει σοφῶς, καὶ ἀγαπήσει σε.

9 Δίδε σοφῶ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσται· γινώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τῷ δέχισθαι.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βαλὴ ἀγίων συνέσις· τὸ

γὰρ γινῶναι νόμον, διανοίας
ἔστιν ἀγαθῆς.

11 Τάτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πο-
λὺν ζῆσις χρόνον, καὶ προσι-
θήσεται σοι ἱστὴ ζωῆς σε.

12 Ὡς εἰάν σοφὸς γένῃ σε-
πυτῶ, σοφὸς ἔσθι καὶ τοῖς πλη-
σίον· εἰάν δὲ κακὸς ἀποθῆς,
μόνος ἂν ἀντλήσῃς κακὰ· ὅς
ἐρίδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, ἔτ'
ποιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς
διώζεται ὄρνια πετόμενα· ἀπέ-
λιπε γὰρ ὁδὸς ἑῆς αὐτῷ ἀμπε-
λῶνος, τὸς δὲ ἄξονας ἑῆς ἰδίᾳ
γεωργίᾳ πεπλάνηται· διαπο-
ρεύεται δὲ δι' ἀνδρῶν ἐρήμῃ, καὶ
γῆν διατέλαμμένην ἐν διψώδεσι,
συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.

13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα
ἐνδοῆς ψωμῷ γίνεται, ἥ ἐκ
ἐπίσταται αἰσχύνῃν.

14 Ἐκείστιν ἐπὶ θύραις τῷ
ἐαυτῆς οἴκῃ, ἐπὶ δίφρῳ ἑμφα-
νῶς ἐν πλατείαις,

15 Προσκαλεμένη τὸς παρι-
όντας καὶ κατευδύνουσας ἐν ταῖς
ὁδοῖς αὐτῶν·

16 Ὅς ἐστὶν ὑμῶν ἀφρονέσα-
τος, ἐκκλινάτω πρὸς μέ· καὶ
τοῖς ἐνδοῇσι φρονήσεως παρα-
κελεύομαι, λέγουσα,

17 Ἀρτῶν κρυφίων ἡδέως ἀ-
ψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυ-
κερῶ.

18 Ὁ δὲ ἐκ οἶδεν ὅτι γηγε-
νῆς παρ' αὐτῇ ὄλλυνται, καὶ

ἐπὶ πέταυρον ἄδῃ συναντῶ·
ἀλλὰ ἀποπήδησεν, μὴ χρονί-
σης ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπιστήσης
τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν, ἕ-
τως γὰρ διαθήσῃ ὕδωρ ἀλλό-
τριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλο-
τρίῃς ἀπόσχε, καὶ ἀπὸ πηγῆς
ἀλλοτρίας μὴ πίης, ἵνα πολὺν
ζῆσις χρόνον, προσιεθῇ δὲ σοι
ἱστὴ ζωῆς.

Κεφ. 10.

ΥΙΟΣ σοφὸς εὐφραίνει πα-
τέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη
τῇ μητρὶ.

2 Οὐκ ὠφελήσῃσι θησαυροὶ
ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ρύσεται
ἐκ θανάτου.

3 Οὐ λιμοκλήσει Κύριος
ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσε-
βῶν ἀνατρέψει.

4 Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χει-
ρες δὲ ἀνδρῶν πτωτίζουσιν·
υἱὸς πεκαλιευμένος σοφὸς ἔσται,
τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρῆσε-
ται.

5 Διεσώθη ἀπὸ καύματος
υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ
γίνεται ἐν ἀμνητῷ υἱὸς παράνο-
μος.

6 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφα-
λὴν δικαίῃς, φόμα δὲ ἀσεβῶν
καλύψει πένθος αἰών.

7 Μνήμη δικαίων μετ' ἔκω-
μίαν, ὄνομα δὲ ἀσεβῆς σβέννυ-
ται.

8 Σοφὸς καρδίᾳ διέξεται ἐν-

τολαῖς, ὁ δὲ ἄσπιλος χεῖλεσι
σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται.

9 Ὅς πορεύεται ἀπλῶς,
πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ δια-
σρέφων τὰς ὁδὸς αὐτοῦ, γνωσ-
θήσεται.

10 Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς με-
τὰ δόλῳ, συνάγει ἀνδράσι λύ-
πας· ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παρ-
ρησίας, εἰρηνοποιεῖ.

11 Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δι-
καίῳ, στόμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει
ἀπώλεια.

12 Μῖσος εἶρει νεῖκος, πάν-
τας δὲ τὰς μὴ φιλονεκῶντας
καλύπτει φιλία.

13 Ὅς ἐκ χειλέων προφέρει
σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα
ἀκαρδίον.

14 Σοφοὶ κρύψουσιν αἰσθη-
σιν, στόμα δὲ προπετῆς ἐγγί-
ζει συνίριβῃ.

15 Κτησίς πλοσίων πόλις
ὀχυρά, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν
πενία.

16 Ἔργα δικαίων ζῶν ποι-
εῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀμαρτίας.

17 Ὅδὸς δικαίας ζωῆς φυ-
λάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξ-
έλεγκτος πλανᾷται.

18 Καλύπτουσιν ἔχθραν χεί-
λη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφεροῦντες λοι-
δορίας ἀφρονεῖσθαι εἰσιν.

19 Ἐκ πολυλογίας ἔκ ἐκ-
φύξῃ ἀμαρτίαν, φειδόμενος
δὲ χειλέων, νοήμων ἔσθ.

20 Ἀργυρῶς πεπυρμασμένος
γλῶσσα δικαίῳ, καρδία δὲ ἀσε-
βῶς ἐκλείψει.

21 Χεῖλη δικαίων ἐπίσταται
ὑψηλὰ, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ὑδὶα
τελειῶσιν.

22 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κε-
φαλῇ δικαίῳ, αὕτη πλατίζει,
καὶ ἔμμη προσεδή αὐτῇ λύπη
ἐν καρδίᾳ.

23 Ἐν γέλωτι ἄφρων πράσ-
σει κακὰ, ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ
τίκτει φρόνησιν.

24 Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῆς περι-
φέρεται, ἐπιθυμία δὲ δικαίῳ
ἀκλή.

25 Παραπορευομένης καται-
γίδος ἀφανίζεται ἀσεβῆς, δι-
καιὸς δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς
τὸ αἶῶνα.

26 Ὡς περ ὄμφαξ ὁδοῦσι
βλαβερόν, καὶ καπνὸς ὀμμάτων,
ὅτως παρανομία τοῖς χρωμένοις
αὐτῇ.

27 Φόβος Κυρίου προσθήσθαι
ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγω-
θήσεται.

28 Ἐγχερονίζει δικαίοις εὐ-
φροσύνη, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπο-
λεῖται.

29 Ὁ χῶμα ὅστις φόβος
Κυρίου, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργα-
ζομένοις κακὰ.

30 Δίκαιος εἰς τὸν αἶῶνα ἔκ
ἐνδύσει, ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκή-
σασιν γῆν.

31 Στόμα·δικαίᾳ ἀποσάξει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδικίᾳ ἐξολεῖται.

32 Χεὶρ ἀνδρῶν δικαίων ἀποσάξει χάριτας, γόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποσφίρεται.

Κεφ. ια'. ιι.

ΖΥΓΟΙ δόλοιο βδέλυμα ἐνώπιον Κυρίου, σάθμιον δὲ δίκαιον δεξιὸν αὐτῶ.

2 Οὐ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· γόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν.

3 Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλπε μετὰ μέλλον, πρὸ χειρὸς δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια.

5 Δικαιοσύνη ἀμώμους ὀρθοταμεῖ ὁδὸς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ.

6 Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν αἰλίσκεται παράνομοι.

7 Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, καὶ ἔλλυται ἐλπίς, τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὥλνυται.

8 Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτῆς δὲ παραδίδεται ὁ ἀσεβής.

9 Ἐν γόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἰσθησις δὲ δικαίων εὖοδος.

10 Ἐν αἵματι δικαίων καλῶρθωσι πόλεις, γόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.

12 Μυκλήριζι πολίτας ἐνδεής

φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐσυχίαν ἄγει.

13 Ἀνὴρ δίγλωστος ἀποκαλύπτει βελὰς ἐν συνεδρίῳ, πρὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πρᾶγματά.

14 Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, ὡς πτεῖν ὥσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βελῇ.

15 Πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ, μισεῖ δὲ τὴν χὼν ἀσφαλείας.

16 Γυνὴ εὐχάρις ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισῶσα δίκαια· πλάττει ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλέτῳ.

17 Τῇ ψυχῇ αὐτῆς ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων, ἐξολλύει δὲ αὐτῆς σῶμα ὁ ἀνελεήμων.

18 Ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἀδικα, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.

19 Υἱὸς δικαίου γεννᾶται εἰς ζωὴν, διαγμὸς δὲ ἀσεβῆς εἰς θάνατον.

20 Βδέλυμα Κυρίου διεγραμμέναι ὁδοὶ, προσδεχτοὶ δὲ αὐτῶ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

21 Χεὶρὶ χειρὸς ἐμβαλὼν ἀδίκως καὶ ἀτιμώρητος ἔσαι, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πρὸς.

22 Ὡσπερ ἐνώτιον ἐν ρινὶ ὕδρ,

ἔτις γυναὶκὶ κακόφρονι κάλ-
λος.

23 Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα
ἀγαθὴ, ἐλπίς δὲ ἀσεβῶν ἀπο-
λείται.

24 Εἰσὶν, οἱ τὰ ἴδια σπεί-
ροντες πλείονα ποιῶσιν· εἰσὶ
δὲ καὶ οἱ συνάγοντες ἑλαττονέ-
ται.

25 Ψυχὴ εὐλογεμένη πᾶσα
ἀπλή, ἀνὴρ δὲ θυμώδης ἐκ εὐ-
σχήμων.

26 Ὁ συνέχων σῖτον ὑπο-
λείποιο· αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν,
εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν ἔμφα-
διδόντος.

27 Τελαινόμενος ἀγαθὰ ζη-
τεῖ χάριν ἀγαθὴν, ἐκζητῶν-
τα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐ-
τόν.

28 Ὁ πεπειθὴς ἐπὶ πλέτῳ
ἔτος πειεῖται, ὁ δὲ ἀντιλαμ-
βανόμενος δικαίων ἔτος ἀνατε-
λεῖ.

29 Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος
τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει
ἄνεμον, δελεύσει δὲ ἄφρων φρο-
νίμῳ.

30 Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης
φύεται δένδρον ζωῆς, ἀφαιρῶν-
ται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανό-
μων.

31 Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις
σῴζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτω-
λὸς πᾶ φανεῖται·

Κεφ. 13.

Ο ΑΓΑΠΩΝ παιδείαν, ἀ-
γαπᾷ αἰσθήσιν· ὁ δὲ μι-
σῶν ἐλέγχος, ἄφρων.

2 Κρείσσων ὁ εὐρὺν χάριν
παρὰ Κυρίου, ἀνὴρ δὲ παρά-
νομος παρασιωπηθήσεται.

3 Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος
ἐξ αὐτοῦ, αἱ δὲ ρίζαι τῆ δικαί-
ων ἐκ ἐξαρθήσονται.

4 Γυνὴ ἀνδρεία εἴφανος τῷ
ἀνδρὶ αὐτῆς, ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ
σκώληξ, ἔτις ἄνδρα ἀπόλλυσι
γυνὴ κακοποιός.

5 Λογισμοὶ δικαίων κρίμα-
τα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς θό-
λος.

6 Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, γό-
μα δὲ ὀρθῶν ῥύσσεται αὐτές.

7 Οὐ ἰὰν γραφῇ ὁ ἀσεβὴς,
ἀφανίζεται, οἴκοι δὲ δικαίων
παραμένεσι.

8 Στόμα συνετῆ ἰγκωμιά-
ζεται ὑπὸ ἀνδρὸς, νεχροκάρ-
διος δὲ μυκτηρίζεται.

9 Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ
δυνατὺν ἑαυτοῦ, ἢ τιμὴν ἑαυτοῦ
περιτιθεῖς, καὶ προσδεόμενος
ἄρεα.

10 Δίκαιος οἰκτεῖρε ψυχὰς
κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα
τῆ ἀσεβῶν ἀνελεήμονα.

11 Ὁ ἐργαζόμενος τῷ ἑαυτοῦ
γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρων, οἱ
δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς
φρενῶν· ὅς ἐστιν ἡθὺς ἐν οἶκῳ

διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτῷ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12 Ἐπιθυμία ἀσεβῶν κακαί, αἱ δὲ ρίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13 Δι' ἁμαρτίαν χαλέων ἐμπέσκει εἰς παγίδας ἁμαρτωλός, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος· ὁ βλέπων λεία ἐλεηθῆσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκδλίφει ψυχάς.

14 Ἀπὸ καρπῶν γόματ^ς ψυχὴ ἀνδρὸς πωληθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χαλέων αὐτῷ δοθήσεται αὐτῷ.

15 Ὅδοι ἀφρόνων ὄρθαί ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακίει δὲ συμβουλίας σοφός.

16 Ἀφρὼν αὐθιμερὸν ἐξαγμέλλει ὀργὴν αὐτῷ, κρύπτει δὲ τὸ ἑαυτῷ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανῆργ^{ος}.

17 Ἐπιδεικνυμένην πίσιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῷ ἀδίκῳ δόλιος.

18 Εἰσὶν οἱ λέγοντες τίλῳσ-κυσί, μάχαιραι· γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰώνται.

19 Χεὶρ ἀληθινὰ κατορδοῖ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἀδίκον.

20 Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινόμενος κακὰ, οἱ δὲ βυλόμενοι ἐρήνην εὐφρανθήσονται.

21 Οὐκ ἀρίσει τῷ δίκαιῳ ὁ δὲν ἀδίκον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησ-

θήσονται κακῶν.

22 Βδέλυγμα Κυρίῳ χεὶρ ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστις δεκλὸς παρ' αὐτοῦ.

23 Ἄνθρωπος συνετός· θρόν^{ος} αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συνανήσεται ἀραῖς.

24 Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἴσονται ἐν πρνομῇ.

25 Φοβερός λόγ^{ος} καρδίαν ταρασσει ἀνδρὸς δικαίᾱ, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.

26 Ἐπιγινώμων δίκαιος ἑαυτῷ φίλος ἔσται, ἁμαρτάνοντας δὲ καταδιώκεται κακὰ, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτῆς.

27 Οὐκ ἐπιτεύχεται δόλι^{ος} θήρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικακῶν εἰς θάνατον.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΥΙΟΣ πανῆργ^{ος} ὑπήκο^{ος} πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾱ.

2 Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθός, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλένται ἄωροι.

3 Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτῷ γόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτῷ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετὴς χίλις πωλήσει ἑαυτόν.

4 Ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀ-
εργός, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν
ἐπιμελείᾳ.

5 Λόγον ἄδικον μισεῖ δι-
καιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται,
καὶ ἐκ ἔξει παρρησίαν.

7 Εἰσὶν οἱ πλετίζοντες ἑαυ-
τὸς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ
ταπεινῶντες ἑαυτὸς ἐν πολλῷ
πλεῖτῳ.

8 Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴ-
διος πλεῖτος, πτωχὸς δὲ ἐκ
υφίσταται ἀπειλήν.

9 Φῶς δικαίοις διαπαντός,
φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται· ψυ-
χαὶ δόλῳ πλανῶνται ἐν ἀ-
μαρτίαις, δίκαιοι δὲ οὐκ εἰρήσῃ
καὶ ἐλεῶσι.

10 Κακὸς μετ' ὕβρεως πράσ-
σει κακὰ, οἱ δ' ἑαυτῶν ἐπι-
γνώμονες σοφοί.

11 Ὑπαρξὶς ἐπισπενδαζομένη
μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνε-
ται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ'
εὐσεβείας πληθυνθήσεται· δι-
καιος οἰκτεῖ καὶ κηρᾷ.

12 Κρείσσω ἐναρχόμενος
βοηθῶν καρδίᾳ, ἔπαγγελ-
μένον καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος·
δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία
ἀγαθή.

13 Ὃς καταφρονεῖ πρᾶγμα-
τος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐ-
τῷ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολήν,
ἔστος υἱαίνει· υἱὸς δολίῳ ἐδὲν
ἔσται ἀγαθόν, οἰκέτη δὲ σοφῷ

εὐδοκίᾳ ἔσονται πράξεις, καὶ
κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐ-
τοῦ.

14 Νόμος σοφῆς πηγὴ ζω-
ῆς, ὁ δὲ ἄνθρωπος ὑπὸ παγίδος θά-
νυται.

15 Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι
χάριν, τὸ δὲ γινῶναι νόμον
διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ
καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.

16 Πᾶς πανήργος πράσσει
μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξε-
πίτασεν ἑαυτὸν κακίαν.

17 Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπιστεῖ-
ται εἰς κακὰ, ἄγγελος δὲ σο-
φὸς ῥύσεται αὐτόν.

18 Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαι-
ρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων
ἐλέγχους δοξασθήσεται.

19 Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡ-
δύνεσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν
μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

20 Συμπορευόμενος σοφοῖς
σοφὸς ἔσθ', ὁ δὲ συμπορευόμενος
ἄφροσι γνωσθήσεται.

21 Ἀμαρτάνοντας καταδιώ-
ξεται κακὰ, τὰς δὲ δικαίας
καταλήψεται ἀγαθὰ.

22 Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομή-
σει υἱὸς υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ
δικαίᾳ πλεῖτος ἀσεβῶν.

23 Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν
πλεῖτῳ ἔτη πολλὰ, ἄδικοι δὲ
ἀπολύνται συντόμως.

24 Ὃς φείδεται τῆς βακ-
τηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ,

ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς πα-
θεύει.

25 Δίκαιος ἰσθῶν ἐμπιπλᾷ
τῇ ψυχὴν αὐτῆ, ψυχαὶ δὲ ἀσε-
βῶν ἐνδεεῖς.

Κεφ. 15. 14.

ΣΟΦΑΙ γυναῖκες ὠκοδόμη-
σαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων
κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐ-
τῆς.

2 Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς πο-
βεῖται τῷ Κυρίῳ, ὁ δὲ σκολιά-
ζων ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ ἀτιμασ-
θῆσεται.

3 Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακ-
τηρία ὕβρεως, χεῖλη δὲ σοφῶν
φυλάσσει αὐτὰς.

4 Οὐ μὴ εἰσι βόες, φάτναι
καθαραί· τῇ δὲ πολλὰ γεννή-
ματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

5 Μάρτυς ὡςὸς τῷ ψεύδεται,
ἐκκαίει δὲ ψευδῇ· μάρτυς ἀδι-
κος.

6 Ζηήσεις σοφίαν παρὰ κα-
κοῖς καὶ ἐκ εὐρήσεις, αἰσθήσεις
δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.

7 Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἀ-
φρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χεί-
λη σοφά.

8 Σοφία πανέργων ἐπιγνώ-
σεται τὰς ὁδούς αὐτῶν, ἀνοία
δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.

9 Οἰκίαι παρανόμων ὀφει-
λήσουσι καθαρισμὸν, οἰκίαι δὲ
δικαίων δεκταί.

10 Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητικῆ,

λυπηρὰ ψυχὴ αὐτῆ, ὅταν δὲ
εὐφραίνηται ἐκ ἐπιμίγνυται ὕ-
βρι.

11 Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθή-
σονται, σκηναὶ δὲ κατορθύων
στήσονται.

12 Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ παρὰ
ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ
τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς
πυθμένα ἄδη.

13 Ἐν εὐφροσύναις τῷ προσ-
μίγνυται λύπη, τελευταῖα δὲ
χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται.

14 Τῶν ἑαυτῆ ὁδῶν πλεο-
θῆσεται θρασυκαρδίας, ἀπὸ δὲ
τῶν διανοημάτων αὐτῆ ἀνὴρ ἀ-
γαθός.

15 Ἀκακος πειρεύει παντὶ
λόγῳ, πανῆργος δὲ ἔρχεται εἰς
μετάνοιαν.

16 Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν
ἀπὸ κακῆ, ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ
πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.

17 Ὁ ἐξυθυμῶν πράσσει με-
τὰ ἀβελίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος
πολλὰ ὑποφέρει.

18 Μεριῶνται ἄφρονες κα-
κίαν, οἱ δὲ πανῆργοι κρατή-
σουσιν αἰσθήσεως.

19 Ὁ λισθήσῃσι κακοὶ ἔνακ-
τι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς. Θρα-
πέυσουσι θύρας δικαίων.

20 Φίλοι μισήσουσι φίλους
πτωχὰς, φίλοι δὲ πλεσιῶν
πολλοί.

21 Ὁ ἀτιμάζων πένθους ἐ-

μαρτιάνας, ἐλεῶν δὲ πτωχὸς
μακαριστός.

22 Πλανώμενοι τεκλαίνουσι
κακὰ, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν
τεκλαίνουσιν. ἀγαθοί· ἐκ ἐπί-
σανται ἔλεον καὶ πῖσιν τέκλιονες
κακῶν, ἐλεημοσύνην δὲ καὶ πίσειν
παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.

23 Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἐν-
εσι περισσόν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀν-
άλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται.

24 Στέφανος σοφῶν πανουργ-
γος, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων
κακὴ.

25 Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν
μάρτυς πιστός, ἐκκαίει δὲ ψευδῇ
δόλιος.

26 Ἐν φόβῳ Κυρίου ἐλπίς
ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτῆς
καταλείπει ἔρεσμα.

27 Πρόσκαγμα Κυρίου πηγὴ
ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ
παγίδος θανάτου.

28 Ἐν πολλῷ ἔθνη δόξα
βασιλεύει, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ
συντριβὴ δυνάμεως.

29 Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς
ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος
ἰσχυρῶς ἄφρων.

30 Πραῦθυμος ἀνὴρ καρδίας
ἰατρός, σῆς δὲ ὁσέων καρδία
αἰσθητική.

31 Ὁ συκοφαντῶν πᾶντα
παροξύνει καὶ ποιήσαντα αὐτόν,
ὁ δὲ τιμῶν αὐτόν ἐλεῖ πῶ-
χόν.

32 Ἐν κακίᾳ αὐτῆς ἀποσθί-
νεται αἰσθής, ὁ δὲ πεποιθὺς
τῇ ἑαυτῆς ὁσιότητι δίκαιος.

33 Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς
σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων
ὁ διαγινώσκειται.

34 Δικαιοσύνη ὑποὶ ἔθνος,
ἐλασσονέσι δὲ φυλαὸς ἀμαρ-
τίαι.

35 Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρετῆς
νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτῆς εὐστροφίᾳ
ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Κεφ. 16. 15.

ΟΡΓΗ ἀπόλλυσι καὶ φρονί-
μες, ἀπόκρισις δὲ ὑποπί-
πτα ἀποσφύρει θυμὸν, λόγος
δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς.

2 Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπί-
γεται, γόμα δὲ ἀφρόνων ἀναλ-
γέλλει πακά.

3 Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ
Κυρίου σκοπεύουσιν κακὰς τε καὶ
ἀγαθὰς.

4 Ἰασίς γλώσσης δένδρον
ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν
πλησθήσεται πνεύματος.

5 Ἄφρων μυκλήριζι παιδεύ-
ει πατρός, ὁ δὲ φυλάσσει ἐν-
τολάς, πανουργότερος· ἐν πλεο-
ναξίᾳ δικαιοσύνης ἰσχύς πολ-
λὴ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὀλοήριζοι ἐν
γῆς ἀπολλύνται.

6 Οἷμας δικαίων ἰσχύς πολ-
λὴ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολλύ-
νται.

7 Χεὶρ σοφῶν δίδεται αἰσ-

θήσει, καρδιαὶ δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς.

8 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δικαίαι παρ' αὐτῷ.

9 Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβῶς, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.

10 Παιδεία ἀκάκῃ γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισῶντες ἐλέγχως τελευτῶσιν αἰσχρῶς.

11 Ἀδὴς καὶ ἀπώλεια φανεραὶ παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς ἔχι καὶ αἱ καρδιαὶ τῶν ἀνθρώπων;

12 Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τὰς ἐλέγχους αὐτὸν, μετὰ δὲ σοφῶν ἔχ ὁμιλήσει.

13 Καρδίας εὐφραينوμένης πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λύπαις ἔσης σκυθρωπάζει.

14 Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἰσθησιν, σῶμα δὲ ἀπαιδευτῶν γινώσκεται κακόν.

15 Πάντα τῷ χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακά, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσιν διαπαύσας.

16 Κρεῖσσον μικρὰ μερίς μετὰ φόβου Κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.

17 Κρεῖστων ξεινισμὸς μετὰ λαχάνων πρὸς φίλιον καὶ χεῖριν, ἢ παράδεισις μόσχων μετὰ ἔχθρας.

18 Ἀνὴρ θυμώδης παρα-

σκευάζει μάχας· μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει· μακρόθυμὸς ἀνὴρ κατασέσσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μάλλον.

19 Ὅδοι ἀεργῶν ἐσθραμέναι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.

20 Τίς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἀφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.

21 Ἀνοήτῃ τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.

22 Ὑπερτίθενται λογισμοὶ οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βαλενομένων μένει βωλή.

23 Οὐ μὴ ὑπακῇσιν ὁ κακὸς αὐτῇ, ἔθελον μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

24 Ὅδοι ζωῆς διανοήματα συνετῶν, ἵνα ἐκκλίνας ἐκ τῆς ἁδῆ σωθῇ.

25 Οἶκος ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος, ἐξήρισε δὲ ὄριον χήρας.

26 Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἀγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί.

27 Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεται· ἐλεημοσύναις καὶ τίσεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακῆς.

28 Καρδίαι δικαίων μελετῶσι
πίπτει, γόμα δὲ ἀσεβῶν ἀπο-
κρίνεται κακὰ· δεκταὶ παρὰ
Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων,
διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φί-
λοι γίνονται.

29 Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς
ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων
ἐπακούει· κρείστων ὀλίγη λήψις
μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ
γεννήματα μετὰ ἀδικίας.

Κεφ. 15. 16.

ΚΑΡΔΙΑ ἀνδρὸς λογίζεσθω
δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ
διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐ-
τοῦ.

30 Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ
εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀ-
γαθὴ πιαίνει ὁσὰ.

32 Ὅς ἀπωθεῖται παιδεί-
αν, μισεῖ ἑαυτόν, ὁ δὲ τηρῶν
ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐ-
τῆς.

33 Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ
σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκρι-
θήσεται αὐτῇ. Πάντα τὰ ἔρ-
γα τοῦ ταπεινοῦ φανερά παρὰ
τῷ Θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέ-
ρᾳ κακῇ ὀλύνται.

5 Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ
πᾶς ὑψηλοκαρδίας, χειρὶ δὲ
χειρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ
ἀθωωθήσεται· ἀρχὴ ὁδῆ ἀγα-
θῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ
δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυεῖν
θυσίας· ὁ ζητῶν τὸν Κύριον

εὕρησει γνώσιν μετὰ δικαιοσύ-
νης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητῶντες αὐ-
τὸν, εὕρησεν εἰρήνην. Πάντα
τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιο-
σύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς
εἰς ἡμέραν κακῆν.

10 Μανίῃον ἐπὶ χεῖλεσι βα-
σιλέως, ἐν δὲ κρίσει οὐ μὴ πλα-
νηθῇ τὸ γόμα αὐτῆς.

11 Ῥοπή ζυγῶ δικαιοσύνης
παρὰ Κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτῆς
γαῖμια δίκαια.

12 Βδελύγμα βασιλεῖ ὁ ποι-
ῶν κακὰ, μετὰ γὰρ δικαιο-
σύνης ἐτοιμάζεται θρόνος ἀρ-
χῆς.

13 Δεκτὰ βασιλεῖ χεῖλη
δίκαια, λόγους δὲ ὀρθοῦς ἀγα-
πᾷ.

14 θυμὸς βασιλέως ἄγγελος
θανάτου, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐκίλα-
σεται αὐτόν.

15 Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βα-
σιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ
ὥσπερ νέφος ὄψιμον.

16 Νοσσιαὶ σοφίας αἰρετώ-
τεροι χρυσοῖς, νοσσιαὶ δὲ φρο-
νήσεως αἰρετώτεροι ὑπὲρ ἀρ-
γύριον.

17 Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν
ἀπὸ κακῶν, μήκος δὲ βίβη ὁδοὶ
δικαιοσύνης· ὁ δεχόμενος παι-
δείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσται, ὁ δὲ φυ-
λάσσων ἐλέγχους σοφισθήσε-
ται· ὁ φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ
ὁδούς, τηρεῖ καὶ ἑαυτῆς ψυχὴν.

ἀγαπῶν δὲ ζῶν αὐτῷ, φείσεται
σώματος αὐτοῦ.

18 Πρὸ συντριβῆς ἡγείται ὕ-
βρις, πρὸ δὲ πλῆματος κακο-
φροσύνη.

19 Κρείσσων πρᾶϋθυμος με-
τὰ ταπηνώσεως, ἢ ὅς διαιρεῖ-
ται σκύλα μετὰ ὕβρις.

20 Συνετὸς ἐν πράγμασιν
εὐρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὸς δὲ
ἐπὶ Θεῷ μακαριστός.

21 Τὰς σοφὰς καὶ συνετὰς
φάυλας καλῶσιν, οἱ δὲ γλυ-
κεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκέσον-
ται.

22 Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς
κεκλιμένοις, παιδεία δὲ ἀφρό-
νων κακὴ.

23 Καρδία σοφῆ νοήσει τὰ
ἀπὸ ἑῶν ἰδίῃ σώματι, ἐπὶ δὲ
χείλεσι φορέσει ἐπιγλωσσού-
σιν.

24 Κηρία μέλιτος λόγοι κα-
λοὶ, γλύκασμα δὲ αὐτῷ ἴασις
ψυχῆς.

25 Εἰσὶν ὁδοὶ δοκῆσαι εἶναι
ὀρθοὶ ἀνδρὶ, τὰ μέντοι τελευ-
ταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς πυθ-
μένα ἄδη.

26 Ἄνθρωπος ἐν πόνοις πονεῖ
ἑαυτοῦ, καὶ ἐκδιάζεται ἢ ἀπώ-
λειται ἑαυτοῦ.

27 Ὁ μέντοι σχολιὸς ἐπὶ τῷ
ἑαυτοῦ σώματι φορεῖ ἢ ἀπώλει-
αν· ἄνθρωπος ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτοῦ
κακὰ, ἐπὶ δὲ τῷ ἑαυτοῦ χελεύων

ὑποταρσίζει πῦρ.

28 Ἄνθρωπος σχολιὸς διαπέμπει-
ται κακὰ, καὶ λαμπήρα δόξα
πυρσεύσει κακοῖς, καὶ διαχω-
ρίσει φίλους.

29 Ἄνθρωπος παράνομος ἀπο-
πειράται φίλων, καὶ ἀπάγει
αὐτοὺς ὁδὸς οὐκ ἀγαθῆς.

30 Στεριζὼν δὲ ὀφθαλμοῖς
αὐτῷ διαλογίζεται διεγραμ-
μένα, ἐρίζει δὲ τοῖς χεῖλεσιν
αὐτῷ πάντα τὰ κακὰ· ἄτος
καμίνος ἐστὶ κακίας.

31 Στέφανος καυχήσεως γῆ-
ρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὐ-
ρίσκεται.

32 Κρείσσων ἄνθρωπος μακρόθυ-
μος ἰσχυρὸς, ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς
κρείσσων καταλαμβανομένης πό-
λιν.

33 Εἰς κόλπος ἐπέρχεται
πάντα τοῖς ἀδίκοις, παρὰ δὲ
Κυρίου πάντα τὰ δίκαια.

Κεφ. 17.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμὸς μετ'
ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος
πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυ-
μάτων μετὰ μάχης.

2 Οἰκίτης νοήμων κρατήσῃ
δυσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελ-
φοῖς διελίεται μέρη.

3 Ὡς περ δοκιμάζεται ἐν
καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσός, ἕ-
τως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ
Κυρίου.

4 Κακὸς ὑπακούει γλώσσης

παρανόμων, δίκαιος δὲ ἔχει προ-
έχει χεῖλεσι ψευδῶν.

5 Ὁ καταγελῶν πτωχὲ παροξύνει τὸ ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ ἐκ ἀθωωθήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται.

6 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν· ὅτι πῶς ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τῶν δὲ ἀπίστου ἐδὲ ὁβολός.

7 Οὐχ ἀρμόσει ἄφρονι χεῖλη πῶς αἰ, ἐδὲ δικαίῳ χεῖλη ψευδῆ.

8 Μισθὸς χαρίτων παιδεία τοῖς χρωμένοις, ἔθ' ἂν ἐπι-
σφύνη εὐδοθήσεται.

9 Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν, ὅς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διέτρησι φίλους καὶ οἰκείους.

10 Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μασιγῶνται ἐκ αἰσθάνεται.

11 Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακός, ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.

12 Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες δια-
λογιῶνται κακά.

13 Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἔκινηθήσεται κακὰ ἐκ τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

14 Ἐξασίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προσηγείται

δὲ τῆς ἐνδοίας γάσις καὶ μάχη.

15 Ὃς δίκαιον κρίνει τὸ ἀδικεῖν, ἀδικὸν δὲ τὸ δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρα-
Θεῶ.

16 Ἰνατί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος ἔδυνάσεται· ὅς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸ ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβὴν· ὁ δὲ σχολιάζων ἔμαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.

17 Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔωσαν, τότε γὰρ χάριν γεννῶνται.

18 Ἄνθρωπος ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύῃ τὸ ἑαυτοῦ φίλων.

19 Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις,

20 Ὃ δὲ σκληροκάριος ἔσυναντᾶ ἀγαθοῖς· ἄνθρωπος εὐμετάβολος γλώσση ἐμπεσεῖται εἰς κακά,

21 Καρδία δὲ ἄφρονος ὁδύνῃ τῷ κεκτημένῳ αὐτήν· ἐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' οὗ ἄπαιδύτῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ.

22 Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηρῆς ξηραίνεται τὰ ὄσα.

23 Λαμβάνοντος ὄρα ἀδίκως ἐν κόλποις ἔκατευδῶνται

ὁδοί, ἀσεβῆς δὲ ἐκκλίνει ὁδὸς δικαιοσύνης.

24 Πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφῆς, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἀφρονὸς ἐπ' ἄκρα γῆς.

25 Ὁργὴ πατρὶ υἱὸς ἀφρων, καὶ ὁδὸν τῇ τεκνοῦσιν αὐτόν.

26 Ζημιᾶν ἀνδρα δίκαιον οὐ καλόν, ἔδδ' ὅσιον ἐπιβαλεῖν θυνάσαις δικαίοις.

27 Ὃς φέιδεται ῥῆμα προσδοῖ σκληρόν, ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.

28 Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαντι σοφίαν σοφία λογισθήσεται, ἰνὸν δὲ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξαι φρόνιμος εἶναι.

Κεφ. 19. 18.

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ζητεῖ ἀνὴρ βεβλόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσται.

2 Οὐ χρεῖαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἀγεταλάφροσύνη.

3 Ὃταν ἔλθῃ ἀσεβῆς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὀνειδος.

4 Ὑδὼρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς.

5 Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβῆς καλόν, ἔδδ' ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

6 Χεῖλη ἀφρονος ἀγνοεῖ αὐτὸν εἰς κακὰ, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ θρασὺ θάνατον ἐπικαλεῖται.

7 Στόμα ἀφρονος συντριβὴ αὐτοῦ, τὰ δὲ χεῖλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

8 Ὀκνηρὸς καταβάλλει φόβος, ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσονται.

9 Ὁ μὴ ἰώμενος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἀδελφὸς ἐστὶν ἐλυστανομένην ἑαυτόν.

10 Ἐκ μεγαλειότης ἰσχύος ὄνομα Κυρίου, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψῶνται.

11 Ὑπαρξίς πλεονεξίας ἀνδρὸς πόλις ὀχυρὰ, ἥ δὲ δόξα αὐτῇ μέγα ἐπισκιάζει.

12 Πρὸ συντριβῆς ὑψῶνται καρδίᾳ ἀνδρὸς, καὶ πρὸ δόξης ταπεινῶνται.

13 Ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκούσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἐστὶ καὶ ὀνειδος.

14 θυμὸν ἀνδρὸς πρᾶττει θεράπων φρόνιμος, ὀλιγόψυχον δὲ ἀνδρα τίς ὑπόισι;

15 Καρδίᾳ φρονίμῳ κλεῖται αἰσθησιν, ὅσα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.

16 Δόξα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτόν, καὶ παρὰ θυνάσαις καδιζάναι αὐτόν.

17 Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, ὥς δ' ἂν ἐπι-

εἰλη ὁ ἀντίδικος ἐλύχεται.

18 Ἀντιλογίας παύει σιγη-
ρὸς, ἐν δὲ δυναστείαις ὀρίζεται.

19 Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ
βοηθούμενος, ὡς πᾶσις ὀχυρὰ
καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τε-
θμελιωμένον βασίλειον.

20 Ἀπὸ καρπῶν τόματ'
ἀνὴρ πῖμπλησι κοιλιάν αὐτοῦ,
ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ
ἐμπλησθήσεται.

21 Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ
γλώσσης, οἱ δὲ κραίνοντες αὐ-
τῆς ἴδονται τὰς καρπὲς αὐ-
τῆς.

22 Ὃς εὔρει γυναῖκα ἀγα-
θὴν, εὔρει χάριτας, ἔλαβε δὲ
παρὰ Θεοῦ ἰλαρότητα· ὃς ἐκ-
βάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκ-
βάλλει τὰ ἀγαθὰ, ὁ δὲ κατέ-
χων μοιχαλίδά, ἄφρων καὶ
ἀσεβής.

3 Ἀφροσύνη ἀνδρὸς λυμαίνει-
ται τὰς ὁδὸς αὐτῆς, καὶ δὲ Θεὸν
αἰτιάται τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.

Κεφ. 19.

4 ΠΛΟΥΤΟΣ προστίθῃσι
φίλους πολλὰς, ὁ δὲ πτω-
χὸς καὶ ἀπὸ τοῦ ὑπάρχοντος φί-
λου λείπεται.

5 Μάρτυς ψευδὲς ἐκ ἀτι-
μώρητος ἔσται, ὁ δὲ ἐγκαλῶν
ἀδίκως οὐ διαφεύξεται.

6 Πολλοὶ θρασυεύσου πρὸς-
ωπαι βασιλείων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς

γίνεται ὄνητος ἀνδρὶ.

7 Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν
μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσται·
ἐννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐ-
τὴν ἐγίλει, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος
εὐρήσει θυτὴν· ὁ πολλὰ κα-
κοποιῶν τελεσιουργεῖ κακίαν, ὃς
δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθή-
σεται.

8 Ὁ κλόμενος φρόνησιν ἀγα-
πᾶ ἑαυτὸν, ὃς δὲ φυλάσσει
φρόνησιν, εὐρήσει ἀγαθὰ.

9 Μάρτυς ψευδὲς ἐκ ἀτι-
μώρητος ἔσται, ὃς δ' αὖ ἐκκαύσῃ
κακίαν, ἀπολείπεται ὑπ' αὐτῆς.

10 Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυ-
φή, καὶ εἰς αἰκίτης ἄρξῃται·
μεθ' ὕβρεως δυναστεύειν.

11 Ἐλεήμων ἀνὴρ μακρο-
θυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτῆς
ἐπέρχεται παρανόμοις.

12 Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία
βρυγμῷ λέοντος, ὥσπερ δὲ θρό-
σος ἐπὶ χόρτῳ, ἕως τὸ ἰλαρὸν
αὐτῆς.

13 Αἰσχύνῃ πατρὶ υἱὸς ἄ-
φρων, καὶ ἀγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ
μισθώματος ἱταίρας.

14 Οἶκον καὶ ὑπαρξίν μερί-
ζουσι πατέρες παισὶ, παρὰ δὲ
Κυρίᾳ ἀρμόζεται γυνὴ ἀνδρὶ.

15 Δαίλια κατέχευε ἀνδρό-
γυνον, ψυχὴ δὲ αἰργῶ πει-
νάσει.

16 Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν,
τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν· ὁ δὲ

καταφρονῶν τῶν ἑαυτῷ ὁδῶν,
ἀπολείπεται.

17 Δανεῖζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτω-
χόν, κατὰ δὲ τὸ δόγμα αὐτῷ
αὐταποδώσει αὐτῷ.

18 Παιδεύει υἱόν σου, ὥτως
γὰρ ἔσαι εὐελπὺς, εἰς δὲ ὕβριν
μὴ ἐπαίρει τῇ ψυχῇ σου.

19 Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ
ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμυ-
ηται, καὶ ἡ ψυχὴν αὐτῷ προσ-
θήσει.

20 Ἄκου υἱὲ παιδείαν πα-
τρός σου, ἵνα σοφὸς γένη ἐν
ἰσχυάτων σου.

21 Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρ-
δίᾳ ἀνδρός, ἡ δὲ βελὴ ὁ Κύριος
εἰς ἡ αἰῶνα μένει.

22 Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη,
κρείσσων δὲ πτωχὸς δίκαιος ἢ
πλεῖστος ψευδής.

23 Φόβος Κυρίου εἰς ζωὴν ἀν-
δρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται
ἐν τόποις, οὗ ἐκ ἐπισκοπεῖται
γνώσις.

24 Ὁ ἐγκρύπτων εἰς τὸν κόλπον
αὐτῷ χειρὰς ἀδίκως, καὶ ἐν τῷ
γόματι οὐ μὴ προστενέικῃ αὐ-
τῷ.

25 Λοιμὴ μασιγυμένη ἄφρων
πανουργότερος γίνεται, ἐὰν δὲ
ἐλέγχῃς ἀνδρα φρόνιμον, νο-
ήσει αἰσθησιν.

26 Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ
ἀπωθήμενος μητέρα αὐτῷ, καὶ-
αἰσχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος

ἔσται.

27 Τὶς ἀπολειπόμενος φυ-
λάξαι παιδείαν πατρός, μελε-
τήσει ῥήσεις κακίας.

28 Ὁ ἐγνώμενος παῖδα ἄ-
φρονα, καθυβρίσει δικαίωμα,
γόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται
κρήτεις.

29 Ἐτοιμάζονται ἀκολάγοις
μάστιγες, καὶ τιμωρίαι ὁμοίως
ἄφροσιν.

Κεφ. κ'. 20.

ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ οἶνος, καὶ
ὕβρις κὶν μέθη, πᾶς δὲ
ἄφρων τοις τοῖς συμπλέκεται.

2 Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασι-
λέως θυμῷ λέοντος, ὁ δὲ παρ-
οξύνων αὐτὸν ἁμαρτάνει εἰς ἡ
αὐτῷ ψυχὴν.

3 Δόξα ἀνδρὶ ἀποσφρέσθαι
λοιδορίας, πᾶς δὲ ἄφρων τοι-
στοῖς συμπλέκεται.

4 Ὁ νεοιδιζόμενος ὀκνηρὸς ἐν
αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ θα-
νειζόμενος σῖτον ἐν ἀμπτῷ.

5 Ἐδωρ βαδὺ βελὴ ἐν καρ-
δίᾳ ἀνδρός, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος
ἐξεντλήσει αὐτήν.

6 Μίγα ἀνδρωπος, καὶ τίμιον
ἀνὴρ ἐλεήμων, ἀνδρα δὲ πωστὸν
ἔργον εὐρεῖν.

7 Ὁς ἀνασφρέσεται ἁμωμος
ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίης τῶς
παιδας αὐτῷ καταλείψει.

8 Ὅταν βασιλεὺς δίκαιος
καθίσῃ ἐπὶ θρόνον, ἐκ ἐναντιῶ-

τι ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῷ πᾶν
πονηρόν.

9 Τίς καυχῆσεται ἀγνὴν ἔ-
χειν ἢ καρδίαν; ἢ τίς παρή-
σιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ
ἁμαρτιῶν;

20 Κακολογῶντος πατέρα ἢ
μητέρα, σβεισθήσεται λαμπήρ,
αἱ δὲ κόραι ἔ' ὀφθαλμῶν αὐτῷ
ῥέονται σκότος.

21 Μερὶς ἐπισπνδαζομένη ἐν
πρώτοις, ἐν ταῖς τελευταίοις ἂν
εὐλογηθήσεται.

22 Μὴ εἴπῃς, Τίσομαι τὸν
ἐχθρόν, ἀλλ' ὑπέμεινον ἢ Κύ-
ριον ἵνα σοι βοηθήσῃ.

10 Στάθμιον μέγα καὶ μι-
κρόν, καὶ μέτρα δισσά, ἀκά-
θαρτα ἐνώπιον Κυρίου καὶ ἀμφό-
τερα, καὶ ὁ ποιῶν αὐτά.

11 Ἐν ταῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτοῦ συμποδισθήσεται νεα-
νίσκος μετὰ ὁσίων, καὶ εὐθεῖα ἡ
ὁδὸς αὐτῷ.

12 Οὓς αἰκεί, καὶ ὀφθαλμοὺς
ῥᾶ, Κυρίῳ ἔργα καὶ ἀμφότερα.

13 Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν,
ἵνα μὴ ἐξαρθῇ· διάνοιξον τὰς
ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐμπλήσῃσι
ἔργων.

23 Βδέλυγμα Κυρίῳ δισπὸν
στάθμιον, καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ
καλὸν ἐνώπιον αὐτοῦ.

24 Παρὰ Κυρίῳ εὐθύνεται
τὰ διαβήματα ἀνδρὶ, θνητὸς
δὲ πῶς ἂν νοήσῃ τὰς ὁδούς

αὐτοῦ;

25 Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι ἢ
ἰδίων ἀγιάσαι, μετὰ γὰρ τὸ
εὐχασθαι μετανοεῖν γίνεται.

26 Λικμήτωρ ἀσεβῶν βασι-
λεὺς σοφός, καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς
τροχόν.

27 Φῶς Κυρίῳ πνοὴ ἀνθρώ-
πων, ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοι-
λίας.

28 Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια
φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περικυ-
κλώσασιν ἐν δικαιοσύνῃ ἢ θρό-
νον αὐτοῦ.

29 Κόσμος νεανίας σοφία,
δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί.

30 Ὑπόπια καὶ συντρίμματα
συναντᾷ κακοῖς; πληγαὶ δὲ εἰς
ταμιεῖα κοιλίας.

Κεφ. κα'. 21.

ΩΣΠΕΡ ὁρμὴ ὕδατος, ὥτως
καρδία βασιλεῖος ἐν χειρὶ
Θεοῦ, οὗ ἐὰν θέλων νεῦσαι ἐκεῖ
ἐκκλίνειν αὐτήν.

2 Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ
δίκαιος, κατευθύνει δὲ καρδίας
Κύριος.

3 Ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν,
ἀρετὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ
θυσίων αἶμα.

4 Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρα-
συκάρδιος, λαμπήρ δὲ ἀσεβῶν
ἁμαρτία.

6 Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα
γλώσση ψευδεῖ, μάταια διώκει
ἐπὶ παγίδας θανάτου.

7 Ὁλεθρὸς ἄσεβῶσιν ἐπιζη-
νωθήσεται, οὐ γὰρ βέλονται
πράσσειν τὰ δίκαια.

8 Πρὸς τὰς σχολὰς σχολιάς
ὁδὸς ἀποστέλλει ὁ Θεός, ἀγνοῖ
γὰρ καὶ ὁρθεῖν τὰ ἔργα αὐτῶν.

9 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας
ὑπαίθρων, ἢ ἐν κεκονιαμέναις
μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

10 Ψυχὴ ἀσεβῶς ἐκ ἐλεη-
θῆσεται ὑπὸ ζῆνός τ' ἀνδρώ-
πων.

11 Ζημιωμένῃ ἀκαλῶς πα-
νεργότερος γίνεται ὁ ἄκακος,
συνῶν δὲ σοφὸς διέξεται γνῶ-
σιν.

12 Συνεῖ δίκαιος καρδίας
ἀσθεῶν, καὶ φαυλίζει ἀσθεῖς ἐν
κακοῖς.

13 Ὃς φράσσει τὰ ὅσα αὐ-
τῷ ἢ μὴ ἐπακῆσαι ἀσθενῶς,
καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ ἐκ
ἔσται ὁ εἰσακχών.

14 Δύσιν λάθριος ἀνατρέπει
ἔργας, δώρων δὲ ὁ φειδόμενος
θυμὸν ἱγχεῖ ἰσχυρόν.

15 Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν
κρίμα, ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος
παρὰ κακέργοις.

16 Ἀνὴρ πλανήμενος ἐξ ὁδοῦ
δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γι-
γάντων ἀναπαύσεται.

17 Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐ-
φροσύνην, φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον
εἰς πλεονεξίαν.

18 Περικάθαρχα δὲ δικαίῳ

ἄνομος.

19 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς μα-
χίρας καὶ γλωσσῶδες καὶ ὀργίλης.

20 Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀνα-
παύσεται ἐπὶ σώματος σοφῆ,
ἄφρονες δὲ ἄνδρες κακαπύονται
αὐτῶν.

21 Ὅδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεη-
μοσύνης εὐρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.

22 Πόλεις ὀχυραὶ ἐπίβη σο-
φός, καὶ κατέειλε τὸ ὀχύρωμα
ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσθεῖς.

23 Ὃς φυλάσσει τὸ σῶμα
αὐτοῦ καὶ ἢ γλῶσσαν, διατηρεῖ
ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν αὐτοῦ.

24 Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ
ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται, ὃς
δὲ μνησιμακίᾳ παράνομος.

25 Ἐπιθυμίαι ἐκνηρόν ἀπο-
κτείνουσιν, οὐ γὰρ προαιρεῖνται
αἱ χεῖρες αὐτῶν παιεῖν τι.

26 Ἀσθεὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τὴν
ἡμέραν ἐπιθυμίας πακῶς, ὁ δὲ
δικαίος ἐλεᾷ καὶ οἰκτεῖρει ἀφ-
ειδῶς.

27 Θυσίαι ἀσθεῶν βδέλυγμα
Κυρίου, καὶ γὰρ παφανόμως
προσφέρουσιν αὐτάς.

28 Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεί-
ται, ἀνὴρ δὲ ὑψηλὸς φυλασσό-
μενος λαλήσει.

29 Ἀσθεὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφ-
ίσταται προσώπῳ, ὁ δὲ εὐθύς
αὐτὸς συνεῖ τὰς ὁδούς αὐτοῦ.

30 Οὐκ ἔστι σοφία, ἐκ ἔστιν

ἀνδρεία, ἐκ ἑστὶ βελὴ πρὸς τὸν
ἀσέβῃ.

31 Ἰππος ἰτοιμάζεται εἰς
ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ Κυ-
ρίῃ ἡ βοήθεια.

Κεφ. κβ'. 22.

ΑΙΡΕΤΩΤΕΡΟΝ ὄνομα
καλὸν ἢ πλεῖτος πλούτης,
ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον
χάρις ἀγαθή.

2 Πλεῖσιος καὶ πτωχὸς συνήν-
τησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρως δὲ
ὁ Κύριος ἐποίησε.

3 Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν
τιμωρῶμενον κραταιῶς αὐτὸς
παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρ-
ελθόντες ἐζημιώθησαν.

4 Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίῃ,
καὶ πλεῖτος, καὶ δόξα, καὶ ζωὴ.

5 Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν
ὁδοῖς σκολιαῖς, ὁ δὲ φυλάσσω
ἑαυτῇ ψυχὴν ἀφίξεταί αὐ-
τῶν.

7 Πλεῖστοι πτωχῶν ἄρξουσιν,
καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις θα-
νείουσιν.

8 Ὁ σπείρων φαῦλα θείσει
κακὰ, πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ
συντελέσει· ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ
δότῃν εὐλογεῖ ὁ Θεός, μεταίε-
τητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέ-
σει.

6 Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς
διατραφήσεται, ἥ γὰρ ἑαυτῇ
ἄρων ἔδωκε τῷ πτωχῷ· νίκην
καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα

δοῦν, ἢ μῖντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖ-
ται ἢ κεκτημένων.

10 Ἐκβάλλει ἐκ συναθροῖς λοι-
μὸν, καὶ συνελελύσεται αὐτῷ
νεῖκος, ὅταν γὰρ καδίῃ ἐν
συναθροῖν πάντας ἀτιμάζει.

11 Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας
καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πᾶσις
ἁμῶμοι· χεῖλεσι ποιμαίνει βα-
σιλεὺς.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίῃ
διατηρεῖσιν αἴσθησιν, φαυλίζει
δὲ λόγους παράνομος.

13 Προφασίζεται, καὶ λέγει
ὀκνηρὸς, Λίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς,
ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευ-
ταί.

14 Βέβηκος βαδὺς γόμα πα-
ρανόμος, ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ
Κυρίῃ ἱμπεσεῖται εἰς αὐτόν·
εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρὸς,
καὶ ἐκ ἀγαπᾷ ὅ ἀποσείναι ἀπ'
αὐτῶν, ἀποσείνειν δὲ δεῖ ἀπὸ
ὁδοῦ σκολιᾶς καὶ κακῆς.

15 Ἄνοια ἐξῆπται καρδίας
νέμ, ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία μα-
κραν ἀπ' αὐτῆς.

16 Ὁ συκοφαντῶν πάντα,
πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ, δίδωσι
δὲ πλεονέκῃ ἐπ' ἐλπίσσοσι.

17 Λόγοις σοφῶν παραβάλλ-
λε σὺν ἑς, καὶ ἄκουε ἑμὸν λόγον,
ἢ δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον, ἵνα
γνῷς,

18 Ὅτι καλοὶ εἰσι καὶ ἱκανοὶ
ἐμβάλης αὐτὰς εἰς ἑκατέραν

σε, εὐφρανῶσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς
χείλεσιν·

19 Ἴσα σε γένηται ἐπὶ Κύ-
ριον ἢ ἑλπίς, καὶ γνωρίσῃ σοὶ ἢ
οὐδὲν σε.

20 Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι
αὐτὰ σεαυτοῦ τρισπῶς, εἰς βα-
λὴν καὶ γνώσῃ ἐπὶ τὸ πλάτος
ἡ καρδίας σου.

21 Διδάσκω ἔν σοι ἀληθῆ
λόγον, καὶ γνώσῃ ἀγαθὸν ὑπα-
κύν, ὃ ἀποκρίνεται σοὶ λό-
γος ἀληθείας τοῖς πρὸς βαλλο-
μένοις σοι.

22 Μὴ ἀποβιάζε πένητα,
πτωχὸς γὰρ ἐγὼ, καὶ μὴ ἀτι-
μάσης ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

23 Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐ-
τῶν ἢ κρίσιν, καὶ ῥύσῃ σὸν ἄσυ-
λον ψυχῇ.

24 Μὴ ἴσθι ἱταῖρος ἀνδρὶ
δυμῶδα, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ
συναυλίζῃ·

25 Μήποτε μάθης ἢ ὁδὸν
αὐτῶν, καὶ λάβῃς βρόχους τῇ σῇ
ψυχῇ.

26 Μὴ δίδῃς σεαυτὸν εἰς ἡγ-
γὴν ἀσχυρῆμενος πρόσωπον·

27 Ἐὰν γὰρ μὴ ἔχη πόντον
ἀποτίσης, λήφονται τὰ σῶμα
τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σου.

28 Μὴ μέταιρῃ ὅρια αἰώνια,
ὅ ἔδωκε οἱ πατέρας σου.

29 Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ἄξυν
ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν βασιλεύσει
δεῖ παρῆναι, καὶ μὴ παρῆναι·

ναὶ ἀνδράσι νῦν τοῖς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΕΑΝ καθίσῃς θαπνεῖν ἐπὶ
τραπέζης δυνάστη, νοητῶς
νόμι τά παρατιθέμενά σοι.

2 Καὶ ἐπιβάλλε ἢ χεῖρά σου,
εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρα-
σκευάσαι· εἰ δὲ ἀπληστότερός
εἶ,

3 Μὴ ἐπιδύμῃ τῶν ἐδεσμά-
των αὐτῶν, ταῦτα γὰρ ἔχεται
ζωῆς ψευδῆς.

4 Μὴ παρεκτίνῃ πένης ὦν
πλεσίῳ, τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπό-
σχῃ.

5 Ἐὰν ἐπισήσης τὸ σὸν ὄμ-
μα πρὸς αὐτὸν, ἑδάμῃ φανεῖ-
ται· κατεσκευάσαι γὰρ αὐτῷ
πτέρυγες ὥσπερ ἀετῶν, καὶ ὑπο-
γρέφῃ εἰς ἢ οἶκον ὃ προσηκεί-
τος αὐτῷ.

6 Μὴ συνδείπνῃ ἀνδρὶ βασ-
κάνῳ, μηδὲ ἐπιδύμῃ ἢ βρω-
μάτων αὐτῶν,

7 Ὅν τρόπον γὰρ εἴ τις
καταπίοι τρίχα, ἔτις ἐσθίει
καὶ πίνει· μηδὲ πρὸς σὲ εἰσα-
γάγῃς αὐτὸν, καὶ φάγῃς τὸν
ψωμὸν σου μετ' αὐτῶν,

8 Ἐξερῶσαι γὰρ αὐτὸν, καὶ
λυμανεῖται τὰς λέγους σου τοὺς
καλὰς.

9 Εἰς ὧτα ἄφρονος μηδὲν
λέγει, μήποτε μυκτηρήσῃ τοὺς
συνετῆς λόγους σου.

10 Μὴ μέλαθῃς ὅρια αἰώνια,

εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσέλθῃς·

11 Ὁ γὰρ λυτρεύμενος αὐτὰς Κύριος, κραταῖός ἐστι, καὶ κρίνει· ἥ κρίσιν αὐτῶν μετὰ σε·

12 Δός εἰς παιδείαν τὴν καρδίαν σε, τὰ δὲ ὥτά σε ἰτοίμασον λόγοις αἰσθήσεως·

13 Μὴ ἀπόσχη νήπιον παιδεύειν, ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν ῥάβδῳ, καὶ μὴ ἀποδάσῃ·

14 Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις αὐτὸν ῥάβδῳ, ἥ δὲ ψυχὴν αὐτῆ ἐκ θανάτου ῥύσῃ·

15 Τίτ' ἐὰν σοφὴ γένηται· σε ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ ἥ ἔμην καρδίαν,

16 Καὶ ἐνδιατρίφει λόγοις· τὰ σὰ χεῖλη πρὸς τὰ ἑμά χεῖλη, ἐὰν ὀρδα ὦσι·

17 Μὴ ζηλώτω ἡ καρδία σε ἁμαρτωλὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ Κυρίου ἴσθι ὅλην ἡμέραν·

18 Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ, ἔσται σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σε ἐκ ἀποσῇσεται·

19 Ἄκουε υἱέ, καὶ σοφὸς γίνη, καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρδίας·

20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ ἐκτείνε συμβολαῖς, κρεῶν τε ἀγορασμοῖς·

21 Πᾶς γὰρ μέδυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσεται διερρήγμένα καὶ ρακώδη πᾶς ὑπνώδης·

22 Ἄκουε υἱέ πατὸς τοῦ γεννησαντός σε, καὶ μὴ καταφρόνει ὅτε πατήρ· σὲ ἡ μήτηρ·

24 Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ δίκαιος, ἐπὶ δὲ ὧν σφῶν εὐφραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτῆ·

25 Εὐφραίνεται δὲ ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ἐπὶ σοί, καὶ χαίρετω ἡ τεκῆσά σε·

26 Δός μοι υἱέ σὴν καρδίαν, οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἑμαῖς ὁδὸς τηρεῖτωσαν·

27 Πίθος γὰρ τετρημένος ἐστὶν ἀλλότριοις οἶκος, καὶ φρέαρ σευδὲν ἀλλετρίων·

28 Οὗτος γὰρ συνλόμῳ ἀσπλῆται, καὶ πᾶς παρανομὸς ἀναλωθήσεται·

29 Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος; τίνι κρίσεις; τίνι δὲ ἀηδία καὶ λίσσῃ; τίνι συντρίμματα διακενῆς; τίν' πειλιδνοὶ οἱ ὀφθαλμοί;

30 Οὐ· ἡ ἐγχευόντων ἐν οἶνοις; καὶ τῶν ἰχνευόντων παῦ πότοι γίνονται; μὴ μεθύσκεσθε ἐν οἶνοις, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε ἐν περιπατοῖς·

31 Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας καὶ τὰ ποτήρια ὥς τὸς ὀφθαλμούς σε, ὑπερον περιπατήσεις γυμνότερος ὑπέραι·

32 Τὰ δὲ ἰσχυρίων ὥσπερ ὑπὸ ὀφθαλμοῦ περιπατῶνς ἐκτείνεται, καὶ

ὡς περ ὑπὸ κερὰς διαχέεται
αὐτῷ ὁ ἰός.

33 Οἱ ὀφθαλμοί σε ὅταν
ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ σῶμα σε
τότε λαλήσει σκολιά.

34 Καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν
καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ
κυβερνήτης ἐν πολλῶν κλύδωνι.

35 Ἐρεῖς δέ, Τύπῃσί με καὶ
ἐκ ἐπένεσα, καὶ ἐπέπαξάν μοι,
ἐγὼ δὲ ἐκ ἧδον· πότε ὄρθρος
ἔσται, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεδ'
αὐτῶν συνελύσομαι;

Κεφ. κδ'. 24.

ΠΙΕ, μὴ ζηλώσης κακὸς ἀν-
δρας, μηδὲ ἐπιθυμήσης εὐ-
ναί μετ' αὐτῶν.

2 Ἐκδοὺ γὰρ μελετᾷ ἡ καρ-
δία αὐτῶν, καὶ πόνους τὰ χεῖλη
ἐπιτῶν λαλοῦ.

3 Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται
οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορ-
θῆναι.

4 Μετὰ αἰσθήσεως ἐπιτίμ-
ωνται ταπεινὰ ἐκ ποντῶν
πλῆτε τιμῆς καὶ καλῆς.

5 Κρείσσων σοφὸς ἰσχυρῷ, καὶ
ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γενομένης
μεγάλης.

6 Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται
πόλις, βοήθεια δὲ μετὰ καρ-
δίας βασιλευτικῆς.

7 Σοφία καὶ ἐννοια ἀγαθὴ ἐν
πύλαις σαφῶν· σοφοὶ ἐκ ἐκ-
κλίνουσιν ἐκ σώματος Κυρίας,
ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις.

VOL. III.

ἀκατέκτοίς συναντᾷ θάνατος,

9 Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν
ἁμαρτίαις· ἀκαθαρσία δὲ ἀν-
θρῷ λοιμὴ,

10 Ἐμμολυνθήσεται ἐν ἡμέ-
ρᾳ κακῇ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως
ἕως ἐν ἐκλίπῃ.

11 Ῥῦσαι ἀγομῆνες εἰς θά-
νατον, καὶ ἐκπρὶς κτενομένους,
μὴ φείσῃ.

12 Ἐὰν δὲ εἴπῃς, Οὐκ οἶδω
τούτων· γινώσκεις, ὅτι Κύριος
καρδίας πάντων γινώσκει· καὶ
ὁ πλάσας πνεῦν πᾶσιν, αὐτὸς
αἶθε πάντα, ὃς ἀποδίδωσιν ἐ-
κάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

13 Θάγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν
γὰρ κερταῖν, ἵνα γλυκευθῇ σὺ
ὁ φάρυγξ.

14 Οὕτως αἰσθήσῃ σφοδρῶς
τῇ σῇ ψυχῇ, εἰς γὰρ εὐφρο-
νείας καρτὴ ἡ τελευταία σε, καὶ
ἐλπίς σε ἐκ ἐγκαταλείψει.

15 Μὴ προσαγάγῃς ἀσθεῖν,
σημὴ δικαίων, μηδὲ ἀπατητῆς
χορτασίᾳ κοιλίας.

16 Ἐπίπαις γὰρ πεσέεται
δίκαιος καὶ ἀναστήσεται, οἱ δὲ
ἀσθεῖς ἀσθενήσασιν ἐν κακοῖς.

17 Ἐὰν πείσῃ ὁ ἐχθρὸς σὺ,
μὴ ἐπιχαρῆς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ
ὑποσκελισμῷ αὐτοῦ μὴ ἐπ-
αίρῃ.

18 Ὅτι ὤψεται Κύριος καὶ
ἐκ ἀρῆς αὐτῷ, καὶ ἀποσφράξει
τὸ θυμὸν αὐτοῦ ἐπ' αὐτοῦ.

D

19 Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς,
μὴδὲ ζήλῃς ἀμαρτωλούς.

20 Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκ-
γονα πονηρῶ, λαμπρὴν δὲ ἀσε-
βῶν σβεσθήσεται.

21 Φοβῶ τὸ Θεὸν υἱὲ καὶ βασι-
λέα, καὶ μὴδ' ἐτίρω αὐτῶν
ἀπειθήσης.

22 Ἐξαίφνης γὰρ τίσονται
τὰς ἀσεβεῖς, τὰς δὲ τιμωρίας
ἀμφοτέρων τίς γνώσεται ;

27 Cap. 29. Λόγον φυλασ-
σύμενος υἱὸς ἀπωλείας ἐκτὸς
ἔσαι, [δεχόμενος δὲ ἰδέσθαι αὐ-
τόν· μὴδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσ-
σης βασιλεῖ λεγέσθω, καὶ οὐδὲν
ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ οὐ
μὴ ἐξέλθῃ· μάχαιρα γλώσσα
βασιλείως καὶ οὐ σαρκίνη, ὅς δ'
ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται·
ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ,
σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀνα-
λίσκει, καὶ ὅς αὖ ἀνθρώπων κα-
τατρώγει, καὶ συγκαίει ὥσπερ
φλόξ, ὥς αἰσώματα εἶναι νε-
οσσοῖς αἰετῶν· τὰς ἐμὰς λόγους
υἱὲ φοβήθητι, καὶ δεξιόμενος αὐ-
τὰς μετανόη.]

1 Cap. 30. Τάδε λέγει ὁ
ἀνὴρ τοῖς πειστέσι Θεῷ, καὶ
παύομαι.

2 Ἀφρονέτατος γὰρ εἰμι ἀ-
πάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις
ἀνθρώπων ἐπὶ ἔξιν ἐν ἐμοί.

3 Θεὸς διδάσχει με σοφίαν,
καὶ γνώσιν ἀγίων ἐγνώκα.

4 Τίς ἀνέβη εἰς τὸ ἔρανόν καὶ
κατίβη ; τίς συνήγαγεν ἀνέ-
μας ἐν κόλπῳ ; τίς συνέσρεψεν
ὕδωρ ἐν ἱματίῳ ; τίς ἐκράτησε
πάντων τῶ ἀκρων τῆς γῆς ; τί
ὄνομα αὐτοῦ ; ἢ τί ὄνομα τοῖς
τέκνοις αὐτοῦ ;

5 Πάντες γὰρ λόγοι Θεῷ
πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ
αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐ-
τόν.

6 Μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις
αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ
ψευδὴς γένη.

7 Δύο αἰτῆμαι παρὰ σοῦ,
μὴ ἀφίλης με χάριν πρὸ τοῦ
ἀποθανεῖν με.

8 Μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ
μακράν με ποιήσον, πλῆτον
δὲ καὶ πειρίαν μὴ μοι δοῖς, σύ-
ταξον δὲ μοι τὰ δοῦντα καὶ τὰ
αὐτάρκη·

9 Ἴνα μὴ πλησθῇς ψευδὴς
γένωμαι, καὶ εἶπω, Τίς με ὀρεῖ ;
ἢ πεινήσεις κλείψω, καὶ ὁμόσω
τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

10 Μὴ παραδῶς οἰκέτην εἰς
χεῖρας δεσπότες, μήποτε καλα-
ράσῃται σε καὶ ἀφανισθῇς.

11 Ἐκγονον κακὸν πατέρα
καταρᾶται, τὴν δὲ μητέρα οὐ
ἐύλογεῖ.

12 Ἐκγονον κακὸν δίκαιον
ἐαυτὸν κρίνει, καὶ ὁ ἔξοδον αὐτοῦ
οὐκ ἀπένειψεν.

13 Ἐκγονον κακὸν ὑψηλὸς

ὀφθαλμὸς ἔχει, τοῖς δὲ βλέφαροις αὐτῷ ἐπαίρεται.

14 Ἐκγονον κακὸν μαχαίρας τὰς ὀδύνας ἔχει, καὶ τὰς μύλας, τομίδας, ὥς ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τὰς ταπεινὰς ἀπὸ τῆ γῆς, καὶ τὰς πηνήλας αὐτῶν ἔξ ἀνθρώπων.

23 Cap. 24. Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκων αἰδιῶσαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν.

24 Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, Δίκαιός ἐστιν, ἐπικαλάρatos λαοῖς ἔσαι καὶ μισήσῃς εἰς ἔθνη.

25 Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίους φανῶνται, ἐπ' αὐτοὺς δὲ ἦξει εὐλογία.

26 Χεῖλη δὲ φιλήσασιν ἀποκρινόμενα λόγους ἀγαθούς.

27 Ἐτοιμάζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σε, καὶ παρασκευάζε εἰς τὸν ἀγρόν, καὶ πορεύε κατόπισθ' ἐν μέ, καὶ ἀνοικοδόμησεις τὸ οἶκόν σε.

28 Μὴ ἴσθι ψευδὲς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μὴδὲ πλάτυνε σοῖς χεῖλεσι.

29 Μὴ εἴπῃς, Ὁν τρόπον ἐχρήσάτ' μοι, χρήσομαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτὸν ὃ με ἠδίκησεν.

30 Ὡς περ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων, καὶ ὥς περ ἀμπελὼν ἀνθρώπος ἐνδεὲς φρενῶν.

31 Ἐὰν ἀφῇς αὐτὸν, χερ-

σώθησεται καὶ χορτομανήσῃς ὅλος, καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῶ λίθων αὐτῷ κατασκάπτονται.

32 Ὑστερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα ὅτι ἐκλέχασθαι παίδειαν.

33 Ὀλίγον νυγάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶ γῆθι.

34 Ἐὰν δὲ τὸτο ποιῇς, ἦξει προπορευομένη ἡ πονία σε, καὶ ἡ ἐνδεία σε ὥς περ ἀγαθὸς δρομεύς.

15 Cap. 30. Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσαι ἀπαύμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὗται ἐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτὴν, καὶ ἡ τέταρτη ἐκ ἠρκίσθη εἰπεῖν, Ἰκανόν.

16 Ἀδὴς καὶ ἔρις γυναικός, καὶ γῆ ἐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν, Ἀρεῖ.

17 Ὁφθαλμὸν καταγελῶντα πατρός, καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρός, ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῶ φαράγων, καὶ κατὰ φάγοισάν αὐτὸν νεοσσοὶ αἰτῶν.

18 Τρεῖς δὲ εἰσιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον ἐκ ἐπιγινώσκω.

19 Ἰχνη αἰετῶ πετομένα, καὶ ὁδὸς ὄφιος ἐπὶ πέτρας, καὶ τρεῖς νηὶς ποντοπορεύσας, καὶ ὁδὸς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.

20 Τσιανύτη ὁδὸς γυναικὸς
μοιχαλίδος, ἥ ὅτ' αὖ πρᾶξῃ
ἀπονιψαμένη, ὕδεν φρεσὶ πτε-
πραχίνας ἀτοπον.

21 Διὰ τριῶν σιέεται ἡ γῆ,
τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέ-
ρειν·

22 Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ,
ἢ ἄφρων πωλεσθῇ σιτίων,

23 Καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐμβαλεῖ ἢ
ἐαυτῆς κυρίαν, ἢ μισσητῇ γυνὴ
ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

24 Τέσσαρα δὲ ἐλάχιστα ἐπὶ
τῇ γῆς, ταῦτα δὲ ἐστὶ σοφώτερη
σοφῶν.

25 Οἱ μύρμηκες οἷς μὴ ἐστὶν
ἰσχυρὸς, ἢ ἐτοιμάζονται θέραι
ἢ τροφήν.

26 Καὶ οἱ χοιρογυρῶντες
ἔθνος ἐκ ἰσχυρόν, οἱ ἐποίησάθη
ἐν πύργοις τὰς ἐαυτῶν οἴκας.

27 Ἀβασίλευθ' ἐστὶν ἡ ἀκρίς,
ἢ γρατεύει ἀφ' ἐνὸς κελεύσμα-
τος εὐτάκτως.

28 Καὶ καλαβώτης χιρτὶν
ἐρειδόμενος, καὶ εὐάλωτος ὢν,
πατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασι-
λέων·

29 Τρία δὲ ἐστὶν ἃ εὐδως
πορεύεται, ἢ τέταρτον ὃ κα-
λῶς διαβαίνει·

30 Σκύμνος λέοντος ἰσχυρό-
τερος κτηνῶν, ὃς ἐκ ἀποσρέφε-
ται, εἰδὲ καταπήσσει κτήνος·

31 Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν
θηλείαις εὐψυχος, ἢ πρᾶγος

ἡγούμενος αἰπολίας, ἢ βασιλεὺς
δημηγορῶν ἐν ἔθναι.

32 Ἐὰν πρὸν σταθῶν ἐν εὐ-
φροσύνῃ, ἢ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρα
σε μετὰ μάχης, ἀτιμασθήσῃ.

33 Ἀμειλε γάλα, ἢ ἔσται
βότρυον· ἐὰν δὲ ἐκτείνῃς μυ-
κτῆρος ἐξελεύσεται αἷμα· ἐὰν
δὲ ἐξέλκῃς λόγους, ἐξελεύσονται
κρίσεις ἢ μάχαι.

1 Cap. 31. Οἱ ἐμοὶ λόγοι
εἰρηναῖοι ὑπὸ Θεοῦ, βασιλεὺς
χρηματισμὸς, ὃν ἐπαίδευσεν ἡ
μήτηρ αὐτῆς.

2 Τί τέκνον τηρήσεις; τί ἔ-
ρήσεις Θεοῦ· πρωτογενὲς σοὶ
λέγω νῦν· τί τέκνον ἐμῆς κοι-
λίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;

3 Μὴ δὸς γυναιξὶ σὸν πλε-
τον, ἢ τὸν σὸν νῦν ἢ βίον εἰς
ὑπερβολάν· μὴ βελῆς πάν-
τα ποίει, μετὰ βελῆς οἶνον
πότη.

4 Οἱ δύναται θυμῶν εἰσεῖν,
οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν·

5 Ἴνα μὴ πίνοντες ἐπιλά-
θωνται τὴν σοφίαν, ἢ ὀρθεῖν κρι-
ναὶ οὐ μὴ δύναται τὰς ἀσθε-
νεῖς.

6 Δίδωτε μέθη τοῖς ἐν λύ-
παις, ἢ ὅθον πίνουσιν τοῖς ἐν
ὀδύναις,

7 Ἴνα ἐπιλάθωνται τὴν πε-
νίαν, ἢ τὴν πέναν μὴ μνησθῶ-
σιν ἔτι.

8 Ἀνοίγε σὸν στόμα λόγοις

Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ὑ-
γιῶς.

9 Ἀνοίγε σὸν στόμα καὶ κρίνε
δικαίως, διάκρινε δὲ πῶς καὶ
ἀσθηνῇ.

Κεφ. κε'. 25.

ΑΤΤΑΙ αἱ παιδεῖαι Σα-
λαμώντος αἱ ἀδιάκριτοι,
αἱ ἐξηγράψαντο οἱ φίλοι Ἐξεί-
κλις ἔ βασιλέως ἔ Ἰεθαίας.

2 Δόξα Θεῷ κρύπτει λόγον,
δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷ πράγ-
ματα.

3 Οὐρανὸς ὑψηλός, γῆ δὲ
βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως
ἀνεξέλεγκτος.

4 Τύπτε ἀδόκιμον ἀργύριον,
καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν
ἅπαν.

5 Κτείνει ἀσεβεῖς ἐκ προσώπου
βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν
δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ.

6 Μὴ ἀλαζονεύῃς ἐνώπιον βα-
σιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυναστῶν
ὑφίστασο.

7 Κρεῖσσον γὰρ σοι τὸ ῥη-
θῆναι, Ἀνάβαινε πρὸς μέ, ἢ
ταπεινώσαι σε ἐν προσώπῳ δυ-
νάσε· ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σε
λέγει.

8 Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην
ταχείως, ἵνα μὴ μεταμεληθῇς
ἐκ ἐσχάτων· ἥνικα ἂν σε ὁ-
μιλήσῃ ὁ σὸς φίλος,

9 Ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω·
μὴ καταφρόνῃς,

10 Μὴ σε ἐναντίσῃ μὲν ὁ φί-
λος, ἢ δὲ μάχῃ σε καὶ ἢ ἔχθρᾳ
ἐκ ἀπέσαι, ἀλλὰ ἔσαι σοι ἴση
θανάτῳ· χάρις καὶ φιλία ἐλευ-
θεροῖ, αἱ τήρησον σεαυτῷ, ἵνα
μὴ ἐκονεΐδιστος γένῃ, ἀλλὰ φύ-
λαξεν τὰς ὁδούς σε εὐσυναι-
λάκτως.

12 Μῆλον χρυσῶν ἐν ὁρμίσ-
κῳ σαρδίνε, ἕτως εἰπεῖν λόγον.

12 Εἰς ἐνώτιον χρυσῶν καὶ
σάρδιον πολυελεῖς δίδεται, λό-
γος σοφὸς εἰς εὐήκοον ἔς.

13 Ὡς περ ἐξοδὸς χιόνος ἐν
ἀμπτῷ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ,
ἕτως ἄγγελος πιστὸς τῆς ἀπο-
στείλαντας αὐτόν· ψυχὰς γὰρ
ἔ αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.

14 Ὡς περ ἄνεμοι καὶ νέφη καὶ
ὕετοί, ἐπιφανέστατα, οὕτως ὁ
καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ.

15 Ἐν μακροθυμίᾳ εὐδοκία
βασιλεῦσι, γλῶσσα δὲ μαλακῇ
συντρίβει ὁσᾶ.

16 Μέλι εὐρὺν φάγε τὸ ἱκα-
νόν, μὴ ποτε πλησθεῖς ἐξε-
μίσσης.

17 Σπάνιον εἰσαγε σὸν πόδα
πρὸς σεαυτὲ φίλον, μὴ ποτε
πλησθεῖς σε μισήσῃ σε.

18 Ῥόπαλον καὶ μάχαιρα καὶ
τόξευμα ἀκιδωτόν, ἕτως καὶ
ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν ἔ φίλῳ
αὐτῷ μαρτυρίαν ψευδῇ.

19 Ὅδὸς κακῆ καὶ πρὸς παρα-
νόμῃς ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ.

20 Ὡςπερ ὄρεος ἔλκει ἀσύμφορον, ἔτως προσπεσὼν πᾶθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ· ὥςπερ σῆς ἐν ἱματίῳ καὶ σκώληξ ξύλῳ, ἔτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.

21 Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σε, ψώμιζε αὐτόν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·

22 Τῷτο γὰρ ποιῶν ἄνθρωκος πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, ὃ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά.

23 Ἄνεμος βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεδίζει.

24 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γυνίας δώματός, ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδορῶν ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25 Ὡςπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσήνῃς, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26 Ὡςπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι καὶ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο, ἔτως ἄκοσμον δίκαιον πεπρωμέναι ἐνώπιον ἀσεβῆς.

27 Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλόν, τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.

28 Ὡςπερ πόλις τὰ τεῖχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχιτος, ἔτως ἀνὴρ ὃς οὐ μετὰ βελῆς τι φράσσει.

Κεφ. 27.

Ὡςπερ δρόσος ἐν ἀμπελῷ, καὶ ὥςπερ ὕετος ἐν θέρει, ἔτως ἐκ ἔστιν ἀφρονι τιμὴ.

2 Ὡςπερ ὄρνεια σέταται καὶ σκαλοῖ, ἔτως ἀρὰ ματαία ἐκ ἐπελεύσεται ἐδενί.

3 Ὡςπερ μάστιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, ἔτως ῥάβδος ἔδνει παρανόμῳ.

4 Μὴ ἀποκρίνῃς ἀφρονι πρὸς τὸ ἐκείνῃ ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὁμοῖος γένῃ αὐτῷ.

5 Ἀλλὰ ἀποκρίνου ἀφρονι κατὰ τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ, ἵνα μὴ φαίνεται σοφὸς παρ' ἐαυτοῦ.

6 Ἐκ τῶν ὁδῶν ἑαυτοῦ ὄνειδος ποιεῖται ὁ ἀποσεύλας δι' ἀγέλης ἀφρονος λόγον.

7 Ἀφελῶ πορεύαν σκελῶν, καὶ παρανομίαν ἐκ στόματός ἀφρόνων.

8 Ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὁμοῖός ἐστι τῷ διδόντι ἀφρονι δόξαν.

9 Ἀκανθαὶ φύονται ἐν χειρὶ μεθύουσας, δαλεία δὲ ἐν χειρὶ τῶν ἀφρόνων.

10 Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκστασις αὐτῶν.

11 Ὡςπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τῷ ἑαυτοῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται, ἔτως ἀφρονι τῇ ἑαυτοῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τῷ

ἑαυτῇ ἁμαρτίαν· ἔστιν αἰσχύνῃ
ἐπαίγασα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν
αἰσχύνῃ δόξα καὶ χάρις.

12 Εἶδον ἄνδρα δόξαν ἅπαρ
αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἐλπὶδα μέν-
τοι ἔσχε μᾶλλον ἄφρων αὐ-
τῇ.

13 Λέγει ὀκνηρὸς ἀποσελλό-
μενος εἰς ὁδόν, Λέων ἐν ταῖς
ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φο-
νευταί.

14 Ὡς περ θύρα γρίφεται ἐπὶ
ῥ' γρόφιγγος, ἕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ
ῥ' κλίνης αὐτῇ.

15 Κρύψας ὀκνηρὸς ῥ' χεῖρα
ἐν τῷ κόλπῳ αὐτῇ, οὐ δυνήσε-
ται ἐπενεγεῖν ἐπὶ σῶμα.

16 Σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς
φαίνεται, ῥ' ἐν πλησμονῇ ἀπο-
κομίζοντος ἀγγελίαν.

17 Ὡς περ ὁ κρατῶν κέρκε
κυνὸς, ἕτως ὁ προεσὼς ἄλλο-
τρίας κρίσεως.

18 Ὡς περ οἱ ἰώμενοι προ-
βάλλουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους,
ὁ δὲ ἀπανήσας τῷ λόγῳ πρῶ-
τος ὑποσκελισθῆσεται·

19 Οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεύ-
οντες τὰς ἑαυτῶν φίλας, ὅταν
δὲ ὁραθῶσι, λέγουσιν, Ὅτι
παίζων ἔπραξα,

20 Ἐν πολλοῖς ξύλοις θαλά-
λει πῦρ, ὅπῃ δὲ ἐκ ἔτι δίθυ-
μος, ἥσυχάζει μάχη.

21 Ἐσχάρα ἄνδραξι καὶ
ξύλα πυρί, ἀνὴρ δὲ λοιδόρος

εἰς ταραχὴν μάχης.

22 Λόγοι κερκώπων μαλα-
κοί, ἔσται δὲ τύπῃσιν εἰς ταμι-
εῖα σπλαγχνῶν.

23 Ἀργύριον διδόμενον μίᾳ
δόλῃ, ὥς περ ὄσρακον ἡγήτεον·
χείλη λεῖα καρδίαν καλύπτει
λυπηράν.

24 Χεῖλεσι πάντα ἐπινεύει
ἀποκλαιόμενος ἐχθρὸς, ἐν δὲ τῇ
καρδίᾳ τεκταίνεται δόλος.

25 Ἐάν σε δέηται ὁ ἐχθρὸς
μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς,
ἐπὶ γὰρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ
ψυχῇ αὐτῇ.

26 Ὁ κρύπτων ἐχθραν συν-
ίσῃσι δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς
ἑαυτῇ ἁμαρτίας εὐγνωστος ἐν
συνεδρίοις.

27 Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ
πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν·
ὁ δὲ κυλίῳν λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν
κυλίει.

28 Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀ-
λήθειαν, σῶμα δὲ ἄστυγον ποιεῖ
ἀκαταστασίας.

Κεφ. κζ'. 27.

ΜΗ καυχῶ τὰ εἰς αὐρίον,
καὶ γὰρ γινώσκεις τί τέξ-
εται ἡ ἐπιψα.

2 Ἐγκωμιάζω σε ὁ πῖλος
καὶ μὴ τὸ σὸν σῶμα, ἀλλότριος
καὶ μὴ τὰ σὰ χεῖλη.

3 Βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον
ἄμμος, ὀργὴ δὲ ἀφρονος βαρυ-
τέρα ἀμφοτέρων.

4 Ἀνελεῖμων θυμός κ' ὀξεῖα ὀργή, ἀλλ' ἔθεν ὑφίσταται ζήλος.

5 Κρείσσης ἔλεγχαι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας.

6 Ἀξιοπιστότερα ἐστὶ τραύματα φίλε, ἢ ἐκστα φιλήματα ἐχθρῷ.

7 Ψυχὴ ἐν πλεονομίᾳ ἔσα κηρίοις ἐμπαιζει, ψυχὴ δὲ ἐνθεῖ κ' τὰ πικρὰ γλυκέα φαίνεται.

8 Ὡς περ ὅταν ὄρεον καταπετασθῇ ἐκ τ' ἰδίας νοστιᾶς, ἔτως ἄνθρωπος θελεῖται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τ' ἰδίων τόπων.

9 Μύροις κ' οἴκοις κ' θυμίσμασι τέρεται καρδία, καταρρήγνυται δὲ ὑπὸ συμπτώματων ψυχῇ.

10 Φίλον σὸν ἢ φίλον πατρῶν μὴ ἐγκαταλίπης, εἰς δὲ τ' οἶκον τῷ ἀδελφῷ σε μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν· κρείσσαν φίλος ἐγγυς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.

11 Σοφὸς γίνε υἱέ, ἵνα σου εὐφραίνεται ἡ καρδία, κ' ἀποσρεψὼν ἀπὸ σοῦ ἐπενεσίγῃς λόγους.

12 Πανουργοὶ κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη, ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσασιν.

13 Ἀφελὲ τὸ ἱμάτιον αὐτῷ, παρῆλθε γὰρ ὑβριστης, ὅστις

τὰ ἀλλότρια λυμναίεται.

14 Ὃς δὲ εὐλογῇ φίλον τοῦ πρώτῳ μεγάλη τῇ φωνῇ, καταρρωμένοι ἔθεν διαφέρειν δοξεῖ.

15 Σταγόνες ἐκβάλλουσιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρα χειμερινῇ ἐκ τ' οἴκου αὐτοῦ, ὡσαύτως κ' γυνὴ λοιδόρος ἐκ τ' ἰδοῦ οἴκου.

16 Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδοξίος παλεῖται.

17 Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ παροξύνει πρόσωπον ἑταίρου.

18 Ὃς φυτεῖς συκὴν φάγεται τὰς καρπὰς αὐτῆς, ὅς δὲ φυλάσσει τ' ἑαυτὴ κύριον, τιμηθήσεται.

19 Ὡς περ ἔχ' ὅμοια πρόσωπα πρόσωποις, ἔτως ἔθ' αἱ διάνοιαι τ' ἀνθρώπων.

20 Ἀδὴς κ' ἀπώλεια ἐκ ἐμπέμπανται, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τ' ἀνθρώπων ἀπλησοὶ· βδέλυγμα Κυρίου σπρίζων ὀφθαλμόν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσση.

21 Δοκίμιον ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις, ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ γήματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν· καρδία ἀνόμε ἐκζητεῖ κακὰ, καρδία δὲ εὐδὴς ζητεῖ γνῶσιν.

22 Ἐὰν μασιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίου ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτοῦ.

23 Γνωστὴ ἐπιγνώση ψυχᾶς
ποιμάνει σε, καὶ ἐπισήσεις καρ-
δίαν σε σαῖς ἀγέλαις.

24 Ὅτι ἐκ εἰς τὸ αἰῶνα ἀν-
δρὶ κράτος καὶ ἰσχύς, καὶ παρα-
δίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.

25 Ἐπιμελᾶ τὸ ἐν τῷ πιδίῳ
χλωρῶν, καὶ κερεῖς πόαν, καὶ
συναγε χορτόν ὄρευνον,

26 Ἴνα ἔχῃς πρόβατα εἰς
ἱματισμόν· τίμα πεδίον, ἵνα
ᾤσῃ σοι ἄρνες.

27 Τῷ παρ' ἐμὲ ἔχεις ῥήσεις
ἰσχυράς εἰς τὸ ζῶν σε, καὶ εἰς
τὸ ζῶν σῶν Σεραπύντων.

Κεφ. κη'. 28.

ΦΕΥΓΕΙ ἀσεβὴς μηδενὸς δι-
ώκοντος, δίκαιος δὲ ὥσπερ
λέων πείπει.

2 Δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρί-
σεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ παντρ-
γος κατασβεῖσει αὐτάς.

3 Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείᾳ συ-
κοφαντεῖ πτωχός· ὥσπερ υἱὸς
λάβρος καὶ ἀνωφελής,

4 Οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες
τὸν νόμον ἐγκωμιάζουσιν ἀσε-
βειαν, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νό-
μον, περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς
τείχος.

5 Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσβη-
σιν κρίμα, οἱ δὲ ζητῶντες τὸν Κύ-
ριον συνήσβησιν ἐν παντί.

6 Κρείσσων πτωχὸς πορευό-
μενος ἐν ἀληθείᾳ, πλουσίου
ψευδῆς.

7 Φυλάσσει νόμον υἱὸς συ-
ετός, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν
ἀτιμάζει πατέρα.

8 Ὁ πληθύων τὸν πλεῖστον
αὐτὸν μετὰ τόκων καὶ πλεονασ-
μῶν, τῷ ἐλεῶντι πτωχὸς συν-
άγει αὐτόν.

9 Ὁ ἐκκλίνων τὸ ἔς αὐτὸν
μὴ εἰσακῆσαι νόμον, καὶ αὐτὸς
τὸ προσευχὴν αὐτὸν ἐβδελυκται.

10 Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ
κακῇ, εἰς διαφθοράν αὐτὸς ἐμ-
πισεῖται, οἱ δὲ ἄνομοι διελεύ-
σονται ἀγαθὰ, καὶ ἐκ εἰσελεύ-
σονται εἰς αὐτά.

11 Σοφὸς παρ' ἑαυτοῦ ἀνὴρ
πλείσιος, πένης δὲ νοήμων καὶ ἀ-
γνώσκειται αὐτῷ.

12 Διὰ βοήθειαν δικαίων
πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τό-
ποις ἀσεβῶν ἀλίσκονται ἄν-
θρωποι.

13 Ὁ ἐπικαλύπτων ἀσέβειαν
ἑαυτοῦ ἐκ εὐδοκῆσεται, ὃ δὲ
ἐξηγέμενος ἐλέγχους ἀγαπηθή-
σεται.

14 Μακάριος ἀνὴρ ὃς κατα-
πλήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν,
ὃ δὲ σκληρὸς καὶ καρδίαν ἐμπε-
σεῖται κακοῖς.

15 Λέων πεινῶν καὶ λύκος δι-
ψῶν, ὃς τυραννῇ, πτωχὸς ὢν,
ἔθνη πεινχρῇ.

16 Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων
μέγας συκοφάντης, ὃ δὲ μισῶν
ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται.

17 Ἄνδρα τὸν ἐν αἰτίᾳ φόνε
ἢ ἐγγυώμενος, φυγὰς ἔσαι καὶ
ἐκ ἐν ἀσφαλείᾳ· παίδευε υἱὸν
ἐν ἀγαπήσει σε, καὶ δώσει κόσ-
μον τῇ σῇ ψυχῇ, καὶ μὴ ὑπα-
κάσει ἔθνεϊ παρανόμῳ.

18 Ὁ πορευόμενος^Θ δικαίως
βεβοήθηται, ὁ δὲ σχολιαῖς ὁ-
δοῖς πορευόμενος ἐμπλακήσε-
ται.

19 Ὁ ἐργαζόμενος^Ξ ἑαυτοῦ
γῆν πλοσθήσεται ἄρτων, ὁ δὲ
διώκων σχολὴν πλοσθήσεται
πενίας.

20 Ἄνὴρ ἀξιοπίστος πολλὰ
εὐλογηθήσεται, ὁ δὲ κακὸς οὐκ
ἀτιμώρητος ἔσαι.

21 Ὃς ἐκ αἰσχύνεται πρόσ-
ωπα δικαίων, ἐκ ἀγαθός, ὁ
τοιῦτος ψωμῷ ἄρτε ἀποδώσει
ἄνδρα.

22 Σπεύδει πλετεῖν ἄνὴρ
βάσκανος, καὶ ἐκ οἶδεν ὅτι ἐλεή-
μων κρατήσει αὐτῷ.

23 Ὁ ἐλέγχων ἀνθρώπου ὁ-
δὸς, χάριτας ἔχει μᾶλλον τοῦ
γλωσσοχαριτῆντος.

24 Ὃς ἀποβάλλεται πατέρα
ἢ μητέρα, καὶ δοκεῖ μὴ ἁμαρ-
τάνειν, ἔτος κοινωνός ἐστιν ἁν-
δρός ἀσεβῆς.

25 Ἄπιστος ἄνὴρ κρίνει εἰκῇ,
ὃς δὲ τίποτις ἐπὶ Κύριον, ἐν
ἐπιμελείᾳ ἔσαι.

26 Ὃς πέποιθε θρασείᾳ καρ-
δίᾳ, ὁ τοιῦτος ἄφρων, ὃς δὲ

πορεύεται σοφίᾳ, σωθήσεται.

27 Ὃς δίδωσι πτωχοῖς οὐκ
ἐνδεηθήσεται, ὃς δὲ ἀποσρέφει
τὸ ὄφθαλμόν αὐτοῦ, ἐν πολλῇ
ἀπορίᾳ ἔσαι.

28 Ἐν τόποις ἀσεβῶν γένεσι
δίκαιοι, ἐν δὲ τῇ ἐκείνων ἀπω-
λείᾳ πληθυνθήσονται δίκαιοι.

Κεφ. 30. 29.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ἄνὴρ ἐλέγχων
ἄνδρὸς σκληροτραχήλε, ἐξα-
πίνης γὰρ φλεγόμενος αὐτοῦ
ἐκ ἔστιν ἴασις.

2 Ἐγκωμιαζομένων δικαίων
εὐφρανθήσονται λαοί, ἀρχόν-
των δὲ ἀσεβῶν γένεσιν ἁν-
δρες.

3 Ἀνδρὸς φιλήντος σοφίαν
εὐφραίνεται πατὴρ αὐτοῦ, ὃς δὲ
ποιμαίνει πόρνας ἀπολεῖ πλε-
τον.

4 Βασιλεὺς δίκαιος ἀνίστησι
χώραν, ἄνὴρ δὲ παράνομος^Θ
κατασκάπτει.

5 Ὃς παρασκευάζεται ἐπὶ
πρόσωπον^Ξ ἑαυτοῦ φίλε δίκ-
τυον, περιβάλλει αὐτὸ τοῖς
ἑαυτοῦ ποσίν.

6 Ἄμαρτάνοντι ἀνδρὶ μεγά-
λη παγίς, δίκαιος δὲ ἐν χαρᾷ
καὶ ἐν εὐφροσύνῃ ἔσαι.

7 Ἐπίσταται δίκαιος κρίνειν
πενυχροῖς, ὁ δὲ ἀσεβὴς καὶ νοεῖ
γνώσιν, καὶ πλῶχῳ καὶ ὑπάρχει
νῆς ἐπιγνώμων.

8 Ἄνδρες ἄνομοι ἐξέκαυσαν

πόλιν, σοφοὶ δὲ ἀπέσρεψαν ὀργήν.

9 Ἄνὴρ σοφὸς κρινεῖ ἔθνη, ἀνὴρ δὲ φαῦλος ὀργιζόμενος καταγελάται καὶ ἐκαταπλήσσει.

10 Ἄνδρες αἱμάτων μέτοχοι μισῶσιν ὅσιον, οἱ δὲ εὐθεῖς ἐκζητήσασιν ψυχὴν αὐτῶ.

11 Ὅλον τὸ θυμὸν αὐτῶ ἐκφέρει ἄφρων, σοφὸς δὲ ταμιεύεται κατὰ μέρος.

12 Βασιλεὺς ὑπακύνοντος λόγον ἀδίκου, πάντες οἱ ὑπ' αὐτὸν παράνομοι.

13 Δανειστὴ καὶ χρεωφειλέτης ἀλλήλοις συνελθόντων, ἐπισκοπὴν ἀμφοτέρων ποιεῖται ὁ Κύριος.

14 Βασιλεὺς ἐν ἀληθείᾳ κρίνοντα πτωχὸς, ὁ θρόνος αὐτῶ εἰς μαρτύριον κατασθάνεται.

15 Πληγαὶ καὶ ἔλεγχοι διδάσκει σοφίαν, παῖς δὲ πλανώμενος αἰσχύνη γονεῖς αὐτῶ.

16 Πολλῶν ὄντων ἀσεβῶν πολλαὶ γίνονται ἁμαρτίαι, οἱ δὲ δίκαιοι ἐκείνων πιπλόντων κατάφοβοι γίνονται.

17 Παιδεύει υἱὸν σε, καὶ ἀναπαύσει σε, καὶ δώσει κόσμον τῇ ψυχῇ σε.

18 Οὐ μὴ ὑπάρξῃ ἐξηγητὴς ἔθνευ παράνομῳ, ὁ δὲ φυλάσσω τὸν νόμον μακαριστός.

19 Λόγοις ἐπαίδευθήσεται οἰκίτης σκληρὸς, ἵαν γὰρ καὶ νουθεσίᾳ, ἀλλ' ἐχὺ ὑπακύνεται.

20 Ἐὰν ἴδῃς ἄνδρα ταχύον ἐν λόγοις, γίνωσκε ὅτι ἐλπίδα ἔχει μᾶλλον ὁ ἄφρων αὐτῶ.

21 Ὃς κατασπαταλᾷ ἐκ παιδός, οἰκίτης ἔσται, ἔσχατον δὲ ὀδυνηθήσεται ἐφ' ἑαυτῶ.

22 Ἄνὴρ θυμώδης εἰλείρει νεῖκος, ἀνὴρ δὲ ὀργίλος ἐξώρυξεν ἁμαρτίαν.

23 Ὑβρις ἄνδρα ταπεινοῖ, τὰς δὲ ταπεινόφρονας ἔρειδαι δόξη Κύριος.

24 Ὃς μερίζεται κλέπτη, μισεῖ τὴν ἑαυτῶ ψυχὴν· ἵαν δὲ ὄρεκε προτιθέντος ἀκέσαντες μὴ ἀναγγείλωσι,

25 Φοβηθέντες καὶ αἰσχυνθέντες ἀνθρώπους ὑπισκελίσθησαν, ὁ δὲ πεποιθὼς ἐπὶ Κυρίῳ εὐφρανθήσεται· ἀσέβεια ἀνδρὶ δίδωσι σφάλμα, ὃς δὲ πέποιθεν ἐπὶ τῷ δεσπότῃ σωθήσεται.

26 Πολλοὶ θεραπεύουσι πρόσωπα ἡγεμένων, παρὰ δὲ Κυρίῳ γίνεται τὸ δίκαιον ἀνδρὶ.

27 Βδέλυγμα δίκαιος ἀνὴρ ἀνδρὶ ἀδίκῳ, βδέλυγμα δὲ ἀνόμῳ κατευδύνεσα ὁδός.

10 Cap. 31. Γυναῖκα ἀνδρείαν τίς εὑρήσει; τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν ἢ τοιαύτη.

11 Θαρσεῖ ἐπ' αὐτῇ ἡ καρ-

ὅσα ἔ' ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη
καλῶν σκύλων ἐκ ἀπορήσει.

12 Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς
ὀγαδὰ πάντα ἔ' βίον.

13 Μηρυομένη ἔρια καὶ λινὸν,
ἐποίησεν εὖ χρησεν ταῖς χερσὶν
αὐτῆς.

14 Ἐγένετο ὡσπερ νεὺς ἐμπα-
ρευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ
αὐτὴ ἔ' βίον.

15 Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν,
καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, καὶ
ἔργα ταῖς θεραιπαίνοις.

16 Θεωρήσασα γεώργιον ἐ-
πρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν
αὐτῆς καὶ ἀφύτευσε κτῆμα.

17 Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς ἔ'
ῥαφῶν αὐτῆς ἤρασε τὰς βρα-
χίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18 Καὶ ἐγεύσατο ὅτι καλὸν
ἐστὶ τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ ἐκ ἀπο-
σβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην
τὴν νύκτα.

19 Τὰς πῆχας αὐτῆς ἐκλείνει
ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ
χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρα-
κτον.

20 Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε
πένθι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτω-
χῷ.

21 Οὐ φροντίζει ἔ' ἐν οἴκῳ ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν περ χρονίζῃ,
πάντες γὰρ οἱ παρ' αὐτῆς ἐν-
δεδυμένοι εἰσὶ.

22 Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε

τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσε
καὶ πορφύρας ἐαυτῇ ἐνδύματα.

23 Περιβλεπὸς δὲ γίνεται ὁ
ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ὥσπερ ἂν
καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν
γερόντων κατοίκων τῆς γῆς.

24 Σινδόνας ἐποίησε καὶ ἀπέ-
δοτο περιζώματα τοῖς Χανα-
ναίοις· γόμα αὐτῆς διήνοιξε
προσέχοντως καὶ ἐντόμως, καὶ
τάξιν ἐτείλατο τῇ γλώσσῃ αὐ-
τῆς.

25 Ἴσχυον καὶ εὐπρέπειαν ἐν-
δύσατο, καὶ εὐφράσθη ἐν ἡμέραις
ἰσχύαις.

27 Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων
αὐτῆς, σῖτα δὲ ἐκπνεῖ ἐκ ἔφα-
γι.

26 Τὸ γόμα δὲ ἀνοίγει σα-
φῶς καὶ νομοθέσμως.

28 Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς
ἀνέστη τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ
ἐπλήθησαν, καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς
ἤνεσεν αὐτήν.

29 Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτῆ-
σαντο πλετον, πολλαὶ ἐποίη-
σαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι,
ὑπερῆρας πάσας.

30 Ψευδεῖς ἀρέσκαι, καὶ μά-
ταιον κάλλος γυναικός, γυνὴ
γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον
δὲ Κυρίου αὕτη αἰνεῖται.

31 Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν
χειλέων αὐτῆς, καὶ αἰνεῖσθω ἐν
πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

Κεφ. α'. ι.

ΡΗΜΑΤΑ Ἐκκλησιαστῆς υἱὸς
Δαυὶδ βασιλεὺς Ἰσραὴλ
ἐν Ἱερουσαλὴμ.

2 Ματαιότης ματαιότητων,
ἔπεν ὁ Ἐκκλησιαστῆς, ματαιό-
της ματαιότητων, τὰ πάντα
ματαιότης.

3 Τίς περιόσκα τῷ ἀνθρώπῳ
ἐν παντί μόχθῳ αὐτοῦ ὃ μολ-
χθεῖ ὑπὸ τῷ ἥλιῳ;

4 Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ
ἐρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸ αἰῶνα
ἔσται.

5 Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ
ὄψαι ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον
αὐτοῦ ἔλκει· αὐτὸς ἀνατέλλων

6 Ἐκεῖ πορεύεται πρὸς Νό-
τον, καὶ κυκλοῖ πρὸς Βορρᾶν·
κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ
πνεῦμα, καὶ ἐπὶ κύκλῳ αὐτοῦ
ἐπιστρέφει τὸ πνεῦμα.

7 Πάντες οἱ χεῖμαρροι πα-
ρεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ
ἡ θάλασσα ἐκ ἔτιν ἐμπι-
πλάμνη· εἰς τὸν τόπον οὗ οἱ
χεῖμαρροι πορεύονται, ἐκεῖ αὐ-
τοὶ ἐπιστρέφουσιν ὅτι πορεύονται.

8 Πάντες οἱ λόγοι ἐγγορεύονται,

καὶ δοκίμασται ἄνθρωπος ὅτι λαλεῖν καὶ
κατασκευασθῆναι ὀφθαλμοῦ τοῦ
ὄραν, καὶ ὁ κατασκευασθῆναι ἔσται
ἀπὸ ἀκροσύνης.

9 Τί τὸ γεγενῆς; αὐτὸ τὸ
γεννησόμενον· καὶ τί τὸ πεπραγ-
μένον; αὐτὸ τὸ ποιηθὲν· καὶ ἐκ ἔτι
πάντες πρὸς φαντασίαν ὑπὸ
τῷ ἥλιῳ.

10 Ὃς λαλήσῃ καὶ ἐρεῖ, Ἴδε
τὸ πᾶν καὶ ἔτιν; ἡδη γέγονεν
ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γεγενημένοις
ἀπὸ ἐμπροσθεν ἡμῶν.

11 Οὐκ ἔστι μαθήματα τοῖς πρώ-
τοις, καὶ γε τοῖς ἐσχάτοις
γεγενημένοις ἐκ ἔτιν αὐτῶν μνήμη
μετὰ τῶν γεγενημένων εἰς τὴν
ἐσχάτην.

12 Ἐγὼ Ἐκκλησιαστῆς ἐγεν-
νόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν
Ἱερουσαλὴμ.

13 Καὶ ἔδωκα τῷ καρδίᾳ μου
ἐκζητῆσαι καὶ εἶδε κατασκεψά-
σθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων
τῶν γεγενημένων ὑπὸ τῷ ἥλιῳ, ὅτι
πονηρὸν ἔδωκεν ὁ
Θεὸς τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου ὅτι
περισπαῦσαι ἐν αὐτοῖς.

14 Εἶδον σύμπτῃα τὰ σοφία

ματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδὲ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

15 Διεστραμμένον ἔδυνήσεται ἐπικοσμηθῆναι, καὶ ὑτέρα μὲ δυνήσεται ἀριθμηθῆναι.

16 Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, τῷ λέγειν, Ἰδὲ ἐγὼ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν οἱ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἔδωκα καρδίαν μου ὅτι γινώσκαι σοφίαν καὶ γινῶσιν.

17 Καὶ καρδίᾳ μου εἶδε πολλά, σοφίαν καὶ γινῶσιν, παραβολὰς καὶ ἐπισήμην· ἔγνων ἐγὼ ὅτι καὶ γε τὰτοῖς ἐστὶ προαίρεσις πνεύματος.

18 Ὅτι ἐν πλήθει σοφίας πλήθος γινώσκεις, καὶ ὁ προσθεῖς γινῶσιν, προσθήσει ἀληγῆμα.

Κεφ. β'. 2.

ΕΙΠΟΝ ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Δεῦρο δὴ περάσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ· καὶ ἰδὲ καὶ γε τὰτο ματαιότης.

2 Τῷ γέλῳτι εἶπα, Περιφορὰν, καὶ τῇ εὐφροσύνῃ, Τί τὰτο ποιεῖς;

3 Καὶ κατεσκεψάμην εἰς τὴν καρδίᾳ μου ἐλκύσει ὡς οἶνον τὴν σάρκα μου, καὶ καρδίᾳ μου ὠδήγησεν ἐν σοφίᾳ, καὶ ὅτι κρατῆσαι ἐπ' εὐφροσύνην, ὥς ἃ ἴδω ποῖον

τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ποιήσασιν ὑπὸ τοῦ ἥλιου, ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.

4 Ἐμεγάλυνα ποίημά μου, ὠκοδόμησά μοι οἴκας, ἐφύτευσά μοι ἀμπελώνας,

5 Ἐποίησά μοι κήπας καὶ παραδείσους, καὶ ἐφύτευσά ἐν αὐτοῖς ξύλον πάντων καρπῶν.

6 Ἐποίησά μοι κολλυμβήθρας ὑδάτων ὅτι ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα.

7 Ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας, καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι, καὶ γε κτήσις βεκολίας καὶ ποιμνίας πολλῇ ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας τὰς γενομένας ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ.

8 Συνήγαγόν μοι καὶ γε ἀργύριον καὶ γε χρυσίον, καὶ περιουσιασμοὺς βασιλείων καὶ τῶν ἡρώων· ἐποίησά μοι ἄδοντας καὶ ἀδύσας, καὶ ἐντροφήματα υἱῶν ἀνθρώπων, οἶνοχόον καὶ οἶνον χάρας.

9 Καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τὰς γενομένας ἀπὸ ἔμπροσθέν μου ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ γε σοφία μου ἐξάθη μοι.

10 Καὶ πάντες ὃ ἤτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, καὶ ἀφείλον ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἀπεκώλυσεν ἡ καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης μου, ὅτι καρδίᾳ μου εὐφράνθη ἐν παντί· μόχθῳ μου καὶ

τὸτο ἐγένετο μερίς μου ἀπὸ πάντων μόχθων μου.

11 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιήμασί μου οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ ᾧ ἐμόχθησα τῷ ποιεῖν, καὶ ἰδὲ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος, καὶ ἐκ ἔξω περισσεύα ὑπὸ τῷ ἥλιον.

12 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ παραφορὰν καὶ ἀφροσύνην, ὅτι τις ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τῷ βαλῆς; τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν.

13 Καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἐξὶ περισσεύει τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τῷ ἀφροσύνης, ὡς περισσεύει ὁ φῶς ὑπὲρ τοῦ σκότους.

14 Τῷ σοφῷ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται· καὶ ἔγνω καὶ γὰρ ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἐν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

15 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Ὡς συνάντημα ὁ ἄφρων καὶ γὰρ ἐμοὶ συναντήσεται μοι, καὶ ἵνατί ἐσοφισάμην ἐγὼ; πειριστὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου, Ὅτι καὶ γὰρ τὸτο ματαιότης, διότι ὁ ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ.

16 Ὅτι ἐκ ἔξω ἡ μνήμη τῷ σοφῷ μετὰ ὁ ἄφρων εἰς τὸν αἰῶνα, καθότι ἡδὴ αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσ-

θη· καὶ ὡς ἀποθάνειται ὁ σοφὸς μετὰ ὁ ἄφρων;

17 Καὶ ἐμίσησα σὺν τῷ ζῶντι ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποιῆμα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τῷ ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

18 Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμματα πάντα μόχθον μου ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τῷ ἥλιον, ὅτι ἀφίω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ.

19 Καὶ τίς εἶδεν εἰ σοφὸς ἔξαι ἢ ἄφρων; καὶ εἰ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ὃ ἐμόχθησα καὶ ὃ ἐσοφισάμην ὑπὸ τῷ ἥλιον; καὶ γὰρ τὸτο ματαιότης.

20 Καὶ ἐπέρεψα ἐγὼ ὁ ἀποτάξασθαι τὴν καρδίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τῷ ἥλιον.

21 Ὅτι ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρίᾳ· καὶ ἄνθρωπος ὃς ἐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ· καὶ γὰρ τὸτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη,

22 Ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαίρεσι καρδίας αὐτοῦ ὃ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τῷ ἥλιον.

23 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀληγημάτων καὶ θυμῷ περισπασμὸς αὐτοῦ, καὶ γὰρ ἐκ

νοκτὶ ἔ κοιμάται ἡ καρδιά αὐ-
τῆ· καὶ γε τῆτο ματαιότης
ἔστιν.

24 Οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν ἀνθρώ-
πῳ, ὃ φάγεται καὶ ὃ πίνεται καὶ
ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτῆ ἀγαθὸν
ἐν μόχθῳ αὐτῆ· καί γε τῆτο
εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τοῦ
Θεοῦ ἔστιν·

25 Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς
πίεται πᾶρεξ αὐτῆ·

26 Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀ-
γαθῷ πρὸ προσώπου αὐτῆ ἔ-
δωκε σοφίαν καὶ γνώσιν καὶ εὐ-
φροσύνην, καὶ τῷ ἀμαρτανοντι
ἔδωκε περισπασμὸν ὃ προσ-
δεῖναι καὶ ὃ συναγαγεῖν, ὃ δὲ-
ναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπου
ἃ Θεοῦ, ὅτι καὶ γε τῆτο μα-
ταιότης καὶ προαίρεσις πνεύμα-
τος.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος, καὶ
καιρὸς τῷ παντὶ πρᾶγ-
ματι ὑπὸ ἃ ἐρανόν.

2 Καιρὸς ὃ τέκειν καὶ καιρὸς
ὃ ἀποθάνειν, καιρὸς ὃ φυτεύ-
σαι καὶ καιρὸς ὃ ἐκτίλει τὸ πε-
φυτευμένον,

3 Καιρὸς ὃ ἀποκτείνει καὶ
καιρὸς ὃ ἰάσασθαι, καιρὸς τῆ
καθελεῖν καὶ καιρὸς τῆ οἰκοδο-
μεῖν,

4 Καιρὸς ὃ κλαῦσαι καὶ και-
ρὸς τοῦ γελάσαι, καιρὸς τοῦ
κόψασθαι καὶ καιρὸς ὃ ἐρχή-

σασθαι,

5 Καιρὸς τῆ βαλεῖν λίθους
καὶ καιρὸς τοῦ συναγαγεῖν λί-
θους, καιρὸς ὃ περιλαβεῖν καὶ
καιρὸς τοῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ
περιλήψεως,

6 Καιρὸς τοῦ ζητῆσαι καὶ
καιρὸς τοῦ ἀπολέσαι, καιρὸς
τῆ φυλάξαι καὶ καιρὸς ὃ ἐμβα-
λεῖν,

7 Καιρὸς ὃ ρῆξαι καὶ καιρὸς
ὃ ράψαι, καιρὸς ὃ σιγᾶν καὶ
καιρὸς ὃ λαλεῖν,

8 Καιρὸς ὃ φιλεῖν καὶ και-
ρὸς τῆ μισῆσαι, καιρὸς πολέμου
καὶ καιρὸς εἰρήνης.

9 Τίς περίσσεια ὃ πωλεῖντας
ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ·

10 Εἶδον σὺν πάντα τὸν πε-
ρισπασμὸν, ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς
τοῖς υἱοῖς τῶ ἀνθρώπου ὃ περι-
σπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

11 Τὰ σύμπαντα ἃ ἐποίησε
καλὰ ἐν καιρῷ αὐτῆ· καὶ γε
σύμπαντα τῷ αἰῶνα ἔδωκεν ἐν
καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὖρη ὁ
ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίη-
σεν ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι
τέλους.

12 Ἐγνων ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγα-
θὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τοῦ εὐ-
φρανθῆναι καὶ τῆ ποιεῖν ἀγα-
θὸν ἐν ζωῇ αὐτῆ.

13 Καί γε πᾶς ὁ ἄνθρω-
πος ὃς φάγεται καὶ πίνεται,
καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντί

μόχθῳ αὐτῷ, ὁμοίᾳ Θεῷ ἐ-
στιν.

14 Ἐγνων ὅτι πάντα ὅσα
ἐποίησεν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἔσαι εἰς
τὸ αἰῶνα, ἐκ αὐτῶ ἐκ ἑστὶν προσ-
θεῖναι, καὶ ἀπ' αὐτῶ ἐκ ἑστὶν
ἀφελεῖν· καὶ ὁ Θεὸς ἐποίησεν,
ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσωπῆς
αὐτῶ.

15 Τὸ γινόμενον, ἥδη ἐστὶ, καὶ
ὅσα ἔτι γίνεσθαι, ἥδη γέγονε,
καὶ ὁ Θεὸς ζητήσῃ τὸ διωκόμε-
νον.

16 Καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τῷ ἡλίῳ
τόπον τῆ κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής·
καὶ τόπον τῆ δικαίης, ἐκεῖ ὁ εὐ-
σεβής.

17 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ
μου, Σὺν τῷ δίκαιον καὶ σὺν τὸν
ἀσεβῇ κρινεῖ ὁ Θεός, ὅτι καιρὸς
τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ
παντὶ τῷ ποιήματι ἐκεῖ.

18 Εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου,
περὶ λαλιᾶς υἱῶν ἑ ἀνθρώπων·
Ὅτι διακρινεῖ αὐτὰς ὁ Θεός,
καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη
εἰσὶ.

19 Καὶ γε αὐτοῖς συνάντημα
υἱῶν ἑ ἀνθρώπων, καὶ συνάντημα
ἑ κτήνης, συνάντημα ἐν αὐτοῖς·
ὡς ὁ θάνατος τέττε, ἕτως καὶ ὁ
θάνατος τέττε· καὶ πνεῦμα ἐν
τοῖς πᾶσι· καὶ τί ἐπερίσσευσεν
ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος ;
ἐδὲν· ὅτι πάντα ματαιότης.

20 Τὰ πάντα εἰς τόπον ἕνα,

VOL. III.

τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ ἑ χροῦθ,
καὶ τὰ πάντα ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν
χέν.

21 Καὶ τίς εἶδε πνεῦμα υἱῶν
ἑ ἀνθρώπων, εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ
ἄνω ; καὶ τὸ πνεῦμα ἑ κτήνης,
εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς
γῆν ;

22 Καὶ εἶδον ὅτι ἐκ ἑστὶν ἀ-
γαθὸν εἰ μὴ ὁ εὐφρανθήσεται
ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐ-
τῶ, ὅτι αὐτὸ μέρος αὐτῶ· ὅτι
τίς ἄξει αὐτὸν ἑ ἰδεῖν ἐν ᾧ ἵασι
γένηται μετ' αὐτόν ;

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπύρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον
συμπάσας τὰς συκοφαν-
τίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν
ἡλίον· καὶ ἰδὲ δάκρυον τῆ συκο-
φαντημένων, καὶ ἐκ ἑστὶν αὐτοῖς
παρακαλῶν, καὶ ἀπὸ χειρὸς συ-
κοφαντάντων αὐτοῖς ἰσχυρὸς, καὶ
ἐκ ἑστὶν αὐτοῖς παρακαλῶν.

2 Καὶ ἐπήνεθα ἐγὼ σύμπαν-
τας τὰς τεθνηκότας τὰς ἡδὴ
ἀποθανόντας ὑπὲρ τὰς ζῶντας ;
ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως ἑ νῦν.

3 Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τὰς δύο
τέττες ὅστις ἔκω ἐγένετο, ὅς οὐκ
εἶδε σὺν πᾶν τὸ ποιῆμα τὸ
πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τῷ
ἡλίῳ.

4 Καὶ εἶδον ἐγὼ σύμπαντα
τὸ μόχθον, καὶ σύμπασαν ἄν-
δριαν ἑ ποιήματος, ὅτι αὐτὸ
ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταίρου

Ε

αὐτῶ· καὶ γὰρ τὸτο ματαιότης
καὶ προαίρεσις πνεύματος.

5 Ὁ ἄφρων περιίβαλε τὰς
χεῖρας αὐτῆ, καὶ ἔφαγε τὰς
σάρκας αὐτῆ.

6 Ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς
ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρώματα
δύο δρακῶν μόχθῃ καὶ προαι-
ρέσεως πνεύματος.

7 Καὶ ἐπέσρεψα ἐγὼ, καὶ εἶ-
δον ματαιότητα ὑπὸ τῷ ἥλιον.

8 Ἔστιν εἷς, καὶ ἐκ ἑξὶ δεύτε-
ρος· καὶ γὰρ υἱὸς καὶ γὰρ ἀδελ-
φὸς ἐκ ἑξὶν αὐτῶ· καὶ ἐκ ἑξὶ
περασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ
αὐτῆ· καὶ γὰρ ὀφθαλμὸς αὐτῆ
ἐκ ἐμπύμπλαται πλέτῃ· καὶ
τίνι ἐγὼ μοχθῶ, καὶ σερβίσκω τῇ
ψυχῇ μου ἀπὸ ἀγαθῶσύνης·
καὶ γὰρ τὸτο ματαιότης καὶ πε-
ρισπασμὸς πονηρὸς ἐστίν.

9 Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν
ἕνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς
ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν·

10 Ὅτι ἐὰν πείσωσιν, ὁ εἷς
ἐγερεῖ τὸ μέτοχον αὐτῆ· καὶ καὶ
αὐτῷ τῷ ἐνὶ, ὅταν πείσῃ καὶ μὴ
ἦ δεύτερος ἐγείρει αὐτόν.

11 Καὶ γὰρ ἐὰν κοιμηθῶσι
δύο, καὶ θέρμη αὐτοῖς, καὶ ὁ εἷς
πῶς θερμανθῇ·

12 Καὶ ἐὰν ἐπικραταιώθῃ ὁ
εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι
αὐτῆ, καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἐν ἔρι-
τον ἐ ταχέως ἀπορραγῇσεται.

13 Ἀγαθὸς πᾶσι πένθος καὶ

σοφὸς ὑπὲρ βασιλεία πρεσβύτε-
ρον καὶ ἄφρονα, ὃς ἐκ ἔγνω τῇ
προσέχειν ἐτι.

14 Ὅτι ἐξ οἴκου τῷ δεσμῶν
ἐξελεύσεται ὁ βασιλεῦσαι, ὅτι
καὶ γὰρ ἐν βασιλείᾳ αὐτῆ ἐγε-
νήθη πένθος.

15 Εἶδον σύμπαντας τὰς ζῶν-
τας τὰς περιπατῆντας ὑπὸ τὸν
ἥλιον μετὰ τῷ νεανίσκῳ τῷ δευ-
τέρῳ, ὃς στήσεται ἀντὶ αὐτῆ.

16 Οὐκ ἔστι περασμὸς τῷ
παντὶ λαῷ, τοῖς πᾶσιν· ὅτι
ἐγένοντο ἐμπροσθεν αὐτῶν· καὶ
γὰρ οἱ ἔσχατοι ἐκ εὐφραυνθῇ-
σονται ἐπὶ καὶ τῷ· ὅτι καὶ γὰρ
τὸτο ματαιότης καὶ προαίρεσις
πνεύματος.

17 Φύλαξον τὸ πᾶσα σε, ἐν
ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκόν σου· Θεὸς
καὶ ἐγγὺς σου ἀκέσῃ, ὑπὲρ ὅμας
τῷ ἀφρόνων θυσιά σου, ὅτι ἐκ
εἰσὶν εἰδότες τὸ ποιῆσαι κακόν.

Κεφ. 6. 5.

ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ σώματί σου,
καὶ καρδίᾳ σου μὴ ταχυ-
νάτω· ὁ ἐξενέγκαι λόγον πρὸς
προσώπῳ σου Θεῷ· ὅτι ὁ Θεός
ἐν τῷ ἐρατῷ ἄνω, καὶ σὺ ἐπὶ τῆς
γῆς· διὰ τὸτο ἐξώσαν οἱ λόγοι
σε ὀλίγοι.

2 Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον
ἐν πλήθει περασμῶν, καὶ φωνὴ
ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων.

3 Καθὼς εὗξεν εὐχὴν τῷ
Θεῷ, μὴ χρονίσῃς τὸ ἐπιδοῦναι

αὐτήν· ὅτι ἐκ ἐστὶ θάλημα ἐν
ἔσπεροι· σὺ ἂν ὅσα ἴαν εὖξῃ,
πρόδος.

4 Ἀγαθὸν τὸ μὴ μῆξασθαι
σε, ἢ τὸ μῆξασθαι σε καὶ μὴ
ἀποδύναι.

5 Μὴ ὥς τὸ εἶμα σε τοῦ
ἐξαμαρτῆσαι ἢ σάρα σε, καὶ
μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπου ἃ Θεῷ,
Ὅτι ἄγνοια εἶναι· ἵνα μὴ ὀρ-
γισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σε, καὶ
διαφείῃς τὰ ποιήματα χει-
ρῶν σε.

6 Ὅτι ἐν πλάθει ἐνυπνίων
καὶ ματαιοτήτων καὶ λόγων πολ-
λῶν, ὅτι σὺ ὃ Θεὸν φοβῇ.

7 Ἐὰν συκαφαντίαν πένητος
καὶ κέρταγην κρίματος καὶ δικαιο-
σύνης ἰδῇ ἐν χάριτι, μὴ θου-
μίας ἐπὶ τῷ πράγματι· ὅτι
ἀψηλὸς ἐπάνω ὑψηλῆς φυλάξαι,
καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς.

8 Καὶ περίσσημα γῆς ἐπὶ
παντί ἐστὶ, βασιλεὺς ὃ ἀγρῶ
ἀργεσμένον.

9 Ἀγαπῶν ἀργυρίου καὶ πλε-
θύνεται ἀργυρίῳ· καὶ τίς ἀγα-
πήσεν ἐν πλάθει αὐτῶν γέννη-
μα; καὶ γε τῷτο ματαιότης.

10 Ἐν πλάθει ἀγαθωσύνης
ἐπληθύνθησαν ἰσθοντες αὐτήν·
καὶ τί ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς;
ὅτι ἀρχὴ τῶ ἔργῳ ὀφθαλμοῖς
αὐτῆς.

11 Γλυκὺς ὕπνος ὃ θέλει εἰ
ἀλίγων καὶ εἰ πολὺ φάσκειται, καὶ

τῷ ἐμπλοσθέντι ὃ πλετῆσαι,
ἐκ ἐστὶν ἀφίων αὐτὸν ὃ ὑπνώσαι.

12 Ἔστιν ἀρρώστια ἣν εἶδον
ὑπὸ ἃ ἥλιον, πλετον φυλασ-
σόμενον τῷ παρ' αὐτῆς τίς κα-
λίαν αὐτῶν,

13 Καὶ ἀπολιῖται ὁ πλετος
ἐκείνος ἐν περισπασμῷ ποτηρῶν,
καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ ἐκ ἐστὶν ἐν
χείρὶ αὐτῆς οὐδέν.

14 Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γασ-
τρὸς μητρὸς αὐτῆς γυμνός, ἐπι-
στρέψει ὃ πορευθῆναι ὡς ἦκε,
καὶ οὐδὲν ἐλψηται ἐν μόχθῳ
αὐτῆς, ἵνα πορευθῇ ἐν χεὶρὶ
αὐτῆς.

15 Καὶ γε τῷτο ποτηρὰ ἀρ-
ρώστια· ὥσπερ γὰρ παρεγένετο,
ἔτως καὶ ἀπελευσεται· καὶ τίς ἡ
περίσσημα αὐτῆς ἢ μοχθεῖ εἰς
ἄνεμον;

16 Καὶ γε πᾶσαι αἱ ἡμέραι
αὐτῆς ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει,
καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρώστει, καὶ
χόλῳ.

17 Ἰδὲ εἶδον ἐγὼ ἀγαθόν,
ὃ ἐστὶ πολλόν, ὃ φαγεῖν καὶ τοῦ
πίνειν καὶ ὃ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν
παντί μόχθῳ αὐτῆς, ὃ ἴαν
μοχθῇ ὑπὸ ἃ ἥλιον ἀριζμόν
ἡμερῶν ζωῆς αὐτῆς ὡς ἔδωκεν
αὐτῷ ὁ Θεός, ὅτι αὐτὸ μερὶς
αὐτοῦ.

18 Καὶ γε πᾶς ἄνθρωπος ὃ
ἔδωκεν αὐτῷ, ὁ Θεὸς πλετον καὶ
ὑπάρχοντα, καὶ ἐξεσίασεν αὐ-
τῷ

τῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτῆς, καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτῆς, καὶ τῇ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτῆς, τῆτο ὅμα Θεὸς ἐστίν.

19 Ὅτι καὶ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τῇ ζωῆς αὐτῆς, ὅτι ὁ Θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτῆς.

Κεφ. 5'. 6.

ΕΣΤΙ πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τῷ ἥλιον, καὶ πολλή ἐστίν ὑπὸ τῷ ἀνθρώπῳ.

2 Ἄνθρωπος ὃς δώσει αὐτῷ ὁ Θεὸς πλεονεξίαν καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν, καὶ ἐκ ἐστίν ὑπερῶν τῇ ψυχῇ αὐτῆς ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμήσει, καὶ οὐκ ἐξοσιώσει αὐτῷ ὁ Θεὸς ὅτι φαγεῖν ἀπ' αὐτῆς, ὅτι ἄνθρωπος ξένος φάγεται αὐτόν· τῆτο ματαιότης καὶ ἀρρώστια πονηρά ἐστίν.

3 Ἐὰν γεννήσῃ ἄνθρωπος ἑκατόν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσῃ, καὶ πληθὺς ὁ, τί ἴσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτῆς, καὶ ψυχὴ αὐτῆς οὐ πλεονεξήσει ἀπὸ τῆς ἀγαθωσύνης, καὶ γε ταφὴ ἐκ ἐγένετο αὐτῷ, εἶπα, Ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτόν τὸ ἐκτρωμα.

4 Ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότεινῳ πορεύεται, καὶ ἐν σκότεινῳ ὄνομα αὐτῆς καλυφθήσεται.

5 Καὶ γε ἥλιον ἐκ εἶδε, καὶ ἐκ ἐγνω ἀπαπαύσεις, τῆτω ὑπὲρ τῆτον.

6 Καὶ ἔζησε χιλίων ἐτῶν κατόδους, καὶ ἀγαθωσύνην οὐκ εἶδε, μὴ οὐκ εἰς τόπον ἕνα πορεύεται τὰ πάντα;

7 Πᾶς μόχθος ἀνθρώπου εἰς σόμα αὐτῆς, καὶ γε ἡ ψυχὴ οὐ πληρωθήσεται.

8 Ὅτι περισσότερα τῷ σοφῷ ὑπὲρ τῷ ἄφρονι, διότι ὁ πένθος οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς.

9 Ἀγαθὸν ὄραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καὶ γε τῆτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

10 Εἴ τι ἐγένετο, ἥδη κέκληται ὄνομα αὐτῆς, καὶ ἐγνώσθη ὅτι ἐστίν ἄνθρωπος, καὶ ἐκ δυνήσεται κριθῆναι μετὰ τῶν ἰσχυρότερων ὑπὲρ αὐτόν.

11 Ὅτι εἰσι λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

Κεφ. 5'. 7.

ΤΙ περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ; Ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ, ἀριθμὸς ζωῆς ἡμερῶν ματαιότητος αὐτῆς; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ἐν σκιά· ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί ἐσται ὀπίσω αὐτῆς ὑπὸ τῷ ἥλιον;

2 Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθόν, καὶ ἡμέρα τῆς θανάτου ὑπὲρ ἡμέραν γεννήσεως.

3 Ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθους ἢ ὅτι πορευθῆναι

εἰς οἶκον πότῃ· καθότι τοῦτο τέλος παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὁ ζῶν δώσει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν αὐτῆς.

4 Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ πρὸς ὅπως ἀγαθυνθήσεται καρδία.

5 Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένδῃ, καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.

6 Ἀγαθὸν τὸ ἀκῆσαι ἐπιτίμησιν σοφῶ ὑπὲρ ἀνδρα ἀκόντα ἄσμα ἀφρόνων.

7 Ὡς φωνὴ ἀκανθῶν ὑπὸ τῷ λείβητα, ἕτως γέλως τῷ ἀφρόνων· καὶ γε τῆτο ματαιότης.

8 Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφόν, καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐγενείας αὐτῆς.

9 Ἀγαθὴ ἰσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτῆς, ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι.

10 Μὴ σπύσης ἐν πνεύματί σε τὸ θυμῶσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.

11 Μὴ εἴπῃς, Τί ἐγένετο, ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι ἐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τῆτος.

12 Ἀγαθὴ σοφία μὲλὰ κληρονομίας, καὶ περισσεύει τοῖς θωροῦσι τὴν ἡλίον.

13 Ὅτι ἐν σκιά αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιά ἀργυρεῖ, καὶ πε-

ρίσσεια γνώσεως τὴν σοφίαν ζωοποιήσει τὴν παρ' αὐτῆς.

14 Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι τίς δυνήσεται κοσμήσαι ὃν ἂν ὁ Θεὸς διατρέψῃ αὐτόν;

15 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῇ ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας· ἴδε, καὶ γε σὺν τῆτῳ συμφώνως τῆτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα μὴ εὖρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτῆς εἰδέν.

16 Σύμπαντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός μου· ἐστὶ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτῆς, καὶ ἐστὶν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτῆς.

17 Μὴ γίνῃς δίκαιος πολὺ, μηδὲ σοφίᾳ περισσᾷ, μή ποτε ἐκπλαγῇς.

18 Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνῃς σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθῶνῃς ἐν ἡ καίρῳ σου.

19 Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαι σε ἐν τῆτῳ, καὶ γε ἀπὸ τῆτος μίανῃς τὴν χεῖρά σου, ὅτι φοβημένοις τὸν Θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα.

20 Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξουσιάζοντας τῆς ὄντας ἐν τῇ πόλει.

21 Ὅτι ἄνθρωπος ἐκ ἐστὶ δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ ἐκ ἀμαρτήσεται.

22 Καὶ γε εἰς πάντας λόγους

Ἐς λαλήσεσθιν ἀσεβεῖς, μὴ θῆς καρδίαν σε, ὅπως μὴ ἀκέσῃς ἑ δὲ λαὸν σὲ καταρωμένον σε.

23 Ὅτι πλεῖστάκις πονηρεύεται σε, καὶ καθὼς πολλὰς κακώσκει καρδίαν σε, ὅτι ὡς καὶ γε σὺ κατηράσω ἐτέρους.

24 Πάντα ταῦτα ἐπείρασεν σοφία· εἶπα, σοφισθήσομαι· καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμέ.

25 Μακράν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὕρησεν αὐτό;

26 Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδιά μου ἔγνωαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τῷ ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον, καὶ ἔγνωαι ἀσεβεῖς ἀφροσύνην καὶ ὀχληρίαν καὶ περιφοράν.

27 Καὶ εὕρισκω ἐγὼ αὐτήν, καὶ ἐρῶ πικρότερον ὑπὲρ θανάτου σὺν τὴν γυναικᾶ ἥτις ἐστὶ θήρευμα, καὶ σαγῆναι καρδίᾳ αὐτῆς, δεσμός ἐστι χειρὸς αὐτῆς· ἀγαθὸς πρὸ προσώπου ἑ Θεοῦ ἐξαιρέθήσεται ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἀμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.

28 Ἴδε τὸ εὔρον, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής· μία τῇ μιᾷ τῷ εὐρεῖν λογισμὸν,

29 Ὅν ἐπεζητήσεν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἔχ εὔρον· καὶ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὔρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τέτοις ἔχ εὔρον.

30 Πλὴν ἴδε τὸ εὔρον, ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς σὺν ᾧ ἄνθρωπον εὐθὴ καὶ αὐτοὶ ἐζητήσαν λογισμὰς πολλὰς, τίς οἶδε σοφῆς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;

Κεφ. 9.

ΣΟΦΙΑ ἀνθρώπου φωτίζει πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἀναιδὲς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθῆσεται.

2 Στόμα βασιλέως φύλαξόν, καὶ περὶ λόγους ὄρεται Θεὸς

3 Μὴ σπαδάσης, ἀπὸ πρὸς ὥπως αὐτὸς πορεύσῃ· μὴ γῆς ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ἑ ἐὰν τελέσῃ ποιήσεται,

4 Καθὼς βασιλεὺς ἐξεστιά-ζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, τί ποιεῖς;

5 Ὁ φυλάσσων ἐντολήν, ὃν γινώσκει ῥῆμα πονηρῶν, καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδίᾳ σοφῇ.

6 Ὅτι παντὶ πράγματι ἐστὶ καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι γινώσκῃ τοῦ ἀνθρώπου πολλὴ ἐκ' αὐτόν.

7 Ὅτι ἐκ ἐξὶ γινώσκων τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἔσται, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;

8 Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐξεστιά-ζων ἐν πνεύματι, ἑ καλύσαι σὺν τῷ πνεύματι· καὶ ἐκ ἐξὶν ἐξεστία ἐν ἡμέρᾳ θανάτου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀποσολὴ ἐν ἡμέρᾳ πο-

λέμε, καὶ ἐ διασώσῃ ἀσθεῖας τὴν παρ' αὐτῆς.

9 Καὶ σύμπαν τῆτο εἶδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πάντων τῶν ποιήματα ὃ πεποιήται ὑπὲρ τὸ ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξεσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ ὃ κακῶσαι αὐτόν.

10 Καὶ τότε εἶδον ἀσθεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ τῶν αἰγῶν καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐσηκώθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι ἔτι ἐποίησαν· καὶ γε τῆτο ματαιότης.

11 Ὅτι ἐκ ἐγὶ γινομένη ἀνείρησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχὺ, διὰ τῆτο ἐπληροφόρηθῃ καρδία υἱῶν τῶν ἀνθρώπων ἐν αὐτοῖς ὃ ποιῆσαι τὸ πονηρὸν.

12 Ὅς ἡμαρτεν ἐπαίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακρότης αὐτῶν· ὅτι καὶ γινώσκω ἐγὼ, ὅτι ἐστὶν ἀγαθὸν τοῖς φοβούμενοις τὸ Θεόν, ὅπως φοβῶνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀγαθὸν ἐκ ἐστὶν αὐτοῖς ἀσθεῖ, καὶ ἐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκῆτι, ὅς ἐκ ἐστὶν φοβόμενος ἀπὸ προσώπου τῶ Θεοῦ.

14 Ἐγὶ ματαιότης ἡ πεποιήται ἐπὶ τῇ γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ὡς πᾶσι τὰ ἀσθεῖν, καὶ εἰσιν ἀσθεῖς, ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς πᾶσι τὰ δίκαιων· εἴ-

πα, Ὅτι καὶ γε τῆτο ματαιότης.

15 Καὶ ἐπὶνισα ἐγὼ σὺν τῷ εὐφροσύνῃ, ὅτι ἐκ ἐστὶν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸ ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ φαγεῖν καὶ τῷ πεινῇ καὶ ὃ εὐφρανθῆναι· καὶ αὐτὸ συμπερσέσαι αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸ ἥλιον.

16 Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου ὃ γινῶναι τὴν σοφίαν, καὶ τῷ εἶδῃ τὸν περισπασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῇ γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ ἐκ ἐστὶν βλέπων.

17 Καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τῶ Θεοῦ, ὅτι ἐ δυνήσεται ἄνθρωπος ὃ εὑρεῖν σὺν τῷ ποιήματι τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος ὃ ζητῆσαι, καὶ οὐχ εὑρήσῃ· καὶ γε ὅσα ἂν εἴπῃ σοφὸς τῷ γινῶναι, ἐ δυνήσεται ὃ εὑρεῖν· ὅτι σύμπαν τῆτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου, καὶ καρδία μου σύμπαν εἶδε τῆτο.

Κεφ. 9.

Ως οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τῶ Θεοῦ, καὶ γε ἀγάπην καὶ γε μῖσος ἐκ ἐστὶν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος· τὰ πάντα πρὸς προσώπῳ αὐτῶν,

2 Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι· συνάντημα ἐν τῷ δικαίῳ καὶ

τῷ ἀσθεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι· ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἀμαρτάνων, ὡς ὁ ὁμνύων καθὼς ὁ τὸν ὕρκον φοβέμενος.

3 Τῆτο πονηρὸν ἐν παντὶ πεπονημένῳ ὑπὸ τῷ ἡλίον, ὅτε συνάντημα ἐν τοῖς πᾶσι· καί γε καρδία υἱῶν ὧ ἀνθρώπων ἐπληρώθη πονηρῶ, καὶ περιφροῖα ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν, καὶ ὀπίσῳ αὐτῶν πρὸς τὰς νεκράς.

4 Ὅτι τίς ὅς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τὰς ζῶντας; ἔστιν ἐλπὶς, ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν.

5 Ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθάνονται, καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες ἕδεν· καὶ ἔκ ἐστιν αὐτοῖς ἔτι μισθός, ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν.

6 Καί γε ἀγάπη αὐτῶν, καί γε μῖσος αὐτῶν, καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο· καί γε μερὶς ἔκ ἐστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς τὸ αἶωνα ἐν παντὶ τῷ πεπονημένῳ ὑπὸ τῷ ἡλίον.

7 Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸ ἄρτον σε, καὶ πῖε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σε, ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σε.

8 Ἐν παντὶ καιρῷ ἔσῳσάν

ἡμάτιά σε λευκά, καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλῆς σε μὴ ὑστερησάτω.

9 Καὶ ἴδε ζῶν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας πᾶσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τῷ ἡλίον, ὅτι αὐτὸ μερίς σε ἐν τῇ ζωῇ σε, καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σε ὃ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τῷ ἡλίον.

10 Πάντα ὅσα ἂν εὖρῃ ἡ χεὶρ σε ὧ ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμις σε ποιήσεν, ὅτι ἔκ ἐστι ποιήματα καὶ λογισμοὶ καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ᾧ, ὅπερ σὺ πορεύῃ ἐκεί.

11 Ἐπέσρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τῷ ἡλίον, ὅτι ἐ τοῖς κέρφοις ὁ δρόμος, καὶ ἐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος, καί γε ἐ τῷ σοφῷ ἄρτος, καί γε οὐ τοῖς συνετοῖς πλῆτος, καί γε ἐ τοῖς γινώσκουσι χάρις, ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συνακτῆσεται σύμπασιν αὐτοῖς.

12 Ὅτι καί γε καὶ ἔκ ἐγνω ὁ ἄνθρωπος τὸ καιρὸν αὐτῶ, ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρεύομενοι ἐν ἀμφιβλήσῳ κακῷ, καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρεύομενα ἐν παγίδι· ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καιρὸν πονηρὸν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτὰς ἄφνω.

13 Καί γε τῆτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ τῷ ἡλίον, καὶ μεγάλη ἔσθ' πρὸς μέν·

14 Πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν

αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐ-
τὴν βασιλεὺς μέγας καὶ πυκλώ-
σῃ αὐτήν, καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ'
αὐτὴν χάρακας μεγάλους·

15 Καὶ εὖρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα
πάντα σοφόν, καὶ διασώσῃ αὐ-
τὸς ἢ πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐ-
τῆς, καὶ ἄνθρωπος ἐκ ἐμνήσθῃ
σὺν τῇ ἀνδρὸς ὅς πένητ' ἐ-
κείνα.

16 Καὶ εἶπα ἐγὼ, Ἀγαθὴ
σοφία ὑπὲρ δύναμιν· καὶ σοφία
ἢ πένητος ἐξεδυνάμειν, καὶ οἱ
λόγοι αὐτῆς ἐκ εἰσακκόμενοι.

17 Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύ-
σει ἀκούσθαι ὑπὲρ κραυγὴν ἐξ-
εσιάζοντων ἐν ἀφροσύναις.

18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη
πολέμου· καὶ αἱμαρτάνων εἰς
ἀπολίσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

Κεφ. 16. 10.

ΜΥΤΙΑΙ θανατῆσαι σαπριῶ-
σι σκευασίαν ἐλαίς ἡ-
δύσματος· τίμιον ὀλίγον σο-
φίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης με-
γάλην.

2 Καρδία σοφῆς εἰς δεξιὸν αὐ-
τῆς, καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀρι-
στερὸν αὐτῆς.

3 Καὶ γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων
πορεύηται, καρδία αὐτῆς ὑγερή-
σαι, καὶ ἂ λογιῆται πάντα ἀ-
φροσύνη εἶναι.

4 Ἐὰν πνεῦμα ὅς ἐξουσιάζον-
τος ἀναβῇ ἐπὶ σέ, τόπον σε
μὴ ἀφήσῃ, ὅτι ἴαμα καταπαύσει

αἱμαρτίας μεγάλας.

5 Ἐστὶ πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ
τῷ ἥλιον, ὡς ἀκύνιον ἐξῆλθεν
ἀπὸ προσώπου ἐξουσιάζοντος.

6 Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψει
μεγάλῃς, καὶ πλέσιοι ἐν τα-
πεινῷ καθίσονται.

7 Εἶδον δέλεος ἐφ' ἵππους, καὶ
ἄρχοντας πορευομένους ὡς δέ-
λεος ἐπὶ τῷ γῆς.

8 Ὁ ὀρύσσων βάθρον, εἰς
αὐτὸν ἐμπεσεῖται· καὶ κατὰ-
ρῆντα φραγμὸν, δηξεται αὐτοῦ
ὄφρις.

9 Ἐξαίρων λίθους διαπονηθή-
σεται ἐν αὐτοῖς· σχίζων ξύλα
κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.

10 Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον,
καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἱτάραξῃ· καὶ
δυνάμεις δυναμώσῃ, καὶ περισ-
σεια τῷ ἀνδρὶ ἢ σοφία.

11 Ἐὰν δάκῃ ὄφρις ἐν ἢ ψι-
θυρισμῷ, καὶ ἐκ ἐστὶ περισσεια
τῷ ἐπάδοντι.

12 Λόγοι γόματος σοφῷ χά-
ρις, καὶ χεῖλη ἄφρονος καλαπεν-
τιᾶσιν αὐτόν.

13 Ἀρχὴ λόγων γόματ' αὐ-
τοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη
γόματος αὐτῷ περιφέρεια πό-
νηρά,

14 Καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει
λόγους· ἐκ ἔγνω ἄνθρωπος τί
τὸ γενόμενον, καὶ τί τὸ ἐσόμε-
νον, ὅ, τι ὀπίσω αὐτῷ τίς ἀνα-
γελεῖ αὐτῷ;

15 Μόχθος ἔ' ἀφρόνουν κακώ-
σει αὐτὰς, ὅς ἐν ἔγνω ὃ πο-
ρευθῆναι εἰς πόλιν.

16 Οὐαὶ σοὶ πόλις ἥς ὁ βα-
σιλεὺς σε καώτερος, καὶ οἱ ἀρ-
χοντεῖς σε πρὸς ἐσθίωσι.

17 Μακαρία σὺ γῆ, ἥς ὁ
βασιλεὺς σε υἱὸς ἐλευθέρων, καὶ
οἱ ἀρχοντεῖς σου πρὸς καιρὸν
φαίγονται ἐν δυνάμει, καὶ οὐκ
αἰσχυνηθίσονται.

18 Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθή-
νεται ἡ δόκωσις, καὶ ἐν ἀργίᾳ
χειρῶν εἴξει ἡ οἰκία.

19 Εἰς γέλωτα ποιεῖσιν ἀρ-
τον, καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον ὃ εὐ-
φρανθῆναι ζῶντας, καὶ τὰ ἀρ-
γυρία ταπεινώσει ἐκπαύσεται
τὰ πάντα.

20 Καὶ γε ἐν συνειδήσει σου
βασιλεία μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν
ταμιείοις κοίλωνν σε μὴ καβα-
ρώσῃ πλάσιον· ὅτι πεινρὸν ὃ
ἐρανῷ ἀποίσει ἔ' φωνήν σε, καὶ ὃ
ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγέλει
λόγον σε.

Κεφ. ια΄. ιι.

ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΘΕ ἔ' ἄρλον σε
ἐπὶ πρῶτον ὃ ὕδατος,
ὅτι ἐν πληθύνει ἡμερῶν εὐρήσεις
αὐτόν.

2 Δὸς μερίδα τοῖς ἐπ' αὐτῶν, καὶ
γε τοῖς ὀκτώ, ὅτι καὶ γινώσκεις
τί ἔχει πομπρὸν ἐπὶ ἔ' γῆν.

3 Ἐὰν πλησθῶσι τὰ νέφη
ὕετός, ἐπὶ ἔ' γῆν ἐκχέσει· καὶ

ἐὰν κρίσῃ ξύλον ἐν τῷ Νότῳ,
καὶ ἐὰν ἐν τῷ Βορρῶ, τόπω ὃ
πιστεύεται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔχει.

4 Τηρῶν ἀνέμων καὶ σπείρειν,
καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ
θρίσκει.

5 Ἐν οἷς ἐκ ἔτι γινώσκων
τί ἡ ὁδὸς ὃ πνεύματος, ὡς
ὅτ' ἐν καρδίᾳ κυφορέσης, ὅπως
καὶ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ
Θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ σύμ-
παντα.

6 Ἐν τῷ πρῶτῳ σπείρων τὸ
σπέρμα σε, καὶ ἐν ἐσπέρᾳ μὴ
ἀφίτω ἡ χάρ' σε, ὅτι καὶ γι-
νώσκεις ποῖον φοιχήσας, ἢ τῆτο
ἢ τῆτο, καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπιτο-
αυτὸ, ἀγαθά.

7 Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀ-
γαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὃ βλέ-
πουν σὺν ὃ ἤλιον.

8 Ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ
ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν
αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησ-
θήσεται τὰς ἡμέρας ὃ σκέπτες,
ὅτι πολλὰ ἔσονται· πάν τὸ
ἐρχόμενον ματαιότης.

9 Εὐφραίνε κακίους ἐν νεό-
τητί σε, καὶ ἀγαθοναὶ σε ἐν
καρδίᾳ σε ἐν ἡμέραις νεότητός
σε, καὶ περιπάτη ἐν ὁδοῖς παρ-
θίας σε ἁμωμος, καὶ μὴ ἐν ὁ-
ράσει ὀφθαλμῶν σε· καὶ γνώθι
ὅτι ἐπὶ πάντι τέτοις ἄξας σε
ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.

10 Καὶ ἀπόστησον θυμὸν ἀπὸ

πικρίας σε, καὶ πᾶραγε πο-
νηρίαν ἀπὸ σαρκὸς σε, ὅτι ἡ
νεότης καὶ ἡ ἀνοία ματαιό-
της.

Κεφ. 16. 12.

ΚΑΙ μνησθήτι ὃ κτίσαντός
σε ἐν ἡμέραις νεότητός σε,
ἕως ὅτε μὴ ἐλθῶσιν αἱ ἡμέραι
ᾗ κακίας, καὶ φθάσῃς ἐπὶ ἐν
οἷς ἐρεῖς, Οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς
δέλημα.

2 Ἐως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ
ἥλιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ
οἱ ἀστέρες, καὶ ἐπιστρέψῃς τὰ
νέφη ὡπῖσω ὃ ἕτερό.

3 Ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἰὰν σαλευ-
θῶσι φύλακες τῆς οἰκίας, καὶ
διασφαῶσιν ἀσφρὲς τῆς θυνά-
μως, καὶ ῥῥησαν αἱ αἰλήθυσαι
ὅτι ὠλιγώθησαν, καὶ σκοτά-
σονται αἱ βλέψασαι ἐν ταῖς ὀ-
παῖς.

4 Καὶ κλείσῃσι θύρας ἐν ἀ-
γορᾷ, ἐν ἀπενείρᾳ φωνῆς τῆς
ἐκκλησίας, καὶ ἀναστήσεται εἰς
φωνὴν ὃ σραδὶς, καὶ ταπεινω-
θήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες
ὃ ἄσματος.

5 Καὶ εἰς τὸ ὕψος ἔλθονται,
καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀν-
θήσῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ πα-
χυθῇ ἡ ἀκρίς, καὶ διασκεδασθῇ
ἡ κάππαρις, ὅτι ἐπαυθῇ ὁ
ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐ-
τοῦ, καὶ ἐκούκλωσεν ἐν ἀγορᾷ
οἱ κοπῳμένοι.

6 Ἐως ὅτε μὴ ἀνατραπῇ τὸ
σχοινίον ὃ ἀργυρία, καὶ συντρι-
βῇ τὰ ἀνθήματα ὃ χρυσία, καὶ
συντριβῇ ὕδρια ἐπὶ τῇ πηγῇ,
καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τῇ
λάκκῳ,

7 Καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χῶς ἐπὶ τῇ
γῇ ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπι-
στρέψῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὃς ἔδωκεν
αὐτό;

8 Ματαιότης ματαιότητων,
εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστής, τὰ πάν-
τα ματαιότης.

9 Καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο
Ἐκκλησιαστής σοφός, ὅτι ἐδί-
δαξε γνῶσιν σὺν τῷ ἄνθρωπῳ,
καὶ οὐκ ἐξηχμῶσεται κοσμίῳ
παραβολῶν.

10 Πολλὰ ἐζήτησεν Ἐκ-
κλησιαστής τοῦ εὐρεῖν λόγους
τελήματ^{ος}, καὶ γιγχαμμέ-
νον εὐδύτητ^{ος}, λόγους ἀλη-
θείας.

11 Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ
βάκεντρα, καὶ ὡς ἥλοι παρυ-
τευμένοι, οἱ παρὰ τῇ συνδι-
μάτῳ ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος
ἐνός.

12 Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν
τίς με φύλαξαι τοῦ ποιῆσαι
βιβλία πολλὰ ἢ ἔστι περισ-
μὸς, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσης
σαρκός.

13 Τέλ^{ος} λόγῳ, τὸ πᾶν
ἀκούε· τὸν Θεὸν φοβεῖ, καὶ
ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ φύλασ-

σι· ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος·

πθ·

14 Ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα

ὁ Θεὸς ἄξει ἐν κρίσει, ἐν παντί
παρεωραμένῳ, εἰὰν ἀγαθὸν καὶ
εἰὰν πονηρόν.

Α Σ Μ Α.

Κεφ. α'. 1.

Α Σ Μ Α ἁσμάτων, ὃ ἐστὶ
Σαλωμών.

2 Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων
σώματος αὐτῷ· ὅτι ἀγαθοὶ
μασοὶ σε ὑπὲρ οἶνον,

3 Καὶ ὁσμή μύρων σε ὑπὲρ
πάντα τὰ ἀρώματα· μύρον
ἐκκενωθὲν ὄνομά σε· διὰ τῆτο
νεάνιδες ἠγάπησάν σε,

4 Εἵλκυσάκ σε· ὀπίσω σε εἰς
ὁσμήν μύρων σε ἀραμῆμεν·
εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ
ταμεῖον αὐτῷ· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν
μασῆς σε ὑπὲρ οἶνον·
εὐδύτης ἠγάπησέ σε.

5 Μέλαινά εἰμι ἐγὼ καὶ καλὴ
θυγατέρα Ἰερουσαλὴμ, ὡς σκηνώματα
Κηδάρ, ὡς δέρρεις Σαλωμών.

6 Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγὼ
εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ
με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρὸς
με ἐμαχίσαντο ἐν ἐμοί, ἔθεντό

με φυλάκισαν ἐν ἀμπελῶσιν,
ἀμπελῶνα ἐμὸν ἐκ ἐφύλαξα.

7 Ἀπάγγελόν μοι ὃν ἠγάπησεν
ἡ ψυχὴ μου, πῶς ποιμαίνεις,
πῶς κοιτάζεις ἐν μεσημβρία,
μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη
ἐκ' ἀγέλαις ἐταίρων σε.

8 Ἐὰν μὴ γνῶς σεαυτὴν ἢ
καλὴ ἐν γυναίξιν, ἔξελθε σὺ
ἐν πτέρυαις τῆ ποιμνίου, καὶ
ποιμαίνει τὰς ἐρίφους σε ἐπὶ
σκηνώμασι τῆ ποιμένων.

9 Τῇ ἵππῳ μου ἐν ἄρμασι
Φαραὼ ὁμοιώτᾳ σε ἡ πλεσιόν
μου.

10 Τί ὠραιώθησαν σιαγόνες
σε ὡς τρυγόνος, τράχηλός σε
ὡς ὀρμίσκοι;

11 Ὁμοιώματα χρυσὴ ποιησόμεν
σοι μετὰ σιγμάτων τοῦ ἀργυρίου,

12 Ἔως ᾧ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει
αὐτῷ· νάρκας με ἔδωκεν ὁσμήν
αὐτῷ.

13 Ἀπόδοσμος ἔστι σακτῆς ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἀναμέσον τῶν μαζῶν μου ἀυλισθήσεται.

14 Βότρυς ἔστι κύπρη ἀδελφιδός μου ἐμοί, ἐν ἀμπελῶσιν Ἐν-γαδί.

15 Ἰδὲ εἴ καλὴ ἡ πλυσίον μου, ἰδὲ εἴ καλή· ὀφθαλμοί σε περιγεραί.

16 Ἰδὲ εἴ καλὸς ἀδελφιδός μου, καὶ γε ὠραίος πρὸς κλίσιν ἡμῶν σύσκιος.

17 Δεκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώματα ἡμῶν κυπαρίσσοι.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΩ ἄνθρωπος τῆς πενίας, κρίνον τῶν κοιλάδων.

2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκκυνθῶν, ἔτις ἡ πλυσίον μου ἀναμέσον τῶν θυγατέρων.

3 Ὡς μήλον ἐν τοῖς ξύλοις· ὅς θρυμᾶ, ἔτις ἀδελφιδός μου ἀναμέσον τῶν υἱῶν ἐν τῇ σκιά αὐτῆς ἐπεδύμῃσα, καὶ ἐκάθισα, καὶ καρπὸς αὐτῆς γλυκύς ἐν λάρυγγί μου.

4 Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τῆς οἴης, τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.

5 Στηρίσατέ με ἐν μύροις, φοιδάσατέ με ἐν μέλοις, ὅτι πετωμένη ἀγάπης ἐγώ.

6 Εὐάνθυμος αὐτῇ ὑπὸ τῆς κεφαλῇ μου, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῆς περιλήψεται με.

7 Ὡρκισα ὑμᾶς θυγατέρες

Ἱερουσαλὴμ ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσεσι ὅς ἀγρῶ· εἰὰν ἐγειρήσῃ καὶ ἐξεγείρητε ἔτι ἀγάπην ἕως ἡμετέρας.

8 Φωνὴ ἀδελφιδῆς μου, ἰδὲ ἔτος ἦκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τὰς βουνούς.

9 Ὅμοιός ἐστιν ἀδελφιδός μου τῇ δορκάδι ἡ νεβρώ ἐλάφῳ ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθὴλ· ἰδὲ ἔτος ὀπίσω ὅς τοίχε ἡμῶν, παρακύπτων διὰ τῶν θυρίδων, ἐκκύνων διὰ τῶν δικτύων.

10 Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μου, καὶ λέγει μοι, Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλυσίον μου, καλὴ μου, περιγεραί μου.

11 Ὅτι ἰδὲ ὁ χειμὼν παρεῖλθεν, ὁ υἱὸς τοῦ ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη αὐτῶν.

12 Τὰ ἄνθη ὥφθη ἐν τῇ γῇ, καιρὸς ἔστι τομῆς ἐφθάκει, φωνὴ τῶν τρυγόνος ἠκόντων ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

13 Ἡ συκὴ ἐξήνεγκεν ὀλύνθας αὐτῆς, αἱ ἀμπέλαι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμὴν· ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλυσίον μου, καλὴ μου, περιγεραί μου, καὶ ἐλθὲ,

14 Σὺ περιγεραί μου, ἐν σκίπῃ ἔστι σέβας, ἐχόμενα ὅς προταχίσματος· δεῖξέν μοι τὴν ὄψιν σε, καὶ ἀκτίσόν μοι τὴν φωνὴν σε, ὅτι ἡ φωνὴ σε ἠδέϊα, καὶ ἡ ὄψις σε ὠραία.

15 Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας

μηδὲς ἀφανίζοντας ἀμπελώ-
νας· καὶ αἱ ἀμπελὶοὶ ἡμῶν κυ-
πρίζουσι.

16 Ἀδελφίδός με ἐμοί, κα-
γὼ αὐτῷ· ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς
κρίνοις.

17 Ἔως ἔ διαπνεύσῃ ὁ ἡμέ-
ρα, καὶ κινήθωσιν αἱ σκιαί·
ἀποστρέψον, ὁμοκώθῃσι σὺ ἀ-
δελφίδε με τῷ ὄρεϊ καὶ ἡ νεβρῷ
ἐλάφῳ ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΠΙ κοίτην με ἐν θυξίν,
ἐξήσπασα ἐν ἡγάπησιν ἡ
ψυχὴ μου· ἐξήσπασα αὐτὸν, καὶ
ἔρχ. εὔραν αὐτὸν· ἐκαίλεσα αὐ-
τόν, καὶ ἔρχ. ὑπήκουσέ με.

α Ἀναστήσομαι ἐν καὶ κυκλώ-
σω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγο-
ραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ
ζητήσω ἐν ἡγάπησιν ἡ ψυχὴ
μου· ἐξήσπασα αὐτόν, καὶ ἔρχ. εὔ-
ραν αὐτόν.

3 Εὐροσάν με οἱ σπῆντες,
οἱ κυκλωματες ἐν τῇ πόλει. Μὴ
ἐν ἡγάπησιν ἡ ψυχὴ μου ἰδέ-
τε·

4 Ἰδοὺ μικρὸν ὅτε παρηλθὼν
ἐπ' αὐτὸν, ἔως ἔ· εὔραν ἐν ἡ-
γάπησιν ἡ ψυχὴ μου· ἐκράτη-
σα αὐτόν, καὶ ἐπ' ἀφῆκα αὐτόν,
ὥς ἔ· εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶ-
κον μητρὸς μου, καὶ εἰς πατρῷον
ἐ· συλλαβῆσθε με.

5 Ὁρκήσα ἡμᾶς θυγατέρες
Ἰερουσαλὴμ ἐν τοῖς δυνάμει,

καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι ἔ· ἀγα-
θὸν ἐγείρετε καὶ ἐξεγείρετε τὴν
ἀγάπην ἕως ἂν δαδῶσιν.

6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα
ἀπὸ τ' ἐρήμου, ὡς τελέχῃ κατ-
νέ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ
λίβανον ἀπὸ πάντων κανισρῶν
μουρμυρ;

7 Ἰδὲ ἡ κλίνη τῆ Σαλωμών,
ἐξήκοῦντα δυναταὶ κύκλῳ αὐτῆς
ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραὴλ·

8 Πάντες κατήχαστες φορ-
φαίαν, δειδασμένοι πόλεμον·
ἀκὴρ φομφαία αὐτῆς ἐπὶ μερὸς
αὐτῆς ἀπὸ θάμβους ἐν θυξί.

9 Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ
βασιλεὺς Σαλωμών ἀπὸ ἑύλων
ἐ· λιθῶν.

10 Στύλῃ αὐτῆς ἐποίησεν
ἀργύριον, καὶ ἀπῆλκισεν αὐτοῦ
χρύσεον· ἐπέβασιν αὐτῆς πορ-
φυρᾶ, ἐντὸς αὐτῆς λιθόστρωτος
ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἰερου-
σαλὴμ.

11 Θυσιατερές Σιών ἐξέλθατε,
καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλω-
μών, ἐν τῇ πεφαιῳ ἔ· ἐτερά-
νισεν αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν
ἡμέρα συμφύσεως αὐτῆς, καὶ ἐν
ἡμέρα· εὐφροσύνης καρδίας αὐ-
τοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΙΔΟΥ· εἰ καλὴ ἡ ἀλλασίω μου,
ἰδὲ εἰ καλὴ· ὀφθαλμοὶ σε
περιγεραί, ἐκτὸς ἔ· σιωπήσεις
σε· τρίχωμά σε ὡς ἀγέλαι ἔ·

αἰγῶν, αἱ ἀπενκαλύφθησαν ἀπὸ
τῆς Γαλααδ.

2 Ὅδοις τε ως πύργου τῶν
κακαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ
τῆς λετρῆς, αἱ πᾶσαι διδυμαίνου-
σαι, καὶ ἀτεκνώσα ἐκ ἑσῶ ἐν
αὐταῖς.

3 Ὡς σπαρτίον ἐν κόκκινον
χείλῃ σε, καὶ ἡ λαλιά σε ὡ-
ραία, ὡς λίπυρον ῥοῶς μῆλον
σε ἐκτός τ' σπασπώσας σε.

4 Ὡς πύργος Δαυὶδ τρεῖς-
χιλός σε, ὁ ὑποδομημένος εἰς
θαλπιδίον· χύσαι θυρεοὶ πρί-
μανται ἐν αὐτῷ, πᾶσαι βο-
λάδες τ' θουραίων.

5 Δύο μαστοὶ σε ὡς δύο νε-
φροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νιμό-
μενοι ἐν κρίνοις,

6 Ἐὰς τ' διακνηύσῃ ἡμέρα καὶ
κινήθῳσι αἱ σπλαῖ· παρεύσο-
μαι ἑμαυτῷ πρὸς τὸ ἄρτον τῆς
σημύνης καὶ πρὸς τὸν βρῶν τοῦ
λιβάου.

7 Ὅλη καλὴ αἶψα πλάσιόν με,
καὶ μαῶμος ἐκ ἑσῶ ἐν σοί.

8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάου νύμφη,
δεῦρο ἀπὸ Λιβάου· ἐλεύσῃ καὶ
διελύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς Πίστεως,
ἀπὸ κεφαλῆς Σαυὶρ καὶ Ἑρμών,
ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἐπὶ ὁ-
ρίων παρθάλειον.

9 Ἐναρδίνοντας ἡμᾶς ἀδελφὴ
με νύμφη, ἐναρδίνοντας ἡμᾶς
ἐν ἀπὸ ὀφθαλμῶν σε, ἐν μιᾷ
ἐνέματι τραχήλων σε.

10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ
σε ἀδελφὴ μου, νύμφη; τί
ἐκαλλιώθησαν μαστοὶ σε ἀπὸ
οἶνου, καὶ ὁσμὴ ἱματίων σε ὑπὲρ
πάντα ἀρώματα;

11 Κῆτος ἀποσάξου χεῖλα
σε νύμφη· μέλι καὶ γάλα ὑπὲρ
τῆς γλυκύτητός σε· καὶ ὁσμὴ ἱμα-
τίων σε, ὡς ὁσμὴ Λιβάνου.

12 Κῆτος κελασμένος ἀδελ-
φὴ με νύμφη, κῆτος κελασ-
μένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.

13 Ἀποσάλαί σε παρὰ δά-
σος ῥοῶν μετὰ καρπῶν ἀκρα-
θρύων, κύπροι μετὰ νάρδων.

14 Νάρδος καὶ κρίκος, κάλα-
μος καὶ κιννάμωμον, μετὰ πάαν-
των ξύλων τῆς Λιβάνου, σμύρνα,
ὕλινος, μετὰ πάντων πρυγῶν
μύρων,

15 Πηγὴ κήπε, καὶ φρέαρ ὕ-
δατος ζῶντος καὶ ῥοιζῶντος ἐκ
τῆς Λιβάνου.

16 Ἐξεγέρθητι Βαββὰ, καὶ
ἔρχε Νότι, καὶ διακνηύσεν κῆ-
πόν με, καὶ ρεύσάτωσαν ἀρώ-
ματά με.

Κεφ. ε'. 5.

Κ ΑΤΑΒΗΤΩ ἀδελφιδός με
εἰς κῆπον αὐτῆς, καὶ φανέ-
τω καρπὸν ἀκραθρύων αὐτῆς·
εἰσέλθον εἰς κῆπόν με ἀδελφὴ
με νύμφη· ἐτρέψα ἐμύρεσάν
με μετὰ ἀρωμάτων με, ἔφα-
γον ἄρτον με μετὰ μέλιτός
με, ὅτιον εἶδόν με μετὰ γά-

λακίος με· φάγετε πλῆσιοι καὶ πῖετε, καὶ μεθύσθητε ἀδελφοί.

2 Ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία με ἀγρυπνεῖ· φωνὴ ἀδελφιδῶ με κρῖα ἐπὶ τῇ θύρᾳ, ἄνοιξόν μοι ἡ πλῆσιόν με, ἀδελφὴ με, περιγερά με, τελεία με· ὅτι ἡ κεφαλὴ με ἐπλήσθη δρόσος, καὶ οἱ βόσφυχοί με ψεκᾶδων νυκτός.

3 Ἐξεδυσάμην τὴν χιτῶνά με, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνιψάμην τὰς πόδας με, πῶς μου λυνῶ αὐτάς;

4 Ἀδελφιδὸς μου ἀπέσειλε χεῖρα αὐτῇ ἀπὸ τῆς ὀπῆς, καὶ ἡ κοιλία με ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν.

5 Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοιῆσαι τῷ ἀδελφιδῷ με, χεῖρές με ἔσῃξαν σμύρναν, δάκτυλοί με σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τῆς κλείδου.

6 Ἦνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ με· ἀδελφιδὸς με παρηλθε· ψυχὴ με ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτῇ· ἐζήτησα αὐτόν καὶ οὐχ εὔρον αὐτόν, ἐκάλεσα αὐτόν καὶ ἔχ' ὑπήκουσέ με.

7 Εὔροσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλῶντες ἐν τῇ πόλει, ἐπάταξάν με, ἐτραυματίσάν με· ἦσαν τὰ θέρειρόν με ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τῆς τοιχείων.

8 Ὄρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τῆς ἀγρῆς·

ἐὰν εὔρητέ τὴν ἀδελφιδὸν με, τί ἀπαγγέλιτε αὐτῇ; ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγὼ εἰμι.

9 Τί ἀδελφιδὸς σε ἀπὸ ἀδελφιδῶ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφιδὸς σε ἀπὸ ἀδελφιδῶ, ὅτι ἔτως ὥρκισας ἡμᾶς;

10 Ἀδελφιδὸς με λευκὸς καὶ πυρρὸς, ἐκλελοχισμένον ἀπὸ μυριάδων.

11 Κεφαλὴ αὐτῆς χρυσίον κεφαλῆς, βόσφυχοι αὐτῆς ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ.

12 Ὀφθαλμοὶ αὐτῆς ὡς περιγεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων, λευσμένοι ἐν γάλακτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα.

13 Σιαγόνες αὐτῆς ὡς φιάλαι τῆς ἀρώματος φύσαι μυρεψικά· χεῖλη αὐτῆς κρίνα γάζοντα σμύρναν πλήρη.

14 Χεῖρες αὐτῆς τορεῦλαι χρυσαῖ πεπληρωμέναι θαρσείας· κοιλία αὐτῆς πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθῳ σαπφείρῳ.

15 Κνήμαι αὐτῆς σύλοι μαρμαρίνοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσαῖς· εἶδος αὐτοῦ ὡς λίθανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι.

16 Φάρυγξ αὐτῆς γλυκασμοὶ καὶ ὄλος ἐπιθυμία· ἔτος ἀδελφιδὸς με καὶ ἔτος πλῆσιόν με, θυγατέρες Ἰερουσαλὴμ.

17 Πᾶς ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδὸς σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδὸς

τα· καὶ ζητήσόμεν αὐτὸν μετὰ
σε.

Κεφ. 5'. 6.

ΑΔΕΛΦΙΔΟΣ με κατέβη
εἰς κῆπον αὐτῆ· εἰς φιάλας
ῥ' ἀρώματος, ποιμαίνειν ἐν κή-
ποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.

2 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ με, καὶ
ἀδελφιδός με ἔμοι, ὁ ποιμαί-
νων ἐν τοῖς κρίνοις.

3 Καλὴ εἶ ἡ πωλησίον με,
ὡς εὐδοκία, ὠραῖα ὡς Ἱερουσα-
λήμ, θάμβος ὡς τεταγμένοι.

4 Ἀπόσρεψον ὀφθαλμοί σε
ἀπεναντίον με, ὅτι αὐτοὶ ἀνε-
πύρωσάν με· τρίχωμά σε ὡς
ἀγέλαι· ἢ αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνη-
σαν ἀπὸ ῥ' Γαλααδ.

5 Ὁδοῖς σε ὡς ἀγέλαι τῶν
κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ
ῥ' λυτῶν, αἱ παῖσαι διδυμύ-
σαι, καὶ ἀτεκνῶσα ἔκ ἔστιν ἐν
αὐταῖς· ὡς σπαρτίον τὸ κόκ-
κινον χεῖλῃ σε, καὶ ἡ λαλιά σε
ὠραῖα.

6 Ὡς λέπυρον ῥ' ῥοᾶς μῆλόν
σε ἐκτός ῥ' σιωπήσεώς σε.

7 Ἐξήκοντά εἰσι βασιλίσσαι
καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαί, καὶ
νιάνιδες ὧν ἔκ ἔστιν ἀριθμός.

8 Μία ἐστὶ περὶ στερὰ με, τε-
λεία με, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ
αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῇ τεκνῶσῃ
αὐτῇ· εἶδον αὐτὴν θυγα-
τέρες καὶ μακαρίσιν αὐτὴν βα-
σίλισσαι, καὶ γε παλλακαί,

VOL. III.

καὶ αἰνέουσιν αὐτήν.

9 Τίς αὕτη ἡ ἐκκύψισα ὡσεὶ
ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκ-
λεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς
τεταγμένοι·

10 Εἰς κῆπον καρύας κατέ-
βην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι ῥ' χει-
μάρρης, ἰδεῖν εἰ ἦν θησεν ἡ ἄμ-
πελος, ἐξήνθησαν αἱ ῥοαί.

11 Ἐκεῖ δώσω τὰς μαζὰς
με σοί· ἔκ ἔγνω ἡ ψυχὴ μου·
ἔδετο με ἄρματα Ἀμιναδάβ.

12 Ἐπίσρεφε ἐπίσρεφε ἡ Σα-
ναμίτις· ἐπίσρεφε ἐπίσρεφε, καὶ
ὀψόμεθα ἐν σοί.

Κεφ. 3'. 7.

Τὶ ὤψεσθε ἐν τῇ Σαναμίτιδι
ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν
παρεμβολῶν, ὠραιώθησαν δια-
βήματά σε ἐν ὑποδήμασί σε
θύγατερ ναδάβ· ῥυθμοὶ μη-
ρῶν ὅμοιοι ὀρμίσκοις, ἔργον
τεχνίτη.

2 Ὁμφαλός σε κρατῆρ το-
ρευτός, μὴ ὑπερέμμενος κράμα·
κοιλία σε θημωνία σίτε πε-
φραγμένη ἐν κρίνοις.

3 Δύο μαζοὶ σε, ὡς δύο νε-
βροὶ δίδυμοι δορκάδος.

4 Ὁ τράχηλός σε ὡς πύρ-
γος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοί
σε ὡς λίμναι ἐν Ἐσβεῶν, ἐν
πύλαις θυγατρὸς πολλῶν·
μυκτὴρ σε, ὡς πύργος τῆ Λι-
βάνε σκοπεύων πρόσωπον Δα-
μασκῆ.

Ε

5 Κεφαλή σε ἐπὶ σὲ ὡς Κάρ-
μηλος, καὶ πλόκιον κεφαλῆς σε
ὡς πορφύρα· βασιλεὺς δεδε-
μένος ἐν παραδρομαῖς.

6 Τί ὠραιώθης, καὶ τί ἡδύ-
νης ἀγάπη; ἐν τυφαῖς σε

7 Ἐτο μέγεθός σε· ὥμοι-
ώθης τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μαςοὶ
σε τοῖς βότρυσιν.

8 Εἶπα, Ἀναθήσομαι ἐπὶ τῷ
φοίνικι, κρατήσω ἢ ὕψιον αὐ-
τῆ· καὶ ἔσονται δὴ μαςοὶ σε ὡς
βότρυες ἢ ἀμπέλαι, καὶ ὁσμή
ρίνός σε ὡς μῆλα,

9 Καὶ ὁ λάρυγξ σε ὡς οἶνος
ὁ ἀγαθός, πορευόμενος τῷ ἀ-
δελφιδῷ με εἰς εὐδύτητα, ἰκα-
νέμενος χεῖλεσί με καὶ ὁδῶσιν.

10 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ με,
καὶ ἐπ' ἐμέ ἡ ἐπιστροφή αὐτῆ.

11 Ἐλθὲ ἀδελφιδέ με, ἐξέλ-
θωμεν εἰς ἀγρόν, αὐλισθῶμεν
ἐν κώμας.

12 Ὁρθρίσωμεν εἰς ἀμπε-
λῶνας· ἰδῶμεν εἰ ἡνθησεν ἡ
ἀμπελος, ἡνθησεν ὁ κυπρίσ-
μός, ἡνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ
δώσω τὰς μαςὰς με σοί.

13 Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν
ὁσμήν· καὶ ἐπὶ θυραῖς ἡμῶν
πάντα ἀκρόθρυα νέα πρὸς πα-
λαιὰ ἀδελφιδέ με ἐτήρησά σοι.

Κεφ. ἡ. 8.

ΤΙΣ δὲ σε ἀδελφιδέ μου
θλησκόντα μαςὰς μητρός
με; εὐρῆσά σε ἔξω φιλήσω

σε, καὶ γε ἐκ ἔξουθενώσασί
μοι.

2 Παραλήψομαί σε, εἰσάξω
σε εἰς οἶκον μητρός με καὶ εἰς
ταμεῖον τῆς συλλαβῆς με·
ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνου τῆς μυρε-
ψικῆς, ἀπὸ νέματος ῥῶν με.

3 Εὐώνυμος αὐτῆ ὑπὸ τὴν
κεφαλὴν με, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῆς
περιλήψεται με.

4 Ὁρκισα ὑμᾶς θυγατέρες
Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι
ἢ ἀγρῶ· εἰὰν ἐγείρητε καὶ εἰὰν
ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως αὐ-
θελήσης.

5 Τίς αὐτῇ ἡ ἀναβαίνουσα λε-
λευκανδισμένη, ἐπισπριζομένη
ἐπὶ τὴν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ
μῆλον ἐξηγήσά σε· ἐκεῖ ὠδί-
νησέ σε ἡ μήτηρ σε, ἐκεῖ ὠδί-
νησέ σε ἡ τεκῆσά σε.

6 Θέε με ὡς σφραγίδα ἐπὶ
τῇ καρδίᾳ σε, ὡς σφραγίδα ἐπὶ
τῇ βραχίονά σε· ὅτι κραταιὰ
ὡς θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς
ὡς ἔδης ζῆλος· περίπλερα αὐ-
τῆς περίπλερα πυρός, φλόγης
αὐτῆς.

7 Ἰδὼρ πολὺ οὐ δυνήσεται
σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ
οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν· εἰὰν
δὲ ἀνὴρ πάντα τὴν βίον αὐτῆς
ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξουθενώσει ἐξου-
θενώουσιν αὐτόν.

8 Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ
μαςὰς ἐκ ἔχει· τί ποιήσωμεν

τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἣ
ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ ;

9 Εἰ τείχος ἐστίν, οἰκοδομή-
σωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀρ-
γυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐστὶ, δια-
γράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα
κεδρίνην.

10 Ἐγὼ τείχος, καὶ μαχοί
με ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην ἐν
ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὕρις-
κυστα εἰρήνην·

11 Ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ Σα-
λμων ἐν Βελαμών· ἰδῶκε τὸν
ἀμπελῶνα αὐτῆς τοῖς τηρεῖσιν·

ἀνὴρ οἶσε ἐν καρπῷ αὐτῆς χι-
λίας ἀργυρίῃς.

12 Ἀμπελῶν με ἔμδς ἐνώ-
πιόν με, οἱ χίλιοι Σαλωμών,
καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηρεῖσι τὸν
καρπὸν αὐτῆς.

13 Ὁ καθήμενος ἐν κήποις,
ἐταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ
σε, ἀκέτισόν με.

14 Φύγε ἀδελφιδέ με, καὶ
ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι, ἣ τῷ
νεβρῷ τῷ ἐλάφῳ ἐπὶ ὄρη τῶν
ἀρωμάτων.

Η Σ Α Ι Α Σ.

Κεφ. α'. ι.

ΟΡΑΣΙΣ ἣν εἶδεν Ἡσαΐας
υἱὸς Ἀμώς, ἣν εἶδε κατὰ
τῇ Ἰδαΐας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ,
ἐν βασιλείᾳ Ὀζίας, καὶ Ἰωάθαμ,
καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίας, οἱ ἐβα-
σίλευσαν ἐν Ἰδαΐας.

2 Ἀκκε ἔβρανέ, καὶ ἐνωτίζε
γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν, Τίς
ἐγίννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ
με ἠθέτησαν.

3 Ἐγὼν βῆς τῇ κτησάμενον,
καὶ ὄνος τῇ φάτῃν τῇ Κυρίῃ αὐ-
τῆς Ἰσραὴλ δέ με ἐκ ἔγνων,

καὶ ὁ λαὸς με οὐ συνῆκεν.

4 Οὐαὶ ἔθνος ἀμαρτωλόν,
λαὸς πλήρης ἀμαρτιῶν, σπέρ-
μα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομοι, ἐγ-
κατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρ-
ωργίσατε τὸ ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ.

5 Τί ἐστὶ πλεηγῆτε προσι-
θέντες ἀνομίαν ; πᾶσα κεφα-
λὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδίᾳ
εἰς λύπην·

6 Ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς,
ἐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία,
ἔτε τραῦμα, ἔτε μώλωψ, ἔτε
πλεγῆ φλεγμαίνουσα· ἐκ ἔστι

μάλασμα ἐπιθεῖναι, ἕτε ἔλαιον, ἕτε καταδέσμευς.

7 Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρρίκαυσοι· τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριος κατεσθίεσιν αὐτήν, καὶ πρήμωται κατεστραμμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων.

8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιών, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκημένη.

9 Καὶ εἰ μὴ Κύριος σαβαῶθ· ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὁμοιωθῆμεν.

10 Ἀκέσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεοῦ, λαὸς Γομώρρας.

11 Τί μοι πληθὺς τῆ θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἰμι ὀλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ εἶαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βέλομαι,

12 Οὐδ' ἂν ἐρχησθε ὀφθῆναι μοι· τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν ἢ αὐλήν με οὐ προσθήσεσθε.

13 Ἐὰν φέρητε σείδαλιν, μάταιον θυμίαμα, βδέλυγμα μοι ἐστὶ· τὰς νεμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην καὶ ἀνέχομαι· νηστίαν,

14 Καὶ τὰς νεμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἑορτάς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχὴ μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλεθμονήν, ἐκέτι ἀνήσω τὰς ἀμαρτίας ὑμῶν.

15 Ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας, ἀποσρέψω τὰς ὀφθαλμούς μου ἀπ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε ἢ δέσιν, καὶ εἰσακέσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις.

16 Λέσασθε, καθαροὶ γένεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῆ ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῆ ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῆ πονηριῶν ὑμῶν,

17 Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικέμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν,

18 Καὶ δεῦτε, διελεγχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὥσιν αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικῆν, ὡς χιόνα λευκανῷ· ἐὰν δὲ ὥσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῷ.

19 Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακέσχητέ με, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε.

20 Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακέσχητέ με, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδετα· τὸ γὰρ εἶδος Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιών πλήρης κρίσεως; ἐν ἣ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευταί.

22 Τὸ ἀργύριον ὑμῶν, ἀδόκιμον· οἱ κάπηλοί σε μίσγῃσι τὸ οἶνον ὕδατι.

23 Οἱ ἀρχοντεῖς σε ἀπειθεῖσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες.

24 Διατίθῃτο τάδε λέγει Κύριος ὁ δεσπότης σαβαὼθ, Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραὴλ· οὐ παύσεται γὰρ μὲν ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναυτίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μὲν ποιήσω·

25 Καὶ ἐπάξω τὴν χειρὰ μὲν ἐπὶ σὲ, καὶ πυρώσω εἰς καθαρόν, τὰς δὲ ἀπειθεῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ.

26 Καὶ ἐπισήσω τὰς κριτάς σε, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰς συμβέβηκε σε, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πίστεως.

27 Σιών· μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης.

28 Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ αἰμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται.

29 Διότι αἰσχυνθήσονται ἀπὸ τοῦ εἰδῶλον αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠθέλουντο, καὶ ἡσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις, ἃ ἐπεθύμησαν.

30 Ἔσονται γὰρ ὡς περιβύθιος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, καὶ ὡς παραδείσεις ὕδωρ μὴ ἔχων.

31 Καὶ ἔσαι ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλαῖμη σιππύς, καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ αἰμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ ἔσαι ὁ σβέσων.

Κεφ. β'. 2.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς περὶ τοῦ Ἰεζαΐας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Ὅτι ἔσαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρας τοῦ ὄρεως, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἤξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Καὶ πορεύσουσιν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐρῶσι, δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὸ ὄδον αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἐκ γὰρ Σιών ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ κρινεῖ ἀναμίστον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει λαὸν πολύν· καὶ συγκόψῃσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς ὄρεπανά· καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἐτι πολεμεῖν.

5 Καὶ νῦν ὁ οἶκος Ἰακώβ,
δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ Κυ-
ρίᾳ·

6 Ἀνῆκε γὰρ τὸ λαὸν αὐτῆς
τὸν οἶκον τῆς Ἰσραὴλ· ὅτι ἐνε-
πλήσθη ὡς τὸ σπῆμα ἀρχῆς ἡ
χώρα αὐτῶν κληθονισμῶν, ὡς
ἡ τῆς ἀλλοφύλων, καὶ τέκνα πολ-
λὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

7 Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα
αὐτῶν ἀργυρίᾳ καὶ χρυσίᾳ, καὶ
ἐκ τῆς ἀριθμῶς τῶν θησαυρῶν
αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ
ἵππων, καὶ ἐκ τῆς ἀριθμῶς τῶν
ἀρμάτων αὐτῶν.

8 Καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδε-
λυγμαμάτων τῶν ἔργων τῶν χειρῶν
αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἷς
ἐποίησαν οἱ δακτυλοὶ αὐτῶν.

9 Καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, καὶ
ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ
ἀνῆσω αὐτὴς.

10 Καὶ νῦν εἰσέλθετε εἰς τὰς
πέτρας, καὶ κρύπτεσθε εἰς τὴν γῆν
ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου,
καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἰσχύος αὐτῆς,
ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

11 Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίου
ὑψηλοί· ὁ δὲ ἄνθρωπος τα-
πεινός· καὶ ταπεινωθήσεται τὸ
ὑψος τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὑψωθή-
σεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.

12 Ἡμέρα γὰρ Κυρίου σα-
βαθὴ ἐπὶ πάντα ὑβριστὴν καὶ
ὑπερήφανον, καὶ ἐπὶ πάντῃ ὑψη-

λὸν καὶ μετέωρον, καὶ ταπεινω-
θήσονται.

13 Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τῆς
Λιβάνου τῆς ὑψηλῶν καὶ μετρώρων,
καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλαάνε
Βασάν,

14 Καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος,
καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλόν,

15 Καὶ ἐπὶ πάντα πύργον
ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος
ὑψηλόν,

16 Καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θα-
λάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θάλασσαν
πλοίων κάλλως.

17 Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς
ἄνθρωπος, καὶ πεσεῖται ὑβρις τοῦ
ἀνθρώπου, καὶ ὑψωθήσεται
Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ.

18 Καὶ τὰ χειροποίητα πάν-
τα κατακρύψουσιν,

19 Εἰσενέγκαντες εἰς τὰ σπή-
λαια, καὶ εἰς τὰς σχισμάς τῶν
πετρῶν, καὶ εἰς τὰς τρώγλας τοῦ
φύου ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου
Κυρίου, καὶ ἀπὸ τοῦ ὄρους τοῦ ἰσχύος
αὐτῆς, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν
γῆν.

20 Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκ-
βαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγ-
ματα αὐτῆς τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ
χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν
τοῖς ματαίοις, καὶ ταῖς νυκτε-
ρίσι,

21 Τῇ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώ-
γλας τοῦ σερπῆος πέτραις, καὶ εἰς

τάς σχισμάς τῶν πετρῶν, ἀπὸ
προσώπῃ ἢ φόβῳ Κυρίου, καὶ ἀπὸ
τῆ δόξης τῆ ἰσχύος αὐτῆς, ὅταν
ἀναστῇ θραύσας τὴ γῆν.

Κεφ. γ'. 3.

ΙΔΟΥ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος
σαβαώθ ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερου-
σαλήμ καὶ ἀπὸ τῆ Ἰουδαίας, ἰσ-
χύοντα καὶ ἰσχύοντας, ἰσχύον
ἄρτα καὶ ἰσχύον ὕδατος.

2 Γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ
ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικα-
στὴν, καὶ προφῆτην, καὶ σοφιστὴν,
καὶ πρεσβύτερον.

3 Καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ
θαυμαστὸν σύμβηλον, καὶ σοφὸν
ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκρο-
ατὴν.

4 Καὶ ἐπισήσω νεανίσκους ἄρ-
χοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαίκεται
κυριεύουσιν αὐτῶν.

5 Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαός,
ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ
ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον
αὐτῶν· προσκόψει τὸ παιδίον
πρὸς τὴν πρεσβύτην, ὁ ἄτιμος
πρὸς τὸν ἐντιμον.

6 Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος
τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἢ τὸν οἰκίαν τῆ
πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Ἰμάτιον
ἔχεις, ἀρχηγὸς γενεῶν ἡμῶν, καὶ
τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔγω.

7 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ, Οὐκ ἔσομαι σε
ἀρχηγός· οὐ γὰρ εἰς ἐν τῷ
οἴκῳ μου ἄρτος, εἰδὲ ἰμάτιον·

καὶ ἔσομαι ἀρχηγὸς τῷ λαῷ
τῷ τούτῳ,

8 Ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλήμ,
καὶ ἡ Ἰουδαία συμπίπτωκε, καὶ αἱ
γλώσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας,
τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθῶντες.

9 Διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ
δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνη τῆ
προσώπῃ αὐτῶν ἀντίστη αὐτοῖς·
καὶ εἰς ἀμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σα-
δὸμων ἀνήγαγον καὶ ἐνεφάνι-
σαν· καὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν,
διότι βεβέλουνται βελὴν πο-
νηρῶν, καθ' ἑαυτῶν

10 Εἰπόντες, Δῆσωμεν τὸν
δίκαιον, ὅτι δὲσχερος ἡμῖν
εἰς· τοίνυν τὰ γενήματα τῶν
ἔργων αὐτῶν φάγονται.

11 Οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ, πονηρᾷ
κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν
συμβήσεται αὐτῷ.

12 Λαός μου, οἱ πράκτορες
ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ
ἀπαιτῶντες κυριεύουσιν ὑμῶν·
λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑ-
μᾶς, πλανῶσιν ὑμᾶς, καὶ τὸν
τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταρασ-
σασιν.

13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται
εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ γήσει εἰς
κρίσιν τὸν λαὸν αὐτοῦ.

14 Αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν
ἤξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τῶν
λαῶν, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐ-
τῶν· ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὸν
ἀμπελῶνά μου, καὶ ἡ ἀρπαγὴ

τοῦ πτωχῆ ἐν τοῖς οἰκοῖς ὑμῶν;

15 Τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε ἢ λαόν μου, καὶ τὸ πρόσωπον ἢ πτωχῶν κατασχύνετε;

16 Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνδρες ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιών, καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῶ τραχήλῳ, καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρσαι τὰς χιτῶνας, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παΐζεσαι,

17 Καὶ ταπεινώσει ὁ Θεὸς ἀρχέσας θυγατέρας Σιών· καὶ Κύριος ἀνακαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν.

18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀφελεῖ Κύριος ἢ δόξαν ἢ ἱματισμῶν αὐτῶν, τὰ ἐμπλόκια, καὶ τὰς κοσμήσεις, καὶ τὰς μηνίσκας,

19 Καὶ τὸ κάθεμα, καὶ τὸν κόσμον ἢ προσώπῃ αὐτῶν,

20 Καὶ ἢ σύνδεσιν ἢ κόσμῳ ἢ δόξης, καὶ τὰς χλιδῶνας, καὶ τὰ πέλλα, καὶ τὸ ἐμπλόκιον, καὶ τὰς δακτυλίδας, καὶ τὰ περιδέξια,

21 Καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ τὰ περιπόρφυρα, καὶ τὰ μεσοπόρφυρα, καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ ἢ οἰκίαν, καὶ τὰ διαφανῆ Λακωνικά, καὶ τὰ βύσσινα, καὶ τὰ ὑακίνθινα, καὶ κόκκινα, καὶ ἢ βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ ὑά-

κίνθῳ συγκαθυσμένα, καὶ δέριζα κατὰκλιτα.

24 Καὶ ἔσται ἀντὶ ὁσμῆς ἡ δείας, κονιορτός· καὶ ἀντὶ ζωῆς, σχοινίῳ ζωῆς· καὶ ἀντὶ ἢ κόσμῳ ἢ κεφαλῆς ἢ χρυσίῳ, φαλάκρωμα ἔξῃς διὰ τὰ ἔργα σου· καὶ ἀντὶ ἢ χιτῶνος ἢ μεσοπορφύρου, περιζώση σάκκον.

25 Καὶ ὁ υἱὸς σου ὁ κάλλιστος ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρᾳ πεισῇται· καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν, μαχαίρᾳ πεισῶνται, καὶ ταπεινωθήσονται.

26 Καὶ πεινθήσουσιν αἱ θῆκαι ἢ κόσμῳ ὑμῶν· καὶ καταλειφθήσῃ μόνῃ, καὶ εἰς ἢ γῆν ἰδαφισθήσῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπιλήψονται ἐπὶ αὐτὰ γυναῖκες ἀνδρώπῃ ἐνός, λέγεσθαι, Τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλέμεθα, πλὴν τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἀφελε ἢ ὀνειδισμόν ἡμῶν.

2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς ἐν βελῇ μετὰ δόξης ἐπὶ ἢ γῆς, ἢ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τῇ Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἔσται τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιών, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ.

4 Ὅτι ἐκπλυνῆς Κύριος τὸν ῥύπον τῶν υἱῶν καὶ τῶν θυγατέρων Σιών, καὶ τὸ αἷμα ἐκαθάριεῖ ἐκ μέσων αὐτῶν, ἐν πνεύματι κρίσεως καὶ πνεύματι καύσεως.

5 Καὶ ἦξα, καὶ ἔσαι ὡς τόπος ὅρος Σιών, καὶ πάντα τὰ περικύκλω αὐτῆς σκιάσει νεφέλη ἡμέρας, καὶ ὡς καπνὸς καὶ φωτὸς πυρὸς κατομένης νυκτός, καὶ πάση τῇ δόξῃ σκεπασθήσεται.

6 Καὶ ἔσαι εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος, καὶ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος καὶ ὕετός.

Κεφ. ε'. 5.

ΑΣΩ δὴ τῷ ἡγαπημένῳ ᾄσμα ὅ ἡγαπητὲ με τῷ ἀμπελῶνι με· ἀμπελῶν ἐγενήθη τῷ ἡγαπημένῳ, ἐν κέρασι, ἐν τόπῳ ὁίνου·

2 Καὶ φραγμὸν περιέθηκα, καὶ ἐχαράκωσα, καὶ ἐφύτευσα ἄμπελον σωρῆκ, καὶ ὠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ προλήνιον ὠρυξά ἐν αὐτῷ, καὶ ἔμεινα ὅ ποιῆσαι γαφυλὴν, καὶ ἐποίησεν ἀκάνθας.

3 Καὶ νῦν οἱ ἐνοικῶντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἄνθρωπος τῷ Ἰσά, κρίνατε ἐν ἰμοὶ καὶ ἀνέμεσον ὅ ἀμπελῶνός με.

4 Τί ποιήσω ἐτι τῷ ἀμπελῶνι με, καὶ ἐκ ἐποίησα αὐτῷ; διότι ἔμεινα ὅ ποιῆσαι γαφυ-

λὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας.

5 Νῦν δὲ ἀναγελῶ ὑμῖν τέ ἐγὼ ποιήσω τῷ ἀμπελῶνι με· ἀφελῶ τὸ φραγμὸν αὐτῆς, καὶ ἔσαι εἰς διαρπαγὴν· καὶ καθελεῶ τὸ τοίχον αὐτῆς, καὶ ἔσαι εἰς καταπάτημα.

6 Καὶ ἀνήσω τὸ ἀμπελῶνά με, καὶ οὐ τμηθῇ, ὑδὲ μὴ σκαφῇ· καὶ ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν, ὡς εἰς χέρσον ἀκανθαί· καὶ ταῖς νεφέλαις ἐντελεῖμαι, τῆς μὴ βρεῖξαι εἰς αὐτὸν ὕετόν.

7 Ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίου σαβα὿θ, οἶκος ὅ Ἰσραὴλ, καὶ ἄνθρωπος ὅ Ἰσά νεόφυτον ἡγαπημένον· ἔμεινα ὅ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν, καὶ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγὴν.

8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα ὅ πλησίον ἀφέλωνται τι· μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τῇ γῆς;

9 Ἡκέσθη γὰρ εἰς τὰ ὤτα Κυρίου σαβα὿θ ταῦτα· ἰὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαί, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι καὶ καλαί, καὶ ἐκ ἔσονται οἱ ἐνοικῶντες ἐν αὐταῖς.

10 Οὐ γὰρ ἐργῶνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεράμιον ἓν· καὶ ὁ σπείρων ἄρτάδας ἕξ, ποιήσει μέτρα τρία.

11 Οὐαὶ οἱ ἐγαρόμενοι το-

πρῶτῃ, καὶ τὸ σίκερα διώκοντες, οἱ μένοντες τὸ ὄψι· ὁ γὰρ εἶνος αὐτὰς συγκαύσει.

12 Μετὰ γὰρ κηδάρας καὶ ψαλτηρίῃ καὶ τυμπάνῳ καὶ αὐλῶν καὶ οἶνον πίνουσι, τὰ δὲ ἔργα Κυρίου ἐκ ἐμβλέψεσι, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτῶν οὐ κατανοοῦσι.

13 Τσίπῳν αἰχμάλωτος ὁ λαὸς μὲ ἐγενήθη, διὰ τὸ μὴ εἰδέναι αὐτὰς τὸ Κύριον· καὶ πληθὺς ἐγενήθη κεκρωῶν, διὰ λιμὸν καὶ δίψος ὕδατος.

14 Καὶ ἐπλάτυνεν ὁ ἄδης τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ διήνοιξε τὸ σῆμα αὐτῶν, ὥστε μὴ διαλιπεῖν· καὶ καταβήσονται οἱ ἑνδοχοὶ καὶ οἱ μεγάλοι καὶ οἱ πλεῖστοι καὶ οἱ λοιμοὶ αὐτῆς.

15 Καὶ ταπεινωθήσεται ἄνθρωπος, καὶ αἰτιασθήσεται ἀνὴρ· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετέωροι ταπεινωθήσονται.

16 Καὶ ὑψωθήσεται Κύριος σαβαώθ ἐν κρίματι, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος δοξασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ.

17 Καὶ βοσκηθήσονται οἱ διηρασμένοι ὡς ταῦροι, καὶ τὰς ἐρήμους τῶν ἀπειλημένων ἄρνες φαύγονται.

18 Οὐαὶ οἱ ἐπισπώμενοι τὰς ἁμαρτίας ὡς σχοινίῳ μακρῷ, καὶ ὡς ζυγὲ ἱμάντι δαμάλεως τὰς ἀνομίας·

19 Οἱ λέγοντες, Τὸ τάχος ἐγλίσατω ἃ ποιήσῃ, ἵνα ἰδῶμεν· καὶ ἐλθάτω ἡ βελὴ τῆς ἀγίας Ἰσραὴλ, ἵνα γινώμεν.

20 Οὐαὶ οἱ λέγοντες τὸ πονηρὸν καλόν, καὶ τὸ καλὸν πονηρὸν, οἱ τιθέντες τὸ σκότος φῶς, καὶ τὸ φῶς σκότος, οἱ τιθέντες τὸ πικρὸν γλυκὺ, καὶ τὸ γλυκὺ πικρὸν.

21 Οὐαὶ οἱ συνετοὶ ἐν ἑαυτοῖς, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἐπισήμονες.

22 Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν οἱ πίνοντες τὸν αἶνα, καὶ οἱ θυνάσαι οἱ κεραννύντες τὸ σίκερα,

23 Οἱ δικαιοῦντες τὸν ἄσεβῃ ἔνεκον δῶραν, καὶ τὸ δίκαιον τῆς δικαίης αἵροντες.

24 Διατῆτο ὁν τρόπον καυθήσεται καλὰμῃ ὑπὸ ἀνδρακος πυρὸς, καὶ συγκαυθήσεται ὑπὸ φλογὸς ἀνεμένης, ἡ ρίζα αὐτῶν ὡς χνῆς ἔσαι, καὶ τὸ ἄνθος αὐτῶν ὡς κονιορτὸς ἀναθήσεται· οὐ γὰρ ἠθέλησαν τὸ νόμον Κυρίου σαβαώθ, ἀλλὰ τὸ λόγιον τῆς ἀγίας Ἰσραὴλ παρῶξυναν.

25 Καὶ ἐθυμώθη ὀργῇ Κύριος σαβαώθ ἐπὶ τὸ λαὸν αὐτῶν, καὶ ἐπέβαλε τὴν χεῖρα ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐπάταξεν αὐτούς· καὶ παρῶξυνθη τὰ ὄρη, καὶ ἐγενήθη τὰ θησιμαῖα αὐτῶν ὡς παρρία ἐν

μέσῳ ὁδῷ· καὶ ἐν πῶσι τέτοις
ἂν ἀπεγράφη ὁ θυμὸς αὐτῷ,
ἀλλὰ ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

26 Τοιγαρὲν ὡρεῖ σύσσημον
ἐν τοῖς ἔδνεσι τοῖς μακρῶν, καὶ
συριεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀκρῶν τῆ γῆς·
καὶ ἰδὲ ταχὺ κέφῳ ἔρχονται.

27 Οὐ πεινάσουσιν, ἔδῃ κο-
πιάσονται, ἔδῃ νυαῖξουσιν, ἔδῃ
ποιμῆθήσονται, οὐδὲ λύσουσι
τὰς ζώνας αὐτῶν ἀπὸ τῆ ὁσ-
φύος αὐτῶν, ἔδῃ μὴ ῥαγῶσιν οἱ
ἱμάντες τῶ ὑποδημάτων αὐτῶν·

28 Ὡν τὰ βέλη ὀξεία ἐσὶ, καὶ
τὰ τόξα αὐτῶν ἐντεταμένα· οἱ
πόδες τῶ ἵππων αὐτῶν ὡς σπειρὰ
πέτρα ἰλογίσθησαν· οἱ τρο-
χοὶ τῶ ἀρμάτων αὐτῶν ὡς καί-
αιγίς.

29 Ὁργιῶσιν ὡς λέοντες, καὶ
παρέστηκαν ὡς σκύμνοι λέον-
τος· καὶ ἐπιλήψεται, καὶ βοήσῃ
ὡς θηρίον, καὶ ἐκβαλεῖ, καὶ ἦν
ἔσθαι ὁ ρύόμενος αὐτὰς.

30 Καὶ βοήσῃ δι' αὐτὰς τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς φωνὴ θαλάσσης
κυμαινέσης· καὶ ἐμβλέψον-
ται εἰς τὴν γῆν, καὶ ἰδὲ σκότος
σκληρὸν ἐν τῇ ἀπορίᾳ αὐτῶν.

Κεφ. ς'. 6.

ΚΑΙ ἐγένετο ἦ ἡμερῶν οὗ
ἀπέθανεν Ὁζίας ὁ βασι-
λεὺς, εἶδον δὲ Κύριον καθήμενον
ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου·
καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης
αὐτοῦ.

2 Καὶ σερὰφὶμ εἰσῆλθον
κύκλῳ αὐτοῦ, ἕξ πτέρυγες τῶ
ἐνὸς, καὶ ἕξ πτέρυγες τῶ ἐνὶ· καὶ
ταῖς μὲν δυσὶ, κατεκάλυπτον
τὸ πρόσωπον· ταῖς δὲ δυσὶ,
κατεκάλυπτον τὰς πόδας· καὶ
ταῖς δυσὶν ἐπέταυτο.

3 Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς
τὸ ἕτερον, καὶ ἔλεγον, Ἅγιος ὁ
ἅγιος ἅμιος Κύριος σαβαωθ,
πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆ δόξης
αὐτοῦ.

4 Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπὲρ θυροῦ
ἀπὸ τῆ φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ
ὁ οἶκος ἠνεπλήσθη καπνῷ.

5 Καὶ εἶπον, Ὡς τάλας ἐγὼ,
ὅτι κατανένυγμαί, ὅτι ἀνθρω-
πος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη
ἔχων, ἐν μέσῳ λαῶ ἀκάθαρτα
χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τῇ
βασιλείᾳ Κυρίου σαβαωθ εἶδον
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.

6 Καὶ ἀπεστάλη πρὸς με ἐν
τῷ σερὰφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ εἶ-
χεν ἄνδρακα, ὃν τῇ λαβίδι
ἔλαβεν ἀπὸ τῶ θυσιαστηρίου,

7 Καὶ ἤψατο τὸ σῶματός μου,
καὶ εἶπεν, Ἰδὲ ἤψατο τὸ τοῦ
χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνο-
μίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου
περικαθαριεῖ.

8 Καὶ ἤκασα τῇ φωνῇ Κυρίου
λέγοντος, Τίνα ἀποστείλω, καὶ
τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαόν
τῆτον; καὶ εἶπα, Ἰδὲ ἐγὼ εἰμὶ
ἀπάσιγλόν μου.

9 Καὶ εἶπε, Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τῷτῳ, Ἀκοῇ ἀκέσσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

10 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία ἔ' λαῷ τῷτῳ, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκυσαν, καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκέσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσωμαι αὐτούς.

11 Καὶ εἶπα, Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν, Ἔως ἂν ἐρημώσω πόλεις παρὰ τὸ μὴ καίτοι κτισθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπων, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.

12 Καὶ μέγα ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τὰς ἀνθρώπων, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῇ γῆς,

13 Καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἐστὶ τὸ ἐπιδέικατον, καὶ πάλιν ἔσται εἰς προνομήν ὡς τερέβινθος, καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἀχαζ ἔ' Ἰωάθαμ ἔ' υἱὲ Ὅζις βασιλεὺς Ἰούδα, ἀνέβη Ῥασὶν βασιλεὺς Ἀράμ, καὶ Φακεὶ υἱὸς Ῥομελίς βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ πολέμησαι αὐτήν, καὶ ἐκ πόλεως

σαν πολιορκῆσαι αὐτήν.

2 Καὶ ἀνηγγέλη εἰς τὸ οἶκον Δαυὶδ, λέγων, Συνεφώνησεν Ἀράμ πρὸς τὸ Ἐφραΐμ· καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἡ ψυχὴ τῶ λαῷ αὐτῶν, ὃν τρόπον ἐν θρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῆ.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν, Ἐξελθε εἰς συνάντησιν Ἀχαζ σὺ, καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασηβὺς ὁ υἱὸς σε, πρὸς τὸ κολυμβήθραν τῶ ἄνω ὁδοῦ ἀγγρῶν ἔ' κναφείως.

4 Καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Φύλαξαι ἔ' ἡσυχάσαι, καὶ μὴ φοβῆ, μηδὲ ἡ ψυχὴ σε ἀσθενείτω ἀπὸ τῶ δύο ξύλων τῶ δαλῶν τῇ καρπυζομένων τῶτων· ὅταν γὰρ ὀργῇ ἔ' θυμὸς μα γίνηται, πάλιν ἰάσομαι.

5 Καὶ ὁ υἱὸς ἔ' Ἀράμ, καὶ ὁ υἱὸς ἔ' Ῥομελίς, ὅτι ἐβουλεύσαντο βαλὴν πονηράν.

6 Ἀναβησόμεθα εἰς τὸ Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποσρέψομεν αὐτούς πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβέηλ·

7 Τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ, Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βαλὴ αὕτη, ἔδὲ ἔσται,

8 Ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀράμ, Δαμασκός, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκῶν, Ῥασίμ· ἀλλ' ἔτι ἐξήκοντα καὶ πάντε ἐτῶν, ἐκλεί-

ψαι ἡ βασιλεία Ἐφραΐμ ἀπὸ λαῶν,

9 Καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραΐμ Σομόρων, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομόρων, υἱὸς ᾧ Ῥομελίας· καὶ ἐὰν μὴ πωτεύσῃ, εἰδὲ μὴ συνῇτε.

10 Καὶ προσέειπε Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων,

11 Αἰτήσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σε εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος.

12 Καὶ εἶπεν Ἀχαζ, Οὐ μὴ αἰτήσω, εἰδὲ μὴ πειράσω Κύριον.

13 Καὶ εἶπεν, Ἀκέσατε δὴ οἶκον Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα;

14 Διατέτο δῶσε Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδὲ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήφεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐμμανὴλ.

15 Βέτυρον καὶ μέλι φάγεται· πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν ἢ προσελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν.

16 Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθόν ἢ κακόν, ἀπαθεῖ πονηρίαν, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν· καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ· ἣν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων.

17 Ἀλλὰ ἐπάξῃ ὁ Θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τῷ λαῷ σε καὶ ἐπὶ τὸν

οἶκον· ὃ πατὴρ σε ἡμέρας, καὶ οὐπω ἤκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφείλεν Ἐφραΐμ ἀπὸ Ἰσραὴλ τὴν βασιλείαν τῆς Ἀσσυρίων.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· συριεῖ Κύριος μυῖαις, ὃ κυριεύσει μέρος ποταμοῦ Αἰγύπτου, καὶ τῇ μελίσσει, ἣ ἔστι ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων.

19 Καὶ ἐλεύσονται πάντες ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας, καὶ ἐν ταῖς τρωγαλαῖς τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς πᾶσαν ραγάδα.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· ξυρῇσιν Κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῷ μεμισθωμένῳ πέραν τῶν ποταμῶν βασιλείας Ἀσσυρίων, τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς τριχὰς τῶν ποδῶν, καὶ τὸ πώγωνον ἀφελεῖ.

21 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν, καὶ δύο πρόβατα·

22 Καὶ ἔσται ἀπὸ τῶν πλεῖστον πιεῖν γάλα, βέκυρον καὶ μέλι φάγεται· πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῇ γῆς.

23 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, πᾶς τόπος οὗ ἐὰν ὡσι· χίλια ἄμπελοι, χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται, καὶ εἰς ἀκανθάν.

24 Μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος ἐισελεύσονται ἐκεῖ· ὅτι χέρσος καὶ ἀκανθα ἔσται πᾶσα ἡ γῆ,

25 Καὶ πᾶν ὄρος ἡροτριω-
μένον ἡροτριωθήσεται· οὐ μὴ
ἐπέλθῃ ἐκεῖ φόβος· ἔσαι γὰρ
ἀπὸ τῆς χέρσε καὶ ἀκάνθης εἰς
βόσκημα προβάτων, καὶ κατα-
πάτημα βοός.

Κεφ. ι'. 8.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς μέ,
Λάβε σεαυτῷ τόμον και-
νῆς μεγάλῃς, καὶ γράψον εἰς αὐ-
τὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τὸ ὅξ-
ῃως προνομήν ποιῆσαι σκύλων·

2 Πάρεις γάρ· καὶ μάρτυράς
μοι ποιήσον πρὸς ἀνθρώπους,
ὅτι Οὐρίαν καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν
Βαραχίας.

3 Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν
προφῆτην, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβει,
καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπε Κύριός
μοι, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ,
Ταχίως σκύλευσον, ὅξῃως προ-
νόμεισον·

4 Διότι πρὶν ἢ γινῶναι τὸ
παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μη-
τέρα, λήπεται δύναμιν Δα-
μασκῆ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμα-
ρείας ἔναντι βασιλείως Ἀσσυ-
ρίων.

5 Καὶ προσέειπεν Κύριος λα-
λήσαι μοι ἔτι·

6 Διὰ τὸ μὴ βέλεσθαι τὸν
λαὸν τῆτον τὸ ὕδωρ τοῦ Σιλωὰμ
τὸ πορευόμενον ἡσυχῇ, ἀλλὰ
βέλεσθαι ἔχειν ὅτι Ῥασσὶν καὶ
ὅτι υἱὸν Ῥομελίου βασιλέα ἐφ'
ὕμνων,

7 Διατέτο ἰδὲ Κύριος ἀνά-
γει ἐφ' ὑμᾶς τὸ ὕδωρ τοῦ ποτα-
μῆ, τὸ ἰσχυρὸν καὶ τὸ πολὺ, ὅ
βασιλεία τοῦ Ἀσσυρίων, καὶ τὴν
δόξαν αὐτῆ· καὶ ἀναθήσεται ἐπὶ
πᾶσαν φάραγγα ὑμῶν, καὶ πε-
ριπατήσῃ ἐπὶ πᾶν τεῦχος ὑ-
μῶν,

8 Καὶ ἀφελεῖ ἀπὸ τοῦ Ἰουδαίας
ἄνθρωπον, ὃς δυνήσεται κεραι-
λὴν ἄραι, ἢ δυνατόν συντελέ-
σασθαι τι· καὶ ἔσαι ἡ παρεμ-
βολὴ αὐτῆ, ὥστε πληρῶσαι τὸ
πλάτος τοῦ χώρου σου, μεθ' ἡ-
μῶν ὁ Θεός.

9 Γινῶτε ἔθνη καὶ ἠτήσαθε,
ἐπισκέσατε ἕως ἰσχύατος τοῦ γῆς·
ἰσχυρότεροι ἠτήσαθε· ἰὰν γὰρ
πάλιν ἰσχύσητε, πάλιν ἠτή-
σῃσθε.

10 Καὶ ἢν ἂν βελεύσησθε
βελὴν, διασκεδάσει Κύριος· καὶ
λόγον ὃν ἰὰν λαλήσητε, οὐ μὴ
ἐμμένῃ, ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡ-
μῶν ὁ Θεός.

11 Οὕτω λέγει Κύριος, Τῇ
ἰσχυρᾷ χειρὶ ἀπεσθῇ τῇ πο-
ρεΐᾳ τοῦ ὁδοῦ τοῦ λαοῦ τούτου, λέ-
γοντες,

12 Μήποτε εἴπωσι, Σκληρόν·
πᾶν γὰρ ὃ ἰὰν εἴπῃ ὁ λαὸς
ἔτος, σκληρόν ἐστι· ὅτι δὲ φόβον
αὐτῆ οὐ μὴ φοβῇτε ἕξ μὴ
ταραχθῇτε.

13 Κύριον αὐτὸν ἀγιάσατε,
καὶ αὐτὸς ἔσαι σε φόβος.

14 Καὶ ἐπ' αὐτῷ πεποιθὼς ἦς, ἔσαι σοι εἰς ἀγίασμα, καὶ ἔχ' ὡς λίθον προσκόμματα· συν- αῴησεσθε, ἔδὲ ὡς πέτρας πλώ- ματι· οἱ δὲ οἴκοι Ἰακώβ ἐν παγίδι, καὶ ἐν κοιλάσματι ἐγ- καθήμενοι ἐν Ἱερουσαλήμ.

15 Διατῆτο ἀδυνατήσασιν ἐν αὐτοῖς πολλοὶ, καὶ πρῶνται καὶ συντρεφόνται, καὶ ἐγρίβουσι, καὶ αἰλώσονται ἄνθρωποι ἐν ἀσφα- λείᾳ.

16 Τότε φανεροὶ ἔσονται οἱ σφραγιζόμενοι τῷ νόμον τῷ μὴ μαθεῖν.

17 Καὶ ἐρεῖ, Μενῶ τ' Θεὸν καὶ ἀποσρέψαντα τὸ πρόσωπον αὐ- τῷ ἀπὸ τοῦ οἴκου Ἰακώβ, καὶ πε- ποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ.

18 Ἰδὲ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία αἱ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός· καὶ ἔσαι σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ παρὰ Κυρίῳ σαβαώθ, ὃς κατοικεῖ ἐν τῷ ὄρει Σιών.

19 Καὶ εἰάν τις εἰπῶσι πρὸς ὑ- μάς, Ζητήσατε τὰς ἐνδοξαι- μύδας, καὶ τὰς ἀπὸ τοῦ γῆς φω- νήσας, τὰς κενολογούντας, οἱ ἐκ τοῦ κοιλίας φωνῶσιν· ἔκ Ἰθνος πρὸς Θεὸν αὐτῷ ἐκζητήσεσι; τί ἐκζητῶσι περὶ τοῦ ζώντων τὰς νεκρῶν;

20 Νόμον γὰρ εἰς βοήθειαν ἔδωκεν, ἵνα εἰπῶσιν ἔχ' ὡς τὸ ῥῆμα τῆτο, περὶ τοῦ ἐκ τοῦ ὕδατος ὄναι περὶ αὐτῷ.

21 Καὶ ἦξαι ἐφ' ὑμᾶς σκλη- ρὰ λιμὲς, καὶ ἔσαι ὡς ἄν πε- νίασθε, λυπηθήσεσθε, καὶ κα- κῶς ἐρεῖτε καὶ ἄρχοντα καὶ τὰ πάτρια· καὶ ἀναβλέψονται εἰς τὸν ἔραν ἄνω,

22 Καὶ εἰς τὴν γῆν κάτω ἐμ- βλέψονται· καὶ ἰδὲ ἀπορία γενή, καὶ σκότος, θλίψις, καὶ γενοχω- ρία, καὶ σκότος, ὥστε μὴ βλέ- πων καὶ ἐκ ἀπορηθήσεται ὁ ἐκ γενοχωρίας ὡς ἔως καιρῶ.

Κεφ. 9. 9.

ΤΟΤΤΟ πρῶτον πῶς ταχὺ ποιεῖ χώρα Ζαβουλὼν, ἡ γῆ Νεφθαλείμ, καὶ οἱ λοιποὶ οἱ τὴν παραλίαν, καὶ πέραν τοῦ Ἰορδάνου Γαλιλαία καὶ Ἰζθαὴν.

2 Ὁ λαὸς ὁ πορευόμενος ἐν σκότει, ἴδετε πῶς μέγα· οἱ κατοικῶντες ἐν χώρᾳ σκοτῆ θανα- τῶν, πῶς λάμψει ἐφ' ὑμᾶς.

3 Τὸ πλεῖστον τοῦ λαοῦ, ὃ κατ- ἤγαγεν ἐν εὐφροσύνῃ σὺ καὶ εὐφρανθήσονται ἐνώπιόν σου, ὡς οἱ εὐφραίνόμενοι ἐν ἀμῆτῳ, καὶ ὃν τρόπον οἱ διαιρέμενοι σκυ- λα.

4 Διότι ἀφήρηται ὁ ζυγὸς ὁ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, καὶ ἡ ῥάβ-δος ἡ ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτῶν· καὶ γὰρ ῥάβδον τὴν ἀπαιτῶντων διεσκέδασεν, ὡς τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπὶ Μαδιάμ.

5 Ὅτι πᾶσαν γολὴν ἐπι- συνηγμένην δόλω, καὶ ἱμάτιον

μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσῃσι·
καὶ θελήσωσιν, εἰ ἰγύνοντο πυρί-
καυσοι.

6 Ὅτι παῖδιόν ἐγεννήθη ἡ-
μῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ
ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τῷ ὄρει αὐ-
τῆς, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτῆς,
Μεγάλης βελῆς ἀγγελος· ἄξω
γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τὰς ἀρχοντας,
καὶ ὑγίαιαν αὐτῷ.

7 Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτῆς, καὶ
τῇ εἰρήνῃ αὐτῆς ἐκ ἔσιν ὅριον·
ἐπὶ τῇ θρόνῳ Δαυὶδ, καὶ τῇ βα-
σιλείᾳ αὐτῆς, κατορθῶσαι αὐ-
τήν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρί-
ματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τῆς
νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος
Κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

8 Θάνατον ἀπέστειλε Κύριος
ἐπὶ Ἰακώβ, καὶ ἤλθεν ἐπὶ Ἰσ-
ραήλ.

9 Καὶ γινώσκειναι πᾶς ὁ λαὸς
τῷ Ἐφραΐμ, καὶ οἱ καθήμενοι ἐν
Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὅβρι καὶ ὑψηλῇ
καρδίᾳ λέγοντες,

10 Πλίνθοι πεπλώκασιν, ἀλ-
λὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους, καὶ
κόψωμεν συκαμίνους, καὶ κέδρες,
καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύρ-
ρον.

11 Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τὰς
ἐπανισταμένους ἐπὶ ὄρος Σιών ἐπὶ
αὐτόν, καὶ τὰς ἐχθρὰς διασκε-
δάσει.

12 Συρίαν ἀφ' ἧλης ἀνατο-
λῶν, καὶ τὰς Ἑλλήνας ἀφ' ἧλης

δυσμῶν, τὰς κατεσθίοντας τὸν
Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ σώματι· ἐπὶ
πᾶσι τέτοις ἐκ ἀπεγράφη ὁ
Θυμὸς, ἀλλ' ἐτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

13 Καὶ ὁ λαὸς ἐκ ἀπεγράφη,
ἕως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον ἐκ
ἐζήτησαν.

14 Καὶ ἀφείλε Κύριος ἀπὸ
Ἰσραὴλ, κεφαλὴν καὶ ἔραν, μέ-
γαν καὶ μικρὸν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ,

15 Πρεσβύτην, καὶ τὰς τὰ
πρόσωπα θαυμάζοντας, αὐτὴν
ἡ ἀρχή· καὶ προφήτην διδά-
σκοντα ἄνομα, ἕτος ἡ ἔρα.

16 Καὶ ἔσονται οἱ μακαρί-
ζοντες τὸν λαὸν τῶτον πλανῶν-
τες, καὶ πλανῶσιν, ὅπως κατα-
πίνωσιν αὐτάς.

17 Διατέτο ἐπὶ τὰς νεανίσ-
κας αὐτῶν ἐκ εὐφρανθήσεται
ὁ Κύριος, καὶ τὰς ὀρφανὰς αὐ-
τῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν ἐκ
ἐλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ
πονηροὶ, καὶ πᾶν σῶμα λαλεῖ
ἀδίκᾳ· ἐπὶ πᾶσι τέτοις ἐκ
ἀπεγράφη ὁ Θυμὸς, ἀλλ' ἐτι ἡ
χεὶρ ὑψηλή.

18 Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ
ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄγρως ἡ ξηρὰ
βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ
καυθήσεται ἐν τοῖς δάσει τῇ
δρυμῇ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ
κύκλω τῇ βενῶν πάντα.

19 Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου
συγκέχυται ἡ γῆ ὅλη· καὶ
ἔσται ὁ λαὸς ὡς καπνακαυμένος

ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τ' ἀδελφὸν αὐτῆ ἐκ ἐλεήσει·

20 Ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τ' ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπος· ἐσθων τὰς σάρκας τ' βραχίονος αὐτῆς.

21 Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τ' Ἐφραῖμ, καὶ Ἐφραῖμ τ' Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰσδαν· ἐπὶ τέτοις πᾶσιν ἐκ ἀπιστράφῃ ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Κεφ. ι'. 10.

ΟΤΑΙ τοῖς γράφουσι πονηρίαν, γράφουσι γὰρ, πονηρίαν γράφουσιν·

2 Ἐκκλινόντες κρίσιν πτωχῶν, ἀρπάζοντες κρίμα πενήτων τ' λαὸν με, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διασπαγὴν, καὶ ὄρφανον εἰς προνομήν.

3 Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλίψις ὑμῖν πόρρωθεν ἦκε· καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τῷ βοηθηθῆναι; καὶ πῶς καταλείψετε τ' δόξαν ὑμῶν,

4 Τῷ μὴ ἐμπσιεῖν εἰς ἀπαγωγὴν; ἐπὶ πᾶσι τέτοις ἐκ ἀπιστράφῃ ἡ ὀργή, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

5 Οὐαὶ Ἀσσυρίοις, ἡ ῥάβδος τ' θυμὸς με, καὶ ὀργὴ ἐστὶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

VOL. III.

6 Τὴν ὀργὴν με εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποσελῶ, καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομήν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις, καὶ θεῖναι αὐτάς εἰς κοινορτόν.

7 Αὐτὸς δὲ ἐχ' ἔτιως ἐνεδυμένη, καὶ τῇ ψυχῇ ἐχ' ἔτιως λελόγισαι, ἀλλὰ ἀπαλλάξῃ ὁ νῆς αὐτῆς, καὶ τ' ἔθνη ἐξολοθρεῦσαι ἐκ ὀλίγα.

8 Καὶ ἐὰν εἰπωσιν αὐτῷ, Σὺ μόνος εἶ ἄρχων·

9 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τ' ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλάνης, οὐδ' ὁ πύργος ᾠκοδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμαρείαν.

10 Ὅν τρόπον ταύτας ἔλαβον, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι· ὀλοούξατε τὰ γλυπτά ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Σαμαρείᾳ.

11 Ὅν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σερμαρείαν, καὶ τοῖς χαιροποιήτοις αὐτῆς, ἔτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς.

12 Καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τ' νῦν τὸν μέγαν ἐπὶ τ' ἄρχοντα τ' Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τ' δόξης τ' ὀφθαλμῶν αὐτῆς.

13 Εἶπε γὰρ, Ἐν τῇ ἰσχυρί

G

ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆς συ-
έσεως ἀφελῶ ὅρια ἰδῶν, καὶ τὴν
ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω.

14 Καὶ σείσω πόλεις κατ-
οικημένας, καὶ τὴν οἰκωμένην ὅλην
καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσ-
σιῶν, καὶ ὡς καταλελειμμένα
ὡς ἁρῶ· καὶ ἔκ ἐστιν ὅς διαφεύ-
ξεται με, ἢ ἀντείπῃ μοί.

15 Μὴ δοξασθῇσεται ἀξίνη
ἀνευ ὧν κόπλουτος ἐν αὐτῇ· ἢ
ὕψωθῇσεται πριὼν ἀνευ ὧν ἔλ-
κυντος αὐτόν· ὡς ἂν τις ἄρῃ
ράβδον ἢ ξύλον· καὶ ἄχ ᾗτως,

16 Ἀλλὰ ἀποσελεῖ Κύριος
σαβαῶθ εἰς τὴν σὴν τιμὴν ἀτι-
μίαν, καὶ εἰς τὴν σὴν δόξαν πῦρ
καϊόμενον καυθῇσεται.

17 Καὶ ἔσται τὸ πῶς ὧν Ἰσ-
ραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἀγιάσει αὐ-
τόν ἐν πυρὶ καϊόμενον, καὶ φά-
γεται ὡσεὶ χόρτον τὴν ὕλην τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

18 Ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη,
καὶ οἱ βενοὶ, καὶ οἱ θρυμοὶ, καὶ
καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως
σαρκῶν· καὶ ἔσται ὁ φεύγων, ὡς
ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιο-
μένης.

19 Καὶ οἱ καταλειφθέντες
ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ
παιδίον γράψει αὐτούς.

20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἐκτί πρὸς ἐκτίσεται τὸ
καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ
σφθίντες ὧν Ἰακώβ ἐκτί μὴ

πικνοῖδότες ὧν ἐπὶ τὰς ἀδι-
κήσαντας αὐτούς, ἀλλὰ ἔσονται
πικνοῖδότες ἐπὶ τῷ Θεῷ καὶ ἁγίον
ὧν Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

21 Καὶ ἔσται τὸ καταλειφθὲν
ὧν Ἰακώβ ἐπὶ Θεὸν ἰσχύοντα.

22 Καὶ ἐὰν γίνῃται ὁ λαὸς
Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θα-
λάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐ-
τῶν σωθήσεται.

23 Λόγον συντελῶν καὶ
συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι
λόγον συντετμημένον Κύριος
ποιήσῃ ἐν τῇ οἰκωμένῃ ὅλῃ.

24 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος σαβαῶθ, Μὴ φοβῆ ὁ λαὸς
με, οἱ κατοικῶντες ἐν Σιών,
ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ
πατάξῃ σε· πληγὴν γὰρ ἐπ-
άγω ἐπὶ σέ, ὧν ἰδεῖν ὁδὸν Αἰ-
γύπτου.

25 Ἐτι γὰρ μικρόν, καὶ παύ-
σεται ἡ ὀργή, ὁ δὲ θυμὸς μου
ἐπὶ τῷ βελῇ αὐτῶν.

26 Καὶ ἐγερῇ ὁ Θεὸς ἐπ'
αὐτούς, κατὰ τὴν πληγὴν Μα-
διάμ ἐν τόπῳ θλίψεως· καὶ ὁ
θυμὸς αὐτῶν τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ
θάλασσαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ'
Αἴγυπτον.

27 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς
αὐτῶν ἀπὸ ὧν σκ, καὶ ὁ φό-
βος αὐτῶν ἀπὸ σκ, καὶ κατα-
φθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν
ῥῶν ὑμῶν.

28 Ἦξει γὰρ εἰς τὸ πόντον Ἀγλαί, καὶ παρελεύσεται εἰς Μαγλεδῶ, καὶ ἐν Μαχμαῖς θήσεται σκεύη αὐτῆς.

29 Καὶ παρελεύσεται φάραγθα, καὶ ἦξει εἰς Ἀγλαί, φόβος λήψεται Ραμᾶ, πόλις Σαὺλ, φεύγεται.

30 Ἡ θυγάτηρ Γαλλείμ, ἐπακύνεται Λαῖσα, ἐπακύνεται ἐν Ἀναθῶθ.

31 Καὶ ἐξέστη Μαδεβνα, καὶ οἱ κατοικῶντες Γιββείρ.

32 Παρακαλεῖτε σήμερον ἐν ὁδῷ ὅτι μείναι, τῇ χειρὶ παρακαλεῖτε τὸ ὄρος τῆς θυγατέρας Σιών, καὶ οἱ βενοὶ οἱ ἐν Ἱερουσαλήμ.

33 Ἰδοὺ ὁ δεσπότης Κύριος σαββαθὺν συνταράσσει τὰς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕψει συντριβήσονται, καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσονται,

34 Καὶ πρᾶξονται ὑψηλοὶ μαχαίρα, ὁ δὲ Λίθανος σὺν τοῖς ὑψηλοῖς πρᾶσσεται.

Κεφ. 12. 11.

ΚΑΙ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται,

2 Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα ὁ Θεός, πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βελῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας

3 Ἐμπλήσει αὐτὸν, πνεῦμα φόβου Θεοῦ· οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, ἐδὲ κατὰ τὴν λαλίαν ἐλέγξει,

4 Ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῶ κρίσιν, καὶ ἐλέγξει τὰς ταπεινὰς τῆς γῆς, καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ ὅτι σώματος αὐτῆς, καὶ ἐν πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελκεῖ ἀσεβῆς.

5 Καὶ ἔσται δικαιοσύνη ἐξωσμένος τὴν ὁσφὺν αὐτῆς, καὶ ἀληθεῖα εἰλημένος τὰς πλευράς.

6 Καὶ συβουσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνός, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μοσχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ παιδίον μικρὸν ἄξει αὐτῆς.

7 Καὶ βῆς καὶ ἄρκτος ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βῆς φάγεται ἄχυρα.

8 Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρωγλῶν ἀσπίδων, καὶ ἐπὶ κοίτην ἐκγόνων ἀσπίδων τῇ χειρὶ ἐπιβαλεῖ.

9 Καὶ οὐ μὴ κακοποιήσασιν, ἐδὲ μὴ θύνηται ἀπολέσαι ἐδὲνα ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα ὅτι γινώσκει τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας.

10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα ὅτι Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάρμενος ἄρχειν ἐν θανάτῳ, ἐπ'

αὐτῷ ἔθνη ἐλπίζουσι, καὶ ἔσται ἡ ἀνάγκη αὐτῷ, τιμὴ.

11 Καὶ ἔσται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, προσθήσεται ὁ Κύριος τῷ δαΐδα καὶ χεῖρα αὐτῷ, ὅς ζηλώσας τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον ὅς λαῶν, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τῷ Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου, καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἑλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίας ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας.

12 Καὶ ἀρεῖ σήμερον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συναΐξει τὰς ἀπολομένους Ἰσραὴλ, καὶ τὰς διεσπαρμένους Ἰεδα συναΐξει ἐκ τῶν τεσσάρων πτερυγῶν τῆς γῆς.

13 Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζήλος Ἐφραΐμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰεδα ἀπολοῦνται. Ἐφραΐμ οὐ ζηλώσει Ἰεδαν, καὶ Ἰεδας οὐ θλίψει Ἐφραΐμ.

14 Καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων θάλασσαν ἅμα προνοημένους, καὶ τὰς ἀπὸ ἡλίας ἀνατολῶν, καὶ Ἰδεμαίαν, καὶ ἐπὶ Μωαβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλῶσιν· οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτοι ὑπακύνονται.

15 Καὶ ἐρημώσεται Κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπτου, καὶ ἐπιβαλεῖ τῇ χεῖρᾳ αὐτῇ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιβαίῳ· καὶ πατάξει ἐπὶ τὴν φάραγγα, ὥστε διακορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑπο-

δήμασι.

16 Καὶ ἔσται δόδος τῷ καταλειφθέντι με λαῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἔσται τῷ Ἰσραὴλ, ὥς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

Κεφ. 13. 12.

ΚΑΙ ἰερεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Εὐλογῶ σε Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τὸ θυμὸν σε, καὶ ἠλέησάς με.

2 Ἰδοὺ ὁ Θεός μου σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἰνέσις μου Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

3 Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τῶν πηγῶν ὅς σωτηρίας.

4 Καὶ ἰερεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτῷ, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐνδόξα αὐτῷ· μνησθήσεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτῷ.

5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγεῖλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

6 Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφρανισθε οἱ κατοικῆντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος ὅς Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Κεφ. 17. 13.

ΟΡΑΣΙΣ ΗΝ ΕΙΔΕΝ Η- ΣΑΙΑΣ ΤΙΟΣ ΑΜΩΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.

2 Ἐπ' ὅρας πεδινῷ ἄρατε
σημεῖον, ὑψώσατε ἢ φωνὴν αὐ-
τοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ,
ἀνοῖξατε οἱ ἄρχοντες.

3 Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ
ἄγω αὐτὰς· γίγαντες ἔρχονται
πληρῶσαι ἢ θυμὸν με χαί-
ροντες ἅμα καὶ ὑβρίζοντες.

4 Φωνὴ ἰδνῶν πολλῶν ἐπὶ
ἢ ἔρειπν, ὁμοίαι ἰδνῶν πολλῶν,
φωνὴ βασιλείων καὶ ἰδνῶν συνη-
μένων· Κύριος σαβαώθ ἐντί-
ταλται ἰδναι ὅπλομάχῃ,

5 Ἐρχεσθαι ἐκ γῆς πῶρρω-
θεν ἀπ' ἄκρη θεμελίᾳ ἢ ἔρα-
νῃ, Κύριος καὶ οἱ ὅπλομάχοι
αὐτῇ, καταφθεῖραι πᾶσαν ἢ
οἰκωμένην.

6 Ὀλολύζετε, ἰγγὺς γὰρ ἡ-
μέρα Κυρίου, καὶ συντριβὴ παρὰ
ἢ Θεῷ ἦξαι.

7 Διατῆτο πᾶσα χεὶρ ἐκλυ-
θήσεται, καὶ πᾶσα ψυχὴ ἀν-
θρώπου δειλιάσει.

8 Ταραχθήσονται οἱ πρέσ-
βεις, καὶ ὠδίνεις αὐτὰς ἔξουσιν,
ὡς γυναικὸς τικτῆσθαι· καὶ συμ-
φοράσουσιν ἕτερος πρὸς ἢ ἕτε-
ρον, καὶ ἐκθήσουσιν, καὶ τὸ πρόσ-
ωπον αὐτῶν ὡς φλόξ μεταβα-
λῶσιν.

9 Ἰδὲ γὰρ ἡμέρα Κυρίου ἔξ-

χεταὶ ἀνάτος, θυμὸς καὶ ὀργῆς,
θεῖναι ἢ οἰκωμένην ἔρημον, καὶ
τὰς ἁμαρτωλὰς ἀπολίσσαι ἐκ
αὐτῆς.

10 Οἱ γὰρ ἀσέρες ἢ ἔρανῃ
καὶ ὁ Ἰσραὴλ καὶ πᾶς ὁ κόσμος
ἢ ἔρανῃ, τὸ φῶς οὐ δώσουσι,
καὶ σκοτισθήσεται ἢ ἡλίᾳ ἀνα-
τέλλοντος, καὶ ἡ σελήνῃ οὐ δώ-
σει τὸ φῶς αὐτῆς.

11 Καὶ ἐντελέμῃ τῇ οἰκω-
μένη ὅλη κακὰ, καὶ τοῖς ἀσε-
βέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· καὶ
ἀπολῶ ὕβριν ἀνθρώπων, καὶ ὕβριν
ὑπερηφάνων ταπεινώσω.

12 Καὶ ἔσονται οἱ καταλε-
λειμμένοι ἐντιμοὶ μᾶλλον ἢ
τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον· καὶ ἀν-
θρώπος μᾶλλον ἐντιμὸς ἔσται ἢ
ὁ λίθος ὁ ἐν Σηφίρ.

13 Ὁ γὰρ ἔρανὸς θυμωθή-
σεται, καὶ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ
ἢ θεμελίῶν αὐτῆς, διὰ θυμὸν
ὀργῆς Κυρίου σαβαώθ, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἢ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς
αὐτῆς.

14 Καὶ ἔσονται οἱ καταλε-
λειμμένοι ὡς δορκάδιον φυῶνον,
καὶ ὡς πρῶβατον πλανώμενον,
καὶ ἂν ἔσται ὁ συνάγων, ὥς ἀν-
θρώπου εἰς ἢ λαὸν αὐτῷ ἀπο-
γραφεῖν, καὶ ἀνθρώπος εἰς τὴν
χώραν ἑαυτοῦ διώξεται.

15 Ὅς γὰρ ἂν αἰλῶ, ἠτή-
θήσεται, καὶ οἵτινες συνηγμένοι
εἰσὶ, πεισῶνται μαχαίρᾳ.

16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν
ράξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὰς
οἰκίας αὐτῶν προνομήσουσι, καὶ
τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἔξουσιν.

17 Ἰδὲ ἐπεγείρω ὑμῖν τὸς
Μήδης, οἱ ἀργύριον οὐ λογι-
ζονται, οὐδὲ χρυσίου χρεῖαν
ἔχουσι.

18 Τοξεύματα νεανίσκων συν-
τρίψουσι, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ
μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς
τέκνοις σε φείσονται οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῶν.

19 Καὶ ἔσται Βαβυλῶν ἡ κα-
λεῖται ἔνδοξος ἀπὸ βασιλείας
Καλδαίων, ὃν τρόπον κατέσρε-
ψεν ὁ Θεὸς Σάδμεα καὶ Γό-
μορρά.

20 Οὐ κατεσκήθησεται εἰς τὸ
αἰῶνα χρόνον, ἔτι μὴ εἰσέλ-
θωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν
γενεῶν, ἔτι μὴ διέλθωσιν αὐ-
τὴν Ἀραβίς, ἔτι ποιμένες οὐ
μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ
θνηρία, καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ
οἰκίαι ἥχου καὶ ἀναπαύσονται
ἐκεῖ θειρῆνες, καὶ θαιμόνια ἐκεῖ
ὀρχήσονται,

22 Καὶ ὄνοκέναιροι ἐκεῖ καλ-
οικήσουσι, καὶ νοσοποιήσουσιν ἐ-
χίνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

Κεφ. 15. 14.

TΑΧΤ ἔρχεται καὶ οὐ χρο-
νέη. Καὶ ἐλεήσει Κύριος
τὸ Ἰακώβ, καὶ ἐκλεξήσεται αὐτὸν τὸν

Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ
τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γεωργὸς
προσεθήσεται πρὸς αὐτὰς, καὶ
προσεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον
Ἰακώβ,

2 Καὶ λήψονται αὐτὰς ἔθνη,
καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐ-
τῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι, καὶ
πληθυνθήσονται ἐπὶ τῇ γῆς εἰς
θάλας καὶ θάλας· καὶ ἔσονται
αἰχμαλῶτοι οἱ αἰχμαλωτεύ-
σαντες αὐτὰς, καὶ κυριεύθησυν-
ται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν.

3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, ἀναπαύσει σὺ Κύριος ἀπὸ
τῆς ὀδύνης καὶ τῆς θυμῆς σε, τῆς δου-
λείας σε τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδού-
λευσας αὐτοῖς.

4 Καὶ λήψῃ τὸ θρόνον τῆς
ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ Βαβυλῶνος, Πῶς
ἀναπέπαυται ὁ ἀπαιτῶν, καὶ
ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπυδατῆς;

5 Συνέτριψε Κύριος τὸ ζυγὸν
τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ ζυγὸν τῶν ἁρ-
χόντων.

6 Πατάξας ἔθνη θυμῶ,
πληγὴν ἀσιάτω, παίων ἔθνος
πληγὴν θυμῶ, ἢ ἐκ ἐφείσατο,
ἀναπαύσατο πεποιθώς.

7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐ-
φροσύνης,

8 Καὶ τὰ ξύλα τῶν Λιβάνων
εὐφράνθησαν ἐπὶ σοί, καὶ ἡ κέ-
δος τῶν Λιβάνων ἀφ' οὗ σὺ
κεκοίμησαι, ἐκ ἀνέβη ὁ κόπτης
ἡμῶν.

9 Ὁ ἄδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναυήσας σοι· συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἀρξάντες ἐ γῆς, οἱ ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἰδῶν.

10 Πάντες ἀποκριθήσονται, καὶ ἑρῶσί σοι, Καὶ σὺ ἐάλως, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς· ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.

11 Κατέβη εἰς ἄδης ἡ δόξα σε, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σε· ὑποκάτω σε γρώσσει σῆψιν, καὶ τὸ κακακάλυμμά σε σκώληξ.

12 Πῶς ἐξέτισιν ἐκ τῆ ἐρανῆ ὁ Ἐωσφόρος ὁ πρῶτ' ἀνατίλλων; συμετρίβη εἰς τὴ γῆν ὁ ἀποσέλλων πρὸς πάντα τὰ ἰδῶν.

13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σε, Εἰς τὴ ἐρανὸν ἀναθήσομαι, ἐπάνω τῆ ἀσέριων τῆ ἐρανῆ θήσω τὸν θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς Βορρᾶν,

14 Ἀναθήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἴσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίστῳ.

15 Νῦν δὲ εἰς ἄδην κατεβήσῃ, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τῆ γῆς.

16 Οἱ ἰδόντες σε θαυμάζονται ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐρῶσιν, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τὴ γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς,

17 Ὁ θεὸς τῆ οἰκισμένης ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς

καθεῖλε, τὰς ἐν ἐπαγωγῇ ἐκ ἔλυσιν.

18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἰδῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.

19 Σὺ δὲ ριψήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος, μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκιντημένων μαχαίραις, καὶ αἰχμαλόντων εἰς ἄδης.

20 Ὅν τρόπον ἡμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον ἐκ ἔσαι καθαρὸν, ἕτως εἰς σὺ ἔση καθαρὸς· διότι τὴ γῆν με ἐπόλεσας, καὶ τὴ λαὸν με ἀπέκτεινας· οὐ μὴ μείνης εἰς τὴ αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν.

21 Ἐτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγεῖναι ταῖς ἀμαρτίαις τῆ πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναστῶσι καὶ κληρονομήσωσι τὴ γῆν, καὶ ἐμπλήσωσι τὴ γῆν πολέμων.

22 Καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος σαβαώθ, καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα, καὶ καταλημμα, καὶ σπέρμα· τὰδε λέγει Κύριος.

23 Καὶ θήσω τὸν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὥστε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσαι εἰς ἔδην· καὶ θήσω αὐτὴν πηλὴν βάραιθρον· εἰς ἀπώλειαν.

24 Τὰδε λέγει Κύριος σαβαώθ, Ὅν τρόπον εἶρηκα, ἕτως ἔσαι, καὶ ὃν τρόπον βεδέλευμαι, ἕτως μενεῖ,

25 Τῷ ἀπολέσαι τὰς Ἀσσυρίους ἐπὶ τῇ γῆς τῇ ἐμῇ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀρέων μᾶ· καὶ ἴσονται εἰς καταπάτημα, καὶ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τῶ ὤμων ἀφαιρεθήσεται.

26 Αὕτη ἡ βεβλή ἦν βεβλή· λέγει Κύριος ἐπὶ τῷ ὅλῳ οἰκμένῃ, καὶ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

27 Ἄ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβέλευται, τίς διασκεδάσει; καὶ τῇ χεὶρᾷ αὐτοῦ τῇ ὑψηλῇ τίς ἀποσρέψει;

28 Τῷ ἔτις οὗ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἀχαζ, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τούτο.

29 Μὴ εὐφρανθεῖτε οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, συνετρέθη γὰρ ὁ ζυγὸς τῶ παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὀφείως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὀφεις πετάμενοι.

30 Καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δὲ αὐτῶ· πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ σπέρμα αὐ, καὶ τὸ κατάλειμμα αὐ ἀνελεῖ.

31 Ὁλολύξατε πόλεις πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, καὶ ἐκ ἑστὶ ἔτιναι.

32 Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἔθνων; ὅτι Κύριος ἐθιμελίωσι Σιών, καὶ δὲ αὐτῷ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ τῆ λαῶ.

Κεφ. 16.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΩΑΒΙΤΙΔΟΣ.

ΝΥΚΤΟΣ ἀπολείται ἡ Μωαβίτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολείται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος.

2 Λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτὰς ἀπολείται γὰρ καὶ Δαβὼν, οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν· ἐκεῖ ἀναθήσεσθε κλαῖν, ἐπὶ Ναβαὺ τῇ Μωαβίτιδος· ὀλολύξατε, ἐπὶ πάσης κεφαλῇς φαλάκρωμα, πάντες βραχίονες κατατετμημένοι.

3 Ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε ἐπὶ τῷ ὀστέῳ αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὀλολύξετε μετὰ κλαυθμοῦ.

4 Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ, ἕως Ἰασσὰ ἠκέσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν· διατέτο ἡ ὀσφυς τῇ Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γινώσκεται.

5 Ἡ καρδία τῇ Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγῶρ· δάμαλις γὰρ ἐστὶ τριετής· ἐπὶ δὲ τῇ ἀναβάσει Λεὶθ, πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναθήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιέμ· βοᾷ, Σύντριμμα καὶ σεισμός.

6. Τὸ ὕδωρ τῆς Νιμφρεΐμ ἔρημον ἔσται, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείψεται· χόρτος γὰρ χλωρὸς ἐκ ἔσται.

7 Μὴ καὶ ἔτις μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τῆς φάραγγος Ἀραβάς, καὶ λήψονται αὐτὸν.

8 Συνῆψε γὰρ ἡ βοὴ τὸ ὄριον τῆς Μωαβίτιδος τῆς Ἀγαλεΐμ, καὶ ἀλαλγμὸς αὐτῆς ἕως τῆς φρέατος τῆς Αἰλίμ.

9 Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δαιμών πλησθήσεται αἵματος, ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Δαιμών Ἀραβάς, καὶ ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωαβ, καὶ Ἀριήλ, καὶ τὸ καταλοιπὸν Ἀδαμα.

Κεφ. 15. 16.

ΑΠΟΣΤΕΛΩ ὡς ἐρπετὰ ἐπὶ τῆς γῆς· μὴ πείτρα ἔρημός ἐστι τὸ ἔρος θυγατρὸς Σιών;

2 Ἐσθὶ γὰρ ὡς πτερυγὶς ἀνιπταμένη νοσσοῦς ἀφηρεμένης, ἔσθὶ θυγάτηρ Μωαβ, ἐπειὶ δὲ Ἀρμών πλείονα

3 Βαλεὺς, ποίᾳ τε σκέπη πένθους αὕτη διαπαντός, ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξέστησαν· μὴ ἀχθῆς,

4 Παροικήσῃσίν σοι οἱ φυγάδες Μωαβ· ἔσονται σκέπη ὑμῶν ἀπὸ προσώπου διώκοντος, ὅτι ἦρθη ἡ συμμαχία σε, καὶ ὁ ἀρχὸς ἀπώλετο ὁ καταπατῶν, ἀπὸ τῆς γῆς.

5 Καὶ διεσθωθήσεται μετ' ἐλεος θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτὴ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην.

6 Ἠκέσαμεν τῆς ὕβρις Μωαβ, ὕβρις τῆς σφόδρας τῆς ὑπερηφανίας ἐξῆρα· ἐχ' ἔτις ἡ μαντεία σε, ἐχ' ἔτις.

7 Ὀλολύξει Μωαβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσιν τοῖς κατοικοῦσι δὲ σὲ μελετήσας, καὶ ἐκ ἐντραπήσῃ.

8 Τὰ πεδία Ἑσειὼν πενήσσει, ἄμπελος Σεβαμά· καταπίναντες τὰ ἔθνη, καταπατήσατε τὰς ἀμπελὰς αὐτῆς, ἕως ἰαζήρ· καὶ μὴ συκάψῃε, πλαγιάσητε τῆς ἔρημου, οἱ ἀπεγαλμένοι ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς τὴν θάλασσαν.

9 Διατῆτο κλαύσεσθαι ὡς τὸ κλαυθμὸν ἰαζήρ ἄμπελον Σεβαμά· τὰ δένδρα σε κατέβαλεν Ἑσειὼν καὶ Ἑλεαλή, ὅτι ἐπὶ τῷ θερίσμῳ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγητῷ σε καταπατήσω, καὶ πάντα πεισῶνται,

10 Καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἐγαλλίαμα ἐκ τῆς ἀμπελώνος, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελώσιν οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ πατήσῃσιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπνυται γάρ.

11 Διατῆτο ἡ κοιλία μου ἐπὶ Μωαβ ὡς κιθάρᾳ ἠχίσει, καὶ

καὶ ἐντός μου ὡς τοῦχος ἐνεκαί-
νισας.

12 Καὶ ἔσαι εἰς τὸ ἐντρα-
πῆναί σε, ὅτι ἐκοπίασε Μωαβ
ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσελεύσε-
ται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς,
ὥς προσεύχασθαι, καὶ οὐ μὴ
δύνηται ἐξελίσθαι αὐτόν.

13 Τῷτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε
Κύριος ἐπὶ Μωαβ, ὁπότε ἐλά-
λησε.

14 Καὶ νῦν λέγω, Ἐν τρισὶν
ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτῶ ἀτιμα-
σθήσεται ἡ δόξα Μωαβ παντὶ
τῷ πλῆτῳ τῷ πολλῷ, καὶ κατα-
λειφθήσεται ὀλιγοσὺς, καὶ ἐκ
ἐντιμος.

Κεφ. 15'. 17.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΑ-
ΜΑΣΚΟΥ.

ΙΔΟΥ Δαμασκὸς ἀρθήσεται
ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσαι εἰς
πτῶσιν,

2 Καταλειψμένη εἰς τὴν αἰ-
ῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ
ἀνάπαυσιν, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ δι-
ώκων.

3 Καὶ ἐκέτι ἔσαι ὀχυρὰ τῇ
καταφυγῇ Ἐφραΐμ· καὶ ἐκέτι
βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ
λοιπὸν τῇ Σύρων· οὐ γὰρ σὺ
βελτίων εἶ τῷ υἱῷ Ἰσραὴλ, τῆς
δόξης αὐτῶν· τὰδε λέγει Κύ-
ριος σαβαώθ.

4 Ἐσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ
ἐκλειψίς δόξης Ἰακώβ, καὶ τὰ

πίονα τῇ δόξης αὐτῇ σειςθῇ-
σεται.

5 Καὶ ἔσαι ὃν τρόπον εἰάν
τις συναγάγῃ ἀμνητὸν ἐσηκότεν,
καὶ σπέρμα σαχῶν ἀμνήσῃ· καὶ
ἔσαι ὃν τρόπον εἰάν τις συνα-
γάγῃ σάχυν ἐν φάραγι γιεῶν,

6 Καὶ καταλειφθῇ ἐν αὐτῇ
καλάμη, ἥ ὡς ῥῶγες ἐλαίας
δύο ἢ τρεῖς ἀπ' ἄκρου μετωρῆ,
ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν
κλάδων αὐτῶν καταλειφθῇ·
τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ.

7 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς
ἔσαι ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποι-
ήσαντι αὐτόν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ
αὐτῷ εἰς τὸ ἅγιον ἔ' Ἰσραὴλ
ἐμβλέψονται,

8 Καὶ σὺ μὴ πεποιθότες ὄ-
σιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, ἐδὲ ἐπὶ
τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν, ἃ
ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ
ἐκ ὅψονται τὰ ἔθνη, ἐδὲ τὰ
βδελύγματα αὐτῶν.

9 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται
αἱ πόλεις σου ἐγκαταλειμ-
μέναι, ὃν τρόπον κατέλιπον οἱ
Ἀμορραῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ
προσώπῃ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ
ἔσονται ἔρημοι,

10 Διότι κατέλιπες τὸ Θεὸν
τὸ σωτήρά σου, καὶ Κυρίῳ ἔ' βο-
ηθῇ σου ἐκ ἐμνήσθης· διατετο
φυτεύσεις φύτευμα ἄπιστον, καὶ
σπέρμα ἄπιστον.

11 Τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἂν φυτεύ-
σῃς, πλανηθήσῃ· τὸ δὲ πρῶ-
τον σπείρης, ἀνθήσει εἰς ἀρη-
τὸν ἢ ἂν ἡμέρα κληρώσῃ, καὶ
ὡς πατὴρ ἀνθρώπου κληρώσῃ
τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ.

12 Οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολ-
λῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνουσα,
ἔτω ταραχθήσεται· καὶ νῦν
ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχί-
σται.

13 Ὡς ὕδωρ πολὺ ἔσται πολ-
λὰς, ὡς ὕδατος πολλῆ βία φε-
ρομένη· καὶ ἀποσκορακίῃ αὐτόν,
καὶ πόρρω αὐτὸν διώξεται, ὡς
χρῆν ἀχῦρε λιμνῶντων ἀπέ-
ναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κονιορτὸν
τροχῆ καταίγῃς φέροντα.

14 Πρὸς ἐσπέραν καὶ ἔσται πέν-
θος, πρηνὴ πρῶτῃ, καὶ ἐκ ἔσται·
αὕτη ἡ μερίς τῇ προνομιεύσαν-
των ὑμᾶς, καὶ κληρονομία τοῖς
ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

Κεφ. ιη'. 18.

ΟΤΑΙ γῆς πολλῶν πτέρυ-
γες, ἐπέκυνα ποταμῶν
Αἰθιοπίας·

2 Ὁ ἀποσέλλων ἐν θαλάσῃ
ὄμηρα, καὶ ἐπιστολὰς βιβλίας
ἐπάνω τῷ ὕδατος· πορεύσονται
γὰρ ἄγγελοι κῆφοι πρὸς ἔθνος
μετέωρον, καὶ ξένον λαὸν καὶ χα-
λεπόν· τίς αὐτῷ ἐπέκυνα; ἔ-
θνος ἀνέλπισεν καὶ κατακαταπλη-
μένον· πῦν οἱ ποταμοὶ τῇ γῆς

3 Πάντες, ὡς χώρα κατοι-

κισμένη κατοικηθήσεται· ἡ χῶ-
ρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ
ἔθους ἀρθῆ, ὡς σάλπιγξ φωνῇ
ἀκυστὸν ἔσται.

4 Διότι ἔτις εἶπε Κύριος
μοι, Ἀσφάλεια ἔσται ἐν τῇ ἐμῇ
πόλει, ὡς πῶς καύματος με-
σημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη δρόσος
ἡμέρας ἀμνηστῆ ἔσται

5 Πρὸ τῷ θρισμῷ, ὅταν
συντελεσθῇ ἄνθος, καὶ ὄμφαξ
ἐξανθήσῃ ἄνθος ὀμφακίζουσα·
καὶ ἀφελῇ τὰ βοτρυθία τὰ μι-
κρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ τὰς
κληματίδας ἀφελῇ, καὶ ἀπο-
κόψῃ,

6 Καὶ καταλείψῃ ἅμα τοῖς
πλείστοις τῷ ἔραυνῷ, καὶ τοῖς θη-
ρίοις τῇ γῆς· καὶ συναχθήσε-
ται ἐπ' αὐτὰς τὰ πετεινὰ τοῦ
ἔραυνῷ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῇ
γῆς ἐπ' αὐτὸν ἤξει.

7 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνε-
νεχθήσεται δῶρα Κυρίῳ σα-
βαώθ ἐκ λαῶ τεθλαμμένων καὶ
τετιλμένων, καὶ ἀπὸ λαῶ μεγάλης
ἀπὸ τῆ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
χρόνον· ἔθνος ἐλπίζον καὶ κα-
τακατατημένον, ὃ ἐστὶν ἐν μέρει
ποταμῶ τῇ χώρῃ αὐτῇ, εἰς τὸ
τόπον τὸ ὄνομα Κυρίῳ σα-
βαώθ, ὅρος Σιών.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΟΡΑΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

ΙΔΟΥ Κύριος καθίσταται ἐπὶ
νεφέλης κάφης, καὶ ἤξει εἰς

Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἴγυπτου ἀπὸ προσώπου αὐτῆ· καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠτήθησεται ἐν αὐτοῖς.

2 Καὶ ἐπεγεγρήσονται Αἰγύπτιοι ἐπ' Αἴγυπτιος, καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος τὸ πλοῦσιον αὐτοῦ, πόλις ἐπὶ πόλιν, καὶ νόμος ἐπὶ νόμον.

3 Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τῆς Αἴγυπτου ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βαλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσῃ τὰς θεὰς αὐτῶν, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, καὶ τὰς ἐκ τῆς γῆς φωνῶντας, καὶ τὰς ἐγγαστριμύθους.

4 Καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσουσιν αὐτῶν· τότε λέγει Κύριος ὁ σαβαώθ.

5 Καὶ πίνοντα οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει, καὶ ξηρανθήσεται.

6 Καὶ ἐκλείψουσιν οἱ ποταμοί, καὶ αἱ διώρυχες τῶν ποταμῶν. καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος, καὶ ἐν παντὶ ἔλει καλάμῃ καὶ παπύρῃ,

7 Καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλῳ τῶν ποταμῶν, καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμοῦ ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον.

8 Καὶ γενήσονται οἱ αἰλιεῖς, καὶ γενήσονται πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιστρον εἰς τὸ πλοῦσιον, καὶ οἱ βάλλοντες σαγῆνας, καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενήτησιν.

9 Καὶ αἰσχύνῃ λήψεται τὰς ἐργαζομένους τὸ λῖνον τὸ σχιστὸν, καὶ τὰς ἐργαζομένους τὴν βύσσον.

10 Καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ, καὶ πάντες οἱ ποιῶντες τὸ ζύθον λυπηθήσονται, καὶ τὰς ψυχὰς πορεύσονται.

11 Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεις, οἱ σοφοὶ σύμβουλοι τῆς βασιλείας, ἡ βαλὴ αὐτῶν μωρανθήσεται· πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ, Τίσι συνετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς;

12 Πᾶς εἰς νῦν οἱ σοφοὶ σε; καὶ ἀναγγαλιάτωσάν σοι, καὶ ἐπάτωσαν, Τί βεβέλευται Κύριος ὁ σαβαώθ ἐπ' Αἴγυπτον;

13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεις, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μίμφεις, καὶ πλανήσουσιν Αἴγυπτον κατὰ φυλάς.

14 Κύριος γὰρ ἐκέραιεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπτον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων, καὶ ὁ ἐμῶν ἄμα.

15 Καὶ οὐκ ἔστι τοῖς Αἰγυπτίοις ἔργον ὃ ποιήσῃ κεφα-

λὴν καὶ ἔραν, καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος.

16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγυπτῖοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῷ χαίρει Κυρίῳ σαβαώθ, ἢν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς.

17 Καὶ ἔσται ἡ χώρα τῇ Ἰερδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς δὲ εἰς ὄνομασιν αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τὸ βελὴν ἢν βεβήλειται Κύριος σαβαώθ ἐπ' αὐτήν.

18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πάντε πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπτῳ λαλεῖσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χαναανίτιδι, καὶ ὁμῶντες τῷ ὀνόματι Κυρίῳ σαβαώθ· πόλεις ἀσεδεκ κληθήσονται ἡ μία πόλις.

19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

20 Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον διὰ τὰς θλίβοντας αὐτὰς, καὶ ἀποσελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτὰς, κρίνων σώσει αὐτὰς.

21 Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσκονται οἱ Αἰγυπτῖοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσασιν θυσίας, καὶ εὐχονται εὐχὰς τῷ

Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσασιν.

22 Καὶ πατάξει Κύριος τὰς Αἰγυπτίους πληγῇ, καὶ ἰάσεται αὐτὰς ἰάσει, καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακθήσονται αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτὰς ἰάσει.

23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπτου πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ εἰσελεύσονται Ἀσσύριοι εἰς Αἰγύπτου, καὶ Αἰγυπτῖοι πορεύονται πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ δελεύσασιν Αἰγυπτῖοι τοῖς Ἀσσυρίοις.

24 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπτίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ,

25 Ἦν εὐλόγησε Κύριος σαβαώθ, λέγων, Εὐλογημένος ὁ λαὸς μου ὁ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μου Ἰσραὴλ.

Κεφ. κ'. 20.

ΤΟΥΤΟΣ ἔτις ὅτε εἰσῆλθε Ταναῖθαι εἰς Ἀζωτον, ἦν ἰκα ἀπεγάλη ὑπὸ Ἀρνᾶ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐπολέμησε τὸν Ἀζωτον, καὶ ἔλαβεν αὐτήν,

2 Τότε ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς, λέγων, Πορεύε καὶ ἀφеле τὸ σάκκον ἀπὸ τοῦ σφύος σε, καὶ τὰ σανδάλια σε ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σε, καὶ ποιήσον ἔτις, πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, "Ὁν τρόπον πεπόμενοι ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσται εἰς σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοσιν·

4 "Ὅτι ἔτις ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτου καὶ Αἰθιοπῶν, νεανίσκος καὶ πρεσβύτες, γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος, ἀνακεκλυμμένος καὶ αἰσχύνῃ Αἰγύπτου.

5 Καὶ αἰσχυνθήσονται ἡτληθέντες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοσιν, ἐφ' οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγυπτῖοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δοξαί.

6 Καὶ ἐρῶσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδὲ ἡμεῖς ἡμεῖν πεποιθότες καὶ φυγεῖν εἰς αὐτὰς εἰς βοήθειαν, οἱ οὐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλείας Ἀσσυρίων, καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

Κεφ. κα'. 21.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

Ως καὶ αἰγίς δι' ἐρήμους διέλθοι, ἐξ ἐρήμου ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερῆς

2 Τὸ ὄραμα, καὶ σκληρὸν ἀνγγελίον μοι· ὁ ἀδελφῶν ἀδελτεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομιεῖ· ἐπ' ἐμοὶ οἱ Ἐλαμίται, καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ' ἐμέ· ἐρχοῦνται νῦν σεναῶν καὶ παρακαλέσω ἑμαυτόν.

3 Διατῆτο ἐνεπλήσθη ἡ ὁσφύς μου ἐκλύσεως, καὶ ὠδίνες ἐλαβὼν με ὡς τὴν τίκτεσαν· ἠδίκησα καὶ μὴ ἀκῆσαι, ἐσπῆδασα τῷ μὴ βλέπεν.

4 Ἡ καρδία μου πᾶναιται, καὶ ἡ ἀνομία μου βασιλίζει, ἡ ψυχὴ μου ἐφίσηκεν εἰς φόβον.

5 Ἐτοίμασον τὴν τράπεζαν, φάγετε, πίετε· ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες, ἐτοιμάσατε θυρεοὺς,

6 Ὅτι ἔτις εἶπε πρὸς με Κύριος, Βαδίσας σταυρῷ σῆσον σκοπὸν, καὶ ὁ ἄνθρωπος ἴδης ἀνάγγελον.

7 Καὶ εἶδον ἀναβάτας ἱππεῖς δύο, καὶ ἀναβάτην ὄντα, καὶ ἀναβάτην καμήλα· ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλήν,

8 Καὶ κάλεσον Οὐρίαν εἰς καὶ σκοπιάν· Κύριος εἶπεν, Ἐστην διαπαντὸς ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ ἔστην ὅλην τὴν νύκτα,

9 Καὶ ἰδὼς αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης ξυνορίδος· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε, Πέπλωκε πέπλωκε Βαβυλῶν, καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς, καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν γῆν.

10 Ἀκῆσατε, οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ ὀδυνώμενοι ἀκῆσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ Κυρίου σαβαώθ, ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΔΟΥ- ΜΑΙΑΣ.

11 Πρὸς ἐμὲ κάλει παρὰ τῆς
Σηὲρ, φυλάσσετε ἐπ' αὐλῆς.

12 Φυλάσσω ταύρω καὶ τὴν
νύκτα· ἰὼν ζητῆς ζῆται, καὶ
παρ' ἐμοὶ οἶκα,

13 Ἐν τῷ ὄρυμῳ ἐσπέρας
κοιμηθῆς, ἢ ἐν τῇ ἀδῶ Δαι-
δάν.

14 Εἰς συνάντησιν ἀνθῶντι
ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοικῆντες ἐν
χωρᾷ Θαιμάν, ἄρτοις συνα-
τάτε τοῖς φεύγουσι.

15 Διὰ τὸ πλῆθος τ' πεφο-
νιμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τ'
πλανωμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος
τ' μαχαίραις, καὶ διὰ τὸ πλῆθος
τ' τοξευμάτων τ' διατεταμένων,
καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπρω-
κότων ἐν τῷ πολέμῳ.

16 Διότι ἔως εἶπέ μοι Κύ-
ριος, ἔστι ἐνισχυὶς ὡς ἐνισχυὶς
μισθωτῆς, ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν
οἴων Κηθάρ,

17 Καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν
τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν οἴων
Κηθάρ ἔσται ὀλίγον, ὅτι Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησεν.

Κεφ. κβ'. 22.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΗΣ ΦΑΡΑΓ- ΓΟΣ ΣΙΩΝ.

Τὶ ἐγένετό σοι, ὅτι οὐκ ἀνέ-
στης πάντες εἰς δώματα
μάταια·

2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βο-

ώντων, οἱ τραυματῖαι σου οὐ
τραυματῖαι ἐν μαχαίραις, ἀλλ'
οἱ νεκροὶ σε νεκροὶ πολέμων.

3 Πάντες οἱ ἄρχοντές σε πε-
φύγασι, καὶ οἱ ἀλόντες σκλη-
ρῶς δεδεμένοι εἰσὶ, καὶ οἱ ἰσχύ-
οντες ἐν σοὶ πόρρω πεφύγασι.

4 Διὰ τῆτο εἶπα, Ἀφετέ με,
πικρῶς κλαύσομαι· μὴ κατ-
ισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ
τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς ἔ-
γνωνς με,

5 Ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ
ἀπωλείας καὶ καταπατήματος,
καὶ πλάνησις παρὰ Κυρίου σα-
βαώθ· ἐν φάραγι Σιών πλα-
νῶνται, ἀπὸ μικρῆς ἕως μεγάλης
πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη.

6 Οἱ δὲ Ἑλαμίται ἔλαβον
φάρετρας, καὶ ἀναβάται ἀνθρω-
ποι ἐφ' ἵππους, καὶ συναγωγὴ
παραταξέως.

7 Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ
φάραγγές σε, πλησθήσονται
αἰμάτων, οἱ δὲ ἵπποις ἐμφρά-
ξαι τὰς πύλας σε,

8 Καὶ ἀνακαλύψαι τὰς πύ-
λας Ἰδα καὶ ἐμβλέψονται τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὰς ἐκλεκτὰς
οἰκὰς τ' πόλεως.

9 Καὶ ἀνακαλύψαι τὰ κρυ-
πτὰ τ' οἴκου τ' ἀπὸ Δαυὶδ
καὶ εἶδον, ὅτι πλεῖστος εἰσὶ, καὶ
ὅτι ἀπέσρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρ-
χαίας καλυμθῆθρας εἰς τὴν
πόλιν,

10 Καὶ ὅτι καθεύδουσιν τὰς οἰκὰς Ἰερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώματα τεῖχος τῇ πόλει.

11 Καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς ὕψος ἀναμίσσον τῶν δύο τευχῶν ἰσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας, καὶ ἐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν ἐκ εἰδέτε.

12 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος Κύριος σαβαώθ ἐν τῇ ἡμέρῃ ἐκείνῃ κλαυθμὸν καὶ κοπετόν, καὶ ἔρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων,

13 Αὐτοὶ δὲ ἐποίησαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα, σφάζοντες μόσχους, καὶ θύοντες πρόβατα, ὥς φαγεῖν κρέατα, καὶ πιεῖν οἶνον, λέγουσιν, Φάγωμεν καὶ πῶμεν, αὐριοὺς γὰρ ἀποδυσκομεν.

14 Καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐστιν ἐν τοῖς ὡσὶ Κύριος σαβαώθ, ὅτι ἐκ ἀφεθήσεαι ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποδύνητε.

15 Τὰδε λέγει Κύριος σαβαώθ, Πορεύε εἰς τὸ παροφύριον, πρὸς Σομναὺν καὶ ταμίαν, καὶ εἰπὸν αὐτῷ,

16 Τί σὺ ὦδε, καὶ τί σοί ἐστιν ὦδε; ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὦδε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν;

17 Ἰδὲ δὴ Κύριος σαβαώθ ἐκβάλλει καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα, καὶ ἀφελῇ τὴν γολὴν σε καὶ τὸ γέφανόν σε τὸν ἐνδοχόν,

18 Καὶ ῥῖψαι σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ ἀποθανῇ· καὶ θήσει τὸ ἄρμα σε τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸ οἶκον τοῦ ἀρχοντός σε εἰς κατὰ πάτημα.

19 Καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐκ τῶν οἰκονομίας σε καὶ ἐκ τῆς γάσεώς σε.

20 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ καλέσω τὸν παῖδά μου Ἐλιακίμ καὶ τὸν Χελκί,

21 Καὶ ἐνδύσω αὐτὸν ἐν γολὴν σε, καὶ τὸ γέφανόν σε δώσω αὐτῷ κατὰ κράτος, καὶ τὴν οἰκονομίαν σε δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἔσται ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικῶσιν ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικῶσιν ἐν Ἰεδα.

22 Καὶ δώσω τὸ δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ ἐκ ἔσται ὁ ἀντιλέγων· καὶ δώσω αὐτῷ τὴν κλειδα οἴκου Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὄμῳ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξει, καὶ ἐκ ἔσται ὁ ἀποκλειών· καὶ κλεισθῇ, καὶ ἐκ ἔσται ὁ ἀνοίγων.

23 Καὶ στήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πηγῶν, καὶ ἔσται εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

24 Καὶ ἔσται πεποιδῶς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἐνδοχὸς ἐν τῷ οἴκῳ

τοῦ πατρὸς αὐτῆς, ἀπὸ μικρῆς
ἕως μεγάλης, καὶ ἔσονται ἐπι-
κρεμάμενοι αὐτῶ.

25 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τὰδε
λέγει Κύριος σαβαώθ, Κινη-
θήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐξη-
ριγμένος ἐν τόπῳ πωσῶ, καὶ ἀφ-
αιρεθήσεται, καὶ πεσεῖται, καὶ
ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ'
αὐτὸν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΥΡΟΥ.

ΟΛΟΛΥΞΑΤΕ πλοῖα Καρ-
χηδόνας, ὅτι ἀπώλετο, καὶ
ἐκίτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτι-
αίων, ἥκται αἰχμαλώτος.

2 Τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ
ἐνοικῶντες ἐν τῇ νήσῳ, μετά-
βολοὶ Φοινίκης, διαπερῶντες τὴν
θάλασσαν.

3 Ἐν ὕδατι πολλῶ, σπέρμα
μεταβόλων· ὡς ἀμνητῆς εἰσφε-
ρομένῃ, οἱ μεταβόλοι τῶν ἐθ-
νῶν.

4 Αἰσχύνθητι Σιδῶν, εἶπεν
ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχύς τῆς
θαλάσσης εἶπεν, Οὐκ ὤδινον,
ἐδὲ ἔτεκον, ἐδὲ ἐξέθρεψα νεα-
νίσκους, ἐδὲ ὑψώσα παρθένας.

5 Ὅταν δὲ ἀκμῆν γένηται
Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτὰς ὀδύνη
περὶ Τύρου.

6 Ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα,
ὀλολύξατε οἱ κατοικῶντες ἐν
τῇ νήσῳ ταύτῃ.

7 Οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὑ-

VOL. III.

βρις ἀπ' ἀρχῆς, πρὶν ἡ παρα-
δοθῆναι αὐτήν·

8 Τίς ταῦτα ἐβέλευσεν ἐπὶ
Τύρον· μὴ ἦσσαν ἐσίν, ἡ ἐκ
ἰσχύος· οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἐν-
δοξοὶ ἄρχοντες τῆς γῆς.

9 Κύριος σαβαώθ ἐβέλευσα-
το παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὑβριν
τὴν ἐνδόξων, καὶ ἀτιμάσαι πᾶν
ἐνδοξὸν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Ἐργάζετ' ἐν γῇ σὺ, καὶ
γὰρ πλοῖα ἐκίτι ἔρχεται ἐκ
Καρχηδόνας.

11 Ἡ δὲ χεὶρ σὺ ἐκίτι ἰ-
σχύος κατὰ θάλασσαν, ἡ παρ-
οξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος σα-
βαώθ ἐνετείλατο περὶ Χα-
ναάν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰ-
σχύν.

12 Καὶ ἐρῶσιν, Οὐκίτι ἔμνη
προσεθῆτε τῇ ὑβρίσει καὶ ἀδι-
κεῖν τῇ θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ
ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς, ἐδὲ
ἐκεῖ ἀνάπαυσις ἔσται σοι·

13 Καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων,
καὶ αὕτη ἡρήμωται ἀπὸ τῆς Ἀσ-
συρίων, ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς
πέπρωκεν.

14 Ὀλολύξατε πλοῖα Καρ-
χηδόνας, ὅτι ἀπόλωλε τὸ ὄχυ-
ρωμα ὑμῶν.

15 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καταλειφθήσεται Τύ-
ρος ἔρη ἐβδομήκοντα, ὡς χρό-
νος βασιλείας, ὡς χρόνος ἀν-
θρώπου· καὶ ἔσται μετὰ ἐβδομή-

Η

κοντα ἔτη, ἔσαι Τύρος ὡς ἄσ-
μα πόρνης.

16 Λάβε κιθάραν, ῥέμβευ-
σον πόλιν πόρνη ἐπιλεησμένη,
καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ᾄ-
σον, ἵνα σε μνεῖα γένηται.

17 Καὶ ἔσαι μετὰ τὰ ἔθδο-
μήκοντα ἔτη, ἐπισκοπήν ποι-
ήσει ὁ Θεὸς Τύρῃ, καὶ πάλιν
ἀποκαταστήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖ-
ον, καὶ ἔσαι ἐμπόριον πᾶσαις
ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκωμένης
ἐπὶ πρὸς ὅσον τῇ γῆς.

18 Καὶ ἔσαι αὐτῆς ἡ ἐμπο-
ρία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον Κυρίῳ·
ἐκ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλ-
λὰ τοῖς κατοικοῦσιν ἐναντί Κυ-
ρίῳ, πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς,
φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆ-
ναι, καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσυ-
νον ἐναντί Κυρίῳ.

Κεφ. κδ'. 24.

ΙΔΟΥ Κύριος καταφθεῖρει τὴν
οἰκωμένην, καὶ ἐρημώσκει αὐ-
τήν, καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρὸς-
ωπον αὐτῆς, καὶ διασπερεῖ τὰς
ἐνοικῶντας ἐν αὐτῇ.

2 Καὶ ἔσαι ὁ λαὸς ὡς ἱερεὺς,
καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ
θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔσαι ὁ
ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ θα-
νεῖζων ὡς ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ
ὀφείλων ὡς ὃ ὀφείλει.

3 Φθορὰ φθαρθήσεται ἡ γῆ,
καὶ προνομὴ προνομευθήσεται
ἡ γῆ, τὸ γὰρ σόμα Κυρίῳ ἐ-

λάβησε ταῦτα.

4 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, καὶ ἐφθά-
ρη ἡ οἰκωμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑ-
ψηλοὶ τῇ γῆς.

5 Ἡ δὲ ἠνόμησε διὰ τοὺς
κατοικῶντας αὐτήν, διότι παρ-
ήλθον τὸν νόμον, καὶ ἠλλαξαν
τὰ πρὸς ἄγμματα διαθήκην αἰ-
ώνιον.

6 Διατῆτο ἀρὰ ἔδεται τὴν
γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοι-
κῶντες αὐτήν· διατῆτο πτω-
χοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικῶντες ἐν τῇ
γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἄν-
θρωποι ὀλίγοι.

7 Πενθήσει οἶνος, πενθήσει
ἄμπελος, γενέξασιν πάντες οἱ
εὐφραινόμενοι τῇ ψυχῇ.

8 Πέπαυται εὐφροσύνη τυμ-
πάνων, πέπαυται φωνὴ κιθά-
ρας.

9 Ἠσχύνθησαν, οὐκ ἔπιδον
οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα
τοῖς πίνουσιν.

10 Ἠρημώθη πᾶσα πόλις,
κλείσει οἰκίαν τῇ μὴ εἰσελ-
θεῖν.

11 Ὁλολύζετε περὶ τῶν οἶνων
πανταχῇ, πέπαυται πᾶσα εὐ-
φροσύνη τῇ γῆς, ἀπῆλθε πᾶσα
εὐφροσύνη τῇ γῆς.

12 Καὶ καταλειφθήσονται
πόλεις ἔρημοι, καὶ οἶκοι ἐγκα-
ταλειμμένοι ἀπολῶνται.

13 Ταῦτα πάντα ἔσονται
ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τῶν ἐθνῶν· ὅν

τρόπον εἰάν τις καλαμήσῃται
ἐλαίαν, οὕτως καλαμήσονται
αὐτές· καὶ εἰάν παύσῃται ὁ τρυ-
γυτὸς,

14 Οὗτοι βοῇ φωνήσασιν· οἱ
δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τῇ γῆς
εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ
Κυρίου, ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ
τῆ θαλάσσης.

15 Διατῆτο ἡ δόξα Κυρίου ἐν
ταῖς νήσοις ἔσαι τῆ θαλάσσης,
τὸ ὄνομα Κυρίου ἐνδοξον ἔσαι.

16 Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ
ἀπὸ τῶ πλεονέκτου τῆ γῆς τέρατα
ἠκέσασμεν, ἐλπίς τῶ εὐσεβεῖ
καὶ ἔρῃσιν, Οὐαὶ τοῖς ἀθετη-
σιν, οἱ ἀθετῶντες τὸ νόμον.

17 Φόβος καὶ βόθρυος καὶ πα-
γίς ἐφ' ὑμᾶς τὰς ἐνοικῶντας
ἐπὶ τῇ γῆς.

18 Καὶ ἔσαι ὁ φεύγων τὸν
φόβον, ἐμπεισῇται εἰς τὸ βόθρυ-
ον· καὶ ὁ ἐκβαίνων ἐκ τοῦ βοθύ-
ρου, αἰλώσεται ὑπὸ τῆ παγίδος·
ὅτι θυρίδες ἐκ τοῦ ἔραντος ἀν-
ερίχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ
θεμέλια τῆ γῆς.

19 Ταραχῇ ταραχθήσεται
ἡ γῆ, καὶ ἀπορία ἀπορηθήσεται
ἡ γῆ.

20 Ἐκλινεν ὡς ὁ μεθύων καὶ
κραιπάλων, καὶ σεισθήσεται ὡς
ὁπωροφυλάκιον ἡ γῆ· κατί-
σχυσε γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνο-
μία, καὶ πεσεῖται, καὶ ἔτι μὴ δύ-
νηται ἀναστῆναι.

21 Καὶ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸν
κόσμον τὸ ἔραν τῆ χειρός, καὶ
ἐπὶ τὰς βασιλεῖς τῆ γῆς.

22 Καὶ συναΐξει συναγωγὴν
αὐτῆς εἰς δεσμοτήριον, καὶ ἀπο-
κλείσκειν εἰς ὀχύρωμα· διὰ
πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσαι
αὐτῶν.

23 Καὶ τακήσεται ἡ πλίν-
θος, καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος·
ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἐκ Σι-
ῶν, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνώ-
πιον τῶν πρεσβυτέρων δοξα-
σθήσεται.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΤΡΙΕ ὁ Θεὸς δοξάσω σε,
ὑμνήσω τὸ ὄνομά σε, ὅτι
ἐποίησας θαυμαστὰ πράγματα,
βελὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν· γέ-
νοιτο.

2 Ὅτι ἔθηκες πόλεις εἰς
χωῖμα, πόλεις ὀχυράς· ἔτι μὴ
πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τὴν
ἀσεβῶν πόλιν τὴν αἰῶνα ἔτι μὴ
οἰκοδομηθῇ.

3 Διατῆτο εὐλογῇ σε ὁ
λαὸς ὁ πτωχὸς, καὶ πόλεις ἀν-
θρώπων ἀδικημένων εὐλογήσε-
σί σε.

4 Ἐγένετο γὰρ πᾶσι πόλεις
ταπεινῇ βοηθός, καὶ τοῖς ἀθυ-
μήσασιν δι' ἐνδοκίαν σκέπη, ἀπὸ
ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύση αὐ-
τούς· σκέπη διψώντων, καὶ
πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμέ-
νων.

5 Ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιών, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρέδωκας.

6 Καὶ ποιήσῃ Κύριος σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ἐπὶ τὸ ὄρος τὲτο wόνονται εὐφροσύνην, wόνονται οἶνον.

7 Χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τῷ· παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βελλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφείλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου· τὸ ὄνειδος τῆ λαὸν ἀφείλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ γόμα Κυρίῳ ἐλάλησε.

9 Καὶ ἐρᾷσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς· ἔστος Κύριος, ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθήσομεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

10 Ἀνάπαυσιν δώσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τὲτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβίτις, ὃν κρόπον πατέρσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις.

11 Καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐταπείνωσε ὅτι ἀπολέσαι· καὶ ταπεινώσει ὅτι ὑβρίν αὐτῆς, ἐφ' ᾧ

τὰς χεῖρας ἐπέβαλε.

12 Καὶ τὸ ὕψος ἡ καταφυγῆς ὅτι τοῖς ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως ὅτι ἰδάφης.

Κεφ. κς'. 26.

Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἄσονται τὸ ἄσμα τὲτο ἐπὶ γῆς ὅτι Ἰσδαίας, Ἰδὲ πόλις ἰσχυρὰ, καὶ σωτήριον θήσει τὸ τεῖχος, καὶ περιτείχος.

2 Ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην, καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν,

3 Ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας, καὶ φυλάσσων εἰρήνην· ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπίδι

4 Ἠλπισαν Κύριε ἕως τῆ αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος,

5 Ὃς ταπεινώσας κατήγαγε τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς· πόλις ὀχυρὰς καταβαλεῖς, καὶ κατάρξεις ἕως ἰδάφης.

6 Καὶ πατήσασιν αὐτοὺς πόδες πρᾶέων καὶ ταπεινῶν.

7 Ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, ἡ ὁδὸς ἡ εὐσεβῶν καὶ παρεσκευασμένη.

8 Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίῳ κρίσις· ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐπὶ τῇ μνηρίᾳ

9 Ἡ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ ἡμῶν ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σέ ὁ Θεὸς, θιότι φῶς τὰ προσάγματά σου

ἐπὶ τῇ γῆς· δικαιοσύνην μάθε-
τε οἱ ἐνοικῶντες ἐπὶ τῇ γῆς·

10 Πέπαιται γὰρ ὁ ἀσεβής·
πᾶς ὃς ἐ μὴ μάθῃ δικαιοσύ-
νην ἐπὶ τῇ γῆς, ἀλήθειαν ἐ μὴ
ποιήσει· ἀρθῇτω ὁ ἀσεβής, ἵνα
μὴ ἴδῃ τὴ δόξαν Κυρίου.

11 Κύριε ὑψηλός σε ὁ βρα-
χίων, καὶ ἐκ ἡδαισαν, γνόντες
δὲ αἰσχυρῶνθῃσιν· ζῆλος λή-
ψεται λαὸν ἀπαίδευτον, καὶ νῦν
πῶρ τὰς ὑπεναντίας ἐδεῖται.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰ-
ρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

13 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτή-
σαι ἡμᾶς· Κύριε ἐκλός σε ἄλ-
λον ἐκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σε
ὀνομάζομεν.

14 Οἱ δὲ νεκροὶ ζῶν ἐ μὴ
ἴδωσιν, εἰδὲ ἰατροὶ ἐ μὴ ἀνα-
στήσασι· διατέτο ἐπήγαγες, καὶ
ἀπώλεσας, καὶ ἦρας πᾶν ἄρ-
σιν αὐτῶν.

15 Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ
Κύριε, πρόσθες κακὰ τοῖς ἐν-
δόχοις τῇ γῆς.

16 Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην
σε, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παι-
δεία σε ἡμῖν.

17 Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίξει
τεκεῖν, ἐπὶ τῇ ὠδίνι αὐτῆς ἐκ-
έκραξεν, ὥτως ἐγενήθημεν τῷ
ἀγαπητῷ σε.

18 Διὰ τὸ φόβον σε Κύριε
ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, καὶ ὠδινή-

σαμεν, καὶ ἐτίκομεν πνεῦμα
σωτηρίας σε, ὃ ἐποίησαμεν ἐπὶ
τῆς γῆς· ἐ πεισήμεθα, ἀλλὰ
πεισῇνται πάντες οἱ ἐνοικῶντες
ἐπὶ τῇ γῆς.

19 Ἀναστήσονται οἱ νεκροί,
καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνη-
μείοις, καὶ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν
τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ
σε ἱάμα αὐτοῖς ἐσιν, ἡ δὲ γῆ
τῶν ἀσεβῶν πεισεῖται.

20 Βάδιζε λαός μου, εἰσελθε
εἰς τὰ ταμεῖά σε, ἀπόκλειςον
τὸ θύραν σε, ἀποκρύβῃ μι-
κρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρ-
έλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίου.

21 Ἰδὲ γὰρ Κύριος ἀπὸ τῶν
ἀγίων ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τὰς
ἐνοικῶντας ἐπὶ τῇ γῆς· καὶ ἀνα-
καλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς,
καὶ ἐ κατακαλύψει τὰς ἀνηρη-
μένους.

Κεφ. κζ'. 27.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει
ὁ Θεὸς τὴν μάχαιραν τὴν
ἀγίαν, καὶ τὴν μεγάλην, καὶ τὴν ἰ-
σχυράν ἐπὶ τὸ δράκοντα ὄφιν
φευγοντα, ἐπὶ τὸ δράκοντα ὄφιν
σκολιόν· ἀνελεῖ τὸ δράκοντα.

2 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελῶν
καλὸς, ἐπιθύμημα ἐξάρεχαι
κατ' αὐτῆς.

3 Ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ, πόλις
πολιορκημένη, μάτην ποτιῶ
αὐτήν· ἀλώσεται γὰρ νυκτὸς,
ἡμέρας δὲ πεισεῖται τείχος.

4 Οὐκ ἔσιν, ἥ ἐκ ἐπελάβετο αὐτῆς· τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τὴν πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτήν· τοίνυν διατῆτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε· κατακέκαυμαι,

5 Βοήσονται οἱ ἐνοικῶντες ἐν αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην,

6 Οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακώβ· βλαστήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκμένη ἔσ' καρπὸν αὐτῆς.

7 Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς ἔτως πληγήσεται; καὶ ὡς αὐτὸς ἀνεΐλεν, ἔτως ἀναίρεθήσεται;

8 Μαχόμενος καὶ οὐκ ἐκείνων ἐξαποσελεῖ αὐτὰς· καὶ σὺ ἥσθα μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελὲν αὐτὰς πνεύματι θυμῷ;

9 Διατῆτο ἀφαιρεθήσεται ἀνομία Ἰακώβ, καὶ τῆτό ἐστιν ἡ εὐλογία αὐτῆς, ὅταν ἀφέλωμαι τὴν ἁμαρτίαν αὐτῆς, ὅταν θῶσι πάντας τὰς λίθους τῶν βωμῶν κατακεκομμένους, ὡς κονίαν λεπτήν· καὶ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἰδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ δρυμὸς μακράν.

10 Τὸ κατοικῶμενον ποίμνιον ἀνιέμενον ἔσται, ὡς ποίμνιον καταλειμμένον· καὶ ἔσται

πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ποίμνια.

11 Καὶ μετὰ χρόνον ἔκ ἔσται ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι· γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θείας δευτε· καὶ γὰρ λαὸς ἐστὶν ἔχων σύνεσιν, διατῆτο καὶ μὴ οἰκτερήσῃ ὁ ποιήσας αὐτὰς, καὶ ὁ πλάσας αὐτὰς καὶ μὴ ἐλέησῃ.

12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συμφράξῃ ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ διώρυγος τοῦ ποταμοῦ ἕως τῆς ποταμῶν ὁμοιοῦν· ὑμεῖς δὲ συναγαγετε κατὰ ἓνα τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ.

13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, σάλπιξι τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἤξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Ἀσσυρίων, καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνησάσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κεφ. κη'. 28.

ΟΤΑΙ τῷ γεφάνῳ τῷ ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ Ἐφραΐμ, τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τοῦ δόξης ἐπὶ τοῦ κορυφῆς τοῦ ὄρους τοῦ παχέος, οἱ μεθύοντες ἀνευ οἴνου.

2 Ἰδὲ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς Κυρίου, ὡς χάλαζα καταφερομένη ἐκ ἔχυσας σκέπη, βίᾳ καταφερομένη· ὡς ὕδατος πολὺ πληθὺς σύρον χώραν,

τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπαυμα· ταῖς
χερσί,

3 Καὶ τοῖς ποσὶ καταπα-
τηθήσεται ὁ σέφανος τ' ὕβρεως,
οἱ μισθωτοὶ τ' Ἐφραΐμ.

4 Καὶ ἔσαι τὸ ἄνθος τὸ ἐκ-
πεσὸν τ' ἐλπίδος τ' δόξης, ἐπ'
ἄκρε τ' ὄρεσ τ' ὑψηλῶ· ὡς
πρόδρομος σύκε, ὁ ἰδὼν αὐ-
τὸ, πρὶν εἰς τ' χεῖρα αὐτῆ λα-
βεῖν αὐτὸ, θελήσει αὐτὸ κα-
ταπιεῖν.

5 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι Κύ-
ριος σαβαώθ ὁ σέφανος τ' ἐλ-
πίδος, ὁ πλεκεῖς τ' δόξης, τῷ
καταλειφθέντι τ' λαῷ.

6 Καταλειφθήσονται ἐπὶ
πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν,
καὶ ἰσχυὸν κωλυόντων ἀνελεῖν.

7 Οὗτοι γὰρ οἶνον πεπλημ-
μελημένοι εἰσὶν· ἐπλανήθησαν
διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προ-
φήτης ἐξέστησαν διὰ τὸ σίκερα,
κατεπόθησαν διὰ τ' οἶνον, ἐ-
σείσθησαν ἀπὸ τ' μέθης, ἐπλα-
νήθησαν· τρεῖς φάσμα.

8 Ἀρὰ ἔδεται ταύτην τ' βε-
λὴν, αὕτη γὰρ ἡ βελὴ ἕνεκα
πλεονεξίας.

9 Τίνοι ἀνηγείλαμεν κακὰ,
καὶ τίνοι ἀνηγείλαμεν ἀγγελίαν;
οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ
γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι
ἀπὸ μαστῶ.

10 Θλίψιν ἐπὶ θλίψιν προσ-
θήξε, ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι

μικρὸν ἔτι μικρὸν,

11 Διὰ φαυλισμὸν χειλέων,
διὰ γλώσσης ἑτέρας, ὅτι λα-
λήσας τῷ λαῷ τέτω,

12 Λέγοντες αὐτοῖς, Τέτο
τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι, καὶ
τέτο τὸ συντριμμα· καὶ ἐκ ἧ-
θέλησαν ἀκένειν.

13 Καὶ ἔσαι αὐτοῖς τὸ λό-
γιον τ' Θεῷ, θλίψις ἐπὶ θλί-
ψιν, ἐλπίς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μι-
κρὸν ἔτι μικρὸν, ἵνα πορεύ-
σωσι καὶ πείσωσιν ὀπίσω, καὶ
συντριβήσονται, καὶ κινδυνεύου-
σι, καὶ ἀλώσονται.

14 Διατέτο ἀκένσατε λόγον
Κυρίε ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ
οἱ ἄρχοντες τ' λαῷ τέτε τοῦ
ἐν Ἱερουσαλὴμ.

15 Ὅτι εἶπατε, Ἐποιήσα-
μεν διαθήκην μετὰ τ' ἁδὲς, καὶ
μετὰ τοῦ θανάτου συνθήκας·
καταιγὶς φερομένη εἰς παρ-
έλθῃ, καὶ μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς·
ἐθήκαμεν ψεύδος τ' ἐλπίδα ἡ-
μῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπα-
σθησόμεθα.

16 Διατέτο ἔτω λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐμβάλλω
εἰς τὰ θεμέλια Σιών λίθον
πολυτελεῖ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογω-
νιαῖον, ἐντιμον, εἰς τὰ θεμέ-
λια αὐτῆς, καὶ ὁ πεισεύων καὶ μὴ
κατασχυνθῇ.

17 Καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλ-
πίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη με εἰς

σαθμῆς, καὶ οἱ πεποιθότες μά-
την ψεύδει· ὅτι ἔ μὴ παρέλθῃ
ὑμᾶς καταγιγίς,

18 Μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν
διαθήκην ἢ θανάτου, καὶ ἡ ἰλ-
πίς ὑμῶν ἡ πρὸς τὸ ἄσθην ἔ μὴ
ἐμμείνη· καὶ αἰγίς φερομένη ἐάν
ἐπέλθῃ, ἔσσεσθαι αὐτῇ εἰς κα-
ταπατήμα.

19 Ὅταν παρέλθῃ, λήψε-
ται ὑμᾶς, πρῶτ' πρῶτ' παρ-
ελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ
ἔσται ἰλπίς πονηρά· μάθετε
ἀκύν.

20 Στενοχωρέμενοι· ἔ δυ-
νάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ
ἀσθενῶμεν ἢ ὑμᾶς συναχθῆ-
ναι.

21 Ὡς περ ὁρὸς ἀσεβῶν ἀνα-
στήσεται Κύριος, καὶ ἔσται ἐν τῇ
φάραγι Γαβαὼν, μετὰ θυμῶ
ποιήσει τὰ ἔργα αὐτῆ, πι-
κρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτῆ
ἀλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ σα-
πρία αὐτῆ ἀλλοτρία.

22 Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφραν-
θεῖητε, μηδὲ ἰσχυσαίτωσαν ὑ-
μῶν οἱ δεσμοί· διότι συντετε-
λεσμένα καὶ συντετμημένα πρά-
γματα ἤκιστα παρὰ Κυρίου σα-
βαὼθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν.

23 Ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκύνετε τὴν
φωνήν μου, προσέχετε καὶ ἀκύνε-
τε τὰς λόγους μου.

24 Μὴ ὅλην τὴν ἡμέραν ἀρο-

τριάσει ὁ ἀροτριῶν· ἢ σπόρον
προτοιμάσει, πρὶν ἐργάσα-
σθαι τὴν γῆν;

25 Οὐχ ὅταν ὁμαλίσῃ τὸ
πρόσωπον αὐτῆς, τότε σπείρει
μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον,
καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν, καὶ
κριθὴν, καὶ κίγχρον, καὶ ζέα ἐν
τοῖς ὁρίοις σε;

26 Καὶ παιδευθήσῃ κρίματι
Θεὸς σε, καὶ εὐφρανθήσῃ.

27 Οὐ γὰρ μετὰ σκληρό-
τητος καθαιρεται τὸ μελάν-
θιον, ἐδὲ τροχὸς ἀμάξης πε-
ριαῖξαι ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ
ῥάβδῳ τινάσσεται τὸ μελάν-
θιον, τὸ δὲ κύμινον

28 Μετὰ ἄρτε βρωθήσεται·
ἔ γὰρ εἰς τὸ αἰῶνα ἐγὼ εἰμι
ὑμῖν ὀργισθήσομαι, ἐδὲ φωνὴ
τῆς πικρίας μου καταπατήσῃ
ὑμᾶς.

29 Καὶ ταῦτα παρὰ Κυρίου
σαβαὼθ ἐξῆλθε τὰ τέρατα·
βλεύσασθε, ὑψώσατε ματαίαν
παράκλησιν.

Κεφ. κθ'. 29.

ΟΤΑΙ Ἀριὴλ πόλις, ἣν ἰ-
πολέμησε Δαυὶδ· συνα-
γάγετε γεννήματα ἰνιαιτὸν ἐπὶ
ἰνιαιτὸν, φάγεσθε, φάγεσθε
γὰρ σὺν Μωᾶβ,

2 Ἐκθλίψω γὰρ Ἀριὴλ καὶ
ἔσται αὐτῆς ἡ ἰσχύς καὶ ὁ πλε-
τος ἐμοί·

3 Καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ

ἐπὶ σέ, καὶ βάλω περὶ σέ χά-
ρακα, καὶ θήσω περὶ σέ πύ-
ργους,

4 Καὶ ταπεινωθήσονται εἰς
τὸ γῆν οἱ λόγοι σου, καὶ εἰς
τὸ γῆν οἱ λόγοι σε δύσονται·
καὶ ἔσονται ὡς οἱ φωνῆντες ἐκ τῆ
γῆς ἡ φωνὴ σε, καὶ πρὸς τὸ
ἔδαφος ἡ φωνὴ σε ἀσθενήσει.

5 Καὶ ἔσαι ὡς κονιορτὸς ἀπὸ
τροχῆ ὁ πλεῖτος τῶν ἀσεβῶν, καὶ
ὡς χυρὸς φερόμενος τὸ πλεῖστον
τῶν καταδυναστευόντων σε, καὶ ἔσαι
ὡς σιγμὴ παραχρῆμα.

6 Παρὰ Κυρίῃ σαβαώθ·
ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσαι μετὰ βρον-
τῆς καὶ σεισμῆ καὶ φωνῆς μεγά-
λης, καταιγὶς φερομένη, καὶ
φλόξ πυρὸς κατεσθίεσα.

7 Καὶ ἔσαι ὡς ἐνυπνιαζόμε-
νος κατ' ὕπνου νυκτός, ὁ πλεῖ-
τος ἀπάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι
ἐπεγράτευσαν ἐπὶ Ἀριὴλ, καὶ
πάντες οἱ στρατεύομενοι ἐπὶ
Ἰερουσαλὴμ, καὶ πάντες οἱ συν-
ηγμένοι ἐπ' αὐτήν, καὶ οἱ θλί-
βοντες αὐτήν.

8 Καὶ ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πύ-
νοντες καὶ ἔσθοντες, καὶ ἐξαν-
στάντων, μάταιον τὸ ἐνύπνιον·
καὶ ὁ δὴν τρόπον ἐνυπνιαζέται ὁ
διψῶν ὡς ὁ πίνων, καὶ ἐξανα-
στῆτι διψῶν, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς
κενὸν ἥλπισεν· οὕτως ἔσαι ὁ
πλεῖτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι
ἐπεγράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών.

9 Ἐκλύθητε καὶ ἔκρητε, καὶ
κραιπαλήσατε ἕκ ἀπὸ σίκερας
καὶ ἀπὸ οἴνου,

10 Ὅτι πεπότημεν ὑμᾶς Κύ-
ριος πνεύματι κατανύξεως, καὶ
καμμύσει τὰς ὀφθαλμοὺς αὐ-
τῶν, καὶ τὰς προφητῶν αὐτῶν, καὶ
τὰς ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες
τὰ κρυφά.

11 Καὶ ἔσαι ὑμῖν τὰ ῥήμα-
τα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι
τῆς βιβλίας τῆς ἐσφραγισμένης τέ-
τε, ὃ ἐὰν δώσιν αὐτὸ ἀνθρώ-
πῳ ἐπισταμένῳ γράμματα, λί-
γοντες, Ἀνάγνωθι ταῦτα· καὶ
εἰρεῖ, Οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι,
ἐσφράγισαι γάρ.

12 Καὶ δοθήσεται τὸ βί-
βλιον τῆτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπου
μὴ ἐπισταμένου γράμματα, καὶ
εἰρεῖ αὐτῷ, Ἀνάγνωθι τῆτο· καὶ
εἰρεῖ, Οὐκ ἐπίσταμαι γράμμα-
τα.

13 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐγγί-
ζει μοι ὁ λαὸς ὅτος ἐν τῷ φό-
βῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χεῖλεσιν
αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδιά
αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ·
μάτην δὲ σέβονται με, διδά-
σκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων
καὶ διδασκαλίας.

14 Διατῆτο ἰδὲ προσθήσω
τὸ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τῆτον, καὶ
μεταθήσω αὐτοὺς, καὶ ἀπολω-
τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν συνέσιν τῶν
συνετῶν κρύψω.

15 Οὐαὶ οἱ βαθέως βελὴν ποιεῦντες, καὶ οὐ διὰ Κυρίου· καὶ οἱ ἐν κρυφῇ βελὴν ποιεῦντες, καὶ ἔσται ἐν σκότει τὰ ἔργα αὐτῶν· καὶ ἔρῃσι, Τίς ἰώρακεν ἡμᾶς; καὶ τίς ἡμᾶς γινώσεται, ἢ ἡμεῖς ποιεῖμεν;

16 Οὐχ ὡς πηλὸς ἔ' κεραμέως λογισθήσεσθε; μὴ ἔρεϊ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι αὐτό, Οὐ σύ με ἔπλασας; ἢ τὸ πώλημα τῷ ποιησανῖι, Οὐ συνετῶς με ἐποίησας;

17 Οὐκέτι μικρὸν καὶ μετατεθήσεται ὁ Λίβανος, ὡς τὸ ἔρος τὸ Χέρμελ, καὶ τὸ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται;

18 Καὶ ἀκέσσονται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ κωφοὶ λόγους βιβλίας, καὶ οἱ ἐν τῷ σκότει, καὶ οἱ ἐν τῇ ὁμίχλῃ· ὀφθαλμοὶ τυφλῶν ὄψονται,

19 Καὶ ἀγαλλιάσονται πτωχοὶ διὰ Κύριον ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ οἱ ἀπηλπισμένοι ἔ' ἀνθρώπων ἐμπλησθήσονται εὐφροσύνης.

20 Ἐξέλιπεν ἄνομος, καὶ ἀπώλετο ὑπερήφανος, καὶ ἐξώλοθρευθῆσαν οἱ ἀνομῆντες ἐπὶ κακία,

21 Καὶ οἱ ποιεῦντες ἁμαρτεῖν ἀνθρώπως ἐν λόγῳ· πάντας δὲ τὰς ἐλέγχοντας ἐν πύλαις πρόσκομμα θῆσασιν, ὅτι ἐπλαγίασαν ἐπ' ἀδίκους δίκαιον.

22 Διατῆτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, ὃν ἀφώρισεν ἐξ Ἀβραάμ, Οὐ νῦν αἰσχυνθήσεται Ἰακώβ, οὐδὲ νῦν τὸ πρόσωπον μεταβαλεῖ.

23 Ἄλλ' ὅταν ἰδῶσι τὰ τέκνα αὐτῶν τὰ ἔργα μου, δι' ἐμὲ ἀγιάσασσι τὸ ὄνομά μου, καὶ ἀγιάσασσι τ' ἅγιον Ἰακώβ, καὶ τὸν Θεὸν ἔ' Ἰσραὴλ φοβηθήσονται.

24 Καὶ γινώσκονται οἱ πλανώμενοι τῷ πνεύματι συνέσιν, οἱ δὲ γογγύζοντες μαθήσονται ὑπακούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

Κεφ. λ'. 30.

ΟΤΑΙ τέκνα ἀποστάται, λέγει Κύριος· ἐποιήσατε βελὴν οὐ δι' ἐμᾶ, καὶ συνθήκας οὐ διὰ ἔ' πνευμάτός μου, προσδεῖναι ἁμαρτίας ἐφ' ἁμαρτίας,

2 Οἱ πορευόμενοι καταβῆναι εἰς Αἴγυπτον, ἐμὲ δὲ ἐκ ἐπηρώτησαν τῷ βοηθηθῆναι ὑπὸ Φαραὼ, καὶ σκεπασθῆναι ὑπὸ Αἴγυπτίων.

3 Ἐσται γὰρ ὑμῖν σκέπη Φαραὼ εἰς αἰσχύνην, καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπ' Αἴγυπτον ὄνειδος.

4 Ὅτι εἰσὶν ἐν Τάνει ἀρχηγοὶ ἄγγελοι πονηροί.

5 Μάτην κοπιάσασσι πρὸς λαὸν, ὃς ἐκ ὠφελήσει αὐτὸς

εἰς βοήθειαν, ἀλλὰ εἰς αἰσχύνην καὶ ὄνειδος.

6 Η ΟΡΑΣΙΣ ΤΩΝ ΤΕΤΡΑΠΟΔΩΝ ΤΩΝ ΕΝ

ΤΗ, ΕΡΗΜΩ.

Ἐν τῇ θλίψει καὶ τῇ γενοχωρίᾳ, λέων καὶ σκύμνος λέοντος, ἐκείθεν καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔκγονα ἀσπίδων πεπομένων, οἳ ἔφερον ἐπὶ ὄνων καὶ καμήλων τὸν πλῆτον αὐτῶν πρὸς ἔθνος, ὃ ἔκ ὠφελήσει αὐτούς.

7 Αἰγύπιοι μάταια καὶ κενὰ ὠφελήσασιν ὑμᾶς· ἀπάγγελον αὐτοῖς, Ὅτι ματαῖα ἡ παρακλήσις ὑμῶν αὕτη.

8 Νῦν ἔν καθίσας γράψον ἐπὶ πυξίδι ταῦτα καὶ εἰς βιβλίον, ὅτι ἔσαι εἰς ἡμέρας ταῦτα καιρῶ, καὶ ἕως εἰς τὸ αἰῶνα.

9 Ὅτι ὁ λαὸς ἀπειθήσιν, υἱοὶ ψευδεῖς, οἳ ἔκ ἠθέλοντο ἀκέειν τὸ νόμον τοῦ Θεοῦ.

10 Οἱ λέγοντες τοῖς προφῆταις, Μὴ ἀναγγέλλει ἡμῖν, καὶ τοῖς τὰ ὄραματα ὁρῶσι, Μὴ λαλεῖτε ἡμῖν, ἀλλὰ ἡμῖν λαλεῖτε καὶ ἀναγγέλλετε ἡμῖν ἑτέραν πλάνησιν,

11 Καὶ ἀποσρέψατε ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ταύτης· ἀφέλετε ἀφ' ἡμῶν τὸ τρίβον τῆτον, καὶ ἀφέλετε ἡμῶν τὸ λόγιον τοῦ Ἰσραήλ.

12 Διατῆτο ταῦδε λέγει ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, Ὅτι ἡπει-

θήσατε τοῖς λόγοις τούτοις, καὶ ἠλπίσατε ἐπὶ ψεύδει, καὶ ὅτι ἐγόγγυσας, καὶ πεποιδῶς ἐγένε· ἐπὶ τῷ λόγῳ τούτῳ,

13 Διατῆτο ἔσαι ὑμῖν ἡ ἀμαρτία αὕτη, ὡς τεῖχος πύπλον παραχρῆμα πύλεως ὀχυρᾶς ἐαλωκυίας, ἧς παραχρῆμα πάρεσι τὸ πῶμα.

14 Καὶ τὸ πῶμα αὐτῆς ἔσαι ὡς σύντριμμα ἀγγείου ὀσρακίν, ἐκ κεραμίδι λεπιά, ὥστε μὴ εὐρεῖν ἐν αὐτοῖς ὀσρακόν, ἐν ᾧ πῦρ ἀρεῖς, καὶ ἐν ᾧ ἀποσυρεῖς ὕδωρ μικρόν.

15 Οὕτω λέγει Κύριος, Κύριος ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ, Ὅταν ἀποσραφῆς γενάξης, τότε σωθήσῃ, καὶ γνώσῃ πᾶς ἡσθα, ὅτε ἐπεποΐδεις ἐπὶ τοῖς ματαίοις, ματαῖα ἡ ἰσχύς ὑμῶν ἐγενήθη· καὶ ἔκ ἠθέλεισθε ἀκέειν,

16 Ἀλλ' εἴπατε, Ἐφ' ἵππων φευξόμεθα· διατῆτο φεύξεσθε· καὶ ἐπὶ κέφοις ἀναβάταις ἐσόμεθα· διατῆτο κῆφοι ἔσονται οἱ διώκοντες ὑμᾶς.

17 Χίλιοι διὰ φωνὴν ἐνὸς φεύγονται, καὶ διὰ φωνὴν πέντε φεύγονται πολλοὶ, ἕως ἂν καταλειφθῇτε, ὡς ἰσὸς ἐπ' ὄρεος, καὶ ὡς σημαῖαν φέρων ἐπὶ βενῶ.

18 Καὶ πάλιν μενεῖ ὁ Θεὸς τοῦ οἰκτηρῆσαι ὑμᾶς, καὶ διατῆτο ὑψωθήσεται τῇ ἐλεῆσαι ὑμᾶς· διότι κριτὴς Κύριος ὁ

Θεὸς ὑμῶν· μακάριοι οἱ ἐμ-
μένοντες ἐπ' αὐτῷ,

19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιών
οἰκήσει· καὶ Ἱερουσαλὴμ κλαυθ-
μῷ ἔκλαυσεν, Ἐλέησόν με· ἐ-
λέησαι σε, ᾧ φωνὴν τ' κραυγῆς
σε ἡνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ σε.

20 Καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν
ἄρτον θλίψεως, καὶ ὕδωρ γενόν,
καὶ ἔτι μὴ ἐγγίσωσί σοι οἱ
πλανῶντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλ-
μοί σε ὄψονται τὰς πλανῶν-
τάς σε,

21 Καὶ τὰ ὥτά σε ἀκέσου-
ται τὰς λόγους τῶν ὀπίσω σε
πλανησάντων, οἱ λέγοντες, Αὐ-
τὴ ἡ ὁδός, πορευθῶμεν ἐν αὐ-
τῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά.

22 Καὶ μιανεῖς τὰ εἶδωλα
τὰ περιηργυρωμένα, καὶ περι-
κεχυσμένα λεπτὰ ποιήσης,
καὶ λικμήσης ὡς ὕδωρ ἀποκα-
θήμενης, καὶ ὡς κόπρον ᾤσεις
αὐτά.

23 Τότε ἔσαι ὁ ὑετὸς τῷ
σπέρματι τ' γῆς σε, καὶ ὁ ἄριος
τ' γεννήματος τ' γῆς σε ἔσαι
πλησμονὴ καὶ λιπαρός· καὶ βοσ-
κηθήσεται σου τὰ κτήνη τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πόντου καὶ
εὐρύχωρον.

24 Οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες
οἱ ἐργαζόμενοι τ' γῆν, φάγον-
ται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν
κρίθῃ λελικμημένη.

25 Καὶ ἔσαι ἐπὶ πάντος ὄρεος

ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ πάντος βουνῷ
μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπό-
λωνται πολλοί, καὶ ὅταν πεί-
σωσι πύργοι.

26 Καὶ ἔσαι τὸ φῶς τῆς σε-
λήνης ὡς τὸ φῶς τ' ἡλίου, καὶ τὸ
φῶς τ' ἡλίου ἔσαι ἐπ' ἀπλάσιον
ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσεται
Κύριος τὸ σύντριμμα τῶ λαοῦ
αὐτοῦ, καὶ τ' ὀδύνην τ' πληγῆς
σε ἰάσεται.

27 Ἰδὲ τὸ ὄνομα Κυρίου ἔρ-
χεται διὰ χρόνου, καὶ αἰμὴν
θυμός· μετὰ δόξης τὸ λόγιον
τ' χελέων αὐτοῦ, λόγιον ὀργῆς
πλήρες, καὶ ἡ ὀργὴ τ' θυμοῦ ὡς
πῦρ ἔδεται.

28 Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς
ὕδωρ ἐν φάραγι σύρον, ἥξει
ὡς τ' τραχήλῃ, καὶ διαιρεθή-
σεται, τῶ ταραξάι ἔδνη ἐπὶ
πλανήσει ματαίᾳ, καὶ διώζεται
αὐτὸς πλάνησις, καὶ λήψεται
αὐτὸς κατὰ πρόσωπον αὐτῶν.

29 Μὴ διαπαντὸς δεῖ ὑμᾶς
εὐφραίνεισθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι
εἰς τὰ ἁγία με διαπαντὸς,
ὡσεὶ ἑορτάζοντας, καὶ ὡσεὶ εὐ-
φραινομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐ-
τοῦ εἰς τὸ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν
Θεὸν τ' Ἰσραὴλ·

30 Καὶ ἀκροῖν ποιήσει Κύ-
ριος τ' δόξαν τ' φωνῆς αὐτοῦ, καὶ
τὸν θυμὸν τ' βραχίονος αὐτοῦ,
δείξαι μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, καὶ

φλογός καὶ εὐθείας, κεραυνώ-
σιν βιαίως, καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χά-
λαζα συγκαταφερομένη βία.

31 Διὰ γὰρ τῆ φωνῆς Κυρίου
ἠτήθησονται Ἀσσύριοι, τῇ
πληγῇ ἣ ἂν πατάξῃ αὐτούς.

32 Καὶ ἔσται αὐτῷ κυκλόθεν,
ἔθεν ἢν αὐτῶν ἡ ἐλπίς τῆ βο-
θείας, ἐφ' ἣ αὐτὸς ἐπεποίθει,
αὐτοὶ μετὰ τυμπάνων καὶ κι-
θάρας πολεμήσουσιν αὐτὸν ἐκ
μεταβολῆς.

33 Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπ-
αιτηθήσῃ μὴ καὶ σοι ἡτοι-
μάσθῃ βασιλεύειν; φάραγγα
βαθείαν, ξύλα κείμενα, πῦρ
καὶ ξύλα πολλὰ, ὁ θυμὸς Κυ-
ρίου ὡς φάραγξ ὑπὸ θεῖς καιο-
μένη.

Κεφ. λα'. 31.

ΟΤΑΙ οἱ καταδύνοντες εἰς
Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν, οἱ
ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ'
ἄρμασιν, ἔτι γὰρ πολλὰ, καὶ
ἐφ' ἵπποις πλεῖστος σφόδρα καὶ
ἐκ ἧσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν
ἅγιον ὃς Ἰσραὴλ, καὶ τὸν Κύριον
ἐκ ἐζήτησαν.

2 Καὶ αὐτὸς σοφῶς ἦγεν ἐπ'
αὐτοὺς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτῷ
οὐ μὴ ἀθετηθῇ, καὶ ἐπαναστή-
σεται ἐπ' οἰκὰς ἀνθρώπων πο-
νηρῶν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐλπίδι αὐτῶν τὸ
ματαίαν,

3 Αἰγύπτιον, ἄνθρωπον, καὶ
οὐ Θεόν, ἵππων σάρκας, καὶ

ἐκ ἐστὶ βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος
ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτῷ ἐπ' αὐ-
τούς· καὶ κοπιήσουσιν οἱ βο-
θῆντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπο-
λῶνται.

4 Ὅτι ἔτις ἐπὶ μοι Κύριος,
Ὅν τρόπον βοήσῃ ὁ λέων, ἢ ὁ
σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ἢ ἔλαβας,
καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν
ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τῆ φωνῆς αὐ-
τοῦ, καὶ ἠτήθησαν, καὶ τὸ πλε-
θος τῶ θυμῷ ἐπλήθησαν, ἔτις
καταβήσεται Κύριος σαβαώθ
ἐκισραπεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ
Σιών, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.

5 Ὡς ὄρνεα πετόμενα, ἔτις
ὑπερασπίζει Κύριος σαβαώθ,
ὑπὲρ Ἰερουσαλὴμ ὑπερασπιεῖ,
καὶ ἐξελεύεται, καὶ περιποιήσεται,
καὶ σώσει.

6 Ἐπιστράφητε οἱ τὸ βαθείαν
βελὴν βεβλημένοι καὶ ἄνομον,
υἱοὶ Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπ-
αρνήσουσιν οἱ ἄνθρωποι τὰ
χειροποίητα αὐτῶν τὰ ἀργυρεῖα,
καὶ τὰ χειροποίητα τὰ χρυσεῖα,
ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν.

8 Καὶ πεσέονται Ἀσσύροι· οὐ
μάχαιρα ἀνδρὸς, ἐδὲ μάχαιρα
ἀνδρὸς καταφάγεται αὐτὸν,
καὶ φεύξεται ἐκ ἀπὸ προσώπου
μαχαίρας· οἱ δὲ νεανίσκοι ἴ-
σονται εἰς ἡτῆμα,

9 Πέτρα γὰρ περιληφθή-
σονται ὡς χάρακι, καὶ ἠτήθη-

σονται, ὃ δὲ φεύγων ἀλώσεται·
τάδε λέγει Κύριος, Μακάριος
ὃς ἔχει ἐν Σιών σπέρμα, καὶ οἰ-
κεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ.

Κεφ. λβ'. 32.

ΙΔΟΥ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος
βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες
μετὰ κρίσεως ἄρξονται.

2 Καὶ ἔσαι ὁ ἄνθρωπος κρύ-
πτων τὰς λόγους αὐτῶ, καὶ κρυ-
βήσεται, ὡς ἀπ' ὕδατος φερο-
μένη· καὶ φανήσεται ἐν Σιών ὡς
ποταμὸς φερόμενος ἐνδόξος ἐν
γῇ διψώσῃ.

3 Καὶ ἐκέτι ἔσονται πεποι-
θότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ
ῥα ἀκύνει δώσωσι.

4 Καὶ ἡ καρδιά τῷ ἄσθενέν-
των προσέξει τῷ ἀκύνει, καὶ αἱ
γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ
μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

5 Καὶ ἐκέτι μὴ εἰπωσὶ τῷ
μωρῷ ἄρχειν, καὶ ἐκέτι μὴ εἴ-
πωσιν οἱ ὑπηρέται σε, Σίχα.

6 Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λα-
λήσει, καὶ ἡ καρδιά αὐτῶ μά-
ταια νοήσῃ, ὅ συντελεῖν ἄνο-
μα, καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον
πλάνησιν, ὅ διασπείρει ψυ-
χὰς πεινώσας, καὶ τὰς ψυχὰς
τὰς διψώσας κενὰς ποιήσῃ.

7 Ἡ γὰρ βελὴ τῶν πονηρῶν
ἄνομα βελεύσεται, καταφθεῖ-
ραι ταπεινὰ ἐν λόγοις ἀδίκους,
καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν
ἐν κρίσει.

8 Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβ-
λεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βελὴ
μυνοῖ.

9 Γυναῖκες πλέσαι ἀνάστητε,
καὶ ἀκύνετε τὸ φωνῆς με· θυ-
γατέρες ἐν ἐλπίδι εἰσακύνετε
λόγους με.

10 Ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μυνέαν
ποιήσασθε ἐν ὁδῷ μετ' ἐλ-
πίδος· ἀνηλωταὶ ὁ τρυγητὸς,
πέπαυται, ἐκέτι μὴ ἔλθῃ.

11 Ἐκστητε, λυπήθητε αἱ
πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμ-
ναὶ γένεσθε, περιζώσασθε τὰς
ὀσφύας,

12 Καὶ ἐπὶ τῷ μαστῶν κόπτε-
σθε, ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος,
καὶ ἀμπέλους γεννήματος.

13 Ἡ γῆ ὅτι λαὸς με, ἀκανθα
καὶ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ
πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθῇ-
σεται.

14 Πόλις πλεσία, οἶκοι ἐγ-
καταλειμμένοι πλετον πό-
λεως ἀφήσασιν, οἶκος ἐπιθυ-
μήματος· καὶ ἔσονται αἱ κῶμαι
σπήλαια ἕως τοῦ αἰῶνος, εὐφρο-
σύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα
ποιμένων,

15 Ἔως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς
πνεῦμα ἀπ' ὑψηλῶ· καὶ ἔσαι
ἐρημος ὁ Χέρμελ, καὶ ὁ Χέρμελ
εἰς ὄρυμν λογισθῆσεται.

16 Καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ
ἐρήμῳ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν
τῷ Καρμηλῷ κατοικήσει.

17 Καὶ ἔσται τὰ ἔργα τῆ δικαιοσύνης, εἰρήνη· καὶ κρατήσῃ ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἕως τῆ αἰῶνος,

18 Καὶ κατοικήσῃ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλει εἰρήνης, καὶ ἐνοικήσῃ πεποιθώς, καὶ ἀναπαύσονται μετὰ πλεόντων.

19 Ἡ δὲ χάλαζα ἂν καὶ αὐτῇ, ἢ ἐφ' ὑμᾶς ἦεν· καὶ ἔσονται οἱ ἐνοικῶντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ.

20 Μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πάντων ὕδαρ, οὗ βῆς καὶ ὄνος πατεῖ.

Κεφ. λγ'. 33.

ΟΥΤΑΙ τοῖς ταλαιπωρῶσιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ εἰς ποιεῖ ταλαιπώρους, καὶ ὁ αἰδετῶν ὑμᾶς ἢ αἰδετεῖ· αἰλώσονται οἱ αἰδετῶντες, καὶ παραδοθήσονται, καὶ ὡς σὸς ἐφ' ἱματίῃς, ἕτως ἡτληθήσονται.

2 Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποιθήμεν· ἐγενήθη τὸ σπέρμα τῶ ἀπειθέωντος εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

3 Διὰ φωνὴν τῆ φόβου ἐξέστησαν λαοὶ ἀπὸ τῆ φόβου σου, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη.

4 Νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκυῖλα ὑμῶν μικρὰ καὶ μεγάλα· ὃν τρόπον ἂν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, ἕτως ἐμπαίξουσιν ὑμῖν.

5 Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιών κρίσεως καὶ δικαιοσύνης.

6 Ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐπεὶ σοφία καὶ ἐπιστήμη καὶ εὐσέβεια πρὸς τὸ Κύριον· ἔτοί εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης.

7 Ἰδὲ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν ἔτοι φοβηθήσονται· ἕς ἐφοβεῖσθε, βοήσονται ἀφ' ὑμῶν· ἄγγελοι ἀποσπλήσονται, πικρῶς κλαίοντες, παρακαλῶντες εἰρήνην.

8 Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τέτων ὁδοί· πέπαυται ὁ φόβος τῶ ἔθνων, καὶ ἡ πρὸς τέττας διαθήκη αἵρεται, καὶ οὐ μὴ λογίσσῃ αὐτὰς ἀνθρώπους.

9 Ἐπένησεν ἡ γῆ, ἡσχύνθη ὁ λίθωνος, ἔλη ἐγένετο ὁ Σάρων· φανερά ἔσται ἡ Γαλιλαία, καὶ ὁ Χέρμελ.

10 Νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι.

11 Νῦν ὄψεσθε, νῦν αἰσθήσεσθε, ματαία ἔσται ἡ ἰσχὺς τῆ πνεύματος ὑμῶν· πῶρ κατείδεται ὑμᾶς.

12 Καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα, ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐρριμμένη κατακεκαυμένη.

13 Ἀκέσονται οἱ πόρρωθεν ὅ ἐποίησα, γινώσκονται οἱ ἐγγίζοντες τῆ ἰσχύος μου.

14 Ἀπίστησαν οἱ ἐν Σιών ἄνομοι, λήψεται τρόμος τῆς ἀσεβείας· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸ τόπον τῶν αἰώνιων;

15 Πορεύόμενος ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθεῖαν ὁδόν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων, βαρύνων τὰ ὠτα, ἵνα μὴ ἀκῆσθ κρίσιν αἵματος, καμύων τῆς ὀφθαλμῶν, ἵνα μὴ ἰδῇ ἀδικίαν,

16 Οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῷ πηγὴν.

17 Βασιλεῖα μετὰ δόξης ὀψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὀψονται γῆν πόρρωθεν,

18 Ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελελήσει φόβον· πᾶς εἰσιν οἱ γραμματικοί; πᾶς εἰσιν οἱ συμβεβηκότες; πᾶς εἰσιν οἱ ἀριθμῶν τῆς τρεφομένης

19 Μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ὃ οὐ συνεβλεύσατο, ἐδὲ ἦδαι βαδύφωνον, ὥστε μὴ ἀκῆσαι λαὸς πεφασυλισμένος, καὶ ἐκ ἐξὶ τῷ ἀκρόντι σύνεσις.

20 Ἰδὲ Σιών ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοί σε ὀψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλεσία, σκηναὶ αἱ οὐ μὴ σα-σθῶσιν, ἐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς

τὸ αἰῶνα χρόνον, ἐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαρραγῶσιν,

21 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίε μέγα ὑμῖν· τόπος ὑμῖν ἔσται, πρωταμοὶ καὶ διώρυχες πλεαῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ πορεύσῃ ταύτην τὸ ὄδον, ἐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαύνον.

22 Ὁ γὰρ Θεὸς μου μέγας ἐστίν· οὐ παρελεύσεται με Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἄρχων ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, Κύριος ἔτος ἡμᾶς σώσει.

23 Ἐρράγησαν τὰ σχοινία σε, ὅτι ἐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἰσός σε ἐκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἰσία, ἐκ ἀρεῖς σπαιῖον, ἕως οὗ παραδοθῇ εἰς προνομήν· τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομήν ποιήσεσι,

24 Καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, Κοπιῶ, ὁ λαὸς ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφιδῇ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἀμαρτία.

Κεφ. λδ'. 34.

ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ ἔθνη, καὶ ἀκῆσατε ἄρχοντες· ἀκῆσατω ἡ γῆ, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ αἰκμένη, καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ.

2 Διότι θυμὸς Κυρίε ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τὴν ἀπολέσαι αὐτὰς, καὶ παραδῆναι αὐτὰς εἰς σφαγὴν.

3 Οἱ δὲ τραυματιαὶ αὐτῶν ριφῆσονται, καὶ οἱ νεκροὶ, καὶ

ἀναθήσεται αὐτῶν ἡ ὄσμη, καὶ βραχίσειται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν.

4 Καὶ τακήσουσιν πάσαι αἱ δυνάμεις τοῦ ἔθρους, καὶ ἐλιγνύσεται ὁ ἔθρος ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄσπρα πεισεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλου, καὶ ὡς πίπτει φύλλα ἀπὸ συκῆς.

5 Ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά μου ἐν τῷ ἔθρῳ· ἰδὲ ἐπὶ τῇ Ἰδουμαίᾳ καταθήσεται, καὶ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως.

6 Ἡ μάχαιρα τοῦ Κυρίου ἐνέπλησθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ σέματος, ἀπὸ αἵματος τράγων καὶ ἀμνῶν, καὶ ἀπὸ σέματος τράγων καὶ κριῶν· ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν Βοσὶρ, καὶ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ.

7 Καὶ συμπεσῶνται οἱ ἄνδρες μετ' αὐτῶν, καὶ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι, καὶ μεθύσθησεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, καὶ ἀπὸ τοῦ σέματος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται.

8 Ἡμέρα γὰρ κρίσεως Κυρίου, καὶ ἐν αὐτῷ ἀνταποδόσεις κρίσεως Σιών.

9 Καὶ γραφήσονται αἱ φάργες αὐτῆς εἰς πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θείον· καὶ ἔσται ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καὶ οὐ μόνον.

10 Νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ οὐ σβέσθησεται εἰς τὸ αἰῶνα χρό-

νον, καὶ ἀναθήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεὰς αὐτῆς ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς χρόνον πολλόν.

11 Ὅρνεα καὶ ἰχθῖνοι, καὶ ἴβεις καὶ κόρακες κατοικήσασιν ἐν αὐτῇ· καὶ ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμης, καὶ ὀνοκένταυροι οικήσασιν ἐν αὐτῇ.

12 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐκίσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς, καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν.

13 Καὶ ἀναφύσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα, καὶ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσται ἐπαύλας σερρήνων, καὶ αὐλὴν σερδῶν.

14 Καὶ συναντήσουσι δαιμόνια ὀνοκένταυροις, καὶ βοήσουσιν ἑτέρος πρὸς τὸ ἕτερον, ἐκεῖ ἀναπαύσουσιν ὀνοκένταυροι, εὐρύντες αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

15 Ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἰχθῖνος, καὶ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ συνήντησαν ἔλαφοι καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων.

16 Ἀριθμῶ παρήλθον, καὶ μία αὐτῶν ἐκ ἀπώλετο· ἑτέρα δὲ ἑτέραν ἐκ ἐζήτησαν, ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτῆς συνήγαγεν αὐτά.

17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐ-

τοῖς πλήρεσι, καὶ ἡ χεὶρ αὐτῶν
διμερίσῃ βόσκουσθαι· εἰς τὸ αἰ-
ῶνα χρόνον κληρονομήσει, γε-
νεὰς γενιῶν ἀναπαύσονται ἐν
αὐτῇς.

Κεφ. λβ'. 35.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ἔρημος δι-
ψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρη-
μος, καὶ ἀνδύτω ὡς κρίνον.

2 Καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλι-
άσεται τὰ ἔρημα τῷ Ἰορδάνῃ,
ἡ δόξα τῷ Λιβάνῃ ἐδόθη αὐτῇ,
καὶ ἡ τιμὴ τῷ Καρμυλί, καὶ ὁ
λαὸς μετ' ὅψεται τὸ δόξαν Κυ-
ρίου, καὶ τὸ ὕψος τῷ Θεῷ.

3 Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμένας,
καὶ γόνατα παραλελυμένα.

4 Παρακαλέσατε οἱ ὀλιγό-
ψυχοι τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε,
μὴ φοβεῖσθε· ἰδὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν
κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀντα-
ποδώσει, αὐτὸς ἦξει καὶ σώσει
ἡμᾶς.

5 Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλ-
μοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀ-
κούονται.

6 Τότε ἀλείτται ὡς ἔλαφος ὁ
χωλὸς, τραπὴ δὲ ἔσται γλῶσσαι
μογιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ
ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ
διψώσῃ.

7 Καὶ ἔσται ἡ ἀνυδρος εἰς ἔλην,
καὶ εἰς τὸ διψῶσαν γῆν πηγὴ
ὕδατος ἔσται, ἐκεῖ εὐφροσύνη
ὁρνέων, ἐπαύλεις καλαμῶν καὶ
ἔλη.

8 Ἐσται ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ
ὁδὸς ἀγία πληθήσεται, καὶ οὐ
μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος,
ἐδὲ ἔσται ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος·
οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται
ἐν αὐτῇ, καὶ οὐ μὴ πλανη-
θῶσι.

9 Καὶ ἐκ ἔσται ἐκεῖ λίων, ἐδὲ
τὸ πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ ἀνα-
βῇ εἰς αὐτὴν, ἐδὲ μὴ εὐρεθῇ
ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐ-
τῇ λελυτρωμένοι,

10 Καὶ συναγμένοι διὰ Κύ-
ριον, καὶ ἀπογραφῇσονται, καὶ
ἦξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφρο-
σύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑ-
πὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ
τῇ κεφαλῇ αὐτῶν αἰνεσις καὶ
ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη κα-
ταλήψει αὐτὰς, ἀπέδρα ὁδὴν
καὶ λύπη καὶ σενναγμός.

Κεφ. λγ'. 36.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ τεσσαρεσ-
καιδεκάτῃ ἔτους βασιλεύ-
οντος Ἐζεκίου, ἀνέβη Σεννα-
χηρείμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ
τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς
ὀχυράς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς.

2 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς
Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ
Λάχης εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν
βασιλέα Ἐζεκίαν μετὰ δυνά-
μειος πολλῆς· καὶ ἔφη ἐν τῷ
ὕδραγωγῷ τῇ κολυμβήθρας τῆς
ἁλῆς ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἀγρῇ τῇ κνα-
φίως.

3 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ ὁ υἱὸς Χελκίμ ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομονᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωᾶχ ὁ υἱὸς Ἀσαφ ὁ ὑπομνηματογράφος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης, Εἴπατε Ἐξεκία, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Τί πεποιθὼς εἶ;

5 Μὴ ἐν βελῇ καὶ λόγοις χαλῶν παρατάξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πεποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι;

6 Ἰδὼ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον καλαμίνην καὶ τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον ὥς ἂν ἐπιστηρισθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτήν, εἰσελευσέται εἰς καὶ χεῖρα αὐτῆς, καὶ τρήσει αὐτήν ὥτως ἐν Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῇ.

7 Εἰ δὲ λέγετε, Ἐπὶ Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν πεποιθάμεν,

8 Νῦν μίχθητε τῷ κυρίῳ μετὰ τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον, εἰ δυήσεσθε δεῦνα ἀναβάτας ἐπ' αὐτάς.

9 Καὶ πῶς δύνασθε ἀποσρίψαι εἰς πρὸςωπον καὶ τοπαρχῶν; οἰκέται εἰσὶν, οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίοις, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην.

10 Καὶ νῦν μὴ ἀνευ Κυρίου

ἀνέβημεν ἐπὶ καὶ χώραν ταύτην πελεμεῖσθαι αὐτήν; Κύριος εἶπε πρὸς με, Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακίμ, καὶ Σομονᾶς, καὶ Ἰωᾶχ, Πάλησον πρὸς τὰς παιδάς σε Συριγί· ἀνέομεν γὰρ ἡμεῖς καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰεθαῖσι· καὶ ἵνατί λαλεῖς εἰς τὰ ὅτα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ τείχει;

12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαβσάκης, Μὴ πρὸς καὶ κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπίσταλκέ με ὁ κύριός μου, λαλῆσαι τὰς λόγους τάςτας; ἔχθι πρὸς τὰς ἀνθρώπους τὰς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι κόπρον, καὶ πῶσιν ἔρον μετὰ ὑμῶν ἅμα;

13 Καὶ ἔφη Ῥαβσάκης, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλη Ἰεθαῖσι, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τὰς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ἀσσυρίων.

14 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐξεκίας λόγοις, οὐ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς.

15 Καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Ἐξεκίας, ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ Θεός, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

16 Μὴ ἀκούετε Ἐξεκίαν· τά-

δε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων,
Εἰ βέλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκ-
πορεύεσθε πρὸς μὲ, καὶ φάγε-
σθε ἕκαστος τὸ ἄμπελον αὐτῶν
καὶ τὰς συκάς, καὶ πίεσθε ὕδωρ
ἐκ τῶν λάκκων ὑμῶν,

17 Ἔως ἂν ἔλθω, καὶ λάβω
ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν,
γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ
ἀμπελώνων.

18 Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐ-
ζεκίας, λέγων, Ὁ Θεὸς ῥύσεται
ὑμᾶς· μὴ ἐρρύσαντο οἱ Θεοὶ τῷ
ἔθνει, ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ χώραν
ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυ-
ρίων;

19 Πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἐμὰθ καὶ
Ἀρφὰθ; καὶ πᾶς ὁ Θεὸς τῶν πο-
λέων Ἐπφρασαίμ; μὴ ἐδύ-
νακτο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ
χειρὸς μου;

20 Τίς τῶν Θεῶν πάντων τῶν
ἔθνων τέτων, ὅσις ἐρρύσατο τῷ
γῆν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου ὅτι ῥύ-
σεται ὁ Θεὸς τῷ Ἰερουσαλὴμ ἐκ
χειρὸς μου;

21 Καὶ ἐσιώπησαν, καὶ ἔδειξ
ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ
προσάξει τὸν βασιλεῖα μηδὲνα
ἀποκριθῆναι.

22 Καὶ ἐσῆλθεν Ἐλιακείμ
ὁ τῶν Χελκίς, οἰκονόμος, καὶ
Σομανᾶς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνά-
μειος, καὶ Ἰωάχμ ὁ τῶν Ἀσάφ ὁ
ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζε-
κίαν, ἐσχισμένοι τὰς χιτῶνας,

καὶ ἀνῆγγειλαν αὐτῷ τὰς λόγους
Ῥαβσάκκ.

Κεφ. λζ'. 37.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκῶσαι
τὸν βασιλεῖα Ἐζεκίαν, ἐ-
σχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περιε-
βάλετο σάκκον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν
οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακείμ τὸν
οἰκονόμον, καὶ Σομανᾶν τὸν γραμ-
ματεῖα, καὶ τὰς πρεσβυτέρους τῶν
ιερέων περιβεβλημένους σάκκους,
πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς τὸν
προφῆτην.

3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε
λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλί-
ψεως καὶ ὀνειδισμῶν καὶ ἐλεγμῶν
καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι
ἤκει ἡ ὥδιν τῇ τικτῆσει, ἰσχυρὸν
δὲ ἔκ ἔχει τὸ τεκεῖν.

4 Εἰσακῆσαι Κύριος ὁ Θεός
σου τὰς λόγους Ῥαβσάκκ, ἃς
ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων,
ὀνειδίζεν Θεὸν ζῶντα, καὶ ὀνει-
δίζει λόγους ἃς ἤκουσε Κύριος
ὁ Θεός σου, καὶ δεηθῆς πρὸς
Κύριόν σε περὶ τῶν καταλειμ-
μένων τέτων.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τῶν
βασιλέων Ἐζεκίου πρὸς Ἡ-
σαΐαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας,
Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον
ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ
φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν
ἤκουσας, οὐς ὀνειδίσάν με οἱ

πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδὲ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκέσας ἀγγελίαν, ἀποσραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτῆς, καὶ πεσεῖται μαχαίρα ἐν τῇ γῇ αὐτῆς.

8 Καὶ ἀπέσρεψε Ῥαβσάκης, καὶ κατέλαβε τὴν βασιλείαν Ἀσσυρίων· πολιορκῶντα Λοβνάν· καὶ ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς.

9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακά βασιλεὺς Αἰθίοπων πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκέσας ἀπέσρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκία βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας, Μὴ σε ἀπατάτω ὁ Θεὸς σε, ἐφ' ᾧ ἐπέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Σὺ ἔκ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν; καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;

12 Μὴ ἐρρύσαντο αὐτῆς οἱ θεοὶ τῶν ἰδυνῶν, ἃς ἀπώλεσαν οἱ πατέρες μὲς, τὴν τε Γωζᾶν, καὶ Χαρράν, καὶ Ῥαφὶθ, αἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεεμάθ;

13 Πᾶς εἰσι βασιλεῖς Ἑμάθ; καὶ πᾶς Ἀρφαθ; καὶ πᾶς πόλεως Ἐφραθαίμ, Ἀναγναγάνα;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ

ἀνέγνω αὐτὸ, καὶ ἀνέβη εἰς σίκον Κυρία, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον Κυρία.

15 Καὶ προσπύξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον, λέγων,

16 Κύριος σαβαώθ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος πάντης βασιλείας τῆς οἰκουμένης; σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·

17 Κλῖνον Κύριε τὸ ἔς σε, εἰσάκουσον Κύριε, ἀνοιξον Κύριε τὰς ὀφθαλμούς σε, εἰσέλψον Κύριε, καὶ ἶδε τὰς λόγους Σενναχωρείμ, ἃς ἀπέστειλεν ὁ νεκρίζων Θεὸν ζῶντα.

18 Ἐπ' ἀληθείας γὰρ Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν,

19 Καὶ ἀνέβαλον τὰ εἰδῶλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· καὶ ἀπώσαντο αὐτούς.

20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῆς, ἵνα γινῶ πάσα βασιλεία τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.

21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἦκουσα ἃ προσπύξω πρὸς με περὶ Σενναχωρείμ βασιλέως Ἀσσυρίων.

δε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων,
Εἰ βέλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκ-
πορεύεσθε πρὸς με, καὶ φαγε-
σθε ἕκαστος τὸ ἄμπελον αὐτῶν
καὶ τὰς συκάς, καὶ πῖεσθε ὕδωρ
ἐκ τῶν λάκκων ὑμῶν,

17 Ἔως ἂν ἔλθω, καὶ λάβω
ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν,
γῆ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἄρτων καὶ
ἀμπελώνων.

18 Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐ-
ζεκίας, λέγων, Ὁ Θεὸς ῥύσεται
ὑμᾶς· μὴ ἐρρύσαντο οἱ Θεοὶ τῶν
ἰθύνων, ἕκαστος τὸ ἑαυτοῦ χώραν
ἐκ χειρὸς βασιλείως Ἀσσυ-
ρίων;

19 Πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς Ἐμαῦ καὶ
Ἀρφαῦ; καὶ πᾶς ὁ Θεὸς τὸ πρό-
σωπον Ἐφραθαίμ; μὴ ἐδύ-
νατο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ
χειρὸς μου;

20 Τίς τῶν Θεῶν πάντων τῶν
ἰθύνων τέτων, ὅσις ἐρρύσατο τὸ
γῆν αὐτῶν ἐκ χειρὸς μου ὅτι ῥύ-
σεται ὁ Θεὸς τὸ Ἰερουσαλὴμ ἐκ
χειρὸς μου;

21 Καὶ ἐσιώπησαν, καὶ ἔδδεις
ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ
προσάξαι τὸν βασιλεῖα μηδὲνα
ἀποκριθῆναι.

22 Καὶ ἐσήλθεν Ἐλιακείμ
ὁ τῶν Χελκιά, οἰκονόμος, καὶ
Σομναῖς ὁ γραμματεὺς τῆς δυνά-
μειος, καὶ Ἰωάχ ὁ τῶν Ἀσαφ ὁ
ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζε-
κίαν, ἐσχισμένοι τὸν χιτῶνα,

καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τὰς λόγους
Ῥαβσάκκ.

Κεφ. λζ. 37.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκῶσαι
τὸν βασιλεῖα Ἐζεκίαν, ἐ-
σχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περι-
βάλετο σάκκον, καὶ ἀνέβη εἰς τὸν
οἶκον Κυρίου.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακείμ τὸν
οἰκονόμον, καὶ Σομναῖν τὸν γραμ-
ματεῖα, καὶ τὸν πρεσβυτέρους τῶν
ιερέων περιβεβλημένους σάκκους,
πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμώς τὸν
προφήτην.

3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε
λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλί-
ψεως καὶ ὀνειδισμῶν καὶ ἐλεγμῶν
καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι
ἦκει ἡ ὥδιν τῇ τικτῆσει, ἰσχύον
δὲ ἐκ ἔχει τὸ τεκεῖν.

4 Εἰσακῆσαι Κύριος ὁ Θεός
σου τὰς λόγους Ῥαβσάκκ, καὶ
ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων,
ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα, καὶ ὀνει-
δίζειν λόγους καὶ ἤκουσε Κύριος
ὁ Θεός σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς
Κυρίον σε περὶ τῆς καταλειμ-
μένων τέτων.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τῶν
βασιλέων Ἐζεκίου πρὸς Ἡ-
σαΐαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας,
Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον
ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ
φοβηθῆς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν
ἤκουσας, οὐδὲ ὀνειδίσάν με οἱ

πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδὲ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκέσας ἀγγελίαν, ἀποσραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτῆς, καὶ πεσεῖται μαχαίρα ἐν τῇ γῇ αὐτῆς.

8 Καὶ ἀπέσρεψε Ῥαβσάκης, καὶ κατέλαβε τὴν βασιλείαν Ἀσσυρίων· πολιορκῶντα Λοβνάν· καὶ ἤκασεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς.

9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακά βασιλεὺς Αἰθίοπων πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκέσας ἀπέσρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκία βασιλεῖ τῆς Ἰουδαίας, Μὴ σε ἀπατάτω ὁ Θεὸς σε, ἐφ' ᾧ ἐπέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Σὺ ἔκ ἤκαστας αἱ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν; καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;

12 Μὴ ἐρρύσαντο αὐτῆς οἱ Θεοὶ τῶν ἰδυνῶν, ἃς ἀπώλεσαν οἱ πατέρες μου, τὴν τε Γωζάν, καὶ Χαρράν, καὶ Ῥαβδῖ, αἵ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεεμάθ;

13 Πῶς εἰσι βασιλεῖς Ἐμαάθ; καὶ πῶς Ἀρφαάθ; καὶ πῶς πόλεως Ἐκφαρναίμ, Ἀναγναάνα;

14 Καὶ ἔλαθεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ

ἀνέγνω αὐτὸ, καὶ ἀνέβη εἰς σίκον Κυρία, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον Κυρία.

15 Καὶ προσπύξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον, λέγων,

16 Κύριος σαβαώθ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος πάντης βασιλείας τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

17 Κλῖνον Κύριε τὸ ἔς σε, εἰσάκυσον Κύριε, ἀνοιξον Κύριε τὰς ὀφθαλμούς σε, εἰσβλεψον Κύριε, καὶ ἴδε τὰς λόγους Σενναχωρείμ, ἃς ἀπέστειλεν ὁ νεκρίζων Θεὸν ζῶντα.

18 Ἐπ' ἀληθείας γὰρ Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν,

19 Καὶ ἀνέβαλον τὰ εἰδῶλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ Θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· καὶ ἀπώσαντο αὐτούς.

20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῆς, ἵνα γνῶνται πάντα βασιλεία τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.

21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ταῦτα λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἦκασα αἱ προσπύξω πρὸς με πρὸς Σενναχωρείμ βασιλέως Ἀσσυρίων.

22 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλά-
λησε περὶ αὐτῷ ὁ Θεός, Ἐφαύ-
λισέ σε, καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρ-
θένος. θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ σοὶ
κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἱε-
ρυσσαλήμ.

23 Τίνα ὠνειδίσας καὶ παρ-
ώξυνας; ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας
τὴν φωνήν σου; καὶ ἐκ ἡρας εἰς.
ὑψος τὰς ὀφθαλμούς σου πρὸς
τὸ ἅγιον τὸ Ἰσραὴλ;

24 Ὅτι δι' ἀγγέλων ὠνειδί-
σας Κύριον· σὺ γὰρ εἶπας;
Τῷ πλῆθει τῶν ἀρμάτων ἐγὼ
ἀνέβην εἰς ὑψος ἀρέων, καὶ εἰς
τὰ ἔσχαλα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἐνοίφα
τὸ ὑψος τῆς κέδρε αὐτῆς, καὶ τὸ
κάλλος τῆς κυπαρίσσεως, καὶ εἰς-
ἤλθον εἰς ὑψος μέρους τοῦ θρυμῶς,

25 Καὶ ἔθνημα γέφυραν, καὶ
ῥήμωσα ὕδατα καὶ πάσαν συν-
αγωγήν ὕδατος.

26 Οὐ ταῦτα ἤμωσας πά-
λαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἡμε-
ρῶν ἀρχαίων συνέταξα, νῦν δὲ
ἐπέδειξα ἐξηερμηῶσαι ἔθνη ἐν
ὄχυροῖς, καὶ οἰκῶντας ἐν πόλε-
σιν ὄχυραῖς.

27 Ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ
ἐξηράνθησαν, καὶ ἐγένοντο ὡς
χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωματίῳ, καὶ
ὡς ἄγρωσις.

28 Νῦν δὲ τὸ ἀνάπαυσίν σου,
καὶ τὸ ἐξοδόν σου, καὶ τὸ εἰσοδόν σου
ἐγὼ ἐπίσταμαι.

29 Ὁ δὲ θυμός σου ὃν ἐδυ-

μώθης, καὶ ἡ πικρία σου ἀνέβη
πρὸς με, καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς
τὸ ῥινά σου, καὶ χαλινὸν εἰς τὰ
χείλη σου, καὶ ἀποσρέψω σε τῇ
ὁδῷ ἣ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

30 Τῷτο δέ σοι τὸ σημεῖον·
φάγε τῶτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἐ-
σπαρσας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ
δευτέρῳ τὸ καταλείμμα, τῷ δὲ
τρίτῳ σπείραντες ἀμήσατε, καὶ
φυτεύσατε ἀμπελώνας, καὶ φά-
γεσθε τὸ καρπὸν αὐτῶν.

31 Καὶ ἔσονται οἱ καταλε-
λειμμένοι ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ, φυή-
σασι ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσασι
σπέρμα ἄνω·

32 Ὅτι ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔσυν-
ται οἱ καταλειμμένοι, καὶ οἱ
σωζόμενοι ἐξ ὅρας Σιών· ὁ ζῆ-
λος Κυρίου σαβαώθ ποιήσει
ταῦτα.

33 Διατῷτο ἕτως λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ βασιλείᾳ Ἀσσυρίων,
Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πόλιν
ταύτην, ἐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐ-
τὴν βέλος, ἐδὲ μὴ ἐπιβάλλῃ ἐπ'
αὐτὴν θυρεόν, ἐδὲ μὴ κυκλώσῃ
ἐπ' αὐτὴν χάρακα·

34 Ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ἣ ἦλθεν,
ἐν αὐτῇ ἀποσφραγίσεται, καὶ εἰς
τὸ πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ·
τάδε λέγει Κύριος.

35 Ὑπερασπῖν ὑπὲρ τοῦ πό-
λεως ταύτης τὸ σῶσαι αὐτὴν
δι' ἐμέ, καὶ διὰ Δαυὶδ τὸ παῖδά
μου.

36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίου, καὶ ἀνείλεν ἐκ τῆ παρεμβολῆς τῆ Ἀσσυρίων ἐκτὸν ὄγδον· κύνταςιντε χιλιάδας· καὶ ἀναγάντες τοσούτοι, εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά.

47 Καὶ ἀπῆλθεν ἀπογραφεὶς Σεννακχίρειμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ὤπησεν ἐν Νινευῇ.

38 Καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαραχ καὶ πατρὸς αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασαρ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσπύθησαν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσραδάν ὁ υἱὸς αὐτοῦ αὐτῶν.

Κεφ. λη'. 38.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ αὐτῷ, ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτου· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τάδε λέγει Κύριος, Τάξαι περὶ τοῦ οἴκου σου, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ.

2 Καὶ ἀπέγραψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτοῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηύχαστο πρὸς Κύριον,

3 Λέγων, Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἐπορεύθη ἐνώπιόν σου μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθείᾳ, καὶ τὰ ἄρεσά ἐνώπιόν σου ἐποίησα· καὶ ἐκλαυσεν Ἐζεκίας

κλαυθμῷ μεγάλῳ.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων,

5 Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν Ἐζεκία, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ ὁ πατὴρ σου, Ἠκούσα τὴν προσευχὴν σου, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σου· ἰδὲ προστίθωμι πρὸς τὸν χρόνον σου δεκαπέντε ἔτη,

6 Καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆ πόλεως ταύτης.

7 Τέτο δὲ σοι τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίου, ὅτι ποιήσῃς ὁ Θεὸς τὸ ῥῆμα τέτο·

8 Ἰδὲ ἐγὼ γράψω τὴν σκιάν τῶν ἀναβαθμῶν ὧς κατέβη τὰς δέκα ἀναβαθμὰς τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου ὁ ἥλιος, ἀπογράψω τὸν ἥλιον τὰς δέκα ἀναβαθμὰς· καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τὰς δέκα ἀναβαθμὰς, ὧς κατέβη ἡ σκιά.

9 ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ, ΗΝΙΚΑ ΕΜΑΛΑΚΙΣΘΗ, ΚΑΙ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΙΑΣ ΑΥΤΟΥ.

10 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου, Πορεύσομαι ἐν πυλαῖς αἷθρας, καταλείψω τὰ ἔθνη τὰ ἐπίλοιπα.

11 Εἶπα, Οὐκίτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων, ὅτιτι μὴ ἴδω τὸ σω-

τήριον ὃ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, ἐκ-
τί μὴ ἴδω ἄνθρωπον.

12 Ἐξέλιπεν ἐκ τῆ συγγενείας
μου, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆ
ζωῆς μου, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν
ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ σκηπὴν καλα-
λύων πῆξας· ὡς ἰσὺς τὸ πνεῦ-
μά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο, ἐρί-
θη ἐγγιζέσης ἐκτεμεῖν.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρ-
εδόθην ἕως πρῶτῃ ὡς λέοντι, ἔ-
τως συνέτριψε πάντα τὰ ὀσᾶ
μου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως
νυκτὸς παρεδόθην.

14 Ὡς χελιδὼν, ἔτω φω-
νήσω, καὶ ὡς περιστερὰ, ἔτω
μελετῶ· ἐξέλιπον γὰρ μου οἱ
ὀφθαλμοὶ ὅτι βλέπειν εἰς τὸ ὕ-
ψος ὅτι ἔβραυν πρὸς τὸν Κύριον,
ὅς ἐξείλατό με, καὶ ἀφείλατό μου
τὴν ὀδύνην τὴν ψυχῆς.

16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ
ἀνγγελῆ σοι, καὶ ἐξηγεράς μου
τὴν πνοήν, καὶ παρακληθεὶς ἔ-
ζησα.

17 Εἶλε γὰρ μου τὴν ψυχὴν,
ἵνα μὴ ἀπολήμαι, καὶ ἀπέβριψας
ὀπίσω μου πάσας τὰς ἀμαρ-
τίας.

18 Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾧ αἰνέ-
σεσσί σε, εἰδὲ οἱ ἀποθανόντες
εὐλογήσεσσί σε, εἰδὲ ἐλπῖσιν οἱ
ἐν ᾧ εἰς ἐλεημοσύνην σε.

19 Οἱ ζῶντες εὐλογήσεσσί σε
ὅτι τρέπον καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς
σήμερον παιδεία ποιήσω, ἃ

ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην
σε

20 Θεὲ τῇ σωτηρίᾳ μου, καὶ
οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ
ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας
τῇ ζωῆς μου, κατέναντι τοῦ οἴκου
τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς
Ἐζεκίαν, Λάβε παλάθην ἐκ
συκῶν, καὶ τρίψον, καὶ κατὰ-
πλασαι, καὶ ὑγιὴς ἔσῃ.

22 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Τί το
σημεῖον πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι
ἀναθήσομαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ
Θεοῦ.

Κεφ. 40. 39.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστα-
λε Μαρωδάχ Βαλαδὰν ὁ
υἱὸς τοῦ Βαλαδὰν, ὁ βασιλεὺς
τῆ Βαβυλωνίας, ἐπιστολαὶ καὶ
πρίστεις καὶ δῶρα Ἐζεκίᾳ· ἦ-
καψε γὰρ, ὅτι ἐμάλανίσθη ἕως
θανάτου, καὶ ἀνίστη.

2 Καὶ ἠγάπη ἐπ' αὐτοῖς Ἐ-
ζεκίας, καὶ ἰδεῖν αὐτοῖς τὸν οἶ-
κον τοῦ νεχωθᾶ, καὶ τὰ ἀργυρεῖς,
καὶ τὰ χρυσεῖς, καὶ τῆς σακτῆς,
καὶ τῆ θυμιαμάτων, καὶ τὸ μύρον,
καὶ πάντα τὰς οἰκίας τῆς σκευῶν
τῆ γάλης, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν
τοῖς θησαυροῖς αὐτῶν καὶ ἐκ τῶν
ἐδῶν ὅτι ἐκ ἰδεῖν Ἐζεκίας ἐν
τῷ οἴκῳ αὐτῶν, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
ἐξουσίᾳ αὐτῶν.

3 Καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προ-
φήτης πρὸς τὴν βασιλείαν Ἐζε-

κίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; καὶ πόθεν ἤκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐξεκίας, Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἤκασι πρὸς μέ, ἐκ Βαβυλῶνος.

4 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας, Τί εἶδον ἐν τῷ οἴκῳ σε; καὶ εἶπεν Ἐξεκίας, Πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ με εἶδον, καὶ ἔκ ἐγὼ ἐν τῷ οἴκῳ με ὃ ἔκ εἶδον, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς με.

5 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας αὐτῷ, Ἀκυσον τὸ λόγον Κυρίου σαβαώθ.

6 Ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ λήφονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σε, καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἔξει, καὶ οὐδὲν ἐ μὴ καταλείψουσιν· εἶπε δὲ ὁ Θεός,

7 Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σε ὧν γεννήσεις, λήφονται, καὶ ποιήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τῆ βασιλείας τῶν Βαβυλωνίων.

8 Καὶ εἶπεν Ἐξεκίας Ἡσαΐα, Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησε· γεγέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις με.

Κεφ. μ'. 40.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλεῖτε τὸ λαὸν με, λέγει ὁ Θεός.

2 Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὸ παράδειον Ἱερουσαλὴμ, παρακαλεσατέ αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς, λελύται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλὰ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὸ ὄδον Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

4 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βενὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία.

5 Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὀφεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

6 Φωνὴ λέγοντος, Βόησον καὶ εἶπα, Τί βοήσω; Πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου.

8 Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Ἐκ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθε ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὕψωσον τὴν ἰσχυὶ τὴν φωνήν σε· ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλὴμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὼν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, Ἰδὲ ὁ Θεὸς ὑμῶν,

10 Ἰδὲ Κύριος· Κύριος μετὰ

ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίον
μετὰ Κυρίας· ἰδὲ ὁ μισθὸς
αὐτῆς μετ' αὐτῆς, καὶ τὸ ἔργον
ἐκαστίον αὐτῆς.

11 Ὡς ποιμὴν ποιμαίνει τὸ
ποίμικον αὐτῆς, καὶ τῷ βραχίονι
αὐτῷ συναΐξει ἄρνας, καὶ ἐν γα-
σφρὶ ἔχουσας παρακαλέσει.

12 Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ
ὔδωρ, καὶ τὸν ἔρανὸν σπιθαμῇ,
καὶ πᾶσαν ἢ γῆν δρακί; τίς
ἔσπεσε τὰ ὄρη σαδμῶ, καὶ τὰς
πάσας ζυγῶ;

13 Τίς ἔγνω νῦν Κυρίῃ;
καὶ τίς αὐτῆς σύμβουλος ἐγένετο,
ὃς συμβίβῃ αὐτόν;

14 Ἡ πρὸς τίνα συνεβλεύ-
σατο, καὶ συνεβίβασεν αὐτόν;
ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ
ὁδὸν συνέσειωσ τίς ἔδειξεν αὐ-
τῷ;

14 Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς
σαγῶν ἀπὸ κάδου, καὶ ὡς ῥοπὴ
ζυγῶ ἐλογίσθησαν, ὡς σίελον
λογισθήσονται;

16 Ὁ δὲ Λίβανος ἔχ' ἱκανὸς
εἰς καύσιν, καὶ πάντα τὰ τε-
τράποδα ἔχ' ἱκανὰ εἰς ὀλοκάρ-
πασιν,

17 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς
ἔδην εἰσι, καὶ εἰς ἔδην ἐλογίσθη-
σαν.

18 Τίνι ὁμοιώσατε Κύριον;
καὶ τίνι ὁμοιώματι ὁμοιώσατε
αὐτόν;

19 Μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκνων,

ἢ χρυσοχόος χαυνύσας χρυ-
σίον περιεγχύσας αὐτόν, ὁ-
μοίωμα κατισκαπύσας αὐτόν;

20 Ξύλον γὰρ ἄσπελον ἐκλέ-
γεται τέκνων, καὶ σοφῶς ζητήσει
πῶς γήσῃ εἰκόνα αὐτῆς, καὶ ἵνα
μὴ σαλευῖται.

21 Οὐ γνῶσεσθε; ἢ ἀκνέ-
σεσθε; ἢ ἀνηγέλη ἐξ ἀρχῆς
ὑμῖν; ἢ ἔγνωτε τὰ θεμέλια
τῆς γῆς;

22 Ὁ κατέχων τὸ γῦρον τῆς
γῆς, καὶ οἱ ἐποικῶντες ἐν αὐτῇ
ὡς ἀκρίδες· ὁ γήσας ὡς καμάρ-
ραν τὸν ἔρανόν, καὶ διατείνας ὡς
σκηπὴν κατοικοῦν·

23 Ὁ διδὼς ἄρχοντας ὡς ἔ-
δην ἄρχειν, ἢ δὲ γῆν ὡς ἔδην
ἐποίησιν.

24 Οὐ γὰρ μὴ φυλάσωσιν,
ἔδην μὴ σπεύρωσιν, ἔδην μὴ ῥι-
ζωθῇ εἰς ἢ γῆν ἢ ῥίζα αὐτῶν
ἐπνευσεν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐξηράν-
θησαν, καὶ καταίγῃς ὡς φρύλα-
να ληψίμαι αὐτῆς.

25 Νῦν ἔτι τί με ὁμοιώσα-
τε, καὶ ὑψώθησομαι; εἶπεν ὁ ἁ-
γίος.

26 Ἀναβλέψατε εἰς ὕψος
τῆς ὀφθαλμοῦς ὑμῶν, καὶ ἴδετε,
τίς κατέθηκε ταῦτα πάντα;
ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸ μέ-
τρον αὐτῆς, πάντα ἐκ' ὀνό-
ματι καλέσας ἀπὸ πολλῆς ὁδ-
ξῆς, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτῆς·
ἔδην σε ἔλαβε.

27 Μὴ γὰρ εἶπες Ἰακώβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραὴλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδὸς μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεὸς μου τὴν κρίσιν ἀφείλε, καὶ ἀπέστη.

28 Καὶ νῦν ἐκ ἔγχεος; ἐκ μὴ ἤκασας; Θεὸς αἰώνιος, ὁ Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς καὶ πενιάσει, καὶ οὐ κοτιάσει, καὶ ἐστὶν ἐξεύρεσις καὶ φρονήσις αὐτοῦ,

29 Διδὼς τοῖς πενήτοισιν ἰσχύν, καὶ τοῖς μὴ ὀδυνημένοις λύπην.

30 Πενιάσει γὰρ νεώτεροι, καὶ κοτιάσει νεανίσκοι, καὶ ἐκλειοὶ ἀνίσχυες ἔσονται.

31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸ Θεόν, ἀλλάξουσιν ἰσχύν, πλεοφνήσασιν ὡς αἰετοί, δραμῶνται καὶ οὐ κοτιάσας, βαδιῦναι καὶ καὶ πενιάσων.

Κεφ. μα'. 41.

ΕΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΕ πρὸς μὲ νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν· ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγνέλωσιν.

2 Τίς ἐξέγερειν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ παρεύεσθαι; δώσατε ἐναντίον ἰδνῶν, καὶ βασιλεῖς ἐκήσας· καὶ δώσατε εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, καὶ ὡς φρυγανὰ ἐκωσμένα τὰ τέσσα αὐτῶν.

3 Καὶ διατίθεται αὐτοῖς, διαλύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτῶν.

4 Τίς ἐνέργησε, καὶ ἐποίησε ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγὼ εἰμι.

5 Εἶδον ἰδνὴ καὶ ἐφωθῆσαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἠγγισαν, καὶ ἦλθον ἅμα,

6 Κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι· καὶ ἐρεῖ,

7 Ἰσχυσεν ἀνὴρ τέκλων, καὶ χαλκεὺς τύπλων σφύρη, ἅμα ἐλαύνων· τότε μὲν ἐρεῖ, Σύμβλημα καλὸν ἐστίν, ἰσχύρωσάν αὐτὰ ἐν ἥλοις, θήσασιν αὐτὰ, καὶ καὶ κινήσονται.

8 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακώβ, καὶ ὃν ἐξελεξάμην, σπέρμα Ἀβραάμ, ὃν ἠγάπησα·

9 Οὗ ἀνιλεσόμεν ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπά σοι, Παῖς μου εἶ, ἐξελεξάμην σε, καὶ ἐκ ἐγκατέλιπόν σε.

10 Μὴ φοβῆ, μετὰ σοῦ γὰρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ Θεός σου, ὁ ἐνισχύσας σε, καὶ ἐβοηθήσά σοι, καὶ ἡσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου.

11 Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντιμέμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς

ἐκ ὄντες, καὶ ἀπολῦνται πάντες
οἱ ἐντίδοκοί σε.

12 Ζητήσεις αὐτὰς, καὶ οὐ μὴ
εὕρης τὰς ἀνθρώπων· οἱ παροι-
νήσαντες εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς
οὐκ ὄντες, καὶ ἐκ ἔσονται οἱ ἀν-
τιπολεμῶντές σε·

13 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεὸς σε, ὁ
κρατῶν τὴν δεξιάν σου, ὁ λέγων
σοι,

14 Μὴ φοβῆ Ἰακώβ· ὀλιγοδὸς
Ἰσραὴλ, ἐγὼ ἐβοήθησά σοι,
λίβη ὁ Θεὸς σε, ὁ λυτρούμενός
σε Ἰσραὴλ.

15 Ἰδὲ ἐποίησά σε ὡς τρο-
χὸς ἀμάξης ἀλοῶντας καινοὺς
πριστηροσφῆεις, καὶ ἀλοήσεις ὄρη,
καὶ λεπίων βραχέων, καὶ ὡς χροῦν
θήσεις,

16 Καὶ λιμῆσεις, καὶ ἀνε-
μος λήψεται αὐτὰς, καὶ καται-
γὴς διασπερῇ αὐτούς· σὺ δὲ εὐ-
φρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἰσρα-
ὴλ.

17 Καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ
πῶχοι καὶ οἱ ἐνδεεῖς· ζητήσας
γὰρ ὕδωρ, καὶ ἐκ ἔσται, ἡ γλῶσ-
σα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξη-
ράνθη· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός,
ἐγὼ ἐπακέτομαι ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐ-
τὰς,

18 Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀ-
ρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πε-
δίων πηγὰς· ποιήσω τὴν ἐρη-
μον εἰς ἐλὴν ὑδάτων, καὶ τὴν διψώ-

σαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς.

19 Θῆσω εἰς τὸν ἀνυδρον γῆν,
κέδρον καὶ πύξον, μυρσίην καὶ
κυκάρισσον, καὶ λεύκην·

20 Ἴνα ἴδωσι καὶ γινῶσι, καὶ
ἐνοηθῶσι καὶ ἐπιστῶνται ἅμα,
ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα,
καὶ ὁ ἅγιος ὁ Ἰσραὴλ κατέ-
δειξεν.

21 Ἐγγίξει ἡ κρίσις ὑμῶν,
λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἤγγισαν
αἱ βυλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασι-
λεὺς Ἰακώβ.

22 Ἐγγισάτωσαν, καὶ ἀναγ-
γαλάτωσαν ὑμῖν ἡ συμβήσε-
ται, ἡ τὰ πρότερον τίνα ἦν,
εἴπατε, καὶ ἐπισήσομεν τὸ νῦν, καὶ
γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ
τὰ ἐπερχόμενα· εἴπατε ἡμῖν,

23 Ἀναγγεῖλατε ἡμῖν τὰ
ἐπερχόμενα ἐπ' ἔσχατα, καὶ
γνωσόμεθα ὅτι θεοὶ ἐστε· εὐ-
ποιήσατε καὶ κακώσατε, καὶ θαυ-
μασόμεθα, καὶ ὀψόμεθα ἅμα·

24 Ὅτι πόθεν ἐστὶ ὑμεῖς, καὶ
πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν· ἐκ
γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑ-
μᾶς.

25 Ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸ ἀπὸ
Βορρᾶ, καὶ τὸν ἀφ' ἡλίας ἀνατο-
λῶν· κληθήσονται τῷ ὀνόματί
μου· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, καὶ
ὡς πηλὸς κεραμέως, καὶ ὡς κε-
ραμεὺς καταπαλῶν τὸ πηλόν, ὅ-
τω καταπαλῆθήσεσθε.

26 Τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ

ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γινώμεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν, καὶ ἔρξμεν ὅτι ἀληθῆ ἐσιν; καὶ ἐσιν ὁ προλέγων, ἔδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τὰς λόγους.

27 Ἀρχὴν Σιών δώσω, καὶ Ἱερουσαλὴμ παρακαλέσω εἰς ὄδον.

28 Ἀπὸ γὰρ τῶν ἱδνῶν, ἰδοὺ ἔδειξεν καὶ ἀπὸ τῶν ἐιδώλων αὐτῶν, καὶ ἦν ὁ ἀναγγέλλων καὶ ἐὰν ἐρωτήσω αὐτὰς, Πόθεν ἐγεί; καὶ μὴ ἀποκριθῶσί μοι.

29 Εἰσὶ γὰρ οἱ παιᾶντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

Κεφ. μβ'. 42.

ΙΑΚΩΒ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτὸν. Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχὴ μου, ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει.

2 Οὐ κεκράζεται, ἔδὲ ἀνῆκεν, ἔδὲ ἀκροθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ.

3 Κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει, καὶ λίνον καπνίζόμενον καὶ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀληθειαν ἐξοίσει κρίσιν.

4 Ἀναλάμψει, καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς. κρίσιν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔσθῃ ἑλπιῶσιν.

5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιήσας τὸν θράνον, καὶ πῆξας αὐτόν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν, καὶ τὰ

ἐν αὐτῇ, καὶ διδὼς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατῆσιν αὐτήν.

6 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ἐκάλεισά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρὸς σου, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἱδνῶν,

7 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμούς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεσμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ καθημένους ἐν σκότει.

8 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, τὸτό μου ἐστὶ τὸ ὄνομα, καὶ δόξαν μου ἐτέρω καὶ δώσω, ἔδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτῶσι.

9 Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἤκασιν, καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, καὶ πρὸ τῆς ἀναγγεῖλαι ἰδοὺ ἠλώθη ὑμῖν.

10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν. ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέοντες αὐτήν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικῶντες αὐτάς.

11 Εὐφρανθήτω ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλει, καὶ οἱ κατοικῶντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικῶντες πέραν, ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσεις,

12 Δώσεσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγεῖλοι.

13 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν θυμάτων ἐξελεύσεται, καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον, καὶ βοήσεται ἐπὶ τῆς ἰχθύος αὐτῆς μετὰ ἰσχύος.

14 Ἐσιώπησα, μὴ καὶ αἰσιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; ὡς ἡ τίκισσα ἐκατέρησα, ἐκθήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα.

15 Ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνούς, καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ καὶ θήσω ποταμούς εἰς ἡσυχίαν, καὶ ἔλθω ξηρανῶ.

16 Καὶ ἄξιον τυφλὸς ἐν ὁδῷ ἧ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβας αἷς ἐκ ἠδαισαν, κατήσαι ποιήσω αὐτὰς ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιά εἰς σὺνδριάν· ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω καὶ ἐκ ἐγκαταλείψω αὐτὰς.

17 Αὐτοὶ δὲ ἀπεγράψαν εἰς τὰ ὀπίσω· αἰσχύνθητε αἰσχύνῃ οἱ πεποιθότες ἐπὶ τοῖς ψυλποῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν.

18 Οἱ κωφοὶ ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν.

19 Καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδες μου, καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν; καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δέσποται τοῦ Θεοῦ.

20 Εἶδετε πλεονάκεις, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε· ἠνοϊκμένα τὰ ὦτα, καὶ ἐκ ἠκούσατε.

21 Κύριος ὁ Θεὸς ἐβηλεύσα-

το ἵνα δικαιωθῇ, καὶ μεγαλύνῃ αἵτισιν.

22 Καὶ εἶδον, καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος, καὶ διεσπασμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις πανταχῶς, καὶ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου ἐκρυβαν αὐτὰς· ἐγένοντο εἰς προνομὴν, καὶ ἐκ τῆν ἐξαιρέμενον ἀρπαγῆς, καὶ ἐκ τῆν ὁ λέγων, Ἀπόδος.

23 Τίς ἐν ὑμῖν ὅς ἐνωτιεῖται ταῦτα; εἰσακούσατε εἰς τὰ ἐκέρχόμενα.

24 Οἷς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς προνομέουσιν αὐτῶν; οὐχὶ ὁ Θεὸς ὃς ἠμάρτοσαν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς πορεύεσθαι, ἐδὲ ἀκούει τῆ νόμῳ αὐτῆς;

25 Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὰς ὀργὴν θυμῷ αὐτῆς, καὶ κατίσχυσεν αὐτὰς πόλεμος, καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτὰς κύκλω, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν, ἐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχῇν.

Κεφ. μγ'. 43.

ΚΑΙ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε Ἰακώβ, καὶ ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ, Μὴ φοβῆ, ὅτι ἐλυτρώσάμην σε, ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σε· ἐμὸς εἶ σύ.

2 Καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δι' ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμὶ, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσασί σε· καὶ

εἰς διέλθης διὰ πυρὸς, οὐ μὴ κατακαυθῇς, φλόξ οὐ κατακαύσει σε.

3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σε ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σῶζων σε· ἐποίησα ἀλλαγὰς σε Αἰγυπτίων καὶ Αἰθιοπίαν, καὶ Σοῦνην ὑπὲρ σου.

4 Ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένετο ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης, καὶ ἐγὼ σε ἠγάπησα, καὶ θύσω ἀνθρώπους ὑπὲρ σου, καὶ ἀρχοντας ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς σε.

5 Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σου εἰμι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ πνεῦμα σε, καὶ ἀπὸ δυσμῶν συναΐξω σε.

6 Ἐρῶ τῷ Βορρᾷ, Ἄγε, καὶ τῷ Λιβί, Μὴ κώλυε· ἄγε τὰς υἱάς μου ἀπὸ τῆς πόρρωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἀκρῶν τῆς γῆς,

7 Πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου· ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν, καὶ ἐπλασα αὐτὸν, καὶ ἐποίησα αὐτὸν,

8 Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλόν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες.

9 Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτω-

σαν τὰς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκυσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.

10 Γένεσθ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πισεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου ἔκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ ἔκ ἐστι.

11 Ἐγὼ ὁ Θεός, καὶ ἄνεξ ἐστὶ πᾶρεξ ἐμὲ σῶζων.

12 Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔστησα, ὠνειδίσα καὶ ἔκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός.

13 Ἐτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ ἔκ ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαίρετός· ποιήσω, καὶ τίς ἀποσρέψει αὐτό;

14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ λυτρεύμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος ὁ Ἰσραὴλ, Ἐνεκεν ὑμῶν ἀποσελῶ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοῖς διδύσονται.

15 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός ὁ ἅγιος ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλεῖα ὑμῶν.

16 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεός διδὼς ἐν θαλάσῃ ὁδόν, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῶν τρίβον,

17 Ὁ ἐξαγαγὼν ἄρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν· ἀλλ' ἐποιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀναστή-

σονται, ἐσθῆσθησαν ὡς λῖνον
ἐσθῆσμένον.

18 Μὴ μνημονεύει· τὰ πρῶ-
τα, καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλο-
γίζεσθε.

19 Ἰδὲ ἐγὼ ποιῶ καινὰ ἅ-
νῃν ἀνατελεῖ, καὶ γνώσεσθε αὐ-
τά· καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ
ὁδόν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποτα-
μὸν.

20 Εὐλογήσασί με τὰ θηρία
καὶ ἀγροῖ, σιρῆνες, καὶ θυγατέ-
ρες σαρδῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ
ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμὸν ἐν τῇ
ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου.
τὸ ἐκλεκτόν,

21 Λαόν μου ὃν περιποίησα-
μην τὰς ἀρετάς μου διηγεί-
σθαι.

22 Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰα-
κώβ, καὶ ἐπὶ κοπιᾷσαι σε ἐποίησα
Ἰσραὴλ.

23 Οὐκ ἤνεγκάς μοι πρῶ-
βατά σε καὶ ὀλοκαρπώσεώς σε,
καὶ ἐν ταῖς θυσίαις σε ἐδόξα-
σάς με· καὶ ἐδόλωσά σε ἐν θυ-
σίαις, καὶ ἐγχοπον ἐποίησά σε
ἐν λιθάνῳ·

24 Οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυ-
ρίῳ θυσιάσμα, καὶ τὸ σῆμα τῆ
θυσιῶν σε ἐπεθύμησα· ἀλλὰ
ἐν ταῖς ἀμαρτίαις σε προ-
έστης μου, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις
σε.

25 Ἐγὼ εἰμι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐξ-
αλείφω τὰς ἀνομίας σε ἐνεκεν

ἐμῆ, καὶ τὰς ἀμαρτίας σε, καὶ
οὐ μὴ μνησθῆσομαι.

26 Σὺ δὲ μνήσθητι, καὶ κρι-
θῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας
σε πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς.

27 Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶ-
τοι, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνό-
μησαν εἰς ἐμέ.

28 Καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες
τὰ ἁγία μου· καὶ ἔδωκα ἀπω-
λέσαι Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς
ὄνειδισμόν.

Κεφ. μδ'. 44.

ΝΤΝ δὲ ἄκουσον Ἰακώβ ὁ
παῖς μου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν
ἐξελεξάμην.

2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς
ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε
ἐκ κοιλίας, Ἐτι βοηθηθήσῃ·
μὴ φοβῆ· παῖς μου Ἰακώβ, καὶ
ἠγαπημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελε-
ξάμην.

3 Ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν
δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύ-
δρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τὸ σπέρμα σε, καὶ τὰς εὐ-
λογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σε,

4 Καὶ ἀνατελεῖσιν ὡς ἀνα-
μέσον ὕδατος χόρτος, καὶ ὡς
ἰτέα ἐπὶ παρὰ ῥέον ὕδωρ.

5 Οὗτος εἶπεν, Τῷ Θεῷ εἰμι,
ἄνθρωπος βοηθήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι
Ἰακώβ· καὶ ἕτερος ἐπιγράψει
χειρὶ αὐτοῦ, Τῷ Θεῷ εἰμι, καὶ
ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοη-
θῆσεται.

6 Οὕτως λέγει ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ῥυσαίμενος αὐτὸν Θεὸς σαβαὼθ, Ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα πλὴν ἐμεῖ ἐκ ἑγὼ Θεός.

7 Τίς ὥσπερ ἐγώ; εἴπω, καὶ καλεσάτω, καὶ ἀναγγελάτω, καὶ ἐτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἀνθρώπων εἰς τὸ αἶωνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ ἧ' ἐλθεῖν ἀναγγελάτωσαν ὑμῖν.

8 Μὴ παρακαλύπτεισθε, μηδὲ πλανᾶσθε· ἐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠκωτίσασθε, καὶ ἀπήγγελα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς εἰτε, εἴ εἰ Θεὸς πλὴν ἐμεῖ.

9 Καὶ ἐκ ἠκυσαν τότε οἱ πλάσσαντες· καὶ οἱ γλύφαντες, πάντες μάταιοι, ποιῶντες τὰ καταδύμια αὐτῶν, ἃ ἐκ ὠφελήσκει αὐτοῖς· ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται.

10 Οἱ πλάσσαντες Θεὸν, καὶ γλύφαντες πάντες ἀνωφελῆ,

11 Καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηρανθήσαν· καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες, καὶ ἐπιάτωσαν ἄμα· καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἄμα·

12 Ὅτι ὥσπερ τέκτων σίδερον· συνεκάρνησεν ἐργάσατο αὐτὸ, καὶ ἐν τερέτρῳ ἐποίησεν αὐτὸ, καὶ ἐργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῷ ἐσχύος αὐτοῦ, καὶ πεινάσκει, καὶ ἀσθενεῖ, καὶ οὐ

μὴ πῖν ὕδωρ.

13 Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλου, ἐποίησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτὸ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς, καὶ ὡς ὠραιότηθα ἀνθρώπου, γῆσαι αὐτὸ ἐν αἰκῷ.

14 Ἐκοψε ξύλον ἐκ ἑ' ὄρου μῆ, ὃ ἐφύτευσε κύριος, πῖτον, καὶ ὑετὸς ἐμήκυκεν,

15 Ἵνα ἡ ἀνθρώποις εἰς καὶ σιν· καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ, ἐθερμάνθη, καὶ καύσαντες ἐπεψαν ὄρτους ἐπ' αὐτῶν· τὸ δὲ λοιπὸν ἐργάσαντο θεοί, καὶ προσκυνῶσιν αὐτοῖς·

16 Οὐ τὰ ἡμῖν αὐτὰ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ ἧ' ἡμίσεως αὐτῆς ἐπεψεν ἐν ταῖς ἐκδραξίν ὄρτους, καὶ ἐπ' αὐτῆς κρέας ἐπλήσας ἔφαγε, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ θερμανθεὶς εἶπεν, Ἰδοὺ μοι, ὅτι ἐθερμάνθην, καὶ εἶδον πῦρ.

17 Τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς Θεὸν γλυπτὸν, καὶ προσκυνεῖ, καὶ προσεύχεται λέγων, Ἐξέλαι με, ὅτι θεὸς μὲ εἶ σύ.

18 Οὐκ ἐλπίσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν ἔβλεπαν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τῷ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.

19 Καὶ ἐκ ἰλογίσαστο τῇ ψυχῇ αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὰ ἡμῖν αὐτὰ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπεψεν ἐπὶ

τῶ ἀνδράκων αὐτῶ ἀρτες, καὶ ὀπλήσας κρέα ἔφαγε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῶ εἰς βδέλυγμα ἐποίησε, καὶ προσκυνῶσιν αὐτῷ.

20 Γινώθι ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πλανῶνται, καὶ οὐδεὶς δύναται ἐξελεῖσθαι τὴν ψυχὴν αὐτῶ· ἴδετε, ἕκ ἐρεῖτε, "Οτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μου.

21 Μνήσθητι ταῦτα Ἰακώβ καὶ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μου εἶ σύ, ἐπλασά σε παῖδά μου, καὶ σύ Ἰσραὴλ μὴ ἐπικλανθάνῃς μου.

22 Ἰδὲ γὰρ ἀπῆλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σου, καὶ ὡς γνόφον ἢ ἁμαρτίαν σου· ἐπὶ γράφῃθι πρὸς με, καὶ λυτρώσομαι σε.

23 Εὐφράνῃτε ἔρανοί, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ· σάλπισατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βενοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς τὸν Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ δοξασθῆσεται.

24 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ λυτρεύμενός σε, καὶ πλάσσω σε ἐκ κοιλίας, Ἐγὼ Κύριος ὁ συντελὼν πάντα, ἐξέτενα τὸν ἔρανόν μου, καὶ ἐξέρευσά τὴν γῆν.

25 Τίς ἕτερος διασκηδάσει σημεῖα ἐν γῆσι, καὶ μαντείαις ἀπὸ καρδίας; ἀπογρέφων φρονίμους εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ τὴν βελὴν αὐτῶν μωραίνων,

26 Καὶ ἰσὼν ῥῆμα παιδὸς αὐτῶ, καὶ ἢ βελὴν τῶ ἀγγέλου· αὐτῶ ἀληθεύων· ὁ λέγων τῇ Ἱερουσαλὴμ, Κατοικήθησιν, καὶ ταῖς πόλεσι τῆς Ἰουδαίας, Οἰκοδομηθήσεσθε, καὶ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ.

27 Ὁ λέγων τῇ ἀβύσσῳ, Ἐρημαθήσῃ, καὶ τὰς ποταμούς σου ξηρανῶ.

28 Ὁ λέγων Κύριω φρονεῖν, καὶ πάντα τὰ θελήματα μου ποιήσει· ὁ λέγων Ἱερουσαλὴμ, Οἰκοδομηθήσῃ, καὶ τὸ οἶκον τὸν ἁγίον μου θεμελιώσω.

Κεφ. μέ. 45.

Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριστῷ μου Κύριω, οὗ ἐκράτησα τὴν δεξιάν, ἐπακῶσαι ἔμπροσθεν αὐτῶ ἔθνη, καὶ ἰσχυρὸν βασιλέων διάρρηξαι· ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτῶ θύρας, καὶ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται.

2 Ἐγὼ ἔμπροσθέν σου πορεύσομαι, καὶ ὄρη ὀμαλῶν, θύρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συγκλάσω.

3 Καὶ δώσω σοι θησαυροὺς σκοτεινοὺς, ἀποκρύφους, ἀοράτους ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῶς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σου, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ.

4 "Ενεκεν τῶ παιδός μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσραὴλ τῶ ἐκλεκτοῦ μου, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί

σε, καὶ προσδεξομαί σε· σὺ δὲ ἐκ ἔγνωνς με,

5 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμῶ Θεός· ἐνίσχυσά σε, καὶ ἐκ ἤδεις με.

6 Ἵνα γινῶσιν οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίκ καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν, ὅτι ἐκ ἔστι Θεός πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔστιν ἔτι.

7 Ἐγὼ ὁ καλῶσκευάσας φῶς, καὶ ποιήσας σκότος, ὁ ποιῶν εἰρήνην, καὶ κτίζων κακὰ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα.

8 Εὐφρανθήτω ὁ ἕρηνος ἄνθρωπος, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατελᾷτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατελᾷτω ἅμα· ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ κτίσας σε.

9 Ποῖον βάλιον κατεσκεύασα ὡς πηλὸν κεραμῆως; μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροῖριάσει ἢ γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν; μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμῇ, Τί ποιῆς ὅτε ἐκ ἐργάζῃ, ὅθεν ἔχῃς χεῖρας; μὴ ἀποκριθήσεται τὸ πλάσμα πρὸς ἢ πλάσαντα αὐτό;

10 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ, Τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρὶ, Τί ὠδίσεις;

11 Ὅτι ἔτω λέγει Κύριος ὁ Θεός ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα, Ἐρωτήσατέ με περὶ ἢ υἱῶν μου, καὶ

περὶ ἢ ἔργων ἢ χειρῶν μου ἐντεῖλασθέ μοι.

12 Ἐγὼ ἐποίησα γῆν, καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ χειρὶ μου ἐγερῶσα ἢ ἕρηνον, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄγροισιν ἐντετελάμην.

13 Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλεία, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτῆς εὐθεῖαι· ἔτος οἰκοδομήσει ἢ πόλιν μου, καὶ ἢ αἰχμαλωσίαν ἢ λαὸν μου ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος σαβαώθ.

14 Οὕτω λέγει Κύριος σαβαώθ, Ἐκοπίασεν Αἴγυπτος, καὶ ἐμπορία Αἰθιοπῶν, καὶ αἱ Σαβαῖμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται ὄξλοι, καὶ ὀπίσω σε ἀκολουθήσουσι· δεδεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται πρὸς σέ, καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐστι, καὶ ἐκ ἔστι Θεός πλὴν σε.

15 Σὺ γὰρ εἶ Θεός, καὶ ἐκ ἠδόμεν, ὁ Θεός τῷ Ἰσραὴλ σωτήρ.

16 Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ· ἐγκαινίζεσθε πρὸς μέ νῆσοι.

17 Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίου σωτηρίαν αἰώνιον· ἐκ αἰσ-

χυνθήσονται, ἔδὲ μὴ ἐντρα-
πῶσιν ἕως 5 αἰῶνος ἔτι.

18 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ
ποιήσας τὸ ἔρπον, 5τος ὁ Θεὸς
ὁ καταδείξας τὸ γῆν, καὶ ποιή-
σας αὐτήν, αὐτὸς διαίρειν αὐ-
τήν, ἐκ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐ-
τήν, ἀλλὰ καθαιρεῖσθαι ἔπλα-
σεν αὐτήν, Ἐγὼ εἰμι Κύριος,
καὶ ἐκ ἔστιν ἔτι.

19 Οὐκ ἐν κρυφῇ λελάκηκα,
ἔδὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῇ· ἐκ
ἔπα τῷ σπέρματι Ἰακώβ,
Μάταιον ζητήσατε· ἐγὼ εἰμι
ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δι-
καιοσύνην, καὶ ἀναγγέλλων ἀλή-
θειαν.

20 Συναχθετε, καὶ ἤνετε,
βελύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι
ἀπὸ τοῦ ἔθνων· ἐκ ἔγνωσαν οἱ
αἰρουῖτες τὸ ξύλον γλύμμα αὐ-
τῶν, καὶ οἱ προσευχόμενοι πρὸς
θεοὺς, οἱ οὐ σώζουσιν.

21 Εἰ ἀναγγελοῖσιν, ἐγγισά-
τωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα, τίς
ἀκρῶς ἐποίησε ταῦτα ἐπ' ἀρ-
χῆς· τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν· ἐγὼ
ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔστιν ἄλλος πλην
ἐμοῦ· δίκαιος καὶ σωτὴρ, ἐκ ἔστι
πάρεξ ἐμοῦ.

22 Ἐπιγράφετε ἐπ' ἐμὲ, καὶ
σωθήσεσθε, οἱ ἅπ' ἰσχύατε τὸ
γῆς· ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ ἐκ
ἔστιν ἄλλος.

23 Κατ' ἐμαυτὸν ὁμνῶ, εἰ
μὴ ῥελεύσεται ἐκ 5 γόματός

μου δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μου με-
ἀπογραφῇσονται·

24 Ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν
γένυ, καὶ ὁμῶται πᾶσα γλῶσ-
σα τῷ Θεῷ,

25 Αἰγῶν, Δικαιοσύνη καὶ
δόξα πρὸς αὐτὸν ἤξει, καὶ αἰσ-
χυνθήσονται πάντες οἱ διορί-
ζοντες αὐτές.

26 Ἀπὸ Κυρίου δικαιοθήσου-
ται, καὶ ἐν τῷ Θεῷ ἐνδοξασθή-
σεται πᾶν τὸ σπέρμα τῶν υἱῶν
Ἰσραὴλ.

Κεφ. 46.

ΕΠΕΣΣΕ Βῆλ, συνήριβη Να-
βῶ, ἐγένετο τὰ γλυπῆα
αὐτῶν εἰς θρησκίαν, καὶ τὰ κτήνη
αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα· εἰς
φρετίον κοπιῶντι ἐκλειμμένῳ,

2 Καὶ πεινῶντι, ἐκ ἰσχύοντι
ἅμα, οἱ οὐ δύνησονται σωθῆναι
ἀπὸ πολλέμου, αὐτοὶ δὲ αἰχμαί-
λωτοι ἤχθησαν.

3 Ἀπετέ μου οἶκος 5 Ἰα-
κώβ, καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τῷ
Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοι-
λίας, καὶ παιδευόμενοι ἐκ παι-
δῆς

4 Ἐως γήρας· ἐγὼ εἰμι, καὶ
ἕως αὖ καταγηράσατε, ἐγὼ
εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ
ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ
ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς.

5 Τίμι μοι ὁμοιώσατε; ἰδοὶ,
τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι.

6 Οἱ συμβαλλόμενοι χεῖρ

σὶν ἐν μαρσούπαις, καὶ ἀργύ-
ρον ἐν ζυγῷ, γήσονται ἐν γαθ-
μῷ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσο-
χόον ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ
κύψαντες προσκυνῶσιν αὐτοῖς.

7 Αἰρῶσιν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὄρει,
καὶ πορεύονται· εἰὰν δὲ θῶσιν
αὐτὸ ἐπὶ τῷ τόπῳ αὐτῶν, ρένει,
οὐ μὴ κινήθῃ· καὶ ὅς εἰαν βο-
ήσῃ πρὸς αὐτόν, οὐ μὴ εἰσα-
πάσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ
αὐτόν.

8 Μυήσθητε ταῦτα, καὶ γε-
νάχατε, μετανοήσατε οἱ πτε-
πλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρ-
δίᾳ,

9 Καὶ ρηθήσθητε τὰ πρότερα
ἀπὸ τῷ αἰῶνος, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ
Θεὸς, καὶ ἐκ ἔκω ἐπὶ πλὴν
ἐμῷ,

10 Ἀναγγέλλων πρότερον τὰ
ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ
ἅμα συνετελέσθῃ καὶ εἶπα,
Ἰᾶσα ἡ βουλή μου γήσεται,
καὶ πάντα ὅσα βεβέλευμαι,
ποιήσω·

11 Καλῶν ἀπὸ ἀνατελῶν
πτενῶν, καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν
παῖ ὧν βεβέλευμαι, ἐλάλῃσα,
καὶ ἥγαγον, ἐκτίσω καὶ ἐποιήσα,
ἥγαγον αὐτόν, καὶ εὐώδωσα τὴν
οἶδον αὐτῶν.

12 Ἀκούσάτε μου οἱ ἀπολω-
λεκότες τῇ καρδίᾳ, οἱ μακραῖν
ἀπὸ τῇ δικαιοσύνης.

13 Ἠγύλισα τὴν δικαιοσύνην

μου, καὶ τῇ σωτηρίᾳ μου παρ' ἐμοῦ
οὐ βραδυνῶ· ὅδεκα ἐν Σιών
σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ ἐκ ὀχ-
ασμα.

Κεφ. 47.

ΚΑΤΑΒΗΘΙ, κάθισον ἐπὶ
τῇ γῇ παρθένος θυγάτηρ
Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τῇ γῇ
θυγάτηρ Καλδαίων, ὅτι ἐκέτι
προσεθήσῃ κληθῆναι ἀπαλή
καὶ τυφερά.

2 Ἀλῶε μύλον, ἄλῃσον ὀ-
λευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατα-
κάλυμμα σε, ἀνακάλυψαι τὰς
ποληάς, ἀνάσυρε τὰς κήμας,
διάβηθι ποταμούς·

3 Ἀνακαχυθῆσεται ἡ αἰ-
σχύνῃ σε, φανήσονται οἱ ὄνει-
δισμοί σε· τὸ δίκαιον ἐκ σοῦ
λήψομαι, ἐκέτι μὴ παραδῶ
ἀνδρώποισ.

4 Ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος
σαβαώθ, ὄνομα αὐτῷ Ἅγιος
Ἰσραὴλ.

5 Κάθισον κατανευγμένη,
εἰσελθε εἰς τὸ σκότος θυγάτηρ
Καλδαίων, ἐκέτι μὴ κληθῇσῃ
ἰσχύς βασιλείας.

6 Παροξύνῃ ἐπὶ τῷ λαῷ
μου, ἐμίανας τῇ κληρονομίᾳ μου·
ἐγὼ ἔδωκα αὐτὰς εἰς τὴν χεῖρά
σε, σὺ δὲ ἐκ ἔδωκας αὐτοῖς
ἔλεος, τῷ πρεσβυτέρῳ ἐβάρυνας
τῇ ζυγῶν σφόδρα,

7 Καὶ εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα
ἔσται ἄρχουσα· ἐκ ἐνέσας

ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σε, ὅδε ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα.

8 Νῦν δὲ ἄκουε ταῦτα τρυφερά, ἡ καθήμενή, ἡ πεποιδυῖα, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγὼ εἰμι, καὶ ἔκ ἐστιν ἑτέρα, οὐ καθιῶ χώρα, ὅδε γνωσσομαι ὀρφανίαν.

9 Νῦν δὲ ἤξει ἐπὶ σέ τὰ δύο ταῦτα ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἀτεκνία καὶ χηρεία ἤξει ἐξαίφνης ἐπὶ σέ, ἐν τῇ φαρμακείᾳ σε, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἰπαιοῶν σε σφόδρα,

10 Τῇ ἐλπίδι ἡ πονηρίας σε· σὺ γὰρ εἶπας, Ἐγὼ εἰμι, καὶ ἔκ ἐστιν ἑτέρα· γνωῶθι, ἡ σύνοισις τῶν ἑσται, καὶ ἡ πορνεία σε σοὶ αἰσχύνη· καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σε, Ἐγὼ εἰμι, καὶ ἔκ ἐστιν ἑτέρα.

11 Καὶ ἤξει ἐπὶ σέ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνωῖς· βόθρυος, καὶ ἐμπροσθὶ εἰς αὐτόν· καὶ ἤξει ἐπὶ σέ τάλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνησῇ καθαρά γενέσθαι· καὶ ἤξει ἐπὶ σέ ἐξαπίνης ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ.

12 Στήθι· νῦν ἐν ταῖς ἰπαιοδαῖς σε, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σε, ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σε, εἰ δυνησῇ ὠφελθῆναι.

13 Κεκοπίακας ἐν ταῖς βελαιῖς σε· στήτωσαν δὴ καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι ἃ ἔρα-

νῶ, οἱ ὀρῶντες τὰς ἀστέρας ἀναγνυελάτωσάν σοι, τί μέλλει ἐπὶ σέ ἔρχεσθαι.

14 Ἰδὲ πάντες ὡς φρύγαννα ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται· ἡ ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός· ὅτι ἔχεις ἄνδρακας πυρός· καθίσαι ἐπ' αὐτάς,

15 Οὗτοι ἔσονται σοι βοήθεια· ἐκοπίαςας ἐν τῇ μεταβολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανηθή, σοὶ δὲ ἔκ ἐστὶ σωτηρία.

Κεφ. μὴ. 48.

ΑΚΟΤΣΑΤΕ ταῦτα οἶκος Ἰακώβ, οἱ κεκλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐξ Ἰεζα ἐξελθόντες, οἱ ἠμύνοντες τῷ ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ, μιμησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας, ὅδε μετὰ δικαιοσύνης,

2 Καὶ ἀντερχόμενοι τῷ ὀνόματι ἡ πόλεως ἡ ἀγίας, καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηρίζόμενοι· Κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ.

3 Τὰ πρότερα ἐτι ἀνῆγγελα, καὶ ἐκ ἃς σῶματός με ἐξῆλθε, καὶ ἀκυσθὸν ἐγένετο· ἐξάπινά ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθε.

4 Γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρόν σιδηρεὺς ὁ τραχηλός σε, καὶ τὸ μέτωπόν σε χαλκῶν.

5 Καὶ ἀνῆγγελά σοι πάλαι

ἃ πρὶν εἰσεῖν ἐπὶ σέ· ἀκυσόν
σοι ἐποίησα, μὴ ποτε εἴπῃς,
"Ὅτι τὰ εἰδωλά μοι ἐποίησε,
καὶ εἴπῃς, "Ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ
τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι.

6 Ἦκέσατε πάντα, καὶ ὑμεῖς
ἐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ ἀκυσά σοι
ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ ἔ νυν,
ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ
εἴπῃς,

7 Νῦν γίνεται, καὶ οὐ πάσαι,
καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκυσ-
σας αὐτά· μὴ εἴπῃς, Ναὶ γι-
νώσκω αὐτά.

8 Οὔτε ἔγνωσ, ἔτε ἠπίγω,
ἔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοῖξά σε τὰ
ἔντα· ἔγνω γὰρ, ὅτι ἀδελφῶν
ἀδελφῆσαις, καὶ ἀνομος ἔτι ἐκ
κοιλίας κληθήσῃ.

9 Ἐνεκεν τῇ ἐμῇ ὀνόματος
δείξω σοι ἥ θυμὸν μου καὶ τὰ
ἐνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σέ, ἵνα
μὴ ἐξολοθρεύσω σε.

10 Ἰδὲ πέπρακά σε, ἐκ ἔ-
νεκεν ἀργυρίᾳ· ἐξελάμην δέ σε
ἐκ καμίνε πτωχείας.

11 Ἐνεκεν ἐμῇ ποιήσω σοι,
ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλῆται,
καὶ ἥ δόξαν μου ἐτίρω οὐ δώσω.

12 Ἀκίε μου Ἰακώβ, καὶ Ἰσ-
ραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγὼ εἰμι
πρῶτος, καὶ ἐγὼ εἰμι εἰς τὸν
αἰῶνα.

13 Καὶ ἡ χεὶρ μου ἐδεμελί-
ωσε ἥ γῆν, καὶ ἡ δεξιὰ μου ἐτε-
ρέωσε ἥ ἕρπικον· καλίσω αὐτὲς,

καὶ σήσονται ἅμα,

14 Καὶ συναχθήσονται πάν-
τες, καὶ ἀκέσσονται· τίς αὐτοῖς
ἀνήγισε ταῦτα; ἀγαπῶν σε
ἐποίησα τὸ θέλημά σε ἐπὶ
Βαβυλῶνα, τοῦ ἄραι σπέρμα
Χαλδαίων.

15 Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκά-
λεσα, ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐώ-
δωσα ἥ ὁδὸν αὐτῆς.

16 Προσαγάγετε πρὸς μέ,
καὶ ἀκέσατε ταῦτα· ἐκ ἀπ'
ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελάληκα· ἡ-
νίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἦμην, καὶ νῦν
Κύριος Κύριος ἀπέστειλέ με, καὶ
τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

17 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ῥυ-
σάμενός σε, ἅγιος Ἰσραὴλ,
Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός σου, δίδειχά
σοι ἥ εὐρεῖν σε ἥ ὁδὸν ἐν ἣ πο-
ρεύσῃ ἐν αὐτῇ.

18 Καὶ εἰ ἤκυσας ἥ ἐντολῶν
μου, ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς
ἡ εἰρήνη σε, καὶ ἡ δικαιοσύνη
σε ὡς κύμα θαλάσσης.

19 Καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμ-
μος τὸ σπέρμα σε, καὶ τὰ ἐκ-
γονα ἥ κοιλίας σε ὡς ὁ χῆς ἥ
γῆς· εἰ δὲ νῦν ἐ μὴ ἐξολοθρευ-
θῇς, εἰ δὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά
σε ἐνώπιον ἐμῆς.

20 Ἐξέλθε ἐκ Βαβυλῶνος
φεύγων ἀπὸ ἥ Χαλδαίων, φω-
τὴν εὐφροσύνης ἀναγίσκεσθε, καὶ
ἀκυσὸν γενέσθω τῆτο, ἀναγ-
γίσκεσθε ἕως ἐσχάτης τῆς γῆς·

λέγετε, Ἐρρύσατο Κύριος τὸν
δύλον αὐτοῦ Ἰακώβ·

21 Καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι'
ἐρήμης ἄξει αὐτὰς, ὕδωρ ἐκ πέ-
τρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθή-
σεται πέτρα, καὶ ρυήσεται ὕ-
δωρ, καὶ πίεται ὁ λαὸς μου.

22 Οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει
Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν.

Κεφ. μθ'. 49.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ με νῆσοι, καὶ
προεχέετε ἔθνη, Διὰ χρό-
νου πολλῆς σιγῆται, λέγει Κύ-
ριος, ἐκ κοιλίας μητρός μου
ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου,

2 Καὶ ἔθηκε τὸ σῶμα μου ὡς
μάχαيران ὀξείαν, καὶ ὑπὸ τὴν
σκόπην τῆ χειρὸς αὐτοῦ ἐκρυψέ
με· ἔθηκε με ὡς βέλος ἐκλεκ-
τὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ
ἐκρυψέ με,

3 Καὶ εἶπέ μοι, Δούλος με εἶ
σύ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξα-
σθήσομαι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Κενὼς ἐκο-
πίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς ἔδην
ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διατέτο ἡ
κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ
πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.

5 Καὶ νῦν ἔτω λέγει Κύριος,
ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δούλου
ἐαυτοῦ, ὃ συναγαγεῖν τὸν Ἰα-
κώβ πρὸς αὐτόν, καὶ Ἰσραὴλ
συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσο-
μαι ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ Θεὸς
μου ἔσται μοι ἰσχύς.

6 Καὶ εἰπὶ μοι, Μίγα σοι
ἐστὶ τὸ κληθῆναι σε παῖδά μου,
ὃ γῆσαι τὰς φυλάς Ἰακώβ, καὶ
τὴ διασπαρὰν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπι-
γρῆψαι· ἰδὲ δέδωκά σε εἰς δια-
θήκην γένεος, εἰς φῶς ἰδνῶν, ὃ
εἶναι σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐν
σχάτι τῆ γῆς.

7 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ ρυπ-
σάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
Ἀγιάσατε τὸ φαυλίζοντα τὴν
ψυχὴν αὐτοῦ, τὸ βδελυσσόμενον
ὑπὸ τῶν ἰδνῶν τῶν μέλων τῶν ἀρ-
χόντων· βασιλεῖς ὀψονται αὐ-
τόν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες,
καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ, ἕνεκεν
Κυρίου· ὅτι πιστὸς ἐστὶν ὁ ἅγιος
Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμεν σε.

8 Οὕτως λέγει Κύριος, κατε-
ρῶν δεκτῷ ἐπέγκυσά σε, καὶ ἐν
ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐδοθήσά σοι,
καὶ ἐπλάσά σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς
διαθήκην ἰδνῶν τοῦ καταστῆσαι
τὴν γῆν, καὶ κληρονομήσαι κλη-
ρονομίας ἐρήμους,

9 Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς,
Ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκό-
τει, ἀνακαλυφθῆναι· ἐν πά-
σαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται,
καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβουσιν ἡ
νομὴ αὐτῶν.

10 Οὐ πειρασθήσιν, ἔδὲ δι-
ψήσουσιν, ἔδὲ πατάξαι αὐτὰς
ὁ καύσων, ἔδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ
ἐλεῶν αὐτὰς παρακαλέσῃ, καὶ
διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτὰς.

11 Καὶ θήσω πᾶν ἔρος εἰς ὁδόν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκυμα αὐτοῖς.

12 Ἰδὲ ἔτοι πόρρωθεν ἤξευσιν, ἔτοι ἀπὸ Βαβυλῶν καὶ θάλασσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν.

13 Εὐφραίνεσθε ὕψανοί, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸ λαὸν αὐτῶν, καὶ τὰς ταπηνὰς τῶν λαῶν αὐτῶν παρέκαλεσεν.

14 Εἶπε δὲ Σιών, Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὅτι Κύριος ἐπελάθειτό με.

15 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τῇ παιδίᾳ αὐτῆς, ἢ ὅ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆ κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνή, ἀλλ' ἐγὼ ἐκ ἐπιλήσομαι σου, εἶπε Κύριος.

16 Ἰδὲ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφηκά σε τὰ τεῖχην, καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντός,

17 Καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑπὸ ὧν καθηρέθης, καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ.

18 Ἄρον κύκλῳ τὰς ὀφθαλμούς σε, καὶ ἴδε πάντας, ἰδὲ συνήχθησαν καὶ ἤλθουσιν πρὸς σέ. Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι πάντας αὐτὰς ὡς κόσμον ἐνδύσῃ, καὶ περιδήσεις αὐτὰς ὡς κόσμον νύμφην.

19 Ὅτι τὰ ἔρημά σε καὶ τὰ κατεφθαρμένα καὶ πεπρωμένα, ὅτι νῦν γενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων, καὶ μακρυυδήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε.

20 Ἐρῶσι γὰρ εἰς τὰ ὕψα σε οἱ υἱοί σε, ὡς ἀπολώλεκας, Στινός μοι ὁ τέπας, πωήσόν μου τόπον ἵνα κατοικήσω..

21 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σε, Τίς ἐγέννησέ μοι τέτνες; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, τέτνες δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη, ἔτοι δὲ μοι πῶ ἦσαν;

22 Οὕτως λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ αἶρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς ἡσυχὰς ἀρῶ σύσσημόν μου, καὶ ἄξωσι τὰς υἱὰς σε ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγατέρας σε ἐπ' ὤμων ἀρῶσι.

23 Καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθῆναι σοι, αἱ δὲ ἀρχεσσαι αὐτῶν τροφοί σοι· ἐπὶ πρόσωπον δὲ γῆς προσκυνήσασί σε, καὶ τὸν χεῖν τὸν ποδῶν σε λείξωσι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ ἐκ αἰσχυνηθήσονται οἱ ὑπομνηστές μου.

24 Μὴ λήψεται τις παρὰ γίγαντες σκῶλα; καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως, σωθήσεται;

25 Ὅτι ἔγω λέγει Κύριος, Ἐὰν τις αἰχμαλωτεύσῃ γί-

ἡγάντα, λήψεται σκύλα· λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντες σωθήσεται· ἐγὼ δὲ ἢ κρίσιν σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τὰς υἱὰς σε ῥύσσομαι.

26 Καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε· τὰς σάρκας αὐτῶν, καὶ πίνουνται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ μεθυσθήσονται· καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ῥυσαίμενός σε, καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακώβ.

Κεφ. ν. 50.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, Ποῖον τὸ βιβλίον ἔαπαξασίς τῆς μητρὸς ὑμῶν, ἢ ἐξαπέσειλα αὐτήν; ἢ τίνι ὑπόχρεω ὑπέσφακα ὑμᾶς; ἰδὲ ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν ἐπράδητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέσειλα ἢ μητέρα ὑμῶν.

2 Τί ὅτι ἤλθον, καὶ ἐκ ἦν ἄνθρωπος; ἐκάλεσα, καὶ ἐκ ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ ἐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου ἢ ῥύσασθαι; ἢ ἐκ ἰσχύω ἢ ἐξελεῖσθαι; ἰδὲ τῷ ἐλεγμῷ μου ἐξηρημώσω ἢ θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμὰς ἐρήμους, καὶ ξηρανθήσονται αἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ ἢ μὴ εἶναι ὕδωρ, καὶ ἀποθανεῖναι ἐν δίψει.

3 Ἐνδύσω ἢ ἔρανὸν σκότος, καὶ ὡς σάκκον θήσω τὸ περιβόλαιόν αὐτῶν.

4 Κύριος Κύριος δίδωσί μοι

γλῶσσαν παιδείας, ἢ γινῶναι ἥνίκα δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκε μοι πρῶτ', προσέθηκε μοι ἑτόιον ἀκούειν,

5 Καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ ἐκ ἀπειθῶ, ἐδὲ ἀντιλέγω.

6 Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ραπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου ἐκ ἀπέσρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἰμπυσμάτων,

7 Καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη· διατέτο ἐκ ἐνετραπην, ἀλλὰ ἔθηκε τὸ πρόσωπόν μου ὡς σφεαὺν πέτραν, καὶ ἔγνω ὅτι οὐ μὴ αἰσχυθῶ,

8 Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγλίσάτω μοι.

9 Ἰδὲ Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδὲ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σῆς καταφάγεται ὑμᾶς.

10 Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβέμενος ἢ Κύριον; ὑπακούσάτω ἢ φωνῇ ἢ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ ἐκ ἔσιν αὐτοῖς φῶς, πεποιῶνται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστήσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ.

11 Ἰδὲ πάντες ὑμεῖς ὡς καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ ἢ πυρὸς

ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἣ ἐξεκαύ-
σατε δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα
ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Κεφ. να'. 51.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ με οἱ διώκον-
τες τὸ δίκαιον, καὶ ζητεῖτες
τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν
σερεὰν πέτραν, ἣν ἐλατομή-
σατε, καὶ εἰς τὸ βόθυνον τὸ λάκ-
κον, ὃν ὠρύξατε.

2 Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραάμ,
τὸ πατέρα ὑμῶν, καὶ εἰς Σάρραν
τὴν ὠδίνυσαν ὑμᾶς· ὅτι εἰς ἣν,
καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ εὐλόγησα
αὐτὸν, καὶ ἡγάπησα αὐτὸν, καὶ
ἐπλήθυνα αὐτόν.

3 Καὶ σὺ νῦν παρακαλέσω
Σιών, καὶ παρεκάλεσα πάντα
τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ θῆσω τὰ
ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον,
καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὡς
παράδεισον Κυρίου· εὐφροσύνην
καὶ ἀγαλλίαμα εὐρήσασιν ἐν
αὐτῇ, ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν
αἰνέσεως.

4 Ἀκούσατέ με, ἀκούσατέ με
λαὸς με, καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς
μέ ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ'
ἐμὲ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις
με εἰς φῶς ἔθνων.

5 Ἐγγίξει ταχὺ ἡ δικαιο-
σύνη με, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς
τὸ σωτήριόν με, καὶ εἰς τὸ βρα-
χίονά με ἔθνη ἐλπιδέουσιν· ἐμὲ
νῆσοι ὑπομεινέουσιν, καὶ εἰς τὸ βρα-
χίονά με ἐλπιδέουσιν.

6 Ἀραγε εἰς τὸ ἔρανον τὰς
ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἐμβλέψατε
εἰς τὸ γῆν κάτω· ὅτι ὁ ἔρανος
ὡς καπνὸς ἐξερεώθη, ἡ δὲ γῆ
ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, σὶ
δὲ κατοικοῦντες ὥσπερ ταῦτα
ἀποθάνονται, τὸ δὲ σωτήριόν
με εἰς τὸ αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δι-
καιосύνη με οὐ μὴ ἐκλείπῃ,

7 Ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες
κρίσιν, λαὸς οὗ ὁ νόμος μου ἐν
τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· μὴ φοβεῖσθε
ὀνειδισμόν ἀνθρώπων, καὶ τῷ
φauλισμῷ αὐτῶν μὴ ἠτήσθε.

8 Ὡς γὰρ ἱμάτιον βρωθή-
σεται ὑπὸ χρόνου, καὶ ὡς ἔρια
βρωθήσεται ὑπὸ σιτοῦ· ἡ δὲ
δικαιосύνη με εἰς τὸ αἰῶνα ἔσται,
τὸ δὲ σωτήριόν με εἰς γενεὰς
γενεῶν.

9 Ἐξεγείρε ἐξεγείρε Ἰερου-
σαλὴμ, καὶ ἐνδύσαι τὸ ἰσχύον τῷ
βραχίονός σε, ἐξεγείρε ὡς ἐν
ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰ-
ῶνος.

10 Οὐ σὺ εἶ ἡ ἱερμῆσα θά-
λασσαν, ὕδωρ αὐτὸς σε πλη-
θους· ἡ θείσα τὰ βάθη τῆς
θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεις ρυ-
μένοισι·

11 Καὶ λελυτρωμένοις· ὑπὸ
γὰρ Κυρίᾳ ἀποστροφῆσονται, καὶ
ἤξουσιν εἰς Σιών μετ' εὐφροσύνης
καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου· ἐπὶ
κεφαλῇ γὰρ αὐτῶν αἰνεῖσις καὶ
εὐφροσύνη καταλήψεται αὐ-

τές· ἀπὶ θρα ὁδὺν καὶ λύπη καὶ
συναγμός.

12 Ἐγὼ εἰμι, ἐγὼ εἰμι ὁ
παρακαλῶν σε· γινώθι τίς ἔσα
ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπου θνητοῦ,
καὶ ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώπων, οἱ ὡσεὶ
χόρτος ἐξηράνθησαν.

13 Καὶ ἐπελάθῃ Θεὸν τὸν
ποίησαντά σε, ὃ ποιήσαντα ἔ
βρανόν καὶ θεμελιώσαντά ἑ γῆν·
καὶ ἐφόβῃ αἰεὶ πάσας τὰς ἡμέρας
τὸ πρόσωπον ἃ θυμῷ ἃ θλί-
βοντός σε ὃν τρόπον γὰρ ἐβα-
λεύσατο ἃ ἄραί σε, καὶ νῦν πᾶς
ὁ θυμὸς ἃ θλίβοντός σε;

14 Ἐν γὰρ τῷ σώξῃσθαι σε
οὐ γήσεται, ἔδῃ χρονεῖ,

15 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεὸς σε, ὁ
ταράσσων τὴν θάλασσαν, καὶ
ἡχῶν τὰ κύματα αὐτῆς· Κύ-
ριος σαβαὼθ ὄνομά μου.

16 Θῆσω τὰς λόγους μου εἰς
τὸ στόμα σε, καὶ ὑπὸ ἃ σκεπᾶν ἃ
χειρὸς μου σκεπῶ σε, ἐν ἃ ἡ
ἐξησα ἃ βρανόν, καὶ ἐθεμελίωσα
ἃ γῆν· καὶ ἐρεῖ Σιών, Λαὸς μου
εἰ σύ.

17 Ἐξεγείρε· ἐξεγείρε, ἀνα-
στηθι Ἱερουσαλὴμ, ἡ πωῖσα ἐκ
χειρὸς Κυρίου τὸ ποτήριον τῷ
θυμῷ αὐτῆς· τὸ ποτήριον γὰρ
ἃ πώσω, τὸ κόνδυ ἃ θυμῷ
ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας,

18 Καὶ ἐκ ἣν ὁ παρακαλῶν
σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σε
ὧν ἔτεκες, καὶ ἐκ ἣν ὁ ἀνιλάμ-

βανόμενος ἃ χειρὸς σε, ἔδῃ ἀπὸ
πάντων τῶν υἱῶν σε ὧν ὕψω-
σας.

19 Διὸ ταῦτα ἀντικείμενά
σοι, τίς συλλυπηθήσεται σοι;
πῶμα καὶ σύντριμμα, λιμὸς καὶ
μάχηρα, τίς παρακαλέσει
σε;

20 Οἱ υἱοὶ σε οἱ ἀπορέμενοι,
οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρας πά-
σης ἐξόδῃ ὡς σευτλίον ἡμί-
εφθον, οἱ πλήρεις θυμῷ Κυ-
ρίῃ, ἐκλειυμένοι διὰ Κυρίῃ τῇ
Θεῷ.

21 Διατίθῃ ἄκουε τεταπει-
νωμένη, καὶ μεθύσῃ ἐκ ἀπὸ
οἴνου.

22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός
ὁ κρῖνων ἃ λαὸν αὐτῆς, Ἰδοὺ εἴ-
ληφα ἐκ ἃ χειρὸς σε τὸ ποτή-
ριον ἃ πώσω, τὸ κόνδυ τῷ
θυμῷ μου, καὶ οὐ προσοθήσῃ ἔτι
πλεῖν αὐτά·

23 Καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς
χεῖρας ἃ ἀδικησάντων σε καὶ
ἃ ταπεινωσάντων σε, οἱ εἶπαν
τῇ ψυχῇ σε, Κύψον, ἵνα παρ-
έλθωμεν· καὶ ἔθπας ἴσα τῇ γῇ
τὰ μέσα σε ἔξω τοῖς παραπο-
ρευομένοις.

Κεφ. νβ'. 52.

ΕΞΕΓΕΙΡΟΤ ἐξεγείρε Σι-
ῶν, ἐνδύσαι ἃ ἰσχύϊ σου
Σιών, καὶ σὺ ἐνδύσαι τὴν δόξαν
σε Ἱερουσαλὴμ πόλιν ἡ ἀγία,
οὐκέτι προσεθήσεται διελθεῖν

διὰ τῷ ἀπερίτμητος καὶ ἀκά-
θαρτος.

2 Ἐκτίναξαι τὸ χεῖν, καὶ ἀνά-
στηθι, κάθισον Ἱερουσαλὴμ, ἐκ-
δυσαι τὸ δεσμὸν τῷ τραχύλῃ σε
ἡ αἰχμαλώτος θυγάτηρ Σιών.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Δωρεὰν ἐπράθῃτε, καὶ οὐ μετὰ
ἀργυρίου λυτρωθήσεσθε.

4 Οὕτως λέγει Κύριος, Εἰς
Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαὸς μου τὸ
πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ, καὶ
εἰς Ἀσσυρίαν βίβη ἤχθησαν.

5 Καὶ νῦν τί ἐγὼ ὧδε; τάδε
λέγει Κύριος, Ὅτι ἐλύθη ὁ
λαὸς μου δωρεὰν, θαυμάζετε
καὶ ὀλούζεσθε· τάδε λέγει Κύ-
ριος, Δι' ὑμᾶς διαπαντὸς τὸ
ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν
τοῖς ἔθνεσι.

6 Διατῆτο γινώσκεται ὁ λαὸς
μου τὸ ὄνομά μου ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι ἐγὼ εἰμι αὐτὸς ὁ
λαλῶν, πᾶραιμι.

7 Ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς
πότες· εὐαγγελιζόμενος ἀκοὴν
εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀ-
γαθὰ, ὅτι ἀκυσὴν ποιήσω τὴν
σωτηρίαν σε, λέγων, Σιών βα-
σιλεύσει σε ὁ Θεός.

8 Ὅτι φωνὴ τῷ φυλασσόντων
σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα
εὐφρανθήσονται· ὅτι ὀφθαλ-
μοί πρὸς ὀφθαλμούς ὄψονται,
ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος τὴν
Σιών.

9 Ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα
τὰ ἔρημα Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἡ-
λήψε Κύριος αὐτὴν, καὶ ἱρρύ-
σατο Ἱερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἀποκαλύψῃ Κύριος
τὸ βραχίονα τὸ ἅγιον αὐτῷ ἐνώ-
τιον πάντων τῶν ἔθνων, καὶ ὀ-
ψονται πάντα ἄκρα τῆ γῆς τῇ
σωτηρίαν τῇ παρὰ τῷ Θεῷ ἡ-
μῶν.

11 Ἀπόστητε, ἀπόστητε, ἐξ-
έλθατε ἐκεῖθεν, καὶ ἀναθάρτε
μὴ ἄψυθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσης
αὐτῆς, ἀφορίσθητε αἱ φέροντες
τὰ σκεύη Κυρίου·

12 Ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς
ἐξελεύσεσθε ἐκτεφυγῇ παρού-
σεσθε· προπορεύσεται γὰρ πρό-
τερος ὑμῶν Κύριος, καὶ ὁ ἐπι-
συνάγων ὑμᾶς Θεὸς Ἰσραὴλ.

13 Ἰδὲ συνήσει ὁ παῖς μου,
καὶ ὑψωθήσεται, καὶ δοξασθήσε-
ται σφόδρα.

14 Ὅν τρόπον ἐκτίσονται
ἐπὶ σὲ πολλοί, ἕτως ἀδοκήσας
ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὸ εἶδός σε,
καὶ ἡ δόξα σε ἀπὸ πάντων ἀνθρώ-
πων.

15 Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη
πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, καὶ συνέξουσιν
βασιλεῖς τὸ σῶμα αὐτῶν· ὅτι
οἷς ἐκ ἀνηγγέλῃ περὶ αὐτῷ,
ὄψονται, καὶ οἱ ἐκ ἀκηκάσι,
συνήσασιν.

Κεφ. νγ'. 53.

Κ ΤΡΙΕ τίς ἐπίσυνε τῇ ἀκοῇ
ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυ-
ρίε τίς ἀπεκαλύφθη;

2 Ἀνηγείλαμεν ὡς παῖδιον
ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ
διψώσῃ· καὶ ἔστιν εἶδος αὐτοῦ,
καὶ δόξα· καὶ εἶδομεν αὐτόν, καὶ
καὶ εἶχεν εἶδος καὶ κάλλος·

3 Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτι-
μον, καὶ ἐκλείπον παρὰ τὰς
οὐκ ἐν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος
ἐν πληγῇ ὦν, καὶ εἰδὼς φέρειν
μαλακίαν, ὅτι ἀπέσραπται τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ
καὶ ἐλογίσθη.

4 Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν οὐδυνᾷται,
καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτόν
εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ
ἐν κακώσει.

5 Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη
διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ
μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας
ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν
ἐπ' αὐτόν, τῷ μύλωπι αὐτοῦ
ἡμεῖς ἰάθημεν.

6 Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλη-
νήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ
αὐτοῦ ἐπληνήθη· καὶ Κύριος παρ-
έδωκεν αὐτόν ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν,

7 Καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκα-
κῶσθαι καὶ ἀνοίγει τὸ στόμα
αὐτοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφα-
γὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἄμνος ἐναν-

τίον· καὶ κείροντες ἄφρονος, ἔτιω-
σεν ἀνοίγει τὸ στόμα.

8 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις
αὐτοῦ ἤρθη, καὶ γενεὰν αὐτοῦ τίς
διηγῆσεται; ὅτι αἱρεται ἀπὸ
τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν
ἀνομιῶν καὶ λαὸν μετ' αὐτοῦ εἰς
θάνατον.

9 Καὶ δώσω τὰς ποιήσεις
αὐτοῦ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τὰς
πλάσεις αὐτοῦ· καὶ θανάτου αὐτοῦ·
ὅτι ἀνομίαν καὶ ἐποίησεν, καὶ
δόλον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·

10 Καὶ Κύριος βέλεται κα-
ταρίσαι αὐτόν· καὶ πληγῆς· ἐὰν
δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ
ὑμῶν ὀφείλει σπέρμα μακρό-
βιον· καὶ βέλεται Κύριος

11 Ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς
ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς,
καὶ πλάσσει τῇ συνείσει, δικαι-
ῶσαι δίκαιον εὐθελούσῃ πολ-
λοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν
αὐτὸς ἀνοίσει.

12 Διατέτο αὐτὸς κληρονο-
μήσει πολλὰς, καὶ τὴν ἰσχυρῶν
μεριεῖ σκυλῶν· ἀνδ' ὦν παρε-
δόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐ-
τοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογί-
σθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολ-
λῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνο-
μίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κεφ. νδ'. 54.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ γέγραπται ἡ οὐ-
τίκτεσσα, ῥῆξον καὶ βόησον
ἢ καὶ ὠδίνεσσα, ὅτι πολλὰ τὰ

τέκνα τ' ἐρήμης, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχέσης τὸν ἄνδρα· εἶπε γὰρ Κύριος,

2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηπῆς σε, καὶ τ' αὐλαιῶν σε, πῆξον, μὴ φείσῃ, μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σε, καὶ τὰς πασσαλὰς σε κατίσχυσον,

3 Ἐτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον· καὶ τὸ σπέρμα σε ἔσθῃ κληρονομῆσαι, καὶ πόλεις ἡρμωμένας κατοικιεῖς.

4 Μὴ φοβῶ, ὅτι κατησχύνῃς, μηδὲ ἐντραπήῃς, ὅτι ὠνιδίσθῃς, ὅτι αἰσχύνῃν αἰώνιον ἐπιλήσῃ, καὶ ὕψους τ' χρεῖας σε οὐ μὴ μνησθῇ ἔτι.

5 Ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ὁ ῥυσάμενός σε, αὐτὸς Θεὸς Ἰσραὴλ, πᾶσιν τῇ γῇ κληθήσεται.

6 Οὐχ ὡς γυναῖκα καταλειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέ σε ὁ Κύριος, εἰδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισσημένην, εἶπεν ὁ Θεὸς σε.

7 Χρῶν μικρὸν κατέλιπόν σε, καὶ μετ' ἐλεος μεγάλου ἐλεῶσώ σε.

8 Ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέφραξα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐν ἐλεει αἰωνίῳ ἐλεῶσώ σε, εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος.

9 Ἀπὸ τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπὶ Νῶε τῆτο μοι ἐξί· καθότι ὥμοσα

αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, τῇ γῇ μὴ θυμωθῆσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σε

10 Τὰ ὅρη μεταστήσεσθαι, εἰδ' οἱ βενοὶ σε μετακινήσονται· ἄνω εἰδ' τὸ παρ' ἐμοῦ σοὶ ἔλεος ἐκλείψῃ, εἰδ' ἡ διαθήκη τῆς ἐρήνης σε οὐ μὴ μεταστή· εἶπε γὰρ ἰλεὺς σοὶ Κύριε,

11 Ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος οὐ παρεκλήθης· ἰδὲ ἐγὼ ἐτοιμάζω σοὶ ἄνδρα καὶ τὸν λίθον σε, καὶ τὰ θεμέλιά σε σάπφειρον,

12 Καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σε ἱάσπιν, καὶ τὰς πόλεις σε λίθους κρυστάλλου, καὶ τὴν περίβολόν σε λίθους ἐκλεκτούς·

13 Καὶ πάντας τὰς υἱὰς σε διδασκὰς Θεῶν, καὶ ἐν πολλῇ εὐρίῃ τὰ τέκνα σε.

14 Καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ· ἀπέχεαι ἀπὸ ἀδίκου, καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος ἐκ ἐγλείῃ σοι.

15 Ἰδὲ προσήλυτοι προσελεύσονται σοὶ δι' ἐμοῦ, καὶ παροικήσεσί σοι, καὶ ἐπὶ σὲ καταφύξονται.

16 Ἰδὲ ἐγὼ ἐκτίσά σε, ὥς χαλκεὺς φεσῶν ἄνδρας, καὶ ἐκφέρων σκευὸς εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ ἐκτίσά σε, ὥς εἰς ἀπόλειαν φεῖραι.

17 Πᾶν σκεὺς σκευασθὲν ἐπὶ

σὲ, ἢ ἐνδοξάσω· καὶ πάντα φωνὴ
ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν,
πάντας αὐτὰς ἡτήσεις, οἱ δὲ
ἐνοχοὶ σε ἔσονται ἐν αὐτῇ· ἐστὶ
κληρονομία τοῖς θεραπεύουσιν
Κύριον· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι
δίκαιοι, λέγει Κύριος.

Κεφ. νε'. 55.

ΟΙ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ'
ὕδαρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε
ἄργυριον, βαδίσαντες ἀγορά-
σατε, καὶ φαίγετε ἀνευ ἀργυρίου
καὶ τιμῆς οἶνον καὶ σίκαρ.

2 Ἰναὶ τίμασθε ἀργυρίαι,
καὶ τὸ μόχθον ὑμῶν ἢ εἰς πλησ-
μονήν; ἀκούσατέ με, καὶ φά-
γεσθε ἀγαθά, καὶ ἐντρυφήσῃ ἐν
ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

3 Προσέχετε τοῖς ὕσιν ὑ-
μῶν, καὶ ἱπακολεθῆσατε ταῖς
ὁδοῖς με· εἰσακούσατέ με, καὶ
ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ
ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν δια-
θήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ
τὰ πλεονάζοντα.

4 Ἰδὲ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν
ἔδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα καὶ
προστάσοντα ἔθνεσιν.

5 Ἔθνη ἃ ἢ οὐκ οἶδασί σε, ἐπι-
καλέσονται σε, καὶ λαοὶ οἳ ἢ
ἐπίσανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύ-
ξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ
σε ὃ ἅγιός ἐστιν Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδό-
ξασέ σε.

6 Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν
τῷ εὐρίσκειν αὐτὸν, ἐπικαλέ-

σασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίξῃ
ὑμῖν,

7 Ἀπολιπέτω ὁ ἄσεβης τὰς
ὁδούς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς
βλαὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφήτω
ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι
ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἀμαρτίας
ὑμῶν.

8 Οὐ γὰρ εἰσιν αἱ βλααὶ με
ὥσπερ αἱ βλααὶ ὑμῶν, ὅθεν ὥσ-
περ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοὶ μου,
λέγει Κύριος.

9 Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ ἕρως
ἀπὸ τῆς γῆς, ἔτως ἀπέχει ἡ ὁδός
με ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ
διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς δια-
νοίας με.

10 Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ
ὕψος ἡ χιὼν ἐκ τοῦ ἔρεινου, καὶ
ἢ μὴ ἀποσραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ
τῇ γῇ, καὶ ἐκλέκη, καὶ ἐκβλαστήσῃ,
καὶ δῶ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ
ἄρτος εἰς βρώσιν,

11 Οὕτως ἔστι τὸ ῥῆμά μου
ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός με,
οὐ μὴ ἀποσραφῇ, ἕως ἂν τελε-
σθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ ἐνδο-
ξάσω τὰς ὁδούς σου, καὶ τὰ ἐν-
τάλματά με.

12 Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξε-
λεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδά-
χθήσεσθε· τὰ γὰρ ὅρα καὶ οἱ
βουοὶ ἐξαλεῖναι προσδεχόμενοι
ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ
ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσῃ τοῖς
κλάδοις.

13 Καὶ ἀντὶ τῆς τοιῆς ἀνα-
θήσεται κυπάριστος, ἀντὶ δὲ
τῆς κορυφῆς ἀναθήσεται μυρ-
σίη· καὶ ἴσται Κύριος εἰς ὄνο-
μα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ
ἐκ ἐκλείψει.

Κεφ. νγ'. 36.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Φυ-
λάσσετε κρίσιν, καὶ ποιή-
σατε δικαιοσύνην· ἤγγικε γὰρ
τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι,
καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆ-
ναι.

2 Μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν
ταῦτα, καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντε-
χόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσω
τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν, καὶ
διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτῆ μὴ
ποιεῖν ἄδικα.

3 Μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ
προσπεύμενος πρὸς Κύριον, Ἀ-
φορεῖ με ἄρα Κύριος ἀπὸ τοῦ
λαοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ λεγέτω ὁ
εὐνέχος, Ὅτι ξύλον ἔγωγε εἰμι
ἡρόν.

4 Τὰδε λέγει Κύριος τοῖς
εὐνέχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται
τὰ σάββατά μου, καὶ ἐκλεξώμαι
ἐγὼ δέλω, καὶ ἀντέχωνται ἢ
διαθήκη μου,

5 Δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ
μου, καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον
ὀνομασθῆν, κρείττω υἱὸν καὶ θυ-
γατέραν, ὄνομα αἰώνιον δώσω
αὐτοῖς, καὶ ἐκ ἐκλείψει.

6 Καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς

VOL. III.

προσκημένοις Κυρίῳ θαυμάσω
αὐτῷ, καὶ ἀγαπήσω τὸ ὄνομα Κυ-
ρίου, τὸ εἶναι αὐτῷ εἰς δέλας καὶ
δέλας· καὶ πάντας τὰς φυλασ-
σομένους τὰ σάββατά μου μὴ
βεβηλῶν, καὶ ἀντεχομένους τῆς
διαθήκης μου,

7 Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρθρῳ
τὸ ἅγιόν μου, καὶ εὐφρανῶ αὐ-
τὰς ἐν τῷ οἴκῳ ἢ προσευχῆς
μου· τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν,
καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἴσονται
δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου·
ὁ γὰρ οἶκός μου, οἶκος προσευ-
χῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς
ἔθνεσιν,

8 Εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τὰς
διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι
συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγὴν.

9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἁ-
γρία, δεῦτε, φάγετε, πάντα
τὰ θηρία ἢ δρυμῶν.

10 Ἰδετε, ὅτι ἐκτετύφλωσαι
πάντες, οὐκ ἔγνωσαν, κύνεις
ἐνεοὶ ἔ' δυνήσονται ὑλακτεῖν,
ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλεῖσι
νυσάξαι.

11 Καὶ οἱ κύνεις ἀναιδεῖς τῇ
ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλησμονήν·
καὶ εἰσι πονηροὶ οὐκ εἰδότες
σύνεσιν, πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐ-
τῶν ἐξηκολέθησαν, ἕκαστος κα-
τὰ τὸ ἑαυτοῦ.

Κεφ. νδ'. 37.

ΙΔΕΤΕ ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλε-
το, καὶ οὐδεὶς ἐκδίχεται τῇ

L

καρδία, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἰ-
ρονται, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ· ἀπὸ
γὰρ προσώπῃ ἀδικίας ἦρται ὁ
δίκαιος.

2 Ἐσται ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐ-
τῆ, ἦρται ἐκ τῆ μέσης.

3 Ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε
ἅδὲ υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοι-
χῶν καὶ πόρνῃς.

4 Ἐν τίνι ἐντροφήσατε; καὶ
ἐπὶ τίνα ἠνοῖξατε τὸ σῶμα ὑ-
μῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε
τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑ-
μεῖς ἐστὲ τέκνα ἀπωλείας; σπέρ-
μα ἄνομον.

5 Οἱ παρακαλῶντες εἰδῶλα
ὑπὸ δένδρα θασέα, σφάζοντες
τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φά-
ραγξιν ἀναμέσον τῶν πετρῶν;

6 Ἐκείνη σὲ ἡ μερίς, ἔτος
σὲ ὁ κληρὸς, κακείοις ἐξέχας
σπονδαῖς, καὶ τούτοις ἀνήμεγκας
θυσίας· ἐπὶ τέτοις ἔν ἐκ ὀρ-
γισθήσομαι;

7 Ἐπ' ὄρεσιν ὑψηλὸν καὶ μετέ-
ωρον, ἐκεῖ σὲ ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ
ἀνέβιβσας θυσίας σὲ,

8 Καὶ ὀπίσω τῶν γαθμῶν ἡ
θύρας σὲ ἔθικας μνημόσυνά
σε· ὥς, ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμὲ ἀπο-
γῆς, πλεῖόν τι ἔξεις; ἠγάπη-
σας τοὺς κοιμωμένους μετὰ
σοῦ,

9 Καὶ ἐπλήθυνας ἢ πορνείαν
σὲ μετ' αὐτῶν, καὶ πολλοὺς
ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σέ,

καὶ ἀπέγειλας πρίσθεις ὑπὲρ
τὰ ὄριά σε, καὶ ἐταπηνώθης
ἕως ἄδῃ.

10 Ταῖς πολυοδίαις σὲ ἐκο-
πίαςας, καὶ οὐκ εἶπας, Παύ-
σομαι ἐνισχύεσθαι, ὅτι ἐπραξας
ταῦτα, διατέτο ἢ κατεδέηθης
με σύ.

11 Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφο-
βήθης, καὶ ἐψεύσω με, καὶ οὐκ
ἐμνήσθης, ἔδῃ ἔλαβίς με εἰς ἢ
διάνοιαν, ἔδῃ εἰς τὴν καρδίαν
σε; καὶ ἐγὼ σε ἰδὼν παρορῶ,
καὶ ἐμὲ ἔκ ἐφοβήθης.

12 Καὶ ἐγὼ ἀπαγγελῶ τὴν
δικαιοσύνην σε, καὶ τὰ κακά
σε, ἃ ἔκ ὠφελήσει σε,

13 Ὅταν ἀναβοήσης, ἐξε-
λίσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σε·
τέτρες γὰρ πάντας ἀνεμῶς
λήφεται, καὶ ἀποίσει καται-
γίς· οἱ δὲ ἀντεχόμενοί με κή-
σσονται γῆν, καὶ κληρονομήσουσι
τὸ ὄρος τὸ ἁγίον με·

14 Καὶ ἐρεῖσι, Καθαρίσατε
ἀπὸ προσώπῃ αὐτῆς ὁδὸς, καὶ
ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ
λαοῦ με.

15 Ταῦδε λέγει ὁ ὕψιστος, ἐν
ὕψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα,
Ἄβις ἐν ἁγίοις, ὄνομα αὐτῷ,
ὕψιστος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος,
καὶ ὀλιγοψύχαις διδὼς μακρο-
θυμίαν, καὶ διδὼς ζωὴν τοῖς
συντετριμμένοις ἢ καρδίαν.

16 Οὐκ εἰς ἢ αἰῶνα ἐκδικήσω

ὑμᾶς, ἐδὲ διαπαντὸς ὀργισθή-
σομαι ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ παρ'
ἐμῆ ἐξελεύσεται, καὶ πνοὴν πα-
σαν ἐγὼ ἐποίησα.

17 Δὶ ἁμαρτίαν βραχὺ τι
ἐλύπησα αὐτόν, καὶ ἐπάταξα
αὐτόν, καὶ ἀπέσρεψα τὸ πρόσω-
πόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυπήθη,
καὶ ἐπορεύθη τυλινὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ.

18 Τὰς ὁδὸς αὐτοῦ ἐώρακα,
καὶ ἰασάμην αὐτόν, καὶ παρεκά-
λεσα αὐτόν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ
παράκλησιν ἀληθινήν,

19 Εἰρήνην ἐπ' εἰρήνῃ τοῖς
μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς ἔσι· καὶ
εἶπε Κύριος, Ἰάσομαι αὐτὸς,

20 Οἱ δὲ ἄδικοι κλυδωνισθή-
σονται, καὶ ἀναπαύσασθαι ἔ-
δυνήσονται.

21 Οὐκ ἔτι χαίρειν τοῖς ἀσε-
βέσιν, εἶπεν ὁ Θεός.

Κεφ. νή'. 58.

ΑΝΑΒΟΗΣΟΝ ἐν ἰσχυί,
καὶ μὴ φείσῃ, ὡς σάλπιγις
ὑψώσων τὴν φωνὴν σε καὶ ἀνάγ-
γειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρ-
τήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰα-
κώβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

2 Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζη-
τῶσι, καὶ γινώσκί με τὰς ὁδὸς
ἐπιθυμῶσιν, ὡς λαὸς δικαιο-
σύνην πεποινηὶ καὶ κρίσιν Θεῶ
αὐτῶ μὴ ἐγκαταλελοιπώς· αἰ-
τῶσί με νῦν κρίσιν δικαίαν,
καὶ ἐγγίζεν Θεῷ ἐπιθυμῶσι,

3 Λέγοντες, Τί ὅτι ἐνηεῦ-
σαμεν, καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπει-
νώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ
ἐκ ἔγνω; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέ-
ραις τῆς νηστειῶν ὑμῶν εὐρίσκατε
τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάν-
τας τὰς ὑποχειρίδας ὑμῶν ὑπο-
νύσσετε.

4 Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας
νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς
ταπεινόν, ἵνατί μοι νηστεύετε
ὡς σήμερον, ἀκυσθῆναι ἐν κραυ-
γῇ τῇ φωνῇ ὑμῶν;

5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν
ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπει-
νῶν ἀνθρώπων τῇ ψυχῇ αὐτοῦ·
ἐδ' αὖν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν
τράχηλόν σε, καὶ σάκκον καὶ
σποδὸν ὑποσρώσῃ, ἐδ' ἔτω κα-
λέσετε νηστείαν δεκτὴν.

6 Οὐχί τοιαύτην νηστείαν ἐξε-
λεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ
λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας,
διάλυε βραγυγαλίας βιαιῶν συν-
αλλαγμάτων, ἀπόσπελλε τε-
θραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πα-
σαν συγγραφὴν ἁδίκων διά-
σπα.

7 Διάθρυπτε πενῶντι τῷ ἄρ-
τον σε, καὶ πτωχοῖς ἀσέγγε-
ς εἰσαγε· εἰς τὸν οἶκόν σε· ἐὰν
ἴδῃς γυμνόν, περιβάλε, καὶ
ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶν σπέρματός σου
ἔχ ὑπερόψα.

8 Τότε ραγήσεται πρῶτον
τὸ φῶς σε, καὶ τὰ ἰάματά σε

ταχὺ ἀνατελεῖ· καὶ προπορεύ-
σται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιο-
σύνη σου, καὶ ἡ δόξα τῷ Θεῷ πε-
ριγελεῖ σε.

9 Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς
εἰσακέσεται σε, ἐτι λαλῶντός
σε ἔρει, Ἰδοὺ πάρεμι· ἐὰν
ἀφίλης ἀπὸ τοῦ συνδέσμου, καὶ
χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογ-
γυσμῶ,

10 Καὶ ὁὗς πηνῶντι τὸ ἄρ-
τον ἐκ ψυχῆς σου, καὶ ψυχὴν
τεταπεινωμένῃ ἐμπλήσῃς, τότε
ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς
σου, καὶ τὸ σκότος σου ὡς μεσημ-
βρία,

11 Καὶ ἔσαι ὁ Θεὸς σε μετὰ
τοῦ διαπαντός· καὶ ἐμπλησθήσῃ
καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου,
καὶ τὰ ὅσα σου πιανθήσεται· καὶ
ἔσαι ὡς κῆπος μεθύων, καὶ ὡς
πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ·

12 Καὶ οἰκοδομηθήσονται σε
αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσαι τὰ
θεμέλιά σου αἰώνια γενεῶν γε-
νεαῖς, καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος
φραγμῶν, καὶ τὰς τρίβας σου
ἀναμέσον παύσεις.

13 Ἐὰν ἀποσρέψῃς τὸ πόδα
σου ἀπὸ τῶν σαββάτων, τὸ μὴ
ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις
τὰ σάββατα τρυφερά, ἅγια
τῷ Θεῷ· ἔκ ἀρεῖς τὸ πόδα σου
ἐκ ἔργου, καὶ λαλήσεις λόγον
ἐν ὁργῇ ἐκ τοῦ στόματός σου,

14 Καὶ ἴσῃ πεποιθὼς ἐπὶ
Κύριον· καὶ ἀναβιάσαι σε ἐπὶ
τὰ ἀγαθὰ τῆ γῆς, καὶ ψωμίει
σε τὴν κληρονομίαν Ἰακώβ τοῦ
πατρός σου· τὸ γὰρ στόμα Κυ-
ρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. 59.

ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυ-
ρίου ἵνα σώσαι; ἢ ἐβάρυνε
τὸ ἔς αὐτὴν ἵνα μὴ εἰσακῇσαι;

2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα
ὑμῶν διῃσῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν
καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς
ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ
πρόσωπον αὐτῶν ὑμῶν τὸ μὴ ἐ-
λεῆσαι.

3 Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμο-
λυσμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυ-
λοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ
χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν,
καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν με-
λετᾷ.

4 Οὐδεὶς λαλεῖ δίκαια, καὶ οὐ
εἰς κρίσεις ἀληθινῇ· πεποιθα-
σιν ἐπὶ ματαιοῖς, καὶ λαλῶσι
κενὰ, ὅτι κύβησι νόνον, καὶ τί-
κτεσιν ἀνομίαν.

5 Ὡς ἀσπίδων ἐρήξαν, καὶ
ἰσὺν ἀράχνης ὑφαίνουσι, καὶ ὁ
μέλλων τῶν ὠν αὐτῶν φαεῖν,
συντρίψας ἕριον, εὗρε καὶ ἐν αὐ-
τῷ βασιλίσκον.

6 Ὁ ἰσὺς αὐτῶν οὐκ ἔστι εἰς
ἡμάτιον, καὶ μὴ περιβάλλονται
ἀπὸ τοῦ ἔργου αὐτῶν· τὰ γὰρ
ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας.

7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πο-
νηρίαν τρέχουσι, ταχυνοὶ ἐκ-
χέου αἷμα, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν, διαλογισμοὶ ἀπὸ φέ-
νου· σύντριμμα καὶ τάλαιπωρία
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης ἐκ οἴδασι,
καὶ ἐκ ἑξὶ κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν
διεγραμμέναι, ἅς διοδοῦσι, καὶ
ἐκ οἴδασιν εἰρήνην.

9 Διατῆτο ἀπίστη ἡ κρίσις
ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καὶ ἀλάβῃ
αὐτὰς δικαιοσύνη· ὑπομεινάν-
των αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς
σκότος, μεινάντες αὐγὴν ἐν ἁω-
ρία περιπάτησαν.

10 Ψηλαφήσασιν ὡς τυφλοὶ
τοῖχος, καὶ ὡς ἐκ ὑπαρχόντων
ὀφθαλμῶν ψηλαφήσασιν· καὶ
πιστύνται ἐν μεισημβρία ὡς ἐν
μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποδνήσκοντες
γενάξασιν·

11 Ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιγερά
ἄμα πορεύονται· ἀνεμείναμεν
κρίσιν, καὶ ἐκ ἑξὶ σωτηρία, μα-
κρὰν ἀφίστηκεν ἀφ' ἡμῶν.

12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνο-
μία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρ-
τίαι ἡμῶν ἀντίστησαν ἡμῖν· αἱ
γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ
τὰ ἀδικήματά ἡμῶν ἐγνωμεν.

13 Ἡσέβησαμεν καὶ ἐψευσά-
μεθα, καὶ ἀπίστημεν ὅπισθεν τῆ
Θεῷ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα,
καὶ ἠπειθήσαμεν· ἐκύομεν, καὶ

ἠμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡ-
μῶν λόγους ἀδικίας·

14 Καὶ ἀπετίσαμεν ὀπίσω τῇ
κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν
ἀφίστηκεν· ὅτι κατηναλώθη ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια,
καὶ δι' εὐθείας ἐκ ἐδύναντο δι-
ελθεῖν.

15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἤρται, καὶ
μετέγησαν τῇ διάνοιαν τῇ συνι-
νῇ· καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐκ
ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι ἐκ ἧν κρί-
σις.

16 Καὶ εἶδε, καὶ ἐκ ἧν ἀνὴρ,
καὶ κατενόησε, καὶ ἐκ ἧν ὁ ἀντι-
ληφόμενος· καὶ ἠμύνατο αὐτὰς
τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλεη-
μοσύνῃ ἐσπρίσατο.

17 Καὶ ἐνεύσατο δικαιοσύνην
ὡς θώρακα, καὶ περιέθετο περι-
κεφαλαίαν σωτηρίαν ἐπὶ τῇ κε-
φαλῇ, καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον
ἐκδικήσεως, καὶ τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ,

18 Ὡς ἀνταποδώσων ἀντα-
πόδοσιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναν-
τίοις.

19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ
θυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ
ἀπ' ἀνατολῶν ἥλιος τὸ ὄνομα
τὸ ἐνδοξεν· ἦξε γὰρ ὡς πῶλα-
μὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυ-
ρίου, ἦξε μετὰ θυμοῦ.

20 Καὶ ἦξει ἐνεκεν Σιών ὁ
ρυόμενος, καὶ ἀποσείψῃ ἀσθεΐας
ἀπὸ Ἰακώβ.

ταχὺ ἀνατελεῖ· καὶ προπορεύ-
σται ἔμπροσθέν σου ἡ δικαιο-
σύνη σου, καὶ ἡ δόξα τῷ Θεῷ πε-
ριγελεῖ σε.

9 Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς
ἐπισκεπσεται σε, ἐτι λαλῶντός
σε ἔρει, Ἰδοὺ πᾶρεμι· ἵαν
ἀφίλης ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ
χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογ-
γυσμῶ,

10 Καὶ ὅς· πηνῶντι τὸ ἄρ-
τον ἐν ψυχῇ σου, καὶ ψυχὴν
τέλαπεινωμένῃ ἐμπλήσῃς, τότε
ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς
σου, καὶ τὸ σκότος σε ὡς μεσημ-
ερία,

11 Καὶ ἔσαι ὁ Θεὸς σε μέλα
σοῦ διαπαντός· καὶ ἐμπλησθήσῃ
καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχὴ σου,
καὶ τὰ ὅσα σου πιανθήσεται· καὶ
ἔσαι ὡς κῆπος μεθύων, καὶ ὡς
πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ·

12 Καὶ οἰκοδομηθήσονται σε
αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσαι τὰ
θεμέλιά σου αἰώνια γενιῶν γε-
νεαῖς, καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος
φραγμῶν, καὶ τὰς τρίβας σου
ἀναμέσον παύσεις.

13 Ἐὰν ἀποσρέψῃς τὸ πῶδα
σου ἀπὸ τῶν σαββάτων, τῷ μὴ
ποιεῖν τὰ θελήματά σου ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τῇ ἀγίᾳ, καὶ καλέσεις
τὰ σάββατα τρυφερά, ἅγια
τῷ Θεῷ· ἐκ ἀρεῖς τὸ πῶδα σου
ἐκ ἔργου, ὅδε λαλήσεις λόγον
ἐν ὁργῇ ἐκ τῶν στόματός σου,

14 Καὶ ἴσῃ πεποιθὼς ἐπὶ
Κύριον· καὶ ἀναβιάσει σε ἐπὶ
τὰ ἀγαθὰ τῇ γῆς, καὶ ψωμίει
σε τὴν κληρονομίαν Ἰακώβ τῷ
πατρός σου· τὸ γὰρ στόμα Κυ-
ρίου ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. 59.

ΜΗ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυ-
ρίου εἰ σωσαι; ἢ ἐβάρυνε
τὸ εἶς αὐτὸν εἴ μὴ ἐπισκεπσαι;

2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα
ὑμῶν διωγῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν
καὶ ἀναμέσον τοῦ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς
ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ
πρόσωπον ἀφ' ὑμῶν τῷ μὴ ἐ-
λεῆσαι.

3 Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμο-
λυσμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυ-
λοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ
χεῖλη ὑμῶν ἐλάλησαν ἀνομίαν,
καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν με-
λετᾷ.

4 Οὐδεὶς λαλεῖ δίκαια, ὅδε
εἰς κρίσις ἀληθινή· πεποιθῶ-
σιν ἐπὶ ματαιοῖς, καὶ λαλῶσι
κενὰ, ὅτι κύκσι πόνον, καὶ τί-
κτεσιν ἀνομίαν.

5 Ὡς ἀσπίδων ἐρρήξαν, καὶ
ἰσὺν ἀράχνης ὑφαίνουσι, καὶ ὁ
μέλλων τῶν ὧν αὐτῶν φαλεῖν,
συντρίψας ἔριον, εὗρε καὶ ἐν αὐ-
τῷ βασιλίσκον.

6 Ὁ ἰσὺς αὐτῶν οὐκ ἔσαι εἰς
ἱμάτιον, ὅδε μὴ περιβάλλονται
ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ
ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας.

7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πο-
θηρίαν τρέχουσι, ταχίνοι ἐκ-
χέου αἷμα, καὶ οἱ διαλογισμοὶ
αὐτῶν, διαλογισμοὶ ἀπὸ φό-
νου· σύντριμμα καὶ τάλαιπωρία
ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης ἐκ οὐδασί,
καὶ ἐκ ἑξὶ κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν
διεσπασμέναι, ἅς διοδεύουσι, καὶ
ἐκ οὐδασιν εἰρήνην.

9 Διατῆτο ἀπίστη ἡ κρίσις
ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καὶ ἀλάβῃ
αὐτὰς δικαιοσύνη· ὑπομεινάν-
των αὐτῶν ὥς ἐγένετο αὐτοῖς
σκότος, μεινάντες αὐγὴν ἐν αῶ-
ρία περιπατήσαν.

10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ
τοῖχος, καὶ ὡς ἐκ ὑπαρχόντων
ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι· καὶ
πιστῶνται ἐν μεσημβρία ὡς ἐν
μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποδνήσκοντες
γενάξουσιν·

11 Ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιγερά
ἄμα πορεύονται· ἀνεμείναμεν
κρίσιν, καὶ ἐκ ἑξὶ σωτηρία, μα-
κρὰν ἀφίστηκεν ἀφ' ἡμῶν.

12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνο-
μία ἐναντίον σε, καὶ αἱ ἁμαρ-
τίαι ἡμῶν ἀντίστησαν ἡμῖν· αἱ
γὰρ ανομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ
τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἐγνωμεν.

13 Ἡσέβησαμεν καὶ ἐψευδά-
μεθα, καὶ ἀπίστημεν ὅπισθεν τῇ
Θεῷ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα,
καὶ ἠπειθήσαμεν· ἐκύομεν, καὶ

ἠμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡ-
μῶν λόγους ἀδίκους·

14 Καὶ ἀπεστῆσαμεν ὀπίσω τῇ
κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν
ἀφίστηκεν· ὅτι κατηναλώθη ἐν
ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια,
καὶ δι' εὐθείας ἐκ ἐδύναντο δι-
ελθεῖν.

15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἤρται, καὶ
μετέστησαν τῇ δianoian τῇ συνι-
έναι· καὶ εἶδε Κύριος, καὶ ἐκ
ἤρσεν αὐτῷ, ὅτι ἐκ ἧν κρί-
σις.

16 Καὶ εἶδε, καὶ ἐκ ἧν ἀνὴρ,
καὶ κατενέησε, καὶ ἐκ ἧν ὁ ἀντι-
ληφόμενος· καὶ ἠμύνατο αὐτὰς
τῷ βραχίονι αὐτῆς, καὶ τῇ ἐλεη-
μοσύνῃ ἐσπρίσατο.

17 Καὶ ἐνεύσατο δικαιοσύνην
ὡς θώρακα, καὶ περιέειλε περι-
κεφαλαίαν σωτηρίαν ἐπὶ τῇ κε-
φαλῇ, καὶ περιβάλετο ἱμάτιον
ἐκδικήσεως, καὶ τὸ περιβάλλον
αὐτῆς,

18 Ὡς ἀνταποδώσων ἀντα-
πόδασιν ὄνειδος τοῖς ὑπεναν-
τίοις.

19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ
δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ
ἀπ' ἀνατολῶν ἥλθον τὸ ὄνομα
τὸ ἐνδοξεν· ἦξε γὰρ ὡς πῶλα-
μὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυ-
ρίου, ἦξε μετὰ θυμῷ.

20 Καὶ ἦξει ἕνεκεν Σιών ὁ
ρυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσθενείας
ἀπὸ Ἰακώβ.

21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμὲ διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ σοὶ, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ σῶμα σε, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ σοῦ σῶματός σε, καὶ ἐκ σοῦ σῶματος τῷ σπέρματός σε· εἶπε γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. 61.

ΦΩΤΙΖΟΥ φωτίζε· Ἰερουσαλήμ, ἥκει γὰρ σε τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.

2 Ἰδὲ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.

3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σε, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σε.

4 Ἄρον κύκλω τὰς ὀφθαλμούς με, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἥκασι πάντες οἱ υἱοὶ σε μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σε ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται.

5 Τότε ὄψῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκθήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πᾶν τὸ θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν, καὶ ἥξεσί σοι

6 Ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλίψοσί σε κάμηλοι Μαδιάμ καὶ Γαιφὰ· πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξεσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίθον οἶσσοι, καὶ τὸ σωτήριον

Κυρίου εὐαγγελιῶνται.

7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιωθ ἥξεσι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιάζειν με, καὶ ὁ οἶκος τῷ προσευχῆς με δοξασθήσεται.

8 Τίνες οἶδε, ὡς νεφέλαι πίπτανται, καὶ ὥσει περιγεραὶ σὺν νοσσοῖς ἐπ' ἐμέ;

9 Ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα θαρσὺς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σε μακρόθεν, καὶ τὸ ἄργυρον καὶ τὸ χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τὸ ἅγιον, καὶ διὰ τὸ τὸ ἅγιον τῷ Ἰσραὴλ ἑνδοξον εἶναι.

10 Καὶ οἰκοδομήσονται ἄλλοι γενεῖς τὰ τείχη σε, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοὶ· διὰ γὰρ ὀργὴν με ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε.

11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σε διαπαντός, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δυνάμειν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομῆνες.

12 Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσασί σοι, ἀπολῶνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσεται.

13 Καὶ ἡ δόξα τῷ Λιβάνῳ πρὸς σὲ ἔξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ

πεινῇ καὶ κέρῳ ἅμα, δοῦναι
τὸ τόπον τὸ ἅγιόν μου.

14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ
δοιοκότες υἱοὶ ταπεινωσάντων
σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ
κληθήσῃ Πόλεις Σιών ἁγία Ἰσ-
ραὴλ.

15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαι σε
ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμιστη-
μένην, καὶ ἔκ ἧν ὁ βοηθῶν καὶ
θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον,
εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.

16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἰ-
σθῶν, καὶ πλετόν βασιλείων φά-
γεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ σῶζων σε, καὶ ἐξαιρέμενός
σε Θεὸς Ἰσραὴλ.

17 Καὶ ἀντὶ χαλκῆ οἶσω σοι
χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρεος οἶσω
σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων
οἶσω σοι χαλκόν, ἀντὶ δὲ λί-
θων, σίδηρον· καὶ δώσω τὰς
ἀρχοντας σε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὰς
ἐπισκόπους σε ἐν δικαιοσύνῃ.

18 Καὶ ἔκ ἀκυσθήσεται ἔτι
ἀδικία ἐν τῇ γῇ σε, ἔδὲ σύν-
τριμμα, ἔδὲ ταλαιπωρία ἐν
τοῖς ὁρίοις σε, ἀλλὰ κληθή-
σεται Σωτήριον τὰ τεῖχη σε,
καὶ αἱ πύλαι σε Γλύμμα.

19 Καὶ ἔκ ἔσαι σοι ἔτι ὁ
ἥλιος εἰς ὥς ἡμέρας, ἔδὲ ἀνα-
τολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν
νύκτα, ἀλλ' ἔσαι· σοι Κύριος
ὥς αἰώνιον, καὶ ὁ Θεὸς δόξα
σου.

20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός
σοι, καὶ ἡ σελήνη σοι ἔκ ἐκλεί-
ψει· ἔσαι γάρ σοι Κύριος ὥς
αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται
αἱ ἡμέραι τῶ πένθους σε.

21 Καὶ ὁ λαὸς σε πᾶς δι-
καιος, δι' αἰῶνος κληρονομή-
σῃσι τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ φύ-
τευμα ἔργα χειρῶν αὐτῶ εἰς
δόξαν.

22 Ὁ ὀλιγοσὸς ἔσαι εἰς χι-
λιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος
μέγα· ἐγὼ Κύριος κατὰ καιρὸν
συνάξω αὐτὰς.

Κεφ. ξα'. 61.

ΠΝΕΥΜΑ Κυρίῳ ἐπ' ἐμὲ,
οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐ-
αγγελίσασθαι πῶχοις ἀπέ-
σαλκέ με, ἰάσασθαι τὰς συν-
τετριμμένους τὴν καρδίαν, κη-
ρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφῃσιν, καὶ
τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

2 Καλέσαι ἐν αὐτὸν Κυρίῳ
δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδό-
σεως, παρακαλέσαι πάντας
τὰς πενθῶντας,

3 Δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι
Σιών αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδῆ,
ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πεν-
θῶσι, κατὰ γολὴν δόξης ἀντὶ
πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθή-
σονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύ-
τευμα Κυρίῳ εἰς δόξαν.

4 Καὶ οἰκοδομήσασιν ἐρήμους
αἰωνίας, ἐξηρημασμένας πρότε-
ρον ἐξαναστήσῃσι, καὶ καινισθῇ

πόλες ἐρήμους, ἐξηρημαμένας εἰς γενεάς.

5 Καὶ ἤξουσιν ἀλλογενεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σου, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοί.

6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ, ἰσχυρὸν ἰδνῶν κατέδεδεθε, καὶ ἐν τῷ πλέτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε.

7 Οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσεσι ἢ γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.

8 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἀρπαγμάτα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω ἡ μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς.

9 Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἰδνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μίσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὄρων αὐτὲς, ἐπιγνώσεται αὐτὲς, ὅτι ἔσται εἰς σπέρμα πύλογημένον ὑπὸ Θεοῦ.

10 Καὶ εὐφροσύνη εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γὰρ με ἱμάτιον σωτηρίας, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκε μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

11 Καὶ ὡς γῆν αὐξήσαν ἐν ἀνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ

σπέρματα αὐτῆς, ἕτως ἀναβλεψὼν Κύριος Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἰδνῶν.

Κεφ. ββ'. βζ.

ΔΙΑ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἱερουσαλὴμ καὶ αἰτήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς ὥς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπρὰς κηρυχθήσεται.

2 Καὶ ὄψονται ἰδνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλῶσι σε ἐκ ὀνόματος τοῦ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό.

3 Καὶ ἴσῃ γίφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου.

4 Καὶ ἐκίτι κληθήσῃ Καὶ ἄν λελεαμμένη, καὶ ἡ γὰρ σε εὐκληθήσεται ἔτι Ἐρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμόν, καὶ τῇ γῇ σου, Οἰκημένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται.

5 Καὶ ὡς συνοικῶν κηανίσκος παρθένα, ἕτω κατοικήσῃσιν οἱ υἱοὶ σου· καὶ ἔσται ὅν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, ἕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

6 Καὶ ἐπὶ τῶν τοιῶν σου Ἱερουσαλὴμ κατέψα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἱ διὰ τῶν σου εἰς

σπένονται μιμησόμενοι Κυ-
ρίε.

7 Οὐκ ἔτι γὰρ ὑμῖν ὅμοιοι·
ἐὰν διορθώσῃ, καὶ ποιήσῃ Ἱε-
ρουσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τῇ γῆς.

8 Ὡμοσι Κύριος κατὰ τῆς
δόξης αὐτοῦ, καὶ κατὰ τῆς ἰσχύος
τῆς βραχύοντος αὐτοῦ, Εἰ ἔτι δώ-
σω τὸ σῖτόν σου, καὶ τὰ βρώματά
σου τοῖς ἐχθροῖς σου, καὶ εἰ ἔτι
πίονται υἱοὶ ἀλλότριοι τῆς οἰκίας
σου, ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας.

9 Ἀλλ' οἱ συναγαγόντες φά-
γονται αὐτὰ, καὶ αἰνέσουσι Κύ-
ριον, καὶ οἱ συναγαγόντες πί-
ονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι
ταῖς ἁγίαις μου.

10 Πορεύεσθε διὰ τῶν πυλῶν
μου, καὶ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μου,
καὶ τὰς λίθους ἐκ τῆς ὁδοῦ διαρρί-
ψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς
τὰ ἱδνῶν.

11 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ἐποίησεν
ἀνεστῶν ἕως ἰσχύατε τῇ γῆς· εἴ-
πατε τῇ θυγατρὶ Σιών, Ἰδοὺ ὁ
σωτήρ σοι παραγαίγονεν ἔχων
τὸ ἑαυτοῦ μισθόν, καὶ τὸ ἔργον
αὐτοῦ πρὸ προσώπου αὐτοῦ.

12 Καὶ καλίσαι αὐτὸν λαὸν
ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυ-
ρίου· σὺ δὲ κληθήσῃ Ἐπιζη-
τιμένη πόλις, καὶ ἐκ ἰσκατα-
λαλαμμένη.

Κεφ. 64.

ΤΙΣ ἔστος ὁ παραγενόμενος
ἐκ Ἐδὼμ, ἐρύθημα ἱμα-

τίων ἐκ Βοσὸρ; ἔτις ὡραῖος
ἐν γολῇ, βία μετὰ ἰσχύος;
Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην
καὶ κρίσιν σωτηρίας.

2 Διατί σε ἐρύθρα τὰ ἱμά-
τια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς
ἀπὸ σπατητῆ ληνῶ;

3 Πλήρης παταπτατημένης,
καὶ τὸ ἱδνῶν ἐν ἔσιν ἀνὴρ μετ'
ἐμοῦ, καὶ κατεπάτησα αὐτὸς ἐν
θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα αὐ-
τὸς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ
αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.

4 Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως
ἐπέλθῃ αὐτοῖς, καὶ ἐν αὐτοῖς
λυτρώσεως πάρεσι.

5 Καὶ ἐπέβλεψα, καὶ ἐκ τῆς
βοηθίας καὶ προσενήσα, καὶ
ἐβίβης ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύ-
σατο αὐτὸς ὁ βραχίον μου, καὶ
ὁ θυμός μου ἐπέστη.

6 Καὶ πατεμάτησα αὐτὸς τῇ
ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷ-
μα αὐτῶν εἰς γῆν.

7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνή-
σθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν
πᾶσι οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι·
Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ
ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλε-
θος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ.

8 Καὶ εἶπεν, Οὐχ ὁ λαός
μου; τέκνα οὐ μὴ ἀδελφίσαι·
καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν.

9 Ἐκ πάσης θλίψεως αὐ-
τῶν· οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἀγέλος,

ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσιν αὐτὰς, διὰ
τὸ ἀγαπᾶν αὐτὰς καὶ φείδεσθαι
αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐ-
τὰς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὰς, καὶ
ὑψώσιν αὐτὰς πάσας τὰς ἡμέ-
ρας ὅ' αἰῶνος.

10 Αὐτοὶ δὲ ἠπείθισαν, καὶ
παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἁ-
γίον αὐτῶν· καὶ ἐγράφη αὐτοῖς
εἰς ἔχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν
αὐτὰς.

11 Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰ-
ωνίων· Πᾶς ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς
θαλάσσης τὸ ποιμένα τῶν προ-
βάτων· πᾶς ἐστὶν ὁ Θεὸς ἐν αὐ-
τοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον·

12 Ὁ αἰαγὼν τῇ δεξιᾷ Μω-
υσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐ-
τοῦ· κατέσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ
προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἑαυ-
τῷ ὄνομα αἰώνιον.

13 Ἦγαγεν αὐτὰς δι' ἁβύσ-
σε, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ ἐκ
ἐκοπίασαν,

14 Καὶ ὡς κτήνῃ διὰ πεδίου·
κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου,
καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς· ὥτως ἤγα-
γες τὸ λαόν σου ποιῆσαι σεαυ-
τῷ ὄνομα δόξης.

15 Ἐπίσρεψον ἐκ τοῦ ἔραν, καὶ
ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σε, καὶ
δόξης σε· πᾶς ἐστὶν ὁ ζηλὸς σε
καὶ ἡ ἰσχὺς σε· πᾶς ἐστὶ τὸ
πλήθος τοῦ ἐλέος σε, καὶ οἰκτιρ-
μῶν σε, ὅτι ἀνέσχε ἡμῶν·

16 Σὺ γὰρ εἰ πατὴρ ἡμῶν,

ὅτι Ἀβραάμ ἐκ ἔγνω ἡμᾶς,
καὶ Ἰσραὴλ ἐκ ἐπέγνω ἡμᾶς,
ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν
ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὀνο-
μά σε ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶ.

17 Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύ-
ριε ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ σε· ἐσκληρύνας
τὰς καρδίας ἡμῶν, ὅ μὴ φο-
βεῖσθαι σε· ἐπίσρεψον διὰ τῆς
δόξης σε, διὰ τὰς φυλαὰς τῆς
κληρονομίας σε,

18 Ἵνα μικρὸν κληρονομή-
σωμεν ὅ ὄρες τοῦ ἁγίου σε.

19 Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ'
ἀρχῆς ὅτε ἐκ ἥρξας ἡμῶν,
ἐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σε ἐφ'
ἡμᾶς.

Κεφ. 65.

ΕΑΝ ἀνοίξῃς τὸ ἔραν, τρέ-
μος λήψεται ἀπὸ τοῦ ὄρη,
καὶ τακῆσονται,

2 Ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπου
πυρὸς τήκεται, καὶ κατακαύσει
πῦρ τὰς ὑπεναντίας, καὶ φανερόν
ἔσται τὸ ὄνομά σε ἐν τοῖς ὑπε-
ναντίοις· ἀπὸ προσώπου σε ἔ-
σθῃ ταρχηθῆσονται,

3 Ὅταν ποιῇς τὰ ἐνδοξα·
τρέμος λήψεται ἀπὸ τοῦ ὄρη.

4 Ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἐκ ἠκέστα-
μεν, ἐδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν
εἶδον Θεὸν πλὴν σε, καὶ τὰ ἔρ-
γα σε, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπο-
μένουσιν ἔλεον.

5 Συναντήσεται γὰρ τοῖς
ποιῆσι τὸ δίκαιον, καὶ τῶν ὁδῶν

σε μνησθήσονται· ἰδὲ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διατάττο ἐπλανήθημεν,

6 Καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥάκος ἀποκαθμένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καὶ ἐξερρύθημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ανομίας ἡμῶν· ἅτως ἄνεμος οἶσει ἡμᾶς.

7 Καὶ ἔκ ἔστιν ὁ ἐπικαλε-
μενος τὸ ὄνομά σε, καὶ ὁ μνη-
σθεὶς ἀντιλαβέσθαι σε· ὅτι
ἀπέσρεψας τὸ πρόσωπόν σε ἀφ'
ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ
τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

8 Καὶ νῦν Κύριε πατὴρ ἡ-
μῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς, ἔργα
τῶν χειρῶν σε πάντες.

9 Μὴ ὀργίζῃς ἡμῖν σφόδρα,
καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῆς ἁμαρ-
τιῶν ἡμῶν· καὶ νῦν ἐπίβλεψον,
ὅτι λαὸς σε πάντες ἡμεῖς.

10 Πόλις ἔ· ἀγία σε ἐγενήθη
ἔρημος, Σιών ὡς ἔρημος ἐγενή-
θη, Ἱερουσαλὴμ εἰς κατάραν.

11 Ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν,
καὶ ἡ δόξα ἦν εὐλόγησαν οἱ πα-
τέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρίκαυ-
τος, καὶ πάντα ἔνδοξα ἡμῶν
συνέπεσε.

12 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τῆτοις
ἀνέσχε Κύριε, καὶ ἐσιώπησας,
καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

Κεφ. ξέ. 65.

ΕΜΦΑΝΗΣ ἐγενήθη· τοῖς
ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὐρέ-

θην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητῶσιν· εἴ-
πα, Ἰδὲ εἰμι τῷ ἔθνει, οἱ οὐκ
ἐκάλεσάν με τὸ ὄνομα.

2 Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς
με ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν
ἀπειθῆντα καὶ ἀντιλέγου· αἰ, τοῖς
πορευομένοις ὁδῷ οὐ καλῇ, ἀλλ'
ὁπίσω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

3 Ὁ λαὸς ἔστος ὁ παροξύνων
με ἐναντίον ἐμοῦ διαπαντός·
αὐτοὶ θυσιάζουσιν ἐν τοῖς κή-
ποις, καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς
κλίνθαις τοῖς δαιμονίοις, ἃ ἔκ
ἐστιν·

4 Ἐν τοῖς μνημασι, καὶ ἐν
τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται διὰ
ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέας ὕ-
ειον, καὶ ζῶμὸν θυσίων, μεμο-
λυμμένα πάντα τὰ σκευὴ αὐ-
τῶν,

5 Οἱ λέγοντες, Πόρρω ἀπ'
ἐμῶν, μὴ ἐγγίγῃς μοι, ὅτι κα-
θάρους εἰμι· ἔστος ἁπλὸς τῶν
θυμῶν μου, πῦρ καίεται ἐν αὐ-
τῷ πᾶσας τὰς ἡμέρας.

6 Ἰδὲ γέγραπται ἐνώπιόν μου,
οὐ σιωπήσω ἕως ἄν ἀποδώσω
εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν

7 Τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ
τὴν πονηρίαν αὐτῶν, λέγει Κύ-
ριος· οἱ ἐθύμιάσαν ἐπὶ τῷ ὀρέ-
ει, καὶ ἐπὶ τῷ βρυγμῷ ἀνετίσαν
μου, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν
εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.

8 Οὕτως λέγει Κύριος, Ὁς
τρόπον εὐρεθήσεται ὁ ῥῶξ ἐν

τῷ βότερῷ, καὶ ἐρῶσι, Μὴ λυ-
μήνη αὐτόν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν
ἐν αὐτῷ, ὥτως ποιήσω ἕνεκεν
τῷ θελευόντός μοι, τότε ἕνεκεν
οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας.

9 Καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακώβ
σπέρμα καὶ ἐξ Ἰσὶδὰ, καὶ κληρο-
νομήσει τὸ ὅρος τὸ ἅγιόν μου,
καὶ κληρονομήσασιν οἱ ἐκλεκτοί
μου, καὶ οἱ ὀυλοὶ μου, καὶ κατοί-
κησασιν ἐκεῖ.

10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυ-
μῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ φά-
ραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν
βουκολίων τῷ λαῷ μου, οἱ ἐζη-
τήσαν με.

11 Τριεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλι-
πόντες με, καὶ ἐπιλανθάνομενοι
τὸ ὅρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ ἔτοι-
μάζοντες τῷ δαιμονίῳ τρά-
πεζαν, καὶ πληρῶντες τῇ τύχῃ
κέρεσμά,·

12 Ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς
εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφα-
γῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑ-
μᾶς, καὶ ὅχ ὑπηκῆσατε· ἐλά-
λυσθε, καὶ παρεκῆσατε, καὶ ἐποι-
ήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ,
καὶ ἄ ἐκ ἐβελόμην, ἐξελέξα-
σθε.

13 Διατῆτο ταῦδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδὲ οἱ θελευόντές μοι
φάγονται, ὑμεῖς δὲ πενήσετε·
ἰδὲ οἱ θελευόντές μοι πίνονται,
ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδὲ οἱ θε-
λεύοντές μοι εὐφρανθήσονται,

ὑμεῖς δὲ αἰσχυρῶσθε·

14 Ἰδὲ οἱ θελευόντές μοι ἀ-
γαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ,
ὑμεῖς δὲ κεκραῖεσθε διὰ τὸν
πόνον τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ
συντριβῆς πνεύματος ὑμῶν ὀ-
λολύεσθε.

15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄ-
νομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς
ἐκλεκτοῖς μου, ὑμᾶς δὲ ἀνελεί-
 Κύριος· τοῖς δὲ θελεύσίν μοι
κληθήσεται ὄνομα καινόν,

16 Ὁ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τῇ
γῆς, εὐλογήσασιν γὰρ τὸν Θεὸν
τὸ ἀληθινόν· καὶ οἱ ὀμνύοντες ἐπὶ
τῇ γῆς, ὀμνῶνται τὸν Θεὸν τὸν
ἀληθινόν· ἐπιλήσονται γὰρ τῷ
Θλίψιν τῇ πρώτῃ, καὶ ἐκ ἀνα-
βήσεται αὐτῶν ἐπὶ τῇ καρδίᾳ.

17 Ἔσται γὰρ ὁ ἔρανος και-
νός, καὶ ἡ γῆ καινὴ, καὶ οὐ μὴ
μνησθῶσι τὰ προτέρων, ἐδ' οὐ
μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρ-
δίαν,

18 Ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀ-
γαλλίαμα εὐρήσασιν ἐν αὐτῇ·
ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλλίαμα
Ἰερουσαλὴμ, καὶ τῷ λαῷ μου εὐ-
φροσύνην.

19 Καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ
Ἰερουσαλὴμ, καὶ εὐφρανθήσομαι
ἐπὶ τῷ λαῷ μου· καὶ ἐπεὶ μὴ
ἀκασθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθ-
μῶ, καὶ φωνὴ κραυγῆς,

20 Οὐκ οὐ μὴ γίνηται ἔτι
ἐκεῖ ἄσχος καὶ πρεσβύτης, ὅς

ἐν ἑμπλήσει τῷ χρόνον αὐτῷ·
ἔστι γὰρ ὁ νέος ἱκατὸν ἐτῶν,
ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς
ἱκατὸν ἐτῶν, καὶ ἐπικατάραιος
ἔστι.

21 Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας,
καὶ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι· καὶ κατα-
φυτεύσουσιν ἀμπέλωνας, καὶ αὐ-
τοὶ φαίγονται τὰ γεννήματα
αὐτῶν.

22 Οὐ μὲν οἰκοδομήσουσι, καὶ
ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ
φυτεύουσιν, καὶ ἄλλοι φαίγονται·
κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τῆς ἐξύλης
τῆς ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τῶν
λαῶν· τὰ γὰρ ἔργα τῶν
πόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν.

23 Οἱ ἐκκλητοὶ μου οὐ κοπιᾷ-
σουσιν εἰς πένον, οὐδὲ τενηνοποι-
ήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρ-
μα εὐλογημένον ὑπὸ Θεοῦ ἐστίν,
καὶ τὰ ἐκγονα αὐτῶν μετ' αὐ-
τῶν.

24 Καὶ ἔστι πρὶν ἢ κερᾶσθαι
αὐτοὺς, ἐγὼ ὑπακῶσομαι αὐτῶν·
ἔτι λαλόντων αὐτῶν, ἐρῶ, Τί
ἔστι;

25 Τότε λύκοι καὶ ἄρνες βο-
σκηθήσονται ἅμα, καὶ λέων ὡς
βῆς φάγεται ἄχουρα, ὄφις δὲ
γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν,
οὐδὲ λυμανῶνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ
αἰγίου μου, λέγει Κύριος.

Κεφ. 67. 66.

Οὕτως λέγει Κύριος, Ὁ
ἐρατὸς μου θρόνος, καὶ ἡ

γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μου·
ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι;
καὶ ποῖος τόπος τῆς καταπαύσεώς
μου;

2 Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποί-
ησεν ἡ χεὶρ μου, καὶ ἔστιν ἐμὰ
πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος·
καὶ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἢ
ἐπὶ τὸ ταπεινὸν καὶ ἡσύχιον, καὶ
τρέμοντα τὰς λόγους μου;

3 Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι
μόσχον, ὡς ὁ ἀποκτείνων κύναν·
ὁ δὲ ἀναφίρων σιμίδαλιν, ὡς
αἷμα ὑποῖν· ὁ διδὼς λίβανον
εἰς μνημόσυνον, ὡς βλάσφη-
μος· καὶ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς
ὁδούς αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματά
αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησεν.

4 Καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμ-
παίγματα αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμαρ-
τίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι
ἐκάλεσα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ὑπήκου-
σαν μου· ἐλάλησα καὶ οὐκ ἤκου-
σαν, καὶ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν
ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἐβελό-
μην, ἐξελέξαντο.

5 Ἀκούσατε ῥήματα Κυρίου
οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτῷ·
εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μι-
σῶσιν ὑμᾶς καὶ βδελυσσομένοις,
ἵνα τὰ ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ,
καὶ ὁφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐ-
τῶν, καὶ ἐκείνοι αἰσχυρῶν-
θονται.

6 Φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως,
φωνὴ ἐκ ναῦ, φωνὴ Κυρίου ἀν-

παποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις.

7 Πρὶν ᾧ ὠρίνυσαν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸ πόνον τῷ ὠρίνῳ, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.

8 Τίς ἤκουσε τοιῦτο, καὶ τίς ἐώρακεν ἕτως; εἰ ὠρίνε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ, ὅτι ὠρίνε καὶ ἔτεκε Σιών τὰ παῖδιά αὐτῆς.

9 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα ᾧ προσδοκίαν ταύτην, καὶ ἐκ ἐμνήσθης με, εἶπε Κύριος· ἐκ ἰδὲ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ σείραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεός σου.

10 Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτήν, χαίρητε ἅμα αὐτῇ χαρὰ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ,

11 Ἵνα θηλάσῃ, καὶ ἐμπλησθῇτε ἀπὸ ματρὸς παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσῃτε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.

12 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτὰς ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάρρυς ἐπικλύζων δόξαν ἔθνων· τὰ παῖδιά αὐτῶν ἐπ' ὧμων ἀρδύσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται.

13 Ὡς εἰ τινα μήτηρ παρακαλέσει, ἔγωγε παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ παρακληθήσεσθε.

14 Καὶ ὀψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὄσα ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβημένοις αὐτόν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθεῖσιν.

15 Ἰδὲ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἦξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ, ἀποδύναμι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός.

16 Ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πάντα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πάντα σὰρξ· πολλοὶ τραυμαῖαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου.

17 Οἱ ἀγνιζόμενοι καὶ παδαριζόμενοι εἰς τὰς κήπας, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἕσθοντες κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὸ μῦν, ἐπιτοαυτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος.

18 Καὶ γὰρ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν· ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἦξοσι καὶ ὀψονται ᾧ δόξαν με.

19 Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποσελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσίς, καὶ Φῶδ, καὶ Λαδ, καὶ Μοσόχ, καὶ εἰς Θοβὴλ, καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πύργους, οἱ δὲ ἐκ ἀκηκόασί με τὸ ὄνομα, ἔτε ἐώρακάσιν με τὴν

δόξαν· καὶ ἀναγέλωσι ἢ δόξαν
μα ἐν τοῖς ἔθνεσι,

20 Καὶ ἄρξαι τὰς ἀδελφὰς
ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἔθνων ὁ-
ρον Κυρίου, μεθ' ἵππων καὶ ἁρ-
μάτων ἐν λαμπήναις ἡμίωνων
μετὰ σκιαδίων εἰς ἢ ἀγίαν πό-
λιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος,
ὥς ἀνενέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσ-
ραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ἑμοὶ
μετὰ ψαλμῶν εἰς ἢ οἶκον Κυ-
ρίου.

21 Καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι
ιερεῖς καὶ Λευίτας, εἶπε Κύριος.

22 Ὅν τρόπον γὰρ ὁ ἔρανος
καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ

ποιῶ, μένει ἐνώπιον ἑμῶν, λέγει
Κύριος, ὅτω σήσεται τὸ σπέρ-
μα ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν.

23 Καὶ ἔσται μὴν ἐκ μηνός,
καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου, ἦξει
πᾶσα σὰρξ τῶν προσκυνῆσαι
ἐνώπιον ἑμῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶ-
πε Κύριος.

24 Καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὁ-
ψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων
τῶν παραβεβηκότων ἐν ἑμοί· ὁ
γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευ-
τήσῃ, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ
σβεσθήσεται, καὶ ἴσονται εἰς
ὄρασιν πάσῃ σαρκί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κεφ. α'. ι.

Τὸ ῥῆμα ἔ' Θεῷ ὃ ἐγένετο
ἐπὶ Ἱερεμίαν τῷ ἔ' Χελκίᾳ,
ἐκ τῶν ἱερέων, ὃς κατοῦκε ἐν Ἀ-
ναθώθ ἐν γῇ Βενιαμὴν,

2 Ὡς ἐγενήθη λόγος ἔ' Θεῷ
πρὸς αὐτόν, ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἰωσία υἱοῦ Ἀμώς βασιλέως
Ἰούδα, ἔτεσ' τρισκαίδεκάτεν ἐν
τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς.

3 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις Ἰωακείμ υἱῶν Ἰωσία βα-
σιλέως Ἰούδα, ἔως ἑνδεκάτου

ἔτεσ' Σεδεκία υἱῶν Ἰωσία βα-
σιλέως Ἰούδα, ἔως τῆς αἰχμαλω-
σίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ
μηνί.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς αὐτόν·

5 Πρὸ ἔ' με πλάσαι σε ἐν
κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ ἔ'
σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγίακά
σε, προφῆτην εἰς ἔθνη τέθεικά
σε.

6 Καὶ εἶπα, Ὁ ὢν δέσπο-
τα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίστα-

μαί λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Μὴ λέγῃ, Ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας ὅς ἐάν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις.

8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι μετὰ σὲ ἐγώ εἰμι· ὃ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με, καὶ ἥψατο ὃ σώματός μου, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἰδὲ δίδωκα τὲς λόγους μου εἰς τὸ σῶμα σου.

10 Ἰδὲ κατέδικά σε σήμερον ἐπὶ Ἰσθμῷ καὶ ἐπὶ βασιλείας, ἐκρίζῃν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ ἀπολύειν, καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ καταφυτεύειν.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων, Τί σὺ ὥρᾳς; καὶ εἶπα, Βακτηρίαν καρυῖνην.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Καλῶς ἰώρακας, διότι ἐγρήγορα ἐγώ ἐπὶ τὲς λόγους μου τὲ ποιῆσαι αὐτάς.

13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐκ δευτέρου πρὸς με, λέγων, Τί σὺ ὥρᾳς; καὶ εἶπα, Λέβητας ὑποκαίόμενον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῶ ἀπὸ προσώπου Βορρᾶ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἀπὸ προσώπου Βορρᾶ ἐκ-

καυθήσῃσαι τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τὰς κατοικούντας ἐ γῆν.

15 Διότι ἰδὲ ἐγώ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἐ γῆς ἀπὸ Βορρᾶ, λέγω Κύριος· καὶ ἤξουσιν καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα ἐ πυλῶν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τέχνη τὰ κύκλω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰσδα.

16 Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτὰς μετὰ κρίσεως, περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοθίοις, καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις ἐ χειρῶν αὐτῶν.

17 Καὶ σὺ περιζῶσαι τὴν ὁσφύν σου, καὶ ἀνάστηθι, καὶ εἰπὸν πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σὲ εἰμι, τὲ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

18 Ἰδὲ τέθνακά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὀχυράν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκῆν, ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰσδα, καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτῶ, καὶ τῷ λαῷ ἐ γῆς.

19 Καὶ πολέμησάς σε, καὶ οὐ μὴ δύνασθαι πρὸς σέ, διότι μετὰ σὲ ἐγώ εἰμι, ὃ ἐξαιρεῖσθαί σε, εἶπε Κύριος.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος,

2 Ἐμνήσθην ἐλέες νεότητός σε, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σε, ὅτι ἔξακολουθήσαι σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

3 Ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσασιν, κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτούς, φησὶ Κύριος.

4 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἱ υἱοὶ Ἰακώβ, καὶ πάντα πατριαὶ οἴκου Ἰσραὴλ.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Τί εὗροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῆ ματαίῳν, καὶ ἐματαιώθησαν;

6 Καὶ οὐκ εἶπαν, Πᾶς ἐστὶ Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπειρῷ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκαρπῳ, ἐν γῇ ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ ἐξ ἡμέρας, καὶ οὐ κατώκησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ;

7 Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, ὅτι φαγεῖν ὑμᾶς τὰς καρπὺς αὐτῆς, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς· καὶ εἰσῆλθετε, καὶ ἐμιαίκατε τῇ γῇ μου, καὶ τῇ κληρονομίᾳ μου ἵνα θεσθῆτε εἰς βδελυγμᾶν.

8 Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, Πᾶς ἐστὶ Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τῷ νόμῳ, οὐκ ἠπίσαντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβαν εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευσαν τῇ Βαβυλῶνι, καὶ ὀπίσω ἀνωφελεῖς ἐπορεύθησαν.

9 Διατέτο ἐτι κριθέσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῆς πόλεως ὑμῶν κριθέσομαι.

10 Διότι ἔλθετε εἰς νήσους Χετταίμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηθάρ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα.

11 Εἰ ἀλλάξωμαι ἔθνη θεὸς αὐτῶν, καὶ ἔτοις οὐκ εἰσὶ θεοί· ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὸ δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται.

12 Ἐξέστη ὁ ἔρανος ἐπὶ τῷ τόπῳ, καὶ ἐφρίξεν ἐπὶ πλεῖστον σφόδρα, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὥρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους, οἳ οὐ δύνησονται ὕδωρ συνέχειν.

14 Μὴ δούλος ἐστὶν Ἰσραὴλ, ἢ οἰκογενὴς ἐστὶ; διατί εἰς προνομήν ἐγένετο;

15 Ἐπ' αὐτὸν ὠρύσσοτο λίοντες, καὶ ἔδωκαν τὸ φωνὴν αὐτῶν, οἳ ἔταξεν τὸ γῆν αὐτῆς εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς

κατεσκάψαν, παρὰ τὸ μὴ κατοιικῆσθαι.

16 Καὶ υἱοὶ Μέρμερος καὶ Τάφνας ἔγνωσαν σε, καὶ κατ-ἐπαιζόν σε.

17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σε·

18 Καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτῃ ἧ πεινῶν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων ἧ πεινῶν ὕδωρ ποταμῶν;

19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία σε, καὶ ἡ κακία σε ἐλέγξει σε· καὶ γνώθι, καὶ ἴδε, ὅτι πικρὸν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σε· καὶ ἐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοί, λέγει Κύριος ὁ Θεός σε.

20 Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸ ζυγόν σε, καὶ διέσπασας τὰς δεσμὰς σε, καὶ εἶπας, Οὐ θαλῶσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βενὸν ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου κατασκίε, ἐπεὶ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ μου.

21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν· πῶς ἐγράψης εἰς πικρίαν ἢ ἄμπελος ἢ ἀλλοτρία;

22 Ἐὰν ἀποπλῦνῃ ἐν νιτρῷ, καὶ πληθυνῇς σεαυτῇ ποίαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σε ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.

23 Πῶς ἐρεῖς, Οὐκ ἐμιάνην, καὶ ὀπίσω τὸ Βάαλ ἐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδὸς σε ἐν τῷ ποταμῶν, καὶ γνώθι τί ἐποίησας· ὅψε φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε·

24 Τὰς ὁδὸς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παριδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητῶντες αὐτήν οὐ κοπιάσασιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὐρήσασιν αὐτήν.

25 Ἀσέρεψον τὸ πῶδά σου ἀπὸ ὁδῶ τραχείας, καὶ τὸν φάρυγγά σε ἀπὸ δίψης· ἡ δὲ εἶπεν, Ἀνδριῆμαι, ὅτι ἠγαπήκει ἀλλοθρίεις, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

26 Ὡς αἰσχύνη κλέπη ὅταν αἰλῶ, ἔτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν.

27 Τῷ ξύλῳ εἶπαν, Ὅτι πατήρ μου εἶ σὺ, καὶ τῷ λίθῳ, Σὺ ἐγέννησάς με· καὶ ἔσρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα, καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τῷ κακῶν αὐτῶν ἐρεῖσιν, Ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς.

28 Καὶ πῶς εἰσὶν οἱ θεοὶ σε, οἳ ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσασιν ἐν καιρῷ

τὸ κακώσεώς σε; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τὸ πόλεόν σε ἦσαν θεοὶ σε Ἰῦδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διδόνων τῆς Ἱερουσαλὴμ ἔδουον τῇ Βάβυλ.

29 Ἰνατί λαλεῖτε πρὸς μέ; πάντες ὑμεῖς ἡσεθήσατε, καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμὲ, λέγει Κύριος.

30 Μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν ἐκ ἐδέξασθε, μάχαιρα κατέφαγε τὰς προφῆτας ὑμῶν ὡς λέων ὁλοθρευῶν, καὶ ἐκ ἐφοβήθητε.

31 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου· ταῦτα λέγει Κύριος, Μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῆ κεχερσωμένη; διατί εἶπεν ὁ λαὸς μου, Οὐ κυριευθησόμεθα, καὶ ἐχ' ἤχομεν πρὸς σέ ἐτι;

32 Μὴ ἐπιλησεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τὸν σπηδοισμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαὸς μου ἐπελάθεται μου ἡμέρας ὧν ἐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

33 Τί ἐτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σε, ὅς ζητῆσαι ἀγάπῃσιν; ἐχ' ἄνωγ' ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω ὅς μιάναι τὰς ὁδούς σε,

34 Καὶ ἐν ταῖς χερσί σε εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν αἰδῶν· ἐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτὰς, ἀλλ' ἐπὶ πᾶσιν δρυί.

35 Καὶ εἶπας, Ἀθῶός εἰμι, ἀλλὰ ἀποσραφήτω ὁ θυμὸς

αὐτῶ ἀπ' ἐμῶ· ἰδὲ ἐγὼ κρῖνομαι πρὸς σέ, ἐν τῷ λέγειν σε, Οὐχ ἤμαρτον·

36 Ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα ὅς δουλεύῳσαι τὰς ὁδούς σε· καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου κατασχυνθήσῃ, καθὼς κατησχυνθήσῃ ἀπὸ Ἀσσύρ·

37 Ὅτι καὶ ἐξηῦθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σε ἐπὶ τὴν κεφαλῇς σε· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τὸ ἐλπιδά σε, καὶ ἐκ εὐδοκῆς ἐν αὐτῇ.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΑΝ ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτῆς, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτῆς, καὶ γένηται ἀνδρὶ ἐτέρῳ, μὴ ἀνακαμπίσῃ ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἐτι; οὐ μὴ νομένη μιανθήσεται ἢ γυνὴ ἐκείνη; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσι πολλοῖς, καὶ ἀνέκαμπες πρὸς μέ, λέγει Κύριος.

2 Ἄρον τὰς ὀφθαλμούς σε εἰς εὐθεΐαν, καὶ ἴδε, πᾶς ἐχ' ἐξεφύρῃς ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκείδισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνῃ ἐρημικμένη, καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σε καὶ ἐν ταῖς κακίαις σε.

3 Καὶ ἔσχες ποιμένας πολλὰς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ· ὅψις πόρνης ἐγένετό σε, ἀπηναισχύνθησας πρὸς πάντας.

4 Οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλε-

σαι, καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τὸ παρθενίας σου;

5 Μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ φυλαχθήσεται εἰς νῆκος; ἰδοὺ ἐλάλησας, καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα, καὶ ἠδυνάσθης.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσὶφ ὁ βασιλέως, Εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ κατοικία ἡ Ἰσραὴλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πάντων ὄρος ὑψηλόν, καὶ ὑποκάτω πάντος ξύλου ἀλσώδους, καὶ ἐπόρευσαν ἐκεῖ.

7 Καὶ εἶπα, μετὰ τὸ πορευεῖσθαι αὐτὴν ταῦτα πάντα, πρὸς με ἀνάγρεψον καὶ ἐκ ἀνέγρεψε καὶ εἶδε τὴν ἀσυνδεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνδετος Ἰῶδα.

8 Καὶ εἶδον, ὅτι περὶ πάντων ὧν κατελήφθη ἐν οἷς ἐμοιχάτο ἡ κατοικία Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίης εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ ἐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνδετος Ἰῶδα, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπόρευσε καὶ αὐτὴ,

9 Καὶ ἐγένετο εἰς ἐθὲν ἡ πορνεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸ λίθον.

10 Καὶ ἐν πᾶσι τέτοις ἐκ ἐπιστάφης πρὸς με ἡ ἀσύνδετος Ἰῶδα ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἐδικαίωσέ με ψυχὴν αὐτῆς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνδέτης Ἰῶδα.

12 Πορεύε καὶ ἀνάγνωθι τὰς λόγους τὰς πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἱερεῖς, Ἐπιστάφῃ πρὸς με ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος καὶ μὴ σπρωγὸν τὸ πρὸς ὡπὸν με ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεήμων ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μνησθῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Πλὴν, γινώθι ὅτι ἀδικίαν σου, ὅτι εἰς Κύριον τὸ Θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχεας τὰς ὁδοὺς σου εἰς ἀλλοθίους ὑποκάτω πάντος ξύλου ἀλσώδους, τὸ δὲ φωνῆς με ἐχ' ὑπήκουσας, λέγει Κύριος.

14 Ἐπιστάφῃ υἱοὶ ἀφεσηκότες, λέγει Κύριος, διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών,

15 Καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν μου, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης.

16 Καὶ ἔσται ἔαν πληθυνθῇτε, καὶ αὐξηθῇτε ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκ ἐρῶσιν ἔτι, Κιβωτὸς διαθήκης ἀγίας Ἰσραὴλ, ἐκ ἀναθήσεται ἐπὶ καρδίαν, ἐκ ὀνομασθήσεται, ἐδὲ ἐπισκεφθήσεται, καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι.

17 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσονται τὸ Ἰερουσαλὴμ, Θρόνον Κυρίου.

καὶ συναχθήσονται πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτήν, καὶ οὐ πορεύονται ἔτι ὀπίσω τῇ ἐνθυμημάτων τῇ καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρίας.

18 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύσονται ὁ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ τῷ οἴκῳ τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἤξεσιν ἐπιτοαυτὸ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τῇ γῇ, ἣν κατεκληρονόμησα τῆς πατέρας αὐτῶν.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Γένοιτο Κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα, καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτήν, κληρονομίαν Θεῷ παντοκράτορος ἔθνων· καὶ εἶπα, Πατέρα καλέσετέ με, καὶ ἀπ' ἐμῆ εὐχῆ ἀποσφαθήσεσθε.

20 Πλὴν ὡς ἀδετεῖ γυνὴ εἰς τὸ συνόντα αὐτῇ, ἕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

21 Φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκρόσθη κλαυθμῶ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεῷ ἁγίῳ αὐτῶν.

22 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες, καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν. Ἰδοὺ δὲ ἄλλοι ἡμεῖς ἐσόμεθα σοι· ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.

23 Ὅντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βανοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων, πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἡ

σωτηρία τῷ Ἰσραὴλ.

24 Ἡ δὲ αἰσχύνῃ κατηνάλωσε τὰς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τὰς μόσχους αὐτῶν, καὶ τὰς υἱὰς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.

25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἔναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐχὺ ὑπηκόμεθα τῷ φωνῇ Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. δ'. 4.

ΕΑΝ ἐπισταφῇ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, πρὸς μὲ, ἐπισταφθήσεται· καὶ ἐὰν περιέλῃ τὰ βδελύγματα αὐτῶ ἐκ στόματος αὐτῶ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ,

2 Καὶ ὁμολογήσῃ, Ζῇ Κύριος, μετὰ ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλὴμ.

3 Ὅτι ταῦτα λέγει Κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, Νέωσατε ἑαυτοῖς νεώματα, καὶ μὴ σπεύρητε ἐπ' ἀκάθαις.

4 Περιτμήθητε τῷ Θεῷ ὑμῶν, καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ,

μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμὸς
με, καὶ ἐκκαυθήσεται, καὶ ἐκ
ἔσται ὁ σβέσων, ἀπὸ προσώπου
πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.

5 Ἀναγείλατε ἐν τῷ Ἰεζα,
καὶ ἀκροσθήτω ἐν Ἱερουσαλήμ·
εἶπατε, Σημάνετε ἐπὶ τῆς γῆς
σάλπιγγι, κεκραῖξτε μέγα·
εἶπατε, Συνάχθητε, καὶ εἰσ-
έλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς
τειχήρεις.

6 Ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς
Σιών· σπεύσατε, μὴ σῆτε, ὅτι
κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ Βορρᾶ,
καὶ συντριβὴν μεγάλην.

7 Ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας
αὐτῆς, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε,
καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τῆς τόπης αὐτῆς, ὅ
θῆναι τῇ γῇ εἰς ἐρήμωσιν· καὶ
αἱ πόλεις κατὰ τὴν ἐρήμωσιν
παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐ-
τάς,

8 Ἐπὶ τέτοις περιζώσασθε
σάκκους, καὶ κόπτεσθε, καὶ ἀλα-
λάξατε, διότι ἐκ ἀπεσπάσθη ὁ
θυμὸς Κυρίου ἀπὸ ὑμῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολείπεται
ἡ καρδία τῆς βασιλείας, καὶ ἡ
καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐκθνήσονται, καὶ οἱ προφῆται
θαυμάσονται.

10 Καὶ εἶπα, ὦ Δέσποτα
Κύριε, ἅρα γε ἀπατῶν ἡπά-
τησας τὸ λαὸν τῆτον καὶ τὸ Ἱε-
ρουσαλήμ, λέγων, Εἰρήνη ἔσται,

καὶ ἰδὲ ἤψατο ἡ μάχαιρα ἕως
τῆς ψυχῆς αὐτῶν;

11 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἔρῃσι
τῷ λαῷ τέτρω καὶ τῇ Ἱερουσα-
λήμ, Πνεῦμα πλάνησεως ἐν τῇ
ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τῆς λαῶ
με, ἐκ εἰς καθαρὸν, ἐδ' εἰς
ἅγιον.

12 Πνεῦμα πληρώσεως ἤξε
μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρί-
ματά με πρὸς αὐτές.

13 Ἰδὲ ὡς νεφέλη ἀναβή-
σεται, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἔρ-
ματα αὐτῆς, κεφότεροι ἀετῶν
οἱ ἵπποι αὐτῆς· καὶ ἡμῖν, ὅτι
ταλαιπωρῶμεν.

14 Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τῆς
καρδίας σου Ἱερουσαλήμ, ἵνα
σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρχασιν
ἐν σοὶ διαλοῖσμοι πόνων σε;

15 Διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος
ἐκ Δαν ἦξει, καὶ ἀκροσθήσεται
πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ.

16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδὲ
ἤκασιν· ἀναγείλατε ἐν Ἱερου-
σαλήμ, συσροφαὶ ἔρχονται ἐκ
γῆς μακρόθεν, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ
τὰς πόλεις Ἰεζα φωνὴν αὐτῶν.

17 Ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν,
ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι
ἐμὲ ἡμέλησας, λέγει Κύριος.

18 Αἱ ὁδοὶ σε καὶ τὰ ἐπιτη-
δεύματά σε ἐποίησαν ταῦτά
σοι· αὕτη ἡ κακία σε, ὅτι πι-
κρα, ὅτι ἤψατο ἕως τῆς καρδίας
σε.

19 Τὴν κοιλίαν μου, ἢ κοι-
λίαν μου ἀλγῶν, καὶ τὰ αἰσθη-
τήρια τῆ καρδίας μου, μαίμαξ-
σει ἢ ψυχὴ μου, σπαράσσεται
ἡ καρδιά μου· οὐ σιωπήσομαι,
ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ
ψυχὴ μου, κραυγὴν πολέμου.

20 Καὶ ταλαιπωρίας, συν-
τριμμένον ἐπικαλεῖται, ὅτι τεί-
λαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω
τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνὴ, διε-
σπάρσθησαν αἱ δέρυες μου.

21 Ἔως πότε ὀψομαι φεύ-
γουσας ἀκῶν φωνὴν σαλπύγων;

22 Διότι οἱ ἠγόμενοι ἔσονται
με ἐμὲ ἕκ ἡμέρας· υἱοὶ ἄφρο-
νές εἰσι καὶ οὐ συνετοὶ, σοφοὶ
εἰσι ἔσονται κακοποιῆσαι, τὸ δὲ κα-
λῶς ποιῆσαι ἕκ ἐπέγνωσαν.

23 Ἐπέβλεψα ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ
ιδὼν ἔειπεν, καὶ εἰς τὸ ἔρανον, καὶ ἕκ
ἦν τὰ φῶτα αὐτῆς.

24 Εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέ-
μοντα, καὶ πάντας τὰς βενὰς
ταρασσομένους.

25 Ἐπέβλεψα, καὶ ιδὼν ἕκ τῷ
ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πε-
τεινὰ ἔειπεν ἑρπύλλιο.

26 Εἶδον, καὶ ιδὼν ὁ Κάρμη-
λος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πό-
λεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ
προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσ-
ώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφα-
νίσθησαν.

27 Ταῦτα λέγει Κύριος, Ἐ-
ρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συν-

τέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.

28 Ἐπὶ τέτοις πενθεῖτω ἡ
γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ ἔρανος
ἀνθρώπων· διότι ἐλάλησα, καὶ οὐ
μετανοήσω, ὥρμησα, καὶ ἕκ ἀπο-
σρέψω ἀπ' αὐτῆς.

29 Ἀπὸ φωνῆς ἰππέως, καὶ
ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησε
πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς
τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλσῃ
ἐκρύβησαν, καὶ ἐπὶ ταῖς πέτραις
ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκα-
λείφθη, οὐ κατήκει ἐν αὐταῖς
ἄνθρωπος.

30 Καὶ σὺ τί ποιήσεις; εἰὰν
περιβάλλῃ κόκκινον, καὶ κοσμή-
σῃ κόσμῳ χρυσῷ· εἰὰν ἐγχαρίσῃ
τίβι τὰς ὀφθαλμούς σου, εἰς μά-
ταιον ὠραϊσμός σου· ἀπώσαντό
σε αἱ ἐρασαί σου, ἢ ψυχὴν σου
ζητήσιν.

31 Ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινέσης
ἤκουσα ἔσονται σου, ὡς πρω-
τοτοκέσης· φωνὴ θυγατρὸς Σι-
ῶν ἐκλυθήσεται, καὶ παρήσῃ
ταῖς χεῖρας αὐτῆς· οἶμοι ἐγὼ,
ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ
τοῖς ἀνηρημένοις.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς
ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἰδέτε,
καὶ γινώτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς
πλατείαις αὐτῆς, εἰὰν εὑρητε,
εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα, καὶ ζητῶν
πίστιν, καὶ ἴλαως ἔσομαι αὐτοῖς,
λέγει Κύριος.

2 Ζῆ Κύριος, λέγουσι, δια-
τῆτο ἐκ ἐν ψεύδεσιν ὁμνύουσι;

3 Κύριε οἱ ὀφθαλμοί σε εἰς
πίσιν· ἐμασίγῳσας αὐτὰς, καὶ
ἐκ ἐπόνεσαν, συνετέλεσας αὐ-
τὰς, καὶ ἐκ ἠθέλησαν δέξασθαι
παιδείαν· ἐξερέωσαν τὰ πρὸς-
ωπὰ αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν, καὶ
ἐκ ἠθέλησαν ἐπισταφῆναι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἰσως πῶ-
χοί εἰσι, διότι· ἐκ ἐδυνάσθη-
σαν, ὅτι ἐκ ἔγνωσαν ὁδὸν Κυ-
ρίου, καὶ κρίσιν Θεῶ.

5 Πορεύσομαι πρὸς τὰς ἀ-
δρες, καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι
αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου,
καὶ κρίσιν Θεῶ· καὶ ἰδὲ ὁμοθυ-
μαδὸν συνέτριψαν ζυγόν, δι-
έρρηξαν δεσμύς.

6 Διατῆτο ἱπαισεν αὐτὰς
λέων ἐκ ἔ δρυμῶ, καὶ λύκος ἕως
ἔ οἰκιῶν ὠλόθρευσεν αὐτὰς, καὶ
πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ ταῖς
πόλεσι αὐτῶν· πάντες οἱ ἐκ-
πορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευ-
θήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσε-
βείας αὐτῶν, ἰσχυσαν ἐν ταῖς
ἀποσροφαῖς αὐτῶν.

7 Ποία τέτων ἴλεως γένωμαι
σοι; οἱ υἱοί σε ἐγκατέλιπόν
με, καὶ ὤμνου ἐν τοῖς ἐκ ἔσι
θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐτὰς, καὶ
ἐμοιχῶντο, καὶ ἐν οἰκοῖς πορ-
νῶν κατέλυον.

8 Ἰπποὶ θηλυμανεῖς ἐγενή-
θησαν, ἕκαστος ἐπὶ ἑ γυναικῶ

τῶ πλησίον αὐτῶ ἐχραμέτι-
ζον.

9 Μὴ ἐπὶ τέτοις ἐκ ἐπισκέ-
ψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν
ἔθνεσι τοιῷ ἐκ ἐκδικήσῃ· ἢ
ψυχὴ μου;

10 Ἀνάβητε ἐπὶ τὰς προ-
μαχῶνας αὐτῆς, καὶ κατασκά-
ψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποι-
ήσητε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποση-
ρίγματα αὐτῆς, ὅτι ἔ Κυρίῳ
εἰσίν.

11 Ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν
εἰς ἐμὴ, λέγει Κύριος, οἶκος
Ἰσραὴλ, καὶ οἶκος Ἰούδα

12 Ἐβλαύσατο τῷ Κυρίῳ αὐ-
τῶν, καὶ εἶπαν, Οὐκ ἔστι ταῦτα·
ἐχ ἦξε ἐφ' ἡμᾶς κακὰ, καὶ
μάχαιραν καὶ λιμὸν ἐκ ὀφύ-
μεθα.

13 Οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν
εἰς ἀνεμον, καὶ λόγος Κυρίου ἐχ
ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς.

14 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ, Ἄνθ' ὧν
ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τῆτο, ἰδὲ
ἐγὼ δέδωκα τὰς λόγους μου εἰς
τὸ στόμα σε πῦρ, καὶ τὸν λαὸν
τῆτον ξύλα, καὶ καταφάγεται
αὐτὰς.

15 Ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑ-
μᾶς ἔθνος πώρρωθεν οἶκος Ἰσ-
ραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὗ
ἐκ ἀκέσει ἡ φωνὴ καὶ ἡ γλώσσης
αὐτῶ.

16 Πάντες ἰσχυροί,

17 Καὶ κατέδονται τὸ θερισ-
μὸν ὑμῶν, καὶ τὰς ἄρτας ὑμῶν,
καὶ κατέδονται τὰς υἷες ὑμῶν,
καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ
κατέδονται τὰ πρῶτα ὑμῶν,
καὶ τὰς μόσχους ὑμῶν, καὶ κατέ-
δονται τὰς ἀμπελῶνας ὑμῶν,
καὶ τὰς συκῶνας ὑμῶν, καὶ τὰς
ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ ἀλοήσῃσι
τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς ὑμῶν
ἐφ' αἷς ὑμεῖς ποιοῖσθε ἐπ'
αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ.

18 Καὶ ἔσαι ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ Θεός
σβ, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς
συντέλειαν.

19 Καὶ ἔσαι ὅταν εἴπητε,
Τίνος ἐνεκεν ἐποίησε Κύριος ὁ
Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα;
καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἄνδ' ὦν ἰδε-
λεύσατε θεοῖς ἀλλοθι τοῖς ἐν τῇ
γῇ ὑμῶν, ὥτως δελεύσετε ἀλ-
λοθριοῖς ἐν τῇ γῇ ἔχ ὑμῶν.

20 Ἀναγείλατε ταῦτα εἰς
τὸ οἶκον Ἰακώβ, καὶ ἀκυσθήτω
ἐν τῷ οἴκῳ Ἰεζα.

21 Ἀκέσατε δὴ ταῦτα λαὸς
μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ
αὐτοῖς καὶ οὐ βλέψουσιν, ὥτα
αὐτοῖς καὶ ἔκ ακέσῃ.

22 Μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε,
λέγει Κύριος; ἢ ἀπὸ προσώπου
μου ἔκ ἐυλαβηθήσεσθε; τὸν
τάξαντα ἄμμον ὄριον τῇ θα-
λάσῃ, πρόσαγμα αἰώνιον, καὶ
ἔκ ὑπερβήσεται αὐτὸ, καὶ τα-

ραχθήσεται, καὶ οὐ δυνήσεται·
καὶ ἠχήσῃσι τὰ κύματα αὐτῆς,
καὶ ἔκ ὑπερβήσεται αὐτό.

23 Τῷ δὲ λαῷ τῷ ἐγενήθη
καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθήνης, καὶ
ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθουσιν,

24 Καὶ ἔκ εἶπον ἐν τῇ καρ-
δίᾳ αὐτῶν, Φοβηθῶμεν δὴ Κύ-
ριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, τὸ δίδόντα
ἡμῖν ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄψι-
μον, κατὰ καιρὸν πληρώσεως
προσάγματος θερισμῶ, καὶ ἐφύ-
λαξεν ἡμῖν.

25 Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλι-
ναν ταῦτα, καὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑ-
μῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἐφ'
ὑμῶν.

26 Ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ
μὲ ἀσεβεῖς, καὶ παγίδας ἔστησαν
ᾧ διαφθεῖραι ἄνδρας, καὶ συνε-
λαμβάνουσιν.

27 Ὡς παγὶς ἐφεσπασμένη
πλήρης πεταιῶν, ὥτως οἱ οἶκοι
αὐτῶν πλήρεις δόλων· διατάτο
ἐμεγαλύνθησαν, καὶ ἐπλετή-
σαν,

28 Καὶ παρέβησαν κρίσιν,
ἔκ ἐκριναν κρίσιν ὀρφανῶν, καὶ
κρίσιν χήρας ἔκ ἐκρίνουν.

29 Μὴ ἐπὶ τέτοις ἔκ ἐπι-
σκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ
ἐν ἔθνεσιν τῷ τοιούτῳ ἔκ ἐκδική-
σῃ ἡ ψυχὴ μου;

30 Ἐκστασις καὶ φρικτὰ ἐγε-
νήθη ἐπὶ τῇ γῆς.

31 Οἱ προφῆται προφητεύ-

αἰσιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρό-
τησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ
ὁ λαὸς με ἠγάπησεν ἄνωγ· καὶ
τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦ-
τα;

Κεφ. 5'. 6.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενια-
μὴν ἐκ μέσων Ἱερουσαλὴμ,
καὶ ἐν Θεκῇ σημάνετε σάλ-
πιγι, καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ
ἄρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκπέ-
φυεν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συντριβὴ
μεγάλῃ γίνεται·

2 Καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕ-
ψος ὀχυράτου Σιών.

3 Εἰς αὐτὴν ἤξει ποιμένες,
καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν· καὶ πῆ-
ξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηναὶς κύ-
κλῳ, καὶ ποιμανῶσιν ἕκαστος τῇ
χειρὶ αὐτοῦ.

4 Παρασκευάσασθε ἐπ' αὐ-
τὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ
ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημ-
βρίας· καὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν
ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ
σκιαί· ἡμέρας.

5 Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ'
αὐτὴν νυκτὶ, καὶ διαφθείρωμεν
τὰ θεμέλια αὐτῆς.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Ἐκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἐκ-
χεον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ δύναμιν·
ὡς πόλις ψευδής, ὅλη κατα-
δυναστεία ἐν αὐτῇ.

7 Ὡς φύχῃ λάκκος ὕδατος,
ἔτι φύχῃ κακία αὐτῆς, ἀσέ-

βεια καὶ ταλαιπωρία ἀκυσθή-
σεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρὸς ὄψον
αὐτῆς διαπαντός· πόνος καὶ μά-
στιγι.

8 Παιδευθήσῃ Ἱερουσαλὴμ,
μὴ ἀποσῇ ἡ ψυχὴ με ἀπὸ σῆ,
μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν,
ἥτις οὐ κατοικισθῇ.

9 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς
ἄμπελον τὰ καλά· οἶκα δ' Ἰσ-
ραὴλ, ἐπισρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν
ἐπὶ τὸ κάρταλλον αὐτοῦ.

10 Πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ
διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσακίσε-
ται; ἰδὲ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα
αὐτῶν, καὶ οὐ θυνήσονται ἀκέ-
ειν· ἰδὲ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο
αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμόν, οὐ μὴ
βεληθῶσιν αὐτό.

11 Καὶ τὸ θυμὸν με ἔπλησα,
καὶ ἐπέσχον, καὶ οὐ συνετέλεσα
αὐτὸς· ἐκχέω ἐπὶ νῆπια ἔξω-
θεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανί-
σκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ
συλληφθήσονται, πρεσβύτερος
μετὰ πλήρης ἡμερῶν.

12 Καὶ μεταστροφίσονται αἱ
οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἐτέρους, ἀγροὶ
καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ αὐτό·
ὅτι ἐκτενῶ τὸ χεῖρά με ἐπὶ τὰς
κατοικούντας τὴν γῆν ταύτην,
λέγει Κύριος.

13 Ὅτι ἀπὸ μικρῶ αὐτῶν
καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετε-
λέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ

ἕως ψευδοπροφήτῃ πάντες ἐποίησαν ψευδή.

14 Καὶ ἰώντο σύντριμμα τέλας με, ἐξεδυνάυντες καὶ λέγοντες, Εἰρήνη εἰρήνη· καὶ πῶς εἰν εἰρήνη;

15 Κατήσχυνθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ οὐδ' ὥς κατὰ σχυρόμενοι κατήσχυνθησαν, καὶ ἢ ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν· διατέτο πεσῦνται ἐν τῇ πλώσει αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀπολῦνται, εἶπε Κύριος.

16 Τάδε λέγει Κύριος, Στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε τρίβας Κυρίου αἰωνίως· καὶ ἴδετε ποία εἰν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὐρήσετε ἀγνισμόν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν, Οὐ πορευσόμεθα.

17 Καθέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπὴς· Ἀκέσασθε τὴ φωνὴν τὴ σάλπιγος· καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀκυσόμεθα.

18 Διὰ τὸτο ἤκησαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποιμένα αὐτῶν.

19 Ἀκε γῆ, ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τὸτον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι τὸ λόγων με οὐ προσέσχον, καὶ τὸ νόμον με ἀπώσαντο.

20 Ἰνατί μοι λίθανον ἐκ Σαβὰ φέρετε, καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὀλοκαυ-

τώματα ὑμῶν ἔκ εἰσὶ δεκτὰ, καὶ αἱ θυσαίαι ὑμῶν ἔχ' ἡδυνάμοι.

21 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τὸτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενήσασι πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτῶ ἀπολῦνται.

22 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βόρρᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτης τῆ γῆς·

23 Τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσασιν· ἰταμός ἐστι, καὶ ἔκ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτῶ, ὥς θάλασσα κυμαίνουσα· ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασι παρατάσσεται ὥς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σὲ θύγατερ Σιών.

24 Ἠκέσαμεν τὴ ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλίψις κατέσχευ ἡμᾶς, ὠδίνες ὥς τικτήσης.

25 Μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρόν, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομφαία τὴ ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν.

26 Θύγατερ λαὸς με περίζωσαι σάκκον, κατὰ πᾶσσε ἐν σποδῷ, πένθος ἀγαπήτῃ ποιήσαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρὸν, ὅτι ἐξαίφνης ἦξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς.

27 Δοκιμασὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις, καὶ γινώ-

ση με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν,

28 Πάντες ἀνήκοι πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 Ἐξέλιπε φυσητὴρ ἀπὸ πυρός, ἐξέλιπε μόλιθος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν ἔκ ἐτάκη.

30 Ἀργύριον ἀποδοκιμασμένον καλέσασθε αὐτὰς, ὅτι ἀποδοκίμασεν αὐτὰς Κύριος.

Κεφ. ζ'. 7.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰουδαία.

3 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Διορθώσατε τὰς ὁδούς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικίῳ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Μὴ πεποιῶτε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν ἔκ ὠφελήσεσιν ὑμᾶς, λέγοντες, Ναὸς Κυρίου, ναὸς Κυρίου εἰσίν.

5 Ὅτι εἰὰν διορθῶντες διορθώσητε τὰς ὁδούς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιῶντες ποιήσητε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρῶς, καὶ ἀναμέσον ἑὶ πλησίον αὐτῶν,

6 Καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε, καὶ αἷμα ἀδῶν μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ

ὀπίσω Θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν,

7 Καὶ κατοικίῳ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ἣ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιῶτε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν ἔκ ὠφελήθησεσθε,

9 Καὶ φονεύετε, καὶ μοιχᾶσθε, καὶ κλέβετε, καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ θυμιᾶτε τῇ Βαάλ, καὶ ἐπορεύσεθε ὀπίσω Θεῶν ἀλλοτρίων, ὧν ἔκ οἴδατε,

10 Τὰ κακῶς εἶναι ὑμῖν, καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἶπατε, Ἀπεσχίμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,

11 Μὴ σπήλαιον λησῶν ὁ οἶκός μου, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἐώρακα, λέγει Κύριος.

12 Ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου ὃ ἐν Σηλῷ, οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαῶν μου Ἰσραὴλ.

13 Καὶ νῦν αὖθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ ἔκ ἠκέσατέ με, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ ἔκ ἀπεκρίθητε,

14 Τοῖνυν καὶ γὰρ ποιήσω τῷ οἴκῳ ὃ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ὃ ὑμεῖς πεποιῖσθε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ὃ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλώ.

15 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέρριψα τὰς ἀδελφὰς ὑμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφραΐμ.

16 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τῆ λαῶν τούτων, καὶ μὴ ἀξίῃς ἔλκεσθαι αὐτὰς, καὶ μὴ εὐχεσθαι, καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι ἐκ εἰσακέσσομαι.

17 Ἡ ἐχ' ὀργὰς, τί αὐτοὶ ποιῶσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰερὺδα, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλήμ;

18 Οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσιν πυρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι σάβη, ὅτι ποιῆσαι καυῶνας τῇ σφατῇ τῇ ἐρανῇ, καὶ ἔσπεισαν σπονδαὶς θεοῖς ἄλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με.

19 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι, λέγει Κύριος; ἐχ' ἑαυτὰς, ὅπως κατασχευθή τὰ πρόσωπα αὐτῶν;

20 Διατῆτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ὀργὴ καὶ θυμὸς μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τῆτον, καὶ ἐπὶ τὰς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τῷ

ἀγρῷ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ γενήματα τῆ γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται.

21 Ταῦδε λέγει Κύριος, Ταῖς ὀλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶ θυσιῶν ὑμῶν, καὶ φάγετε κρέα.

22 Ὅτι ἐκ ἐλάλησα πρὸς τὰς πατέρας ὑμῶν, καὶ ἐκ ἐνέτειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ἥ ἀνήγαγον αὐτὰς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὀλοκαυτωμάτων καὶ θυσιῶν.

23 Ἀλλ' ἡ τὸ ῥῆμα τῆτο ἐνέτειλάμην αὐτοῖς, λέγων, Ἀκέσατε τὴ φωνὴν μου, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθε μοι εἰς λαόν, καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾖ ὑμῖν.

24 Καὶ ἐκ ἠκούσαν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ ἔς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆ καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ ἐκ εἰς τὰ ἐμπροσθεν,

25 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τὰς δόλως μου, τὰς προφῆτας, ἡμέρας καὶ ὅρῳ, καὶ ἀπέστειλα,

26 Καὶ ἐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ

οὐ προσέσχε τὸ ἔς αὐτῶν, καὶ ἐσκήρυναν τὸ τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τὰς πατέρας αὐτῶν.

27, 28 Καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς τῆτον τὸ λόγον, Τῆτο τὸ ἔθνος ὃ ἐκ ἤκουσε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πῖσις ἐκ σώματος αὐτῶν.

29 Κεῖρε τὴν κεφαλὴν σε, καὶ ἀπόρριπτε, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλῶν θρήνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε Κύριος, καὶ ἀκύρωσε τὴν γενεὰν τὴν ποιῶσαν ταῦτα.

30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτόν, ὃ μιᾶναι αὐτόν.

31 Καὶ ὑποδόμησαν τὸ βωμὸν τοῦ Ταφὲθ, ὅς ἐστιν ἐν φάραγι υἱὸς Ἐννὸμ, ὃ κατακαίειν τὰς υἱὰς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ ἐκ ἐντελέλειμν αὐτοῖς, καὶ οὐ διανοήθη ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

32 Διατῆτο ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκ ἐρήσιν ἔτι, βωμὸς τοῦ Ταφὲθ καὶ φάραγξ υἱὸς Ἐννὸμ, ἀλλ' ἡ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων καὶ θάψασιν ἐν τῷ Ταφὲθ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.

33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν λαῶν τῶν ἐν βρωσίν τοῖς πετεινοῖς καὶ ἔρῃ, καὶ τοῖς θη-

ρίοις τῇ γῆς, καὶ ἐκ ἔσται ὁ ἀποσώων.

34 Καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλὴμ φωνὴν εὐφραινομένων, καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν νυμφῶν, καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πάντα ἡ γῆ.

Κεφ. η', 8.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἐξοίσωσι τὰ ὄσα τῆ βασιλείου Ἰούδα, καὶ τὰ ὄσα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, καὶ τὰ ὄσα τῶν ἱερέων, καὶ τὰ ὄσα τῶν προφητῶν, καὶ τὰ ὄσα τῶν κατοικούντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν,

2 Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸ ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, καὶ πρὸς πάντας τὰς ἀστέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν, καὶ οἷς ἐδέλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντείχοντο, καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφῆσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπῳ τῇ γῆς,

3 Ὅτι εἶλοντο τὸ θάνατον ἢ τὴν ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ λαίκοις τοῖς κατὰ λαοὺς ἀπὸ τῆ γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ.

4 Ὅτι ταῦτα λέγει Κύριος, Μὴ ὁ πίπλων ἐκ ἀνίσταται; ἢ ὁ ἀποσρέφων ἐκ ἀναστρέφει;

5 Διατί ἀπέσρεψεν ὁ λαός
με ἕτος ἀποσροφῆν ἀναιδῆ, καὶ
κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προ-
αίρεσει αὐτῶν, καὶ ἐκ ἠθέλησαν
ἐπιγρέψαι;

6 Ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκέ-
σατε· ἐχ οὕτω λαλήσεσιν,
Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν
ἀπὸ τῆ κακίας αὐτῆς, λέγων,
Τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέ-
χων ἀπὸ τῆ δρόμου αὐτῆς, ὡς
ἵππος καὶ δίδρος ἐν χρεμετισμῷ
αὐτῆς.

7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ ἔραυῳ
ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγῶν
καὶ χελιδῶν ἀγρῷ, σπείρει ἐφύ-
λαξαν καιρὸς εἰσόδων ἑαυτῶν,
ὁ δὲ λαός με ἕτος ἐκ ἔγνω τὰ
κρίματα Κυρίου.

8 Πῶς ἐρεῖτε, Ὅτι σοφοί
ἔσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος Κυρίου
μεθ' ἡμῶν ἔστιν; εἰς ματὴν
ἐγενήθη σχοῖνος ψευδὲς γραμ-
ματεῦσιν.

9 Ἠσυχύνθησαν σοφοί, καὶ
ἐπλήθησαν καὶ ἐάλωσαν, ὅτι τὸ
νόμον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν·
σοφία τίς ἔστιν ἐν αὐτοῖς;

10 Διατῆτο δώσω τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τὰς
ἀγρὰς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις,
καὶ συναΐξει τὰ γεννήματα αὐ-
τῶν, λέγει Κύριος.

13 Οὐκ ἔστι σαφυλὴ ἐν ταῖς
ἀμπέλαις, καὶ ἐκ ἔστι σῦκα ἐν
ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα

κατερρύνηκεν.

14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα;
συναχθῆτε, καὶ εἰσελθώμεν εἰς
τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς, καὶ
ἀπορρίψωμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς
ἀπερρίψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν
ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρ-
τομεν ἐναντίον αὐτοῦ.

15 Συνήχθημεν εἰς εἰρήνην,
καὶ ἐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν
ἰάσεως, καὶ ἰδὲ σπυδῆ.

16 Ἐκ Δὲν ἀκασόμεθα φω-
νὴν ἄχύντος ἵππων αὐτῆς· ἀπὸ
φωνῆς χρεμετισμῷ ἵππασίας
ἵππων αὐτῆς εἰσέσθη πᾶσα ἡ
γῆ, καὶ ἦξει καὶ καταφάγεται τὸ
γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
πόλιν καὶ τὰς κατοικούντας ἐν
αὐτῇ.

17 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἔξαποςέλλω
εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατῶντας, οἷς
ἐκ ἔστιν ἐπράσαι, καὶ δέχονται
ὑμᾶς.

18 Ἀνιάτα μετ' ὀδύνης καρ-
δίας ὑμῶν ἀπορριμμένης.

19 Ἰδὲ φωνὴ κραυγῆς θυ-
γατρὸς λαῶν με ἀπὸ γῆς μα-
κρόθεν· μὴ Κύριος ἐκ ἔστιν ἐν
Σιών; ἡ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ; διότι παρώργισάν με ἐν
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν μα-
ταίοις ἀλλοτρίοις.

20 Διῆλθε θέρος, παρῆλθεν
ἡμεῖς, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθη-
μεν.

21 Ἐπὶ συντρίμματι θυγα-

τὸς λαὸν με ἐσκοτώθην· ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὥδινες ὡς τικτέσης.

22 Καὶ μὴ ῥητίνῃ ἔκ ἔσιν ἐν Γαλαὰδ, ἢ ἰάλρὸς ἔκ ἔσιν ἐκεῖ; διατί ἔκ ἀνέβη ἱάσις θυματρὸς λαὸν με;

Κεφ. δ'. 9.

ΤΙΣ δώσει κεφαλῇ με ὕδωρ, καὶ ὀφθαλμοῖς με πηγὴν δακρύων; καὶ κλαύσομαι ἢ λαόν με τῆτον ἡμέρας καὶ νυκτός, τὰς τετραυματισμένους θυματὸς λαὸν με.

2 Τίς δὲ μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σαθρὸν ἐσχαλόν, καὶ καταλείψω ἢ λαόν με, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύνοδος ἀδετέντων,

3 Καὶ ἐνέτειναν ἢ γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος, καὶ οὐ πῖσις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῇ γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθον, καὶ ἐγὼ ἔκ ἐγνωσαν, φησὶ Κύριος.

4 Ἐκαστος ἀπὸ ἑὸ πλῆσιον αὐτῷ φυλάσσας, καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρη πτερνιῇ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύεται.

5 Ἐκαστος κατὰ ἑὸ φίλον αὐτῷ καταπαίχεται, ἀληθεῖαν οὐ μὴ λαλήσωσι· μεμάρθηκεν ἢ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῇ, ἠδίκησαν, καὶ οὐ διέλιπον τῷ

ἐπιστρέψαι.

6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος ἐπὶ δόλῳ· ἔκ ἤθελον εἶδέναι με, φησὶ Κύριος.

7 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ πυρώσω αὐτὰς, καὶ δοκιμῶ αὐτὰς· ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυματὸς λαὸν με.

8 Βολὴς τήρῳσκεσα ἢ γλῶσσαν αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα ἑὸ σώματος αὐτῶν· τῷ πλῆσιον αὐτῷ λαλεῖ εἰρηνικὰ, καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει ἢ ἔχθραν.

9 Μὴ ἐπὶ ταῖς ἐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν λαῷ τοιῷτῳ ἔκ ἐδικήσῃ ἢ ψυχῇ με;

10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετόν, καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρήνον, ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, ἔκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν ἢ ἔραν, καὶ ἔως κτηνῶν, ἐξέγησαν, ὥχοντο.

11 Καὶ δώσω ἢ ἱερουσαλὴμ εἰς μετοικίαν, καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰδὼ εἰς ἀφανισμόν θήσομαι, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

12 Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετός, καὶ συνετὸς τῆτο; καὶ ἢ λόγος σώματος Κυρίου πρὸς αὐτόν, ἀναγλεῖται ὑμῖν, ἕνεκεν τίνος ἀπώλετο ἢ γῆ, ἀνέφθη,

ὡς ἔρημος, παρὰ τὸ μὴ διρδύνεσθαι αὐτήν;

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὲς τὸ νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ ἐκ ἤκουσαν τὴ φωνῆς μου,

14 Ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τ' ἀρεσκῶν τ' καρδίας αὐτῶν τ' κακῆς, καὶ ὀπίσω τ' εἰδώλων ἃ εἰδούσαν αὐτὲς οἱ πατέρες αὐτῶν.

15 Διατί τοι ταῦτα λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ψαμιῶ αὐτὲς ἀνάγκας, καὶ πόσω αὐτὲς ὕδωρ χολῆς,

16 Καὶ διασκορπιῶ αὐτὲς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς ἧς ἐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποσελῶ ἐπ' αὐτὲς τὴν μάχαιραν, ἕως ἧ' ἐξαναλῶσαι αὐτὲς ἐν αὐτῇ.

17 Ταῦτα λέγει Κύριος, Καλέσατε τὰς θρηνέσας, καὶ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε, καὶ φθιγγάσωσαν,

18 Καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ρέτω ὕδωρ,

19 Ὅτι φωνὴ οἰκτρῶς ἠκούσθη ἐν Σιών· Πῶς ἐταλαιπώρησάμεν, κατησχύνθημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελιπόμεν τὴν γῆν, καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματά

ἡμῶν;

20 Ἀκούσατε δὴ γυναῖκες, λόγον Θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγους ἐνόματος αὐτῆς, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον.

21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τ' θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, ἔκτρεψαι κήληα ἔξωθεν, καὶ νεανίσκος ἀπὸ τῶν πλατειῶν.

22 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τ' ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπῳ ἔτι πιδίε τ' γῆς ὑμῶν, ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος, καὶ ἐκ ἔσται ὁ συναγων.

23 Ταῦτα λέγει Κύριος, Μὴ καυχᾶσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχυρίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχᾶσθω ὁ πλεῖστος ἐν τῷ πλετῷ αὐτοῦ,

24 Ἀλλ' ἡ ἐν ταύτῃ καυχᾶσθω ὁ καυχώμενος, συνιέν καὶ γινώσκαν, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τ' γῆς, ὅτι ἐν ταύτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐπισκιάσομαι ἐπὶ πάντας περιτετευμένους ἀκροβυστίας αὐτῶν.

26 Ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Ἐδὼμ, καὶ ἐπὶ

υἱὸς Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ υἱὸς Μω-
αβ, καὶ ἐπὶ πάντα περικαρ-
μενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐ-
τῶ, τὸς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπει-
ρίτμητα σαρκί, καὶ ὡς οἶκος
Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας
αὐτῶν.

Κεφ. ι'. ιο.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸ λόγον Κυ-
ρίου, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς
οἶκος Ἰσραὴλ.

2 Τὰδε λέγει Κύριος, Κατὰ
τὰς ὁδοὺς τῶ ἔθνῳ μὴ μανθά-
νετε, καὶ ἀπὸ τῶ σημείων ἔβρα-
νῆ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβῶνται
αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.

3 Ὅτι τὰ νόμιμα τῶ ἔθνῳ
μάταια· ξύλον ἐστὶν ἐκ ἔθρυ-
μῆ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτο-
νος, καὶ χυψευμα,

4 Ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλ-
λωπισμένα, ἐν σφύραις καὶ ἥλοις
ἐγερίωσαν αὐτὰ.

5 Θήσασιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινη-
θήσονται· ἀργύριον τορευτὸν
ἐστὶν, οὐ πορεύσονται, ἀργύριον
προσελητὸν ἐστὶν.

6 Ἀπὸ θαρσὺς ἤξει χρυσίον
Μωαβ, καὶ χεὶρ χρυσοχόων,
ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκιν-
θον καὶ πορφύραν ἐνδύσασιν
αὐτὰ.

7 Αἰρούμενα ἐρδήσονται, ὅτι
ἐκ ἐπιδήσονται· μὴ φοβηθῇτε
αὐτὰ, ὅτι οὐ μὴ ἀσκοποιή-
σωσι, καὶ ἀγαθὸν ἐκ ἔστιν ἐν
αὐτοῖς.

11 Οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θεοὶ
ὡς τὸ ἔβρανον καὶ τὸ γῆν ἐκ ἐποί-
ησαν, ἀπολείψουσιν ἐκ τῆ γῆς,
καὶ ὑποκάτωθεν ἔβρανε τότε.

12 Κύριος ὁ ποιήσας τὸ γῆν
ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτῆ, ὁ ἀνορθώ-
σας τὴν οἰκαμένην ἐν τῇ σοφίᾳ
αὐτῆ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτῆ ἐξ-
έτεινε τὸ ἔβρανον,

13 Καὶ πληθὺς ὕδατος ἐν
ἔβρανώ· καὶ ἀνέγαγε νεφίλας ἐξ
ὀσχάτης τῆς γῆς, αἰραπάς εἰς
ὕετον ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς
ἐκ θησαυρῶν αὐτῆ.

14 Ἐμαυρανθή πᾶς ἄνθρω-
πος ἀπὸ γνώσεως, κατήσχυθη
πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς φλοπ-
τοῖς αὐτῆ, ὅτι ψευδὴ ἐχώρευ-
σεν, ἐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

15 Μάταια ἐστὶν ἔργα ἐμ-
πεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκο-
πῆς αὐτῶν ἀπολείνται.

16 Οὐκ ἔστι τοιαύτη μερὶς τῶ
Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάν-
τα, αὐτὸς πληρονομία αὐτῆ,
Κύριος ὄνομα αὐτῶ.

17 Συναγαγεν ἔξωθεν τὸ ὑπό-
στασιν σε, κατοικῆσαν ἐν ἐκ-
λεκτοῖς.

18 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος,
Ἰδὲ ἐγὼ συνελίσσω τὰς κατοι-
κῶντας τὸ γῆν ταύτην ἐν θλί-
ψι, ὅπως εὐρεθῇ ἡ πληγὴ
σου.

19 Οὐαὶ ἐπὶ συντριμματί
σε, ἀλγυρὰ ἢ πληγὴ σε· κα-
γὼ εἶπα, Ὅπως τῆτο τὸ τραυ-
μά σε, καὶ κατέλαβέ σε.

20 Ἡ σκηνὴ σε ἐταλαιπώ-
ρησεν, ὥλεο· καὶ πᾶσαι αἱ δέρ-
ρεις σε διεσπάρσθησαν· οἱ υἱοί
με καὶ τὰ πρόβατά με ἐκ εἰ-
σίν, ἐκ ἑξίν ἐτι τόπος ἡ σκη-
νὴς μου, τόπος ἡ δέρριών μου.

21 Ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρο-
νεύσαντο, καὶ ἡ Κύριον ἐκ ἐξή-
τησαν· διατῆτο ἐκ ἐνόησε πᾶ-
σα ἡ νομὴ, καὶ διεσκορπίσθη-
σαν.

22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται
καὶ σεισμός μέγας ἐκ γῆς Βορ-
ρᾶ, ἥ τὰ ἔξω τὰς πόλεις Ἰούδα
εἰς ἀφανισμόν, καὶ κοίτην γε-
νῶν.

23 Οἶδα Κύριε ὅτι ἐχθὶ τῷ
ἀνθρώπῳ ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, καὶ ὁ ἀνὴρ
πορεύεται καὶ κατορθώσει πο-
ρεύαν αὐτοῦ.

24 Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε,
πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ,
ἐπεὶ μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιή-
σης.

25 Ἐκχεῖον ἡ θυμὸν σε ἐπὶ
ἔλπῃ τὰ μὴ εἰδόμενα σε, καὶ ἐπὶ
γενεῇς αἱ τὸ ὄνομά σου ἐκ
ἐπεκαλίσσαντο, ὅτι κατέφαγον
τὸν Ἰακώβ καὶ ἐξηνήλωσαν αὐ-
τόν, καὶ ἡ νομὴ αὐτοῦ ἠρήμω-
σαν.

Κεφ. ια. ιι.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕ-
ΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΤΡΙΟΥ
ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ,

2 Ἀκούσατε τὰς λόγους τῆς
διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσατε
πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τὰς
κατοικῶντας ἐν Ἱερουσαλὴμ,

3 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Τά-
δε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσρα-
ὴλ, Ἐπικατάρματος ὁ ἄνθρω-
πος, ὅς ἐκ ἀκούσεται τὴν λόγον
τῆς διαθήκης ταύτης,

4 Ἡς ἐντεταλμένη τοῖς πα-
τράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἡ ἀνή-
γαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου
ἐκ καμίνων τῶν σιδηρῶν, λέγων,
Ἀκούσατε τὴν φωνὴν μου, καὶ ποι-
ήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλω-
μαι ὑμῖν, καὶ ἔσσεσθέ μοι εἰς
λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς
Θεόν·

5 Ὅπως γήσω τὸν ὅρκον μου,
ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν,
τῷ θᾶναι αὐτοῖς γῆν ῥέεσαν
γάλα καὶ μέλι, καθὼς ἡ ἡμέρα
αὕτη καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα,
Γένοιτο Κύριε.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με,
Ἀνάγνωθι τὰς λόγους τῆς δια-
θήκης ταύτης, καὶ ἐξωθῶν Ἱερου-
σαλὴμ, λέγων, Ἀκούσατε τὰς
λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ
ποιήσατε αὐτάς.

8 Καὶ ἐκ ἐποίησαν.

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με,

Εὗρεθι σύνθεσμος ἐν ἀνδράσιν
Ἰούδα, καὶ ἐν τοῖς κατοικῆσιν ἐν
Ἱερουσαλὴμ.

10 Ἐπεγράψαν ἐπὶ τὰς
ἀδικίας τῶ πατέρων αὐτῶν τῶν
πρότερον, οἱ ἐκ ἡθέλησαν εἰσα-
κῆσαι τὸ λόγον μου, καὶ ἰδοὺ αὐ-
τοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν
ἄλλοτρίων, ὃ δαλύειν αὐτοῖς·
καὶ διεσκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ καὶ
οἶκος Ἰούδα τὸ διαθήκην μου, ἣν
διεθέμην πρὸς τὰς πατέρας
αὐτῶν.

11 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν
λαὸν τῆτον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ
δυνήσονται ἐξελεῖν ἐξ αὐτῶν·
καὶ κεκράξονται πρὸς με, καὶ ἐκ
εἰσακέσομαι αὐτῶν.

12 Καὶ πορεύσονται πόλεις
Ἰούδα καὶ οἱ κατοικῆντες Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ κεκράξονται πρὸς
τὰς θεάς, οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν
αὐτοῖς, οἱ μὴ σώσασιν αὐτὰς
ἐν τῷ καιρῷ τῷ κακῶν αὐτῶν.

13 Ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν
πόλεων σε ἦσαν θεοὶ σε Ἰούδα,
καὶ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῶ Ἱε-
ρουσαλὴμ ἐτάξατε βωμοὺς θυ-
μιᾶν τῇ Βαάλ.

14 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου
περὶ τῶ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ ἀξίε
περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ προσ-
ευχῇ, ὅτι ἐκ εἰσακέσομαι ἐν
τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλεῖσθαι με,
ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.

15 Τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ
οἴκῳ μου ἐποίησε βδελυγμα ;
μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἁγία ἀφε-
λῆσιν ἀπὸ σὲ τὰς κακίας σε,
ἡ τούτοις διαφεύξῃ ;

16 Ἐλαίαν ὠραίαν εὐσκίου
τῷ εἶδει ἐκάλεσε Κύριος τὸ ὄ-
νομά σε, εἰς φωνὴν περιτομῆς
αὐτῆς, ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν,
μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σὲ, ἡ
χρειώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς·

17 Καὶ Κύριος ὁ καθαρυνού-
σας σε, ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ
ἀντὶ τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ
οἴκου Ἰούδα, ὃ, τι ἐποίησαν ἐαυ-
τοῖς ὃ παραργίσαι με ἐν τῷ
θυμῷ αὐτῶν τῇ Βαάλ.

18 Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ
γνώσομαι· τότε εἶδον τὰ ἐπι-
τηδεύματα αὐτῶν·

19 Ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκα-
κον ἀγόμενον ὃ θύεσθαι, ἐκ
ἄγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λο-
γισμὸν πονηρὸν, λέγουσιν, Δεῦ-
τε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν
ἄρτον αὐτῶν, καὶ ἐκτρίψωμεν
αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, καὶ τὸ ὄ-
νομα αὐτῶν ἂν μὴ μνησθῇ ἐκτί.

20 Κύριε κρίνων δίκαια, δο-
κιμάζων νεφρὲς καὶ καρδίας,
ἴδοιμι τὸ παρά σὲ ἐνδίκησιν ἐξ
αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα
τὸ δικαίωμα μου.

21 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ τὰς ἀνδρας Ἀναθὰθ
τὰς ζητῶντας τὴν ψυχὴν μου,

τὰς λέγοντας, Οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν·

22 Ἰδὲ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὰς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθάνονται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ.

23 Καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τὰς κατοικῶντας ἐν Ἀναθώθ, ἐν ἐνικυτῷ ἐπισκέψωμαι αὐτῶν.

Κεφ. 13. 12.

ΔΙΚΑΙΟΣ εἰ Κύριε, ὅτι ἀπολογησώμαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδῆται; εὐθύνῃσαν πάντες οἱ ἀδικεῖντες ἀδικήματα;

2 Ἐφύτευσας αὐτὰς, καὶ ἔρριζώθῃσαν· ἑτεκνοποίησαντο, καὶ ἐποίησαν καρπὸν· ἐγγὺς εἰ σὺ ἔσθ' ἑόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.

3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις με, δοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου· ἀγνισσον αὐτὰς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.

4 Ἔως ὅτε πειθήσῃ ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος· ἔσθ' ἀγρῶ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινὰ, ὅτι

εἶπαν, Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδὸν ἡμῶν.

5 Σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἑκλυοὶ σέ· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις; καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σε ὑπέποιθας· πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι ἔξ' Ἰορδάνου;

6 Ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τῆς πατρὸς σου, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τῆς ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύσης ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσας πρὸς σέ καλά.

7 Ἐγκαταλέλοιπα τὸ οἶκόν μου, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου, ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς.

8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἔμοι ὡς λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμέ τῃ φωνῇ αὐτῆς, διατῆτο ἐμίσησα αὐτήν.

9 Μὴ σπῆλαιον υἰάνης ἡ κληρονομία μου ἔμοι, ἡ σπῆλαιον κύκλω αὐτῆς; βαδίσαι, συναγαγέτε πάντα τὰ θηρία· ἔσθ' ἀγρῶ, καὶ ἐλθέτωσαν ἔσθ' ἀγρῶ αὐτήν.

10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθιραν τὴν ἀμπελῶνά μου, ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου, ἔδωκαν τὴν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν μου εἰς ἔρημον ἄβατον,

11 Ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας· δι' ἐμέ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι ἐκ

ἔσιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ.

12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον τάλαιπωρῆνες, ὅτι μάχαιρά ἔστι Κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρης ἔως ἄκρης ἔστι γῆς ἕως ἄκρης ἔστι γῆς· ἐκ ἔστιν εἰρήνη πάση σαρκί.

13 Σπεύρατε πυρὲς, καὶ ἀκάνθας θεριζετε, οἱ κληροὶ αὐτῶν ἐκ ὠφελισμῶν αὐτῶν· αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμῶν ἐναντι Κυρίου.

14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος· περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν ποινηρῶν, τῶν ἀπλομένων τῶν κληρονομίας μου, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μου Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτοὺς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ τὴν Ἰσραὴλ ἐκβαλῶ ἐκ μέσων αὐτῶν.

15 Καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτοὺς, ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτοὺς, καὶ κατοικίῳ αὐτοὺς, ἕκασον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτῶν, καὶ ἕκασον εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

16 Καὶ ἔσται ἂν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τῆς λαῶν μου, τῆς ὁμνύειν τῷ ὀνόματί μου, Ζῆ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τὸ λαόν μου ὁμνύειν τῇ Βάαλ, καὶ οἱ κοδομηθήσεται ἐν μέσῳ τῆς λαῶν μου.

17 Ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἔξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπώλει.

Κεφ. 14. 13.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Βασιλεὺς σου καὶ κλῆσαι σεαυτὸν περὶ ζῶμα λινού, καὶ περιέθαι περὶ ὅσφυν σε, καὶ ἐν ὕδατι ἐθελεύσεται.

2 Καὶ ἐκτίσάμην τὸ περιζῶμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίου, καὶ περιέθην περὶ ὅσφυν μου.

3 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

4 Λάβε τὸ περιζῶμα τὸ περὶ τὴν ὅσφυν σε, καὶ ἀνάστη, καὶ βαδίσον ἐπὶ τὴν Εὐφράτην, καὶ κατακρύψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πετρᾶς.

5 Καὶ ἐπορεύθην, καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῇ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος.

6 Καὶ ἐγένετο μετ' ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἀνάστηθι, βαδίσον ἐπὶ τὴν Εὐφράτην, καὶ λάβε ἐκεῖθεν τὸ περιζῶμα, ὃ ἐνετείλαμην σοὶ τῷ κατακρύψαι ἐκεῖ.

7 Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὴν Εὐφράτην ποταμόν, καὶ ὤρυξα, καὶ ἔλαβον τὸ περιζῶμα ἐκ τῆς τύπης οὗ κατήρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, καὶ Ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν, ὃ ἐστὶν μὴ χρησθῆναι εἰς ὕδην.

8 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

9 Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως φθαρῶ τὸ ὕδριν Ἰσραὴλ καὶ τὸ ὕδριν Ἰερουσαλὴμ,

10 Τὴν πολλὰν ταύτην ὕβριν, τὰς μὴ βλαπομένας ὑπακῶν τῶ λόγων μου, καὶ πορευθέντας ἐπίσω θεῶν ἀλλοτριῶν ἃ δαλεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ὃ προσκυπεῖν αὐτοῖς· καὶ ἵσθαι ὡς περ τὸ περιζῶμα τῆτο, ἃ αὐτὸ χρησθήσεται εἰς ἔθνη.

11 Ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περιζῶμα περὶ τῷ ὀσφύϊ τῷ ἀνθρώπου, ἔτις ἐκόλλησα πρὸς ἑμαυτὸν τὸ οἶκον ἃ Ἰσραὴλ, καὶ πάντα οἶκον Ἰούδα, ἃ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ἁμαρτῶν, καὶ εἰς καύχημα, καὶ ὅς ἐδόξαν, καὶ ἐκ εἰσῆκεσάν μου.

12 Καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τῆτον, Πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἶνον· καὶ ἔσται ἔαν ἐῖπωσι πρὸς σέ, Μὴ γινόντες οὐ γνωσόμεθα, ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἶνος;

13 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτὰς, Ταῦτα λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, καὶ τὰς βασιλεῖς αὐτῶν τὰς καθήμενας υἱὰς ἃ Δαυὶδ ἐπὶ τῷ θρόνῳ αὐτῶν, καὶ τὰς ἱερεῖς καὶ τὰς προφῆτας, καὶ τὸν Ἰούδα καὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλὴμ, μεθύσονται·

14 Καὶ διασκορπισθῶ αὐτὰς ἄνδρα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς, καὶ τὰς πατέρας αὐτῶν, καὶ τὰς υἱὰς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ· ἐκ ἐπιπο-

θήσεια, λέγει Κύριος, καὶ ἐν φείσομαι, καὶ ἐκ ἐκτεθήσῃ ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.

15 Ἀκούσατε, καὶ ἐνωτίσασθε, καὶ μὴ ἐπαύρασθε, ὅτι Κύριος ἐλάλει.

16 Ὅτι τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸς ἃ εὐσχοτάσασθε, καὶ πρὸς ἃ προσκύνετε, πῶδας ὑμῶν ἐπ' ὅρη σκοτεινὰ· καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκείσθαι θανάτου, καὶ τεθνήσκειτε εἰς σκότος.

17 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε, κερυμαίνεσθε κλωστήται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβριος, καὶ καταξήσουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ πταῖμιον Κυρίου.

18 Ἔστωτε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσι, Ταπεινώθητε καὶ καθύστετε, ὅτι καθύρειθι ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν εἶφανος δόξης ὑμῶν.

19 Πόλεις αἱ πρὸς Νότον, συνεκλείσθησαν, καὶ ἐκ ἧν ὁ ἀνοίγων· ἀποικίσθη Ἰούδας, συνετέλεισαν ἀποικίαν τελείαν.

20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἰδοὺ τὰς ἐρχομένας ἀπὸ βορρᾶ· πῶς ἐστὶ τὸ ποίμμιον ἃ ἰδόθῃ σοι, πρὸ ὅσων δόξης σε;

21 Τί ἔρεῖς ὅταν ἐπισκέψωταί σε; καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτὰς ἐπὶ τοῖς μαθήματις εἰς ἀρχὴν·

ἐκ ὕδατος κατέχευέ σε καθὼς
γυναικα τίκτεσαν ;

22 Καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρ-
δίᾳ σου, Διὰ τί ἀπήντησέ μοι
ταῦτα ; διὰ τὸ πλῆθος τῆ ἀδι-
κίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ἐπί-
στιά σου, παραδειγματισθῆναι
ταῖς ψήρνας σου.

23 Εἰ ἀλλάζεται Αἰδίον τὸ
δέρμα αὐτῆ, καὶ πᾶρδαλις τὰ
ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς
θυνησέσθε εὐποιῆσαι μεμαθη-
κότες τὰ κακά.

24 Καὶ δίσπειρα αὐτὰς, ὡς
φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου
εἰς ἔρημον.

25 Οὕτως ὁ κληρὸς σου, καὶ
μερὶς τῆ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοί,
λέγει Κύριος· ὡς ἀπελάθῃς με,
καὶ ἡλπίσας ἐπὶ ψεύδει,

26 Καὶ γὰρ ἀποκαλύψω τὰ
ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου,
καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου,

27 Καὶ ἡ μοιχεία σου, καὶ
χρεμίσμός σου, καὶ ἡ ἀπαλλο-
τριώσις τῆ πορνείας σου ἐπὶ τῇ
βενῶν, καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἰώρανα
τὰ βδελύγματα σου καὶ σοὶ
Ἱερουσαλὴμ, ὅτι ἐκ ἐκαθαρί-
σθης ὀπίσω με· ἕως τίνος ἔτι ;

Κεφ. 14. 14.

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ
ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕ-
ΜΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΒΡΟ-
ΧΙΑΣ.

2 Ἐπέμψεν ἡ Ἰουδαία, καὶ

αἱ γυναῖκες αὐτῆς ἱκνῶσταν,
καὶ ἰσχυρώσταν ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ
ἡ κραυγὴ τῆ Ἱερουσαλὴμ ἀνέβη.

3 Καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς
ἀπέστειλαν τὰς νεωτέρους αὐτῶν
ἐφ' ὕδωρ· ἦλθον ἐπὶ τὰ φρέν-
ατα, καὶ ἐχ' εὐροσαν ὕδωρ, καὶ
ἀπέσρεψαν πρὸ ἀγγείᾳ αὐτῶν
κενά.

4 Καὶ τὰ ἔργα τῆ γῆς ἐξε-
λίπεν, ὅτι ἐκ ἦν ὕψος· ἠσχύον-
θσαν οἱ γεωργοί, ἐπεκαλύ-
ψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

5 Καὶ ἱλαφοὶ ἐν ἀγρῷ ἔτε-
κον, καὶ ἐγκατίλιπεν, ὅτι ἐκ ἦν
βοτάνη.

6 Ὅσοι ἄγριοι ἔγνησαν ἐπὶ
νάπας, καὶ εἵλκυσαν ἀνεμὸν, ἐξ-
έλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτε
ἐκ ἦν χόρτος.

7 Αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀν-
έστησαν ἡμῖν· Κύριε ποιήσου ἡ-
μῖν ἕνεκέν σου, ὅτι πολλαὶ αἱ
ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐκποτίον σε,
ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν.

8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ Κύριε, καὶ
σώσεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἐκπύ-
εγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῇ
γῇ, καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων
εἰς κατάλυμα ;

9 Μὴ ἴσῃ ὥσπερ ἀνδραπο-
ύπνων, ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυναμένος
σώζειν ; καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἰ Κύ-
ριε, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκλη-
ται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάβῃ ἡ-
μῶν.

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τῆτο, Ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν, καὶ ἐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς ἐκ ἐνώδωσεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται ἡ ἀδικίας αὐτῶν.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Μὴ προσεύχῃ περὶ τὸν λαόν τέτο εἰς ἀγαθὰ,

12 Ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, ἐκ εἰσακέσονται ἡ δέησις αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυλώματα καὶ θυσίας, ἐκ ἐνδοκῆσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτὰς.

13 Καὶ εἶπα, Ὁ ὦν Κύριε, ἰδὲ αἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ὄψει μάχαιραν, ἔδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τῆτο.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ψευδῇ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐκ ἀπίστευλα αὐτὰς, καὶ ἐκ ἐντεταλμένην αὐτοῖς, καὶ ἐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτὰς· ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ μανητείας, καὶ οἰωνίσματα, καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

15 Διατῆτο ταῦδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῇ, καὶ ἐγὼ ἐκ ἀπίστευλα

αὐτὰς, οἱ λέγουσιν, Μάχαιρα καὶ λιμὸς ἐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· Ἐν θανάτῳ νοστήσῃ ἀποθανόνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται,

16 Καὶ ὁ λαὸς, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἱρρίμμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ ὁ λιμὸς, καὶ ἐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτὰς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἐκχεῖ ἐκ αὐτὰς τὰ κακὰ αὐτῶν.

17 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὰς τὸν λόγον τῆτον, Καταγαγάτε ἐκ ὀφθαλμῶν ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός, καὶ μὴ διαλιπώσαν, ὅτι συντρίμματι συντρίβῃ θυγάτηρ λαοῦ μου, καὶ πληγὴν ὀδυνηρὰν σφόδρα.

18 Ἐὰν ἐξέλθῃ εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδῇ τραυματίας μαχαίρας· καὶ ἐὰν εἰσέλθῃ εἰς τὸ πόλιν, καὶ ἰδῇ πόνος λιμῶ· ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἰπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν ἐκ ἤδασαν.

19 Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸ Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου; ἰναλί ἐπαισας ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἔσιν ἡμῶν ἰασίς; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ ἐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδὲ ταραχὴ.

20 Ἐγνώμεν, Κύριε ἀμαρ-

τήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτημεν ἐναντίον σου.

21 Κόπασον διὰ τὸ ὄνομα σα, μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου· μνησθήτι, μὴ διασκειδάσῃς ἢ διαδήκῃ σε τὴν μετ' ἡμῶν.

22 Μὴ εἰσὶν ἐν ἐδωλοῖς τῶν ἔθνων υἱτίζων; καὶ εἰ ὁ θράως δάσκει πλεονονήσων αὐτῶν, ἔχῃ σὺ εἰ αὐτός; καὶ ὑπομονῶμεν σε Κύριε, ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα.

Κεφ. ιε'. 15.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἐὰν γῇ Μωυσῆς καὶ Σαμψὴλ πρὸ προσώπου μου, ἔκ εἰσιν ἡ ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς· ἔξαπόσειλόν ἢ λαὸν τῷτον, καὶ ἐξελεθίσωσαν.

2 Καὶ ἔγει· εἰάν εἴπωσι πρὸς σὲ, Πῶ ἔξελευσόμεθα; καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Τάδε λέγει Κύριος, Ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· καὶ ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμὸν· καὶ ὅσοι εἰς πείναν, εἰς πείναν· καὶ ὅσοι εἰς ἀνταρξίαν, εἰς ἀνταρξίαν.

3 Καὶ ἐδικήσω ἐπ' αὐτούς τέσσαρα εἶδη, λέγει Κύριος· ἢ μάχαιραν εἰς σφαγὴν, καὶ τὰς κύνες εἰς διασπασμὸν, καὶ τὰ θηρία καὶ γῆς, καὶ τὰ πετεινὰ καὶ ὅρανα εἰς βρώσιν καὶ δια-

φθοράν.

4 Καὶ παραδώσω αὐτούς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις καὶ γῆς, διὰ Μωυσῆν υἱὸν Ἐξούας βασιλέως Ἰούδα, περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ὁ Ἰερουσαλήμ.

5 Τίς φάσκει ἐπὶ σοὶ Ἰερουσαλήμ; καὶ τίς θηλιάσει ἐπὶ σοὶ; ἢ τίς ἀνακράμψαι εἰς εἰρήνην σοὶ;

6 Σὺ ἀπεγράψας με, λέγει Κύριος, ὁπίσω πορεύσῃ· καὶ ἐκτενώ ἢ χεῖρά μου, καὶ διαφθερῶ σε, καὶ ἐκτείνω αὐτούς·

7 Καὶ διασπερῶ αὐτούς ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαῶν με ἠτανώθησαν, ἀπώλειαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν.

8 Ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμου καὶ θάλασσαν· ἐπήγαγον ἐπὶ ματέρας νεκρίους, ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπὶ ἡμέρας ἐπ' αὐτὴν ἔξαιψας τρέμον καὶ σπαθὴν.

9 Ἐκινώθη ἡ τίκτωσα ἐπὶ αὐτῇ, ἀπενάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπὶ αὐτῇ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἐτι μεσούσης καὶ ἡμέρας, κατησχύνθη καὶ ὠκειδίσθη· τοὺς καταλοιπούς αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον ἢ ἐχθρῶν αὐτῶν.

10 Οἶμοι ἐγὼ μήτηρ, ὡς τιναί με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον, καὶ διακρινόμενον ὡς τὴν γῆν;

ὅτε ὠφέλησα, ὅτε ὠφέλησέ με
ἐσθίς· ἡ ἰσχύς μου ἐξέλιπεν ἐν
τοῖς καταρωμένοις μου.

11 Γένοιτο ὁσπότης κατα-
θύνωντός αὐτῶν· εἰ μὴ παρ-
έστη σοι ἐν καιρῷ ἢ παύων αὐ-
τῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐ-
τῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐ-
χθρόν.

12 Εἰ γνωσθήσεται σιδηρός,
καὶ περιβόλαιον χαλκῶν ἡ ἰ-
σχύς σε.

13 Καὶ τὰς θησαυροὺς σε εἰς
προνομήν δώσω ἀνταλλαγμῶν,
ὅτι πᾶσας τὰς ἀμαρτίας σε,
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὀρίοις σε.

14 Καὶ καταβλώσω σε κύ-
κλῳ τοῖς ἐχθροῖς σε, ἐν τῇ γῇ
ἣ ἐκ ἡδέας· ὅτι πῦρ ἐκέκαυ-
ται ἐκ ἑοῦ θυμῶ μου, ἐφ' ὃ μὲν
καυθήσεται.

15 Κύριε μνήσθητί μου, καὶ
ἐπισκεψαί με, καὶ ἀδώσόν με
ἐκ τοῦ ἢ καταδικάσωντός μου, μὴ
εἰς μακροθυμίαν· γινώθι, ὡς
ἔλαβον περὶ σοῦ ὀνειδισμόν.

16 Ὑπὸ ἢ ἀδικούντων τὰς
λόγους σε· συντέλεσον αὐτοὺς·
καὶ ἔσται ὁ λόγος σε ἐμοὶ εἰς
εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας
μου, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά
σε ἐπ' ἐμοὶ Κύριε παντοκρά-
τωρ.

17 Οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεβρίῳ
αὐτῶν παυζούων, ἀλλὰ εὐλα-
βώμην ἀπὸ προσώπου χειρός

σε· κατακλινάς ἐκαθήμην, ὅτε
σικρίας ἐνεπλήσθην.

18 Ἰναὶ οἱ λυποῦντές με
κατισχύσιν με· ἡ πλεγή μου
στρεβή, πᾶσιν ἰαθήσομαι· γε-
νομένη ἐγνωθή μοι ὡς ὕδωρ
φρεσὶς, ἐκ ἔχων πῖσιν.

19 Διατάτω τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐὰν ἐπικρέψῃς, καὶ ἀπο-
καταστήσω σε, καὶ πρὸ προσηύ-
μας γήσῃ· καὶ ἰὼν ἐξαγάγῃς
τίμιον ἀπὸ ἀναξίου, ὡς τὸ σῶμα
μου ἔσθῃ· καὶ ἀναγρέψουσιν αὐτοὶ
πρὸς σέ, καὶ σὺ ἐκ ἀναγρέψεως
πρὸς αὐτούς.

20 Καὶ δώσω σε τῷ λαῷ
τάτῳ, ὡς τεῖχος ὀχυρόν, χαλ-
κῶν· καὶ πολεμήσῃς πρὸς σέ,
καὶ οὐ μὴ θύνωνται πρὸς σέ,
διότι μετὰ σοῦ εἰμι ἢ σώζω
σε,

21 Καὶ τῷ ἐξαιρηθῆναι σε
ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ λυτρώ-
σομαί σε ἢ χειρὸς λοιμῶν.

Κεφ. 15'. 16.

ΚΑΙ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα,
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσ-
ραὴλ,

2 Καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι
υἱός, ἐπεὶ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ
τάτῳ.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
περὶ ἢ υἱῶν καὶ περὶ ἢ θυγα-
τέρων ἢ γεννημένων ἐν τῷ τόπῳ
τάτῳ, καὶ περὶ ἢ μητέρων αὐτῶν
ἢ τετοκυῶν αὐτούς, καὶ περὶ ἢ

πάλιν αὐτῶν τ' γειγεννηκότων
αὐτὰς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

4 Ἐν θανάτῳ νοσιστῶ ἀπο-
θνήσκονται, οὐ κοπήσονται, καὶ
οὐ ταφῆσονται· εἰς παράδειγμα
ἐπὶ προσώπῳ τ' γῆς ἔσονται·
καὶ τοῖς θηρίοις τ' γῆς ἔσονται
καὶ τοῖς πετεινοῖς ὅ ἀράνῃ· ἐν
μαχαίρᾳ πτεσσῶνται, καὶ ἐν λι-
μῇ συντελεισθήσονται.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ
εἰσέλθῃς εἰς θάλασσαν αὐτῶν, καὶ
μὴ παρευθῇς ὅ κόψασθαι, καὶ
μὴ πενθήσῃς αὐτὰς, ὅτι ἀφέ-
σακα τ' εἰρήνην με ἀπὸ ὅ λαοῦ
τῆς.

6 Οὐ μὴ κόψονται αὐτὰς,
καὶ οὐκ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσῃς,
καὶ οὐκ ἔξηθησονται,

7 Καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος
ἐν σπίνδῃ αὐτῶν εἰς παράκλη-
σιν ἐπὶ τεθνηκότι· οὐ ποτήρι-
σιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παρά-
κλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ
αὐτῶν.

8 Εἰς οἰκίαν πότις καὶ εἰσε-
λεύσῃ σὺ, συγκαθίσαι μετ'
αὐτῶν ὅ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

9 Διότι τάδε λέγει Κύριος
ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ κα-
ταλύω ἐκ τῆ τότε τῆς ἐνώ-
πιον τ' ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐν
ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χα-
ραῖς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φω-
νὴν νυμφίος, καὶ φωνὴν νύμ-
φης.

10 Καὶ ἔτι ὅταν ἀναγγεί-
λῃς τῷ λαῷ τὰς πάντα τὰ
ρήματα ταῦτα, καὶ εἰπῶσι πρὸς
σὲ, Διατί ἐλάλησεν Κύριος ἐφ'
ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα;
τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ
ἀμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν
ἐναντι Κυρίου ὅ Θεοῦ ἡμῶν;

11 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὰς,
Ἄνδ' ὧν ἐγκατέλιπον με οἱ
πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος,
καὶ ὥχοντο ὀπίσω θεῶν αἰλο-
τρίων, καὶ ἐδάλευσαν αὐτοῖς, καὶ
προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμέ
ἐγκατέλιπον, καὶ τ' νόμον με ἐκ
ἐφυλάξαντο·

12 Καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε
ὑπὲρ τῶν πατέρας ὑμῶν· καὶ
ἰδοὺ ὑμεῖς παρεύσεσθε ἕκαστος
ὀπίσω τ' ἀρεσῶν τ' καρδίας ὑ-
μῶν τ' πονηρᾶς, ὅ μὴ ὑπα-
κένῃ με.

13 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ
τ' γῆς ταύτης, εἰς τ' γῆν ἣν ἐκ
ἤδατε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑ-
μῶν, καὶ θαλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς
ἐτέροις, οἱ οὐ δάσασιν ὑμῖν ἔ-
λεος.

14 Διατῆτο ἰδὲ ἡμέραι ἐρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκ
ἐρῶσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος ὁ ἀνα-
γαγὼν τὰς οὐκ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου,

15 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὅς
ἀνήγαγε τ' οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ
γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασσῶν τῶν

χωρῶν οὐ ἐξώσθησαν ἐκεῖ· καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὰς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν ἴδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

16 Ἰδὲ ἐγὼ ἀποσέλλω τὰς ἀλκιεῖς τὰς πολλὰς, λέγει Κύριος, καὶ ἀλειύσουσιν αὐτὰς· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποσέλλω τοὺς πολλὰς θηρευτὰς, καὶ θηρεύουσιν αὐτὰς ἐπάνω παντὸς ὄρου, καὶ ἐπάνω παντὸς βενε, καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν.

17 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πᾶσας τὰς ὁδούς αὐτῶν, καὶ ἔκ ἐκρέθη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου.

18 Καὶ ἀνταποδώσω διπλάς τὰς κακίας αὐτῶν, καὶ τὰς αἰμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου.

19 Κύριε σὺ ἰσχύς μου, καὶ βοήθειά μου, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέραις κακῶν· πρὸς σὲ ἔθνη ᾗξαν ἀπ' ἰσχύατε τῆς γῆς, καὶ ἔρξουσιν, ὧς ψευδῇ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἰδωλα, καὶ ἔκ ἐστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα·

20 Εἰ ποιήσει ἐαυτῷ ἄνθρωπος θεὸς, καὶ ἔτοι ἔκ ἐστὶ θεοί.

21 Διατέτο ἰδὲ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσονται, ὅτι ὄνομά μοι Κύριος.

Κεφ. 17.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐπὶ ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποσῇ ἡ καρδιά αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγρίουμυρική ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἣν ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσῃ ἐν ἀλίμοις, καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀλμυρᾷ ἥτις οὐ κατοικεῖται.

7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πείποιθαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσται Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνῶν παρ' ὕδατα, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ρίζαν αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καύμα, καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ γελῆχ ἁλσώδη, ἐν ἰνιαντῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται, καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπόν.

9 Βαθεῖα ἡ καρδιά παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπος ἐστὶ καὶ τίς γνώσεται αὐτόν;

10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρδίας, καὶ δοκιμάζων νεφροὺς, τὸ δύναι ἰκάσθαι κατὰ τὰς ὁδοὺς

αὐτῶ, καὶ κατὰ τὰς καρπὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶ.

11 Ἐφώνησε πέραθξ, συνήγαγεν ᾧ ἐκ ἔτεκε, ποιῶν πλῆτον αὐτῶ οὐ μετὰ κρίσεως· ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτῶ ἐγκαταλείψατιν αὐτὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτῶ ἔσαι ἄφρων.

12 Θρόνος δόξης ὑψωμένος, ἀγίασμα ἡμῶν,

13 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ· Κύριε, πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήτωσαν, ἀφροσύνη ἐπὶ τῇ γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον.

14 Ἰσααί με Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι· σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι, ὅτι καύχημά με σὺ εἶ.

15 Ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με, Πῶς ἐστὶν ὁ λόγος Κυρίου; ἰλθίτω.

16 Ἐγὼ δὲ ἐκ ἐκοπίασα κατακολαθῶν ὅπισθόν σε, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου ἐκ ἐπέδυσμα· σὺ ἐπίστη· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειρῶν μου, πρὸ προσώπου σε ἐγὼ.

17 Μὴ γεννηθῇς μοι εἰς ἀλλοτριώσιν, φειδόμενός με ἐν ἡμέρᾳ πονηρίας.

18 Καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγὼ· ὥστε πονηρίαν αὐτοῖς, καὶ μὴ ὥστε πονηρίαν ἐγὼ.

ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηρίαν, διςδὸν συντριμμάς συντριψόν αὐτούς.

19 Τάδε λέγει Κύριος, Βασιλεῦς, καὶ σῆδι ἐν ταῖς πύλαις υἱὼν λαοῦ σε, ἐν αἷς εἰσπρεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰσραὴλ, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πύλαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ,

20 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰσραὴλ, καὶ πάντα Ἰσραὴλ, καὶ πάντα Ἱερουσαλὴμ, οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις·

21 Τάδε λέγει Κύριος, Φυλάσσετε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἴρετε βασιγμάλα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτων, καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ,

22 Καὶ μὴ ἐκφέρειτε βασιγμάλα ἐξ οἰκῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· ἀγιάσατε τὴν ἡμέραν τῇ σαββάτων, καθὼς ἐνετείλαμην τοῖς πατέράσιν ὑμῶν.

23 Καὶ ἐκ ἤκουσαν, καὶ ἐκ ἐκλιναν τὸ ὅς αὐτῶν, καὶ ἐκ ἐκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τὰς πάλεας αὐτῶν, καὶ μὴ ἀνέσαι με, καὶ τὸ μὴ δεῖξασθαι παιδείαν.

24 Καὶ ἔσαι, ἰὰν εἰσαχθῇ

μα, λέγει Κύριος, ὃ μὴ εἰσφέρειν βασιλείατα διὰ τὸ πυνλῶν ὃ πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτων, καὶ αἰγιαλῆσαι τὴν ἡμέραν τῇ σαββάτων, τὸ μὴ ποιῆν πᾶν ἔργον,

25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τὴν πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνῳ Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασι καὶ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ αἱ ἄρχοντες αὐτῶν, πῶρες Ἰούδα καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸ αἰῶνα.

26 Καὶ ἤξεσιν ἐκ τῆς πόλεως Ἰούδα, καὶ κοκλόθεν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐκ γῆς Βενιαμὴν, καὶ ἐκ γῆς πεδινῆς, καὶ ἐκ τῆς ὄρει, καὶ ἐκ τῆς πρὸς Νότον, φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας καὶ θυμιάματα καὶ μάνα καὶ λίβανον, φέροντες αἶνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου.

27 Καὶ ἔσται ἵαν μὴ ἀκκοῦσθαι μετὰ τῶν αἰγιαλῶν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ὃ μὴ αἶρειν βασιλείατα, καὶ μὴ εἰσπαρεῦεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτων, καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐ σβέσθήσεται.

Κεφ. 19. 18.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, καὶ πατάβηθι ἐπὶ οἶκον ὃ κεραμῆως, καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τὰς λόγους μου.

3 Καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον ὃν κεραμῆως, καὶ ἰδὼς αὐτὸς ἐποίησεν ἔργον ἐπὶ τῷ λίθῳ.

4 Καὶ ἔπισε τὸ ἀγγεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίησεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καδῶς ἤρπεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι.

5 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

6 Εἰ καδῶς ὁ κεραμῆς ἄρας εὐ δυνήσομαι ὃ ποιῆσαι ὑμῶν οἶκος Ἰσραὴλ· ἰδὲ, ὡς ὁ πηλὸς τὸν κεραμῆως, ὑμεῖς ἐγε ἐν χερσὶ μου.

7 Πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος, ἢ ἐπὶ βασιλείαν ὃ ἐξῆραι αὐτοὺς, καὶ τὸ ἀπολλύειν,

8 Καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος ἐκείνῳ ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, καὶ μετανοήσῃ περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην, ὃ ποιῆσαι αὐτοῖς.

9 Καὶ πείρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλείαν, ὃ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ ὃ καταφυτεύεσθαι,

10 Καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου, τὸ μὴ ἀκκοῦσθαι τῆς φωνῆς μου, καὶ μετηκοῦσῃ περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, ὃ ποιῆσαι αὐτοῖς.

11 Καὶ νῦν εἰπὼν πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τὸν λαόν·

πάντας Ἱερουσαλήμ, Ἰδὲ ἐγὼ
πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λο-
γίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν
ἀπογραφῆτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ οὗ
αὐτῆς τὴν πονηρίαν, καὶ καλλίονα
ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑ-
μῶν.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀνδριέμεθα,
ὅτι ὀπίσω τὸ ἀποστροφῶν ἡμῶν
πορευόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἀ-
ρετὰ τὴν καρδίαν αὐτῆς τὴν πονηρίαν
ποιήσομεν.

13 Διατέτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι,
τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ
ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσ-
ραὴλ :

14 Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πί-
πρας ματοὶ, ἢ χυῶν ἀπὸ ὕ-
δατος, μὴ ἐκκληνῇ ὕδωρ βιαίως
ἀνέμῳ φερόμενον :

15 Ὅτι ἐπελάβοντό με λαὸς
με, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν καὶ ἀ-
σθενήσωσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν
ὑχόιντες αἰωνίως, τῷ ἐπιβῆναι
τρίβυν ἐκ ἔχοντες ὁδὸν εἰς πο-
ρείαν,

16 Τὴν τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν
εἰς ἀφανισμόν, καὶ σύριγμα αἰ-
ώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμε-
νοι δι' αὐτῆς ἐκθίσονται, καὶ κι-
νήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

17 Ὡς ἄνεμον καύσωνα δια-
σπερῶ αὐτὴς κατὰ πρόσωπον
ἐχθρῶν αὐτῶν, δείξω αὐτοῖς ἡ-
μίραν ἀπωλείας αὐτῶν.

18 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε καὶ λο-
γισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισ-
μὸν, ὅτι ἐκ ἀπολείται νόμος
ἀπὸ ἱερείως, καὶ βελὴ ἀπὸ συνε-
τῆς, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου·
δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν
γλώσσῃ, καὶ ἀκυσώμεθα πάν-
τας τὰς λόγους αὐτῆς.

19 Εἰσάκουσον με Κύριε, καὶ
εἰσάκουσον τὴν φωνὴν τῆ δικαιοῦ-
ματός μου.

20 Εἰ ἀνταποδίδεται αὐτῇ
ἀγαθὸν κακὰ, ὅτι συνελάλη-
σαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς
μου, καὶ τὸ κόλασιν αὐτῶν ἐκρυ-
ψάν μοι· μνήσθητι ἐσθλὸς
μου κατὰ πρόσωπόν σου, ὅ ἡ-
λῃσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τῷ
ἀποσείψαι τὸν θυμὸν σου ἀπὸ
αὐτῶν.

21 Διατέτο δὲς τὰς υἱὰς αὐ-
τῶν εἰς λιμὸν, καὶ ἄθρεισαν αὐ-
τὰς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γε-
νέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν
ἄτεκνοι καὶ χήραι, καὶ οἱ ἄνδρες
αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι
θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν
πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πο-
λέμῳ.

22 Γενήθητω κραυγὴ ἐν ταῖς
οἰκίαις αὐτῶν· ἐπάξεις ἐπ' αὐ-
τὰς λησὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρη-
σαν λόγον εἰς σύλληψίν μου, καὶ
παγίδας ἐκρυψάν ἐπ' ἐμέ.

23 Καὶ σὺ Κύριε ἔγνως ἃ-
πάσαν τὴν βελὴν αὐτῶν ἐπ' ἐμέ

ἐς θάνατον· μὴ ἀδικώσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σε μὴ ἐξαλείψης· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σε, ἐν καιρῷ θυμῶ σε ποίησον ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. 19. 19.

ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρὸς με, Βάδισον, καὶ κτῆσαι βικὸν πεπλασμένον ὀφράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶ πρεσβυτέρων τῶ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶ ἱερέων,

2 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶ τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶ προθύρων πύλης τῆς Χαρσεῖθ· καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τὰς λόγους τὰς τῆς, ἕς ἃν λαλήσω πρὸς σέ,

3 Καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς, Ἀχέσαϊε τῷ λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ καταικέντες ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τὰδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τῆτον κακὰ, ὥς περ πάντος ἀκέντος αὐτὰ ἡχῇσιν τὰ ὅσα αὐτῇ.

4 Ἀνδ' ὧν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἀπῆλλοτρίωσαν τὸν τόπον τῆτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεαῖς ἄλλοτρίοις, οἷς ἐκ ἡδεῖσαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἐπλησαν τὸν τόπον τῆτον αἱμάτων ἀδῶν,

5 Καὶ ὠκοδόμησαν ὑψηλὰ

τῇ Βάαλ, καὶ κατακαίειν τὰς υἱὰς αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἃ ἐκ ἐνετειλάμην, εἰς διανοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

6 Διατέτο ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τῆτον ἔτι Διάπτωσις καὶ Πολυάνδριον υἱῶν Ἐννὼμ, ἀλλ' ἡ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς.

7 Καὶ σφάξω τὴν βελὴν Ἰούδα, καὶ τὴν βελὴν Ἰερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ καταβαλῶ αὐτὰς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χερσὶ τῶ ζητύντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ δώσω τὰς νεκρὰς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πτεינוῖς τῶ ἔρανος καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

8 Καὶ κατὰξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν, καὶ εἰς συρισμόν· ὡς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.

9 Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν· καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τῆς πλησίον αὐτῆς ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἡ πολιορκήσασιν αὐτὰς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

10 Καὶ συντρίψεις τὸν βικὸν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σέ,

11 Καὶ ἔρεῖς, Τὰδε λέγει

Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τήν, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἁγίος ὁσράκινον, ὃ ἐ δυνήσεται ἰωθὴναι ἔτι.

12 Οὕτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τῷ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, ὅς δοθῇται ἡ πόλις ταύτην, ὡς ἡ διαπίπτουσαν.

13 Καὶ οἶκοι Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκοι βασιλείων Ἰουδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων, ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐδυμίανσαν ἐπὶ τῷ δωματίων αὐτῶν πᾶσιν τῇ σφατῇ ὅσους αὐτῶν, καὶ ἔσκεισαν σπονδὰς θεοῖς ἄλλοις.

14 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς διαπίπτουσης, καὶ ἀπέειπεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ, ὅς προφητεύσαι καὶ ἔσῃ ἐν τῇ αὐτῇ οἷα Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν,

15 Ταῦτα λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπαύω ἐπὶ τῇ πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πᾶσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς κάμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτήν, ὅτι ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, ὅς μὴ εἰσαίεν τὸ ἐντολὸν μου.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἤκουσε Πασχῶρ ὁ υἱὸς Ἐμμηρ ὁ ἱερεὺς καὶ ἔτος

ἦν καθεσμένος ἡγόμενος οἶα Κυρίου, ὅς Ἱερεμίας προφητεύσας τὴν λόγον τῆς.

2 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν καταρράκην, ὅς ἦν ἐν πύλῃ οἶα ἀποτεταγμένης ὅς ὑπερώας, ὅς ἦν ἐν οἷα Κυρίου.

3 Καὶ ἐξήγαγε Πασχῶρ τὸν Ἱερεμίαν, ἐκ τῆς καταρράκτου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὐχὶ Πασχῶρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἡ Μέτοικον.

4 Διότι ταῦτα λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου καὶ πωσῶνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται καὶ σὺ καὶ πάντα Ἰδοὺ δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνης, καὶ μετοικίᾳσιν αὐτῆς, καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαίραις.

5 Καὶ δώσω ἡ πᾶσαν ἰσχὺν τὴν πόλιν ταύτης, καὶ πάντας τὴς πόλιν αὐτῆς, καὶ πάντας τὴς θησαυροὺς ὅς βασιλέως Ἰουδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς, καὶ ἄξουσιν αὐτῆς εἰς Βαβυλώνα.

6 Καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ οἷα σου, περεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ, καὶ ἐκεῖ ταφῇσθαι σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῇ.

9 Ἡπατήσας με Κύριε, καὶ ἠπατήσαν, ἐκράτυνας, καὶ ἠδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διέτελες μου κτηριζόμενος.

8 Ὅτι μικρῷ λόγῳ με γελάσωμαι, ἀδίσκίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἠπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς ὀνειδισμόν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν με.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οὐ μὴ λαλήσω ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καίόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις μου, καὶ παρεῖμαι πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν,

10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλῶν, Ἐπισυνήτε, καὶ ἐπισυνῆμην ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τῆρσατε ἢ ἐπίνοIAN αὐτῶ, εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ ληψόμεθα ἢ ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.

11 Ὁ δὲ Κύριος μετ' ἐμὲ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων· διασῆτο ἰδίωξάν, καὶ νοῆσαι ἐκ ἠδύνατο· ἠσχύνθησαν ἐφ' ὅδρα, ὅτι ἐκ ἠρόσαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἱ δὲ αἰῶνες ἐκ ἐπιλησθήσονται.

12 Κύριε δικασιάζων δίκαια, συνῶν νεφρὸς καὶ καρδίας, ἰδοίμι ἢ πρὸς σὲ ἐκδίκησιν ἐν αὐ-

τοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀντεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου.

13 Ἀσάτε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξέλατο ἢ ψυχὴν πίνυτες ἐκ χειρὸς πονηρευομένων.

14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ἣ ἐτίχθη ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔσω ἱπικτή.

15 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων, Ἐτίχθη σοι ἄρσαν· εὐφραίνόμενος

16 Ἐγὼ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡς αἱ πόλεις ὡς κατέγρηψε Κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ μετεμελήθη· ἐκουσάτω κραυγῆς τῷ πρῶτῷ, καὶ ἀλαλαγμῷ μεσημβρίας,

17 Ὅτι οὐκ ἀπέστεινέ με ἐν μήτρῃ, καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου, καὶ ἡ μήτρα συνελήψεως αἰωνίας.

18 Ἰνατί τῷτο ἐξῆλθεν ἐκ μήτρας, τῷ βλέπειν κόπας καὶ πόνους, καὶ διέβλεσαν ἐν αἰσχύνη αἱ ἡμέραι μου;

Κεφ. κα'. α. 1.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΟΤΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ΑΤΤΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΔΕΚΙΑΣ ΤΟΝ ΠΑΣΧΩΡ ΤΙΟΝ ΜΕΛΧΙΟΥ, ΚΑΙ ΣΟ-

ΦΟΝΙΑΝ ΤΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΟΥ
ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ, ΛΕΓΩΝ,

2 Ἐπερώτησόν περὶ ἡμῶν ὁ
Κύριον· ὅτι βασιλεὺς Βαβυ-
λώνος ἐφέσηκεν ἐφ' ἡμᾶς· εἰ
ποιήσει Κύριος κατὰ πάντα
τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, καὶ ἀπι-
κεύσεται ἀφ' ἡμῶν.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς Ἱε-
ρεμίας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σε-
δεκίαν βασιλέα Ἰούδα,

4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ μεταστέφω τὰ ὅπλα τὰ
πολεμικά, ἐν οἷς ὑμεῖς πολε-
μεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τὰς Καλ-
δαίας τὰς συγκεκλεικότας ὑ-
μᾶς ἔξωθεν ὅ τείχεα· καὶ συν-
άξω αὐτὰς εἰς τὸ μέσον τῆς
πόλεως ταύτης,

5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς
ἐν χειρὶ ἐκτεταμένη καὶ ἐν βρα-
χίονι κραταῖῳ μετὰ θυμῶ καὶ
ὀργῆς μεγάλης.

6 Καὶ πατάξω πάντας τὰς
κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύ-
τῃ, τὰς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη
ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀπο-
θάνονται.

7 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔτις λέ-
γει Κύριος, Δώσω ὁ Σεδεκίαν
βασιλέα Ἰούδα, καὶ τὰς παῖδας
αὐτοῦ, καὶ ὁ λαὸν καταλειφθέντα
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ ὅ θά-
νατος καὶ ἀπὸ ὅ λιμῶ καὶ ἀπὸ ὅ
μαχαίρας, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν
αὐτῶν, ὅ ζητούντων τὰς ψυ-

χὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν
αὐτὰς ἐν τόματι μαχαίρας·
οὐ φείσομαι ἐκ' αὐτοῖς, καὶ οὐ
μὴ οἰκτερήσω αὐτούς.

8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τῆτον
εἰρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ
ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑ-
μῶν ὁδὸν ὅ ζωῆς, καὶ ὁδὸν
ὅ θανάτου.

9 Ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει
ταύτῃ, ἀποθάνειται ἐν μα-
χαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ· καὶ ὁ ἐκπο-
ρευόμενος προχωρήσας πρὸς
τὰς Χαλδαίας τὰς συγκεκλει-
κότας ὑμᾶς, ζήσεται, καὶ ἔσται
ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκύλα, καὶ
ζήσεται.

10 Διότι ἐθήρκα τὸ πρὸς-
ωπὸν με ἐπὶ ὅ πόλιν ταύτην
εἰς κακὰ, καὶ ἔκ εἰς ἀγαθὰ·
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώ-
νος παραδοθήσεται, καὶ κατα-
καύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ.

11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα,
ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

12 Οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει
Κύριος, Κρίνατε πρῶτ' κρίμα,
καὶ κατευθύνετε, καὶ ἐξέλθετε
διηρασμένον ἐκ χειρὸς ἀδι-
κῆντος αὐτόν, ὅπως μὴ ἀνα-
φθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργὴ με, καὶ
καυθήσεται, καὶ ἔκ εἰς ὁ σβί-
σων.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ ὁ κατ-
οικοῦντα ὁ κοιλάδα σὺρ, τὴν
πεδινήν, τὰς λέγοντας, Τίς

πλήσει ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;

14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ ὄρυμῳ αὐτῆς, καὶ ἔδεται πάντα καὶ κύκλω αὐτῆς.

Κεφ. κβ'. 22.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Πορεύεσθε καὶ καταβῆθι εἰς τὸν οἶκον ὃ βασιλείως Ἰούδα, καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τῆτον,

2 Καὶ ἐρεῖς, Ἄκουε λόγον Κυρίου Βασιλεῦ Ἰούδα· ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σε καὶ ὁ λαός σε, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πυλαῖς ταύταις·

3 Τάδε λέγει Κύριος, Ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἔξαιρέσθε διηρασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικήντος αὐτόν, καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καλᾶδυναγεύετε, καὶ μὴ ἀσεβεῖτε, καὶ αἷμα ἀδῶν μὴ ἐκχέετε ἐν τῷ τόπῳ τῆτῳ.

4 Διότι ἐὰν ποιῶντες ποιήσῃτε τὸν λόγον τῆτον, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πυλαῖς τῆ οἴκου τῆτε βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἀρμάτων καὶ ἵππων, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν.

5 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσῃτε τὰς λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτὴν ὤμωσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς

ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος ὕψους.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος κατὰ τὸν οἶκον βασιλείως Ἰούδα, Γαλαὰδ σὺ μοι ἀρχὴ ὃ Λιβάνου, ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἐρήμον, πόλεις μὴ κατοικηθήσόμενας,

7 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὅλον θρεύοντα ἄνδρα, καὶ τὸ πᾶν αὐτῶν, καὶ ἐκκόψωσι τὰς ἐκλεκτάς κέρας σε, καὶ ἐμβαλεῖσιν εἰς τὸ πῦρ.

8 Καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τὴν πόλιν ταύτης, καὶ ἐρεῖ ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Διὰ τί ἐποίησε Κύριος ὕψους τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ;

9 Καὶ ἐρεῖσιν, Ἄνδ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἄλλοτρίοις, καὶ ἐδόλευσαν αὐτοῖς.

10 Μὴ κλαίετε τὴν τιμωρίαν, μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι ἐκ ἐπιγρέψαι ἔτι, ἐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος αὐτῶν.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σαλλὺμ υἱὸν Ἰωσία τὸ βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίας πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τῆ τέτης τῆτε· ἐκ ἀναγρέψαι ἐκεῖ ἔτι,

12 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ τῆτῳ οὗ μετόπισθα αὐτόν, ἐκεῖ

ἀποδαυνῆται, καὶ ἢ γὰρ ταύτην
ἐκ ὀφείται ἴτι.

13 Ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτῆ
οὐ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ τὰ
ὑπερῶα αὐτῆ ἐκ ἐν κρίματι,
παρὰ τῷ πωλησίῳ αὐτῆ ἐργά-
ται δωρεάν, καὶ ἢ μισθὸν αὐτῆ
οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.

14 Ὁ κοδομήσας σταυτῷ οἴ-
κον σύμμετρον, ὑπερῶα ῥιπίζῃ
διεσπάλμενα θυρίσι, καὶ ἐξυλω-
μένα ἐν κίθρῳ, καὶ κεχρισμένα
ἐν μίλτῳ.

15 Μὴ βασιλεύσης, ὅτι σὺ
παροξυνῇ ἐν Ἀχαζ τῷ πατρί
σε; οὐ φάγονται, καὶ οὐ πί-
ονται· βελίῳν σε ποιεῖν κρίμα
καὶ δικαιοσύνην.

16 Οὐκ ἔγνωσαν, ἐκ ἔκριναν
κρίσιν ταπεινῶ, ἐδὲ κρίσιν πεί-
νῃος· οὐ τῷτο ἐστὶ τὸ μὴ γνῶ-
ναί σε ἐμὲ, λέγει Κύριος.

17 Ἰδὲ ἐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί
σε, ἐδὲ ἡ καρδία σε καλὴ,
ἀλλὰ εἰς ἢ πλεονεξίαν σε, καὶ
εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῶον ἢ ἐκ-
χέαι αὐτὸ, καὶ εἰς ἀδικήματα
καὶ εἰς φόνον, τῷ ποιεῖν αὐ-
τά.

18 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ Ἰωακείμ υἱὸν Ἰωσία
βασιλείᾳ Ἰδδα, καὶ ἐπὶ ἢ ἄνδρα
τῷτον, οὐ κόψονται αὐτὸν, Ὡ
ἀδελφε, οὐδὲ μὴ κλαύσονται
αὐτὸν, Οἱμοὶ Κύριε.

19 Ταφὴν ὅνε ταφήσεται,

συμψοθεῖς ριφήσεται ἐπικεῖνα
ἢ πύλης Ἱερουσαλήμ.

20 Ἀνάθηθι εἰς ἢ Λιβάνῳ,
καὶ κρήσῳ, καὶ εἰς ἢ Βασάν ὁδὸς
ἢ φωνὴν σε, καὶ βέβησον εἰς τὸ
πίρας ἢ Θαλάσσης, ὅτι συν-
τρίβησαν πάντες οἱ ἱεραταί
σε.

21 Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ
παρὰπλώσει σε, καὶ εἶπας, Οὐκ
ἀκέσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σε ἐκ
νεότητός σε, ἐκ ἡμεσῶν ἢ φω-
νῆς με.

22 Πάντας τὰς ποιμένας
σε ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἱερα-
ταί σε ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύ-
σονται, ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ
καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων ἢ
φιλέντων σε.

23 Καλοικῶσα ἐν τῷ Λιβάνῳ,
ἐννοσσεύεσσα ἐν ταῖς κέδροις,
κατασπανάξῃς ἐν τῷ ἑλθεῖν σοι
ὀδύνας ὡς τικτῆσης.

24 Ζῷ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχο-
νίας υἱὸς Ἰωακείμ βασιλεὺς
Ἰδδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς
χειρὸς τῆς δεξιᾶς με, ἐκεῖθεν
ἐκσπάσω σε,

25 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χειρας ἢ ζυγνύων ἢ ψυχῇν
σε, ὣν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσ-
ώπῃ αὐτῶν, εἰς χειρας ἢ Χαλ-
δαίων,

26 Καὶ ἀπορρίψω σε καὶ τὴν
μητέρα σε ἢ τεκῶσάν σε εἰς

ἡμῶν, οὗ ἐκ ἐτέχθησιν ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθάνουσιν.

27 Εἰς δὲ ἢ ἦν ἦν αὐτοὶ εὐχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποφρέψουσιν.

28 Ἡτιμῶνα Ἰεχονίας οἷς σκευὸς οὗ ἐκ ἐστὶ χρεῖα αὐτῶ, ὅτι ἐξερίφη, καὶ ἐξεβλήθη εἰς ἡν ἦν ἐκ ἧδε.

29 Γῆ, γῆ ἄκουε λόγον Κυρίου,

30 Γράψον ἢ ἄνδρα τῆτον ἐπαύρηκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ ἔσπερματος αὐτῶ καθήμεν^ς ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων ἐστὶ ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

Κεφ. κγ'. 23.

Ω ΠΟΙΜΕΝΕΣ. οἱ ἀπολλύνοντες καὶ διασκορπίζοντες τὰ πρόβατα τῆ νομῆς αὐτῶν.

2 Διατῆτο ταῦτε λέγει Κύριος ἐκ τῆς ποιμαίνοντος τὸν λαόν μου, Ὑμεῖς διεσκορπίζατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐξώσατε αὐτά, καὶ ἐκ ἐπισκέψασθε αὐτά, ἰδὲ ἰγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματά ὑμῶν.

3 Καὶ ἰγὼ εἰσδέχομαι τὴς καταλείπεις τῶ λαῷ μου ἐπὶ πᾶσης τῆ γῆς, οὗ ἔξωσα αὐτὰς ἐκεῖ, καὶ καταστήσω αὐτὰς εἰς ἢ νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξηθήσονται, καὶ πληθυνθήσονται.

4 Καὶ ἀναστήσω αὐτοὺς ποι-

μέναι, οἱ ποιμανεῖσιν αὐτὰς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι, ἐδὲ πληθυνθήσονται, λέγει Κύριος.

5 Ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολήν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆ γῆς.

6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶ καὶ σωθήσεται Ἰσραὴλ, καὶ Ἰσραὴλ κατασκοπώσῃ πεποιδῶς, καὶ τῆτο τὸ ὄνομα αὐτῶ, ὃ καλῶσιν αὐτὸν Κύριος, Ἰωσεφ ἐν τοῖς προφήταις.

9 Συνετρίβῃ ἡ καρδία μου ἐν ἐμοί, ἰσαλεύθῃ πάντα τὰ ὅσα ἐμὲ, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος, καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμεν^ς ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου ἐνπρεπείας δόξης αὐτῶ.

10 Ὅτι ἀπὸ προσώπου τέτων ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τῆ ἐρήμου· καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρός, καὶ ἡ ἰσχύς αὐτῶν ἔσται.

11 Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν.

12 Διατῆτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται, καὶ πρῶνται ἐν αὐτῇ· διότι ἐπέξω ἐπ' αὐτὰς κακὰ, ἐν ἐνι-αυτῇ ἐπισκείψω αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα· ἐπροφήτευσαν διὰ τὸ Βάαλ, καὶ ἐπλάυνσαν τὸν λαὸν μετὰ Ἰσραὴλ.

14 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλὴμ ἐώρακα φρικτὰ, μοιχωμένους, καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι, καὶ ἀντιλαμβάνομένους χειρῶν πολλῶν, ὅ μὴ ἀποσραφήναι ἕκαστον ἀπὸ τοῦ ὁδοῦ αὐτῆς τῆς πονηρᾶς· ἐγενήθησαν μοι πάντες ὡς Σόδομα, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, ὥσπερ Γόμορρα.

15 Διατῆτο ταῦδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ψωμίσω αὐτὰς ὀδύνην, καὶ ποτιῶ αὐτὰς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τοῦ προφητῶν Ἱερουσαλὴμ ἐξηλθε μολυσμὸς πάσης τῆς γῆς.

16 Οὕτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Μὴ ἀκέετε τὰς λόγους τοῦ προφητῶν, ὅτι ματαιῶσιν ἑαυτοῖς ὄρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλῶσι, καὶ ἐκ ἀπὸ σώματος Κυρίου.

17 Λέγουσι τοῖς ἀπωθεμένοις τὸν λόγον Κυρίου, Εἰρήνη ἔσται ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς δελήμασιν αὐτῶν, καὶ παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτῆς, εἶπαν, Οὐχ ἦξε ἐπὶ σὲ κακά.

18 Ὅτι τίς ἔστι ἐν ὑπόσῃματι Κυρίου, καὶ εἶδε τὸν λόγον

αὐτῆς; τίς ἠνώτισατο, καὶ ἤκουσεν;

19 Ἰδὲ σεισμὸς παρὰ Κυρίου, καὶ ὄργη· ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν, συσφερόμενη ἐπὶ τὰς ἀσείβεις ἦξει.

20 Καὶ ἐκ τῆς ἀποστροφῆς οὗτος Κυρίου, ἕως ποιήσῃ αὐτό, καὶ ἕως ἂν γῆσῃ αὐτό, ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτῆς· ἐπ' ἐσχάτῃ τῶν ἡμερῶν νοήσῃ αὐτό.

21 Οὐκ ἀπέγελλον τὰς προφῆτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον· εἰδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτὰς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσαν.

22 Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου, καὶ εἰ ἤκουσαν τὸν λόγον μου, καὶ τὸ λαὸν μου ἂν ἀνέστροφον αὐτὰς ἀπὸ τοῦ πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ ἐχὶ Θεὸς πόρρωθεν.

24 Εἰ κρυβήσεται τις ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ ἐκ ὀψομαι αὐτόν; μὴ ἐχὶ τὸ ἔρανον καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει Κύριος.

25 Ἦκουσα ἃ λαλῶσιν οἱ προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ψευδῆ λέγοντες, Ἠνυπνιασάμεν ἐνύπνιον.

26 Ἔως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τοῦ προφητῶν τοῦ προφητεύοντος ψευδῆ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐ-

τὲς τὰ θελήματα ἃ καὶ ἐκείναι αὐτῶν,

27 Τῶν λογιζομένων ὅτι ἐπιδείξονται ὁ νόμος μου ἐν τοῖς ἐσθύνουσιν αὐτῶν, ἃ διηγῶντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν ὅτι ὀνόματός μου ἐν τῇ Βαβυλῶνι;

28 Ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἐστὶν, διηγήσασθαι τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν, διηγήσασθαι τὸν λόγον μου ἐκ ἀληθείας· τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸ σίτον; ἕτως οἱ λόγοι μου, λέγει Κύριος.

29 Οὐκ ἰδὼ οἱ λόγοι μου, ὥσπερ πῦρ, λέγει Κύριος, καὶ ὡς πύλου κόπῳν πέτραι;

30 Ἰδὼ ἐγὼ διατέτο πρὸς τὰς προφῆτας, λέγει Κύριος ὁ Θεός, τὰς κλέψοντας τὰς λέγους μου ἕκαστον παρὰ ὅτι πλησίον αὐτοῦ.

31 Ἰδὼ ἐγὼ πρὸς τὰς προφῆτας τὰς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης, καὶ νυγάζοντας νυγαγμὸν αὐτῶν.

32 Διατέτο ἰδὼ ἐγὼ πρὸς τὰς προφῆτας τὰς προφητεύουσας ἐνύπνια ψευδῆ, καὶ οὐ διηγῶντο αὐτὰ, καὶ ἐπλάυνον τὸν λαόν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς πλάνοισι αὐτῶν, καὶ ἐγὼ ἐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐντειλάμην αὐτοῖς, καὶ

ὠφέλειαν ἐκ ὠφελήσεσι τῷ λαῷ τούτῳ.

33 Καὶ εἰάν ἐρωτήσωσιν ὁ λαὸς ἕτος, ἡ ἱερεὺς, ἡ προφῆτης, Τί τὸ λῆμμα Κυρίου; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὅτι οὐκ ἔστι τὸ λῆμμα, καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

34 Ὁ προφήτης, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαός, οἱ ἂν εἴπωσι, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω τὸ ἀνδραπῶν ἐκείνους, καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ.

35 Οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Τί ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε Κύριος;

36 Καὶ λῆμμα Κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνδρῶπι ἔστι ὁ λόγος αὐτοῦ.

37 Καὶ διατί ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

38 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἄνδ' ὧν εἶπατε τὸν λόγον τούτον, Λῆμμα Κυρίου, καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, Οὐκ ἐρεῖτε, Λῆμμα Κυρίου,

39 Διατέτο ἰδὼ ἐγὼ λαμβάνω, καὶ ῥάσω ὑμᾶς, καὶ τὴν πάλιν ἢν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

40 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδος μὲν αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν

κλάνιον, ἥτις ἐκ ἐπιλησθῆ-
σεται.

7 Διαπτότο ἰδὲ ἡμέραι ἐρ-
χονται, λέγα Κύριος, καὶ ἐκ
ῥᾶςιν ἐτι, Ζῆ Κύριος, ὃς ἀνῆ-
γαγε τὸ οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς
Αἰγύπτου.

8 Ἀλλὰ, Ζῆ Κύριος, ὃς
συνήγαγε πᾶν τὸ πνεῦμα Ἰσ-
ραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ
πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἔβωσεν
αὐτὸς ἐπὶ, καὶ ἀπεκατέστησεν
αὐτὸς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Κεφ. κδ'. 24.

ΕΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο
καλάδες σύκων, κημίνας
κατὰ πρόσωπον ναῦ Κυρίου,
μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναββαχοδο-
νύσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν
Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακίμ βασι-
λέα Ἰούδα, καὶ τὰς ἀρχοντας, καὶ
τὰς τεχνίτας, καὶ τὰς δισμύ-
τας, καὶ τὰς πλευσίους ἐξ Ἰερου-
σαλήμ, καὶ ἤγαγεν αὐτὸς εἰς
Βαβυλῶνα.

2 Ὁ καλάτος ὁ εἰς σύκων
χρηστῶν σφόδρα, ὡς τὰ σύκα
τὰ πρωῒμα· καὶ ὁ καλάτος ὁ
ἔτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα,
ὃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας
αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με,
Τί σὺ ὀρᾷς Ἰερεμίᾳ ; καὶ εἶπα,
Σύκα· σύκα τὰ χρητὰ, χρη-
τὰ λίαν· καὶ τὰ πονηρὰ πο-
νηρὰ λίαν, ὃ οὐ βρωθήσεται

ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

5 Ταῦτα λέγα Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ὡς τὰ σύκα τὰ
χρητὰ ταῦτα, ἕως ἐπιγνώσο-
μαι τὰς ἀποικισθέντας Ἰε-
δαίμς, ἃς ἐξαπέσταλκα ἐκ τῆ
τόπτε τότε εἰς γῆν Χαλδαίων
εἰς ἀγαθὰ.

6 Καὶ σπρίῶ τὰς ὀφθαλμοὺς
με ἐπ' αὐτὰς εἰς ἀγαθὰ, καὶ
ἀποκαταστήσω αὐτὰς· εἰς τὴν
ταύτην εἰς ἀγαθὰ· καὶ ἀνοικο-
δομήσω αὐτὰς, καὶ οὐ μὴ κα-
τελῶ αὐτὰς, καὶ καταφυτεύσω
αὐτὰς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω.

7 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν
ἵνα εἰδέναι αὐτὰς ἐμὲ, ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονται μοι εἰς
λαόν, καὶ ἐγώ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς
Θεόν, ὅτι ἐπιγραφῆσονται ἐπ'
ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν.

8 Καὶ ὡς τὰ σύκα τὰ πο-
νηρὰ, ὃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ
πονηρίας αὐτῶν, ταῦτα λέγα
Κύριος, Οὕτως παραδώσω τὸν
Σιδικίαν βασιλεῖα Ἰούδα, καὶ
τὰς μεγιστᾶνας αὐτῆς, καὶ τὸ
κατάλοιπον Ἰερουσαλήμ τοὺς
ὑπολειπόμενους ἐν τῇ γῇ ταύ-
τῃ, ἃς τὰς κατοικούντας ἐν Αἰ-
γύπτῳ.

9 Καὶ δώσω αὐτὰς εἰς δια-
σκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βα-
σιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς

ὀνειδισμόν, καὶ εἰς παραβολήν, καὶ εἰς μῦθον, καὶ εἰς πατάραν ἐν παντί· τότε οὐ ἔξωσα αὐτὰς ἐκεῖ.

10 Καὶ ἀπεστείλω εἰς αὐτὰς τὸν λιμόν, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ὃν ἐκλείψωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κεφ. κβ'. 25.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ

ἐπὶ πάντα τὰ λαὸν Ἰσραὴ ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς Ἰωακείμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰσραὴ,

2 Ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντας τὸν λαὸν Ἰσραὴ, καὶ πρὸς τὰς κατοικούντας Ἱερουσαλὴμ, λέγων,

3 Ἐν τρισκαίδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία, υἱὸς Ἀμων, βασιλέως Ἰσραὴ, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἑκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων, καὶ λέγων,

4 Καὶ ἀπέπελσον πρὸς ὑμᾶς τὰς θέλας μου τὰς προφητάς, ὀρθρὸν ἀποσέλλων, καὶ ἐκείνη ἀκούσατε, καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὅσιν ὑμῶν,

5 Λέγων, Ἀπογράψατε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς τὸ πονηρὸν, καὶ ἀπὸ τῆς πονηρίας ἐπιτηδεύματων ὑμῶν, καὶ κατοικήσεται ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

6 Μὴ πορεύσθε ὀπίσω θεῶν

ἄλλοτριῶν, ὃ θέλουσιν αὐτοῖς, καὶ τὴν προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίσῃτε με ἐν τοῖς ἔργοις τῆς χειρὸς ὑμῶν, ὃ πακύνει ὑμᾶς.

7 Καὶ ἐκ ἐκείνη ἡμέρας με.

8 Διατάτω ταῦδε λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,

9 Ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ λήψομαι πατριὰν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἄξω αὐτὰς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικούντας αὐτήν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξηρμώσω αὐτὰς, καὶ δώσω αὐτὰς εἰς ἀφανισμόν, καὶ εἰς συρίσμόν, καὶ εἰς ὀνειδισμόν αἰῶνιον.

10 Καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφῶς καὶ φωνὴν νύμφης, ὁσμὴν μύρου, καὶ ὡς λύχνον.

11 Καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν, καὶ θαλερώσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐβδωμήκοντα ἔτη.

12 Καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἐβδωμήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, καὶ θήσομαι αὐτὰς εἰς ἀφανισμόν αἰῶνιον,

13 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐπεὶ πάντας τὰς λόγους μου, ἧς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·

54 Α ΕΠΡΟΦΗΤΕΤΣΕΝ

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΕΠΙ ΤΑ ΕΘΝΗ
ΤΑ ΑΙΛΑΜ.

35 Ταῦτε λέγει Κύριος, Συν-
ετρίβη τὸ τόξον Αἰλαῖμ, ἀρχὴ
δυναστείας αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπαῖξω ἐπὶ Αἰλαῖμ
τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῆς τεσσα-
ρων ἀκρῶν ὅς ἄραν, καὶ δια-
σπερῶ αὐτὰς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέ-
μοις τούτοις, καὶ ἐκ ἔσται ἔθνος
ὃ ἐχ' ἥξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι
Αἰλαῖμ.

37 Καὶ πλοήσω αὐτὰς ἐναν-
τίου τῆς ἐχθρῶν αὐτῶν, τῆς ζη-
τῶντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ
ἐπαῖξω ἐπ' αὐτὰς κατὰ τὴν ὀρ-
γὴν ὃς θυμὸς μου, καὶ ἐπαποσελῶ
ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν
μου, ὥς τῷ ἐξαναλῶσαι αὐ-
τούς.

38 Καὶ θήσω τὸ θρόνον μου
ἐν Αἰλαῖμ, καὶ ἐξαποσελῶ ἐκεῖ-
θεν βασιλείαν καὶ μεγιστᾶνας.

39 Καὶ ἔσται ἐν ἰσχύει τῆς
ἡμερῶν, καὶ ἀποσείψω τὴν αἰχ-
μαλωσίαν Αἰλαῖμ, λέγει Κυ-
ριος.

Κεφ. κγ'. 26.

ΕΝ ἀρχῇ βασιλεύοντος Σε-
δεκίμ βασιλέως, ἐγένετο ὁ
λόγος ἔτος περὶ Αἰλαῖμ.

2 ΤΗ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΠΙ ΔΥ-
ΝΑΜΙΝ ΦΑΡΑΩ ΝΕΧΑΩ
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ, ὃς
ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ
ἐν Χαρμίς, ὃν ἐπάταξε Να-

βυχοδονάσορ βασιλεὺς Βαβυ-
λώως, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ
Ἰωακίμ βασιλέως Ἰούδα.

3 Ἀναλάβετε ὄπλα καὶ ἀσπί-
δας, καὶ προστάγεται εἰς πόλε-
μον,

4 Καὶ ἐπιστάξαι τὰς ἵππους,
ἐπιβῆτε οἱ ἵπποις, καὶ κατάστητε
ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν,
προσβάλετε τὰ ὄφθαλμα, καὶ ἐν-
δύσασθε τὰς θώρακας ὑμῶν.

5 Τί ὅτι αὐτοὶ πλοῦνται, καὶ
ἀποχωρεῖσιν εἰς τὸ ὀπίσω; δι-
ότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσου-
ται. φυγὴ ἔφυγον, καὶ οὐκ ἀνέ-
σχεσαν περιεχόμενοι κυκλό-
θεν, λέγει Κύριος.

6 Μὴ φευγέτω ὁ κῆρος, καὶ
μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ
βορρᾶν· τὰ παρὰ τὴν Εὐφράτην
ἠσθένησε, καὶ πεπλῶκασιν.

7 Τίς ἔτος ὡς ποταμὸς ἀνα-
θήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυ-
μαίνουσιν ὕδωρ;

8 Ὅσατα Αἰγύπτου ὡς ποτα-
μὸς ἀναθήσεται· καὶ εἶπεν, Ἀ-
ναθήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν
γῆν, καὶ ἀπολῶ τὰς κατοικίας
ἐν αὐτῇ.

9 Ἐπίβετε ἐπὶ τὰς ἵππους,
παρασκευάσατε τὰ ἄρματα,
ἔξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιο-
πῶν, καὶ Λίβυες καὶ θωπλισμένοι
ἄλλοις, καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε, ἐν-
τείνατε τόξον·

10 Καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυ-

ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως, ἥ ἐκδικῆσαι τὰς ἐχθρὰς αὐτῆ· καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα Κυρίου, καὶ ἐμπλησθήσεται, καὶ μεθύσθεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Ἐυφράτῃ.

11 Ἀνάβηθι Γαλααδ, καὶ λάβε ῥητίνην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς τὸ κενὸν ἐπληθύνας ἰάματά σε, ὥφελεια ἔκ εἰς ἐν σοί.

12 Ἦκουσαν ἔθνη φωνὴν σε, καὶ ἡ κραυγὴ σε ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησαν, ἐπιτοαυτὸ ἔπιδαν ἀμφοτέροι.

13 Ἀ ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ἐν χειρὶ Ἰερემίᾳ, ἥ ἰλθεῖν τὸν βασιλεῖα Βαβυλῶνος ἥ κόψαι γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγεῖλατε εἰς Μαγδωλὸν, καὶ παραγγεῖλατε εἰς Μίμφιν· εἶπατε, Ἐπίστηθι, καὶ ἐτοιμάσων, ὅτι κατέφαγε μάχαιρα ἥ σμίλακά σε.

15 Διατί ἔφυγεν ἀπὸ σὲ ὁ Ἄπις; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σε ἔκ ἔμενεν· ὅτι Κύριος παρέδωκεν αὐτόν.

16 Καὶ τὸ πλῆθός σε ἠσθένησε, καὶ ἔπεσε· καὶ ἕκαστος πρὸς ἥ πλησίον αὐτῆ ἐλάλει, Ἀναστῶμεν, καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς ἡμετέραν ἡμῶν εἰς ἡ πατρίδα ἡ-

μῶν, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς.

17 Καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραῶ Νεχαῶ βασιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν ἐσθεὶ μωήδ.

18 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ὡς τὸ Ἰταθύριον ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἦξε.

19 Σκεύη ἀποικισμῶ πείησον σεαυτῇ κατοικῆσα θυγάτηρ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ κληθήσεται Οὐαί, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικῶντας ἐν αὐτῇ.

20 Δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἰγύπτου, ἀπόσπασμα ἀπὸ Βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν,

21 Καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ, ὥσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ· διότι καὶ αὐτοὶ ἐπεγράφησαν, καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν· ἔκ ἐσησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτὰς, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

22 Φωνὴ αὐτῶν ὡς ὄρεως συρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύονται, ἐν ἄξιναις ἦξουσιν ἐπ' αὐτήν· ὡς κόπροντες ξύλα

23 Ἐκκόψουσιν ἥ δρυμὸν αὐτῆς, λέγει Κύριος, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα, καὶ ἔκ εἰς αὐτοῖς ἀριθμός.

24 Κατησχύνθη ἡ θυγάτηρ

Αἰγύπτῳ, παρεδόθη εἰς χεῖρας λαῶν ἀπὸ Βορρᾶ.

25 Ἰδὲ ἐγὼ ἐδικαῶ τὸ Ἀμμὼν ὅτι υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραῶ, καὶ ἐπὶ τὰς πικροδύτας ἐπ' αὐτῇ.

27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δούλος με Ἰακώβ, μηδὲ πλοηθῇς Ἰσραὴλ· διότι ἐγὼ ἰδὼ σῶζων σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ἀναγρέψα Ἰακώβ, καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ ἐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν.

28 Μὴ φοβῇ παῖς με Ἰακώβ, λέγει Κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι· ἡ ἀπώπτος καὶ τρυφερά παρεδόθη· ὅτι ποιήσω ἔθνη συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνη· εἰς ἃς ἔξωσά σε ἐκεῖ, σὲ δὲ ἐμὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν, καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα, καὶ ἀθῶν ἐκ ἀθώσω σε.

Κεφ. κζ'. 27.

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΕΠΙ ΒΑΒΥΛΩΝΑ.

2 Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἀκούσατε ποιήσατε, καὶ μὴ κρύψετε· εἶπατε, Ἐάλωκε Βαβυλὼν, κατησχύνθη Βῆλος, ἡ ἀπώπτος, ἡ τρυφερά παρεδόθη Μαιριδάχ,

3 Ὅτι ἀνέβη ἐκ αὐτῆς ἔθνος ἀπὸ Βορρᾶ, ἕτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν, καὶ ἐκ

ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνδρώπων καὶ ἕως κτήνης.

4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτό, βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύονται, τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζητούντες.

5 Ἔως Σιών ἐρωτήσασιν τὴν ὁδόν, ὥστε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσωσι, καὶ ἤξουσιν, καὶ καταφεύχονται πρὸς Κύριον τὸν Θεόν· διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται.

6 Πρόβατα ἀπαλωθέντα ἐγενήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτούς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς, ἐκ ὁρῆς ἐπὶ βενὸν ὤχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν.

7 Πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτούς, ἀνήλυσαν αὐτούς· οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν, Μὴ ἀνῶμεν αὐτούς, ἀνδ' ὧν ἡμαρτον τῷ Κυρίῳ· νομὴ δικαιοσύνης τῷ συν-αγαγόντι τὰς πατέρας αὐτῶν.

8 Ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσης Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων, καὶ ἐξέλθατε, καὶ γενεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρὸς πον πρὸς ὀφθαλμῶν.

9 Ὅτι ἰδὼ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἔθνων ἐκ γῆς Βορρᾶ, καὶ παρατάξονται αὐτῇ· ἐκείθεν ἀλώσεται, ὥς

βολίς μαχητῆ συνετῆ ἄκ ἐπι-
σφίβει κενή.

10 Καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς
προνομήν, πάντες οἱ προνομού-
οντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται.

11 Ὅτι πύφραινεσθε, καὶ κα-
τεκαυχᾶσθε, διαρπαζόντες ἢ
κληρονομίαν μᾶ, διότι ἐσκιρ-
τᾶτε, ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ, καὶ
ἐκικρατίζετε ὡς ταῦροι.

12 Ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν
σφόδρα, ἐκτραίπη ἡ τεκῆσα ὑ-
μᾶς μήτηρ ἐκ' ἀγαθῶν, ἐσχά-
τη ἰδυῶν, ἔρημος

13 Ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου, καὶ κα-
τοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφα-
νισμόν πᾶσα· καὶ πᾶς ὁ διο-
δύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρω-
πάσει, καὶ συριῶσιν ἐπὶ πᾶσαν
ἢ πληγὴν αὐτῆς.

14 Παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες
τόξον, τοξεύσατε ἐκ' αὐτὴν, μὴ
φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν
ὑμῶν,

15 Καὶ κατακρατήσατε αὐ-
τήν· παρελύθησαν αἱ χεῖρες
αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐ-
τῆς, καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος
αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ
ἔστιν· ἐκδικεῖτε ἐκ' αὐτὴν, καθ-
ὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ.

16 Ἐξολοθρεύσατε σπέρμα
ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρί-
πανον ἐν καιρῷ θέρους· ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας Ἑλλήμι-

κῆς, ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτῶν
ἀποσρέψασι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν
γῆν αὐτῶν φεύξεται.

17 Πρόβατον πλανώμενον
Ἰσραὴλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν·
ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασι-
λεὺς Ἀσσύρ, καὶ ἕτερος ὕγερν τὰ
ὀστέα αὐτῶν βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

18 Διατῆτο ταῦδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τῷ
βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ ἐπὶ ἢ
γῆν αὐτῆς, καθὼς ἐξεδίκησα
ἐπὶ ἢ βασιλείᾳ Ἀσσύρ.

19 Καὶ ἀποκαταστήσω ἢ Ἰσ-
ραὴλ εἰς ἢ νομὴν αὐτῆς, καὶ νε-
μήσεται ἐν τῷ Καρμὴλ, καὶ ἐπὶ
ὄρει Ἐφραιμ, καὶ ἐν τῷ Γαλααδ,
καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτῆς.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις,
καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ζητή-
σουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ
ἔχ' ὑπάρξει, καὶ τὰς ἀμαρτίας
Ἰσραὴλ, καὶ ἢ μὴ εὐρεθῶσιν, ὅτι
ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολειμμέ-
μένοις

21 Ἐπὶ ἢ γῆς, λέγει Κύριος·
πικρῶς ἐπίβηθι ἐκ' αὐτὴν, καὶ
ἐπὶ τὰς κατοικῆντας ἐκ' αὐτῆς·
ἐκδίκησον μαχαίρα, καὶ ἀφανί-
σον, λέγει Κύριος, καὶ ποιῆς
κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαι
σοι.

22 Φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ
μεγάλῃ ἐν γῇ Χαλδαίων.

23 Πῶς ἐκλαίσθη καὶ συνι-
τρίβη ἡ σφυρὰ πάσης τῆς γῆς·

πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν ;

24 Ἐπιθήσονται σοι, καὶ οὐ γνώσῃ, ὡς Βαβυλῶν καὶ αἰλώσῃ· εὐρέθῃς, καὶ ἐλήφθῃς, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέστης.

25 Ἦνοιξε Κύριος τὸ θησαυρὸν αὐτῆς, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτῆς, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,

26 Ὅτι ἐηλυθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτήν ὡς σπήλαιον, καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν· μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα·

27 Ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τὰς καρπὲς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφραγὴν· καὶ αὐτοῖς, ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

28 Φωνὴ φευγόντων, καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, ὅτι ἀναγείλαι εἰς Σιών τὸ ἐκδίηκσιν παρὰ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν.

29 Παραγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, παντὶ ἐντείνοντι τόξον, παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτήν κυκλόθεν· μὴ ἔσω αὐτῆς ἀνασωζόμενος· ανταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀνέστη Θεὸν ἄγιον ὁ Ἰσραὴλ.

30 Διὰ τὸτο πείσονται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλά-

ταῖς αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαὶ αὐτῆς ριφίσονται, εἶπε Κύριος.

31 Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὸ ὕβριστην, λέγει Κύριος· ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα σε, καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σε.

32 Καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σε, καὶ πτεσεῖται· καὶ ὑδοὶς ἔσαι ὁ ἀνιστῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ θρυμῷ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

33 Τάδε λέγει Κύριος, Καταδεδυνάξουνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰεδά, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτὰς, κατεδυνάξουσιν αὐτὰς, ὅτι ἐκ ἠθέλησαν ἐξαπογεῖλαι αὐτὰς.

34 Καὶ ὁ λυτρεύμενος αὐτὰς ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τὰς ἀντιδίκας αὐτῆς, ὅπως ἐξάγῃ τὸ γῆν· καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα,

35 Μάχαιραν ἐπὶ τὰς Χαλδαίους, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικῆντας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τὰς μεγιστάνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς συνετὰς αὐτῆς·

36 Μάχαιραν ἐπὶ τὰς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τὰς ἱππεὺς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν.

37 Μάχαιραν ἐπὶ τὰς μαχητάς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸ σύμμικτον τὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὥσπερ γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τὰς θησαυροὺς, καὶ διασκορπισθήσονται.

38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται, ὅτι γῆ τῇ γλυπῶν ἐστὶ, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατεκαυχῶντο.

39 Διατῆτο κατοικήσασιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσασιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, καὶ μὴ κατρίκηθῃ ἐκεῖ ἐῖς τὸ αἰῶνα.

40 Καθὼς κατέβρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ τὰς ὁμορέσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, καὶ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

41 Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

42 Τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἰταμός ἐστι, καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσῃ, ἐφ' ἵπποις ἵππάσονται, παρῆσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον, πρὸς σὲ, θυγάτηρ Βαβυλῶνος.

43 Ἦκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρῆλθον αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλίψις κατεκράτησεν αὐτοῦ,

ὥσινες ὡς τικτήσῃς.

44 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναθήσεται ἀπὸ τῆς Ἰορδάνης εἰς Γαϊθάν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτὰς ἀπ' αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπισήσω· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς ἄτος ποιήσῃ ὃς γήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

45 Διατῆτο ἀκύνετε τὸ βελὴν Κυρίου ἡν βεβῆλνται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμὸς αὐτῆς ὅς ἐλογίσατο ἐπὶ τὰς κατοικῆνας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθάρῃ τὰ ἀρνία τῇ προβάτῳ αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν.

46 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σείσθῃσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

Κεφ. κη' 28.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τὰς κατοικῆνας Χαλδαίους ἀνεμὸν καύσωνα διαφθείροντα.

2 Καὶ ἔξαποσελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς, καὶ καθυβρίσασιν αὐτήν, καὶ λυμανῶνται τὴν γῆν αὐτῆς· καὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.

3 Τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτῆς, καὶ περιδέστω ὃ ἐστὶν

ὅπλα αὐτῆ, καὶ μὴ φάσθε ἐπὶ τὰς νεανίσκας αὐτῆς, καὶ ἀφανίσαιτε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς.

4 Καὶ πεισῶνται τραυματῖαι ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ κατακεκνη-
τημένοι ἔξωθεν αὐτῆς.

5 Διότι ἐκ ἐχέρευσε Ἰσ-
ραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Θεοῦ αὐ-
τῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτο-
ρος, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη
ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἀγίων Ἰσ-
ραὴλ.

6 Φεύγετε ἐκ μέσων Βαβυ-
λώνος, καὶ ἀνασώζετε ἑκάστος τὴν
ψυχὴν αὐτῆ, καὶ μὴ ἀπορρίψετε
ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς
ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστὶ παρὰ
Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀν-
ταποδίδωσιν αὐτῇ.

7 Ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν
ἐν χειρὶ Κυρίου, μεθύσκον πᾶ-
σαν τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς
ἐπίοσαν ἔθνη, διατέτο ἰσαλεύ-
θησαν.

8 Καὶ ἄφρων ἔπεσε Βαβυλῶν,
καὶ συνετρίβη. θρηνητε αὐτὴν,
λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ
αὐτῆς, ὥπως ἰαθήσεται.

9 Ἰαθεύσαμεν καὶ Βαβυλώνα,
καὶ ἐκ ἰάθῃ ἐγκαταλείψωμεν
αὐτὴν, καὶ ἀπώλωμεν ἑκάστος
εἰς τὴν γῆν αὐτῆ, ὅτι ἠγάπηκεν εἰς
ἔρανον τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν
ὥς καὶ ἄστυ.

10 Ἐξήνευκε Κύριος τὸ κρίμα

αὐτῆ· δευτέρῃ, καὶ ἀναγέλωσεν
ἐν Σιών τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

11 Παρασκευάζετε τὰ τοξ-
εῖματα, πληροῦτε τὰς φαρέ-
τρας· ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦ-
μα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς
Βαβυλώνα ἡ ὁργὴ αὐτῆ, τῷ
ἐξολοθρεῦσαι αὐτήν, ὅτι ἐκεί-
νησις Κυρίου ἐστὶν, ἐκδίκησις
λαῶ αὐτῆ ἐστιν.

12 Ἐπὶ τειχίων Βαβυλώνας
ἄρατε σημεῖον, ἐπιστήσατε φα-
ρέτρας, ἐγείρατε φυλακὰς, ἐ-
τοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνσχεί-
ρισι, καὶ ποιήσει Κύριος ἅ-
λῳ αὐτῆς ἐπὶ τὰς κατοικίας
Βαβυλώνας,

13 Κατασκευῶντας ἐφ' ὕδασι
πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήθῃ θη-
σαυρῶν αὐτῆς· ἦκε τὸ πέραν
σε ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα
σε.

14 Ὅτι ὁμοσε Κύριος κατὰ
τῆ βραχίονος αὐτοῦ, Διότι
πληρώσω σε ἀνθρώπων ὥστε
ἀκρίδων, καὶ φθιγγόντων ἐπὶ σὲ
οἱ καταβαίνοντες.

15 Κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ
ἰσχύϊ αὐτῆ, ἐτοιμάζων σκε-
μὴν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῆ, ἐν τῇ
συνέσει αὐτῆ ἐξέτανε καὶ ἔρα-
νον,

16 Εἰς φωνὴν ἔειπε ἡχος
ὑδατος ἐν ἔρανώ, καὶ ἀήγαγε
νεφέλαι ἀπ' ἰσχύος τῆς γῆς,

ἀσρακάς ὡς ὑστὲν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ τῆ θησαυρῶν αὐτῆς.

17 Ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτῆς, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, ἕκ ἐστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

18 Μάταιά ἐσιν ἔργα μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολύνται.

19 Οὐ τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακώβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτός ἐστι κληρονομία αὐτῆς, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

20 Διασκορπίζεις σύ μοι σκεῦη πολέμου, καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξαρῶ ἐκ σῆ βασιλεῦς.

21 Καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἵππων καὶ ἐπιβάτην αὐτῆς, καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν.

22 Καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

23 Καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὰ ποιμνιον αὐτῆς, καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γένημα αὐτῆς, καὶ διασκορπιῷ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγὰς σε.

24 Καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι

Καλδαίοις πᾶσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, λέγει Κύριος.

25 Ἰδὲ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἐκτενώ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τὰ πετρῶν, καὶ δάσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον.

26 Καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σῆ λίθου εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμόν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

27 Ἀρατε σημεῖον ἐπὶ τῇ γῆς, σαλπίζετε ἐν ἔθνεσι σάλπιγγι, ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραινέετε ἐπ' αὐτήν, βασιλεῖς ἀρατε παρ' ἐμῆς, καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις· ἐπισήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοςάσεις, ἀναβιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πληθός.

28 Ἀναβιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, ἡ βασιλεία τῆς Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς, τὰς ἡγεμένους αὐτῆς, καὶ πάντας τὰς στρατηγὰς αὐτῆς.

29 Ἐσεῖσθῃ ἡ γῆ, καὶ ἐπόμενε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίου, καὶ θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλωνος εἰς ἀφανισμόν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν.

30 Ἐξέλιπε μαχητὴς Βα-

Βυλῶνος τῇ πολεμεῖν, καθή-
σονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἰδραύ-
σθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενή-
θησαν ὡσεὶ γυναῖκες· ἐνεπυ-
ρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς,
συνερίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς.

31 Διώκων εἰς ἀπάντησιν δι-
ώκοντος διώζεται, καὶ ἀναγγέλ-
λων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλ-
λοντος, ὅ ἀναγγεῖλαι τῷ βα-
σιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἐάλωκεν
ἡ πόλις αὐτῆς.

32 Ἀπ' ἐσχάτου ἤ διαβά-
σεων αὐτῆς ἐλήφθησαν, καὶ τὰ
συσήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν
τωρὶ, καὶ ἄνδρες αὐτῆς οἱ πολε-
μισαὶ ἐξέρχονται.

33 Διότι τάδε λέγει Κύριος,
Οἴκοι βασιλείως Βαβυλῶνος,
ὡς ἄλλων ὄριμος ἀλοηθῆσονται·
ἔτι μικρὸν, καὶ ἤξει ὁ ἀμπτὸς
αὐτῆς.

34 Κατέφαγέ με, ἐμερίσατό
με, κατέλαβέ με σκότος λε-
πλόν, Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος κατέπιέ με, ὡς δρά-
κων ἔπλησε ἢ κοιλίαν αὐτῆς ἀπὸ
ἢ τρυφῆς μου.

35 Ἐξώσαν με οἱ μόχθοι
μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς
Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικῆσα Σι-
ῶν, καὶ τὸ αἶμά μου ἐπὶ τῆς
κατοικοῦντας Χαλδαίης, ἐρεῖ
Ἰερουσαλήμ.

36 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἰδὲ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀνιδι-

κόν σου, καὶ ἐκδικήσω ἢ ἐκδικη-
σὶν σε, καὶ ἐρημώσω ἢ θάλασ-
σαν αὐτῆς, καὶ ξηρανῶ ἢ πηγὴν
αὐτῆς.

37 Καὶ ἔσαι Βαβυλὼν εἰς ἀ-
φανισμόν, καὶ οὐ κατοικηθή-
σεται.

38 Ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξ-
ηγέρθησαν, καὶ ὡς σκύμνοι λε-
όντων.

39 Ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν
δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ με-
θύσω αὐτούς, ὅπως καρωθῶσι,
καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον, καὶ
οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύ-
ριος.

40 Καὶ καταβίβασον αὐτούς
ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν, καὶ ὡς
κριεὺς μετ' ἐρίφων.

41 Πῶς ἐάλω καὶ ἰθρυεύθη
τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς·
πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφα-
νισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;

42 Ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ
θάλασσα ἐν ἡχῷ κυμάτων αὐ-
τῆς, καὶ κατεκαλύφθη,

43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις
αὐτῆς ὡς γῆ ἄνδρος καὶ ἄβα-
τος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ ἐδὲ
εἷς, ἐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ
υἱὸς ἀνθρώπου.

44 Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα, καὶ ἐξοίσω αὐτὴν κατέπειν ἐκ
ἢ σώματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ
συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ
ἔθνη,

49 Καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσῶν-
ται τραυματαίαι πάσης τῆς
γῆς.

50 Ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς
πορεύεσθε, καὶ μὴ ἴσασθε· οἱ
μακρόθεν μνησθήτε ᾧ Κυρίῳ,
καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀναστήτω ἐπὶ τὴν
καρδίαν ὑμῶν,

51 Ἐσχύνθημεν ὅτι ἠκέ-
σαμεν ὀνειδισμόν ἡμῶν, κατε-
κάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον
ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς
τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυ-
ρίου.

52 Διατέτο ἰδὲ ἡμέραι ἔρ-
χονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκδι-
κῆσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ
ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσῶν-
ται τραυματαίαι.

53 Ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλῶν
ὥς ὁ ἕρως, καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυ-
ρώσῃ τὰ τείχη ἰσχύϊ αὐτῆς,
παρ' ἐμοῦ ἦξεσιν ἐξολοθρευ-
οντες αὐτήν, λέγει Κύριος.

54 Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυ-
λῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν
γῇ Χαλδαίων,

55 Ὅτι ἐξωλόθρευσε Κύριος
τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ'
αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχῶσαν
ὥς ὕδατα πολλὰ· ἔδωκεν εἰς
ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς.

56 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυ-
λῶνα ταλαιπωρία, ἐάλωσαν οἱ
μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπλήσθη τὸ
τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀντα-

ποδίδωσιν αὐτοῖς.

57 Κύριος ἀνταποδίδωσι, καὶ
μεθύσει μέθη τοὺς ἡγεμόνας
αὐτῆς, καὶ τὰς σοφὰς αὐτῆς, καὶ
τὰς στρατηγὰς αὐτῆς, λέγει ὁ
βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῶ.

58 Τὰδε λέγει Κύριος, Τεῖ-
χος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη,
κατασκαπτόμενον κατασκαφή-
σεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ
ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ
οὐ κοπιᾶσιν λαοὶ εἰς κενόν,
καὶ ἔσθῃ ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν.

59 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΝΕ-
ΤΕΙΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΙΕΡΕ-
ΜΙΑ ΤΩ ΠΡΟΦΗΤΗ· Εἰ-
πεῖν τῷ Σαραίᾳ υἱῷ Νηρείᾳ, υἱῷ
Μαασαίᾳ, ὅτι ἐπορεύετο παρὰ
Σεδεκίᾳ βασιλέως Ἰούδα εἰς Βα-
βυλῶνα, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ
τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ Σαραίᾳς
ἀρχῶν δώρων.

60 Καὶ ἔγραψεν Ἱερεμίας
πάντα τὰ κακὰ ἃ ἦξε ἐπὶ
Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ, πάντας
τὰς λόγους τέτας τὰς γεγραμ-
μένους ἐπὶ Βαβυλῶνα.

61 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς
Σαραίαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς Βα-
βυλῶνα, καὶ ὅψῃ καὶ ἀναγνώσῃ
πάντας τὰς λόγους τέτας,

62 Καὶ εἰεῖς, Κύριε Κύριε,
σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τῷ τόπον τῷ-
τον, ᾧ ἐξολοθρεῦσαι αὐτόν, καὶ
ᾧ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικεῖντας

ἀπὸ ἀνθρώπων ἕως κτηνῶν, ὅτι
ἀφανισμὸς εἰς τὸ αἶῶνα ἔσται.

63 Καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ ἡ
ἀναγινώσκων τὸ βιβλίον τῆτο,
καὶ ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ
ρίψῃς αὐτὸ εἰς μέσον ἡ Εὐ-
φράτη,

64 Καὶ ἔρεῖς, Οὕτως κατα-
θύσεται Βαβυλῶν, καὶ οὐ μὴ
ἀναστῇ ἀπὸ προσώπων τῶ κακῶν,
ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

Κεφ. κθ'. 29.

ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΦΥ-
ΛΟΥΣ ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ
ΚΥΡΙΟΣ·

2 Ἰδὲ ὕδατα ἀναβαίνειν ἀπὸ
Βορρᾶ, καὶ ἔσται εἰς χαμάρρην
κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει
γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς,
πόλιν καὶ τὰς κατοικῆντας ἐν
αὐτῇ· καὶ κεκραῖξονται οἱ ἄν-
θρωποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαν-
τες οἱ κατοικῆντες τῇ γῇ·

3 Ἀπὸ φωνῆς ὀρμῆς αὐτῆς,
ἀπὸ τῶ ὅπλων τῶ ποδῶν αὐτῆς, καὶ
ἀπὸ σεισμῆ τῶ ἀρμάτων αὐτῆς,
ἤχη τροχῶν αὐτῆς· ἐκ ἐπέ-
σρεψαν πατέρες ἐφ' υἱὸς αὐτῶν
ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπιέρχο-
μένη ἡ ἀπολέσαι πάντας τὰς
ἀλλοφύλους· καὶ ἀφανιστῇ τὸ Τύ-
ρον, καὶ τὸ Σιδῶνα, καὶ πάντας
τὰς καταλοίπους τῆ βοηθείας αὐ-
τῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει Κύριος
τὰς καταλοίπους τῶ νήσων.

5 Ἦκει φιλάνθρωπος ἐπὶ Τά-
ξαν, ἀπερρίφη Ἀσκαλὼν, καὶ σὶ
κατάλοιποι Ἐνακίμ.

6 Ἔως τίνος κῦψεις ἡ μά-
χαιρα ἡ Κυρία; ἕως τίνος ἐχ-
ήσυχάσεις; ἀποκατάστηθι εἰς
τὸ κολεόν σε, ἀνάπαυσαι, καὶ
ἐπάρρηθι.

7 Πῶς ἡσυχάσας, καὶ Κύριος
ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τῇ Ἀσκα-
λῶνα, καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασ-
σίους, ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπε-
γερθῆναι;

7 Τῇ ἸΔΟΥΜΑΙΑΙ, τὰδε
λέγει Κύριος, Οὐκ ἔστιν ἐτι σο-
φία ἐν Θαιμαῖν, ἀπώλετο βελή
ἐκ συνετῶν, ὥχετο σοφία αὐ-
τῶν,

8 Ἡπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν·
βαθύνετε εἰς κάθισιν οἱ κατ-
οικῆντες ἐν Δαϊδὰμ, ὅτι δύσ-
κολα ἐποίησεν ἡ γὰγον ἐπ' αὐ-
τὸν ἐν χρόνῳ, ὃ ἐπισκεψά-
μην ἐπ' αὐτόν.

9 Ὅτι τρυγητὰ ἦλθον, οἱ
οὐ καταλείψουσίν σοι πικρά-
λεμμα· ὡς κλέπτει ἐν νυκτὶ,
ἐπιθήσῃσι χεῖρα αὐτῶν.

10 Ὅτι ἐγὼ κατέσुरα τὸν
Ἠσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ
αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύναν-
ται, ὥλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφῆς
αὐτῆς, γείτονός μου, καὶ ἐκ
ἔστιν

11 Ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν
σε, ἵνα ζήσῃται· καὶ ἐγὼ ζήσο-

ραι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ στε-
νωθήσιν.

12 Ὅτι τούδε εἶπε Κύριος,
ὃς ἐκ τῶν νόμων πλεῖν τὸ πο-
σῆσαν, ἔπειτα καὶ σὺ ἀδικημένη
οὐ μὴ ἀδωδῆς,

13 Ὅτι κατ' ἐμαυτὴν ὤμοσα,
λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ὄλετον,
καὶ εἰς οὐκείσμον καὶ εἰς κατὰ-
ρασιν ἴση ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ
πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσαν-
ται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.

14 Ἀκούστω ἤκουσα παρὰ Κυ-
ρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς Ἱερὴν ἀπέ-
στειλε· Συναχθεῖτε, καὶ παραγί-
νεσθε εἰς αὐτήν, ἀνάστητε εἰς
πόλεμον.

15 Μικρὸν ἔδωκά σε ἐν Ἱε-
ρυσιν, εὐκαταφρόνητον ἐν ἀν-
θρώποις.

16 Ἡ πανηγυρία σε ἐνεχεί-
ρισέ σοι, ἰταμία καρδίας σε
κατέλυσε τρυμαλιαῖς πετρῶν,
συνέλαβεν ἰσχὺν βενῆ ὑψηλῆ·
ὅτι ὑψώσεν ὥσπερ αἶτος νοσ-
ταῖον αὐτῆ, ἐκείθεν κατέλῳ σε.

17 Καὶ ἔγει ἡ Ἰερμαία εἰς
ὄλετον, πᾶς ὁ παραπορευό-
μενος ἐπ' αὐτήν συρίη.

18 Ὡς περ κατεγράφη Σό-
δομα καὶ Γεμορρά, καὶ αἱ πύρ-
ρικοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παν-
τοκράτωρ, οὐ μὴ κατίσσει ἐκεῖ
ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει
ἐκεῖ ὡς ἄνθρωπος.

19 Ἰδὲ ὥσπερ λέων ἀνέβη-

σεται ἐκ μέσῃ τῇ Ἰερμαίᾳ εἰς
τόπον Αἰθάρ, ὅτι ταχὺ ἐκ-
διώξω αὐτὰς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τὰς
νεανίσκας ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσει·
ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς
ἀντιστήσεται μοι; καὶ τίς ἕτος
ποιμὴν, ὃς γήσεται κατὰ πρόσ-
ωπόν μου;

20 Διατί το ἀκούσατε βελὴν
Κυρίου, ἢν ἐβλαύσατο ἐπὶ τὴν
Ἰερμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτῆ
ὃν ἐλογίσαιτο ἐπὶ τὰς κατακυῖν-
τας Θαμάρ, ἔαν μὴ συμ-
ψησθῶσι τὰ ἐλάχιστα τῶν προ-
βᾶτων, ἔαν μὴ ἐβλαῖνθῃ ἐν
αὐτῆς καταράσεις αὐτῶν,

21 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς πλείστας
αὐτῶν ἐφθάθη ἡ γῆ, καὶ κραυ-
γὴ θαλάσσης ἐκ πύσσθη.

22 Ἰδὲ ὥσπερ αἶτος ὀφείσκει,
καὶ ἐκτεμνὴ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀ-
χυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔγει ἡ
καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῇ Ἰερμαίᾳ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδίᾳ
γυναικὸς ἐδύνεσης.

Κεφ. λ'. 30.

ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμων· ἔτις
εἶπε Κύριος, Μὴ υἱοὶ ἐκ
ἐσίν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραλη-
ψόμενος ἐκ ἑστῶν αὐτοῖς; διὰ
τὴν παράλαβιν Μελεχὸς τῇ Γαλαὰδ,
καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν
αὐτῶν ἐνοικήσει;

2 Διὰ τὸ τοῦτο ἰδὲ ἡμέραι ἔρ-
χονται, φησὶ Κύριος, καὶ κατεσθῆ
ἐπὶ Ραββὰδ δόρυβον παλάμων,

καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς.

3 Ἀλάλαζον ἑστέων, ὅτι ὦλετο Γαί· κεκραῖξατε θυγατέρες Ῥαββὰθ, περιζώσασθε σάκκους καὶ κόψασθε, ὅτι Μελχὼλ βαδιῖται ἐν ἀποικίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἄμην.

4 Τί ἀγαλλιῶσθε ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακὶμ; θυγατερὶ ταμίᾳς, ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς, ἡ λέγουσα, Τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ;

5 Ἰδὲ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ, εἶπε Κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς περιόχῃς σε, καὶ διασπαρήσῃς ἐκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ ἐκ ἔσιν ὁ συναγων.

28 ΤΗ· ΚΗΔΑΡ ΤΗ· ΒΑΣΙΔΙΣΣΗ· ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ, ΗΝ ΕΠΑΤΑΞΕ ΝΑΒΟΤΧΟΔΟΝΟΣΟΡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ, ὥτως εἶπε Κύριος, Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδάρ, καὶ πλησάτε τὰς υἱὰς κεδέμ.

29 Σκηναὶς αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν λήφονται. ἱμάτια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ καμήλας αὐτῶν λήφονται ἑαυτοῖς· καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτὰς ἀπώλειαν κυκλόθεν.

30 Φεύγετε, λίαν ἐμβαδύνατε εἰς κάθισιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβελύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος βελὴν, καὶ ἐλογίσατο λογισμόν.

31 Ἀνάστηθι, καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσάδην, καθήμενον εἰς ἀναψυχὴν, οἷς ἐκ εἰσὶ θύραις, καὶ βάλανοι, καὶ μοχλοὶ, μέντοι καταλύσει.

32 Καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομήν, καὶ πληθὺς κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, καὶ λιχμήσω αὐτὰς παντὶ πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἶσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε Κύριος.

33 Καὶ ἔσαι ἡ αὐλὴ διατριβῆς γρηθῶν, καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος, καὶ μὴ καδίση ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

23 ΤΗ· ΔΑΜΑΣΚΩ· Καθήσυχυνθη Ἡμὰθ, καὶ Ἀρφαθ, ὅτι ἤκυσαν ἀκοὴν πονηρὰν, ἐξέστησαν, ἐθύμώθησαν, ἀκαπαύσασθαι καὶ μὴ δύνωνται.

24 Ἐξελύθη Δαμασκός, ἀπεγράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπέλαβετο αὐτῆς.

25 Πῶς ἐχρὶ ἐνματέλιπε πόλιν ἐμὴν, καμὴν ἠγάπησαν;

26 Διατῆτο πεισῶνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σε, καὶ

πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμικαί
σε πεισθῶνται, φησὶ Κύριος.

27 Καὶ καύσω πυρ ἐν τεί-
χει Δαμασκού, καὶ καταφάγε-
ται ἀμφοδὰ υἱὸν Ἀδερ.

Κεφ. λα'. 31.

Τῆς ΜΩΑΒ ἔτι εἶπε Κύ-
ριος, Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ,
ὅτι ὤλετο, ἐλήφθη Καριαθαίμ,
ἡσχύνθη ἀμὰ καὶ ἀγαθ.

2 Οὐκ ἔστιν ἐτι ἰατρία Μω-
αβ, γαυρίαμα ἐν Ἑσέβων, ἐλο-
γίσατό ἐκ αὐτὴν κακὰ ἐκό-
ψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους, καὶ
παύσιν παύσεται· ὁπισθὲν σε
βαδιεῖται μάχαιρα,

3 Ὅτι φωνὴ κραυγῶν ἐξ
Ὀρωναίμ, ὅλεθρον καὶ συντριμ-
μα μέγα.

4 Συνετρίβη Μωαβ, ἀναγ-
γείλατε εἰς Ζογόρα,

5 Ὅτι ἐπλήσθη Ἀλώθ ἐν
κλαυθμῷ· ἀναθήσεται κλαίων
ἐν ὁδῷ Ὀρωναίμ, κραυγὴν συν-
τρίμματος ἠκούσατε.

6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε ὥσπερ
ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ.

7 Ἐπειδὴ ἐπιποΐθεις ἐν ὀχυ-
ρώματί σε, καὶ σὺ συλληφθήσῃ·
καὶ ἐξελεύσεται Χαμὼς ἐν ἀποι-
κίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς, καὶ οἱ ἄρ-
χόντες αὐτῆς ἅμα.

8 Καὶ ἤξει ὁλεθρὸς ἐπὶ πα-
σαν πόλιν, καὶ μὴ σωθῇ, καὶ
ἀπολειπῇ ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολο-

θρευθήσεται ἡ πεδινὰ, καθὼς
εἶπε Κύριος.

9 Δότε σημεῖα τῇ Μωαβ,
ὅτι ἀφ᾽ ἐλπίδος αὐτῆς εἰς ἄβυστον
ἵκονται· πόθεν ἔνοικος αὐτῇ;

10 Ἐπικατάρματος ὁ ποιῶν
τὰ ἔργα Κυρίου ἀμελῶς, ἐξαίρων
μάχαιραν αὐτῆς ἀφ' αἵματος.

11 Ἀνεπαύσατο Μωαβ ἐκ
παιδαρίας, καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ
τῇ δόξῃ αὐτῆς, ἐκ ἐνέχευεν ἐξ
ἀγγείων εἰς ἀγγεῖον, καὶ εἰς ἀποι-
κισμὸν ἐκ ἔρχετο· διατῆτο ἐση-
γευμα αὐτῆς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁσμή
αὐτῆς ἐκ ἐξέλιπε.

12 Διατῆτο ἰδὲ ἡμέραι αὐ-
τῆς ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ
ἀποσπῶ αὐτῷ κλίνοντας, καὶ
κλινῶσιν αὐτὸν, καὶ τὰ σκεύη
αὐτῆς λεπτυνῶσι, καὶ τὰ κέρατα
αὐτῆς συλκόψουσιν,

13 Καὶ καταισχυνθήσεται
Μωαβ ἀπὸ Χαμὼς, ὥσπερ κατ-
ήσχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ
Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποι-
θότες ἐπ' αὐτοῖς.

14 Πῶς ἱερεῖτε, Ἰσχυροὶ ἐσ-
μεν, καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς
τὰ πολεμικά;

15 Ὦλετο Μωαβ πόλις αὐ-
τῆς, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτῆς
κατέβησαν εἰς σφαγὴν.

16 Ἐγγὺς ἡμέρα Μωαβ ἐλ-
θεῖν, καὶ πονηρία αὐτῆς ταχεῖα
σφόδρα.

17 Κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτῷ, πάντες ἐκδοτε ὄνομα αὐτῷ· ἔπαυτε, Πῶς συν-
τερίβῃ βακτηρία εὐκλείης, ῥάβ-
δος μεγαλώματος;

18 Κατέβηθ' ἀπὸ δόξης, καὶ
κἀδισον ἐν ὑγρασίᾳ κατημένη.
Δαιδὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤ-
λετο Μωαβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυ-
μαινόμενος ὁ χύρμαί σε.

19 Ἐφ' οὗδε σῆθι, καὶ ἐπιδε
κατημένη ἐν Ἀρήρ, καὶ ἐρώτησον
φεύγοντα, καὶ σωζόμενον, καὶ εἰ-
πόν, Τί ἐγένετο;

20 Κατησχύνθη Μωαβ, ὅτι
συντερίβῃ ὀλόλυξον καὶ κέ-
κραξον, ἀνάγκηλον ἐν Ἀρυὼν,
ὅτι ὤλετο Μωαβ,

21 Καὶ κρήσις ἔρχεται εἰς τὴν
Μεισὼρ ἐπὶ Κεθὼν, καὶ Ρε-
φαῖς, καὶ Μωφὰς,

22 Καὶ ἐπὶ Δαιδὼν, καὶ ἐπὶ
Νωβαῦ, καὶ ἐπ' οἶκον Δαιθλα-
θαίμ,

23 Καὶ ἐπὶ Καραθαίμ, καὶ
ἐπ' οἶκον Γαιμὰλ, καὶ ἐπ' οἶκον
Μαὼν,

24 Καὶ ἐπὶ Κεριὼθ, καὶ ἐπὶ
Βοσὸρ, καὶ ἐπὶ πᾶσις ταῖς πό-
λεις Μωαβ τὰς πόρρω καὶ ταῖς
ἐγγύς.

25 Κατεάχθη κέρως Μωαβ,
καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτῆς συντερίβῃ.

26 Μεθυσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ
Κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπι-
κρέσει Μωαβ ἐν χειρὶ αὐτῆς, καὶ

ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτῆς.

27 Καὶ εἰ μὴ εἰς γελοισμὸν
ἦν σοι Ἰσραὴλ, καὶ ἐν κλοπαῖς
σε ἐνέβηθ', ὅτι ἐπολέμας αὐ-
τοῦ.

28 Κατέλκον ταῖς πόλεις,
καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοί-
κοντες Μωαβ· ἐγγενήθησαν δὲ-
παρ περιγεραὶ νοστυνῶσαι ἐν
πέτραις, σόματι βεδύν.

29 Καὶ ἤκασα ὕβριν Μωαβ,
ὕβρισε λίαν ὕβριν αὐτῆς, καὶ ὑ-
περηφανίαν αὐτῆς· καὶ ὑφώθη ἡ
καρδία αὐτῆς.

30 Ἐγὼ δὲ ἔργασα ἔργα αὐ-
τῆς· ἔρχι τὸ ἱκανὸν αὐτῇ ἐκ
ἤτας ἐποίησε;

31 Διατῆτο ἐπὶ Μωαβ ἐλο-
λύζετε πάντοθεν· βοήσαί τε
ἄνθρωπος μεριόδας αὐχμῆς.

32 Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζήρ
ἀποπλαύσομαι σοὶ ἀμπιλῶ
Ἀπερημαῖ, πλήματά σε διήλδι
θάλασσαν, πόλεις Ἰαζήρ ἠ-
ψαντο, ἐπὶ ὁπώραν σε, ἐπὶ
τρυφηταῖς σε ὀλεσθῶ ἐπί-
πτε.

33 Συνεψήσθη χαρμωσύνη καὶ
εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος, καὶ
οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σε· πρὶν
ὅκ ἐπάτησαν, εὐδὲ δαίλης ἐκ
ἐποίησαν, αἰδέ.

34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἑσθεὶν
ἔως Αἰτάμ αἱ πόλεις αὐτῶν
ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζο-
γὼρ ἔως Ὠρωναῖμ, καὶ ἀφ' ἰσλαῶν

σαλασία, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νε-
βρείν εἰς κατάκαυμα ἔξαι.

35 Καὶ ἀπολῶ τὸν Μωάβ,
φθοῖ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ
τῷ βωμῶν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς
αὐτῶν.

36 Διατῆτο καρδία τῷ Μω-
άβ, ὥσπερ πῦλοι βομβήσονται,
καρδία μὲ ἐν ἀνθρώποις κε-
ράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσεται·
διατῆτο ἃ περιεποιήσατο, ἀπ-
ώλετο ἐκπὸ ἀνθρώπων.

37 Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ
τόπῳ ξυρηθῆσονται, καὶ ὡς
πῶγων ξυρηθῆσεται, καὶ πᾶσαι
χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ πάσης
σφυρὸς σάκκος.

38 Καὶ ἐπὶ πάντων τῶν δω-
μάτων Μωάβ, καὶ ἐπὶ ταῖς
πλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτρι-
ψα, φθοῖ Κύριος, ὡς ἀγίειον,
οὗ ἔκ ἔστι χρεῖα αὐτῶν.

39 Πῶς κατήλλαξε; ὡς
ἔσρεψε νῶτον Μωάβ; ἡσχύν-
θη, καὶ ἐγένετο Μωάβ εἰς γέ-
λωτα, καὶ ἐγκόνημα πᾶσι τοῖς
κύκλῳ αὐτῆς.

40 Ὅτι ἔτως εἶπε Κύριος,

41 Ἐλήφθη Καριώθ, καὶ τὰ
ὄχυράματα συνελήφθη,

42 Καὶ ἀπολείται Μωάβ ἀπὸ
ὄχλου, ὅτι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐμετα-
κύνθη.

43 Παγὶς καὶ φόβος καὶ βό-
θυνος ἐπὶ σὲ καθήμενος Μω-
άβ.

44 Ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου
τῷ φόβῳ, ἐμπεσεῖται εἰς τὸ βό-
θυνον· καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τοῦ
βοθύνου, καὶ συλληφθήσεται ἐν
τῇ παγίδι· ὅτι ἐπέβη ταῦτα
ἐπὶ Μωάβ ἐν ἐκαστῷ ἐπισπέν-
ψεως αὐτῶν.

Κεφ. 32.

Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ἀάβι τὸ ποτή-
ριον τῷ οἴκῳ τῷ ἀκράτῃ τότε ἐκ
χερὸς μὲ, καὶ ποτιεῖς πάντα
τὰ ἔθνη, πρὸς ἃ ἐγὼ ἀπο-
στέλλω σε πρὸς αὐτούς.

16 Καὶ πίνονται, καὶ ἐξιμῶ-
νται, καὶ ἐκαυθήσονται ἀπὸ
προσώπου τῷ μαχαίρας, ἧς ἐγὼ
ἀποστέλλω ἀναμίσσον αὐτῶν.

17 Καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον
ἐκ χερὸς Κυρίου, καὶ ἐπότισα
τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέσταλμι με
Κύριος πρὸς αὐτὰ,

18 Ἐπὶ τὴν Ἰερουσαλὴμ, καὶ τὰς
πόλεις Ἰούδα, καὶ βασιλεῖς Ἰού-
δα καὶ ἀρχοντας αὐτῶν, καὶ Σει-
ναι αὐταῖς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς
ἄβυσσον, καὶ εἰς συργμὸν,

19 Καὶ τὸ Φαραὼ βασιλεὺς
Ἀιγύπτου, καὶ τὰς παῖδας αὐτῶν
καὶ τὰς μεγιστᾶνας αὐτῶν, καὶ
πάντα τὰ λαὸν αὐτῶν,

20 Καὶ πάντας τὰς συμ-
μίκτας, καὶ πάντας τὰς βασι-
λεῖς ἀλλοφύλων, καὶ τὸν Ἀσκά-
λωνα, καὶ τὸν Γάζαν, καὶ τὸν Ἀκκό-
ρων, καὶ τὸν ἐπίλοιπον Ἀζύτων;

21 Καὶ τὸ Ἰδουμαῖον, καὶ τὴν Μωαβίτιν, καὶ τὰς υἱὰς Ἀμμων,

22 Καὶ βασιλεῖς Τύρε, καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς τὰς ἐν τῷ περὶ τῆς θαλάσσης,

23 Καὶ τὸ Δαυὶδ, καὶ τὴν Θαιμαῖν, καὶ τὴν Ῥῶς, καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν,

24 Καὶ πάντας τὰς συμμίκτας τὰς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ,

25 Καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλὰμ, καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν,

26 Καὶ πάντας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτε τὰς πόρῳ καὶ τὰς ἐγγύς, ἔλαγον πρὸς τὸ ἀδελφὸν αὐτῶν, καὶ πᾶσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπῳ τῆ γῆς.

27 Καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, Πίστετε, μεθύσθητε, καὶ ἐξαιμέσετε, καὶ πεισθῆτε, καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπῳ τῆ μαχαίρας, ἥς ἐγὼ ἀποσέλλω ἀναμέσον ὑμῶν.

28 Καὶ ἔσται ὅταν μὴ βέλωνται δεῖξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τῆ χειρὸς σε, ὥς πεινῶν, καὶ ἔρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Πίνοντες πίστετε,

29 Ὅτι ἐν πόλει ἐν ἣ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐκ αὐτῆν, ἐγὼ ἀρχομαι κακῶσαι,

καὶ ὑμεῖς καθάρσαι οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τὰς καθημένους ἐπὶ τῆ γῆς.

30 Καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτὰς τὰς λόγους τῆς, καὶ ἔρεῖς, Κύριος ἀφ' ὑψηλῆς χρημασίῃ, ἀπὸ τῆς ἀγίας αὐτῶν δόξης φωνὴν αὐτῶν, λόγον χρημασίῃ ἐπὶ τῆς τόπῳ αὐτῶν, καὶ οἶδε ὡς περ τρυγῶντες ἀποκριθῆσονται, καὶ ἐπὶ καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν ἦκει ὁλεθρὸς

31 Ἐπὶ μέρος τῆ γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος.

32 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆ γῆς.

33 Καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ Κυρίῳ ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου, ἐκ μέρος τῆ γῆς, καὶ ἕως εἰς μέρος τῆ γῆς, οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς ἔσονται.

34 Ἀλαλάξατε ποιμένες, καὶ κεκράξατε, καὶ κόπτετε οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ πεισθῆτε ὡς περ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί.

35 Καὶ ἀπολείται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία

ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβά-
των.

36 Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποι-
μένων, καὶ ἀλαλαγμοὺς τῶν προ-
βάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλό-
θρευσε Κύριος τὰ βοσκήματα
αὐτῶν.

37 Καὶ παύσεται τὰ κατὰ-
λοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ προσώπου
ἐργῆς θυμῶς μου.

38 Ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων
κατάλυμα αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθη
ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ
προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς με-
γάλης.

Κεφ. λγ'. 33.

ΕΝ ΑΡΧῇ ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΙΩΑΚΕΙΜ ΤΙΟΥ ΙΩ-
ΣΙΑ, ΕΓΕΝΗΘΗ Ο ΛΟΓΟΣ
ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Στῆθι
ἐν αὐτῇ οἶκος Κυρίου, καὶ χρη-
ματιεῖς ἅπασι τοῖς Ἰσδαίοις,
καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσ-
κυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἅπαντας
τὰς λόγους, ἃς συνέταξά σοι
χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφέ-
λης ῥῆμα.

3 Ἰσως ἀκέσονται, καὶ ἀπο-
γραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς οἰ-
κῆς αὐτοῦ καὶ πονηρᾶς, καὶ παύσομαι
ἀπὸ τῆς κακῆς ὣν ἐγὼ λογίζο-
μαι ὅτι ποιῆσαι αὐτοῖς ἐνεκὲν τῆς
πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

4 Καὶ ἱερεῖς, Οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἐὰν μὴ ἀκέσῃτε με, τῷ

πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις
μοι οἷς ἴδωκα κατὰ πρόσωπον
ὑμῶν,

5 Εἰσακτεῖν τὸν λόγον τῆς παί-
δων μου τῶν προφητῶν, ἃς ἐγὼ
ἀποσέλλω πρὸς ὑμᾶς ὅρθρην,
καὶ ἀπέσειλα, καὶ ἐκ ἠκέσαστέ
με,

6 Καὶ δώσω τὸν οἶκον τῆτον
ὥσπερ Σηλῶ, καὶ τὴν πόλιν
δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς
Ἰσραεὶς πάσης τῆς γῆς.

7 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ
ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς
ὅτι Ἰερემίας λαλῶντος τὰς λόγους
τάτας ἐν οἴκῳ Κυρίου.

8 Καὶ ἐγένετο Ἰερემίας παυ-
σαμένην λαλῶντος πάντα ἃ
συνέταξε Κύριος αὐτῷ λαλῆσαι
παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν
αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδο-
προφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, λέ-
γων, Θανάτῳ ἀποθανῇ,

9 Ὅτι ἐπροφῆτευσας τῷ ὀνό-
ματι Κυρίου, λέγων, Ὡσπερ
Σηλῶ ἔστι ὁ οἶκος ἔστος, καὶ ἡ
πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ
κατοικόντων καὶ ἐξεκκλησιασθή-
σεται ὁ λαὸς ἐπὶ Ἰερემίαν ἐν
οἴκῳ Κυρίου.

10 Καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες
Ἰσραὴλ τὸν λόγον τῆτον, καὶ ἀνέβη-
σαν ἐκ οἴκου βασιλέως εἰς οἶ-
κον Κυρίου, καὶ ἐκάθισαν ἐν
προθύροις πόλεως τῆς καινῆς.

11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ

ψευδοπροφῆται πρὸς τὰς ἀρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τῷ, ὅτι ἐπροφῆτευσεν κατὰ τὴν πόλεως ταύτης, καθὼς ἡκέφατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν.

12 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας πρὸς τὰς ἀρχοντας, καὶ παντὶ τῷ λαῷ, λέγων, Κύριος ἀπέστειλέ με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τῆτον, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τὰς λόγους αἷς ἡκέσατε.

13 Καὶ νῦν βελτίως ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν, καὶ ἀκέσατε τὴν φωνὴν Κυρίου, καὶ παύσεται Κύριος ἀπὸ τῆς κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς.

14 Καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν, ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει, καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν.

15 Ἀλλ' ἡ γνόντες γνώσεσθε, ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με, αἷμα ἀδῶν δίδοτε ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικῶντας ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέ με Κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὅσα ὑμῶν πάντας τὰς λόγους τὰς.

16 Καὶ εἶπον οἱ ἀρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὰς ἱερεῖς καὶ πρὸς τὰς ψευδοπροφῆτας, Οὐκ ἔστι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ κρίσις θανάτου, ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς.

17 Καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες τῶν πρεσβυτέρων τῆς γῆς, καὶ εἶπαν πᾶσιν τῇ συναγωγῇ τῇ λαῷ,

18 Μιχαίας ὁ Μωραδίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἐζεκίᾳ βασιλείας Ἰούδα, καὶ εἶπε παντὶ τῷ λαῷ Ἰούδα, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σιών ὡς ἀγρὸς ἀρατριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς ἄβατον ἔσται, καὶ τὸ ὄρος τῷ οἴκῳ εἰς ἄλσος ἀρυμᾶ.

19 Μὴ ἀνελὼν ἀνεῖλεν αὐτὸν Ἐζεκίας καὶ πᾶς Ἰούδα; καὶ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν Κύριον, καὶ ὅτι ἐδεήθησαν τὸν προσώπῳ Κυρίου, καὶ ἐπαύσατο Κύριος ἀπὸ τῆς κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' αὐτούς; καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κατὰ τὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν.

20 Καὶ ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι Κυρίου, Οὐρίας υἱὸς Σαφαίᾳ ἐκ Καριαθιάρημ, καὶ ἐπροφῆτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τὰς λόγους Ἰερემίας.

21 Καὶ ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ καὶ πάντες οἱ ἀρχοὶ πάντας τὰς λόγους αὐτῶν, καὶ ἐζήτην ἀποκτεῖναι αὐτόν· καὶ ἤκουσεν Οὐρίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

22 Καὶ ἐξάπεσεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον,

23 Καὶ ἐξηγάγosan αὐτὸν ἐκεῖθεν, καὶ εἰσπαύσαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάταξεν

αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μῦθον υἱὸν λαοῦ αὐτῆς.

24 Πλὴν χεὶρ Ἀχαικῶν καὶ Σαφῶν ἦν μετὰ Ἰερემίᾳ, τῇ μὴ παραδῶναι αὐτὸν εἰς χεῖρας ὧν λαῶ, μὴ ἀνελθόν αὐτόν.

Κεφ. λδ' 34.

ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος, Ποίησον σιαυτῷ δεσμὸς καὶ αλυσίδες, καὶ περιῖθα περὶ ὃ τράχηλόν σου.

3 Καὶ ἀποστείλῃς αὐτὰς πρὸς βασιλείᾳ Ἰδουμαίας, καὶ πρὸς βασιλείᾳ Μωαβ, καὶ πρὸς βασιλείᾳ υἱῶν Ἀρμυῶν, καὶ πρὸς ὃ βασιλείᾳ Τύρου, καὶ πρὸς βασιλείᾳ Σιδωνος, ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς Σεδεκίαν βασιλεῖ Ἰούδα.

4 Καὶ συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τὰς Κυρίας αὐτῶν εἰπεῖν, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Οὕτως εἰρεῖτε πρὸς τὰς Κυρίας ὑμῶν,

5 Ὅτι ἐγὼ ἐποίησα ὃ γῆν ἐν τῇ ἰσχυρί μου τῇ μεγάλῃ, καὶ ἐν τῷ ἐπιχειρᾷ μου τῷ ὑψηλῷ, καὶ δώσω αὐτὴν ὧν εἰάν δόξη ἐν ὀφθαλμοῖς μου.

6 Ἐδωκα ὃ γῆν τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δαλύνειν αὐτῷ, καὶ τὰ θύρια τῆ

ἀγρῆ ἐργάζεσθαι αὐτῷ.

8 Καὶ τὸ ἔθνος καὶ ἡ βασιλεία, ἔσονται ἐάν μὴ ἐμβάλωσι ὃ τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ ὃ ζυγόν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐπισκέψαμαι αὐτὰς, εἴτε Κύριος, ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χαρὶ αὐτῶν.

9 Καὶ ὑμεῖς μὴ ἀμύετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν, καὶ τῶν μαρτυρουμένων ὑμῖν, καὶ ὃ ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν, καὶ ὃ οἰωσισμάτων ὑμῶν, καὶ ὃ φαρμακίᾳ ὑμῶν, ὃ λεγόντων, Οὐ μὴ ἐργάσῃσθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

10 Ὅτι ψευδὴ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, πρὸς τὸ μακρῦναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆ γῆς ὑμῶν.

11 Καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐάν εἰσαγάγῃ ὃ τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ ὃ ζυγόν βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ, καὶ καταλείψω αὐτόν ἐπὶ τῆ γῆς αὐτῆς, καὶ ἐργάται αὐτῷ, καὶ ἐνοικήσει ἐν αὐτῇ.

12 Καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλεῖ Ἰούδα ἐλάλησα κατὰ πάντα τὰς λόγους τούτους, λέγων, Εἰσαγάγετε ὃ τράχηλον ὑμῶν, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος,

14 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν, ὅτι ἐκ ἀπειρίας αὐτῆς, φησὶ Κύριος, καὶ προφητεύει τῷ ὀνόματί μου

ἐπ' ἀδίκῳ, πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολειῶδε ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῇ.

16 Ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τῷ τῷ, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀκέετε τὸ λόγων τῶν προφητῶν, τῶν προφητευόντων ὑμῖν, λεγόντων, Ἰδὲ σκευὴ οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλώνης· ὅτι ἀδίκῳ αὐτοὶ προφήλευσιν ὑμῖν.

17 Οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

18 Εἰ προφηταὶ εἰσι, καὶ εἰ ἐστὶ λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσάν μοι, ὅτι ἔτι εἶπε Κύριος.

19 Καὶ τὸ ἐπιλοίπων σκευῶν,

20 Ὡν ἐκ ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλώνης, ὅτε ἀπώκισε τὸν Ἰερχονίαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

22 Εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

Κεφ. λβ'. 35.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ, εἶπέ μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζωρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαθαὶν ἐν οἴκῳ Κυρίου, κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τῆ βασιλείας Βαβυλώνης.

3 Ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸ τόπον τῶν τῶν τὰ σκευὴ οἴκου Κυρίου,

4 Καὶ Ἰερχονίαν, καὶ τὸ ἀποικίαν Ἰούδα, ὅτι συνέτριψα τὸν ζυγὸν βασιλείας Βαβυλώνης.

5 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πρὸς Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἐσπικόντων ἐν οἴκῳ Κυρίου,

6 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας, Ἀληθῶς ἔτω ποιῆσαι Κύριος, γήσῃ τὸ λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις, ὅτι ἐπιστρέψαι τὰ σκευὴ οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλώνης εἰς τὸ τόπον τῶν τῶν.

7 Πλὴν ἀκέσατε τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὅσα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὅσα παντὸς τοῦ λαοῦ.

8 Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον.

9 Ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου, γνώσκονται τὸ προφῆτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν πίστει.

10 Καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τὰς κλοῖδας ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἰερεμίου, καὶ συνέτριψεν αὐτούς.

11 Καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς ἑ λαῶ, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸ ζυγὸν βασιλείως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἰθύνων καὶ ὄχλητο Ἰερემίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῶ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν, μετὰ τὸ συντρίψαι Ἀνανίαν τὰς κλοιὰς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ, λέγων,

13 Βάδιζε, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Κλοιὰς ξυλίνους συνέτριψας, καὶ ποιήσω αὐτὸ αὐτῶν κλοιὰς σιδηρᾶς.

24 Ὅτι ἕτως εἶπε Κύριος, Ζυγὸν σιδηρῶν ἔθηκε ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τῶν ἰθύνων, ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

15 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας τῷ Ἀνανία, Οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύριος, καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τὸ λαὸν τῶτον ἐπ' ἀδικίᾳ.

16 Διατῆτο ἕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπου τῆ γῆς, τέτω πῶ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ.

17 Καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ.

Κεφ. λγ'. 36.

ΚΑΙ ἔτοι οἱ λόγοι τῆ βίβλου ἧς ἀπέστειλεν Ἰερემίας ἐξ Ἱερουσαλὴμ πρὸς τοὺς πρεσβυ-

VOL. III.

τέρους τῆ ἀποικίας, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα τὸ λαόν,

2 Ὑστερον ἐξελθόντος Ἰεχονίας ἑ βασιλείως καὶ τῆ βασιλείσσης, καὶ τῆ εὐνύχων, καὶ παντὸς ἐλευθέρου, καὶ δεσμώτου, καὶ τεχνίτου ἐξ Ἱερουσαλὴμ,

3 Ἐν χειρὶ Ἑλεασάν υἱῆ Σαφάν, καὶ Γαμαρίας υἱῆ Χελκίᾳ, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα, πρὸς βασιλεῖα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, λέγων,

4 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τῇ ἀποικίᾳ ἣν ἀπέμικα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ,

5 Οἰκοδομήσατε οἴκους, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε παραδείσους, καὶ φάγετε τὰς καρπὰς αὐτῶν,

6 Καὶ λάβετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε υἱὰς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι, καὶ πληθύνεσθε, καὶ μὴ σμικρυνθῆτε.

7 Καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπέμικα ὑμᾶς ἐκεῖ· καὶ προσεύξασθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν.

8 Ὅτι ἕτως εἶπε Κύριος,

α

Μὴ ἀναπαύεσθαι ὑμᾶς οἱ
ψευδογραφῆσαι οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ
μὴ ἀναπαύεσθαι ὑμᾶς οἱ
μάκαρες ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκύνετε
εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς
ἐνυπνιάζεσθε,

9 Ὅτι ἔδωκα αὐτοῖς προφη-
τεύσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου, καὶ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

10 Ὅτι ἔτις εἶπε Κύριος,
Ὅταν μέλλῃ παλαῖσθαι Βα-
βυλῶνι ἐδωδήκοντα ἔτη, ἐπι-
στέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπισήσω
τὰς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς, τῷ
ἀπογρέψαι τὸ λαὸν ὑμῶν εἰς τὸ
τόπον τῆτον.

11 Καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς
λογισμὸν εἰρήνης, καὶ οὐ κακῶς,
ὅ ὄναι ὑμῖν ταῦτα.

12 Καὶ προσεύχεσθε πρὸς
μέ, καὶ ἐπακούσω ὑμῶν.

13 Καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ
εὐρήσετέ με· ὅτι ζητήσετέ με
ἐκ ὅλης καρδίας ὑμῶν,

14 Καὶ ἐπιφανῶμαι ὑμῖν.

15 Ὅτι εἶπατε, Κατίστησεν
ἡμῖν Κύριος προφῆτας ἐν Βα-
βυλῶνι·

21 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ
Ἀχιαβ, καὶ ἐπὶ Σιδεαίαν, Ἰδοὺ
ἐγὼ δίδωμι αὐτάς εἰς χεῖρας
βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πα-
τάξω αὐτάς κατ' ὀφθαλμοῦς
ὑμῶν.

22 Καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν
κατὰ τὸν ἥν πάσῃ τῇ ἐπιστολῇ

Ἰδοὺ ἐν Βαβυλῶνι, λέγοντες,
Παῖνται σε Κύριος, ὡς Σεδε-
κίαν ἐποίησε, καὶ ὡς Ἀχιαβ, ὅς
ἀπετηγάμινε βασιλεὺς Βαβυ-
λῶνος ἐν πυρὶ,

23 Δι' ἣν ἐποίησαν ἀγοραίαν
ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐμοιχῶντα ταῖς
γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν, καὶ
λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνό-
ματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐ-
τοῖς· καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ
Κύριος.

24 Καὶ πρὸς Σαμαρείαν τὸν
Αἰλαμίτην εἶρε,

25 Οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνό-
ματί μου· καὶ πρὸς Σοφοῖαν
υἱὸν Μασααῖς τὸν ἱερεῖα εἶπε,

26 Κύριος ἔδωκε σε ἱερεῖα ἀπὸ
Ἰουδαίᾳ τὸν ἱερεῖα, γενέσθαι ἐπι-
στάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντὶ
ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ
παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ
δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀποκλει-
σμα, καὶ εἰς τὸ καταρρέακτον.

27 Καὶ νῦν διατὶ συνελθόν-
τες ἱερεῖαν τὸν ἐξ Ἀνα-
θαῖ, τὸν προφητεύσαντα ὑ-
μῖν·

28 Οὐ διατύπο ἀπέστειλε·
ὅτι διὰ τὸ μὴνός τέτε ἀπέστειλε
πρὸς ὑμᾶς ὡς Βαβυλῶνα, λέ-
γων, Μακράν ἐστιν, ἀπεδωμή-
σατε οἰκίας, καὶ κατοικήσατε,
καὶ φυτεύσατε κήπους, καὶ φά-
γεσθε τὸ καρπὸν αὐτῶν.

29 Καὶ ἐνέγκτε Σοφοῖας τὸ

βιβλίου εἰς τὰ ἄλλα Ἱερεμίας.

30 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρία πρὸς Ἱερემίαν, λέγων,

31 Ἀποστείλον πρὸς ἑ ἀποικίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Σαμαϊάν ἑ Αἰλαμίτην, Ἐπειδὴ ἐπροφῆτευσεν ὑμῖν Σαμααίης, καὶ ἐγὼ ἐκ ἀπέστειλα αὐτὸν, καὶ πεποιθέμαι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐκ ἀδικαίαις,

32 Διατῆτο ἕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπισκιάσωμαι ἐπὶ Σαμαϊάν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτῶ, καὶ ἐκ εἶναι αὐτῶν ἀνδρῶν ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὃ ἰδῶν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, ἐκ ὅφονται.

Κεφ. λζ'. 37.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ, ΕΙΠΕΙΝ,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Γράψον πάντας τὰς λόγους, ἃς ἐχηρήματισα πρὸς σὲ ἐπὶ βιβλίου.

3 Ὅτι ἰδὲ ἡμέραι ἐρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστέψω τὴν ἀποικίαν λαὸν μετ' Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπε Κύριος, καὶ ἀποστέψω αὐτοὺς εἰς ἑ γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατέράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς.

4 ΚΑΙ ΟΤΤΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΟΥΣ ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.

5 Οὕτως εἶπε Κύριος, Φωνὴ φόβου ἀνέσται· φόβος, καὶ ἐκ εἰν εἰρήνη.

6 Ἐρώτησατε, καὶ ἴδετε, εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβου, ἐν ᾧ κατέβησιν ὄσφυν καὶ σωτηρίαν; διότι ἐώρακα πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶ ἐπὶ τὸ σφύρον αὐτῶ· ἐγράφησαν πρὸς ὥπα εἰς ἱκτερον.

7 Ὅτι ἐγενήθη μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἐκ εἶναι τοι αὐτῇ καὶ χρόνος σπένος ἐπὶ τῷ Ἰακώβ, καὶ ἀπὸ τέτε σωθήσεται.

8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρέψω ἑ ζυγὸν ἀπὸ ὃ τραχήλου αὐτῶν, καὶ τὰς δεσμὰς αὐτῶν διαρρήξω· καὶ ἐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἐτι ἀλλοτρείοις,

9 Καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν· καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἀνέγνωσα σύντρημα, ἀλλήλα ὃ πληγὴ σε,

13 Οὐκ εἶναι κρίναναι κρίσιν σε, εἰς ἀληθεῖαν ἰατρούσης, ὥφέλειά σοι ἐκ εἶναι.

14 Πάντες οἱ φίλοι σε ἐπελάθοντό σε, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν· ὅτι πληγὴν ἐχθροῦ ἔπαισά σε, παιδείαν σπένος· ἐπὶ πᾶσαν ὁδοῦσαν σε ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σε.

16 Διατῆτο πάντες οἱ ἐ-

οἰσθοντίς σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σε κρέας αὐτῶν πᾶν ἔδονται·

15 Ἐπὶ πληθὺς ἀδικιῶν σε ἐπληθύνθησαν αἱ ἀμαρτίαι σε· ἐποίησαν ταῦτά σοι·

16 Καὶ ἔσονται οἱ διαφορῶντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ πάντας τὰς προνομεύσαντάς σε δώσω εἰς προνομήν.

17 Ὅτι ἀνάξω τὸ ἱμάδι σε, ἀπὸ πληγῆς οὐδυνηρᾶς ἱατρεύσω σε, φησὶ Κύριος· ὅτι Ἐσπαρμένη ἐκλήθης, θήρευμα ὑμῶν ἐσιν, ὅτι ζητῶν ἐκ ἔσω αὐτήν.

18 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἀποσρέψω ἢ ἀποικίαν Ἰακώβ, καὶ ἢ αἰχμαλωσίαν αὐτῆς ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτῆς καθεδεῖται.

19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ἄφροντες, φωνὴ παιζόντων· καὶ πλεονάσω αὐτὰς, καὶ οὐ μὴ ἐλατῶθῶσι.

20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτὰς,

21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτῆς ἐπ' αὐτὰς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτῆς ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται· καὶ

συναῖξω αὐτὰς, καὶ ἀποσρέψω πρὸς μέ· ὅτι τίς ἐσιν ἄνθρωπος ὃς ἔδωκε ἢ καρδίαν αὐτῆς, ἀποσρεῖν πρὸς μέ; φησὶ Κύριος·

23 Ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθεν θυμῷ, ἐξῆλθεν ὀργὴ σρεφομένη, ἐκ' ἀσεβείας ἥξει.

24 Οὐ μὴ ἀποσραφῇ ὀργὴ θυμῷ Κυρίου, ἕως ποιήσῃ, καὶ ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτῆς, ἐκ' ἐσχάτων ἢ ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

Κεφ. λη'. 38.

ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε Κύριος, ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε, καὶ μὴ ὀλέσθητε ἢ Ἰσραὴλ,

3 Κύριος ὁρῶν ὥφθη αὐτῷ· ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησά σε· διατί το εἰλκυσά σε εἰς οἰκτεῖρημα.

4 Ὅτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραὴλ· ἔτι λήψῃ τύμπανόν σε, καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.

5 Ὅτι ἐφυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας, φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε,

6 Ὅτι ἐσιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐ-

φραῖμ, Ἀνάστητε, καὶ ἀνάστητε εἰς Σιών πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν.

7 Ὅτι ἔτως εἶπε Κύριος τῷ Ἰακώβ, Εὐφρανθήτε, καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἰδνῶν· ἀκυσὰ ποιήσατε, καὶ αἰνέσατε· εἶπατε, Ἐσωσε Κύριος τὸ λαὸν αὐτῆς, τὸ κατάλοιπον τῆς Ἰσραήλ.

8 Ἰδὲ ἐγὼ ἄγω αὐτὰς ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συναΐξω αὐτὰς ἀπ' ἐσχάτης τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασέκ· καὶ τεκνοποιήσει ὄχλον πολύν, καὶ ἀποσρέψουσιν ὧδε.

9 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτὰς, αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραῖμ πρωτότοκός μου εἶναι.

10 Ἀκέσατε λόγους Κυρία Ἰθρη, καὶ ἀναγείλατε εἰς νῆσους ταῖς μακρόθεν· εἶπατε, Ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συνάξει αὐτὸν, καὶ φυλάξει αὐτόν, ὡς ὁ βόσκων ποιμνιον αὐτῆς.

11 Ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος τὸ Ἰακώβ, ἐξείλατο αὐτόν ἐκ χειρὸς σερωτέρων αὐτῆς.

12 Καὶ ἤχησι, καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών, καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρία, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ προβάτων· καὶ

ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἑγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι.

13 Τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβύται χαρήσονται, καὶ εὐρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν, καὶ ποιήσω αὐτὰς εὐφραινομένας.

14 Μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευὶ, καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται· ἔτως εἶπε Κύριος.

15 Φωνὴ ἐν Ῥαμὰ ἠκέσθη θρήνη, καὶ κλαυθμῶς, καὶ ὕδωρ μῶ· Ῥαχὴλ ἀποκλαιομένη ἔκ ἤθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι ἔκ εισίν.

16 Οὕτως εἶπε Κύριος, Διαλείπετω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμῶς, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι ἔτι μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν,

17 Μόνημιον τοῖς σοῖς τέκνοις.

18 Ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραῖμ ἄδυρομένους, Ἐπαίδευσάς με, καὶ ἐπαιδεύθην· ἐγὼ ὥσπερ μόσχος ἔκ ἐδιδάχθην· ἐπιστρέψόν με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μου.

19 Ὅτι ὕγερων αἰχμαλωσίας μου μετενόησα, καὶ ὕγερων ἔγνωναί με, ἐξέναξα ἐφ' ἡμέ-

ραι αἰσχύνης, καὶ ὑπέδαξά σοι,
ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμόν ἐκ νεό-
τητός μου.

20 Τὶς ἀγαπητός Ἐφραΐμ,
ἐμοὶ παιδίον ἐνρυφῶν, ὅτι ἀν-
θρῶπ' οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνεία
μνησθήσομαι αὐτῷ, διατῆτο
ἔσπενσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλε-
ήσω αὐτόν, φησὶ Κύριος.

21 Στήσων σιαυτὴν Σιών,
ποίησιν τιμωρίαν, θὸς καρδίαν
σε εἰς τὰς ὥμους· ὁδὸν ἣ ἐπο-
ρεύθης, ἀπογράφηθι παρθένος
Ἰσραὴλ, ἀπογράφηθι εἰς τὰς
πόλεις σε πενθήσα.

22 Ἔως πότε ἀποσρέψεις θυ-
γάτρε ἡτιμωμένη; ὅτι ἔκτισε
Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύ-
τευσιν καινὴν, ἐν σωτηρίᾳ πε-
ριελεύσονται ἄνθρωποι.

23 Ὅτι ἔως εἶπε Κύριος,
Ἔτι ἐρῶσι τὸ λόγον τῆτον ἐν
γῇ Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν αὐτῶν,
ὅταν ἀποσρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν
αὐτῶν, Εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ
δικαίον ὅρος τὸ ἅγιον αὐτῶν.

24 Καὶ ἰνοικῶντες ἐν ταῖς
πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πάσῃ τῇ
γῇ αὐτῶν, ἅμα γεωργῶ, καὶ
ἀρθῆσεται ἐν ποιμνίῳ.

25 Ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυ-
χὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυ-
χὴν πενῶσαν ἐνέπλησα.

26 Διατῆτο ἐξηγέρθην, καὶ
εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἥδύς μοι
ἰγενήθη.

27 Διατῆτο ἰδὲ ἡμέραι ἔρ-
χονται, φησὶ Κύριος, καὶ σπερῶ
τὴν Ἰσραὴλ καὶ τὴν Ἰούδα, σπέρμα
ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνης.

28 Καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγγηγό-
ρεν ἐπ' αὐτὰς καταιρεῖν καὶ
κακῆν, ἕτως γρηγορήσω ἐπ'
αὐτὰς ὅτι οἰκοδομεῖν καὶ καταφυ-
τεύειν, φησὶ Κύριος.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
οὐ μὴ εἴπωσιν, Οἱ πατέρες
ἔφαγον ὄμψακα, καὶ οἱ ὀδόντες
τὴν τέκνων ἡμωδίασαν.

30 Ἀλλ' ἡ ἑκάστος ἐν τῇ ἐ-
αυτῇ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, καὶ
ὅς φηγόντος τὸ ὄμψακα αἰμω-
διάσασιν οἱ ὀδόντες αὐτῶν.

31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
φησὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα
διαθήκην καινὴν,

32 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν
διεδέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένους μου τὴν
χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐ-
τὰς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὅτι αὐτοὶ
ἐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ
μου, καὶ ἐγὼ ἡμέλησα αὐτῶν,
φησὶ Κύριος.

33 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου,
ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ, Μετὰ ταῖς ἡμέρας ἐκεί-
νας, φησὶ Κύριος, διδὼς δῶσω
νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν,
καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω
αὐτὰς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς

Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἐσονται μοι εἰς λαόν.

34 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸ πολίτην αὐτῆς, καὶ ἕκαστος τὸ ἀδελφὸν αὐτῆς, λέγων, Γινώσκει τὸ Κύριον· ὅτι πάντες ἐβήσαντί μοι ἀπὸ μικρῆς αὐτῶν ἕως μεγάλης αὐτῶν, ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τὰ ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἐτι.

37 Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ θρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶ Κύριος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἰδαφὸς τὸ γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ ἐκ ἀποδοκιμῶν τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν.

35 Οὕτως εἶπε Κύριος, ὁ δὲς τὸ ἥλιον εἰς φῶς τὴν ἡμέραν, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τὴν νύκτος, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ, καὶ ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ.

36 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι ἔτσι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶ Κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ προσώπῳν μου πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμείλ, ἕως πύλης τὴν γωνίαν.

39 Καὶ ἐκτελεσθῶσιν αἱ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βένων Γαρήθ, καὶ περικυκλωθήσεται κυκλῶς ἐξ ἐκλεκτῶν λίδων,

40 Καὶ πάντες ἀσαρμημὺθ ἕως ναῦχαλ Κέθρων, ἕως γωνίας πύλης ἱππων ἀνατολῆς, ἀγίσμα τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπέτι οὐ μὴ ἐκλήσῃ, καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Κεφ. λθ'. 39.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γινόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερემίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ Σεδεκία, ἔτος ἐνιαυτὸς ὀκτὼ καὶ δέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλωνος.

2 Καὶ δύναμις βασιλείως Βαβυλωνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἱερემίας ἐφυλάσσεν ἐν αὐτῇ καὶ φυλακῆς, ἥ ἐστιν ἐν οἴκῳ βασιλείως,

3 Ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, λέγων, Διατί σὺ προφητεύεις; λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἴδὲ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶ βασιλείως Βαβυλωνος, καὶ λήψεται αὐτήν,

4 Καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Καλδαίων, ὅτι παραδοῖσι παροδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλείως Βαβυλωνος, καὶ λαλήσει ῥῆμα αὐτῆς πρὸς ῥῆμα αὐτῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ

αὐτῇ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῇ ὄψονται·

5 Καὶ εἰσπεύσεται Σιδικίας εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐκεῖ καθίεται.

6 ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΕΓΕΝΗΘΗ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ,

7 Ἰδὲ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ ἀδελφῷ πατρὸς σε ἔρχεται πρὸς σέ, λέγων, Κτήσαι σεαυτῷ ἔαγρον μου ἢ ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίσις παραλαβεῖν εἰς κτήσιν.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς με Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀδελφῷ πατρὸς μου, εἰς τὴν αὐλὴν καὶ φυλακῆς, καὶ εἶπε, Κτήσαι σεαυτῷ ἔαγρον μου ἢ ἐν γῇ Βενιαμὴν ἢ ἐν Ἀναθῶθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτόν, καὶ σὺ πρεσβύτερος· καὶ ἔγνω, ὅτι λόγος Κυρίου ἐστίν,

9 Καὶ ἐκτησάμην τὸν ἄγρον Ἀναμεὴλ υἱῷ ἀδελφῷ πατρὸς μου, καὶ ἔσφα αὐτῷ ἐπὶ αἰσὶν καὶ δέκα ἀργυρίαι,

10 Καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον, καὶ ἐσφραγισάμην, καὶ διεμαρτυράμην μάρτυρας, καὶ ἔσφα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.

11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον καὶ κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον,

12 Καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαβύλῳ υἱῷ Νηρίᾳ υἱῷ Μασααίᾳ, κατ' ὀφθαλμοὺς Ἀναμεὴλ υἱῷ

ἀδελφῷ πατρὸς μου, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν καὶ παρρησιόχων καὶ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ καὶ κτήσεως, καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν τῇ αὐλῇ καὶ φυλακῆς.

13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαβύλῳ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, λέγων,

14 Οὕτως εἶπε Κύριος πάντοκράτωρ, Ἀβθε τὸ βιβλίον καὶ κτήσεως τῆτο, καὶ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον, καὶ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγλίον ὀσφράκινον, ἵνα διαμεῖνῃ ἡμέρας πλείους.

15 Ὅτι ἔως εἶπε Κύριος, Ἔτι κτισθήσονται ἄγροί, καὶ οἰκίαι, καὶ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

16 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δυνάει με τὸ βιβλίον καὶ κτήσεως πρὸς Βαβύλῳ υἱὸν Νηρίᾳ, λέγων,

17 Ὁ ὦν Κύριε, σὺ ἐποίησας τὸ ἔρανον καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχυρίᾳ σου τῇ μεγάλῃ, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σέ ἕθεν,

18 Ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, καὶ ἀποδίδς ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπον τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτάς· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρὸς,

19 Κύριος μεγάλῃς βελῆς, καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ πάντοκράτωρ, καὶ μεγαλάνυμος Κύριος· οἱ ὀφ-

Θαλμοί σε εἰς τὰς ὁδὰς τῶν υἱῶν
τῶν ἀνθρώπων, δύναι ἐκάστῳ κατὰ
τὴν ὁδὸν αὐτῆς·

20 Ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ
τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης, καὶ ἐν Ἰσραὴλ,
καὶ ἐν τοῖς γηγενέσι· καὶ ἐποίη-
σας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα
αὕτη,

21 Καὶ ἐξήγαγες τὸ λαὸν σε
Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν ση-
μείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ
κραταιᾷ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψη-
λῷ, καὶ ἐν ὁράμασι μεγάλοις,

22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν
γῆν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς
πατράσιν αὐτῶν, γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι.

23 Καὶ εἰσῆλθον καὶ ἔλα-
βον αὐτήν, καὶ ἐκ ἤκουσαν τῆς
φωνῆς σε, καὶ ἐν τοῖς προσάγ-
μασί σε ἐκ ἐπορεύθησαν· ἅ-
παντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς ἐκ
ἐποίησαν, καὶ ἐπείρσαν συμβλῆ-
ναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ
ταῦτα.

24 Ἰδὲ ὄχλος ἦκει εἰς τὴν
πόλιν συλλαβεῖν αὐτήν, καὶ ἡ
πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλ-
δαίων τῶν πολεμούντων αὐτήν ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας, καὶ τῶ
λιμῆ· ὡς ἐλάλησας, ἕτως ἐ-
γένετο.

25 Καὶ σὺ λέγεις πρὸς με,
Κτῆσαι σεαυτῷ τὸ ἀγρὸν ἀρ-
γυρίᾳ· καὶ ἔγραψα βιβλίον, καὶ

ἐσφραγίσάμην, καὶ ἐπεμαρτυρά-
μην μάρτυρας, καὶ ἡ πόλις ἐδό-
θη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου.
πρὸς με, λέγων,

27 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πά-
σης σαρκός, μὴ ἀπ' ἐμεῦ κρυ-
βήσεται τι·

28 Διατέτο ἕτως εἶπε Κύ-
ριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Δοθεῖσα
παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη
εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνης,
καὶ λήψεται αὐτήν,

29 Καὶ ἤξουσιν οἱ Χαλδαῖοι
πολεμῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύ-
την, καὶ καύσασιν τὴν πόλιν ταύ-
την ἐν πυρὶ, καὶ κατακαύσασιν
τὰς οἰκίας ἐν αἷσι θυμειῶσαι·
ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῇ Βά-
αλ, καὶ ἐσπένδον σπονδὰς θεοῖς
ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικράναί
με·

30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ,
καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιῶντες
τὸ πονηρὸν κατ' ὄφθαλμὸς με·
ἐκ νεότητος αὐτῶν.

31 Ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν με, καὶ
ἐπὶ τὸ θυμὸν με ἦν ἡ πόλις
αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὤκαδό-
μησαν αὐτήν καὶ ἕως τῆς ἡμέρας
ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτήν ἀπὸ
προσώπου με,

32 Διὰ πάσας τὰς πο-
νηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα,
ὧν ἐποίησαν πικράναί με, αὐ-
ταὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ

ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ,

33 Καὶ ἀπέστειλαν πρὸς με νῶτον, καὶ ἕν ἄνθρωπον· καὶ ἐδίδασκαν αὐτὸς ὁρθεῖν, καὶ ἐκ ἤκτισαν ἔτι λαβεῖν παιδείαν.

34 Καὶ ἔθηκεν τὰ μίσθματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπελήθη τὸ ὄνομα με ἐν αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

35 Καὶ ὠκοδόμησαν τὰς βωμὰς τῇ Βααλ τὰς ἐν φάραγγι νῦν Ἐννὸμ, τὰ ἀναφέρειν τὰς υἱὰς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ὃ ἔσυνεταξα αὐτοῖς, καὶ ἐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν με τὴν ποιῆσαι τὸ βδελύγμα τῆτο, πρὸς τὸ ἐραρμαρτεῖν ἢ Ἰούδα.

36 Καὶ νῦν ἔως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἦν σὺ λέγεις, Παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλείως Βαβυλωνίων ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ἀποστολῇ.

37 Ἰδὲ ἐγὼ συνάγω αὐτὰς ἐκ πάσης τῆς γῆς, ἥ διεσπείρα αὐτὰς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ θυμῷ μου, καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ· καὶ ἐπιστρέψω αὐτὰς εἰς τὸ τόπον τῆτον, καὶ καθιδιώ αὐτὰς πεποιθότας·

38 Καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

39 Καὶ δώσω αὐτοῖς ὅδον ἑτέραν καὶ παραύξω ἑτέραν, φοβηθῆναί με πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτὰς.

40 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰώνιαν, ἣν ἔμνη ἀποστέψω ὕψωθεν αὐτῶν· καὶ τὸ φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποσῆναι αὐτὰς ἀπ' ἐμοῦ.

41 Καὶ ἐπιστρέψομαι ἢ ἀγαθῶσαι αὐτὰς, καὶ φυτεύσω αὐτὰς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίσει, καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ.

42 Ὅτι ἔως εἶπε Κύριος, Καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸ λαόν τῆτον πάντα τὰ κακὰ καὶ μεγάλα ταῦτα, ἔως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτὰς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ὃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὰς.

43 Καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ἥ σὺ λέγεις, Ἀβάτος ἔσται ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνης, καὶ παρεδίδησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

44 Καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ· καὶ γράψεις βιβλίον καὶ σφραγίσῃ, καὶ διαμαρτύρη μαρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὴν, καὶ κύκλῳ τῇ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσιν τῶν ὄρεων, καὶ ἐν πόλεσιν τῶν σιδηρῶν, καὶ ἐν πόλεσιν τῶν ναγέων, ὅτι ἀποστέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν.

Κεφ. β'. 40.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν δεύτερον, καὶ αὐτὸς ἦν ἐτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῇ φυλακῇ, λέγων,

3 Οὕτως εἶπε Κύριος, ποιῶν γῆν, καὶ πλάσσαν αὐτήν, ὃ ἀν-
ορθῶσαι αὐτήν, Κύριος ὄνομα αὐτοῦ.

3 Κέκραζον πρὸς με, καὶ ἀποκριθήσομαί σοι, καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρά, ἃ ἐκ ἔγνωσ αὐτά.

4 Ὅτι ὕτως εἶπε Κύριος περὶ οἰκῶν τῇ πόλεως ταύτης, καὶ περὶ οἰκῶν βασιλείας Ἰεδά καὶ καθηρημένων εἰς χάρακας καὶ προμαχώνας,

5 Τῷ μάχεσθαι πρὸς τὰς Χαλδαίους, καὶ πληρῶσαι αὐτήν τῷ νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων, ὅς ἐπάταξεν ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἐν θυμῷ μου καὶ ἀπέσρεψεν τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν.

6 Ἰδὲ ἐγὼ ἀνάγω αὐτὴν συνέλωσιν καὶ ἱάμα, καὶ φανερώσω αὐτοῖς, καὶ ἰατρεύσω αὐτήν, καὶ ποιήσω καὶ εἰρήνην καὶ τίσιν.

7 Καὶ ἀποσρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰεδά, καὶ ἀποικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτὰς καθὼς καὶ τοπρότερον.

8 Καὶ καθαρῶ αὐτὰς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν μοι, καὶ ἐ μὴ μνη-

σθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἡμάρτον μοι, καὶ ἀπίστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην καὶ αἴνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῇ γῆς, οἵτινες ἀκέσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης τῇ εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς.

10 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐτι ἀκροθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ὃ ὑμεῖς λέγετε, Ἐρημός ἐστι ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰεδά, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, ταῖς ἡρημωμέναις, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη.

11 Φωνὴ εὐφροσύνης, καὶ φωνὴ χαρμοσύνης, φωνὴ νυμφικῆς, καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων, Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὅτι εἰς τὸ αἶμα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ εἰσοίσουσι δῶρα εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποσρέψω πᾶσαν τὴν ἀποικίαν τῇ γῆς ἐκείνης κατὰ τοπρότερον, εἶπε Κύριος.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος τῷ δυνάμειν, Ἐτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνος, ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτῆς κα-

ταλύματα ποιμένων κοιταζόντων πρόβατα,

13 Ἐν πόλεσι ἡ ὀρεινῆς, καὶ ἐν πόλεσι ἡ σιφιαλῆς, καὶ ἐν πόλεσι ἡ ναγέβ, καὶ ἐν γῇ Βενιαμίν, καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα· ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμῶντος, εἶπε Κύριος.

Κεφ. μα'. 41.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γινόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου· (καὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ πᾶσας τὰς πόλεις Ἰούδα) λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Βάδισον πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἔρεῖς αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλληφεται αὐτήν, καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρὶ,

3 Καὶ σὺ ἂν μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ συλληφῇ συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοί σου τὰς ὀφθαλμύς αὐτοῦ ὄψονται, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

4 Ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, Σεδεκία βασιλεὺς Ἰούδα· Οὕτως λέγει Κύριος,

5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ· καὶ ὡς ἐκλαύσαν τὰς πατέρας σου τὰς βασιλεύσοντας πρότερόν σου, κλαύσονται καὶ σὺ, Οὐαὶ Κυρίου, καὶ ἕως ἄρτι κόψονται σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε Κύριος.

6 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας πρὸς τὴν βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τὰς λόγους τάτας ἐν Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ ἐπὶ Λαχίς, καὶ ἐπὶ Ἀζηκα, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ἰούδα πόλεις ὀχυραί.

8 Ὁ λόγος ὁ γινόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, μετὰ τὸ συντελεῖσαι τὴν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸ λαόν, ὅτι καλέσαι ἄφειν,

9 Τῷ ἐξαποσεῖλαι ἕκασον τὴν παιῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκασον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, τὴν Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρους, πρὸς τὸ μὴ θυγεῖν ἄνδρα ἐξ Ἰούδα.

10 Καὶ ἐπεγράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, ὅτι ἀποσεῖλαι ἕκασον τὴν παιῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκασον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, καὶ ἰῶσαν

11 Αὐτοὺς εἰς παιῖδας καὶ παιδίσκας.

12 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

13 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τὰς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ ἐξελάμην αὐτὰς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων,

14 Ὅταν πληρωθῇ ἔξ ἔτη, ἀποσελεῖς τὸ ἀδελφόν σου τὸ Ἑβραῖον ὃς πωθήσεται σοι, καὶ ἐργαῖται σοι ἔξ ἔτη, καὶ ἐξαποσελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον· καὶ ἐκ ἡκουσάν με καὶ ἐκ ἐκλιναν τὸ ἄς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐπείρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὖθες πρὸ ὀφθαλμῶν μου, τῷ καλέσαι ἄφεισιν ἕκασον τὸ πλεσιόν αὐτῶν· καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου, ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ.

16 Καὶ ἐπερέψατε, καὶ ἐβηλώσατε τὸ ὄνομά μου, τῷ ἐπιστρέφαι ἕκασον τὸ παιῖδα αὐτῶν, καὶ ἕκασον τὸ παιδίσκην αὐτῶν, ἃς ἐξαπετείλατε ἐλευθέρους τῇ ψυχῇ αὐτῶν, ὅτι εἶναι ὑμῖν εἰς παιῖδας καὶ παιδίσκας.

17 Διατῆτο ἕτως εἶπε Κύριος, Ὑμεῖς ἐκ ἡκουσάτε με, ὅτι καλέσαι ἄφεισιν ἕκασον πρὸς τὸ πλεσιόν αὐτῶν· ἰδὲ ἐγὼ καλῶ ἄφεισιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν, καὶ εἰς τὸ θάνατον, καὶ εἰς τὸ λι-

μὸν, καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆ γῆς·

18 Καὶ δώσω τοὺς ἀνδρας τὰς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου, τὰς μὴ σήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,

19 Τὰς ἀρχοντας Ἰούδα, καὶ τὰς δυνάστας, καὶ τὰς ἱερεῖς, καὶ τὸ λαόν,

20 Καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τῆ ἐρήνου καὶ τοῖς θηρίοις τῆ γῆς.

21 Καὶ τὸ Σεδεκίαν βασιλέα τῆ Ἰουδαίας, καὶ τὰς ἀρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλεύς Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν.

22 Ἰδὲ ἐγὼ συνέλασσω, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτὰς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτήν, καὶ λήφονται αὐτήν, καὶ καὶκαύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ δώσω αὐτάς ἐρήμους ἀπὸ τῶν κατοικούντων.

Κεφ. μβ'. 42.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ παρὰ Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακείμ βασιλεύς Ἰούδα, λέγων,

2 Βαδίσου εἰς οἶκον Ἀρχα-
ζειν, καὶ ἄλῃς αὐτὲς εἰς οἶκον
Κυρίου, εἰς μίαν τὴν αὐλῶν, καὶ
ποτιεῖς αὐτὰς αἶνον.

3 Καὶ ἐξήγαγον τὴν Ἰεχουίαν
υἱὸν Ἰερემίου υἱὸς Χαβασὶν, καὶ
τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς, καὶ τὰς υἱὰς
αὐτῆς, καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρ-
χαζειν,

4 Καὶ ἐξήγαγον αὐτὰς εἰς
οἶκον Κυρίου εἰς τὸ παροφύριον
υἱῶν Ἰωνάν, υἱὸς Ἀνανίᾳ, υἱὸς
Γεδολίᾳ ἀνδρώπῃς τῷ Θεῷ, ὃς
ἔστιν ἐργαὺς τοῦ οἴκου τοῦ ἀρχόντου
τοῦ ἐπάνω τοῦ οἴκου Μαασαίᾳ υἱὸς
Σελώμ, ὃς φυλάσσοντες τὴν
αὐλήν.

5 Καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσω-
πον αὐτῶν κεράμιον οἶνον, καὶ
ποτήρια, καὶ εἶπα, Πίετε οἶνον.

6 Καὶ εἶπον, Οὐ μὴ πῖωμεν
οἶνον, ὅτι Ἰωνὰδὰβ υἱὸς Ῥη-
χαὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο
ἡμῖν, λέγων, Οὐ μὴ πῖητε
οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν,
ἕως αἰῶνος,

7 Καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδο-
μήσετε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ
σπείρῃτε, καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται
ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε
πᾶσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως
ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ
τῇ γῆς, ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς
ἐν αὐτῇ.

8 Καὶ ἠκούσαμεν τὸ φωνῆς
Ἰωνὰδὰβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν,

πρὸς τὸ μὴ ποιῆν οἶνον πᾶ-
σας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ
αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ
ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν.

9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδο-
μεῖν οἰκίας ὅτι κατοικεῖν ἐκεῖ,
καὶ ἀμπελῶν, καὶ ἀγρῶν, καὶ
σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν.

10 Καὶ ᾠκήσαμεν ἐν σκη-
ναῖς, καὶ ἠκῆσαμεν, καὶ ἐποιή-
σαμεν κατὰ πάντα ὃ ἐνετεί-
λατο ἡμῖν Ἰωνὰδὰβ ὁ πατὴρ
ἡμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη
Ναβαχοδονόσορ ἐπὶ τὴν γῆν,
καὶ εἶπαμεν εἰσελθεῖν, καὶ εἰσῆλ-
θόμεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ
προσώπων τοῦ δυναμῆως τοῦ Καλ-
δαίων, καὶ ἀπὸ προσώπων τοῦ δυ-
ναμῆως τοῦ Ἀσσυρίου, καὶ ᾠκῆμεν
ἐκεῖ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

13 Οὕτως λέγει Κύριος,
Πορεύου, καὶ εἰπὸν ἀνδράσιν
Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερου-
σαλὴμ, Οὐ μὴ λάβετε παι-
δείαν ὅτι ἀκύνει τὰς λόγους μου,

14 Ἐστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰω-
ναδὰβ υἱὸς Ῥηχαὰβ, ὁ ἐνετείλατο
τοῖς τέκνοις αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ
ποιῆν οἶνον, καὶ οὐκ ἐπίασαν καὶ
ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἄνδρες,
καὶ οὐκ ἠκῆσατε.

15 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
τὸς παῖδας μου τὰς προφητάς,

λέγων, Ἀπογράψατε ἑκάς
ἀπὸ τῆ ὁδοῦ αὐτῆς τὰς παρηγάς, καὶ
βελτίω ποιήσατε τὰς ἐπιτηδεύ-
ματα ὑμῶν, καὶ οὐ πορεύεσθε
ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων τὰς δαλύνειν
αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῇ γῆς,
ἧς ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατέ-
ρσιν ὑμῶν· καὶ ἐκ ἐκλίνετε τὰ
ἔργα ὑμῶν, καὶ ἐκ εἰσηκούσατε.

16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωνὰδὰβ
υἱὲ Ῥηχαβ ἢ ἐντολὴν ἔπα-
τρός αὐτῶν, ὁ δὲ λαὸς ἔτος ἐκ
ἤκουσέ μου.

17 Διατέτο ἔτος εἶπε Κύ-
ριος, Ἰδὲ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰεδὰν
καὶ ἐπὶ τὰς κατοικοῦντας Ἰερου-
σὴμ πάντα τὰ κακά, ἃ ἐλά-
λησα ἐπ' αὐτῆς.

18 Διατέτο ἔτος εἶπε Κύ-
ριος, Ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰω-
ναδὰβ υἱὲ Ῥηχαβ ἢ ἐντολὴν ἔπα-
τρός αὐτῶν ποιεῖν καθότι
ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐ-
τῶν,

19 Οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἀνὴρ τῶν
υἱῶν Ἰωνὰδὰβ υἱὲ Ῥηχαβ πα-
ρεστηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς.

Κεφ. μγ'. 43.

ΕΝ ΤΩ ΕΝΙΑΥΤΩ ΤΩ
ΤΕΤΑΡΤΩ, ΙΩΑΚΕΙΜ
υἱὲ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἐ-
μφωνήθη λόγος Κυρίου πρὸς με,
λέγων,

2 Λάβε σεαυτῷ χαρτίον
βιβλίον, καὶ γράψατο ἐπ' αὐτῷ

πάντας τοὺς λόγους, ἔς ἐλά-
λησα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἰερουσὴμ,
καὶ ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ
ἔθνη, ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαν-
τός μου πρὸς σὲ, ἀφ' ἡμερῶν
Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως
τῆς ἡμέρας ταύτης.

3 Ἵσως ἀκούσεται ὁ οἶκος
Ἰούδα πάντα τὰ κακά, ἃ ἐγὼ
λογίζομαι ποιῆσαι αὐταῖς, ἵνα
ἀποσρέψωσιν ἀπὸ τῆ ὁδοῦ αὐτῶν
τὴν πονηράν, καὶ ἴλως ἔσομαι
ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς
ἀμαρτίαις αὐτῶν.

4 Καὶ ἐκάλεσεν Ἰερემίας τὸν
Βαρὺχ υἱὸν Νηρίμ· καὶ ἔγρα-
ψεν ἀπὸ στόματος Ἰερემίου πάν-
τας τὰς λόγους Κυρίου, ἔς ἐλά-
λησε πρὸς αὐτόν, εἰς χαρτίον
βιβλίου.

5 Καὶ ἐνετείλατο Ἰερემίας
τῷ Βαρὺχ λέγων, Ἐγὼ φυ-
λάσσομαι, οὐ μὴ δύνημαι εἰσ-
ελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου·

6 Καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρ-
τίῳ τέτρω εἰς τὰ ἔργα ἃ λαλῶ
ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ νη-
στείας, καὶ ἐν ὧσὶ πάντες Ἰούδα
τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν,
ἀναγνώσῃ αὐτοῖς.

7 Ἵσως πεσεῖται ἔλεος αὐ-
τῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ
ἀποσρέψωσιν ἐκ τῆ ὁδοῦ αὐτῶν τὴν
πονηράν, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς
καὶ ἡ ἀργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν
ἐπὶ τῷ λαῷ τέτρω.

8 Καὶ ἐποίησε Βαρεχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερεμίας, τῷ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τὰς λόγους Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου.

9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακείμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, ἐξεκκλησίασαν νησεῖαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκον Ἰδὰ.

10 Καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρεχ ἐν τῷ βιβλίῳ τὰς λόγους Ἱερεμίας ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίας υἱῆς Σαφᾶν ἣ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πυλῆς ἣ οἴκου Κυρίου ἢ καινῆς, καὶ ἐν ὥσιν παντὸς ἣ λαῶ.

11 Καὶ ἦκσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίας υἱῆς Σαφᾶν ἅπαντας τὰς λόγους Κυρίου, ἐκ ἣ βιβλίου,

12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν ἣ βασιλείως, εἰς ἣ οἶκον ἣ γραμματέως, καὶ ἰδὼ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισταμὰ ὁ γραμματεὺς, καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίας, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀχοῦβ, καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφᾶν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίας, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες.

13 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τὰς λόγους ἃς ἦκσεν ἀναγινώσκοντος Βαρεχ εἰς τὰ ὅσα ἣ λαῶ.

14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηρίας, ἣ Ἰσδὴν υἱὸν Ναθανιὲλ, υἱῶ Σελεμίας, υἱῶ Χασί, λέγοντες, Τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀγαγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὥσιν ἣ λαῶ, λάβε αὐτὸ εἰς ἣ χεῖράς, καὶ ἦκε· καὶ ἔλαβε Βαρεχ τὸ χαρτίον, καὶ κατέβη πρὸς αὐτὰς.

15 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὅσα ἡμῶν καὶ ἀνέγνω Βαρεχ.

16 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἠκούσαν πάντας τὰς λόγους, συνεβούλευσαντο ἕκαστος πρὸς ἣ πηλῶν αὐτῶ, καὶ εἶπον, Ἀναγγέλλοντες ἀναγγεῖλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τὰς λόγους τέτους.

17 Καὶ ἣ Βαρεχ ἠρώτησαν, λέγοντες, Πῶ ἔγραψας πάντας τὰς λόγους τέτους;

18 Καὶ εἶπε Βαρεχ, Ἀπὸ στόματός αὐτῶ ἀνήγγειλέ μοι Ἱερεμίας πάντας τὰς λόγους ταύτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ.

19 Καὶ εἶπον τῷ Βαρεχ, Βαδίσον, καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἱερεμίας, ἀνδρῶν μὴ γινώτω πᾶ ὑμεῖς.

20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς ἣ αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισταμά· καὶ ἀνήγγειλαν

τῷ βασιλεῖ πάντας τὰς λόγους τέτας.

21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τῇ Ἰεδὴν, λαβεῖν τὸ χαρτίον· καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἑλισαμά· καὶ ἀνέγνω Ἰεδὴν εἰς τὰ ὦτα τῷ βασιλεῶς, καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν ἐσηκότων περὶ τῇ βασιλείᾳ.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ἰεδὴν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τῷ γραμματέως, καὶ ἔρριπεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ, ἕως ἐξέλιπε πᾶς ὁ χαρτὴς εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ.

24 Καὶ ἐκ ἐζήτησαν, καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμαῖα αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἐκείοντες πάντας τὰς λόγους τέτας.

25 Καὶ Ἑλνάθαν καὶ Γοδολίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ, πρὸς τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον.

26 Καὶ ἐντείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερμεῇλ υἱῷ τῷ βασιλεῶς, καὶ τῷ Σαραῖα υἱῷ Ἑσρηλ, συλλαβεῖν τὸν Βαρὺχ, καὶ τὸν Ἰερμίαν, καὶ κατεκρύβησαν.

27 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερμίαν, μετὰ τὸ κατε-

καῦσαι τὴν βασιλείαν τὸ χαρτίον, πάντας τὰς λόγους, ἃς ἔγραψε Βαρὺχ ἀπὸ στόματός· Ἰερμίου, λέγων,

28 Πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἕτερον, καὶ γράψον πάντας τὰς λόγους, τὰς ὄντας ἐπὶ τῷ χαρτί, ἃς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακείμ,

29 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τὸτο, λέγων, Διατί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Εἰσπορευόμενος εἰσπορεύεται βασιλεὺς Βαβυλῶν, καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἡνθρωπὸς καὶ κτήνη·

30 Διατὸ οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἰωακείμ βασιλέα Ἰούδα, Οὐκ ἔσαι αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνῳ Δαυὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσαι ἑρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῇ ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῇ νυκτός·

31 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὰς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικῆντας Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ γῆν Ἰούδα, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς, καὶ ἐκ ἤκουσαν.

32 Καὶ ἔλαβε Βαρὺχ χαρτίον ἕτερον, καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐ-

ἤ ἀπὸ στόματός· Ἰερემίας ἀπαντᾷ τὰς λόγους τῆς βιβλίου, ἧς κατέκαυσεν Ἰωακείμ· καὶ ἐτι προσείδησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὡς ἔστι.

Κεφ. μδ'. 44.

ΚΑΙ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀνὴρ Ἰωακείμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβεχοδονόσορ βασιλεὺς ἐν Ἰούδα.

2 Καὶ ἐκ ἤκτισαν αὐτὸς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τὰς λόγους Κυρίου, ἧς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰερემίας.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σεδεκίας, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μααθαίμ τὸν ἱερεῖα πρὸς Ἰερემίαν, λέγων, Πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

4 Καὶ Ἰερემίας ἦλθε, καὶ διηλθε διὰ μέσων τῆς πόλεως, καὶ ἐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸ οἶκον τῆς φυλακῆς.

5 Καὶ δύναμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκτισαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν, λέγων,

7 Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σέ, ὅτι ἐκζητήσάί με, Ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ ἡ ἐξεληθῆσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν· ἀποσφύσουσιν εἰς γῆν

Αἰγύπτου,

8 Καὶ ἀναγρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτήν, καὶ καύσουσιν αὐτήν ἐν πυρὶ.

9 Ὅτι ἔτως εἶπε Κύριος, Μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, λέγοντες, Ἀποτρέχουσιν ἀπελεύσονται ἀπὸ ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι· ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

10 Καὶ ἐὰν πατάξῃτε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τὰς πολεμῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσιν οἱ ἐκκεκνητημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ ἔσται ἀναθήσονται, καὶ καύσονται τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραὼ,

12 Ἐξῆλθεν Ἰερემίας ἀπὸ Ἱερουσαλήμ ὅτι πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὴν, τε ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τῆς λαοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πόλει Βενιαμὴν, καὶ ἐκεῖ ἀνδρωπὼς παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρβία υἱὸς Σελεμίας, υἱὸς Ἀνανίας, καὶ συνέλαβε τὸν Ἰερემίαν, λέγων, Πρὸς τὰς Χαλδαίας σὺ φεύγεις.

14 Καὶ εἶπε, Ψεῦδος, ἐκ εἰς τὰς Χαλδαίας ἐγὼ φεύγω· καὶ ἐκ εἰσῆκεσεν αὐτὸν καὶ συνέλαβε Σαρβία τὸν Ἰερემίαν, καὶ

εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τὰς ἀρχοντας.

15 Καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἀρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέσειλαν αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς.

16 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἰκίαν ἑλάνκ, καὶ εἰς τὴν χερσὶν, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλὰς.

17 Καὶ ἀπέσειλε Σεδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν, Εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ Κυρίου; καὶ εἶπεν, Ἔστιν εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶν παραδοθήσῃ.

18 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Τί ἠδίκησά σε, καὶ τὰς παῖδάς σε, καὶ τὸ λαὸν τόντον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν φυλακῆς;

19 Καὶ πᾶς εἰσιν οἱ προφηταὶ ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες, Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶν ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην;

20 Καὶ νῦν Κύριε βασιλεῦ, πεισέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ τί ἀποσρέψῃς με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ.

21 Καὶ συνέταξεν ὁ βασι-

λεὺς, καὶ ἐνέβαλσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τὴν φυλακῆς, καὶ ἐδίδον αὐτῷ ἄρτον ἓνα τὴν ἡμέραν, ἕωθεν οὐ πείσσωσιν, ἕως ἐξέλθῃ οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

Κεφ. μέ. 45.

ΚΑΙ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχωρ, καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Σεμελί, τὰς λόγους ἃς Ἱερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸ λαὸν, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τὰς Καλδαίους, ζήσεται, καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῆς εἰς εὐρημα, καὶ ζήσεται.

3 Ὅτι ἔτις εἶπε Κύριος, Παραδιδόμενη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶν, καὶ συλλήψεται αὐτήν.

4 Καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς χεῖρας πάντος ἑλάν, λαλῶν πρὸς αὐτὰς κατὰ τὰς λόγους τέτας, ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἔτος ἔχρησμολοεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τέτῳ, ἀλλ' ἢ πονηρά.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς,
 Ἰδὲ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι
 ἐκ πῦνато ὁ βασιλεὺς πρὸς
 αὐτὰς.

6 Καὶ ῥρίψαν αὐτὸν εἰς λάκ-
 κον Μελχίε υἱὸς τοῦ βασιλέως,
 ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ φυλακῆς,
 καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν
 λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ ἐκ ἦν
 ὕδωρ, ἀλλ' ἢ βόρβορος, καὶ ἦν
 ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ
 Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ
 βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν
 εἰς τὸν λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν
 ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὴν,

8 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ
 ἐλάλησε πρὸς τὸν βασιλέα, καὶ
 εἶπεν,

9 Ἐπονηρεύσω, ἃ ἐποίησας
 ὁ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦ-
 του, ἀπὸ προσώπου τοῦ κυρίου,
 ὅτι ἐκ εἰσὶν ἐτι ἄρτοι ἐν τῇ
 πόλει.

10 Καὶ ἐντεῖλατο ὁ βασι-
 λεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ, λέγων,
 Λάβε εἰς τὰς χεῖράς σε ἐν-
 τεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπους, καὶ
 ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου,
 ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ
 τὰς ἀνθρώπους, καὶ εἰσῆλθεν εἰς
 τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως καὶ ὑπό-
 γαιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν πα-
 λαιὰ ράκη καὶ παλαιὰ σχοινία,
 καὶ ῥρίψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν

εἰς τὸν λάκκον,

12 Καὶ εἶπε, Ταῦτα θές ὑ-
 ποκάτω τοῦ σχοινίου· καὶ ἐποί-
 ησεν Ἱερεμίας ἕτως.

13 Καὶ εἴλκυσαν αὐτὸν τοῖς
 σχοινοῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν
 ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἐκάθισεν Ἱε-
 ρεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τοῦ φυλα-
 κῆς.

14 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασι-
 λεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς
 ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἀσελεσηλ, καὶ
 ἐν οἴκῳ κυρίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ
 βασιλεὺς, Ἐρωτήσω σε λόγον,
 καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ
 ῥῆμα.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ
 βασιλεῖ, Ἐὰν ἀναγγείλω σοι,
 ἐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις·
 καὶ ἐὰν συμβαλέω σοι, οὐ μὴ
 ἀκούῃς με·

16 Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βα-
 σιλεὺς, λέγων, Ζῇ κύριος ὃς
 ἐποίησεν ἡμῖν καὶ ψυχὴν ταύ-
 την, εἰ ἀποκτείνῃ σε, καὶ εἰ θώσω
 σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων
 τούτων,

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας,
 Οὕτως εἶπε κύριος, Ἐὰν ἐξ-
 ελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας
 βασιλέως Βαβυλωνίων, ζήσεται
 ἡ ψυχὴ σε, καὶ ἡ πόλις αὐτῇ
 οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ
 ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σε.

18 Καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς,
 δοθήσεται ἡ πόλις αὐτῇ εἰς

χειρας τῆ Χαλδαίων, καὶ καύσω αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἰερემίᾳ, Ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγόντων πρὸς τὰς Χαλδαίους, μὴ δώσιν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καταμωκήσονται με.

20 Καὶ εἶπεν Ἰερემίας, Οὐ μὴ παραδῶσί σε ἄκυσον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σέ, καὶ βέλτιον ἔσται σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχὴ σε.

21 Καὶ εἰ μὴ θύλης σὺ ἐξελεύθῃς, ὅτος ὁ λόγος ὃν εἰδεί μοι Κύριος.

22 Καὶ ἰδὼ πᾶσαι αἱ γυναῖκες εἰ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, ἐξηγοῦτο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος· καὶ αὐταὶ ἔλεγον, Ἡπατήσαί σε, καὶ δυνήσονται σοὶ ἄνδρες εἰρηνικοὶ σε· καὶ καταλύσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σε, ἀπέσρεψαν ἀπὸ σέ,

23 Καὶ τὰς γυναῖκάς σε, καὶ τὰ τέκνα σε ἐξάξουσιν πρὸς τὰς Χαλδαίους· καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῇς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ, καὶ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται.

24 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἄνθρωπος μὴ γινώτω ἐκ τῶν λόγων τῶντων, καὶ σὺ οὐ μὴ

ἀποθνήῃς.

25 Καὶ ἰὰν οἱ ἄρχοντες ἀκώσωσιν, ὅτι ἐλάλησά σοι, καὶ ἔλθωαι πρὸς σέ, καὶ εἰπώσί σοι, Ἀνάγκηλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεὺς, μὴ κρύψῃς ἀπὸ ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς;

26 Καὶ ἐρεῖς αὐταῖς, Ῥίπτε ἐγὼ τὸ ἔλεός με κατ' ὀφθαλμὸς ὁ βασιλέως, πρὸς τὸ μὴ ἀποσρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν, ἀποθανεῖν με ἐκεῖ.

27 Καὶ ἦλθσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἰερემίαν, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τὰς λόγους τῆς, ἧς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκέρθη ὁ λόγος Κυρίου.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἰερემίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆ φυλακῆς, ἕως χρόνου, οὗ συνελήφθη Ἰερουσαλήμ.

Κεφ. μς'. 46.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ ὃ Σιδεκία βασιλέως Ἰούδα, παρεγένετο Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῆς ἐπὶ Ἰερουσαλήμ, καὶ ἐπολιορκῶν αὐτήν.

2 Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει ὃ Σιδεκία, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τε-

τάρτω, ἐνάντη ᾧ μὴδός, ἐρρά-
γη ἡ πόλις,

3 Καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ
ἡγόμενοι βασιλείως Βαβυλῶνος,
καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ
Μαργαασάρ, καὶ Σαμαγῶθ,
καὶ Ναβυσάχαρ, καὶ Ναβυσα-
ρεῖς, Ναγαργάς, Νασιρράβα-
μάθ, καὶ οἱ καταλοίποι ἡγε-
μόνες βασιλείως Βαβυλῶν.

4 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον
τὴν Ἰερεμίαν ἐκ αὐλῆς τῆς φυλα-
κῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν
Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ, υἱὸς
Σαφαῖν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν, καὶ
ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

15 Καὶ πρὸς Ἰερεμίαν ἐγένε-
το λόγος Κυρίου ἐν τῇ αὐλῇ
τῆς φυλακῆς, λέγων,

16 Πορεύεσθ καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβ-
δεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, Οὕτως
εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,
Ἰδὲ ἐγὼ φέρω τὰς λόγους μου
ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ
καὶ ἐκ εἰς ἀγαθὰ.

17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς
χειράς τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ
φοβῇ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν,

18 Ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ
ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πείσῃς· καὶ
ἔσται ἡ ψυχὴ σου εἰς εὐρημα,
ὅτι ἐπεποιθεὶς ἐπ' ἐμοί, φησὶ
Κύριος.

Κεφ. μζ'. 47.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος
παρὰ Κυρίου πρὸς Ἰερε-
μίαν, μετὰ τὸ ἀποσεῖλαι αὐ-
τὸν Ναβυζαρδὰν τὸν ἀρχιμά-
γειρον τὸν ἐκ τῆς Ῥαμᾶ, ἐν τῷ λα-
βεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις, ἐν
μέσῳ ἀποικίας Ἰδὰ τῆς ἡγμένων
εἰς Βαβυλῶνα.

2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχι-
μάγειρος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύ-
ριος ὁ Θεός σου ἐλάλησε τὰ
κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τῶ-
ντος·

3 Καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι
ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ ἐκ ἡκέσασθε
τὴν φωνὴν αὐτοῦ.

4 Ἰδὲ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν
χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς
σου· εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλ-
θεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα,
καὶ θήσω τὰς ὀφθαλμούς μου
ἐπὶ σέ·

5 Εἰ δὲ μὴ, ἀπότρεχε, ἀνά-
στρεψον πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν
Ἀχεικάμ, υἱὸς Σαφαῖν, ὃν κατή-
γευσεν βασιλεὺς Βαβυλῶν ἐν
γῇ Ἰδὰ, καὶ οἴκησον μετ' αὐ-
τοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῇ Ἰδὰ,
εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὁ-
φθαλμοῖς σου τὰ πορευθῆναι
ἐκεῖ, καὶ πορεύεσθ καὶ ἔδωκεν αὐ-
τῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα, καὶ
ἀπέστειλεν αὐτόν.

6 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν
εἰς Μασσηφὰ, καὶ ἐκάθισεν ἐν

μίσην ὃ λαὸς αὐτῆς, ὃ κατα-
ληφθέντες ἐν τῇ γῇ.

7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ
ἡγεμόνες ἔ δυνάμειος ἔ ἐν Ἀ-
γγῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐ-
τῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς
Βαβυλῶν ὃ ἔ Γοδολίαν ἐν τῇ
γῇ, καὶ παρακατέθεντο αὐτῷ
ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, ὅς
αὐ κατέκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν
εἰς Μασσηφὰ Ἰσμαὴλ υἱὸς
Ναθανίς, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κά-
ρρη, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναιμιθ,
καὶ υἱοὶ Ἰωφὶ ὃ Νετωφαιθ, καὶ
Ἐζονίας, υἱὸς ὃ Μωχαθὶ, αὐ-
τοὶ, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

9 Καὶ ἔμωσεν αὐτοῖς Γοδο-
λίας, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν,
λέγων, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσ-
ώπων ὃ παιδῶν ὃ Χαλδαίων,
κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐρ-
γάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶ-
ν ὃ, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν.

10 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι
ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφὰ,
εἶναι κατὰ πρόσωπον ὃ Χαλ-
δαίων, οἱ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς·
καὶ ὑμεῖς συνάγῃτε οἶνον καὶ ὀπώ-
ραν καὶ ἔλαιον, καὶ βάλετε εἰς τὰ
ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οικήσατε ἐν
ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατή-
σατε.

11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι
οἱ ἐν Μωᾶβ, καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμ-
μὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ

οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκουσαν ὅτι
ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κα-
τάλειμμα τῷ Ἰῆδα, καὶ ὅτι
κατέστησεν ἐκ' αὐτῆς ὃ Γοδο-
λίαν υἱὸν Ἀχεικάμ.

12 Καὶ ἦλθον πρὸς Γοδο-
λίαν εἰς γῆν Ἰῆδα εἰς Μασ-
σηφὰ, καὶ συνηγαγον οἶνον καὶ
ὀπώραν πολλὴν σφόδρα, καὶ
ἔλαιον.

13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρρη,
καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες ἔ δυνά-
μειος, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον
πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασ-
σηφὰ,

14 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Εἰ γνῶ-
σκαι γνώσκεις, ὅτι Βελισσὰ
βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε
πρὸς σὲ ὃ Ἰσμαὴλ πατάξαι
σε ψυχὴν; καὶ ὅς ἐκ ἐπίστευσεν
αὐτοῖς Γοδολίας.

15 Καὶ εἶπεν Ἰωάναν τῷ Γο-
δολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφὰ,
Πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν
Ἰσμαὴλ, καὶ μηδεὶς γνῶτω, μὴ
πατάξῃ σε ψυχὴν, καὶ δια-
σπαρῇ πᾶς Ἰῆδα οἱ συνηγμένοι
πρὸς σὲ, καὶ ἀπολένται οἱ κα-
τάλοιποι Ἰῆδα.

16 Καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς
Ἰωάναν, Μὴ ποιήσης τὸ πρᾶ-
γμα, ὅτι ψευδὴ σύ λέγεις ὅ-
τι ἐπὶ Ἰσμαὴλ.

Κεφ. μη'. 48.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ
ἰδδόμενῳ, ἦλθεν Ἰσμαὴλ

υἱὸς Ναθανιὺς υἱὲς Ἐλεασά, ἀπὸ γένους ἔ βασιλείως, καὶ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτῷ πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσσηφά, καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ, καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ' αὐτῷ, καὶ ἐπάταξαν τὸ Γοδολίαν, ὃν κατέσχευε βασιλεὺς Βαβυλῶν ἐπὶ τῇ γῆς,

3 Καὶ πάντας τὰς Ἰσθαίμους τὰς ὄντας μετ' αὐτῷ ἐν Μασσσηφά καὶ πάντας τὰς Χαλδαίους τὰς εὐρέθοντας ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντες αὐτῷ τὸ Γοδολίαν, καὶ ἄνδρα ἓξ ἐγένοντο.

5 Καὶ ἦλθον ἄνδρες ἀπὸ Συχέμ, καὶ ἀπὸ Σαλήμ, καὶ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρμημένοι πώγωνας, καὶ διερρήγνυμένοι τὰ ἱμάτια, καὶ κοπτόμενοι, καὶ μάννα, καὶ λίβανον ἐν χερσὶν αὐτῶν, τῷ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίου.

6 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαὴλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον· καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰσελθετε πρὸς Γοδολίαν.

7 Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως, ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ.

8 Καὶ δέκα ἄνδρες εὐρέθισαν ἐκεῖ, καὶ εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ,

Μὴ ἀνέλθῃς ἡμεῖς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ καὶ κριθαί, μέλι καὶ ἐκλαιον· καὶ παρέλθε, καὶ ἐκ ἀνείλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας ἃς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τῷ ὅτι ἐστίν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσά ἀπὸ προσώπου Βαασά βασιλέως Ἰσραὴλ, τὸτο ἐκπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.

10 Καὶ ἀπέσρεψεν Ἰσμαὴλ πάντα τὰ λαὸν τὸ κατὰλειφθέντα εἰς Μασσσηφά, καὶ τὰς θυγατέρας ἔ βασιλείως, ἃς παρακατέθετο ὁ ἀρχιμάγιστος τῷ Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχεκαὶμ, καὶ ὄρχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμων.

11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτῷ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαὴλ,

12 Καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, καὶ ὄρχοντο πολέμειν αὐτόν, καὶ ἔβουον αὐτόν ἐπὶ ὕδατι πολλῷ ἐν Γαβαὼν.

13 Καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τὸ Ἰωάναν καὶ τὰς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτῷ,

14 Καὶ ἀνέβρεψαν πρὸς Ἰωάναν.

15 Καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις, καὶ ὄχλητο πρὸς τὰς υἱὰς Ἀμμών.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτῆς, πάντας τοὺς καταλοιπὰς τῆς λαοῦ, ἃς ἀπέσπρην ἀπὸ Ἰσμαὴλ, δυνατὰς ἀνδρας ἐν πολέμῳ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς εὐνύχας, οὓς ἀπέσπρην ἀπὸ Γαβαὼν,

17 Καὶ ὄχοντο, καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωχαμά, τῇ πρὸς Βηθλεὲμ, τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον.

18 Ἀπὸ προσώπου τῆς Χαλδαίων· ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τὸν Γοδολιάν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶν ἐν τῇ γῇ.

Κεφ. μθ'. 49.

ΚΑΙ προσήλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ Ἰωάναν, καὶ Ἀζαρίας υἱὸς Μααसाί, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικρῶ καὶ ὡς μεγάλου,

2 Πρὸς Ἰερემίαν τὸν προφῆτην, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τὸ Θεόν σου περὶ τῆς καταλοιπῶν τέτων· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσι.

3 Καὶ ἀναγέλατόν ἡμῖν Κύριος· ὁ Θεὸς σου τὸ ὅδόν σου πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ, καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰερემίας, Ἦκεσα, ἰδὲ ἐγὼ προσεύχομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεόν ἡμῶν, κατὰ τὰς λόγους ὑμῶν· καὶ ἔσται, ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθῇσεται Κύριος· ὁ Θεός, ἀναγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα.

5 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἰερემίᾳ, Ἐγὼ Κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸ λόγον, ὃ ἐὰν ἀποστείλῃ Κύριος πρὸς ἡμᾶς, ὅπως ποιήσωμεν.

6 Καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακόν, καὶ φωνὴν Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομεθα σε πρὸς αὐτόν, ἀκυσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γίνηται, ὅτι ἀκυσόμεθα τὸ φωνῆς Κυρίου τῷ Θεῷ ἡμῶν.

7 Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσε τὸν Ἰωάναν, καὶ τὰς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως, καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικρῶ καὶ ὡς μεγάλου,

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος,

10 Ἐὰν καθίσαντες καθίστητε ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, οἰκεῖτε

μήσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ,
καὶ φυτεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ
ἐκτίλω, ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ
τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν.

11 Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσ-
ώπων βασιλέως Βαβυλῶν, οὐ
ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπων
αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύ-
ριος, ὅτι μετ' ὑμῶν ἐγώ, ἐξ-
αιρεῖσθαι ὑμᾶς, καὶ σώζειν ὑ-
μᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, καὶ
ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέψω ὑ-
μᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

13 Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς, Οὐ
μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύ-
τῃ, πρὸς τὸ μὴ ἀκῆσαι φωνῆς
Κυρίου,

14 Ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτῃ εἰς-
ελευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν
πόλεμον, καὶ φωνὴν σάλπιγγος
οὐ μὴ ἀκούσωμεν, καὶ ἐν ἄρτοις
οὐ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ οὐ-
κήσομεν.

15 Διατῆτο ἀκῆσατε λόγον
Κυρίου· ἔτι εἶπε Κύριος, Ἐὰν
ὑμεῖς ὁρᾶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν
εἰς Αἰγύπτῃ, καὶ εἰσέλθῃτε ἐκεῖ
κατοικεῖν,

16 Καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν
ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπων
αὐτῆς, εὐρήσῃ ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῃ, καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λό-
γον ἔχετε ἀπὸ προσώπων αὐτοῦ,
καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑ-
μῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀπο-

θανεῖσθε.

17 Καὶ ἔσονται πάντες οἱ
ἄνθρωποι, καὶ πάντες οἱ ἄλλο-
γενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον
αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτῃ ἐνοικεῖν
ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ,
καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ ἔσται αὐ-
τῶν ὅθεις σωζόμενοι ἀπὸ τῶν
κακῶν, ὧν ἐγώ ἐπάγω ἐπ' αὐ-
τές.

18 Ὅτι ἔτι εἶπε Κύριος,
Καθὼς ἔσaxεν ὁ θυμὸς μου ἐπὶ
τὰς κατοικῆντας Ἱερουσαλὴμ,
ἔτι εἶπε ὁ θυμὸς μου ἐφ'
ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς
Αἰγύπτῃ καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβα-
τον, καὶ ὑποχείριοι, καὶ εἰς ἄραν,
καὶ εἰς ὀνειδισμόν, καὶ οὐ μὴ ἴσῃτε
ἐκεῖ τὸν τόπον τούτον.

19 Ἄ ἐλάλησε Κύριος ἐφ'
ὑμᾶς τὰς καταλοιπὰς Ἰσραὴλ
μὴ εἰσελθῇτε εἰς Αἰγύπτῃ καὶ
νῦν γινόντες γνῶσεσθε,

20 Ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν
ψυχαῖς ὑμῶν, ἀποσεύαντες με,
λέγοντες, Πρόσευxαι περὶ ἡ-
μῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ
πάντα ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι Κύ-
ριος, ποιήσομεν.

21 Καὶ ἔκ ἡκῆσατε τὴν φωνὴν
Κυρίου, ἥ ἀπέστειλέ με πρὸς ὑ-
μᾶς.

22 Καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν
λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ὃ
ὑμεῖς βέλεσθε εἰσελθεῖν κα-
τοικεῖν ἐκεῖ.

Κεφ. ν. 50.

ΚΑΙ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἰερემίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τὰς λόγους Κυρίου, ἃς ἀπέειλεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτὰς, πάντας τὰς λόγους τὰς τούτας,

2 Καὶ ἔπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μασααίῃς, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρη, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ ἐπὶ πάντες τῷ Ἰερემίᾳ, λέγοντες, Ψεύδη, ἃς ἀπέειλέ σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς, λέγων, Μὴ εἰσέλθῃτε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,

3 Ἀλλ' ἡ Βαρεχ υἱὸς Νηρίῃς συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα ὅς ἡμᾶς εἰς χειράς τ' Χαλδαίων, ἢ θανατῶσαι ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.

4 Καὶ ἃς ἤκουσεν Ἰωάναν, καὶ πάντες ἡγεμόνες τ' δυνάμειος, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τ' φωνῆς Κυρίου, κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰούδα.

5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τ' δυνάμειος πάντας τὰς καλοῖπας Ἰούδα, τὰς ἀποσρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῇ,

6 Τὰς δυνατὰς ἄνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τὰ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς αἱ κατέλιπε Ναβεζαρδάν μετὰ Γοδολίου υἱὸς Ἀχεικάμ, καὶ Ἰερემίαν τ' προφήτην, καὶ Βαρεχ υἱὸν Νηρίῃς,

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον,

ὅτι ἃς ἤκουσαν τ' φωνῆς Κυρίου καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας.

8 Καὶ ἐγένετο λόφος Κυρίου πρὸς Ἰερემίαν ἐν Τάφνας, λέγων,

9 Λάβε σιαυτῷ λίθους μεγάλους, καὶ κατάκρυψον αὐτὰς ἐν προθύροις, ἐν πυλῇ τ' οἰκίας Φαραὼ ἐν Τάφνας, κατ' ὄψαλμους ἀνδρῶν Ἰούδα,

10 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἀποσέλλω καὶ ἄξω Ναβεχοδονόσορ βασιλεῖα Βαβυλῶν, καὶ θήσει αὐτῷ τ' θρόνον ἐπ' αὐτῶν τ' λίθων τῶν ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὄπλα ἐπ' αὐτὰς,

11 Καὶ εἰσελεύσεται, καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, ἃς εἰς θανάτον εἰς θανάτον, καὶ ἃς εἰς ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν, καὶ ἃς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν.

12 Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τ' Θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς, καὶ ἀποικιεῖ αὐτὰς, καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποιμῆν τὸ ἱμάτιον αὐτῶν καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ,

13 Καὶ συντρίψει τὰς εὔλας Ἡλιεπόλεως, τὰς ἐν Ὄν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρὶ.

Κεφ. να. 51.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ Ἀπασὶ τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ

τοῖς καθεμένοις ἐν Μαγδαλῶ,
καὶ ἐν Τάφνας, καὶ ἐν γῇ Παθέ-
ρης, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἰωράκατε πάν-
τα τὰ κακὰ, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰσδα· καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ
ἐροίκων

3 Ἀπὸ προσώπου πονηρίας
αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπι-
κράναι με, πορευθέντες θυμῶν
Θεοῖς ἑτέροις, οἷς ἐκ ἔχυντε.

4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς
τὴς παῖδας με τὴς προφῆτας
ἔρδρε, καὶ ἀπέστειλα, λέγων,
Μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τὸ
μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα.

5 Καὶ ἐκ ἤκουσάν με, καὶ ἐκ
ἐκλίναν τὸ ἔς αὐτῶν ἀποσρεῖν
ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν, πρὸς τὸ
μὴ θυμῶν Θεοῖς ἑτέροις.

6 Καὶ ἔγαξεν ἡ ὀργὴ μου καὶ
ὁ θυμὸς μου, καὶ ἔξεκαύθη ἐν
πόλεσι Ἰσδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερου-
σαλὴμ· καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρή-
μωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέ-
ρα αὕτη.

7 Καὶ νῦν οὕτως εἶπε Κύριος
παντεκράτωρ, Ἰνατί ὑμεῖς ποι-
εῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς
ὑμῶν; ἐκπόσαι ὑμῶν ἀνδρω-
πων καὶ γυναῖκα, νήπιον καὶ θη-
λάζοντα ἐκ μέσου Ἰσδα, πρὸς
τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν
μηδὲνα,

8 Παραπικράναι με ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμῶν
Θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
εἰς ἣν ἦλθετε κατοικεῖν ἐκεῖ,
ἵνα κοπῆτε, καὶ ἵνα γένησθε εἰς
κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμόν ἐν
πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆ γῆς.

9 Μὴ ἐπιλέησθε ὑμεῖς τῶν
κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ τῶν
κακῶν τῶν βασιλέων Ἰσδα, καὶ τῶν
κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν, καὶ τῶν
κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐ-
ποίησαν ἐν γῇ Ἰσδα, καὶ ἔξωθεν
Ἱερουσαλὴμ;

10 Καὶ ἐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς
ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἀντει-
χοντο τῶν προσαγμάτων μου, ὧν
ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πα-
τέρων αὐτῶν.

11 Διατῆτο οὕτως εἶπε Κύ-
ριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ
πρόσωπόν μου ὑμῶν ἀπολέσαι

12 Πάντας τὴς καταλοιπὰς
τὴς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεισῶνται
ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐκ-
λείψουσιν ἀπὸ μικρῶ ἕως με-
γάλου, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισ-
μόν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς
κατάραν.

13 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τὴς
καθεμένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς
ἐπισκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ,
ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ.

14 Καὶ ἐκ ἔσται σεσωσμένον
ὀδὸς τῶν ἐπιλοιπῶν Ἰσδα τῶν πα-
ροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὅτι

πιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ὅτι ἐπιστρέψαι ἐκεί· ἢ μὴ ἐπιστρέψωσιν, ἀλλ' ἢ οἱ ἀνασι-
σωσμένοι.

15 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἰερεμῖα πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόν-
τες, ὅτι θυμῶσιν αἱ γυναῖκες
κνῶν, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες,
συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ
λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ, ἐν Παθὺρῃ, λέγοντες,

16 Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας
πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου,
ὃν ἀπέσομέν σε,

17 Ὅτι ποιῶντες ποιήσομεν
πάντα ὃ λόγον, ὃς ἐξελεύσεται
ἐκ τοῦ σώματος ἡμῶν, θυμῶν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ
σπένδον αὐτῇ σπονδάς, καὶ
ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες
ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ
οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν
Ἰούδα καὶ ἐξῶθεν Ἱερουσαλήμ· καὶ
ἐπλήσθημεν ἄρτων, καὶ ἐγενό-
μεθα χρηστοί, καὶ κακὰ οὐκ εἴ-
δομεν.

18 Καὶ ὡς διελίπομεν θυμι-
ῶντες τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ,
ἡλατῶθημεν πάντες, καὶ ἐν
βρομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.

19 Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμῶμεν
τῇ βασιλείᾳ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐ-
σπίσαμεν αὐτῇ σπονδάς, μὴ
ἴσεν ὁ ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν
αὐτῇ χυμῶνας, καὶ ἐσπίσαμεν

αὐτῇ σπονδάς·

20 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας πᾶν-
τὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ
ταῖς γυναῖξιν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ
τοῖς ἀπεκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους,
λέγων,

21 Οὐχὶ ὁ θυμιάματός αὐ-
τῶν ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν
Ἰούδα, καὶ ἐξῶθεν Ἱερουσαλήμ,
ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ
οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρ-
χοντες ὑμῶν, καὶ ὁ λαὸς ὁ γῆς,
ἐμνήσθη Κύριος· καὶ ἀνέβη
ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ·

22 Καὶ ἐκ τῶν οὐρανῶν Κύριος
ἐπὶ φέρειν ἀπὸ προσώπου πονη-
ρίας πραγμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ
τοῦ βδελυγμάτων ὑμῶν ὧν ἐποι-
ήσατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν
ὡς ἐρημωσιν, καὶ εἰς ἄβυσσον, καὶ
ὡς ἄραν, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύ-
τῃ,

23 Ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυ-
μιῶτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυ-
ρίῳ· καὶ ἐκ ἡμέσατε τὴν φωνὴν
Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προσάγμασιν
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς
μαρτυρίοις αὐτοῦ ἐκ ἐπορεύθητε,
καὶ ἐσελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ
ταῦτα.

24 Καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ
λαῷ, καὶ ταῖς γυναῖξιν, Ἀκί-
σατε λόγον Κυρίου.

25 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς
Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς γυναῖκες τῷ
σώματι ὑμῶν ἐλάλησατε, καὶ

ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε,
λέγεσαι, Ποιῆσαι ποιήσομεν
τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὁμο-
λογήκαμεν, θυμῶν τῇ βασι-
λίσσῃ ὃ ἔραν ἡ ψεύδων αὐ-
τῇ σπονδὰς· ἐμμεῖναισαί ἐνε-
μείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν,
ἡ ποιῆσαι ἐποιήσατε.

26 Διατῆτό ἀκούσατε λόγον
Κυρίου, πᾶς Ἰδὰ οἱ καθή-
μενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, Ἰδὲ ὁ-
μοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ με-
γάλῳ, εἶπε Κύριος, ἐὰν γέ-
νηται ἐπὶ ὄνομά μου ἐν τῷ γό-
ματι πάντος Ἰδὰ εἰπεῖν, Ζῇ
Κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰ-
γύπτῳ.

27 Ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπὶ
αὐτοῖς, τῷ κακῶσαι αὐτοῖς, ἡ
ἐκ ἀγαθῶσαι· καὶ ἐκλείψωσι
πᾶς Ἰδὰ, οἱ κατοικῶντες ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ ἡ ἐν
λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείψωσι.

28 Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ
ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν
Ἰδὰ ὀλίγοι ἀριθμῷ, ἡ γνώ-
σονται οἱ κατάλοιποι Ἰδὰ οἱ
κατασάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ,
κατοικῆσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος
ἐμμενεῖ.

29 Καὶ τῷτο τὸ σημεῖον ὑ-
μῖν, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ’
ὑμᾶς εἰς πονηρά.

30 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ
ἐγὼ δίδωμι τῷ Οὐαφρὲ βασιλέα
Αἰγύπτῳ εἰς χεῖρας ἐχθρῶ αὐ-

τῷ, ἡ εἰς χεῖρας ζητῶντος τῇ
ψυχῇ αὐτῇ, καδὰ ἰδὼκα τὸν
Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς
χεῖρας Ναβαχοδονόσορ βασι-
λέως Βαβυλῶντος ἐχθρῶ αὐτῷ,
ἡ ζητῶντος τῇ ψυχῇ αὐτῇ.

1 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗ-
ΣΕΝ ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ο ΠΡΟ-
ΦΗΤΗΣ πρὸς Βαρούχ υἱὸν
Νηρί, ὅτε ἔγραφε τὰς λόγους
τάτας ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ γό-
ματος Ἰερεμίου, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ
τῷ τετάρτῳ Ἰωακείμ υἱῷ Ἰω-
σία βασιλέως Ἰδὰ.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ
σοὶ Βαρεχ,

3 Ὅτι εἶπας, Οἶμοι οἶμοι,
ὅτι προσέθηκε Κύριος κόπον
ἐπίκονόν μοι, ἐκοιμήθην ἐν γε-
ναγμοῖς, ἀνάπαυσιν οὐχ εὖ-
ρον.

4 Εἶπον αὐτῷ, Οὕτως εἶπε
Κύριος, Ἰδὲ ἔς ἐγὼ ὠκοδό-
μησα, ἐγὼ καθαίρω· ἡ ἔς ἐγὼ
ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω.

5 Καὶ σὺ ζητήσας σεαυτῷ
μεγάλα· μὴ ζητήσης, ὅτι
ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω καιρὰ ἐπὶ πᾶ-
σαν σάρκα, λέγει Κύριος· ἡ
δώσω τῇ ψυχῇ σου εἰς εὐρημα
ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν βασιῆης
ἐκεῖ.

Κεφ. νβ'. 52.

ΟΝΤΟΣ ΕΙΚΟΣ ἡ ἐνὸς ἔτας
Σεδεκίαν, ἐν τῷ βασιλεύειν
αὐτόν, ἡ ἑνδεκα ἔτη ἔβασί-

λευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμειτάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίας, ἐκ Λοβεναί.

4 Καὶ ἐγένετο τῷ ἔτι τῷ ἐννάτῳ τῇ βασιλείας αὐτῆς, ἐν μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, δεκάτῃ τῇ μηνός, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῆς ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτήν, καὶ περιωκοδόμησαν αὐτήν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ.

5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν, ἕως ἑνδεκάτης ἔτης τῷ βασιλεῖ Σεδεκία,

6 Ἐν τῇ ἐννάτῃ τῇ μηνός, καὶ ἐσερεύθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ ἔκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῇ γῆς.

7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτός κατὰ τὴν ὁδὸν τῇ πύλης, ἀναμέσον τῇ τείχεις, καὶ τῇ προτειχίσματος, ὃ ἦν κατὰ τὴν κῆπον τῇ βασιλείας, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῇ πόλει κύκλῳ, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς ἄραβα.

8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τῇ βασιλείας, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἱεριχὰ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῆς διεσπάρησαν ἀπ' αὐτῆς.

9 Καὶ συνέλαβον τὴν βασιλίαν, καὶ ἔγαγον αὐτὸν πρὸς τὴν

βασιλείαν Βαβυλῶν εἰς Δεβλαδά, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.

10 Καὶ ἔφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὰς υἱὰς Σεδεκίης κατ' ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ πάντας τὰς ἄρχοντας Ἰεῦδα ἔφαξεν ἐν Δεβλαδά.

11 Καὶ τὰς ὀφθαλμούς Σεδεκίης ἐξείφλωσε, καὶ ἔθηκεν αὐτὸν ἐν πένθει· καὶ ἔγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τῇ μηνός, ἦλθε Ναβουζαρδάν ὁ ἀρχιμαγείρ, ἐπηκὼς κατὰ πρόσωπον τῇ βασιλείας Βαβυλῶν, εἰς Ἱερουσαλήμ,

13 Καὶ ἐνέκρησε τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ τὸν οἶκον τῇ βασιλείας, καὶ πᾶσας τὰς οἰκίας τῇ πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέκρησεν ἐν πυρὶ·

14 Καὶ πᾶν τεῖχος Ἱερουσαλήμ κύκλῳ κατέϊλεν ἡ δύναμις τῇ Χαλδαίων, ἡ μετὰ τῇ ἀρχιμαγείρ.

16 Καὶ τὰς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμαγείρ εἰς ἀμπελουργίας καὶ εἰς γεωργίας.

17 Καὶ τὰς σύλας τὰς χαλκὰς τὰς ἐν οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὰς

βάσεις, καὶ ἡ θάλασσαν τὴν χαλκῆν ἥ ἐν αἰκῇ Κυρίου συν-
έτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλα-
βον ἡ χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀπή-
νεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

18 Καὶ τὴν γεφάνην, καὶ τὰς
φιάλας, καὶ τὰς κρεάγρας, καὶ
πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ,
ἐν οἷς ἐλετέργον ἐν αὐτοῖς,

19 Καὶ τὰς ἀφρώθ, καὶ τὰς
μασμαρώθ, καὶ τὰς ὑποχυτή-
ρας, καὶ τὰς λυχίας, καὶ τὰς
θύσκας, καὶ τὰς κυάθους, ἃ ἦν
χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ
ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμά-
γειρος.

20 Καὶ οἱ σύλοι δύο, καὶ ἡ
θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι
δώδεκα χαλκοὶ ὑποκάτω ἡ θα-
λάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασι-
λεὺς Σαλωμὼν εἰς οἶκον Κυ-
ρίου, οὗ ἐκ ἦν σαρμὸς ὅς χαλ-
κῆ αὐτῶν.

21 Καὶ οἱ σύλοι τριακοντα-
πέντε πηχῶν ὕψους ὅς σὺλες ὅς
ἐνός, καὶ σπαρτίον δώδεκα πη-
χεων περιεκύκλε αὐτόν, καὶ τὸ
πάχος αὐτῆς δακτύλων τεσ-
σάρων κύκλῳ,

22 Καὶ γείσους ἐπ' αὐτοῖς
χαλκῆν, καὶ πέντε πηχεων τὸ
μῆκος, ὑπεροχὴ ὅς γείσους ὅς
ἐνός, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τῇ
γείσους κύκλῳ τὰ πάντα χαλ-
κᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ σύλῳ
τῷ δευτέρῳ ὅκτω ῥοαὶ τῷ πῆ-

χιν τοῖς δώδεκα πηχεσι.

23 Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐννεη-
κονταεξ τὸ ἐν μέρει, καὶ ἦσαν
αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τῇ
δίκτυς κύκλῳ.

24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμά-
γειρος ἡ ἱερέα ἡ πρῶτον, καὶ ἡ
ἱερέα ἡ δευτέρη, καὶ τὰς φυ-
λάττοντας ἡ ὁδόν,

25 Καὶ εὐνῆχον ἕνα ὃς ἦν
ἐπιστάτης ἡ ἀνδρῶν ἡ πολε-
μισῶν, καὶ ἐπὶ ἀνδρας ὀνομα-
στῆς, τὰς ἐν προσώπῳ ὅς βασι-
λέως, τὰς εἰρεδέντας ἐν τῇ πό-
λει, καὶ ἡ γραμματεῖα ἡ δυνά-
μεων, τὸν γραμματεῦντα τῷ
λαῷ ὅς γῆς, καὶ ἐξήκοντα ἀν-
θρώπους ἐκ τῆ λαῶ ὅς γῆς, τὰς
εἰρεδέντας ἐν μέσῳ ὅς πόλεως.

26 Καὶ ἔλαβεν αὐτὰς Ναβυ-
ζαρδάν ὁ ἀρχιμάγειρος ὅς βα-
σιλέως, καὶ ἡγάγεν αὐτὰς πρὸς
βασιλεία Βαβυλῶν εἰς Δε-
βλαδὰ.

27 Καὶ ἐκάταξεν αὐτὰς βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαδὰ,
ἐν γῇ Αἰμάθ.

31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τρια-
κόςῳ καὶ ἐβδόμῳ ἔτει, ἀποκι-
σθέντος ὅς Ἰωακείμ βασιλέως
Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνί,
ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι ὅς μη-
νός, ἔλαβεν Οὐλαιμαδάχαρ βα-
σιλεὺς Βαβυλῶν, ἐν τῷ ἐνι-
αυτῷ, ὃς ἐβασίλευσε, ἡ κεφα-
λὴν Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα,

καὶ ἔκειρεν αὐτὸν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάσσετο,

32 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρησα, καὶ ἔδωκε τὸ θρόνον αὐτῷ ἐπάνω τῶ βασιλείων τῶ μετ' αὐτῷ ἐν Βαβυλῶνι,

33 Καὶ ἥλλαξε τὴν σολὴν τῶ φυλακῆς αὐτῆς, καὶ ἤσθιεν ἄρτον

διαπαντὸς κατὰ πρόσωπόν αὐτῆς πᾶσας τὰς ἡμέρας, ὥς ἔζησε.

34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδετο διαπαντὸς παρὰ τῶ βασιλέως Βαβυλῶν ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ὥς ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κεφ. α'. ι.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸ Ἰσραὴλ, καὶ Ἰερουσαλὴμ, ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἰερემίας κλαίων, καὶ ἐθρήνησε τὸ θρήνον τῶτον ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ εἶπε,

1 ΑΛΕΦ. Πῶς ἐκάθισε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα, πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

2 ΒΗΘ. Κλαίεσσα ἔκλαυσε ἐν νυκτὶ, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τῶ σιαγόνων αὐτῆς, καὶ ἔχ' ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶ ἀγαπώντων αὐτήν· πάντες οἱ φιλεῦντες αὐτήν ᾤδέθησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένετο αὐ-

τῇ εἰς ἐχθρὸς.

3 ΓΙΜΕΛ. Μετακίσθη Ἰερουσαλὴμ ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους θηλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτήν, κατέλαβον αὐτὴν ἀναμέσον τῶ θλιβόντων.

4 ΔΑΛΕΘ. Ὅδοι Σιών πενθεσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ· πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀνασενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραينوμένη ἐν ἑαυτῇ.

5 Η. Ἐγένοντο οἱ θλιβόντες αὐτήν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνῶσαν, ὅτι Κύριος ἔταπείνωσεν αὐτήν ἐπὶ τὸ

πλήθους τῶν ἀσεβῶν αὐτῆς·
τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν
ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσω-
πον θλίβοντος·

6 ΟΥΑΤ. Καὶ ἐξήρθη ἐκ
θυγατρὸς Σιών πᾶσα ἡ εὐπρέ-
πια αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ ἔχ· εὐ-
ρίσκοντες νομὴν, καὶ ἐπορεύοντο
ἐν ἐκ ἰσχύι κατὰ πρόσωπον
διώκοντος·

7 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθη Ἱερου-
σαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐ-
τῆς, καὶ ἀπωσμῶν αὐτῆς· πάν-
τα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς
ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν
τῷ πεσεῖν ἡ λαὸν αὐτῆς εἰς
χεῖρας θλίβοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ
βελῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐχ-
θροὶ αὐτῆς, ἐγέλασαν ἐπὶ καί-
οικεσία αὐτῆς.

8 ΗΘ. Ἀμαρτίαν ἡμαρτεν
Ἱερουσαλὴμ, διατέτο εἰς σάλον
ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες
αὐτήν, ἐταπεινώσαν αὐτήν· εἴ-
δαν γὰρ ἡ ἀσχημοσύνην αὐτῆς,
καὶ γε αὐτὴ γενάζουσα καὶ ἀπε-
γράφη ὀπίσω.

9 ΤΗΘ. Ἀκαθαρσία αὐτῆς
πρὸ ποδῶν αὐτῆς· ἐκ ἐμνήσθη
ἰσχυατα αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν
ὑπερογκὰ· ἐκ ἐστὶν ὁ παρακα-
λῶν αὐτήν· ἴδε Κύριε ἡ ταπει-
νωσίς μου, ὅτι ἡμεγαλύνθη ὁ
ἐχθρός.

10 ΙΩΔ. Χεῖρα αὐτῆς ἐξε-

πέτασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ
ἐπιθυμήματα αὐτῆς· εἶδε γὰρ
ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασ-
μα αὐτῆς, ἃ ἐνετείλω μὴ
εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν
σε.

11 ΧΑΦ. Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς
καταγενάζοντες, ζητῶντες ἄρ-
τον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα
αὐτῆς ἐν βρώσει, καὶ ἐπιστρέψαι
ψυχὴν· ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον,
ὅτι ἐγενήθη ἡτιμωμένη·

12 ΛΑΜΕΔ. Οἱ πρὸς ὑμᾶς,
πάντες παραπορευόμενοι ὁδόν,
ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλ-
γος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ
ἐγενήθη· φθεγγόμενος ἐν ἐμοὶ
ἐταπεινώσέ με Κύριος ἐν ἡμέ-
ρα ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ὕψους αὐτῆς
ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου
κατήγαγεν αὐτό· διεπέτασε δίκ-
τυον τοῖς ποσὶ μου, ἐπέσρεψέ
με εἰς τὰ ὀπίσω· ἔδωκέ με ἡ-
φανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν
ὀδυνωμένην.

14 ΝΟΥΝ. Ἐγρηγορήθη ἐπὶ
τὰ ἀσεβήματά μου, ἐν χερσὶ
μου συνεπλάκησαν· ἀνέβησαν
ἐπὶ ἡ τράχηλόν μου· ἡσθένη-
σεν ἡ ἰσχύς μου· ὅτι ἔδωκε Κύ-
ριος ἐν χερσὶ μου ὀδύνας, οὐ
δυνήσομαι εἶναι.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐξῆρε πάντας
τὰς ἰσχυρὰς μου ὁ Κύριος ἐκ
μέσης μου, ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ και-

ρὸν ἔ' συντρίψαι ἐκλεκτός μου·
ληνὸν ἐπάτησε Κύριος^Θ παρ-
θένω θυγατρὶ Ἰάδα· ἐπὶ τέ-
τοις ἐγὼ κλαίω.

16 ΑΙΝ. Ὁ ὀφθαλμός μου
κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἡμα-
κρύνθη ἀπ' ἐμῆς ὁ παρακαλῶν
με, ὁ ἐπιστρέφων ψυχὴν μου·
ἐγένοντο οἱ υἱοί μου ἡφανισμέ-
νοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.

17 ΦΗ. Διεπέτασε Σιών χει-
ρὰ αὐτῆς, ἔκ ἐστιν ὁ παρακα-
λῶν αὐτήν· ἐντετέλατο Κύριος^Θ
τῷ Ἰακώβ, κύκλω αὐτὴν οἱ θλί-
βοντες αὐτόν· ἐγενήθη Ἱερουσα-
λὴμ εἰς ἀποκαθιμένην ἀναμέ-
σον αὐτῶν.

18 ΤΣΑΔΗ. Δίκαιός ἐστι
Κύριος^Θ, ὅτι σῶμα αὐτῆς παρ-
επύκρυνα· ἀκέσατε δὴ πάν-
τες οἱ λαοί, καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος^Θ
μου· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι
μου ἐπορεύθησαν ἐν αἵματι-
λῳσίᾳ.

19 ΚΩΦ. Ἐκάλεσα τὰς ἐ-
ργασίας μου, αὐτοὶ δὲ παρελογί-
σαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ
πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει
ἐξέλιπον, ὅτι ἐζήτησαν βρωσίην
αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς
αὐτῶν, καὶ ἔχ' εὐρον.

20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε, ὅτι
θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐτα-
ράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐγράφη
ἐν ἐμοί, ὅτι παραπικραίνουσα
παρεπικράνθη, ἔξωθεν ἡ τέκ-

νωσέ με μάχαιρα, ὥσπερ θά-
νατος^Θ ἐν οἴκῳ.

21 ΧΣΕΝ. Ἀκέσατε δὴ, ὅτι
γενάζω ἐγὼ, ἔκ ἐστιν ὁ παρα-
καλῶν με· πάντες οἱ ἐχθροί
μου ἤκυσαν τὰ κακά μου, καὶ
ἐχάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας·
ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας
καιρὸν, ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί.

22 ΘΑΥ. Εἰσέλθοι πάντα ἡ
κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν
σε, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν
τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα
περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων
μου, ὅτι πολλοὶ οἱ συναγμοί
μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Κεφ. β'. 2.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἐγνώφωσεν ἐν
ὀργῇ αὐτῆς Κύ-
ριος^Θ ἢ θυγατέρα Σιών; καί-
ῆρριψεν ἐξ ἔραν^Θ εἰς γῆν δόξ-
ασμα Ἰσραὴλ, καὶ ἔκ ἐμνήσθη
ὑποποδὶς ποδῶν αὐτῆς.

2 ΒΗΘ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς
αὐτῆς κατεπόντισε Κύριος^Θ, δι-
ψησάμενος^Θ πάντα τὰ ὠραῖα
Ἰακώβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐ-
τῆς, τὰ ὀχυρώματα ἢ θυγα-
τρὸς Ἰάδα ἐκόλλησεν εἰς ἢ γῆν,
ἐβεβήλωσε βασιλεία αὐτῆς, καὶ
ἄρχοντας αὐτῆς.

3 ΤΙΜΕΛ. Συνέκλασεν ἐν
ὀργῇ θυμῷ αὐτῆς πᾶν κέρας
Ἰσραὴλ, ἀπέσρεψεν ὀπίσω δε-
ξιὰν αὐτῆς ἀπὸ προσώπου ἐ-
χθρῆς, καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακώβ ὡς

πῶρ φλόγα, καὶ κατέφαγε πάν-
τα τὰ κύκλῳ.

4 ΔΑΔΕΘ. Ἐνέτινε τόξον
αὐτῆς ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίῳ,
ἐξερέωσε δεξιᾷ αὐτῆς ὡς ὑπε-
ναντίῳ, καὶ ἀπέκτεινε πάντα
τὰ ἐπιθυμήματα τῆ ὀφθαλ-
μῶν μὲ ἐν σκηνῇ θυγατρὸς
Σιών, ἐξέχεεν ὡς πῶρ τὸ θυμὸν
αὐτῆς.

5 Η. Ἐγενήθη Κύριος ὡς
ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ,
κατεπόντισε τὰς βάρεις αὐτῆς,
διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐ-
τῆς, καὶ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ
Ἰὺδα ταπεινωμένην καὶ τεταπει-
νωμένην.

6 ΟΥΑΤ. Καὶ διεπέτασεν ὡς
ἄμπελον τὸ σκηνώμα αὐτῆς,
διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτῆς· ἐπε-
λάθετο Κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν
Σιών ἑορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ
παρώξυνεν ἐμδριμήματι ὀργῆς
αὐτῆς βασιλεία καὶ ἱερέα καὶ ἄρ-
χοντα.

7 ΖΑΙΝ. Ἀπόσατο Κύριος
θυσιαστήριον αὐτῆς, ἀπετίναξεν
αἰγίασμα αὐτῆς, συνέτριψεν ἐν
χειρὶ ἐχθρῆς τεῖχος βάρειν
αὐτῆς· φωνὴν ἔδωκεν ἐν οἴκῳ
Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

8 ΗΘ. Καὶ ἐπέσρεψε δια-
φθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σι-
ών· ἐξέτινε μέτρον, ἐκ ἀπέ-
σρεψε χεῖρα αὐτῆς ἀπὸ κατα-
πατήματός, καὶ ἐπένθησε τὸ

προτείχισμα, καὶ τεῖχος ὁμο-
θυμαδὸν ἠσθένησεν.

9 ΤΗΘ. Ἐνεπάγησαν εἰς
γῆν πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε καὶ
συνέτριψε μοχλὸς αὐτῆς, βα-
σιλεία αὐτῆς καὶ ἄρχοντα αὐτῆς
ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἐκ ἐξὶ νόμος,
καὶ γε προφῆται αὐτῆς ἐκ εἴ-
δον ὅρασιν παρὰ Κυρίου.

10 ΙΩΔ. Ἐκάθισαν εἰς τὴν
γῆν, ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι
θυγατρὸς Σιών, ἀνεβίβασαν
χρῆν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν,
περιεζώσαντο σάκκας, κατή-
γαγον εἰς γῆν ἀρχηγὸς παρ-
θένος ἐν Ἱερουσαλὴμ.

11 ΧΑΦ. Ἐξέλιπον ἐν δά-
κρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἔτα-
ράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη
εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ
σύντριμμα τῆ θυγατρὸς λαῶν
μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ
θηλάζοντα ἐν πλατείαις πό-
λεως.

12 ΛΑΜΕΔ. Ταῖς μητρά-
σιν αὐτῶν εἶπαν, Πῆ σὺντός,
καὶ οἶνός; ἐν τῷ ἐκλύεσθαι
αὐτὰς ὡς τραυματίας ἐν πλα-
τείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι
ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μη-
τέρων αὐτῶν.

13 ΜΗΜ. Τί μαρτυρήσω
σοι, ἢ τί ὁμοιωσω σοι θυγατερ
Ἱερουσαλὴμ; τίς σώσει καὶ
παρακαλέσει σε παρθένος θύ-
γατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη

ποτήριον συντριβῆς σε, τίς ἰάσεται σε ;

14 ΝΟΤΝ. Προφῆταί σε εἰδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ ἃ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σε, ἃ ἐπιστρέψαι αἰχμαλωσίαν σε, καὶ εἰδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσματα.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐκρότησαν ἐπὶ σέ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδόν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τὴν θυγατέρα Ἱερουσαλήμ. Αὐτὴ ἡ πόλις, ἐρῶσι, σέφαντο εὐφροσύνης πάσης τὴν γῆς ;

16 ΑΙΝ. Διήνοιξαν ἐπὶ σέ σόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σε, ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὁδόντας, καὶ εἶπαν, Κατεπίομεν αὐτήν· ὡλήν αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδοκῶμεν, εὖρομεν αὐτήν, εἶδομεν.

17 ΦΗ. Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥῆμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθεῖλε, καὶ ἃ ἐφείσατο, καὶ ἤσθρανεν ἐπὶ σέ ἐχθρόν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

18 ΤΣΑΔΗ. Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, Τείχη Σιών καταγάγετε ὡς χειμάρρους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός· μὴ ὥς ἐκνηψιν σεαυτῇ, μὴ σιωπήσαιτο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

19 ΚΩΦ. Ἀνάστα, ἀγαλλί-

σσαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σε, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σε ἀπέναντι προσώπου Κυρίου, ἄρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σε περὶ ψυχῆς νηπίων σε, ἃ ἐκλυομένων λιμῶ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας ἔσθως, εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν ; ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάγειρος, φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαστῆς ; ἀποκτενεῖς ἐν ἀγιάσματι Κυρίου ἱερέα καὶ προφῆτην ;

21 ΧΣΕΝ. Ἐκοιμήθησαν εἰς τὸν ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτες· παρθένοι μὲ καὶ νεανίσκοι μὲ ἵπορευθήσαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῶ ἀπέκτεινας, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σε ἐμαγείρευσας, καὶ ἐφείσω.

22 ΘΑΥ. Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἐορτῆς παροικίας μὲ κυκλόθεν, καὶ ἃ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου ἀνασωζόμενος καὶ καταλειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα, καὶ ἐπληθύνῃ ἐχθρές μὲ πάντας.

Κεφ. γ'. 3.

ΑΛΕΦ. **Ε**ΓΩ ἀνὴρ ὁ βλέπων πῶς ὦλε, ἐν ῥάβδῳ θυμῷ αὐτῷ ἐπ' ἐμέ.

2 Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, καὶ εἰς φῶς.

3 Πλὴν ἐν ἡμοῖς ἐπέσρεψε
χεῖρα αὐτῷ ὅλην τὴν ἡμέραν,

4 Ἐπαλαίωσε σάρκα μου καὶ
δέρμα μου, ὅς ἐα μου συνέτρι-
ψεν.

5 ΒΗΘ. Ἀνωκοδόμησε κατ'
ἐμῶ, καὶ ἐκύκλωσε κεφαλὴν μου,
καὶ ἐμόχθησεν

6 Ἐν σκοτεινοῖς, ἐκάθισέ με
ὡς νεκρὸς αἰῶν.

7 Ἀνωκοδόμησε κατ' ἐμῶ,
καὶ ἐκ ἐξελεύσομαι, ἐβάρυνε
χαλκὸν μου.

8 ΓΙΜΕΛ. Καὶ γε κεκραῶ-
μαι καὶ βοήσω, ἀπέφραξε πρὸς-
ἐνχὴν μου.

9 ΔΑΛΕΘ. Ἀνωκοδόμησεν
ὁδὸς μου, ἐνέφραξε τρίβας μου,
ἐτάραξεν

10 Ἄρκος ἐνεδρεύεσσα, αὐτὸς
μοι λέων ἐν κρυφαίοις,

11 Κατεδίωξεν ἀφρηγκότα, καὶ
κατέπαυσέ με, ἔθετό με ἡφα-
νισμένην.

12 Η. Ἐνέτεινε τόξον αὐτῷ,
καὶ ἐσήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς
βέλ.

13 Εἰσῆγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς
μου ὡς φαρέτρας αὐτῷ.

14 Ἐγενήθη γέλως παντὶ
λαῷ μου, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην
τὴν ἡμέραν.

15 ΟΥΑΤ. Ἐχόρτασέ με
πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς,

16 Καὶ ἐξέβαλε ψήφω ὁδόν-
τας μου· ἐψώμισέ με σποδόν,

17 Καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης
ψυχὴν μου· ἐπελαδόμην ἀγα-
θά.

18 Καὶ ἀπώλετο νίκος μου,
καὶ ἡ ἐλπίς μου ἀπὸ Κυρίου.

19 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθην ἀπὸ
πίσχειας μου, καὶ ἐκ διωγμῶ
πικρίας καὶ χολῆς μου

20 Μνησθήσεται, καὶ κατα-
δολεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχὴ
μου.

21 Ταύτην τάξω εἰς τὴν καρ-
δίαν μου, διατῆτο ὑπομενῶ.

22 ΗΘ. Τὰ ἐλεῖ Κύριος, ὅτι
ἐκ ἐξέλιπέ με, ὅτι οὐ συνετε-
λέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῷ·
μῆνας εἰς τὰς πρῶτας ἐλέησεν
Κύριος, ὅτι οὐ συνετελέσθημεν,
ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰ-
κτιρμοὶ αὐτῷ.

23 Καὶ νῦν εἰς τὰς πρῶτας,
πολλὴ ἡ πένθος σου.

24 Μερὶς μου Κύριος, εἶπεν ἡ
ψυχὴ μου· διατῆτο ὑπομενῶ
αὐτῷ.

25 ΤΗΘ. Ἀγαθὸς Κύριος
τοῖς ὑπομένουσιν αὐτόν, ψυχὴ
ἡ ζητήσει αὐτόν,

26 Ἀγαθόν· καὶ ὑπομενεῖ, καὶ
ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον Κυρίου.

27 ΤΗΘ. Ἀγαθὸν ἀνδρὶ,
ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι
αὐτῷ,

28 Καθήσεται κατὰ μόναν,
καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἤρεν ἐφ'
ἐαυτῷ.

30 ΙΩΔ. Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα, χαρτασθήσεται ὀνειδισμῶν.

31 Ὅτι ἐκ εἰς ὃ αἰῶνα ἀπώσεται Κύριος.

32 ΧΑΦ. Ὅτι ὁ ταπεινῶσας οἰκτερήσει, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος ἔλεις αὐτῆς,

33 Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτῆς, καὶ ἐταπείνωσεν υἱὸς ἀνδρός.

34 ΛΑΜΕΔ. Τῆ ταπεινῶσαι ὑπὸ τῆς πώδας αὐτῆς πάντας δεσμίους γῆς,

35 Τῆ ἐκκλίνει κρίσιν ἀνδρός κατέναντι προσώπου ὑψίσεως,

36 Καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, Κύριος ἐκ εἶπε.

37 Τίς ἔτις εἶπε, καὶ ἐγενήθη; Κύριος ἐκ ἐνετείλατο.

38 Ἐκ σώματος ὑψίσεως ἐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

39 ΜΗΜ. Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῆς;

40 ΝΟΥΝ. Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν καὶ ἠτάσθη, καὶ ἐπίστροφον ἕως Κυρίου.

41 Ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν ἔρανον.

42 Ἠμαρτήσαμεν, ἡσεβήσαμεν, καὶ ἐκ ἰλάσθης.

43 ΣΑΜΕΧ. Ἐπισκέπασθαι ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδιώξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, ἐκ ἐφείσω.

44 Ἐπισκέπασας νεφέλην σὲ αὐτῷ ἔνεκεν προσευχῆς, καμύσαι με

45 Καὶ ἀπωσθήναι. ΑΙΝ. Ἐθνηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

46 Διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ σῶμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

47 Φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή.

48 Ἀφείσεις ὀφθαλμῶν κατὰ ἔξοχον ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς ἔλαβέ με.

49 ΦΗ. Ὁ ὀφθαλμὸς μου κατεπόθη, καὶ οὐ σιγήσομαι τῆ μὴ εἶναι ἐκνηψιν,

50 Ἔως οὐ διακρύψῃ καὶ ἴδῃ Κύριος ἔξ ἔραν.

51 Ὁ ὀφθαλμὸς μου ἐπιφυλλεῖ ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου παρὰ πᾶσας θυγατέρας πύλης.

52 ΤΣΑΔΗ. Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς σαρδίον· πάντες οἱ ἐχθροὶ μου δωρεάν

53 Ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωῆν μου, καὶ ἐπίθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί.

54 Ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου· εἶπα, Ἀπωσμαι.

55 ΚΩΦ. Ἐπεκαλεσάμην τὸ

ὄνομά σε Κύριε ἐκ λάκκου καὶ
ωτᾶτε·

56 Φωνὴν μου ἤκουσας· μὴ
κρύψῃς τὰ ὦτά σε εἰς ἡμέ-
ρην μου·

57 Εἰς ἡ βοήθειάν μου ἤγ-
γισας· ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἐπεκαλε-
σάμην σε εἰπάς μοι, Μὴ φοβῆ.

58 ΡΗΧΣ. Ἐδίκασας Κύριε
ταῖς δίκαις τῇ ψυχῇς μου, ἐλυ-
τρώσω ἡ ζωὴν μου.

59 Ἴδες Κύριε ταῖς ταραχαῖς
μου, ἔκρινας ἡ κρίσιν μου.

60 Εἶδες πᾶσαν ἡ ἐκδίκησιν
αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισ-
μὸς αὐτῶν ἐν ἐμοί.

61 ΧΣΕΝ. ἤκουσας ἡ ὄνει-
δισμόν αὐτῶν, πάντας τοὺς
διαλογισμὸς αὐτῶν κατ' ἐμῆ,

62 Χείλη ἐπανισταμένων μοι,
καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμῆ
ὅλην ἡμέραν,

63 Καθέδραν αὐτῶν, καὶ ἀνά-
στασιν αὐτῶν· ἐπέβλεψον ἐπὶ
ὀφθαλμούς αὐτῶν.

64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀντα-
πόδομα Κύριε κατὰ τὰ ἔργα
τῇ χειρῶν αὐτῶν.

65 ΘΑΤ. Ἀποδώσεις αὐτοῖς
ὑπερασπισμόν, καρδίας μου
μόχθον.

66 Σὺ αὐτὰς καταδιώξεις ἐν
ὀργῇ, καὶ ἐξαναλώσεις αὐτὰς
ὑποκάτωθεν ἡ ἔραν Κύριε.

Κεφ. 4.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἀμαυρωθήσε-
ται χρυσίον, ἀλ-
λοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ
ἀγαθόν; ἔξεχύθησαν λίθοι
ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξό-
δων.

2 ΒΗΘ. Οἱ υἱοὶ Σιών οἱ τί-
μοιοι, οἱ ἐπηρμένοι ἐν χρυσίῳ,
πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγελία
ὀσράκινα, ἔργα χειρῶν κερα-
μέως;

3 ΓΙΜΕΛ. Καί γε δράκοντες
ἐξέδυσαν μαζοὺς, ἐθήλασαν
σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρας λαῶ
μου εἰς ἀνιάτον, ὡς σφαδίον ἐν
ἐρήμῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐκολλήθη ἡ
γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς ἡ
φάρυγγα αὐτῆ ἐν δίψει, νήπια
ἤτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν ἐκ
ἐσιν αὐτοῖς.

5 Η. Οἱ ἔσθοντες ταῖς τρυ-
φᾶς, ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξό-
δοις, οἱ τιθινέμενοι ἐπὶ κόκ-
κων, περιεβάλλοντο κοπρίας.

6 ΟΥΑΤ. Καὶ ἐμεγαλύνθη
ἀνομία θυγατρὸς λαῶ μου ὑπὲρ
ἀνομίας Σοδόμων τῇ κατιετραμ-
μένης ὥσπερ σπαδὴ, καὶ ἐκ ἐπό-
νεσαν ἐν αὐτῇ χειράς.

7 ΖΑΙΝ. Ἐκαθαρίωθησαν
Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα,
ἐλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρώ-
θησαν, ὑπὲρ λίθου σαπφείρου τὸ
ἀπόσπασμα αὐτῶν.

8 ΗΘ. Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσ-
βόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, ἔκ ἐπε-
γνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις·
ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ
ὄσέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγε-
νήθησαν ὥσπερ ξύλον.

9 ΤΗΘ. Καλοὶ ἦσαν οἱ
τραυματαῖαι ῥομφαίας, ἢ οἱ
τραυματαῖαι λιμᾶ· ἐπορεύθη-
σαν ἐκκεκентημένοι ἀπὸ γεννη-
μάτων ἀγρῶν.

10 ΙΩΔ. Χεῖρες γυναικῶν
οἰκτιρμόνων ἤψησαν τὰ παι-
δία αὐτῶν, ἐβλήθησαν εἰς βρῶ-
σιν αὐταῖς, ἐν τῷ συντρίμματι
τῆ θυγατρὸς τῆ λαῶ μα.

11 ΧΑΦ. Συνετέλεσε Κύριος
θυμὸν αὐτῆ, ἐξέχεε θυμὸν ὀρ-
γῆς αὐτῆ, καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν
Σιών, καὶ κατέφαγε τὰ θεμέλια
αὐτῆς.

12 ΛΑΜΕΔ. Οὐκ ἐπίστευσαν
βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατ-
οικῶντες τὴ οἰκωμένην, ὅτι εἰς-
ελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων
διὰ τῶν πυλῶν Ἱερουσαλήμ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ἁμαρτιῶν
προφητῶν αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱε-
ρέων αὐτῆς, τὸ ἐκχεόντων αἷμα
δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

14 ΝΟΥΝ. Ἐσαλεύθησαν
ἐργήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξό-
δοις, ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι,
ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτὰς, ἥ-
ψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἀπόστητε ἀκα-

θάρτων, καλίσσατε αὐτὰς, ἀπο-
στητε, ἀπόστητε, μὴ ἀπίστευ-
τε, ὅτι ἀνέφθησαν, καὶ γε ἔσα-
λεύθησαν· εἶπατε ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν, Οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ
παροικεῖν.

16 ΑΙΝ. Πρόσωπον Κυρίῳ
μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθήσεται
ἐπιβλέψαι αὐτοῖς· πρόσωπον
ιερέων ἔκ ἑλαβον, προφῆτας ἔκ
ἡλέσαν.

17 ΦΗ. Ἐτι ὄντων ἡμῶν ἐξ-
έλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς
τὴ βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀπο-
σκοπεύοντων ἡμῶν. ΤΣΑΔΗ.
Ἀπεσκοπέυσαμεν εἰς ἔθνος οὐ
σῶζον,

18 Ἐθνεύσαμεν μικρὰς ἡ-
μῶν, τὴ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς
πλατείαις ἡμῶν. ΚΩΦ. Ἠγ-
γικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώ-
θησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρε-
σιν ὁ καιρὸς ἡμῶν.

19 Κῆφοι ἐγένοντο οἱ διώ-
κοντες ἡμᾶς ὑπὲρ αἰετὰς ἐραγῆ,
ἐπὶ τῶν ὁρέων ἐξέπλησαν, ἐν ἐρήμῳ
ἐνῆδρευσαν ἡμᾶς.

20 ΡΗΧΣ. Πνεῦμα προσώπου
ἡμῶν χριστὸς Κύριος συνελήφθη
ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὐ
εἶπαμεν, Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτῆ
ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

21 ΧΣΕΝ. Χαῖρε καὶ εὐφραίνε
θύγατερ Ἰδαμαίας ἡ κατοικ-
ῶσα ἐπὶ γῆς, καὶ γε ἐπὶ σὲ
διελεύσεται τὸ πνεῦμα Κυ-

ρίου, μεθυσθήσῃ καὶ ἀπο-
χειῖς.

22 ΘΑΤ. Ἐξέλιπεν ἡ ἀνο-
μία σου θυγάτερ Σιών, οὐ
προσθήσῃ ὅ ἀποικίσαι σε ἐπε-
σκέφατο ἀνομίας σε θυγάτερ
Ἐδὼμ, ἀπεκάλυψεν ἐπὶ τὰ
ἀσεβήματά σε.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΗΗΣΘΗΤΙ Κύριε, ὃ, τι
ἐγενήθη ἡμῖν· ἐπίβλε-
ψον, καὶ ἴδε τὸ ὀνειδισμόν ἡμῶν.

2 Κληρονομία ἡμῶν μετε-
γράφη ἀλλοτρίοις, οἱ οἴκοι ἡ-
μῶν ξένοις.

3 Ὁρφανοὶ ἐγενήθημεν, ἔχ
ὑπάρχει πατήρ, μητέρες ἡμῶν
ὡς αἱ χῆραι.

4 Ἰδὼρ ἡμῶν ἐν ἀργυρίῳ
ἐπίομεν, ξύλα ἡμῶν ἐν ἀλλάτ-
ματι ἦλθεν.

5 Ἐπὶ τὸν τράχηλον ἡμῶν
ἐδιώχθημεν, ἐκοπιάσαμεν, ἐκ
ἀνεπαύθημεν.

6 Αἶγυπὶς ἔδωκε χεῖρα,
Ἄσσυρ εἰς πλεημονὴν αὐτῶν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἥμαρτον,
ἔχ ὑπάρχουσιν, ἡμεῖς τὰ ἀνο-
μήματα αὐτῶν ὑπέσχομεν.

8 Δῆλοι ἐκυρίευσαν ἡμῶν,
λυτράμενος ἐκ ἑσιν ἐκ τῆ χειρὸς
αὐτῶν.

9 Ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν εἰσ-
οίσομεν ἄρτον ἡμῶν, ἀπὸ προσ-
ώπῃ ρομφαίας τῆ ἐρήμης.

10 Τὸ δῆγμα ἡμῶν ὡς κλί-

βανος ἐπελιώθη, συνεσπάσθη-
σαν ἀπὸ προσώπῃ καταιγίδων
λιμῶ.

11 Γυναικας ἐν Σιών ἱταπί-
νωσαν, παρθένους ἐν πόλεσιν
Ἰεδα.

12 Ἀρχοντες ἐν χερσὶν αὐ-
τῶν ἐκρεμάσθησαν, πρεσβύ-
τεροι ἐκ ἰδοξάσθησαν.

13 Ἐκλεκτοὶ κλαυθμόν ἀνέ-
λαβον, καὶ νεανίσκοι ἐν ξύλῳ
ἠσθένησαν.

14 Καὶ πρεσβύται ἀπὸ πύ-
λης κατέπαυσαν, ἐκλεκτοὶ ἐκ
ψαλμῶν αὐτῶν κατέπαυσαν.

15 Κατέλυσε χαρὰ καρδίας
ἡμῶν, ἐγράφη εἰς πένθος ὁ
χορὸς ἡμῶν.

16 Ἐπείσεν ὁ σέφανος ἡμῶν
τὴ κεφαλῇς· οὐαὶ δὲ ἡμῖν, ὅτι
ἡμάρτομεν.

17 Περὶ τέττε ἐγενήθη ὀδύνη,
ὀδυνηρὰ ἡ καρδία ἡμῶν, περὶ
τέττε ἐσχότασαν οἱ ὀφθαλμοὶ
ἡμῶν.

18 Ἐπ' ὄρος Σιών, ὅτι ἠφα-
νίσθη, ἀλώπικες διήλθον ἐν
αὐτῇ.

19 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸ αἶψα
κατοικήσεις, ὁ θρόνος σε εἰς
γενεὰν καὶ γενεάν.

20 Ἰνατί εἰς νῆκος ἐπιλήσῃ
ἡμῶν, καταλείψεις ἡμᾶς εἰς
μακρότητα ἡμερῶν;

21 Ἐπιστρέφον ἡμᾶς Κύριε
πρὸς σέ, καὶ ἐπιστραφήσόμεθα.

καὶ ἀνακαίνισον ἡμέρας ἡμῶν
καθὼς ἔμπροσθεν.

22 Ὅτι ἀπωθήμενος ἀπώσω

ἡμᾶς, ἀργίσθης ἐφ' ἡμᾶς ἕως
σφόδρα.

ΙΕΖΕΚΙΗΛ.

Κεφ. α'. ι.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τριακο-
σῷ ἔτει ἐν τῷ τετάρτῳ
μηνὶ πέμπτῃ ἔ μηνός, καὶ ἐγὼ
ἤμην ἐν μέσῳ τῆς ἀρχμαλωσίας
ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ Χοβάρ· καὶ
ἠνοιχθήσαν οἱ ὕφανοι, καὶ ἶδον
ὁράσεις Θεοῦ.

2 Πέμπτῃ ἔ μηνός· τῷ τῷ
ἔτος τὸ πέμπτον τῆς ἀρχμαλω-
σίας τῷ βασιλεῷ Ἰωακείμ·

3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἰεζεκιήλ υἱὸν Βαζεὶ, τὸν
ιερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τῷ
ποταμῷ τῷ Χοβάρ· καὶ ἐγένετο
ἐκ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου.

4 Καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ πνεῦμα
ἐξαΐρον ἤρχετο ἀπὸ βορρᾶ, καὶ
νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ
φέγλος κύκλω αὐτὴ καὶ πῦρ
ἐξασφράπτον· καὶ ἐν τῷ μέσῳ
αὐτῆς ὡς ὁρασις ἡλέκτρα ἐν μέ-
σῳ τῷ πυρός, καὶ φέγλος ἐν αὐ-
τῷ.

5 Καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοί-
ωμα τέσσαρων ζώων· καὶ αὕτη

ἡ ὁρασις αὐτῶν· ὁμοίωμα ἀν-
θρώπων ἐκ' αὐτοῖς.

6 Καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ
ἐνὶ, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ
ἐνὶ.

7 Καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὁρ-
θὰ, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐ-
τῶν, καὶ σπινθῆρες, ὡς ἐξα-
σφράπτον χαλκός· καὶ ἐλαφραὶ
αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

8 Καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑπο-
κάτωθεν τῶν πτερυγίων αὐτῶν
ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν.

9 Καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
τῷ τέσσαρων ἔκ ἐκτερέφοντο ἐν
τῷ βαδίζεν αὐτά· ἔκαστον ἀπ-
έναντι τῷ προσώπῳ αὐτῶν ἐπο-
ρεύοντο.

10 Καὶ ὁμοίωσις τῷ προσ-
ώπων αὐτῶν, πρόσωπον ἀνθρώ-
που, καὶ πρόσωπον τῷ λέοντος ἐκ
δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ πρὸς-
ωπον μὸςχε ἐκ ἀριστερῶν τοῖς
τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον αἰετῶ
τοῖς τέσσαρσι.

11 Καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν

ἐκτεταμέναι ἀνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἐκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τῷ σώματος αὐτῶν.

12 Καὶ ἐκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτῶ ἐπορεύετο· οὐ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπιδρεύοντο, καὶ ἐκ ἐπέσρεφον.

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶ ζώων ὄρασις ὡς ἀνδράκων πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συσρεφομένων ἀναμέσον τῶ ζώων, καὶ φέγλις τῷ πυρὸς, καὶ ἐκ τῷ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀσραπή.

15 Καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ τροχὸς εἷς ἐπὶ τῇ γῆς ἐχόμενος τῶ ζώων τοῖς τέσσαρσι.

16 Καὶ τὸ εἶδος τῶ τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεῖς· καὶ ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ.

17 Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο· ἐκ ἐπέσρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ,

18 Οὐδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν· καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ ἶδαν αὐτὰ, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι.

19 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξέρχοντο οἱ τροχοί.

20 Οὐ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήρουντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς.

21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἐξάναι αὐτὰ εἰσῆκισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήρουντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.

22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶ ζώων ὡσεὶ σερῶμα, ὡς ὄρασις κρυσάλλα, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῷ πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν.

23 Καὶ ὑποκάτωθεν τῷ σερῶματι αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, πτερυσσόμεναι ἐτέρα τῇ ἐτέρᾳ, ἐκάσῃ δύο ἐπικαλύπτεσαι τὰ σώματα αὐτῶν.

24 Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ὡς φωνὴν ὕδατος πολλῆ· καὶ ἐν τῷ ἐξάναι αὐτὰ, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

25 Καὶ ἰδὲ φωνὴ ὑπεράνωθεν τῷ σερῶματι·

26 Τῷ ὄντι ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς ὄρασις λίθου σαφείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶ, καὶ ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῷ θρόνῳ ὁμοίωμα ὡς εἶδ' ἀνδρῶν ἀνωθεν.

27 Καὶ ἶδον ὡς ὄψιν ἡλέκτρου ἀπὸ ὀράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω,

καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὁσφύσῃ καὶ ἕως
κάτω ἴδον ὅρασιν πυρὸς, καὶ τὸ
φέγγος αὐτῆς κύκλω,

28 Ὡς ὅρασις τόξεσσι ὅταν ᾖ
ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετῆς,
ἕως ἢ χάσις ᾖ. φέγγος κυ-
κλόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΑΤΤΗ ἡ ὅρασις ὁμοιώματος
δόξης Κυρίου· καὶ ἴδον, καὶ
αἰψῶ ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ
ἤκουσα φωνὴν λαλῶντος· καὶ
εἶπε πρὸς μέ, Τίε ἀνθρώπε,
ἐγὼ ἐπὶ τὰς πόδας σε, καὶ λα-
λήσω πρὸς σέ.

2 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμέ πνεῦμα,
καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐξήρέ με, καὶ
ἐσηπεί με ἐπὶ τὰς πόδας μου, καὶ
ἤκουον αὐτῆς λαλῶντος πρὸς
μέ.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Τίε
ἀνθρώπε, ἐξαποστέλλω ἐγὼ σε
πρὸς τὸ οἶκον Ἰσραὴλ, τὰς
παραπικραίνοντάς με, οἵτινες
παρεπύκρυνάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ
πατέρες αὐτῶν ἕως τῆς σήμερον
ἡμέρας.

4 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς, Τά-
δε λέγει Κύριος,

5 Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἡ πλεθ-
ρῶσι, διότι οἶκος παραπι-
κραίνων ἐστὶ, καὶ γινώσκονται ὅτι
προφῆτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν.

6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ
φοβηθῇς αὐτούς, μηδὲ ἐκθῇς

ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι·
παροισήσῃς, καὶ ἐπισυρτήσονται
ἐπὶ σὲ κύκλω, καὶ ἐν μέσῳ σκορ-
πίων σὺ κατοικεῖς· τὰς λόγους
αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ
προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκθῇς, δι-
ότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ.

7 Καὶ λαλήσεις τὰς λόγους
με πρὸς αὐτούς, ἐὰν ἄρα ἀκού-
σωσιν ἡ πλεθρῶσιν, ὅτι οἶκος
παραπικραίνων ἐστὶ.

8 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκου
ἔτι λαλῶντος πρὸς σέ, μὴ γίνῃς
παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος
ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ σό-
μα σε, καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί
σοι.

9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδὼ χεῖρ ἐκ-
τεταμένη πρὸς μέ, καὶ ἐν αὐτῇ
κεφαλὴς βιβλίου.

10 Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώ-
πιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γε-
γραμμένα τὰ ἐμπροσθεν καὶ τὰ
ὀπίσω· καὶ ἐγγέγραπτο θρῆνος καὶ
μέλος καὶ βλαῖ.

11 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Τίε
ἀνθρώπε, κατάφαγε τὴν κε-
φαλίδαν ταύτην, καὶ πορεύθητι
καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

2 Καὶ διήνοιξε τὸ σῶμα μου,
καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἶπε πρὸς μέ, Τίε ἀν-
θρώπε, τὸ σῶμα σε φά-
γεται, καὶ ἡ κοιλία σε πλησ-
θήσεται τὴν κεφαλίδαν ταύτης

7· δεδομένης εἰς σέ· καὶ ἔφαγον αὐτήν, καὶ ἐγένετο ἐν τῷ σώματί μου, ὡς μέλι γλυκάζον.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Τίε ἀνθρώπου, βαδίζε καὶ εἰσελθε πρὸς τὸ οἶκον τῷ Ἰσραὴλ, καὶ λάλησον τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτούς.

5 Διότι ἐπὶ πρὸς λαὸν βαδύ-
γλωσσον σὺ ἐξαποσέλλη πρὸς τὸ οἶκον τῷ Ἰσραὴλ.

6 Οὐδὲ πρὸς λαὸς πολλὰς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους, καὶ ἐξαιρέτως τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν ἐκ ἀκήσῃ τὰς λόγους· καὶ εἰ πρὸς τοιαύτους ἐξαπέσειλά σε, ἔτοι ἀν εἰσῆκασάν σε.

7 Ὁ δὲ οἶκος τῷ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσωσιν εἰσακῆσάί σου, διότι ἐβέλονται εἰσακῆν μου, ὅτι ὡς ὁ οἶκος τῷ Ἰσραὴλ φιλόνηκοί εἰσι καὶ σκληροκαρδιοί.

8 Καὶ ἰδὼς δίδωκα τὸ πρὸς-
ωπὸν σου, δυνατόν κατέναντι τῷ προσώπῳ αὐτῶν, καὶ τὸ νύ-
κός σου κατισχύσω κατέναντι τῷ νύκτος αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται διαπαντὸς κρα-
ταιότερον πέτρας· μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ πλοηθῇς ἀπὸ προσώπων αὐτῶν, διότι οἶκος τῷ παραπικραίνων ἐγί.

10 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Τίε ἀνθρώπου, πάντας τὰς λόγους ἔς λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τὴν καρδίαν σε, καὶ τοῖς ὡσί-

σε ἔκκε.

11 Καὶ βαδίζε, εἰσελθε εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν πρὸς τὰς υἱὰς τῆς λαοῦ σε, καὶ λαλήσεις πρὸς αὐτάς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτάς, Ταῦτα λέγει Κύριος, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι.

12 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤνεσα κατόπισθέν μου φωνὴν σεισμῶ μεγάλου, εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τῶ τόπου αὐτῶ.

13 Καὶ ἰδὼν φωνὴν τὴν περὶ-
γών των ζώων περιουσιζομένων ἑτέρα πρὸς τὴν ἑτέραν, καὶ φωνὴ τὴν τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τῶν σεισμῶ.

14 Καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐπορεύθην ἐν ἀρμῇ τῷ πνεύματός μου, καὶ χεῖρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμέ κραταιά.

15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὴν αἰχ-
μαλωσίαν μετέωρος, καὶ περι-
ῆλθον τὰς κατοικῶντας ἐπὶ τῇ ποταμῷ τῷ Χοβὰρ τὰς ὄντας ἐκεῖ· καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἐπὶ ἡμέρας, ἀναστροφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἐπὶ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

17 Τίε ἀνθρώπου, σκοποῦ δέ-
δωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκήσῃ ἐκ σώματός μου λόγον, καὶ διακελήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ.

18 Ἐν τῷ λέγειν μου τῷ ἀ-
νόμῳ, θανάτῳ θανατωθήσῃ.

καὶ οὐ διεγείλω αὐτῷ τὴ διασει-
λασθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποσρέφαι
ἀπὸ τῶ ὁδῶν αὐτῆς, ἵνα ζῆσαι
αὐτόν· ὁ ἀνόμῳ ἐκείνῳ τῇ
ἀδικίᾳ αὐτῆς ἀποθανεῖται, καὶ
τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκ τῆ χειρός σου
ἐκζητήσω.

19 Καὶ σὺ ἐὰν διασεύλῃ τῷ
ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποσρέφῃ ἀπὸ τῆ
ἀνομίας αὐτῆς, καὶ ἀπὸ τῆ ὁδοῦ
αὐτῆς, ὁ ἀνόμῳ ἐκείνῳ ἐν τῇ
ἀδικίᾳ αὐτῆς ἀποθανεῖται, καὶ
σὺ τὴ ψυχὴν σε ῥύσῃ.

20 Καὶ ἐν τῷ ἀποσρέφειν δί-
καιον ἀπὸ τῆ δικαιοσύνης αὐτῆς,
καὶ ποιήσῃ παράπτωμα, καὶ δώσω
τὴ βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτῆς,
αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι ἐ διε-
σεύλω αὐτῷ· καὶ ἐν ταῖς ἀμαρ-
τίαις αὐτῆς ἀποθανεῖται, διότι
ἐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύ-
ναι αὐτῆς, καὶ τὸ αἷμα αὐτῆς ἐκ
τῆ χειρός σε ἐκζητήσω.

21 Σὺ δὲ ἐὰν διασεύλῃ τῷ δι-
καίῳ τὴ μὴ ἀμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς
μὴ ἀμαρτή, ὁ δίκαιος ζωὴν ζή-
σεται, ὅτι διεσεύλω αὐτῷ, καὶ
σὺ τὴν σεαυτῆς ψυχὴν ῥύσῃ.

22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ
Κυρίου· καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἀνα-
στηθι, καὶ ἐξέλθε εἰς τὸ πεδίον,
καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ.

22 Καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον
πρὸς τὸ πεδίον· καὶ ἰδὼν ἐκεῖ
δοξα Κυρίου εἰσῆκει, καθὼς ἡ
δοξα, καὶ καθὼς ἡ δοξα Κυ-

ρίου, ἣν ἶδον ἐπὶ τῷ ποταμῷ τῷ
Χοβάρ· καὶ ὠπλήω ἐπὶ πρόσω-
πόν μου.

24 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦ-
μα, καὶ ἔστη με ἐπὶ τὰς πόδας
μου, καὶ ἐλάλησε πρὸς μὲ, καὶ εἶ-
πέ μοι, Εἰσελθε, καὶ ἐγκλείσ-
θῃς ἐν μέσῳ τῶ οἴκου σου.

25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδὼν
δίδονται ἐπὶ σέ δεισμοὶ, καὶ θή-
σονται σε ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐ μὴ
ἐξέλθῃς ἐκ μέσῃ αὐτῶν.

26 Καὶ τὴ γλῶσσαν σε συν-
δήσω, καὶ ἀποκωφωθήσῃ, καὶ ἐκ
ἴσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχον-
τα, διότι οἶκός σου παραπικραί-
νων ἐστίν.

27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς
σέ, ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἐρεῖς
πρὸς αὐτὰς, Ταδε λέγει Κύ-
ριός, Ὁ ἀκούων ἀκούτω, καὶ ὁ
ἀπειθῶν ἀπειθεῖτω, διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστίν.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε
σεαυτῷ πλίνθιν, καὶ θή-
σεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου,
καὶ διαγράψῃς ἐπ' αὐτὴν πόλιν
καὶ Ἱερουσαλὴμ.

2 Καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περι-
οχὴν, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐ-
τὴν προμαχῶνας, καὶ περιβα-
λεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, καὶ δώ-
σεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς, καὶ
τάξεις τὰς βελοφόρους κύκλῳ.

3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τῇ-

γανον σιδηρεν, κ' θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηρεν ἀναμέσον σε κ' ἀναμέσον τ' πόλεως, κ' ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτήν, κ' ἔσαι ἐν συγκλεισμῷ, κ' συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐστι τῆτο τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ.

4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σε τὸ ἀριστερόν, κ' θήσεις τὰς ἀδικίας ἔοικε Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτῆ, κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὥς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτῆ, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐγὼ δέωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἐννεήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, κ' λήψῃ τὰς ἀδικίας ἔοικε Ἰσραὴλ.

6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα, κ' κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιόν, κ' λήψῃ τὰς ἀδικίας ἔοικε Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραι εἰς ἑνιαυτὸν τέθεικά σοι.

7 Καὶ εἰς τὸν συγκλεισμὸν Ἱερουσαλὴμ ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σε, καὶ τὸ βραχίονά σε στερεώσεις, κ' προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν.

8 Καὶ ἐγὼ ἰδὼ δέωκά ἐπὶ σὲ δεσμῶς, καὶ μὴ γραφῆς ἀπὸ τῆς πλευρῆς σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σε, ὥς ἔ συντελεσθῶσιν ἡμέραι ἔσθ' συγκλεισμῷ σε.

9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυ-

ρῆς, κ' κριθὰς, κ' κύαμον, καὶ φακὸν, κ' κέγχρον, κ' ὀλύραν, κ' ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἐν ὀσράκινον, κ' ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτας· καὶ κατὰ ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν, ὡς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τῇ πλευρῇ σε, ἐννεήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά.

10 Καὶ τὸ βρώμά σε φάγεσαι ἐν σαθμῷ, εἴκοσι σίκλεις τῇ ἡμέραν, ἀπὸ καιρῶ ἕως καιρῶ φάγεσαι αὐτά.

11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίνεις, κ' τὸ ἔκτον ἔσθ' ἀπὸ καιρῶ ἕως καιρῶ πίνεις.

12 Καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτά, ἐν βολβίτοις κόπρῃ ἀνθρωπίνῃς ἱκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

13 Καὶ ἱεῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἔσθ' Ἰσραὴλ, Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ ἔσθ' Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

14 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Θεὲ Ἰσραὴλ· εἰ ἡ ψυχὴ μου ἐ μεμιάσθαι ἐν ἀκαθαρσίᾳ, κ' θησιμαῖον κ' θηριάλωτον ἐ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μου ὥς ἔτι νῦν, ἔδ' ἐ εισελήλυθεν εἰς τὸ σῶμα μου πᾶν κρέας ἔωλον.

15 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἰδὲ δέωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τῶν βολβίτων τῶν ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τὰς ἄρτας σε ἐπ' αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τίς ἄνθρωπος, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω τήριγμα ἄρτε ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ φάγονται ἄρτον ἐν τᾷ θμῷ καὶ ἐν ἐνδοίᾳ, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίνονται·

17 Ὅπως ἐνδοὶς γίνονται ἄρτε καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθῇται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ ἐντακθῇσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ ῥομφαίαν· ὥξῃαν ὑπὲρ ξυρὸν κυρέως, κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξῃς αὐτήν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ σου, καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σου· καὶ λήψῃ ζυγὸν τᾷ θμῷ σου, καὶ διαστήσεις αὐτάς.

2 Τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μίση τῇ πόλει κατὰ τὴν πληρώσειν τῶν ἡμερῶν· σὺ γὰρ κλησῇς· καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μίσῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον διασκορπίεις ἐν πνεύματι· καὶ μάχαιραν ἐκπενύσω ὀπίσω αὐτῶν.

3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγας ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ αὐτὰς τῇ ἀναβολῇ σου.

4 Καὶ ἐκ τῶν λήψῃ ἐτι, καὶ ῥίψεις αὐτὰς εἰς μύσους τῆς πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτάς

ἐν πυρὶ· ἐξ αὐτῆς ἔκλειψεται πῦρ· καὶ ἔρεις παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

5 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἀὐτὴ ἡ Ἱερουσαλὴμ, ἐν μίσῳ τῶν ἔθνων τίθεικα αὐτήν, καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας.

6 Καὶ ἔρεις τὰ δικαιώματά μου τῇ ἀνομίᾳ ἐκ τῶν ἔθνων, καὶ τὰ νόμιμά μου τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς· διότι τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου ἐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς.

7 Διατέτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἄνδ' ὦν ἡ ἀφορρὴ ὑμῶν ἐκ τῶν ἔθνων τῶν κύκλῳ ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις μου ἐκ ἐπορεύητε, καὶ τὰ δικαιώματά μου ἐκ ἐποίησατε, ἀλλ' ὥθι κατὰ τὰ δικαιώματα τῶν ἔθνων τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ ποιοῦντες,

8 Διατέτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ποιήσω ἐν μίσῳ σε κρίμα ἐνώπιον τῶν ἔθνων.

9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ὅ οὐ ποιοῦντες, καὶ ὅ οὐ ποιοῦντες ὅμοια αὐτοῖς· ἐτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματα σου.

10 Διατέτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μίσῳ σου, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπίω πάντας τὰς καταλοιπὰς σου εἰς πάντα ἀνεμὸν.

11 Διατῆτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἥ μὴν αὐθ' ὦν τὰ ἄγιά μὲ ἐμίανας ἐν πάσι τοῖς βδελύγμασί σου, καὶ γὰρ ἀπόσωμαί σε, οὐ φείσεται μὲ ὁ ὀφθαλμός, καὶ γὰρ ἐκ ἐλεήσω.

12 Τὸ τέταρτόν σε ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτόν σε ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σε, καὶ τὸ τέταρτόν σε εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτὲς, καὶ τὸ τέταρτόν σε ἐν ῥομφαίᾳ πεισῶνται κύκλω σε, καὶ μάχαιραν ἐκκινῶσω ὀπίσω αὐτῶν.

13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός μου, καὶ ἡ ὀργή μου ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μου, ἐν τῷ συντελεῖσαι με τὴν ὀργὴν μου ἐπ' αὐτάς.

14 Καὶ θήσομαι σε εἰς ἔρημον, καὶ τὰς θυγατέρας σε κύκλω σε ἐνώπιον πάντος διουδενόντος.

15 Καὶ ἔσῃ στυακτὴ καὶ θαλαῖσῃ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλω σε, ἐν τῷ ποιῆσαι με ἐν σαὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμῷ μου· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

16 Καὶ ἐν τῷ ἀπογεῖλαι με βολίδας ἔ' λιμὲ ἐπ' αὐτάς, καὶ ἔσονται εἰς ἐκλειψιν, καὶ συντρίψω στήριγμα ἄρτε σε.

17 Καὶ ἐξαποσελῶ ἐπὶ σὲ λιμόν καὶ θηρία πονηρά, καὶ

τιμωρήσομαι σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελύσονται ἐπὶ σὲ, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. 5'. 6.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίῳ

2. Τῇ

πρόσωπ

ραῖ,

αὐτὰ,

3 Καὶ

ἀνέσας

λέγει Κ

βανοῖς,

νάπαις,

ὕμᾱς ῥο

θήσεται

4. Κε

θυσιασ

μένη ὑμ

ματίας

λων ὑμῶν,

5. Καὶ

διασκορπιῶ τὰ ὄσα

ὑμῶν κύκλω τῶν θυσιασθρίων

ὑμῶν,

6. Καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ

ὑμῶν· αἱ πόλεις ἐξηρημωθή

σονται, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανι

σθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ

τὰ θυσιασθρία ὑμῶν, καὶ συν

τριβήσονται τὰ εἰδωλα ὑμῶν,

καὶ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν·

7. Καὶ πεισῶνται τραυματίαι

ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεται,

ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζόμενοι ἐκ ρομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις,

9 Καὶ μνησθήσονται μὲ οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ἡχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ· ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορευέσθαι ἀπ' ἐμῆ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορεύεσθαι ὀπίσω τ' ἐπίηδευμάτων αὐτῶν· καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

10 Καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ πωδὶ, καὶ εἰπὸν, Εὐγε εὐγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραὴλ· ἐν ρομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσόνται.

12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ρομφαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει· καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται· καὶ συντελέσω ἢ ὀργὴν μὲ ἐπ' αὐτάς.

13 Καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τὰς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τ' εἰδῶλων ὑμῶν κύκλῳ τ' θυσιαστηρίων ὑμῶν, ἐπὶ πάντα βεβὺν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω δένδρε συσκία, οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὁσμήν

εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

14 Καὶ ἐκτενῶ ἢ χεῖρά μὲ ἐπ' αὐτάς, καὶ θήσομαι ἢ γῆν εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τ' ἐρήμου Δεβλαδὰ ἐκ πάσης τ' κατοικεσίας αὐτῶν· ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνδρώπῃ ἐκόν, Τάδε λέγει Κύριος, Τῇ γῇ ἣ Ἰσραὴλ πέρας ἦκει, τὸ πέρας ἦκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πτέρυγας τ' γῆς.

3 Ἦκει τὸ πέρας ἐπὶ σὲ

7 Τὸν κατοικῆντα τὴν γῆν· ἦκει ὁ καιρὸς, ἤλθικεν ἡ ἡμέρα, σὺ μετὰ θορύβου, ἐδὲ μετὰ ὀδόνων.

8 Νῦν ἐγγύθει ἐκχεῖν τὴν ὀργὴν μὲ ἐπὶ σὲ, καὶ συντελέσω τὸν θυμὸν μὲ ἐν σοί, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σε, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ

9 Πάντα τὰ βδελύγματά σε, οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μὲ, ἐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς ὁδὸς σε ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σε ἐν μέσῳ σε ἵσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ τύπλων.

7 Νῦν τὸ πέρας πρὸς σὲ, καὶ ἀποσελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκδικήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς σε, καὶ δώσω

ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματα
σε,

4 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός
με, ἐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν
ὁδὸν σε ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ
βδελύγματα σὲ ἐν μέσῳ σε
ἔσται, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ
Κύριος.

5 Διότι τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδὲ τὸ πῦρας ἦκε.

10 Ἰδὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου· εἰ
καὶ ἡ ῥάβδος ἦν θῆκεν,

11 Ἡ ὕβρις ἐξάνεστη, καὶ
συντρίψε σήριγμα ἀνόμῃ, καὶ
οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ μετὰ
σπαθῆς.

12 Ἦκει ὁ καιρὸς, ἰδὲ ἡ ἡ-
μέρα· ὁ κλῶμενος μὴ χαιρέτω,
καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηκεῖτω·

13 Διότι ὁ κτῶμενος πρὸς τὸ
πωλῶντα ἔκτετι μὴ ἐπιστρέψῃ,
καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς
αὐτῆς οὐ κρατήσῃ.

14 Σαλπίζατε ἐν σάλπιγι,
καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα.

15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ
ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνα-
τος ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν
ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ, τὰς δ' ἐν
τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος
συντελέσει.

16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ
ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ
ἔσονται ἐπὶ τὸ ὄρεον· καὶ πάντας
ἀποκτενῶ, ἕκασον ἐν ταῖς ἀδι-
κίαις αὐτῶν.

17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθή-
σονται, καὶ πάντες μαρὸι μο-
λυνθήσονται ὕγρασι.

18 Καὶ περιζώσονται σάκ-
κας, καὶ καλύψει αὐτὰς θάμ-
νος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον
αἰσχύνῃ ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐπὶ
πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρω-
μα.

19 Τὸ ἀ-
φήσεται ἐν
τὸ χρυσοῖον
σεται· αἱ δ'
ἐμπλησθῶσ
τῶν οὐ μὴ
βάσανος τ
εἴνετο.

20 Ἐκλε-
περηφανίαν
εἰκόνας τ β
ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἔνεκεν τῆ-
τε δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς
ἀναθαρσίαν.

21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς
χεῖρας ἀλλοτρίων, ἃ διαρπά-
σαι αὐτὰ, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς
γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βεβηλώσουσιν
αὐτά.

22 Καὶ ἀποσρέψω τὸ πρόσ-
ωπόν με ἀπ' αὐτῶν, καὶ μιανῶσι
τὸ ἐπισκοπὴν με, καὶ εἰσελεύ-
σονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως,
καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά.

23 Καὶ ποιήσουσι φυρμόν·
διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ
ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας.

24 Καὶ ἀπογρέψω τὸ φρύγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μισανθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν.

25 Καὶ ἐξίλασμός ἦξει, καὶ ζητήσει εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσται.

26 Οὐαὶ ἐπὶ ὑαὶ ἔσαι· καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσαι· καὶ ζητηθήσεται ὁρασις ἐκ προφῆτε, καὶ νόμος ἀπολείται ἐξ ἱερέως, καὶ βελὴ ἐκ πρεσβυτέρων.

27 Ἀρχῶν ἐνδύσεται ἀφανισμόν, καὶ αἱ χεῖρες τῶ λαοῦ ἔγῃ παραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδούς αὐτῶν ποιήσω αὐτοῖς, καὶ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτούς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ή. 8.

ΚΑΙ ἰγένετο ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί, πέμπτῃ ἡ μηνὸς, ἐγὼ ἐκαθάμην ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ πρεσβύτεροι Ἰούδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μου· καὶ ἰγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου.

2 Καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ ὁμοίωμα ἀνδρὸς, ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ καὶ ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ ὑπεράνω αὐτοῦ ὡς ὁρασις ἡλέκτερος.

3 Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς, καὶ ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς μου, καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦ-

μα ἀναμίσειν τὴν γῆν καὶ ἀναμίσειν τὴν ἑβρανὴν, καὶ ἤγαγέ με εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐν ὁράσει Θεοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως τῆς βλεψέως εἰς Βορρᾶν, ἣ ἦν ἡ σήλη τῆς πτωμένους,

4 Καὶ ἰδὲ ἦν ἐκεῖ δόξα Κυρίου Θεοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὴν ὁρασίν ἣν ἶδον ἐν τῷ πρεδῶ.

5 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τίτ' ἀνθρώπων, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σε πρὸς Βορρᾶν· καὶ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἰδὲ ἀπὸ Βορρᾶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὴν πρὸς ἀνατολὰς.

6 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τίτ' ἀνθρώπων, ἰώρακας τί ἔσθι ποιῶσιν; ἀνομίας μεγάλας ποιῶσιν ὥστε ἄπιχεςθαι ἀπὸ τῆς ἀγίας μου· καὶ ἐτι ὄψει ἀνομίας μείζοντας.

7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς αὐλῆς.

8 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τίτ' ἀνθρώπων, ὀρυξόν· καὶ ὠρυξα, καὶ ἰδὲ θύρα.

9 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Εἰσελθε, καὶ ἴδε τὰς ἀνομίας, αἷς ἔσθι ποιῶσιν ὥδε.

10 Καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ μάταια βδελύγματα, καὶ πάντα τὰ εἰδῶλα οἴκου Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτούς κύκλῳ.

11 Καὶ ἐβδόμηκοντα ἄνδρες

ἐκ τῶ πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ,
καὶ Ἰεχονίας ὁ υἱὸς Σαφαὶν ἐν μέ-
σῳ αὐτῶν εἰσήκει πρὸ προσ-
ώπου αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμια-
τήριον αὐτῷ εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ,
καὶ ἡ ἀτμίς ἔσθυσματός
ἀνέβαινε.

12 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἐώ-
ρακας υἱὲ ἀνθρώπων, ἃ οἱ πρεσ-
βύτεροι οἴκου Ἰσραὴλ ποιεῖσιν,
ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ
κρυπτῷ αὐτῶν, διότι εἶπαν,
Οὐχ ὄρα ὁ Κύριος, ἐγκαταλέ-
λοιπε Κύριος τὸ γῆν.

13 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἔτι
ὄψῃ ἀνομίας μέζονας ἢς ἔτοι
ποιῇσι.

14 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τῆς πυλῆς οἴκου Κυρίου
καὶ βλέψεως πρὸς Βορρᾶν· καὶ
ἰδὼ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι
θρηνησάσαι τὸ Θαμμέζ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τίς
ἀνθρώπων ἑώρακας, καὶ ἔτι ὄψῃ
ἐπιτηδεύματα μέζονα τούτων.

16 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν
αὐλὴν οἴκου Κυρίου καὶ ἰσωτέραν,
καὶ ἐπὶ τῶ προθύρῳ ἔσταθον Κυ-
ρίως ἀναμέσον τῆς αἰλᾶς, καὶ ἀνα-
μέσον ἔσθυσιασθρίων, ὡς εἴκοσι
ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς
τὸ ναὸν ἔσθυσαν Κυρίως, καὶ τὰ πρόσ-
ωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ ἔτοι
προσκυνῶσι τῷ ἡλίῳ.

17 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἐώ-
ρακας υἱὲ ἀνθρώπων· μὴ μι-

κρὰ τῷ οἴκῳ Ἰδὼ τὰ ποιεῖν
τὰς ἀνομίας ἃς πεποιθήκασιν

ὁ
α
κ

μ
ο

]

Ἰ
λ
τ

τ

α
τ

ε

κ

δ

φ

ε

θ

3 Καὶ δόξα Θεοῦ ἔσθυσαν Ἰσραὴλ
ἀνέβη ἀπὸ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, ἡ ἔστα
ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὸ αἶθριον τῶ
οἴκου· καὶ ἐκάλεσε τὸν ἄνδρα τὸν
ἐνδεδυκότα τὴν ποδήρη, ὃς εἶχεν
ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ τὴν ζώ-
νην,

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Δί-
ελθε μέσον Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς
σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τῶν ἀν-
δρῶν καὶ κατασεναζόντων καὶ τῶν
καθιδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς

ανομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῶν.

5 Καὶ τότε οἱ εἶπεν ἀκούοντές μου, Πορεύεσθε ὀπίσω αὐτῶν εἰς τὸ πῶλιν, καὶ κήψετε, καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε.

6 Πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νύμφα καὶ γυναῖκα ἀποκτείνετε εἰς ἑξάλειψιν· ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οἷς ἐστὶ τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίστητε ἀπὸ τοῦ ἁγίου μου ἄρξασθε· καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τοῦ ἀνδρῶν τοῦ πρεσβυτέρων οἱ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Μιᾶνατε τὸν οἶκον, καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι, καὶ κήψετε.

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπῳ αὐτῶν, καὶ ὥπλω ἐπὶ πρὸς ὁπλόν μου, καὶ ἀνέβόησα, καὶ εἶπα, Οἱ μοι Κύριε, ἑξάλειψαι σὺ τὰς καταλοιπὰς τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸ θυμὸν σε ἐπὶ Ἱερουσαλήμ·

9 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰδὰ μεμεγαλυνταὶ σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας, ὅτι εἶπαν, Ἐγκατέλιπε Κύριος τὴν γῆν, καὶ ἐφορᾷ ὁ Κύριος.

10 Καὶ οὐ φείσεται με ὁ ὀφθαλμός, καὶ μὴ ἐλεήσω, τὰς

ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα.

11 Καὶ ἰδὼν ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὸ ποδήρη, καὶ ἰζωσμένος τῇ ζώνῃ καὶ ὀσφύν αὐτῶν, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων, Πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

Κεφ. ι'. 10.

ΚΑΙ ἰδὼν, καὶ ἰδὼν ἐπάνω τῷ ἱματίῳ τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τοῦ χειρεδῖμ, ὡς λίθος σαρφείρας ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν.

2 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκόμενον τὸν γόλην, Εἰσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν ὑποκάτω τοῦ χειρεδῖμ, καὶ πλησον τὰς θράκας τοῦ ἀνδράκων πυρὸς ἐκ μέσου τοῦ χειρεδῖμ, καὶ διασκορπίσον ἐπὶ τὸ πῶλιν· καὶ ἐπληθύνει ἡ ἐνώπιον ἐμῶν.

3 Καὶ τὰ χειρεδῖμ εἰσῆκε ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἐπλησσε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

4 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δοῦλα Κυρίου ἀπὸ τοῦ χειρεδῖμ εἰς τὸ αἶθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἐπλησσε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη· καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τοῦ δόξης Κυρίου.

5 Καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν χειρεδῖμ ἤκούετο ὡς τὴν αὐλῆς τὴν ἐξωτέραν, ὡς φωνὴ τοῦ θαλάσσης λαλοῦντος.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐν-

διδυκάτι ἢ γολὴν ἢ ἀγίαν, λίγυν, λάβε πῦρ ἐκ μέσῃ τῶν τροχῶν ἐκ μέσῃ τῇ χειρῶν, καὶ ἐσηλῆθε καὶ ἐση ἐχόμενος τῶν τροχῶν.

7 Καὶ ἐξέτεινε ἡ χεὶρ αὐτῆς εἰς μέσον ἑ ὡυρὸς ἑ ὄντος εἰς μέσον τῇ χειρῶν, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας ἑ ἐνδε-
δυκότες ἢ γολὴν ἢ ἀγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε.

3 Καὶ ἶδον τὰ χειρῶν ὁμοίωμα ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῇ πτέρυγῶν αὐτῶν.

9 Καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ τροχοὶ τέσσαρες εἰσῆκεισαν ἐχόμενοι τῇ χειρῶν· τροχὸς εἰς ἐχόμενος χερσὶ ἐνός· καὶ ἡ ὄψις τῇ τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἀνδρακῶν.

10 Καὶ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἐν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ἡ τροχὸς ἐν μέσῃ τροχῶν.

11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, καὶ ἐπέσρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ· ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ καὶ ἐπέσρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ.

12 Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλῶν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς.

13 Τοῖς δὲ τροχοῖς τέτοις ἐπεκλήθη Γεργίλ ἀκούοντές μου.

15 Καὶ πὰ χειρῶν ἦσαν τὰ τοῦ ζῶντος ὃ ἶδον ἐπὶ ἑ ποταμῶν ἑ Χοβαρ.

16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χειρῶν, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ ἔτοι ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξέρχῃ τὰ χειρῶν τὰς πτέρυγας αὐτῶν τὰ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τῆ γῆς, καὶ ἐπέσρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.

17 Ἐν τῷ ἐξέρχῃ αὐτὰ, εἰσῆκεισαν· καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν· διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

18 Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ ἑ οἴκου, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χειρῶν.

19 Καὶ ἀνέλαβον τὰ χειρῶν τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τῆ γῆς ἐνώπιον ἐμῶν· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆ πύλης οἴκου Κυρίου τῆς ἀπέναντι, καὶ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.

20 Τὸ τοῦ ζῶντος ἐστὶν ὃ ἶδον ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποταμῶν ἑ Χοβαρ, καὶ ἔγνω ὅτι χειρῶν ἐστὶ.

21 Τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνὶ, καὶ ὁκτώ πτέρυγες τῷ ἐνὶ,

καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων
ὑποκάτω τῆς ὀπίσθου αὐ-
τῶν.

22 Καὶ ὁμοίως τῇ προσ-
ώπῳ αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσ-
ωπα εἰν ἃ ἶδον ὑποκάτω τῆς
δόξης τῆς Θεῆς Ἰσραὴλ ἐπὶ τῇ
ποταμῷ τῇ Χοβάρ· καὶ αὐτὰ
ἔκασον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν
ἐπορεύοντο.

Κεφ. 12. 11.

ΚΑΙ ἀνέλαβε με πνεῦμα,
καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν ὄψιν
τῆς οἴκου Κυρίου τῇ κατέναντι, τῇ
βλέψαν κατὰ ἀνατολάς· καὶ
ἶδον ἐπὶ τῇ προθύρῳ τῇ πύλης
ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες· καὶ
ἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν
τὸν υἱὸν Ἐξερ, καὶ Φαλτίαν τὸν υἱὸν
Βαναίου, τὰς ἀφηγυμένους τῇ
λαῷ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με,
Τίτε ἄνθρωποι, οἱ τοὶ οἱ ἄνδρες οἱ
λογιζόμενοι μάταια καὶ βλεψύ-
μενοι βελὴν πονηρὰν ἐν τῇ
πόλει ταύτῃ·

3 Οἱ λέγοντες, Οὐχὶ προσ-
φάτως ὑποδόμνυται αἱ οἰκίαι;
αὕτη ἐστὶν ἡ ὁλότης, ἡμεῖς δὲ τὰ
κρέα.

4 Διατῆτο προφῆτευσον ἐπὶ
αὐτοὺς, προφῆτευσον υἱὲ ἀν-
θρώπου.

5 Καὶ ἔπαισεν ἐπὶ ἐμὲ πνεῦ-
μα Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς με,
Λέγει, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐ-

τως εἶπατε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ
τὰ διαβόλια τῶ πνεύματος ὑ-
μῶν ἐγὼ ἐπίσταμαι.

6 Ἐπληθύνετε νεκρὰς ὑμῶν
ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐνεπλη-
σατε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τραυμα-
τιῶν.

7 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Τὰς νεκρὰς ὑμῶν ἔς ἐπα-
τάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, οἱ τοὶ
εἰσι τὰ κρέα, αὕτη δὲ ἡ ὁλότης
ἐστὶν, καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσης
αὐτῆς.

8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ
ρομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς, λέ-
γει Κύριος.

9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσης
αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς
χεῖρας ἀλλοτρίων, καὶ ποιήσω ἐν
ὑμῖν κρίματα.

10 Ἐν ρομφαίᾳ πεσεῖσθε,
ἐπὶ τῇ ὁρῇ τῇ Ἰσραὴλ κρινῶ
ὑμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ
Κύριος.

13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προ-
φητεύειν με, καὶ Φαλτίας ὁ υἱὸς
Βαναίου ἀπέθανε· καὶ πίπῃ ἐπὶ
πρόσωπόν μου, καὶ ἀνέβόσθη
φωνὴ μεγάλη, καὶ εἶπα, Οἶμοι
οἶμοι Κύριε, εἰς συνέλειαν ποι-
εῖς σὺ τῆς καταλοῖπης τῆς Ἰσ-
ραὴλ;

14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

15 Τίτε ἄνθρωποι, οἱ ἀδελφοί
σε καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωτίας

σε καὶ πᾶς ὁ οἶκος τῆ Ἰσραὴλ συντετέλεσται, οἷς εἶπαν αὐτοῖς οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ, Μακρὰν ἀπέχεται ἀπὸ Ἐ Κυρίου, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κληρονομίαν.

16 Διατέτο εἰπὼν, Τάδε λέγει Κύριος, Ὅτι ἀπώσομαι αὐτὰς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ διασκοπιῶ αὐτὰς εἰς πᾶσαν γῆν, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς ἀγίασμα μικρὸν ἐν ταῖς χώραις οὗ ἐὰν εἰσέλθωσιν ἐκεῖ.

17 Διατέτο εἰπὼν, Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ εἰσδέξομαι αὐτὰς ἐκ τῶ ἔθνων, καὶ συναῶ αὐτὰς ἐκ τῶ χωρῶν οὗ διέσπειρα αὐτὰς ἐν αὐταῖς· καὶ δώσω αὐτοῖς ἡ γῆν Ἐ Ἰσραὴλ.

18 Καὶ εἰσελεύσονται ἐκεῖ, καὶ ἐξαῖσι πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῆς, καὶ πᾶσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς ἐξ αὐτῆς.

19 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν ἑτέραν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐκσπάσω ἡ καρδίαν ἡ λιθίνην ἐκ τῆ σαρκὸς αὐτῶν, καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν σαρκίνην.

20 Ὅπως ἐν τοῖς προσάγμασί μου πορεύονται, καὶ τὰ δικαιώματά μου φυλάσσονται καὶ ποιῶσιν αὐτὰ, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

21 Καὶ εἰς ἡ καρδίαν τῆ βδελύ-

λυμάτων αὐτῶν καὶ τῶ ἀνομιῶν αὐτῶν, ὡς ἡ καρδία αὐτῶν ἐπορεύετο, τὰς ὁδὸς αὐτῶν εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν δίδωκα, λέγει Κύριος.

τι

τι

δι

υἱ

ἐν

ἔ

λεως.

24 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς τὴν αἰχμαλωσίαν ἐν ὁράσει ἐν πνεύματι Θεῷ· καὶ ἀνέβην ἀπὸ τῶ ὁράσεως ἧς ἶδον.

25 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὴν αἰχμαλωσίαν πάντας τὰς λόγους Ἐ Κυρίου ἃς ἔδειξέ μοι.

Κεφ. 16. 12.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων, Τίτε ἀνδρώπῃ, ἐν μέσῳ τῶ ἀδικιῶν αὐτῶν σὺ κατοικεῖς, οἱ ἔχουσιν ὀφθαλμοὺς τῶ βλέπειν, καὶ οὐ βλέπῃσι, καὶ ὦτα ἔχουσιν Ἐ ἀκέειν, καὶ ἐκ ἀκούει, διότι οἱ καταπιπραίνων ἐστὶ.

3 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνδρώπῃ ποιήσον σεαυτῷ σκευὴ αἰχμαλωσίας ἡμέρας ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αἰχμαλωτευθήσῃ ἐκ Ἐ τότε σου εἰς ἕτερον τόπον ἐνώπιον

αὐτῶν, ὅπως ἴδωσι διότι οἶκος
παραπικραίνων ἐστίν.

4 Καὶ ἐξοίσῃς τὰ σκεύη σου
σκεύη αἰχμαλωσίας ἡμέρας
κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ σὺ
ἐξελεύσῃς ἐσπέρας, ὡς ἐκπορεύε-
ται αἰχμάλωτ^ς ἐνώπιον αὐ-
τῶν.

5 Διόρυξον σεαυτῷ εἰς τὸ τοί-
χον, καὶ διεξελεύσῃς δι' αὐτῆς

6 Ἐνώπιον αὐτῶν ἐπ' ὧμων
ἀναληφθήσῃ, καὶ κεκρυμμέν^ς
ἐξελεύσῃ, τὸ πρόσωπόν σου
συγκαλύψεις, καὶ ἢ μὴ ἴδῃς τὴν
γῆν, διότι τέρας δέδωκά σε τῷ
οἴκῳ Ἰσραὴλ.

7 Καὶ ἐποίησα ἕτως κατὰ
πάντα ὅσα ἐνετείλατό μοι· καὶ
σκεύη ἐξήνεγκα αἰχμαλωσίας
ἡμέρας, καὶ ἐσπέρας διώρυξα
ἐμαυτῷ τὸ τοίχον, καὶ κεκρυμ-
μέν^ς ἐξῆλθον, ἐπ' ὧμων ἀνε-
λήφθην ἐνώπιον αὐτῶν.

8 Καὶ ἐγένετο λόγ^{ος} Κυρίου
τοπρῶτὶ πρὸς με, λέγων,

9 Τίς ἀνθρώπου, ἔκ εἶπαν
πρὸς σέ ὁ οἶκ^{ος} ὁ Ἰσραὴλ,
οἶκος ὁ παραπικραίνων, τί σὺ
ποιεῖς;

10 Εἰπὼν πρὸς αὐτὰς, Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ὁ ἄρχων
καὶ ὁ ἀφηγέμεν^{ος} ἐν Ἱερουσα-
λὴμ, καὶ παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ,
οἳ εἰσιν ἐν μίσῳ αὐτῶν,

11 Εἰπὼν, Ὅτι ἐγὼ τέρατα
ποιῶ, ὃν τρόπον ποιήκα, ἕ-

τως ἔσται αὐτῷ· ἐν μετοικεσίᾳ
καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσου-
ται.

12 Καὶ ὁ ἄρχων ἐν μίσῳ
αὐτῶν ἐπ' ὧμων ἀρδήσεται, καὶ
κεκρυμμένος ἐξελεύσεται διὰ τῶν
τοιχῶν, καὶ διορύξει ὃ ἐξελθεῖν
αὐτὸν δι' αὐτῆς, τὸ πρόσωπον
αὐτῆς συγκαλύψει, ὅπως μὴ
ὀραθῇ ὀφθαλμῷ, καὶ αὐτὸς τὴν
γῆν ἔκ ὄψεται.

13 Καὶ ἐκπετάσω τὸ δίκτυόν
με ἐπ' αὐτὸν, καὶ συλληφθήσι-
ται ἐν τῇ περιοχῇ με, καὶ ἄξω
αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα εἰς γῆν
Χαλδαίων, καὶ αὐτὴν ἔκ ὄψε-
ται, καὶ ἐκεῖ τελευτήσει.

14 Καὶ πάντας τὰς κύκλῳ
αὐτῆς τὰς βοηθὰς αὐτῆς, καὶ
πάντας τοὺς ἀντιλαμβανο-
μένους αὐτῆς διασπερῶ εἰς πάντα
ἄνεμον, καὶ ῥομφαίαν ἐκκενώσω
ὀπίσω αὐτῶν.

15 Καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ
Κύρι^{ος}, ἐν τῷ διασκορπίσαι
με αὐτὰς ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ δι-
ασπερῶ αὐτὰς ἐν ταῖς χώραις.

16 Καὶ ὑπολείψομαι ἐξ αὐ-
τῶν ἄνδρας ἀριθμῷ ἐκ ῥομ-
φαίας, καὶ ἐκ λιμῆς, καὶ ἐκ θά-
νάτου, ὅπως ἐκδιηγῶνται πλά-
σας τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ὃ εἰσῆλθosan ἐκεῖ, καὶ
γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύρι^{ος}.

17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

18 Τίς ἀνθρώπου, ὃ ἄρτον σε μετὰ ὀδύνης φάγεσαι, καὶ τὸ ὕδωρ μετὰ βασιάνου καὶ θλίψεως πίσεις.

19 Καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸ λαὸν τῆ γῆς, Τάδε λέγει Κύριος τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι Ἰσραὴλ, τὸς ἄρτους αὐτῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμοῦ πίνονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσειβείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ κατοικέμεναι ἐξηρημωθήσονται, καὶ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν ἔσται, καὶ ἐπιγνώσειςθε διότι ἐγὼ Κύριος.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

22 Τίς ἀνθρώπου, τίς ἡ παραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τῇ γῆς ὅτι Ἰσραὴλ, λέγοντες, Μακρὰί αἱ ἡμέραι, ἀπέλωλεν ὅρασις;

23 Διατῆτο εἰπὸν πρὸς αὐτὸς, Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ἀποσρέψω τὴν παραβολὴν ταύτην, καὶ ἔκείτι μὴ εἰπῶσι τὴν παραβολὴν ταύτην οἶκος ὅτι Ἰσραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐτὸς, Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι, καὶ λόγος πάσης ὁράσεως.

24 Ὅτι ἔκ ἔσται ἔτι πᾶσα ὁρασις ψευδὴς, καὶ μαντευόμενος τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ.

25 Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω τὰς λόγους μου, λαλήσω καὶ ποιήσω, καὶ οὐ μὴ μὴκύνω ἔτι· ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ παραπικραίνων, λαλήσω λόγον καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

27 Τίς ἀνθρώπου, ἰδὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέγοντες λέγουσιν, Ἡ ὁρασις ἦν ἔτι ὁρᾶ, εἰς ἡμέρας πολλὰς, καὶ εἰς καιρὸς μακρὸς ἔτος προφητεύει.

28 Διατῆτο εἰπὸν πρὸς αὐτὸς, Τάδε λέγει Κύριος, ἔκ μὴ μὴκύνωσιν ἔκείτι πάντες οἱ λόγοι μου, ὅς ἐν λαλήσω λαλήσω καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

Κεφ. 14. 13.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Τίς ἀνθρώπου, προφήτευσον ἐπὶ τὰς προφῆτας ὅτι Ἰσραὴλ, καὶ προφητεύσεις, καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτὸς, Ἀκέσατε λόγον Κυρίου·

3 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ τοῖς προφητεύουσιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ τὸ καθόλου μὴ βλέπουσιν.

4 Ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρήμοις οἱ προφῆταί σε Ἰσραὴλ·

5 Οὐκ ἔσπασαν ἐν σερῶματι καὶ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τῶν

οἶκον τῷ Ἰσραὴλ· ἔκ ἀνέστησαν οἱ λέγοντες, Ἐν ἡμέρᾳ Κυρίου,

Ὁ βλέποντες ψευδῆ, μαντευόμενοι μάταια, οἱ λέγοντες, Λέγει Κύριος, καὶ Κύριος ἔκ ἀπέσταλκεν αὐτοὺς, καὶ ᾤρξαντο ἑαυτοῖς λόγον.

7 Οὐχὶ ὄρασιν ψευδῆ ἰωράκατε; καὶ μαντείας ματαιάς εἰρήκατε;

8 Καὶ διατέτο εἰπὼν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνθ' ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι, διατέτο ἰδὲ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ τὰς προφῆτας τὰς ὀρώντας ψευδῆ, καὶ τὰς ἀποφθεγγομένας μάταια· ἐν παιδείᾳ ἔλαβόν με ἔκ ἔσονται, ἔδῃ ἐν γραφῇ οἶκός Ἰσραὴλ ἔ γραφήσονται, καὶ εἰς τὴν γῆν ἔ Ἰσραὴλ ἔκ εἰσελεύσονται, καὶ γνώσονται, διότι ἐγὼ Κύριος.

10 Ἄνθ' ὧν ἐπλάνησαν τὸ λαὸν μου, λέγοντες, Εἰρήνη, καὶ ἔκ ἔστιν εἰρήνη· καὶ ἔτοιχοδομεῖ τοῖχον, καὶ αὐτοὶ ἀλείψουσιν αὐτόν, πεισῖται.

11 Εἰπὼν πρὸς τὰς ἀλείφοντας, Πεισῖται, καὶ ἔστιν ὑμεῖς κατακλύζων, καὶ δώσω λίθους πετρεβόλους εἰς τὰς ἰνδύμους αὐτῶν, καὶ πεισῶνται, καὶ πνεῦμα ἐξαίρων, καὶ ραγήσεται.

12 Καὶ ἰδὲ πῆλκεν ὁ τοῖχος, καὶ ἔκ ἔρυσεν πρὸς ὑμᾶς, Πᾶς ἔστιν ἡ ἀλοιφή ὑμῶν ἣν ἠλείψατε;

13 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ῥήξω πνεῦν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμῶν, καὶ ὑμεῖς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μου ἔσται· καὶ τὰς λίθους τὰς πετρεβόλους ἐν θυμῶν ἐπάξω εἰς συντέλειαν.

14 Καὶ κατασκάψω τὸ τοῖχος ὃν ἠλείψατε, καὶ πεισῖται· καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτοῦ, καὶ πεισῖται, καὶ συντελεσθήσεται μετ' ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσισθε διότι ἐγὼ Κύριος.

15 Καὶ συντελέσω τὸ θυμὸν μου ἐπὶ τὸ τοῖχος, καὶ ἐπὶ τὰς ἀλείφοντας αὐτόν, πεισῖται· καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Οὐκ ἔστιν ὁ τοῖχος, ἔδῃ οἱ ἀλείφοντες αὐτόν,

16 Προφῆται τῷ Ἰσραὴλ, οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ οἱ ὀρώντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ ἔκ ἔστιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.

17 Καὶ σὺ υἱὲς ἀνδρώπων, σήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς θυγατέρας τῶν λαῶν σου, τὰς προφητεύσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτάς,

18 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ ταῖς συρραπτῇ-

σαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάν-
τα ἀγκῶνα χειρὸς, καὶ ποιῶσαις
ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν
πάσης ἡλικίας, ὅς διασρέφεν
ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διεσφράφη-
σαν ὅ λαὸς μου· καὶ ψυχὰς πε-
ριποιῶντο.

19 Καὶ ἐβέβηλεν με πρὸς τὸ
λαόν μου, ἔνεκεν δρακὸς κριθῶν,
καὶ ἔνεκεν κλασμάτων ἄρτων, ὅς
ἀποκτεῖναι ψυχὰς ὥς ἔκ ἰδεῖ
ἀποθανεῖν, καὶ ὅς περιποιήσασθαι
ψυχὰς ὥς ἔκ ἰδεῖ ζῆσαι, ἐν τῷ
ἀποφθίγεισθαι ὑμᾶς λαῶν εἰσα-
κένον· μάταια ἀποφθίγματα.

20 Διατέτο τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ τὰ
προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' ἃ ὑ-
μεῖς ἐκεῖ συσρέφετε ψυχάς· καὶ
διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῆ βραχιό-
νων ὑμῶν, καὶ ἐξαποσελῶ τὰς
ψυχὰς ὥς ὑμεῖς ἐκσρέφετε τὰς
ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισ-
μόν.

21 Καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβό-
λαια ὑμῶν, καὶ ῥύσομαι τὸ λαόν
μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ ἔκ ἐτι
ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς
συσροφήν· καὶ ἐπιγνώσεσθε δι-
ότι ἐγὼ Κύριος.

22 Ἀνθ' ὧν διεσρέφετε καρ-
δίαν δικαίαν, καὶ ἐγὼ ἐ διεσρεφον
αὐτόν, καὶ ὅς κατισχυῶσαι χεῖρας
ἀνόμου τὸ καδόλου μὴ ἀπο-
σφίψαι ἀπὸ τῆ ὁδοῦ αὐτῆς τὴ πο-
νηρίας, καὶ ζῆσαι αὐτόν·

τ.
σ
μ
σ

]

'I
w

K

z

αι

κι

εξ

α:

καὶ

γ

πι

θ

κι

αι

ω

προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκρι-
θήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται
ἡ διάνοια αὐτῆς,

5 Ὅπως πηλαγίασῃ τὸν οἶκον
τῆς Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας
αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας
ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνδυμήμασιν
αὐτῶν.

6 Διατέτο εἰπὸν εἰς τὸ οἶκόν
τῆς Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος

Κύριος, Ἐπιστάφτε καὶ ἀπο-
γράψατε ἀπὸ τῆ ἐπιτηδευμάτων
ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσε-
βειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπισγράψατε τὰ
πρόσωπα ὑμῶν.

7 Διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος
ἐκ τῆ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν
προσηλύτων τῶν προσηλυτευόντων
ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλ-
λοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῆται
τὰ ἐνδυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν
καρδίαν αὐτοῦ, καὶ ἡ κόλασιν τῆ
ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσ-
ώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν
προφήτην τῷ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν
ἐν ἑμοί, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθή-
σομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν
αὐτῷ.

8 Καὶ σπρίῳ τὸ πρόσωπόν
μου ἐπὶ τῷ ἄνθρωπον ἐκείνον, καὶ
θήσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον καὶ εἰς
ἀφανισμόν, καὶ ἔξαρῶ αὐτὸν ἐκ
μέσης τῆ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

9 Καὶ ὁ προφήτης εἰς πλα-
νήση καὶ λαλήση, ἐγὼ Κύριος
πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεί-
νον, καὶ ἐκτενώ τῇ χειρὶ μου ἐπ'
αὐτὸν, καὶ ἀφανίσω αὐτὸν ἐκ μέ-
σης τῆ λαοῦ μου Ἰσραὴλ.

10 Καὶ λήφονται τῇ ἀδικίαν
αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀδικήμα τῷ
ἐπερωτῶντος, καὶ κατὰ τὸ ἀδί-
κημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσται.

11 Ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι
ὁ οἶκος τῆ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ

ἵνα μὴ μαιίνωνται ἔτι ἐν πάσι
τοῖς παραπλήμασιν αὐτῶν· καὶ
ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ
ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, λέγει
Κύριος.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

13 Τιεῖ ἄνθρώπου, γῆ ἢ εἰς
ἀμαρτή μοι τῷ παραπεισεῖν
παραπλήμα, καὶ ἐκτενώ τῇ χειρὶ
μου ἐπ' αὐτήν, καὶ συντρίψω αὐ-
τῆς στήριγμα ἄρτε, καὶ ἔξαπο-
σελῶ ἐκ αὐτῆς λιμὸν, καὶ ἔξαρῶ
ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη.

14 Καὶ εἰς ὧσιν οἱ τρεῖς
ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς,
Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰωβ, αὐτοὶ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθή-
σονται, λέγει Κύριος.

15 Ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ
ἐπάγω ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ τιμωρή-
σομαι αὐτήν, καὶ ἔσται εἰς ἀφα-
νισμόν, ἐκ ἔσται ὁ διοδεύων ἀπὸ
προσώπου τῆ θηρίων,

16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες ἔσται
ἐν μέσῳ αὐτῆς ὧσι, Ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγα-
τέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐ-
τοὶ μόνοι σωθήσονται, ἢ δὲ γῆ
ἔσται εἰς ὄλεθρον.

17 Ἡ καὶ ῥομφαίαν εἰς ἐπά-
γω ἐπὶ τῇ γῇ ἐκείνην, καὶ εἴπω,
Ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆ γῆς,
καὶ ἔξαρῶ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον καὶ
κτῆνος,

18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες ἔσται

ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱὸς
οὐδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ
μόνοι σωθήσονται.

19 Ἡ καὶ θάνατον ἐπαπο-
τείλλω ἐπὶ τῇ γῇ ἐκείνῃ, καὶ
ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτήν
ἐν αἵματι· ἔξολοθρεῦσαι ἐξ
αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,

20 Καὶ Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ
Ἰωβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ,
λέγει Κύριος, εἰάν υἱοὶ ἢ θυ-
γατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύ-
σονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

21 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἐάν
δὲ καὶ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις
με τὰς πονηρὰς, ῥομφαίαν, καὶ
λιμόν, καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ
θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, ἔξολοθρεῦσαι ἐξ αὐ-
τῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,

22 Καὶ ἰδὲ ὑπολειμμένοι
ἐν αὐτῇ, οἱ ἀνασσεσασμένοι αὐ-
τῆς, οἱ ἐξάγξουσιν ἐξ αὐτῆς υἱὸς
καὶ θυγατέρας, ἰδὲ ἐκπορεύονται
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς
ὁδούς αὐτῶν καὶ τὰ ἐνδυμήματα
αὐτῶν, καὶ μεταμεληθήσεσθε
ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ
ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν.

23 Καὶ παρακαλέσεσιν ὑ-
μᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδούς
αὐτῶν καὶ τὰ ἐνδυμήματα αὐ-
τῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ

φάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ ζηρῖσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτές.

8 Καὶ δώσω ἔ γῆν εἰς ἀφανισμόν, ἀνδ' ὧν παρέπεσον παρὰ πλώματι, λέγει Κύριος.

Κεφ. 15. 16.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Γίε ἀνθρώπων, διαμάρτυραι τῇ Ἰερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἔρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος τῇ Ἰερουσαλὴμ, Ἡ ῥίζα σε καὶ ἡ γένεσίς σε ἐκ γῆς Χαναάν· ὁ πατήρ σε Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σε Χετταία.

4 Καὶ ἡ γένεσίς σε ἐν ἡμέρᾳ ἐτέχθης, καὶ ἔδησας τὰς μαγὰς σε, καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐλίσσθης, καὶ ἐν ὕδατι καὶ ἐλίσσθης, καὶ ἐν σπαργάνοις καὶ ἐσπαρτανώθης,

5 Οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοί, ἔ ποιῆσαι σοὶ ἐν ἐκ πάντων τέτων, ἔ παθεῖν τι ἐπὶ σοί· καὶ ἀπερρίψης ἐπὶ πρόσωπόν σου τὸ πρὸς τὴν σκολιότητα καὶ ψυχῆς σε ἐν ἡμέρᾳ ἡ ἐτέχθης.

6 Καὶ διήλθον ἐπὶ σὲ, καὶ ἶδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου· καὶ εἶπά σοι, Ἐκ τῷ αἵματός σου ζῶ,

7 Πληθύνε, καθὼς ἡ ἀνατολὴ ἔ ἀγρὸν δέδωκά σε· καὶ ἐκπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης,

καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων· οἱ μαγοὶ σε ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θριξὶς σε ἀνέτειλε· σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονῆσα.

8 Καὶ διήλθον διὰ σῆ, καὶ ἶδον σε· καὶ ἶδὲ καιρὸς σε, καὶ καιρὸς καταλύνων· καὶ διέπτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκάλυψα ἔ ἀσχημοσύνην σε, καὶ ὤμοσά σοι· καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σῆ, λέγει Κύριος· καὶ ἐγένε μοι,

9 Καὶ ἔλασά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σῆ, καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ.

10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα, καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον· καὶ ἔζωσά σε βύσσω, καὶ περιέβαλόν σε τριχαπλῶ.

11 Καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλλια περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάδεμα περὶ ἔ τραχηλόν σου·

12 Καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτήρρά σου καὶ τροχίσκας ἐπὶ τὰ ὠτά σου, καὶ σέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου.

13 Καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβάλαιά σου βύσσινά, καὶ τριχαπλᾶ, καὶ ποικίλα, σεμίδαλιν καὶ ἐλαιὸν καὶ μέλι· ἔφαγες, καὶ ἐγένε καλὴ σφόδρα.

14 Καὶ ἐξῆλθέ σε ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου,

διότι συντετελεισμένον ἦν ἐν εὐ-
πρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ἣ ἔ-
ταξα ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος.

15 Κατεπεποίθεις ἐν τῷ κάλ-
λει σε, καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ
ὀνόματί σε, καὶ ἐξέχρας τὴν
πορνείαν σου ἐπὶ πάντα πάρ-
οδον·

16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶ ἱματίων
σε, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰδωλα
ράπτρα, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐ-
τά, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἔδῃ μὴ
γένῃται.

17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆ
καυχήσεώς σε ἐκ τῆ χρυσίᾳς
με καὶ ἐκ τῆ ἀργυρίᾳς με, ἐξ ὧν
ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ
εἰκόνας ἀρσενικὰς, καὶ ἐξεπόρ-
νευσας ἐν αὐταῖς.

18 Καὶ ἔλαβες τὸ ἱματισμὸν
τῆ ποικίλου σε, καὶ περιέβαλες
αὐτὰς, καὶ τὸ ἔλαιόν με καὶ τὸ
θυμίαμά με ἔθηκας πρὸ προσ-
ώπῃ αὐτῶν.

19 Καὶ τὰς ἀρτεις με ἔς
ἔδωκά σοι, σμιδάλιν καὶ ἔλαιον
καὶ μέλι ἐψώμισά σε, καὶ ἔθηκας
αὐτὰ πρὸ προσώπῃ αὐτῶν εἰς
ὁσμὴν εὐωδίας· καὶ ἐγένετο, λέ-
γει Κύριος,

20 Καὶ ἔλαβες τὰς υἱάς σου
καὶ τὰς θυγατέρας σε ἃς ἐγέν-
νησας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς
ἀνάλωσιν· ὡς μικρὰ ἐξεπόρ-
νευσας,

21 Καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα

σε, καὶ
τροπὶ
22

πορνι
τῇ νη
γυμν
φυρμι
σας.

23
τὰς
24
οἴκημ
σεαυτ

τείᾳ,
25
ὁδῶ
σου,
σε, καὶ
παντ

τὸ πο
26
υἱὸς
σοι
πολλ

παρο
27
με ἐπ
μά
χας
ἀλλα

ἐκ τῆ
28
θυγα
τως ἐ
σας

29

θῆκας σε πρὸς γῆν Χαλδαίων,
καὶ ἐδὲ ἐν τέτοις ἐνεπλήσθης.

30 Τί διαθῶ τὴν θυγατέρα
σε, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποι-
ῆσαί σε πάντα ταῦτα ἔργα
γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξεπόρ-
νεύσας τρισὼς ἐν ταῖς θυγα-
τέράσι σε.

31 Τὸ πορνεῖον ὠκοδόμησας
ἐν πάσῃ ἀρχῇ οὗδ', καὶ ἔβā-
σιν σε ἐποιήσας ἐν πάσῃ πλα-
τείᾳ· καὶ ἐγένεω ὡς πόρνη συνά-
γασα μισθώματα.

32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη
ὁμοία σοι, παρὰ τῷ ἀνδρὸς αὐ-
τῆς λαμβάνουσα μισθώματα,

33 Πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν
αὐτὴν προσεῖδα μισθώματα·
καὶ σὺ δίδωκας μισθώματα πᾶ-
σι τοῖς ἱεραδαῖς σε, καὶ ἐφόρτι-
ζες αὐτὰς τῷ ἔρχεσθαι πρὸς σὲ
κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σε.

34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διε-
στραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας
ἐν τῇ πορνείᾳ σε, καὶ μετὰ σὲ
πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδι-
δόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ
μισθώματα ἔκ ἐδόθη, καὶ ἐγένε-
το ἐν σοὶ διεστραμμένα.

35 Διὰ τῆτο πόρνη ἄκχε
λόγον Κυρίῃ.

36 Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνθ'
ὧν ἐξέχεας τὸ χαλκὸν σε, καὶ
ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχὺν
σε ἐν τῇ πορνείᾳ σε πρὸς τὰς
ἱεραδας σε, καὶ εἰς πάντα τὰ

ἐνδυμήματα τῷ ἀνομιῶν σε, καὶ
ἐν τοῖς αἵμασι τῷ τέκνων σε ὧν
ἔδωκας αὐτοῖς.

37 Διὰ τῆτο ἰδὼ ἐγὼ ἐπι-
συνάγω πάντας τὰς ἱεραδας σε
ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ
πάντας οὓς ἠγάπησας, σὺν
παῶσιν οἷς ἐμίσεις, καὶ συνάξω
αὐτὰς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν, καὶ
ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου
πρὸς αὐτὰς, καὶ ὄψονται παῖσαν
τὴν αἰσχύνην σε,

38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδική-
σει μοιχαλίδος, καὶ θήσω σε ἐν
αἵματι θυμὲ καὶ ζήλῃ.

39 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χεῖρας αὐτῶν, καὶ καλᾶσκάψουσι
τὸ πορνεῖόν σε, καὶ κατελευθε-
ρῶσιν σε, καὶ ἐκδύσουσί σε τὰ
ἱμάτιά σε, καὶ λήψονται τὰ
σκεύη τῇ καυχήσειώς σε· καὶ
ἀφήσουσί σε γυμνήν, καὶ ἀσχη-
μονῆσαν.

40 Καὶ ἄξουσιν ἐπὶ σὲ ὄχλους,
καὶ λιθοβολήσουσί σε ἐν λίθοις,
καὶ κατασφάξουσί σε ἐν τοῖς ξί-
φεσιν αὐτῶν.

41 Καὶ ἐμπρήσουσι τὰς οἰκας
σε πυρὶ, καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ
ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν
πολλῶν· καὶ ἀποσφύξω σε ἐκ
πορνεύας, καὶ μισθώματα οὐ μὴ
δώσω ἐκτί.

42 Καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν
με ἐπὶ σὲ, καὶ ἔξαρθήσεται
ὁ ζηλὸς με ἐκ σὲ· καὶ ἀνα-

παύσθαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω
ἐκέτι.

43 Ἄνδ' ὢν ἐκ ἐμνήσθης τ'
κηπίότητός σε, καὶ ἐλύπεις με ἐν
παῶσι τέτοις· καὶ ἰδὼ ἐγὼ τὰς
ὁδούς σε εἰς κεφαλὴν σε δέδωκα,
λέγει Κύριος· καὶ ἔτις ἐποίησας
τ' ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς
ἀνομίαις σε.

44 Ταῦτά ἐσι πάντα ὅσα
εἶπαν κατὰ σὲ ἐν παραβολῇ,
λέγοντες, Καθὼς ἡ μήτηρ,

45 Καὶ ἡ θυγάτηρ τ' μητρός
σε· σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν
ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐ-
τῆς, καὶ ἀδελφαὶ τ' ἀδελφῶν σου
αἱ ἀπωσάμεναι τὰς ἄνδρας αὐ-
τῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ
μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πα-
τήρ Ἀμορραῖος.

46 Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσ-
βυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικῆσα
ἐξ εὐνύμων σε· καὶ ἡ ἀδελφὴ
σε ἡ νεωτέρα σε, ἡ κατοικῆσα
ἐκ δεξιῶν σε, Σόδομα καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς.

47 Καὶ ἔδ' ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτῶν ἐπορεύθης, ἔδδ' κατὰ τὰς
ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ
μικρὸν, καὶ ὑπέρκεισαι αὐτάς
ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σε.

48 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ
πεποίηκε Σόδομα αὕτη καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐ-
ποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σε.

49 Πλὴν τῆτο τὸ ἀνόμημα
Σοδόμων τ' ἀδελφῆς σε, ὑπερ-
φανία, ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ
ἐν εὐθηνίᾳ ἐσπατάλων αὕτη καὶ
αἱ θυγατέρες αὐτῆς· τοῦτο
ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγα-
τέραςιν αὐτῆς, καὶ χεῖρα πλώχῃ
καὶ πένητος ἐκ ἀντελαμβάν-
οντο.

50 Καὶ ἐμεγαλούχεν, καὶ
ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον
ἐμῷ· καὶ ἐξῆρα αὐτάς καθὼς
ἶδον.

51 Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς
ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σε ἐχ-
ήμαρτε· καὶ ἐπλήθυνας τὰς
ἀνομίας σε ὑπὲρ αὐτάς, καὶ
ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σε ἐν
πάσαις ταῖς ἀνομίαις σε αἷς
ἐποίησας.

52 Καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν
σε, ἐν ἣ ἔφθιρας τὰς ἀδελφάς
σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σε αἷς
ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἐδι-
καίωσας αὐτάς ὑπὲρ σεαυτὴν·
καὶ σὺ αἰσχύνῃσθαι, καὶ λάβῃ
τὴν ἀτιμίαν σε ἐν τῷ δικαίῳ αἵ
τὰς ἀδελφάς σε.

53 Καὶ ἀποσρέψω τὰς ἀπο-
στροφὰς αὐτῶν, τὴν ἀποστροφὴν
Σοδόμων καὶ τ' θυγατέρων αὐ-
τῆς· καὶ ἀποσρέψω τ' ἀποστροφὴν
Σαμαρείας καὶ τ' θυγατέρων αὐ-
τῆς· καὶ ἀποσρέψω τ' ἀποστροφὴν
σε ἐν μέσῳ αὐτῶν·

54 Ὅπως κομίσῃ τ' βάσανόν

σε, καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων
ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσει
με.

55 Καὶ ἡ ἀδελφή σε Σόδομα
καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀπο-
κατασθάνονται καθὼς ἦσαν
ἀπ' ἀρχῆς· καὶ σὺ καὶ αἱ θυγα-
τέρες σε ἀποκατασθάνεσθε
καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε.

56 Καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ
ἀδελφή σε εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ σό-
ματί σε ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερ-
ηφανίας σε,

57 Πρὸ τῆ ἀποκαλυφθῆναι
τὰς κακίας σε, ὃν τρόπον νῦν
ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας,
καὶ πάντων τῶ κύκλῳ αὐτῆς θυ-
γατέρων ἀλλοφύλων τῶν περι-
εχουσῶν σε κύκλῳ.

58 Τὰς ἀσεβείας σε καὶ τὰς
ἀνομίας σε σὺ κεκόμισαι αὐ-
τὰς, λέγει Κύριος.

59 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ
ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας,
ὡς ἡτίμωσας ταῦτα τῆ παρα-
βῆναι τὴ διαθήκην με.

60 Καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τὴ
διαθήκης με τὴ μετὰ σὲ ἐν ἡ-
μέραις νηπιότητός σε, καὶ ἀνα-
θήσω σοὶ διαθήκην αἰώνιον.

61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδὸν
σε, καὶ ἐξαλιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀνα-
λαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σε τὰς
πρεσβυτέρας σε σὺν ταῖς νεω-
τέραις σε, καὶ δώσω αὐτάς σοι
εἰς ἀκοδομὴν, καὶ ἐκ ἐκ δια-

θήκης σου.

62 Καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴ δια-
θήκην με μετὰ σὲ, καὶ ἐπι-
γνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος·

63 Ὅπως μνησθῆς καὶ αἰ-
σχυνθῆς, καὶ μὴ ἦ σοι ἔτι
ἀνοιξάι τὸ σῶμα σε ἀπὸ προσ-
ώπης τῆ ἀτιμίας σου, ἐν τῷ ἐξι-
λάσκεισθαι με σοὶ κατὰ πάντα
ὅσα ἐποίησας, λέγει Κύριος.

Κεφ. 17. 17.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

2 Τίς ἀνθρώπων, διήγησαι
διήγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν
πρὸς τὸ οἶκον τῷ Ἰσραὴλ,

3 Καὶ ἱερεῖς, Τάδε λέγει
Κύριος, Ἀετὸς ὁ μέγας ὁ με-
γαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς τῇ
ἐκτάσει, πλήρης ἀνύχων, ὃς
ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὴν
Λίβανον, καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα
τῶ κένδρε,

4 Τὰ ἄκρα τῆ ἀπαλότητος
ἀπέκνισε, καὶ ἠνεγκεν αὐτὰ εἰς
γῆν Χαναάν, εἰς πόλιν τετε-
χισμένην ἔθετο αὐτά.

5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τῶ σπέρ-
ματος τῆ γῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ
εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ' ὕδατι
πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν
αὐτό.

6 Καὶ ἀνέτελε, καὶ ἐγένετο
εἰς ἄμπελον ἀσθενῆσαν καὶ
μικράν, τῇ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν
τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτό·

κὺ ρίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν· καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον, καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας, καὶ ἐξέτεινε ἥ ἀναδενδράδα αὐτῆς.

7 Καὶ ἐγένετο αἰτὸς ἕτερος μέγας, μεγαλοπέρυγος, πολὺς ὄνου· καὶ ἰδὲ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν, καὶ ρίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξ-ἀπέσειλεν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆ φυτείας αὐτῆς.

8 Εἰς πεδίον καλὸν ἐφ' ὕδασι πολλῶν αὕτη πιαίνεται, τοῦ ποιεῖν βλαστὸς, καὶ φέρειν καρπὸν, ὅς εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην.

9 Διὰ τοῦτο εἶπον, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ κατευθυεῖ; ἐχὶ αἱ ρίζαι τῆ ἀπαλότητος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπῆσεται; καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς, καὶ ἐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, ἐδὲ ἐν λαῶ πολλῶ, ὅς ἐκσπᾶσαι αὐτὴν ἐκ ριζῶν αὐτῆς.

10 Καὶ ἰδὲ πιαίνεται· μὴ κατευθυεῖ; ἐχὶ ἅμα τῷ ἀψευδοῦ αὐτῆς ἀνεμον ἥ καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

12 Τίτε ἀνθρώπων, εἶπον δὴ

πρὸς ἡ οἶκον ἥ παραπικραίνοντα, Οὐκ ἐπίσασθε τί ἦν ταῦτα; εἶπον, Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, καὶ λήψεται ἥ βασιλεία αὐτῆς καὶ τὸς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἄξῃ αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Καὶ λήψεται ἐκ τῆ σπέρματος τῆ βασιλείας, καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἁρᾷ, καὶ τὸς ἡγεμόνας τῆ γῆς λήψεται,

14 Τῷ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλε μὴ ἐπαίρεσθαι, ὅς φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτῷ, καὶ ἰσχύειν αὐτήν.

15 Καὶ ἀποθήσεται ἀπ' αὐτῷ, τῷ ἐξαποσέλλειν ἀγγέλους ἑαυτῷ εἰς Αἴγυπτον, ὅς θῶνασ αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν· εἰ κατευθυεῖ, εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;

16 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰὰν μὴ ἐν τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν, ὅς ἠτίμωσε ἥ ἁρὰν με, καὶ ὅς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτῷ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσκει.

17 Καὶ ἐκ ἐν δυνάμει μεγάλη οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῶ ποιήσκει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρικοβολίᾳ καὶ

ἐν οἰκοδομῇ βελοσάσεων, τῷ
ἐξᾶραι ψυχάς.

18 Καὶ ἠτίμωσεν ὀρκωμοσίαν
ἢ παραβῆναι διαθήκην· καὶ ἰδὼς
δίδωκα ἢ χεῖρα αὐτῷ, καὶ πάν-
τα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ
σωθήσεται.

19 Διὰ τῆτο εἶπὸν, Τάδε
λέγει Κύριος, Ὡς ἐγὼ, εἰάν μὴ
ἢ ὀρκωμοσίαν με ἦν ἠτίμωσε,
καὶ ἢ διαθήκην με ἦν παρέβη,
καὶ θάσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν
αὐτῷ.

20 Καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν
τὸ δίκτυον, καὶ ἀλώσεται ἐν τῇ
περιοχῇ αὐτῷ.

21 Ἐν πάσῃ παρατάξει
αὐτῷ ἐν ῥομφαίᾳ πεσένται· καὶ
τὰς καταλοιπὰς εἰς πάντα ἄ-
νεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώ-
σεσθε διότι ἐγὼ Κύριος λελά-
ληκα.

22 Διότι τάδε λέγει Κύριος,
Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τῶ ἐκ-
λεκτῶν τῆς κέδρε ἐκ κορυφῆς,
καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ, καὶ
καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὅρε^ς
ὕψηλόν,

23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν
ὄρει μετεωρῷ Ἰσραὴλ· καὶ κατε-
φυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλαστὸν, καὶ
ποιήσεται καρπὸν, καὶ ἔσται εἰς κί-
δρον μεγάλην· καὶ ἀναπαύσεται
ὑποκάτω αὐτῷ πᾶν ὄρνειον, καὶ
πᾶν πετεινὸν ὑπὸ ἢ σκιὰν αὐ-
τῷ ἀναπαύσεται· τὰ κτήνη

αὐτῷ ἀποκατασταθήσεται.

24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ
ξύλα ἢ πεδίε, διότι ἐγὼ Κύ-
ριος ὁ ταπεινῶν ξύλων ὑψηλόν,
καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινόν, καὶ
ξηραίνων ξύλον χλωρὸν, καὶ
ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν· ἐγὼ
Κύριος λελάληκα, καὶ ποιήσω.

Κεφ. ιθ'. 18.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

2 Τί ἐ ἀνθρώπες, τί ὑμῖν ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, λέγοντες, Οἱ πατέρες
ἔφαγον ὄμφρακα, καὶ οἱ ὀδύντες
τὸ τέκνον ἐγομφίασαν;

3 Ὡς ἐγὼ, λέγει Κύριος^ς,
εἰάν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ
παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραὴλ·

4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ
ἐμαὶ εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ
ἢ πατὴρ, ἔτι καὶ ἡ ψυχὴ τῷ
υἱ, ἐμαὶ εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ
ἀμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθα-
νεῖται.

5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσται
δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δι-
καισύνην,

6 Ἐπὶ τῷ ὄρει οὐ φάγεται,
καὶ τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῷ οὐ μὴ
ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνδυμήματα
οἴκε Ἰσραὴλ, καὶ ἢ γυναῖκα τῷ
πλησίον αὐτῷ οὐ μὴ μιάνῃ,
καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφίερῳ ἔ-
σαν οὐ προσεγγίει,

7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ κα-

ταδυναστεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει, καὶ ἄρπαγμα ἔχ' ἀρπάζεται, τ' ἄρτον αὐτῷ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ,

8 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῷ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει, καὶ πλεονασμὸν οὐ λήψεται, καὶ ἐξ ἀδικίας ἀποσρέψει τ' χεῖρα αὐτῷ, κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀνδρὸς καὶ ἀναμέσον τῷ πηλσίῳ αὐτῷ,

9 Καὶ τοῖς προσάγμασί μιν πεπόμεναι, καὶ τὰ δικαιώματά μιν πεφύλακται, τῷ ποιῆσαι αὐτά· δίκαιος ἔστος ἐστὶ, ζωὴ ζήσεται, λέγει Κύριος.

10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα καὶ ποιῶντα ἁμαρτήματα,

11 Ἐν τῇ ὁδῷ τῷ πατρὸς αὐτῷ ἔσ' δίκαια καὶ ἐπορεύθη, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῷ ὁρῶν ἐφαγε, καὶ τὴν γυναῖκα ἔσ' πηλσίῳ αὐτῷ ἐμίανε,

12 Καὶ πτωχὸν καὶ πένητα κατεδυνάστευσε, καὶ ἄρπαγμα ἤρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν καὶ ἀπέδωκε, καὶ εἰς τὰ εἶδωλα ἔεισε τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῷ, ἀνομίαν πεποίηκε,

13 Μετὰ τόκῳ ἔδωκε, καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν· ἔστος ζωὴ οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ θανατωθήσεται· τὸ αἷμα αὐ-

τῷ ἐπ' αὐτὸν ἔσται.

14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν, καὶ ἴδῃ πάσας τὰς ἁμαρτίας τῷ πατρὶ αὐτῷ ἃς ἐποίησε, καὶ φοβηθῇ, καὶ μὴ ποιήσῃ κατ' αὐτάς,

15 Ἐπὶ τῷ ὁρῶν αὐτὸν βέβρωκε, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῷ ἐκ ἔεισε εἰς τὰ ἐνδυμήματα οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἔσ' γυναῖκα ἔσ' πηλσίῳ αὐτῷ καὶ ἐμίανε,

16 Καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάστευσε, καὶ ἐνεχυρασμὸν καὶ ἐνεχύρασε, καὶ ἄρπαγμα ἔχ' ἤρπασε, τ' ἄρτον αὐτῷ τῷ πεινῶντι ἔδωκε, καὶ γυμνὸν περιέβαλε,

17 Καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέσρεψε τὴν χεῖρα αὐτῷ, τόκον καὶ πλεονασμὸν καὶ ἔλαβε, δικαιοσύνην ἐποίησε, καὶ ἐν τοῖς προσάγμασί μιν ἐπορεύθη· οὐ τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατὴρ αὐτῷ, ζωὴ ζήσεται.

18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῷ ἐὰν θλίψῃ θλίψῃ καὶ ἄρπάσῃ ἄρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ ἔσ' λαὸν μιν, καὶ ἀποδανείζεται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῷ.

19 Καὶ ἐρεῖτε, Τί ὅτι καὶ ἔλαβε ἔσ' ἀδικίαν ὁ υἱὸς ἔσ' πατρός; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην καὶ ἔλεος πεποίηκε, πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτά, ζωὴ ζήσειται.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ αἰμαρτάνυσσα, ἀποθανεῖται· ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήψεται τὴν ἀδικίαν τῆς πατρὸς, καὶ ὁ πατὴρ λήψεται τὴν ἀδικίαν τῆς υἱᾶ· δικαιοσύνη δὲ καίω ἐπ' αὐτὸν ἔσαι, καὶ ἀνομία ἀνόμῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσαι.

21 Καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποσρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῆς ὧν ἐποίησε, καὶ φυλάξῃ τὰς ἐντολάς μου, καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζῶν ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

22 Πάντα τὰ παραπτώματα αὐτῆς ὅσα ἐποίησεν, οὐ μνησθήσονται· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῆς ἡ ἐποίησε, ζήσεται.

23 Μὴ θελήσῃ θελήσω τὸν θάνατον τῆς ἀνόμῃς, λέγει Κύριος, ὡς τὸ ἀποσρέψαι αὐτὸν ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς πονηρίας, καὶ ζῆν αὐτόν;

24 Ἐν δὲ τῷ ἀποσρέψαι δικαίον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς, καὶ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας αἷς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτῆς αἷς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτῆς ὃν παρέπεσε, καὶ ἐν ταῖς αἰμαρτίαις αὐτῆς αἷς ἡμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται.

25 Καὶ εἶπατε, Οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἀκέσατε

δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ· μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατευθύνει; καὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν κατευθύνει;

26 Ἐν τῷ ἀποσρέψαι τὸ δικαίον ἐκ τῆς δικαιοσύνης αὐτῆς, καὶ ποιήσῃ παραπτώματα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ὃ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται.

27 Καὶ ἐν τῷ ἀποσρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτῆς ἥς ἐποίησε, καὶ ποιῇ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἔτος τὴν ψυχὴν αὐτῆς ἐφύλαξε,

28 Καὶ ἀπέσρεψεν ἐκ πασῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς ὧν ἐποίησε, ζῶν ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

29 Καὶ λέγουν οἱ οἶκος τῆς Ἰσραὴλ, Οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς Κυρίου, μὴ ἡ ὁδὸς μου οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραὴλ; καὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ;

30 Ἐκασον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῆς κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· ἐπιστράφητε καὶ ἀποσρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἔκ ἐσονταὶ ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας.

31 Ἀπορρίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πᾶσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν αἷς ἡσθεήσατε εἰς ἐμὲ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ;

32 Διότι οὐ θέλω τὸ θάνατον τῶν ἀποθνήσκοντων, λέγει Κύριος.

Κεφ. 19. 19.

ΚΑΙ σὺ λάβε θῆνον ἐπὶ τῷ ἄρχοντα ὃ Ἰσραὴλ,

2 Καὶ ἑρεῖς, Τί ἡ μήτηρ σε σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη; ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνε σκύμνος αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπεπήδησεν εἰς τῶν σκύμων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθε ὃ ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε.

4 Καὶ ἤκυσαν κατ' αὐτὴν ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶσαι ἀπ' αὐτῆς, ἀπώλειο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμων αὐτῆς· λέοντα ἔταξεν αὐτόν.

6 Καὶ ἀνεγρέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν ἀρπάζειν ἀρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε,

7 Καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτῆς, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσε, καὶ ἠφάνισε γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ἀρυώματος αὐτῆς.

8 Καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη.

9 Καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρα, ἦλθε πρὸς

βασιλεῖα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ὅπως μὴ ἀκυσθῇ ἡ φωνὴ αὐτῆς ἐπὶ τὰ ὄρη ὃ Ἰσραὴλ.

10 Ἡ μήτηρ σε ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλῆς.

11 Καὶ ἐγένετο αὕτη ράβδος ἐπὶ φυλὴν ἠγυμένων, καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ γελεχῶν· καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς.

12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐρρίφη, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς· ἐξηδικήθησαν, καὶ ἐξηράνθη ἡ ράβδος ἰσχύος αὐτῆς· πῦρ ἀνίλωσεν αὐτήν.

13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

14 Καὶ ἐξήλθε πῦρ ἐκ ράβδος ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτήν, καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς ράβδος ἰσχύος· φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνης ἐστὶ, καὶ ἔσαι εἰς θῆνον.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐβδόμῳ τῇ πεντήκαιδεκάτῃ ὃ μηνός, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτῆσαι τὸ Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

3 Τί ἐ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τῆς πρεσβυτέρους ὃ οἶκε Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε; Ζῶ ἐγώ, εἰ ἀποκριθῆσομαι ὑμῖν, λέγει Κύριος.

4 Εἰ ἐκδικήσω αὐτὲς ἐκδικήσει, υἱὲ ἀνθρώπου; τὰς ἀνομίας τῶ πατέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς,

5 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἤρέτισα τὸ οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἶκε Ἰακώβ, καὶ ἐγνωσθῇ αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτῃ, καὶ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν, λέγων, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαβόμεν τῇ χειρὶ μου αὐτῶν, ὃ ἐξαγαγεῖν αὐτὲς ἐκ γῆς Αἰγύπτῃ εἰς τὴν γῆν ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέξαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρὰ πάντων τῶν γῆν.

7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὲς, Ἐκαὶ σὺ βδελύγματα τῶ ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἀπορρίψατω, καὶ ἐν τοῖς ἐπισηδεύμασιν Αἰγύπτῃ μὴ μαινεσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

8 Καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐκ ἠθέλησαν εἰσακῆσθαι με,

τὰ βδελύγματα τῶ ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐκ ἀπέρριψαν, καὶ τὰ ἐπισηδεύματα Αἰγύπτῃ ἐκ ἐγκατέλιπον· καὶ εἶπα ὃ ἐκχέαι τὸ θυμὸν μου ἐπ' αὐτὰς, ὃ συντελέσαι ὀργὴν μου ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τῆς Αἰγύπτῃ.

9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μου τὸ παράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τῶ ἔθνων, ὃν αὐτοὶ εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐνώσθην πρὸς αὐτὲς ἐνώπιον αὐτῶν, ὃ ἐξαγαγεῖν αὐτὲς ἐκ γῆς Αἰγύπτῃ.

10 Καὶ ἤγαγον αὐτὲς εἰς τὸ ἔρημον,

11 Καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ προσάγματά μου, καὶ τὰ δικαιώματα μου ἐγνωρίσα αὐτοῖς, ὅσα ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.

12 Καὶ τὰ σάββατά μου ἔδωκα αὐτοῖς, ὃ εἶναι εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμὲ καὶ ἀναμέσον αὐτῶν, ὃ γινῶναι αὐτὲς, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτὲς.

13 Καὶ εἶπα πρὸς τὸ οἶκον ὃ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν τοῖς προσάγμασί μου πορεύεσθε· καὶ ἐκ ἐπορεύθησαν· καὶ τὰ δικαιώματά μου ἀπώσαντο, ὃ ποιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα ὃ ἐκχέαι τὸ θυμὸν μου

ἐπ' αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ ἐξ-
αναλῶσαι αὐτὰς.

14 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὀ-
νομά με τὸ παράπαν μὴ βε-
βηλωθῇ ἐνώπιον τῷ ἔθνῳ, ὃν
ἐξήγαγον αὐτὰς κατ' ὀφθαλ-
μὸς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χειρά
με ἐπ' αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ
παράπαν, τῷ μὴ εἰσαγαγεῖν
αὐτὰς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα αὐ-
τοῖς, γῆν ῥέεσαν γάλα καὶ μέλι·
κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τὴν
γῆν.

16 Ἀνθ' ὃν τὰ δικαιώματά
με ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς προ-
σάγμασί με ἔκ ἐπορεύθησαν
ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβέβηλουν, καὶ ὀπίσω τῷ ἐνδυμη-
μάτων καρδίας αὐτῶν ἐπορεύ-
οντο.

17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός
με ἐπ' αὐτὰς, ὃ ἐξαλεῖψαι αὐ-
τὰς, καὶ ἔκ ἐποίησα αὐτὰς εἰς
συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

18 Καὶ εἶπα πρὸς τὰ τέκνα
αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν τοῖς
νομίμοις τῷ πατέρων ὑμῶν μὴ
πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματα
αὐτῶν μὴ φυλάσσεσθε, καὶ ἐν
τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ
συναναμίσσεσθε, καὶ μὴ μιαι-
νεσθε.

19 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑ-
μῶν· ἐν τοῖς προσάγμασί με
πορεύεσθε, καὶ τὰ δικαιώματά

με φυλάσσεσθε, καὶ ποιεῖτε
αὐτά·

20 Καὶ τὰ σάββατά με ἀ-
γιαζετε, καὶ ἔγω εἰς σημεῖον ἀ-
ναμέσον ἐμῶν καὶ ὑμῶν, τῷ γι-
νώσκειν διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θε-
ὸς ὑμῶν.

21 Καὶ παρεπύκρυνάν με,
καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς
προσάγμασί με ἔκ ἐπορεύθη-
σαν, καὶ τὰ δικαιώματά με ἔκ
ἐφυλάξαντο τῷ ποιεῖν αὐτά, ὃ
ποιήσει ἄνθρωπος καὶ ζήσεται
ἐν αὐτοῖς, καὶ τὰ σάββατά μου
ἐβεβήλουν· καὶ εἶπα ὃ ἐκχέαι τὸ
θυμὸν με ἐπ' αὐτὰς ἐν τῇ ἐρή-
μῳ, ὃ συντελέσαι τὸ ὄργῃν μου
ἐπ' αὐτὰς.

22 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὀ-
νομά με τὸ παράπαν μὴ βε-
βηλωθῇ ἐνώπιον τῷ ἔθνῳ, καὶ
ἐξήγαγον αὐτὰς κατ' ὀφθαλ-
μὸς αὐτῶν.

23 Ἐξῆρα τὴν χειρά με ἐπ'
αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὃ διασκορ-
πίσαι αὐτὰς ἐν τοῖς ἔθνεσι,
διασπείραι αὐτὰς ἐν ταῖς χώ-
ραις,

24 Ἀνθ' ὃν τὰ δικαιώματά
με ἔκ ἐποίησαν, καὶ τὰ προ-
σάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ
τὰ σάββατά μου ἐβέβηλουν, καὶ
ὀπίσω τῷ ἐνδυμημάτων τῷ πατέ-
ρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς

πρὸς ἄγματα οὐ καλὰ, καὶ δια-
καιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται
ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ μιανῶ αὐτὰς ἐν τοῖς
δόγμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ δια-
πορεύεσθαι με πᾶν διανοῖγον
μήτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτὰς.

17 Διατῆτο λάλησον πρὸς
τὸ εἶκον τῷ Ἰσραὴλ υἱὲ ἀνθρώπου,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὰς, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ἔως τέτε παρώρ-
γησάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν
τοῖς παραπλώμασιν αὐτῶν ἐν
οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.

28 Καὶ εἰσήγαγον αὐτὰς εἰς
τὴν γῆν ἣν ἤρα τὴν χεῖρά μου
δῶναι αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ ἴδον
πάντα βουνὸν ὑψηλόν, καὶ πᾶν
ξύλον κατάσκιον, καὶ ἔθυσαν
ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔ-
ταξαν ἐκεῖ ὁσμὴν εὐωδίας, καὶ
ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδάς αὐ-
τῶν.

29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὰς,
Τί ἐσιν ἁβαμά, ὅτι ὑμεῖς εἰσ-
πορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν
τὸ ὄνομα αὐτῶν Ἀβαμά, ἕως τῆ
σήμερον ἡμέρας.

30 Διατῆτο εἶπον πρὸς τὸν
εἶκον τῷ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει
Κύριος, Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τῶν
πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαινέσθε,
καὶ ὀπίσω τῶν βδελυγμάτων αὐ-
τῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε,

31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τῶν
δομάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφο-

ρισμοῖς οἷς ὑμεῖς μιαινέσθε ἐν
πᾶσι τοῖς ἐνδυμήμασιν ὑμῶν
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ
ἀποκριθῶ ὑμῖν οὐκ ἔτι Ἰσ-
ραὴλ; Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
εἰ ἀποκριθίσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ
ἀναθήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑ-
μῶν τέτο.

32 Καὶ ἔτι ἔστι ὁν τρόπον
ὑμεῖς λέγετε, Ἐσόμεθα ὡς τὰ
ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, τῶν
λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις.

33 Διατῆτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει
Κύριος, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ
κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς,

34 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν
λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν
χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν
αὐταῖς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν
βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ
κεχυμένῳ.

35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν ἔρη-
μον τῶν λαῶν, καὶ διακριθίσομαι
πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ
πρόσωπον.

36 Ὁν τρόπον διεκρίθην πρὸς
τὰς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ
γῆς Αἰγύπτου, ἔτως κρινῶ ὑ-
μᾶς, λέγει Κύριος.

37 Καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν
ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν
ἀριθμῷ,

38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τὰς
ἀσεβεῖς καὶ τὰς ἀφεσηκότας, δι-
ότι ἐκ τῶν παροικεσίας αὐτῶν

ἐξάξω αὐτοὺς, καὶ εἰς τὴν γῆν τῆς Ἰσραὴλ ἔκτισαι αὐτοὺς· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος Κύριος.

39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τὰδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἐκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξάρατε, καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσακτέτε με, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσεται ἔκτετι ἐν τοῖς ὄψεσιν ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν.

40 Διότι ἐπὶ τῶν ὄψεσιν αὐτοῦ μου, ἐπὶ ὄψεσιν ὑψηλῶν, λέγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ θαλεροῦσιν μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος· καὶ ἐκεῖ προσδέχομαι, καὶ ἐκεῖ ἐπισκέβομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἀπορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἀγιάσμασιν ὑμῶν.

41 Ἐν ὁσμῇ εὐωδίας προσδέχομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσεδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷσι διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν λαῶν.

42 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῆς Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἤρα τὴν χειρὰ μου ὅτι δύναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

43 Καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτη-

δεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πᾶσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν.

44 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαι με ἔτις ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς κακὰς, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει Κύριος.

45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

46 Τίς ἀνθρώπου, στήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ θάλασσαν, καὶ ἐπὶ θάλασσαν ἐπὶ θάλασσαν, καὶ πρήψουσιν ἐπὶ ὄρυμον ἡγούμενον ναγίβ,

47 Καὶ ἐρεῖς τῷ ὄρυμνι ναγίβ, Ἄκου λόγον Κυρίου· τὰδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάπλω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν, καὶ σβεσθήσεται ἡ φλόξ ἡ ἐξαφθεῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτη ἕως Βορρᾶ.

48 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσά αὐτὸ, καὶ σβεσθήσεται.

49 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε· αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με, Οὐχὶ παρὰ βολὴ ἐστὶ λεγομένη αὕτη;

Κεφ. κα'. 21.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μέ, λέγων,

2 Διατῆτο προφήτευσον υἱὲ
ἀνθρώπου, γήρισον τὸ πρόσωπόν
σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπίβλε-
ψον ἐπὶ πᾶ ἅγια αὐτῶν, καὶ
προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τῆ
Ἰσραὴλ,

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τῆ
Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος,
Ἰδὲ ἐγὼ πρὸς σέ, καὶ ἐκπάσω
τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τῆ κολεῖ
αὐτῆ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σὲ
ἄνομον καὶ ἄδικον·

4 Ἀνθ' ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ
σὲ ἄδικον καὶ ἄνομον, ἕτως
ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου
ἐκ τῆ κολεῖ αὐτῆ ἐπὶ πᾶσαν
σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτε ἕως Βορ-
ρᾶ,

5 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα
σὰρξ, διότι ἐγὼ Κύριος ἐξ-
έσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ
τῆ κολεῖ αὐτῆ, καὶ ἀποσρέψει
ἐκείτι.

6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου κατα-
γίναξον ἐν συντριβῇ ὁσφύος σε,
καὶ ἐν ὀδύναις γενάξεις κατ'
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

7 Καὶ ἔσαι ἰάν ἔπωσι πρὸς
σέ, Ὕνεκα τίνος σὺ γενάξεις ;
καὶ ἐρεῖς, Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, διό-
τι ἔρχεται, καὶ θραυσθήσεται
πᾶσα καρδία, καὶ πᾶσαι χεῖ-
ρες παραλυθήσονται, καὶ ἐκψύ-

ξει πᾶσα σὰρξ καὶ πᾶν πνεύ-
μα, καὶ πάντες μῆροὶ μολυν-
θήσονται ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχε-
ται, λέγει Κύριος.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μέ, λέγων,

9 Τί ἐ ἀνθρώπου προφήτευσον,
καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος,
Εἰπὼν, Ῥομφαία, ρομφαία, ὁ-
ξύνε καὶ θυμώδητι,

10 Ὅπως σφάξης σφάγια,
ὀξύνε ὅπως γένη εἰς σίλωσιν,
ἐτοίμη εἰς παραλυσιν· σφάζε,
ἐξεδένη, ἀπόδε πᾶν ξύλον.

11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἐτοίμη
τῆ κρατεῖν χεῖρα αὐτῆ· ἐξη-
κονήθη ἡ ρομφαία, εἰς ἐτοί-
μη, τῆ δύναι αὐτὴν εἰς χεῖρα
ἀποκεντῆντος.

12 Ἀνάκραγε, καὶ ὀλόλυξον
υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὕτη ἐγένετο
ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν πᾶσι
τοῖς ἀφηγουμένοις τῆ Ἰσραὴλ·
παροικήσασιν, ἐπὶ ρομφαία ἐ-
γένετο ἐν τῷ λαῷ μου· δια-
τῆτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά
σε,

13 Ὅτι δεδικαίωται· καὶ τί
εἰ καὶ φυλὴ ἀπωσθῇ ; καὶ ἔσαι,
λέγει Κύριος Κύριος.

14 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προ-
φήτευσον, καὶ κρότησον χεῖρα
ἐπὶ χεῖρα, καὶ διπλασίασον ρομ-
φαίαν· ἡ τρίτη ρομφαία τραυ-
μασίων ἐστὶ, ρομφαία τραυμασίων
ἡ μεγάλη· καὶ ἐκθήσεις αὐτὲς,

15 Ὅπως μὴ θραυσθῇ ἡ καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενῆντες ἐπὶ πᾶσαν ψύλην, παραδίδονται εἰς σφαγία ῥομφαίας· εὖ γέγονεν εἰς σφαγὴν, εὖ γέγονεν εἰς σίλωσιν.

16 Καὶ διαπορεύς, ὁξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐνύμων, ἃ ἂν τὸ πρόσωπόν σε ἐξεγείρηται.

17 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μου πρὸς χεῖρά μου, καὶ ἐναφήσω θυμόν μου, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρία πρὸς με, λέγων,

19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδούς, τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλεὺς Βαβυλῶν^ς, ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδῷ πώλεως, ἐπ' ἀρχῆς ὁδῷ διατάξεις,

20 Τοῦ τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ τῇ Ἰερουσαλὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

21 Διότι γήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῇ ἀρχαίᾳ ὁδῷ, ἐπ' ἀρχῆς τῇ δύο ὁδῶν, ἃ μαντεύσασθαι μαντεῖαν, ἃ ἀναθεῖναι ῥάβδον, καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς, καὶ κατασκοπήσασθαι.

22 Ἐκ δεξιῶν αὐτῷ ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, ἃ βαλεῖν χάρακα, ἃ διανοῖξαι

στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τῷ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι βελογάσις.

23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος^ς μαντεῖαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτῷ μνησθῆναι.

24 Διατῆτο τὰδε λέγει Κύριος, Ἄνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τῷ ὁραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἄνθ' ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν ταῖς αἰλώσεσθε.

25 Καὶ σὺ βέβηλε, ἄνομε, ἀφηγέμενε τῇ Ἰσραὴλ, οὗ ἦκε ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας,

26 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἀφείλες τὴν κίδαριν, καὶ ἐπέθε τον σέφανον, αὐτῇ οὐ τοιαύτη ἔσται· ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλόν, καὶ ὑψώσας τὸ ταπεινόν.

27 Ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἀδικίαν θήσομαι αὐτῇ, καὶ αὐτῇ, τοιαύτη ἔσται ἕως οὗ ἔλθῃ ὃ καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.

28 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον, καὶ ῥεῖς, Τὰδε λέγει Κύριος πρὸς τὰς υἱὰς Ἀμμὼν καὶ πρὸς τὸν ἐκδισμόν αὐτῶν· καὶ

ἱρεῖς, Ῥομφαία, Ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια, καὶ ἱσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγείρε ὅπως εἴλῃς,

29 Ἐν τῇ ὁράσει σε τῇ ματαίᾳ, καὶ ἐν τῷ μαντεύεσθαι σε ψευδῇ, τῷ παραδυναί σε ἐπὶ τραχήλῃς τραυματιῶν ἀνόμων, ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας.

30 Ἀπόσρεφε, μὴ καταλύσης ἐν τῷ τόπῳ τῷ ὧ γεγέννηται, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῷ σε.

31 Καὶ ἐκχέω ἐπὶ σὲ ὀργὴν μου, ἐν πυρὶ ὀργῆς μου ἐμφυσήσω ἐπὶ σὲ, καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράς.

32 Ἐν πυρὶ ἔση καλῶς ἔρωμα, τὸ αἷμά σε ἔσαι ἐν μέσῳ τῆς γῆς σε· οὐ μὴ γένηταί σου μνεία, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μέ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ κρινεῖς ἢ πόλιν ἢ αἱμάτων· καὶ παραδείξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἱεῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὁ πόλις ἐκχέουσα αἷματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἔλθειν καιρὸν αὐτῆς, καὶ ποιῶσα ἐνδυμήματα κατ' ἐαυτῆς, τῷ

μιαίνειν αὐτήν,

4 Ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας, παραπέπλωκας, καὶ ἐν τοῖς ἐνδυμήμασί σου οἷς ἵποίης, ἐμιαίνε· καὶ ἤγλισας τὰς ἡμέρας σε, καὶ ἤγαγες καιρὸν ἐτῶν σε· διατέτο δέδωκά σε εἰς οὐκιδισμόν τοῖς ἔθνεσι, καὶ εἰς ἐμπαιγμὸν πᾶσαις ταῖς χώραις,

5 Ταῖς ἐγλιζέσαις πρὸς σὲ, καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχέσαις ἀπὸ σε, καὶ ἐμπαιζονται ἐν σοί, ἀκάθαρτοι ἢ ὀνομαστῇ, καὶ πολλὰ ἐν ταῖς ἀνομίαις.

6 Ἴδὲ οἱ ἀφηγούμενοι οἴκε Ἰσραὴλ, ἕκαστος πρὸς τὸς συγγενεῖς αὐτῶν συνεφύρουτο ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα.

7 Πατέρα καὶ μητέρα ἐκακολόγην ἐν σοί, καὶ πρὸς ἢ προσήλυτον ἀνεσρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοί, ὄρφανὸν καὶ χήραν κατεδυνάστευσεν,

8 Καὶ τὰ ἁγία μου ἐξεδέυνεν, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβέβηλυν ἐν σοί.

9 Ἄνδρες λησὰι ἐν σοί, ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοί αἷμα, καὶ ἐπὶ ἢ ὀρέων ἥσθιον ἐπὶ σοί, ἀνόσια ἐποίησιν ἐν μέσῳ σε.

10 Αἰσχύνῃν πατὴρ ἀπεκάλυψεν ἐν σοί, καὶ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθμένην ἐταπείνεν ἐν σοί.

11 Ἐκάστος ἢ γυναῖκα τῷ

πλησίον αὐτῆ ἠνομήσαν, καὶ ἕκαστος ἥ νόμῳ αὐτῆ ἰμιάσινεν ἐν ἀσεβείᾳ, καὶ ἕκαστος ἥ ἀδελφὴν αὐτῆ θυγατέρα ἢ πατὴρ αὐτῆ ἐταπείνεν ἐν σοί.

12 Δῶρα ἐλαμβάνουσιν ἐν σοί, ὅπως ἐκχέουσιν αἷμα, τόνον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνουσιν ἐν σοί, καὶ συνετελέσω συνίλειαν κακίας σε ἢ ἐν καταδυναστείᾳ, ἡμῶ δὲ ἐπελάθε, λέγει Κύριος.

13 Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά μου ἐφ' οἷς συνετελέσαις οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασί σου τοῖς γεγεννημένοις ἐν μέσῳ σε,

14 Εἰ ὑποστήσεται ἡ καρδία σε; εἰ κρατήσῃς αἱ χεῖρές σε ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λέλάληκα, καὶ ποιήσω.

15 Καὶ διασκορπίω σε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σε ἐκ σῆ.

16 Καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοί κατ' ὀφθαλμοῦς ἢ ἔθνων, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 Τίτε ἀνθρώπη, ἰδὲ γεγὼνασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμειγμένοι πάντες χαλκῷ, καὶ σιδήρῳ, καὶ κασσιτέρῳ, καὶ μο-

λίβῳ, ἐν μέσῳ ἀργυρίᾳ ἀναμειγμένος ἐστίν.

19 Διατῆτο εἰπὼν, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἄνθ' ὃν ἐγένεσθε εἰς συγκρασίαν μίαν, διατῆτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἰερουσαλὴμ.

20 Καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος, καὶ χαλκός, καὶ σίδηρος, καὶ κασσίτερος, καὶ μόλιθος εἰς μέσον καμίνου, ἢ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πυρ ἢ χωνευθῆναι, ἕτως εἰσδέχομαι ἐν ὀργῇ μου, καὶ συναίξω καὶ χωνεύσω ὑμᾶς,

21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 Ὅν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνου, ἕτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐφ' ὑμᾶς.

23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

24 Τίτε ἀνθρώπη, εἰπὼν αὐτῇ, Σὺ εἶ γῆ ἢ οὐ βρεχομένη, καὶ ἐπὶ ὑποπόδιον ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς.

25 Ὅς οἱ ἀφηγέμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, ψυχὰς κατεσθίουσιν ἐν δυναστείᾳ, καὶ τιμὰς λαμβάνοντες· καὶ χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σε.

26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠδίκησαν νόμον μὲ, καὶ ἐβεβήλουν τὰ ἁγιά μὲ· ἀναμίεισον ἀγία καὶ βεβήλῃς καὶ διέελλον, καὶ ἀναμίεισον ἀκαθάρτη καὶ ἔκαθαρεν οὐ διέελλον, καὶ ἀπὸ τῆ σαββάτων μὲ παρεκάλυπτον τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβεβήλουν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἀρπάζοντες ἀρπάγματα, καὶ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξία πλεονεκτῶσι.

28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πᾶσι, ὁρῶντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες, Τὰδε λέγει Κύριος· καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλησε.

29 Λαὸν δὲ γῆς ἐκπνέοντες ἀδικία, καὶ διαρπάζοντες ἀρπάγματα, πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες, καὶ πρὸς τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναγρεφόμενοι μετὰ κρίματος.

30 Καὶ ἐζήτην ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναγρεφόμενον ὁρθῶς, καὶ ἐσῶτα πρὸ προσώπου μὲ ὁλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῇ ὀργῆς, καὶ μὴ εἰς τέλος ἐξαλείψαι αὐτήν, καὶ οὐκ εὖρον.

31 Καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτήν θυμὸν μὲ ἐν πυρὶ ὀργῆς μὲ, καὶ συντελέσαι· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δίδωκα, λέ-

γει Κύριος Κύριος.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τῇ αὐθρώπῃ, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς,

3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μασοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρθενέθησαν.

4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὀολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὀολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς· καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἔτεκον υἱὸς καὶ θυγατέρα, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἦν Ὀολὰ, καὶ Ἰερουσαλὴμ ἦν Ὀολιβὰ.

5 Καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὀολὰ ἀπ' ἐμῆς, καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τὰς ἐρασὰς αὐτῆς, ἐπὶ τὰς Ἀσσυρίους τὰς ἐγγίζοντας αὐτῇ,

6 Ἐνδεδυκότας ὑακίνθινά, ἡγεμένους καὶ στρατηγούς· νεανίσκοι καὶ ἐπίλεκτοι, πάντες ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων.

7 Καὶ ἔδωκε τῇ πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτὰς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες· καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμαίνετο.

8 Καὶ τῇ πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρ-

ἔνευσαν αὐτήν, καὶ ἐξέχεαν ἡ πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν.

9 Διατέτο παρίδωκα αὐτήν εἰς χεῖρας ἡ ἑρασῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' ἧς ἐπιτίθετο.

10 Αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱὸς καὶ θυγατέρα αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτήν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν· καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας.

11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὀολιβά, καὶ διέφθαρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτήν, καὶ ἡ πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ ἡ πορνείαν ἡ ἀδελφῆς αὐτῆς.

12 Ἐπὶ τῆς υἱὸς ἡ Ἀσσυρίων ἐπέθετο, ἠγαμένους καὶ στρατηγούς, τὰς ἐγγυὺς αὐτῆς, ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἱππεῖς ἱππαζομένους ἐφ' ἵππων· νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες.

13 Καὶ ἶδον ὅτι μεμΐανται ὁδὸς μία ἡ δύο.

14 Καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ ἡ τοίχῃ, εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένους ἐν γραφίδι,

15 Ἐζωσμένους ποικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, παρὰ βασιλᾶ καὶ ἐπὶ ἡ κεφαλῶν αὐτῶν, ὅψις τρισσὴ πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς

πατρίδος αὐτῆς·

16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτὰς τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς· καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτὰς εἰς γῆν Χαλδαίων.

17 Καὶ ἤλθον πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην καταλύονταν, καὶ ἐμίαινον αὐτήν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμίανθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν.

18 Καὶ ἀπεκάλυψε ἡ πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς· καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ με ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχὴ με ἀπὸ ἡ ἀδελφῆς αὐτῆς.

19 Καὶ ἐπλήθυνας ἡ πορνείαν σε, ἡ ἀναμνησθαι ἡμέραν νεότητός σε, ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Καὶ ἐπέθε ἐπὶ τὰς Χαλδαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν,

21 Καὶ ἐπεσκέψω ἡ ἀνομίαν νεότητός σε, ἡ ἐποίησας ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου, οὐ οἱ μασοὶ νεότητός σε.

22 Διατέτο Ὀολιβά, τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω τὰς ἑρασάς σε ἐπὶ σέ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σε ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάξω αὐτὰς ἐπὶ σέ κυκλόθεν,

23 Τίς Βαβυλῶν, καὶ

πάντας τὰς Χαλδαίους, Φακὺν, καὶ Σὲ, καὶ Ἰχμὲ, καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπιλέκτας, ἡγεμόνας καὶ στρατηγὰς, πάντας τρισσὰς καὶ ὀνομαστὰς, ἰππεύοντας ἐφ' ἵππων.

24 Καὶ πάντες ἤξεσιν ἐπὶ σὲ ἀπὸ Βορρᾶ, ἄρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὅχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται καὶ βαλεῖ φυλακὴν ἐπὶ σὲ κύκλῳ· καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσεσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν.

25 Καὶ δώσω ἔζηλόν με ἐν σοὶ, καὶ ποιήσῃς μετὰ σε ἐν ὀργῇ θυμῷ· μυκτῆρά σε καὶ ὥτὰ σε ἀφελῶσι, καὶ τὰς καταλοίπας σε ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλῶσιν· αὐτοὶ υἱὲς σε καὶ θυγατέρας σε λήψονται, καὶ τὰς καταλοίπας σε πῦρ καταφάγεται.

26 Καὶ ἐκδύσεσί σε ἡ ἱματισμὸν σε, καὶ λήψονται τὰ σκευὴ ἡ καυχήσεώς σε.

27 Καὶ ἀποσρέψω τὰς ἀσεβείας σε ἐκ σοῦ, καὶ ἡ πορνείαν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ οὐ μὴ ἄρης τὰς ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτὰς, καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῇς ἐκέτι.

28 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφ'

ὧν ἀπέστη ἡ ψυχὴ σε ἀπ' αὐτῶν.

29 Καὶ ποιήσῃς ἐν σοὶ ἐν μίσει, καὶ λήψονται πάντας τὰς πόλεις σε καὶ τὰς μόχθους σε, καὶ ἔσθῃ γυμνὴ καὶ αἰσχύνουσα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχυνὴ πορνείας σοῦ καὶ ἀσέβειά σε, καὶ ἡ πορνεία σε.

30 Ἐποίησε ταῦτά σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν, καὶ ἐμιαίνε ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

31 Ἐν τῇ ὁδῷ ἡ ἀδελφῆς σε ἐπορεύθης· καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σε.

32 Τάδε λέγει Κύριος, Τὸ ποτήριον ἡ ἀδελφῆς σε πίεσαι, τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ, καὶ τὸ πλεονάζον τέ συντελεῖται μέθην.

33 Καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ, καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμῷ, ποτήριον ἀδελφῆς σε Σαμαρείας,

34 Πίεσαι αὐτό· καὶ τὰς ἐορτὰς καὶ τὰς νεμηνίας αὐτῆς ἀποσρέψω· διότι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος.

35 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐπελάθῃς με, καὶ ἀπέρριψάς με ὀπίσω ὅσων σώματος σε, καὶ σὺ λάβε ἡ ἀσέβειάν σε καὶ ἡ πορνείαν σε.

36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Τί ἐάνθρωπος, οὐ κρινεῖς τὴν Ὀλοὰν καὶ τὴν Ὀολιβᾶν, καὶ

ἀναγλεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν;

37 Ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν, τὰ ἐνδυμνάματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι, διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων.

38 Ἔως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι, τὰ ἁγία μὲ ἐμίαινον, καὶ τὰ σάββατά μὲ ἐβέβηλεν,

39 Καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτὰς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἁγία μὲ, ὃ βεβηλῆν αὐτά· καὶ ὅτι ἕτως ἐποίησεν ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μὲ.

40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέλας ἐξαπέστειλαν πρὸς αὐτὰς, καὶ αἷμα τῷ ἔρχεισθαι αὐτὰς, εὐθὺς ἔλθες, καὶ ἐσιβίζεσθες ὀφθαλμῶς σε, καὶ ἐκόσμευς κόσμῳ,

41 Καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς, καὶ τὸ θυμιάμα καὶ τὸ ἔλαιόν μὲ εὐφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.

42 Καὶ φωνὴν ἀρμονίας ἀνέκρουοντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλῆθους ἀνθρώπων ἦκοντας ἐκ τῆς ἐρήμου· καὶ εἰδίδοντες ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ γέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

43 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἐν τέτοις

μοιχεύεσσι; καὶ ἔργα πόρνῃς καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε;

44 Καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτήν, ὃν τρόπον εἰσεπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὀσλαὺν, καὶ πρὸς Ὀολιβαῖν, τῷ ποιῆσαι ἀνομίαν.

45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοῖς καὶ ἐκδικήσεσιν αὐτὰς ἐκδικήσας μοιχαλίδος, καὶ ἐκδικήσας αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν.

46 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄχλον, καὶ ὁὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγὴν,

47 Καὶ λιθοβολήσων ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων, καὶ κατὰκέντη αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν· υἱὸς αὐτῶν καὶ θυγατέρα αὐτῶν ἀποκτενεῖσσι, καὶ τὰς οἰκὰς αὐτῶν ἐμπρήσασσι.

48 Καὶ ἀποσρέψω ἀσέβειαν ἐκ τῆς γῆς, καὶ παιδευθήσονται πάντα αἱ γυναῖκες, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃς κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν.

49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἀμαρτίας τῶν ἐνδυμμάτων ὑμῶν λήψετε, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, ἐν τῷ ἔτει τῷ

ἐννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ 5 μηνός, λέγων,

2 Ὅτι ἄνθρωποι, γράψον σε-
αυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ 7 ἡμέρας
ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπηρεύσῃ βα-
σιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερου-
σαλὴμ, ἀπὸ 7 ἡμέρας 7 σή-
μερον·

3 Καὶ εἶπον ἐπὶ 7 οἶκον τὸν
παραπικραίνοντα παραβολὴν,
καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸς, Τάδε λέ-
γει Κύριος, Ἐπίσπον 7 λέ-
βητα, καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν
ὕδωρ,

4 Καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ
διχοτομήματα, πᾶν διχοτό-
μημα καλόν, σκέλος καὶ ὤμον
ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ 7 ὀσῶν,

5 Ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰ-
λημένων καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀσᾶ
ὑποκάτω αὐτῶν ἔξεσε καὶ ἤψη-
ται τὰ ὀσᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ
αὐτῆς.

6 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ὡ πόλις αἱμάτων, λέ-
βης, ἐν ᾗ ἐσιν ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ
ἰὸς ἐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ
μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν, ἐκ ἐπι-
σεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρον.

7 Ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ
αὐτῆς ἐσιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέ-
ταχα αὐτό· ἐκ ἐκίχεν αὐτὸ
ἐπὶ τὴν γῆν, 5 καλύψαι ἐπ'
αὐτὸ γῆν,

8 Τῷ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς
ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι· δίδωκα

τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν,
5 μὴ καλύψαι αὐτό.

9 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Καγὼ μεγαλυνῶ τὸν δα-
λόν·

10 Καὶ πληθυνῶ τὰ ξύλα,
καὶ ἀνακαύσω τὸ πῦρ, ὅπως
τακῇ τὰ πρέα, καὶ ἐλατλώσῃ ὁ
ζωμός,

11 Καὶ εἴη ἐπὶ τὰς ἀνδρα-
κας, ὅπως προσκαυθῇ καὶ θερ-
μανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ
τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐ-
τῆς, καὶ ἐκλίπη ὁ ἰὸς αὐ-
τῆς,

12 Καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐ-
τῆς πολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς.

13 Καταίσχυνθήσεται ὁ ἰὸς
αὐτῆς, ἀνθ' ὧν ἐμιαίνε σὺ καὶ
τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἐτι ἕως
οὗ ἐμπλήσω 7 θυμὸν με·

14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα,
καὶ ἤξα, καὶ ποιήσω, οὐ διασελῶ,
εἰδὲ μὴ ἐλεήσω· κατὰ τὰς ὁδοὺς
σε, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά
σε κρινῶ σε, λέγει Κύριος·
διατῆτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ
τὰ αἱματά σε, καὶ κατὰ τὰ
ἐνθυμήματά σε κρινῶ σε, ἡ
ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομαστὴ, καὶ
πολλὴ 5 παραπικραίνειν.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

16 Ὅτι ἄνθρωποι, ἰδὲ ἐγὼ
λαμβάνω ἐκ σε τὰ ἐπιθυμή-
ματα 7 ὀφθαλμῶν σε ἐν πα-

ρατάξει, οὐ μὴ κοπῆς, ἔδ' οὐ μὴ κλαυσθῆς,

17 Στεναγμὸς αἵματος, ὁ σφύος πένθος ἴση· ἐκ ἔσαι τὸ τρίχωμά σε συμπεπλεγμένον ἐπὶ σέ, καὶ τὰ ὑποδήματά σε ἐν τοῖς ποσὶ σε· οὐ μὴ παρακληθῆς ἐν χεῖλεσιν αὐτῶν, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.

18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τοπρωῖ, ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι ἰστέρας, καὶ ἐποίησα τοπρωῖ, ὃν τρόπον ἐπέαιγι μοι.

19 Καὶ εἶπε πρὸς με ὁ λαός, Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστὶ ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς;

20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὰς, Λόγος Κυρίου ἐγένετο πρὸς με, λέγων,

21 Εἰπὸν πρὸς τὸ οἶκον τῷ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἁγία μου, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φεῖδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν· καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, ἃς ἐγκατελίπετε, ἐν ῥομφαίᾳ πεισῶνται.

22 Καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα· ἀπὸ γόματος αὐτῶν οὐ παρακληθήσεσθε, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσθε,

23 Καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσίν

ὑμῶν· ἕτε μὴ κόψῃσθε, ἕτε μὴ κλαύσῃτε, καὶ ἐντακθήσεσθε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

24 Καὶ ἔσαι Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν εἰς τέρας· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησα, ποιήσετε, ὅταν ἴδῃ ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσισθε διότι ἐγὼ Κύριος.

25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἔχῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τὴν ἰσχύν παρ' αὐτῶν, καὶ ἐπαρσιν καυχῆσθῃς αὐτῶν, τὰ ἐπιθυμήματα ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ἐπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱὲς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν,

26 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἦξει ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σέ, τῷ ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὧτα;

27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχθήσεται τὸ στόμα σε πρὸς τὸ ἀνασωζόμενον· λαλήσεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωθῇς ἐκέτι, καὶ ἴσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τῷ ἀνθρώπῳ, ἑθήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὰς υἱὰς Ἀμμων, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰς,

3 Καὶ ἔρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμων, Ἀκῶσατε λόγον Κυρίου·

τάδε λέγει Κύριος, 'Ανθ' ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἁγία μου, ὅτι ἐβελώθη, καὶ ἐπὶ τῇ γῇ ὅ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τῷ οἴκῳ ὅ Ἰεῦδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ,

4 Διατέτο ἰδὲ ἐγὼ παραδίδομι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς κεδὲμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκευώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ θώσασιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τὰς καρπὰς σε, καὶ αὐτοὶ πίνονται τῇ πύότητά σε.

5 Καὶ δώσω τῇ πόλιν ὅ Ἀμμων εἰς νομὰς καμήλων, καὶ τὰς υἱὰς Ἀμμων εἰς νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσῃτε διότι ἐγὼ Κύριος.

6 Διότι τάδε λέγει Κύριος, 'Ανθ' ὧν ἐκρότησας τῇ χειρὶ σε, καὶ ἐψόφησας τῷ πρὸς σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σε ἐπὶ τῇ γῇ ὅ Ἰσραὴλ,

7 Διατέτο ἐκτενῶ τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείας, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

8 Τάδε λέγει Κύριος, 'Ανθ' ὧν εἶπε Μωάβ, Ἰδὲ, ἔχ' ὃν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰεῦδα;

9 Διατέτο ἰδὲ ἐγὼ παρα-

λύω τὸ ὄμῳ Μωάβ ἀπὸ πόλεως ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὰς γῆν, οἶκον Βεδασιμεθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας,

10 Τὰς υἱὰς κεδὲμ ἐπὶ τὰς υἱὰς Ἀμμων δίδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνηστῆρ γένηται τῷ υἱῷ Ἀμμων.

11 Καὶ εἰς Μωάβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

12 Τάδε λέγει Κύριος, 'Ανθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδεμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτὰς ἐκδίκησιν εἰς τὸ οἶκον Ἰεῦδα, καὶ ἐμνησικάκησαν, καὶ ἐξεδίκησαν δίκην.

13 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ἐκτενῶ τῇ χειρὶ μου ἐπὶ τῇ Ἰδεμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνδραπον καὶ κτήνος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἐρημὸν καὶ ἐκ Θαιμὰν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεισένται.

14 Καὶ δώσω ἐκδίκησιν μου ἐπὶ τῇ Ἰδεμαίαν ἐν χειρὶ λαῶ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδεμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργὴν μου καὶ κατὰ τὸ θυμὸν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Κύριος.

15 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος, 'Ανθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἄλλοφυλοι ἐν ἐκδικήσει, καὶ ἐξάνεστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχειροῦντες ἐκ ψυχῆς, ὅ ἐξαλείψαι ἕως ἐνὸς,

16 Διατέτο ταδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὰς ἀλλοφύλους, καὶ ἐξολοθρεύσω Κηήτας, καὶ ἀπολώ τὰς καταλοιπὰς τὰς κατοικούντας τὴν πόλιν.

17 Καὶ ποιήσω ἐν αὐτοῖς ἐκδικήσεις μεγάλας, καὶ ἐπιγινώσκονται διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ θέναι τὴν ἐκδίκησίν μου ἐπ' αὐτούς.

Κεμ. κς'. 26.

ΚΑΙ ἐγενήθη ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, μίᾳ τῇ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τίτε ἀνθρώπων, Ἀνθ' οὗ εἶπε Σὺρ ἐπὶ Ἱερουσαλήμ, Εὐγε συνετρίβη, ἀπόλωλε τὰ ἔθνη, ἐπεγράφη πρὸς με, ἡ πλήρης ἡρῆμωται.

3 Διατέτο ταδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σὺρ, καὶ ἀνάξω ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, ὡς ἀναβαίνει ἡ θάλασσα τοῖς κύμασιν αὐτῆς.

4 Καὶ καταβαλῶσι τὰ τείχη Σὺρ, καὶ καταβαλῶσι τὰς πύργους σου, καὶ λικημῶσω τὸν χῆν αὐτῆς ἀπ' αὐτῆς, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς λεωπετρίαν.

5 Ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσαι ἐν μέσῳ θαλάσσης, ὅτι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος· καὶ ἔσαι ὡς προνομήν τοῖς ἔθνεσι.

6 Καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς

ἐν πιδίῳ μαχαίρα ἀναιρεθήσονται, καὶ γνώσκονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

7 Ὅτι ταδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ Σὺρ τὸν Ναβυχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος ἀπὸ τῆς Βορρῆα, βασιλεὺς βασιλείων ἐστὶ, μεθ' ἵππων καὶ ἀρμάτων καὶ ἵππέων καὶ συναγωγῆς ἔθνων πολλῶν σφόδρα.

8 Οὗτος τὰς θυγατέρας σου τὰς ἐν τῷ πιδίῳ μαχαίρα ἀνελεῖ, καὶ δώσει ἐπὶ σὲ προφυλακὴν, καὶ περιοικοδομήσει, καὶ ποιήσει ἐπὶ σὲ πύκλῳ χάρακα, καὶ περὶσάσιν ὅπλων, καὶ τὰς λόγχας αὐτῆς ἀπέναντί σου δώσει.

9 Τὰ τείχη σου, καὶ τὰς πύργους σου καταβαλεῖ ἐν ταῖς μαχαίραις αὐτῆς.

10 Ἀπὸ τῆς πλῆθους τῶν ἵππων αὐτῆς κατακαλύψει σὲ ὁ κονιόρτος αὐτῶν· καὶ ἀπὸ τῆς φωνῆς τῶν ἵππων αὐτῆς καὶ τῶν τροχῶν τῶν ἀρμάτων αὐτῆς σεισθήσεται τὰ τείχη σου, εἰσπορευομένη αὐτῆς τὰς πύλας σου, ὡς εἰσπορευόμενος εἰς πόλιν ἐκ πιδίος.

11 Ἐν ταῖς ὅπλαῖς τῶν ἵππων αὐτῆς καταπατήσῃ σε πάσας τὰς πλατείας· τὸν λαόν σου μαχαίρα ἀνελεῖ, καὶ τὸν ὑπόστασιν τὸν ἰσχύος σου ἐπὶ τὴν γῆν κατάξει.

12 Καὶ προνομεύσει τὸν δύν

ναμίν σε, καὶ σκυλεύσει τὰ
ὑπάρχοντά σε, καὶ καταβαλεῖ
τὰ τείχη σε, καὶ τὰς οἰκας σου
τὰς ἐπιθυμητὰς καθελεῖ· καὶ
τὰς λίθους σε, καὶ τὰ ξύλα σε,
καὶ ἡ χεὶρ σου εἰς μέσον ἡ θα-
λάσσης σε ἐμβαλεῖ.

13 Καὶ καταλύσει τὸ πλῆ-
θος τῶν μουσικῶν σου, καὶ ἡ φωνὴ
τῶν ψαλτηρίων σου οὐ μὴ ἀκω-
σθῇ ἔτι.

14 Καὶ δώσω σε λεωπετρίαν,
ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσθῃ, οὐ μὴ
οἰκοδομηθῇς ἔτι, ὅτι ἐγὼ Κύ-
ριος ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

15 Διότι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος τῇ Σὺρ, Οὐκ ἀπὸ φω-
νῆς ἢ πλώσεώς σε, ἐν τῷ γε-
νάξαι τραυματίας, ἐν τῷ σπᾶ-
σαι μαχαιραν ἐν μέσῳ σου,
σεισθήσονται αἱ νῆσοι·

16 Καὶ καταθήσονται ἀπὸ
τῶν θρόνων αὐτῶν πάντες οἱ ἄρ-
χοντες ἐκ τῶν ἐθνῶν ἢ θαλάσ-
σης, καὶ ἀφελῶνται τὰς μίτρας
ἀπὸ τῶν κεφαλῶν αὐτῶν, καὶ τὸν
ἱματισμὸν ἢ ποικίλον αὐτῶν
ἐκδύσονται· ἐκβάσει ἐκθήσου-
νται, ἐπὶ γῆν καθεδύνται, καὶ
φοβηθήσονται ἢ ἀπώλειαν αὐ-
τῶν, καὶ γενάξουσιν ἐπὶ σέ,

17 Καὶ λήφονται ἐπὶ σέ
θρήνον, καὶ ἔρῃσί σοι, Πῶς καλ-
ελύθης ἐκ θαλάσσης ἢ πόλις
ἢ ἐπαινετὴ, ἢ δεῖσα τὸν φόβον
αὐτῆς πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν

αὐτήν;

18 Καὶ φοβηθήσουσιν αἱ νῆ-
σοι ἀπὸ ἡμέρας πλώσεώς σε·

19 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος
Κύριος, Ὅταν δῶ πόλιν ἡρη-
μαμένην ὡς τὰς πόλεις τὰς
μὴ κατοικισθησομένας, ἐν τῷ
ἀναγαγεῖν με ἐπὶ σέ ἢ ἄβυσ-
σον, καὶ κατακαλύψει σε ὕδωρ
πολὺ,

20 Καὶ καταβιάσω σε πρὸς
τὰς καταβαίνοντας εἰς βόθρον
πρὸς λαὸν αἰῶνος, καὶ κατοικίῃ
σε εἰς βάθῃ ἢ γῆς ὡς ἔρημον
αἰώνιον μετὰ καταβαίνοντων
εἰς βόθρον, ὅπως μὴ κατοικη-
θῇς, μηδὲ ἀναστῇς ἐπὶ γῆς
ζωῆς,

21 Ἀπώλειάν σε δώσω, καὶ
ἔχῃ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸ αἶωνα,
λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. κζ'. 27.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μέ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνδρώπε λάβε
ἐπὶ Σὺρ θρήνον,

3 Καὶ ἔρεῖς τῇ Σὺρ τῇ κατ-
οικέσῃ ἐπὶ ἢ εἰσόδῃ ἢ θαλάσ-
σης, τῷ ἐμπορίῳ ἢ λαῶν, ἀπὸ
νήσων πολλῶν, Τάδε λέγει
Κύριος τῇ Σὺρ, Σὺ εἶπας, Ἐ-
γὼ περιέθηκα ἐμαυτῇ κάλλος
μου,

4 Ἐν καρδίᾳ θαλάσσης τῷ
βελελεῖμ υἱοὶ σου περιέθηκά
σοι κάλλος.

5 Κέδρος ἐκ Σινεὶρ ὥκοδο-
μήθη σοι, ταιθίαι σανίδων κυ-
παρίσσε ἐκ τῆ Λιβάνου ἐλή-
φθησαν, ὧ ποιῆσαι σοι ἱστὺς
ἐλατίνες,

6 Ἐκ τῆ Βασιλίδος ἐποί-
ησαν τὰς κώπας σε, τὰ ἱερά
σε ἐποίησαν ἐξ ἐλεφάντος, οἰ-
κὲς ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν
Χετιείμ.

7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ
Αἰγύπτου ἐγένετό σοι γρῶμνῃ,
ὧ περιδεῖναι σοι δόξαν, καὶ
περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ
πορφύραν ἐκ τῶν νήσων Ἑλαιοῦ,
καὶ ἐγένετο περιβόλαιά σε.

8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ
κατοικοῦντες Σιδῶνα, καὶ Ἀρά-
διοι ἐγένοντο κωπηλάται σου·
οἱ σοφοὶ σε Σὺρ οἱ ἦσαν ἐν σοί,
ἔτοι κυβερνῆταί σου.

9 Οἱ πρεσβύτεροι Βιβλίων,
καὶ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, οἱ ἦσαν ἐν
σοί, ἔτοι ἐνίσχυον τὴν βελὴν
σε· καὶ πάντα τὰ πλοῖα τῆς
θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται
αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμαῖς
δυσμῶν.

10 Πέρσαι, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λί-
βυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου,
ἄνδρες πολεμισαί σε πέλτας
καὶ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν
σοί, ἔτοι ἔδωκαν τὴν δόξαν σε.

11 Τίοι Ἀραδίων καὶ ἡ δύνα-
μις σε ἐπὶ τῶν τοιχείων σε· φύ-
λακες ἐν τοῖς πυργοῖς σε ἦ-

σαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέ-
μασαν ἐπὶ τῶν ὅρμων σε κύκλῳ,
ἔτοι ἐτελείωσαν σε τὸ κάλ-
λῳ.

12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου
ἀπὸ πλήθους πάσης ἰσχύῳ
σε, ἀργύριον καὶ χρυσίον καὶ
σίδηρον καὶ κασσίτερον καὶ μέ-
λιτον ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σε.

13 Ἡ Ἑλλάς, καὶ ἡ σύμ-
πασσα, καὶ τὰ παρατείνοντα,
ἔτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυ-
χαῖς ἀνθρώπων, καὶ σκευὴ χαλ-
κᾶ ἔδωκαν τὴν ἐμπορίαν σε.

14 Ἐξ οἴκου Θογαρμὰ ἵπποι
καὶ ἵππεις ἔδωκαν τὴν ἀγοράν
σε.

15 Τίοι Ῥοδίων ἔμποροί σε,
ἀπὸ νήσων ἐπληθύναν τὴν ἐμπο-
ρίαν σε ὀδόντας ἐλεφαντίνες,
καὶ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεσθίδας
τὰς μισθὰς σε,

16 Ἀνδρώπες ἐμπορίαν σου
ἀπὸ πλήθους ὧν συμμίκτης σου,
σακτὴν καὶ ποικίλματα ἐκ Θαρ-
σίς, καὶ Ῥαμόθ, καὶ Χορχόρ
ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σε.

17 Ἰθάδες καὶ οἱ υἱοὶ τῆς Ἰσ-
ραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου, ἐν
πράσει σίτε καὶ μύρων καὶ κα-
σίας, καὶ πρῶτον μέλι καὶ ἔλαιον
καὶ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμ-
μικτόν σε.

18 Δαμασκὸς ἔμποροί σε,
ἐκ πλήθους πάσης δυνάμεώς
σε· οἶνος ἐκ Χελθῶν, καὶ ἔρια

ἐκ Μιλήτης, καὶ οἶνον εἰς ἡγοράν σε ἔδωκαν.

19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, καὶ τροχιάς ἐν τῷ συμμίκτῳ σε ἐγί.

20 Δαιδὰν ἔμποροί σε, μέλα κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἄρματα.

21 Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδάρ, ἔτοι ἔμποροί σε διὰ χειρὸς σε, καμήλας καὶ ἄμνες καὶ κριεὺς ἐν οἷς ἐμπορεύονται σε.

22 Ἐμποροὶ Σαββὰ, καὶ Ῥαμμα, ἔτοι ἔμποροί σε, μέλα πρῶτων ἡδυσμάτων, καὶ λίθων χρησῶν, καὶ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σε.

23 Χαρρὰ, καὶ Χαναὰ, ἔτοι ἔμποροί σε· Ἀσσὺρ καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σε,

24 Φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον, καὶ θησαυροὺς ἐκλεκτοὺς δεδεμένους σχοινοῖς, καὶ κυπαρίσσινα.

25 Πλοῖα ἔμποροί σε, ἐν τῷ πλῆθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου· καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

26 Ἐν ὕδατι πολλῶ ἦγόν σε οἱ κωπηλάται σε, τὸ πνεῦμα ἦ Νότα συνετρίψε σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

27 Ἦσαν δυνάμεις σε, καὶ ὁ μισθός σε, καὶ ἡ συμμίκτις σε, καὶ οἱ κωπηλάται σε, καὶ οἱ κυβερνῆταί σε, καὶ οἱ σύμβουλοί

σε, καὶ οἱ σύμμικτοί σε ἐκ τῶν συμμίκτων σε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαί σε οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα συναγωγή σου ἐν μέσῳ σε πεισῶνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πτώσεώς σε.

28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τῆς φωνῆς σε οἱ κυβερνῆταί σε φόβῳ φοβηθήσονται.

29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πωρεῖς τῆς θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν γήσονται,

30 Καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ κεκράξουσιν πικρὸν, καὶ ἐπιθήσονται γῆν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτῶν, καὶ σποδὸν σρώσονται.

32 Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρήνον, θρήνημα Σὺρ· Πόσον τινὰ

33 Εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; Ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ τῆς πλῆθους σου, καὶ ἀπὸ τῆς συμμίκτης σε ἐπλήσθης πάντας βασιλεῖς τῆς γῆς.

34 Νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σε, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σε ἐν μέσῳ σε· ἔπeson πάντες οἱ κωπηλάται σε.

35 Πάντες οἱ κατοικῶντες τὰς νήσους ἐξύγνασαν ἐπὶ σὲ· καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκτάσκει

ἔξευσαν, καὶ ἰδάμυτε τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

36 Ἐμποροὶ ἀπὸ ἱθύνων ἐσύρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένε, καὶ ἐκέτι ἔση εἰς τὸ αἶψον.

Κεφ. κη'. 28.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρε, Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνδ' οὐ ὑψώθη σε ἡ καρδία, καὶ εἶπας, Θεὸς εἰμι ἐγώ, κατοικίαν Θεῷ κατέκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεός, καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σε ὡς καρδίαν Θεῷ.

3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τῷ Δανιὴλ; ἢ σοφοὶ ἐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπισήμῃ αὐτῶν;

4 Μὴ ἐν τῇ ἐπισήμῃ σου ἡ τῇ φρονήσει σε ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν, καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σε;

5 Ἐν τῇ πολλῇ ἐπισήμῃ σε καὶ ἐμπορία σε ἐπλήθυνας δύναμιν σε, ὑψώθη ἡ καρδία σε ἐν τῇ δυνάμει σε.

6 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σε ὡς καρδίαν Θεῷ,

7 Ἀντὶ τούτου ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ἄλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἱθύνων, καὶ ἐκκενώσῃς τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπισήμης σου, καὶ

γρώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν,

8 Καὶ καταβιβάσῃ σε, καὶ ἀποθάνῃ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

9 Μὴ λέγων ἱερεῖς, Θεὸς εἰμι ἐγώ, ἐνώπιον τῶν ἀναιρέντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ Θεός.

10 Ἐν πλήθει ἀπεριτμητῶν ἀπολῇ ἐν χερσὶν ἄλλοτρίων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

12 Τίς ἀνθρώπων, λάβε θρῆνον ἐπὶ τῷ ἄρχοντι Τύρε, καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος, Κύριος, Σὺ ἀποσφραγίσμα ὁμοιώσεως, καὶ εἶφανος κάλλεος

13 Ἐν τῇ τρυφῇ τῇ παραδείσῃ τῇ Θεῷ ἐγενήθης· πάντα λίθον χρηστὸν ἐνδέδεσαι, σάργδιον καὶ τοπάξιον, καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα, καὶ σάπφειρον καὶ ἱάσπιν, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην, καὶ ἀμέθυσον καὶ χρυσόλιθον, καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυσὸν ἐνέπλησας τὰς θησαυρὰς σε καὶ τὰς ἀποθήκας σε ἐν σοί.

14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ μετὰ τῶν χερῶν, ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἀγίῳ Θεῷ, ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.

15 Ἐγενήθη σου ἄμωμος ἐν ταῖς ἡμέραις σε, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὐρέθῃ τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.

16 Ἀπὸ πλήθους τ' ἐμπορίας σε ἔπλησας τὰ ταμεῖά σου ἀνομίας, καὶ ἡμαρτες, καὶ ἰτραυματίσθης ἀπὸ ὄρου θ' Θεοῦ καὶ ἡγαγέ σε τὸ χερσὶ ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.

17 Ὑψώθη ἡ καρδιά σε ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ ἐπισήμη σε μετὰ θ' κάλλους σε· διὰ πλήθους ἁμαρτιῶν σε ἐπὶ θ' γῆν ἔρριψά σε, ἐναντίον βασιλείων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι.

18 Διὰ τὸ πλήθος τ' ἁμαρτιῶν σε καὶ τ' ἀδικιῶν τ' ἐμπορίας σε, ἐβέβηλωσα τὰ ἱερά σε, καὶ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσεω σε, τὸτο καταφάγεται σε· καὶ θώσω σε σποδὸν ἐπὶ τ' γῆς σε ἐναντίον πάντων τ' ὁρώντων σε.

19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιστάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι γενάξεσιν ἐπὶ σὶ· ἀπώλεα ἔγενε, καὶ ἔχ' ὑπάρχεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

21 Τίς ἀνθρώπων, σήρισον τὸ πρόσωπόν σε ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτήν,

22 Καὶ εἰπὺν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὶ Σι-

δὼν, καὶ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοί, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν σοί.

23 Αἷμα καὶ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σε, καὶ πεισύνται τετραυματισμένοι μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλω σε, καὶ γνώσονται διότι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

24 Καὶ ἐκ ἔσσοντος ἐκείτι ἐν τῷ οἴκῳ τῷ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας καὶ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ τ' περικύκλω αὐτῶν, τ' ἀτιμασάντων αὐτὰς, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

25 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ συναῶν τ' Ἰσραὴλ ἐκ τ' ἔθνων οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, καὶ ἀγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐνώπιον τ' λαῶν καὶ τ' ἔθνων· καὶ κατοικήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακώβ,

26 Καὶ κατοικήσῃς ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, καὶ οἰκοδομήσῃς οἰκίας, καὶ φυτεύσῃς ἀμπελῶνας, καὶ κατοικήσῃς ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτὰς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τ' πατέρων αὐτῶν.

Κεφ. κθ'. 29.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί, μιᾷ 8 μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τίς ἀνθρώπων, γήρισεν τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Φαραῶ βασιλέα Αἰγύπτου, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἰγυπτίον ὅλην,

3 Καὶ εἶπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ Φαραῶ, 7 δράκοντα 7 μέγαν 7 ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτοῦ, 7 λέγοντα, Ἐμοὶ εἰσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.

4 Καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σου, καὶ προσκολλήσω τὰς ἰχθύας 8 ποταμοῦ σου πρὸς τὰς πτέρυγὰς σου, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσου 8 ποταμοῦ σου,

5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν ταῖς χεῖρ καὶ πάντας τὰς ἰχθύας τῶ ποταμοῦ σου ἐπὶ πρόσωπον τῆ πεδίου πύσης, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς, καὶ οὐ μὴ περισταλῇς, τοῖς θηρίοις 7 γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς 8 ἔρᾶν δέδωκά σε εἰς κατάβρωμα.

6 Καὶ γινώσκονται πάντες οἱ κατοικοῦντες Αἰγυπτίον, ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνης τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

7 Ὅτε ἐπελάβῃ σε τῇ χαρὶ αὐτῶν, ἰδλάσθης· καὶ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτὰς πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σέ, συνετρίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν.

8 Διατῆτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σέ ῥομφαίαν, καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπους καὶ κτήνη.

9 Καὶ ἔσται ἡ γῆ Αἰγύπτου ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος· ἀντὶ 8 λέγειν σε, Οἱ ποταμοὶ ἔμοί εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς,

10 Διατῆτο ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σέ, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς ποταμούς σου, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτου εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδωλῆ καὶ Συήνης καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιοπῶν.

11 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ πρὸς ἀνθρώπων, καὶ πρὸς κτήνης οὐ μὴ διέλθῃ αὐτήν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη.

12 Καὶ δώσω 7 γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἐρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἡρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἰγυπτίον ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτὰς εἰς τὰς χώρας.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Μίση

πισσαράκοντα ἔτη συναΐω Αἰγυπτίους ἀπὸ τῶ ἔθνων οὗ διεσπορίσθησαν ἐκεῖ,

14 Καὶ ἀποσρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Αἰγυπτίων, καὶ κατηύσω αὐτοὺς ἐν γῇ Φαθωρῆς, ἐν τῇ γῇ ὅθεν ἐλήφθησαν, καὶ ἔσται ἀρχὴ ταπεινῆ.

15 Παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς· οὐ μὴ ὑψωθῇ ἐτι ἐπὶ τὰ ἔθνη· καὶ ὀλιγοὺς αὐτοὺς ποιήσω, τῇ μὴ εἶναι αὐτοὺς πλειονας ἐν τοῖς ἔθνεσι.

16 Καὶ ἐκείτι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμνησέσκειν ἀνομίαν, ἐν τῷ ἀκαλεσθῆσαι αὐτοὺς ὀπίσω αὐτῶν, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

17 Καὶ ἐγίνωτο ἐν τῷ ἔθνεσιν καὶ εἰκοτῷ ἔτει, μιᾷ τῇ μηνὸς τῷ πρώτῳ, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 Τίς ἀνθρώπων, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέδωκε τὴν δύναμιν αὐτῷ· ἐκλείψατο ἐπὶ Τύρον, καὶ πᾶσα κεφαλὴ φαλακρά, καὶ πᾶς ὄμιλος μαδῶν· καὶ μισθὸς ἐκ ἐγγεήθη αὐτῷ καὶ τῇ δυνάμει αὐτῇ ἐπὶ Τύρον, καὶ τὴν δαλείαν ἣς ἐδέχοντο ἐπ' αὐτήν.

19 Ταῦτα λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τῷ Ναβουχοδονόσορ βασιλεὶ Βαβυλῶνος γῆν Αἰγύπτου, καὶ πρὸς

μαύσει τὴν προνομήν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκύλα αὐτῆς· καὶ ἔσται μισθὸς τῇ δυνάμει αὐτῇ,

20 Ἀπὸ τῆς λειτεργείας αὐτῆς ἣς ἐδέχοντο ἐπὶ Τύρον· δίδωκα αὐτῷ γῆν Αἰγύπτου· ταῦτα λέγει Κύριος Κύριος.

21 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀντιτελεῖ κέρας παντὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ σοὶ δώσω σῶμα ἀνεψυγμένον ἐν μίσῳ αὐτῶν, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λ'. 30.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τίς ἀνθρώπων, προφῆτευσον, καὶ εἰπὼν, Ταῦτα λέγει Κύριος, Ὡς ἡμέρα,

3 Ὅτι ἐγγύς ἡμέρα τῇ Κυρίου, ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἔθνων ἔσται.

4 Καὶ ἦξει μάχαιρα ἐπ' Αἰγυπτίους, καὶ ἔσται ταραχὴ ἐν γῇ Αἰθιοπία, καὶ συμπεσῶνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

5 Πέρσαι, καὶ Κρήτες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Λίβυες, καὶ πάντες οἱ ἐπὶ μίκτοι καὶ τῶν υἱῶν τῆς διαθήκης μὴ, μαχαίρα πεσῶνται ἐν αὐτῇ.

6 Καὶ πσεῦνται τὰ ἀντισηρίγματα Αἰγύπτου, καὶ καταθήσεται ἡ ὕβρις καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῆς

ἐπὶ Μαγδαλοῦ ἕως Συήνης, μαχαίρα πεισῶνται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐρημωθήσεσθαι ἐν μέσῳ χωρῶν ἐρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἐρημωμένων ἔσονται.

8 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ὅταν δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθῶντες αὐτῇ.

9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπειδόντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσται παραχῇ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἴγυπτος, ὅτι ἰδὲ ἦκε.

10 Τὰδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολωὶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβαχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,

11 Αὐτὰ καὶ ὅ λαὸς αὐτῶν, λοιμοὶ ἀπὸ ἰθῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι γῆν καὶ ἐκκενώσασιν πάντας τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν.

12 Καὶ δώσω τὰς ποταμὺς αὐτῶν ἐρήμους, καὶ ἀπολωὶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ἐγώ Κύριος λέλάληκα.

13 Ὅτι τὰδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολωὶ μεγίστας ἀπὸ Μέμφως, καὶ ἄρχοντας Μέμφως ἐκ γῆς Αἴγυπτος, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι.

14 Καὶ ἀπολωὶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.

15 Καὶ ἐκκεῖ τὸ θυμὸν μου ἐπὶ Σαὶν καὶ ἰσχυρὴν Αἰγύπτου, καὶ ἀπολωὶ τὸ πλῆθος Μέμφως.

16 Καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ παραχῇ παραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσται ἐκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.

17 Νεανίσκοι Ἠλιεπόλεως καὶ Βεβάς ἐν μαχαίρᾳ πεισῶνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται.

18 Καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σπήλαια Αἰγύπτου καὶ ἀπολείται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμαλωτοὶ ἀρθήσονται.

19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, ἑβδόμῃ ὅ μηνός, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

21 Τὴν ἀνδρώπην, τὰς βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδὲ οὐ κατεδείχθη ὅ δοθῆναι ἴασις, ὅ

δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα, ὃ δοθῆναι ἰσχυρὸν ἐπιλαβεῖσθαι μαχαίρας.

22 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλείᾳ Αἰγύπτου, καὶ συντρίψω τὰς βραχίονας αὐτοῦ τὰς ἰσχυράς, καὶ τὰς τεταμένους, καὶ καταβαλὼ ἢ μάχαιραν αὐτοῦ ἐκ τῆ χειρὸς αὐτοῦ,

23 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτὰς εἰς τὰς χώρας.

24 Καὶ κατισχύσω τὰς βραχίονας βασιλείας Βαβυλῶνος, καὶ δώσω ἢ ρομφαίαν μου εἰς ἢ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐπάξει αὐτήν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ προνομήσει ἢ προνομήν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκύλα αὐτῆς.

25 Καὶ ἐνισχύσω τὰς βραχίονας βασιλείας Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ πεσῶνται, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τὴν ρομφαίαν μου εἰς χεῖρας βασιλείας Βαβυλῶνος, καὶ ἐκλενῇ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτου.

26 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ λικμήσω αὐτὰς εἰς τὰς χώρας, καὶ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λα'. 31.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνί,

μια ὃ μῆνος, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τίς ἄνθρωπος, εἰπὼν πρὸς Φαραὼ βασιλεῖᾳ Αἰγύπτου καὶ τῷ πληθει αὐτοῦ, Τίνι ὁμοιωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σε;

3 Ἰδὲ Ἀσὺρ κυπάριστος ἐν τῷ Λιβάνῳ, καὶ καλὸς ταῖς παραφυάσιν, καὶ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ,

4 Ὑδὼρ ἐξέθρεψεν αὐτόν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτόν, τὰς ποταμὸς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ ἢ φυτῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ συστήματα αὐτῆς ἐξαπέσπλυνεν εἰς πάντα τὰ ξύλα ὃ πεδίε.

5 Ἐνεκεν τῆς ὑψώσεως τοῦ μεγέθους αὐτοῦ παρὰ πάντα τὰ ξύλα ὃ πεδίε, καὶ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτοῦ ἀφ' ὕδατος πολλῆς.

6 Ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτοῦ ἐνόσσεισαν πάντα τὰ πετεινὰ ὃ ἔβραν, καὶ ὑποκάτω ἢ κλάδων αὐτοῦ ἐγεννώσαν πάσῃα τὰ θηρία ὃ πεδίε, ἐν τῇ σκιά αὐτοῦ κατήκτισε πᾶν πλῆθος ἔθνων.

7 Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτοῦ, ὅτι ἐγενήθησαν αἱρίζαι αὐτοῦ εἰς ὕδωρ πολὺ.

8 Καὶ κυπάριστος τοιαῦται ἐν τῷ παραδείσῳ ὃ Θιβ, καὶ αἱ πίτνες ἔχουσιν ὁμοίαι ταῖς παρα-

φασίεν αὐτῆ, καὶ ἐλάτῃ ἐκ
ἐγένοντο ὅμοιοι τοῖς κλάδοις
αὐτῆ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ παρα-
δείῳ ᾧ Θεῷ ὡς ὁμοιώθη αὐ-
τῇ ἐν τῷ κάλλει αὐτῆ,

9 Διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων
αὐτῆ· καὶ ἐξήλωσαν αὐτὸν τὰ
ξύλα ὅτι παραδείσει τῷ τρυφῆς ᾧ
Θεῷ.

10 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἄνθ' ὧν ἐγένετο μέγας τῷ
μεγέθει, καὶ ἔδωκας τῷ ἀρχὴν σε
εἰς μέσον νεφελῶν, καὶ εἶδον ἐν
τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν·

11 Καὶ παρέδωκα αὐτόν εἰς
χεῖρας ἀρχόντος Ἰδυνῶν, καὶ
ἐποίησε τὴν ἀπώλειαν αὐτῆ.

12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτόν
ἄλλοτριοι λοιμοὶ ἀπὸ Ἰδυνῶν,
καὶ κατέβαλον αὐτόν ἐπὶ τῶν
ὄρειών· ἐν πάσαις ταῖς φά-
ραγγιν ἐπέσαν οἱ κλάδοι αὐτῆ,
καὶ συνετρίβη τὰ σελήχη αὐτῆ
ἐν παντὶ πεδίῳ τῇ γῆς, καὶ κατέ-
βησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν
πάντες οἱ λαοὶ τῷ Ἰδυνῶν, καὶ
ἠδάφισαν αὐτόν.

13 Ἐπὶ τὴν πλῆσιν αὐτοῦ
ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πε-
τεινὰ ὅτι ἐρανῆ, καὶ ἐπὶ τὰ σε-
λέχη αὐτῆ ἐγένοντο πάντα τὰ
θηρία ὅτι ἀγρῆ,

14 Ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν
τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ
ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι· καὶ ἔδω-
καν τῷ ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον

νεφελῶν, καὶ ἐκ ἔστησαν ἐν τῷ
ὑψει αὐτῶν πρὸς αὐτά· πάν-
τες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες
ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆς
βάθους, ἐν μέσῳ ὑψὸς ἀνδρωπευ-
πρὸς καταβαίνοντας εἰς βό-
θρον.

15 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Ἐν ᾗ ἡμέρᾳ κατέβη εἰς
ἄδην, ἐπέσθην αὐτόν ἡ ἄβυσ-
σος· καὶ ἐπέσθη τὰς ποταμὰς
αὐτῆς, καὶ ἐκώλυσε πλῆθος
ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐ-
τόν ὁ Λίβανος, πάντα τὰ ξύ-
λα τῆ πεδίου ἐπ' αὐτῷ ἐξελύ-
θησαν.

16 Ἀπὸ τῆς φωτῆς τῆς πλώσεως
αὐτῆ ἐσείσθησαν τὰ ἔσθῃ, ὅτι
κατεβίβαζον αὐτὰ εἰς ἄδην
μετὰ τῶν καταβαίνοντων εἰς
λάκκον, καὶ παρεκάλεν αὐτόν
ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τῷ τρυ-
φῆς, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ ὅτι Λιβάνος
πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν
μετ' αὐτῆ εἰς ἄδην ἐν τοῖς τραυ-
ματίαις ἀπὸ μαχαίρας, καὶ τὸ
σπέρμα αὐτῆ οἱ κατοικοῦντες
ὑπὸ τῆς σκέπης αὐτῆ ἐν μέσῳ τῆς
ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.

18 Τίτι ὁμοιώσεως; κατα-
βηδι, καὶ καταβιδάσθητι μετὰ
τῷ ξύλῳ τῷ τρυφῆς εἰς γῆς βά-
θους· ἐν μέσῳ ἀπεριμήτων κοι-
μηθήσῃ μετὰ τραυματιῶν μα-
χαίρας· ὅπως Φαραὼ καὶ τὸ

πληθὺς ἢ ἰσχύος αὐτῆς, λέγει
Κύριος Κύριος.

Κεφ. λβ'. 32.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ
ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνί,
μια ὃ μηνὸς, ἐγένετο λόγος
Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τὸ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον
ἐπὶ Φαραὶ βασιλείᾳ Αἰγύπτου,
καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Λέγουσι ἰδῶν ὡ-
μοιωθῆς σὺ, καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν
τῇ θαλάσῃ, καὶ ἱκεράτιζες
τοῖς ποταμοῖς σε, καὶ ἐτάρασ-
σες ὕδωρ τοῖς ποσὶ σε, καὶ κα-
τέπαυες τὰς ποταμὸς σε.

3 Ταῦτα λέγει Κύριος, Καὶ
περιβαλὼν ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν
πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ
ἀγκίστρῳ μου,

4 Καὶ ἵκτενῶ σε ἐπὶ ἢ γῆν·
πεθία πλησθήσεται, καὶ ἐπι-
καθίσω ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πε-
τεινὰ ὃ βράνθ, καὶ ἐμπλήσω
πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς
γῆς.

5 Καὶ δώσω τὰς σάρκας σε
ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ
ὃ αἵματός σε.

6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ
ἀπὸ ἢ προχωρημάτων σε, ἀπὸ
ὃ πλήθεις σε ἐπὶ τῶν ὁρίων·
φάραγθας ἐμπλήσω ἀπὸ σε,

7 Καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ
σεισοθῆναί σε βράνον, καὶ συ-
σκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτῆς, ἥλιον
ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελήνην

οὐ μὴ φαῖναι τὸ φῶς αὐτῆς.

8 Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς
ἐν τῷ βράνῳ, συσκοτάσσειν
ἐπὶ σὲ· καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τῇ
γῇ, λέγει Κύριος Κύριος.

9 Καὶ παροργίσω καρδίαν
λαῶν πολλῶν, ἥνικα ἂν ἄγω
αἰχμαλωσίαν σε εἰς τὰ ἔθνη,
εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνω.

10 Καὶ συγνάσσειν ἐπὶ σὲ
ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς
αὐτῶν ἐκείσας ἐκείσονται, ἐν
τῷ πετᾶσθαι ἢ ῥομφαίαν μου
ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδε-
χόμενοι ἢ πῶσιν αὐτῶν ἀφ'
ἡμέρας πῶσιώς σε.

11 Ὅτι ταῦτα λέγει Κύριος
Κύριος, Ῥομφαία βασιλέως
Βαβυλωνος ἥξει σοι

12 Ἐν μαχαίραις γιγάντων,
καὶ καταβαλὼν ἢ ἰσχύν σε, λοι-
μοὶ ἀπὸ ἰδῶν πάντες, καὶ
ἀπολέσιν ἢ ὕβριν Αἰγύπτου, καὶ
συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχύς
αὐτῆς.

13 Καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ
κτῆνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλῆς,
καὶ οὐ μὴ ταραξῇ αὐτὸ πρὸς
ἀνθρώπου ἔτι, καὶ ἵχνος κτηνῶν
οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό.

14 Οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ
ὑδάτα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ
αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύονται,
λέγει Κύριος,

15 Ὅταν δῶ Αἰγυπτίον εἰς
ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ

σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν διασπερῶ πάντας τὰς κατοικῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γινώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

16 Ὁρνήσῃσι, καὶ θρηνησέτωσαν αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἱδνῶν θρηνησάτωσαν αὐτὸν, ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς θρηνησάτωσαν αὐτὴν, λέγει Κύριος Κύριος.

17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῇ ὁδοῦ κατὰ τὴν ἑξῆς τῶν πρώτων μηνῶν, πεντεκαδεκάτῃ τῷ μηνὶ, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

18 Τὴν ἀνδρώπα, θρήνησον ἐπὶ τῇ ἰσχύν Αἰγύπτου, καὶ καταβιάσασθαι αὐτῆς τὰς θυγατέρας τὰς ἱδνας νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τὰς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

19 Ἐν μέσῳ μαχαίρας τραυματιῶν πείσονται μετ' αὐτῶν, καὶ κοιμηθήσονται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῶν καὶ ἐρεῖς σοι οἱ γίγαυτες, Ἐν βάθει βόθρου γίνε,

20 Τίνος κρείττω εἶ; καὶ καταβηθῇ, καὶ κοιμηθήτη μετὰ ἀπεριτμητῶν,

21 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας.

22 Ἐκεῖ Ἀσσὺρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτῶν, πάντες τραυματαί ἐκεῖ ἐδόθησαν,

23 Καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ

συναγωγὴ αὐτῶν περικύκλω τῶν μνημάτων αὐτῶν, πάντες οἱ τραυματαί οἱ πεπληκότες μαχαίρας, οἱ δόντες τὸ φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζῶντες.

24 Ἐκεῖ Αἰλαμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν περικύκλω τῶν μνημάτων αὐτῶν, πάντες οἱ τραυματαί οἱ πεπληκότες μαχαίρας, καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπερίτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ δεικνύοντες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζῶντες καὶ ἐλάβουσιν τὸν βασανὸν αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον,

25 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν.

26 Ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσὺ καὶ Ὁβελ, καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῶν περικύκλω τῶν μνημάτων αὐτῶν, πάντες τραυματαί αὐτῶν, πάντες ἀπερίτμητοι τραυματαί ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεικνύοντες τὸν φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζῶντες.

27 Καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπληκόντων ἀπ' αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ἅδην ἐν ὅλοις πολεμικοῖς, καὶ ἐθήκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφύθησαν πάντας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

28 Καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν κοιμηθήσῃ μετὰ τε τραυματισμένων μαχαίρας.

29 Ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρ-

χοντες Ἀσσυρ, οἱ δόντες τὴν ἰσχύν αὐτῶ εἰς τραῦμα μαχαίρας· ἔτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

30 Ἐκεί οἱ ἄρχοντες ὅ Βορρᾶ πάντες γρατηγοὶ Ἀσσυρ, οἱ καταβαινόντες τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχυρί αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπεριτμητοὶ μὲν τραυματιῶν μαχαίρας, καὶ ἀπηνέγκαν ἢ βάσανον αὐτῶν μετὰ τῇ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

31 Ἐκείνους ὀφεται βασιλεὺς Φαραὼ, καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχύν αὐτῶν, λέγει Κύριος· Κύριος·

32 Ὅτι δίδωκα τὸ φόβον αὐτῶ ἐπὶ γῆς ζωῆς, καὶ κοιμηθῆσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμητῶν μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραὼ, καὶ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῶ μετ' αὐτῶ, λέγει Κύριος· Κύριος·

Κεφ. λγ'. 33.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τὴν ἀνθρώπου, λάλησον ποῖς υἱοῖς ὅ λαός σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς, Γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν, καὶ λάβῃ ὁ λαὸς τὴν γῆν ἀνθρώπων ἕνα ἐξ αὐτῶν, καὶ δώσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν,

3 Καὶ ἴδῃ ἢ ῥομφαίαν ἐρχο-

μένην ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγί, καὶ σημάνη τῷ λαῷ,

4 Καὶ ἀκέσῃ ὁ ἀκέσας τῆς φωνῆς τὴν σάλπιγγος, καὶ μὴ φυλάξεται, καὶ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία, καὶ καταλάβῃ αὐτὸν, τὸ αἷμα αὐτῶ ἐπὶ τὴν κεφαλῇ αὐτῶ ἔσται·

5 Ὅτι ἢ φωνὴν τὴν σάλπιγγος ἀκέσας ἐκ φυλάξας, τὸ αἷμα αὐτῶ ἐπ' αὐτῶ ἔσται· καὶ ἔστος ὅτι ἐφυλάξατο, ἢ ψυχὴν αὐτῶ ἐξείλατο.

6 Καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημάνη τῇ σάλπιγγί, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξεται, καὶ ἐλθῶσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τὴν αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, καὶ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς ὅ σκοπῶ ἐκζητήσω.

7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, σκοπὸν δίδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκέσῃ ἐκ στόματός με λόγον.

8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ, μὴ λαλήσης ὅ φυλάξασθαι τὸ ἀσεβεῖ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶ, αὐτὸς ὁ ἀνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτῶ ἀποθανεῖται, τὸ δὲ αἷμα αὐτῶ ἐκ τῆς χειρὸς σε ἐκζητήσω.

9 Σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγεῖλῃς τῷ ἀσεβεῖ ἢ ὁδὸν αὐτῶ ἀποσφείσαι ἀπ' αὐτῆς, καὶ μὴ ἀπο-

γράφῃ ἀπὸ τῆ ὁδοῦ αὐτῆ, ἕως
τῇ ἀσθεΐᾳ αὐτῆ ἀποθάνεται,
καὶ σὺ τὴ ψυχὴν σου ἐξη-
ρησαι.

10 Καὶ σὺ υἱὸς ἀνθρώπου, ἐ-
πὶ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Οὕτως
ἐλαλήσατε λέγοντες, Αἱ πλά-
ναι ἡμῶν, καὶ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν
ἐφ' ἡμῖν εἰσι, καὶ ἐν αὐταῖς
ἡμεῖς τηκόμεθα, καὶ ὡς ζησό-
μεθα ;

11 Εἰπὼν αὐτοῖς, Ζῶ ἐγώ,
τάδε λέγει Κύριος, Οὐ βέλο-
μαι τὸ θάνατον ὅς ἀσθεῖς, ὡς
ἀπογράψαι τὴν ἀσθεΐαν ἀπὸ τῆ ὁδοῦ
αὐτῆ, καὶ ζῆν αὐτόν· ἀπογραφεὶ
ἀπογράψατε ἀπὸ τῆ ὁδοῦ ὑμῶν
καὶ ἵνατί ἀποθνήσκειτε οἶκος Ἰσ-
ραὴλ ;

12 Εἰπὼν πρὸς τὰς υἱὰς τῆ
λαῶ σε, Δικαιοσύνη δικαίη οὐ
μὴ ἐξελεῖται αὐτόν, ἐν ᾗ ἂν
ἡμέρα πλανηθῇ· καὶ ἀνομία
ἀσθεῖς οὐ μὴ κακώσῃ αὐτόν,
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἀπογράψῃ ἀπὸ
τῆ ἀνομίας αὐτῆ· καὶ δίκαιος οὐ
μὴ δύνηται σωθῆναι.

13 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δι-
καίῳ, ἕτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ
δικαιοσύνῃ αὐτῆ, καὶ ποιήσῃ
ἀνομίαν, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι
αὐτῆ οὐ μὴ ἀναμνησθῶσιν, ἐν
τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆ ἣ ἐποίησεν, ἐν
αὐτῇ ἀποθάνεται.

14 Καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ
ἀσθεῖ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ,

καὶ ἀπογράψῃ ἀπὸ τῆ ἀμαρτίας
αὐτῆ, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ
δικαιοσύνην,

15 Καὶ ἐνιχυράσμαι ἀποδοῖ,
καὶ ἀρπάγματα ἀποτίσῃ, ἐν
προσάγμασι ζωῆς διαπερέν-
ηται, ὅ μὴ ποιεῖται ἄδικον,
ζωὴ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀπο-
θάνῃ.

16 Πᾶσαι αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆ
ὡς ἡμαρτεν, οὐ μὴ ἀνμνη-
σθῶσιν, ὅτι κρίμα καὶ δικαιο-
σύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς ζή-
σεται.

17 Καὶ ἐρεῖσιν οἱ υἱοὶ ὅς λαὸς
σε, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς ὅς Κυ-
ρίου· καὶ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν ἐν
εὐθείᾳ.

18 Ἐν τῷ ἀπογράψαι δίκαιον
ἀπὸ τῆ δικαιοσύνης αὐτῆ, καὶ
ποιήσῃ ἀνομίας, καὶ ἀποθα-
νεῖται ἐν αὐταῖς.

19 Καὶ ἐν τῷ ἀπογράψαι τὸν
ἀμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας
αὐτῆ, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ
δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς
ζήσεται.

20 Καὶ τῷτό ἐστιν ὃ εἶπατε,
Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς Κυρίου·
ἐπάσων ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆ κρίνῃ
ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ.

21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δε-
κάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ
μηνί, πέντε μηνὸς ὁ αἰχ-
μαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς
με ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἰερουσα-

λῆμ, λέγων, Ἐάλω ἡ πόλις.

22 Καὶ χεὶρ Κυρίου ἐγενήθη ἐν ἐμὲ ἰσχύρας πρὶν ἰλθεῖν αὐτὸν, καὶ ἠνοιξέ με τὸ σῶμα, ὡς ἦλθε πρὸς με τὸ πρῶν· καὶ ἀνοιχθὲν τὸ σῶμα μου, οὐ συσχέθη ἔτι.

23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

24 Τίτ' ἀνθρώπου, οἱ κατοικῶντες τὰς ἡρημωμένας ἐπὶ τῇ γῆς ἔ' Ἰσραὴλ, λέγουσιν, Εἴς ἦν Ἀβραάμ, καὶ κατέσχε τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς πλείους ἐσμὲν, ἡμῖν δίδεται ἡ γῆ εἰς κατάσχισιν.

27 Διατέτο εἶπὸν αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος· Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἡρημωμέναις μαχαίραις πεσῶνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπῳ τῷ πεδὶν τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθῇσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τὰς ἐν ταῖς τεταχισμέναις, καὶ τὰς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἐποκτενῶ.

28 Καὶ δώσω τῇ γῇ ἔρημον, καὶ ἀπολείται ἡ ὕβρις τῆς ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ἔρη ἔ' Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον.

29 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος· καὶ ποιήσω τῇ γῇ αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα

αὐτῶν αἱ ἐποίησαν.

30 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ υἱοὶ τῆ λαῶς σε οἱ λαλῶντες περὶ σοῦ παρὰ τὰ τεῖχη καὶ ἐν τοῖς πυλώσι τῶν οἰκιῶν, καὶ λαλῶσιν ἀνθρώπων τῷ ἀδελφῷ αὐτῶν, λέγοντες, Συκλήθωμεν, καὶ ἀκέσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ Κυρίου.

31 Ἐρχονται πρὸς σὶ, ὡς συμπορεύεται λαὸς, καὶ κἀθνηται ἐναντίον σε, καὶ ἀκέσει τὰ ῥήματά σε, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσῃσιν, ὅτι ψεῦδες ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὑπίσω τῶν μiasμάτων ἡ καρδία αὐτῶν.

32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίας ἡδυσφώνου εὐαρμοσύνη, καὶ ἀκέσονται σε τὰ ῥήματα, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃσιν αὐτά.

33 Καὶ ἡνίκα ἰδὼν ἔλθῃ, ἐρῶσιν, Ἴδὲ ἦκε· καὶ γνώσονται ὅτι προφῆτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Κεφ. λδ'. 34.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τίτ' ἀνθρώπου, προφῆτευσον ἐπὶ τὰς ποιμένας ἔ' Ἰσραὴλ, προφῆτευσον, καὶ εἶπὸν τοῖς ποιμέσι, Τάδε λέγει Κύριος· Κύριος, Ὡς ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ βόσκεισι ποιμένες ἑαυτοὺς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκουσιν αἱ ποιμένες;

3 Ἴδὲ τὸ γάλα κατέσθιτε,

καὶ τὰ ἔρια περιβάλλετε, καὶ τὸ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκειτε.

4 Τὸ ἡσθενηκὸς ἐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον ἐκ ἰσωματοποιήσατε, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεθήσατε, καὶ τὸ πλανώμενον ἐκ ἀπεγρέψατε, καὶ τὸ ἀπολωλὸς ἐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατηργάσασθε μόχθῳ.

5 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθη εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆ ἀγρῆς.

6 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ ὄρει, καὶ ἐπὶ πάντα βανὸν ὑψηλόν, καὶ ἐπὶ προσώπῃ ἑ γῆς διεσπάρη, καὶ ἐκ ἧν ὁ ἐκζητῶν εὖδε ὁ ἀπογρίφων.

7 Διατῆτο ποιμένες ἀκῆσαι λόγον Κυρίου.

8 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος· Κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομήν, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς κατάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆ πεδίου, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐκ ἐξεζητήσαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτοὺς, τὰ δὲ πρόβατά μου ἐκ ἐβόσκησαν.

9 Ἀντὶ τούτου ποιμένες,

10 Τάδε λέγει Κύριος· Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ τὰς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ χωρῶν αὐτῶν, καὶ ἀπογρίψω αὐτοὺς ἵνα μὴ ποιμαίνων τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βοσκήσωσιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά· καὶ ἐξελεῖμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ ἐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς κατάβρωμα.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά.

12 Ὡσπερ ζηπεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' αὐτῶν ἡ γνῶσις καὶ κεφάλῃ ἐν μίσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, ἕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπου οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνῶσις.

13 Καὶ ἐξάξω αὐτοὺς ἐκ τῶν ἰδνῶν, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραγξι, καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ ἑ γῆς,

14 Ἐν νομῇ αἵαθῇ βοσκήσω αὐτοὺς, ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραὴλ· καὶ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται

ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νεμῇ
πίονι βοσκηθῇσονται ἐπὶ τῶν
ὄρεων Ἰσραὴλ.

15 Ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρό-
βατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω
αὐτά, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ
εἰμι Κύριος· τὰδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος.

16 Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω, καὶ
τὸ πλανώμενον ἀποσείψω, καὶ
τὸ συντετριμμένον καταθήσω,
καὶ τὸ ἐκλείπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ
ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω
αὐτὰ μετὰ κρίματός.

17 Καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τὰδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ
διακρινῶ ἀναμίσσον προβάτε καὶ
προβάτε, κριῶν καὶ τράγων.

18 Καὶ ἔχ' ἱκανὸν ὑμῖν, ὅτι
τὸ καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ
κατάλοιπα τῆ νομῆς ὑμῶν κατε-
πατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν· καὶ
τὸ καθεστηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ
τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν
ἐταράσσετε·

19 Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ
πατήματα τῆ ποδῶν ὑμῶν ἐνέ-
μοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕ-
δωρ ὑπὸ τῆ ποδῶν ὑμῶν ἔπινον.

20 Διατῆτο τὰδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ διακρινῶ
ἀναμίσσον προβάτε ἰσχυρὰ καὶ
ἀναμίσσον προβάτε ἀσθενεῖς.

21 Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ
τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ
ταῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκκρατίξαι,

καὶ πᾶν τὸ ἐκλείπον ἐξεθλί-
βετε.

22 Καὶ σώσω τὰ πρόβατά
μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προ-
νομήν, καὶ κρινῶ ἀναμίσσον κριῶ
πρὸς κριόν.

23 Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτὰς
ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμανεῖ αὐ-
τὰς, τὸ δὲ ὄνομα μου Δαυὶδ, καὶ
ἔσται αὐτῶν ποιμὴν,

24 Καὶ ἐγὼ Κύριος ἴσομαι
αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ Δαυὶδ ἄρ-
χων ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ Κύ-
ριος ἐλάλησα.

25 Καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ
διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανίσω
θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆ γῆς, καὶ
κατοικήσασιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
ὑπνώσασιν ἐν τοῖς δρυμοῖς.

26 Καὶ δώσω αὐτὰς περι-
κύκλω τῷ ὄρει μου· καὶ δώσω τὸ
ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας.

27 Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ
πεδίῳ δώσει τὸ καρπὸν αὐτῶν,
καὶ ἡ γῆ δώσει τὸ ἰσχυρὸν αὐτῆς,
καὶ κατοικήσασιν ἐπὶ τῆ γῆς αὐ-
τῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώ-
σονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος,
ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν
αὐτῶν· καὶ ἐξελεῖμαι αὐτὰς ἐκ
χειρὸς τῶν καταδυνασταμένων
αὐτὰς,

28 Καὶ ἔκ' ἴσονται ἔτι ἐν
προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ
θηρία τῆ γῆς ἐκέτι μὴ φάγω-
σιν αὐτὰς· καὶ κατοικήσασιν ἐν

ἐλπίδι, καὶ ἐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτές.

29 Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ ἔκτι ἐσονται ἀπολλύμενοι λιμῶ ἐπὶ τῇ γῆς, καὶ ὀνειδισμόν ἐθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι.

30 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαὸς μου. Οἶκός Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος,

31 Πρόδατά μου καὶ πρόδατα ποιμνία μου ἐστὶ, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λβ'. 35.

ΚΑΙ ἰγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

2 Τίς ἀνθρώπων, ἐπίστρεψεν τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' ὄρος Σηεῖρ, καὶ γραφήτευσεν εἰς αὐτό,

3 Καὶ εἰπὼν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ ὄρος Σηεῖρ, καὶ ἐκτενώ τῇ χειρὶ μου ἐπὶ σέ, καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ,

4 Καὶ ταῖς πόλεσί σου ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἐρημωθήσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

5 Ἀντὶ τούτου γενίσθαι σοι ἐχθρὰν αἰωνίαν, καὶ ἐνκαθίσας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλω, ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, ἐπ' ἐσχατῶν,

6 Διατῆτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν εἰς αἷμα

ἥμαρτες, καὶ αἷμα διαίξεται σι.

7 Καὶ δώσω ὄρος Σηεῖρ εἰς ἔρημον, καὶ ἡρημωμένον, καὶ ἀπολωλὼ ἀπ' αὐτῆ ἀνθρώπων καὶ κτήνη,

8 Καὶ ἐμπλήσω τὴν τραυματιῶν βανές σε καὶ τὰς φάραγγάς σε, καὶ ἐν πάσι τοῖς πεδίοις σε τετραυματισμένοι μαχαίρα πιεῖσονται ἐν σοί.

9 Ἐρημίαν αἰώνιον θέσομαί σε, καὶ αἱ πόλεις σου οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

10 Διὰ τὸ εἰπεῖν σε, Τὰ δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο χῶραι ἡμαί ἐσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτάς, καὶ Κύριος ἐκεῖ ἐστὶ.

11 Διατῆτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, καὶ ποιήσω σοι κατὰ τῆς ἐχθρᾶς σου, καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρινῶ σε,

12 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ἡκιστα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας, Τὰ ὅσα Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δίδεται εἰς κατάθρωμα,

13 Καὶ ἐμεγαλορρήμονησας ἐπ' ἐμὲ τῷ στόματί σου, ἐγὼ ἡκιστα.

14 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τῇ γῆς ἔρημον ποιήσω σε.

15 Ἐρημον ἔσῃ ὄρος Σηεῖρ, καὶ πάντα ἡ Ἰδαμεία, καὶ ἐξανωλευθήσεται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

Κεφ. λς'. 36.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προ-
φήτευσον ἐπὶ τὰ ὅρη Ἰσ-
ραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ἔρεσι τῷ
Ἰσραὴλ, Ἀκούσατε λόγον Κυ-
ρίου.

2 Τὰδε λέγει Κύριος Κύριος,
Ἄνθ' οὗ εἶπεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἔχ-
θρός, Εὐγε ἔρημα αἰώνια εἰς
κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη·

3 Διατέτο προφήτευσον, καὶ
εἰπὸν, Τὰδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, Ἀντὶ τῆ ἀτιμασθῆναι
ὑμᾶς, καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ
τῷ κύκλῳ ὑμῶν, τῷ εἶναι ὑμᾶς
εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοί-
ποις ἔθνεσι, καὶ ἀνέβητε λάλημα
γλώσση, καὶ εἰς οὐκείδισμα ἔθ-
νησι,

4 Διατέτο ὅρη Ἰσραὴλ ἀκού-
σατε λόγον Κυρίου· τὰδε λέγει
Κύριος τοῖς ἔρεσι, καὶ τοῖς βα-
νοῖς, καὶ τοῖς χειμαρροῖς, καὶ
ταῖς φάραγξι, καὶ τοῖς ἐξηρη-
μωμένοις καὶ ἠφανισμένοις, καὶ
ταῖς πόλεσι ταῖς ἐγκαταλε-
λειμμέναις, καὶ ἐγένετο εἰς προ-
σημν, καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς
καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι περι-
κύκλω,

5 Διατέτο τὰδε λέγει Κύ-
ριος, Εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμῷ με
ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη,
καὶ ἐπὶ τῷ Ἰδεμαίαν πᾶσαν, ὅτι
ἔδωκαν τὴν γῆν με ἑαυτοῖς εἰς
κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης,

ἀτιμάσαντες ψυχὰς, ὅς ἄφα-
νίσαι ἐν προσημν·

6 Διατέτο προφήτευσον ἐπὶ
τῷ γῆν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς
ἔρεσι, καὶ τοῖς βανοῖς, καὶ ταῖς
φάραγξι, καὶ ταῖς κήποις, Τὰ-
δε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐν
τῷ ζήλω με, καὶ ἐν τῷ θυμῷ
με ἐλάλησα, αὐτὶς τῷ ἀναδιδόναι
ἔθνων ἐνέγκαι ὑμᾶς·

7 Διατέτο ἐγὼ ἀρῶ τῷ χειρᾷ
με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλω
ὑμῶν· ἔτσι τῷ ἀτιμᾶν αὐτοὺς
λήφονται.

8 Τῶν δὲ ὅρη Ἰσραὴλ τὴν
σαφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν
καταφάγεται ὁ λαὸς με, ὅτε
ἐλπίξουσιν τῷ ἐλθεῖν.

9 Ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ
ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργα-
σθήσεσθε, καὶ σπαράξεσθε,

10 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς
ἀνθρώπους, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ
εἰς τέλος, καὶ κατοικηθήσονται
αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἡρημωμένη οἰ-
κοδομηθήσεται.

11 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς
ἀνθρώπους, καὶ κτήνη, καὶ κατοί-
κιω ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν,
καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ τὰ
ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

12 Καὶ γενήσεται ἐφ' ὑμᾶς
ἀνθρώπους τῷ λαόν με Ἰσραὴλ,
καὶ κληρονομήσεσιν ὑμᾶς, καὶ
ἔσονται αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν·

καὶ οὐ μὴ προσεῖδητε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν.

13 Ταῦδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἄνθ' ὧν εἶπάν σοι, Καί-
ἐσθρα ἀνθρώπου εἶ, καὶ ἤτε-
κνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου
ἐγένε·

14 Διατέτο ἀνθρώπου ἐκέτι
φάγεσαι, καὶ τὸ ἔθνος σε ἐκ
ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει Κύριος
Κύριος.

15 Καὶ ἐκ ἀκροθήσειαι ἐκ-
έτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἔθνων, καὶ
ὀνειδισμὸς λαῶν οὐ μὴ ἀνε-
υέγκητε ἔτι, λέγει Κύριος Κύ-
ριος.

16 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

17 Ἦτι ἀνθρώπου, οἶκος Ἰσ-
ραὴλ κατώκησεν ἐπὶ τῆς γῆς
αὐτῶν, καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ
ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν ἀκαθαρσίαν
τῆς ἀποκαθμένης ἐγενήθη ἡ
ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου.

18 Καὶ ἐξέχεα τὸ θυμὸν μου
ἐπ' αὐτὰς,

19 Καὶ δίσπειρα αὐτὰς εἰς
τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίκησα αὐτὰς
εἰς τὰς χώρας, κατὰ τὴν ὁδὸν
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἁμαρτίαν
αὐτῶν ἔκρινα αὐτὰς.

20 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη,
οὗ εἰσῆλθον ἐκεῖ, καὶ ἐβεβήλω-
σαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν

τῷ λέγεσθαι αὐτὰς, Λαὸς Κυ-
ριε ἔτοι, καὶ ἐκ τῆ γῆς αὐτῆς ἐξ-
εληλύθασιν.

21 Καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ
τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβε-
βήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, οὗ εἰσῆλθουσαν ἐκεῖ.

22 Διατέτο εἰπὼν τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, Ταῦδε λέγει Κύριος,
Οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσ-
ραὴλ, ἀλλ' ἡ διὰ τὸ ὄνομά
μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβήλωσατε
ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰσῆλθετε
ἐκεῖ.

23 Καὶ ἁγιάσω τὸ ὄνομά
μου τὸ μέγα τὸ βεβήλωθιν ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐβεβήλωσατε ἐν
μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται τὰ
ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν
τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν καὶ
ὀφθαλμοὺς αὐτῶν.

24 Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν
ἔθνων, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐν
πασὶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω
ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν,

25 Καὶ ρανῶ ἐφ' ὑμᾶς κα-
θαρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρισθή-
σεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρ-
σιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν
εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθარიῶ
ὑμᾶς.

26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν
καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω
ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴν καρδίαν τὴν
λιθίνην ἐκ τῆ σαρκὸς ὑμῶν, καὶ
δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην.

27 Καὶ τὸ πνεῦμά με δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιομασί με πορεύσθε, καὶ τὰ κρίματά με φυλάξησθε, καὶ ποιήσῃτε.

28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα τοῖς πατέράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

29 Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἡ ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω ἡ εἴπον, καὶ πληθυνῶ αὐτὸν, καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν.

30 Καὶ πληθυνῶ ἡ καρπὸν ἡ ξύλα, καὶ τὰ γενήματα τῆ ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ λάβῃτε ἐνεδισμὸν λιμὲ ἐν τοῖς ἔθνεσι.

31 Καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν τὰς πονηράς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ προσοχθίετε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομιαῖς ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

32 Οὐ δὲ ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος Κύριος, γινώσκοντες ὑμεῖς αἰσχύνητε καὶ ἐντραπήτε ἐκ ἡ ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραὴλ.

33 Τὰδε λέγει ἁδωναὶ Κύριος, Ἐν ἡμέρᾳ ἡ καθαρῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικίῳ τὰς πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἑρημοί,

34 Καὶ ἡ γῆ ἡφανισμένη ἐρ-

γασθήσεται ἀπ' ὧν ὅτι ἡφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμοὺς παστὸς παροδούντου.

35 Καὶ ἱρᾶσιν, Ἡ γῆ ἐκείνη ἡφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἑρημοὶ καὶ ἡφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ὀχυραὶ ἐκείσιν.

36 Καὶ γινώσκονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν καταλειφθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὠκεόμνησα τὰς καθηρημένας, καὶ κατεφύτευσα τὰς ἡφανισμένας· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, καὶ ποιήσω.

37 Τὰδε λέγει ἁδωναὶ Κύριος, Ἐτι τῷτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἡ ποιῆσαι αὐτὲς· πληθυνῶ αὐτὲς ὡς πρόβατα ἀνδρώπεις,

38 Ὡς πρόβατα ἁγία, ὡς πρόβατα Ἰερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς· ἕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἑρημοὶ πλήρεις προβάτων ἀνδρώπων· καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. λζ'. 37.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι· Κύριος, καὶ ἔθηκε με ἐν μέσῳ ἡ πεδία, καὶ τῷτο ἦν μεσθὲν ὁσίων ἀνδρωπίνων,

2 Καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδὲ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπῳ ἡ πεδία, ἑρὰ σφόδρα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τίς ἀνθρώπων, εἰ ζήσεται τὰ ὄσα ταῦτα; καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, σὺ εἰσὶν ταῦτα.

4 Καὶ εἶπε πρὸς με, Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄσα ταῦτα, καὶ ἔρεῖς αὐτοῖς, Τὰ ὄσα τὰ ξηρὰ, ἀκέσσετε λόγον Κυρίου.

5 Ταδε λέγει Κύριος τοῖς ὀστέις τέτοις, Ἰδὲ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς,

6 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐπιτεῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ προεφήτευσαι, καθὼς ἐνετείλατό μοι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμῇ προφητεῦσαι, καὶ ἰδὲ σκισμὸς, καὶ προσήγαγε τὰ ὄσα ἐκείτηρον πρὸς τὴν ἀρμονίαν αὐτῶν.

8 Καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ, ἐκ αὐτῶν νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὰ δέρματα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα ἔκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς.

9 Καὶ εἶπε πρὸς με, Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον οὕτως ἀνθρώπων, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι, Ταδε λέγει Κύριος, Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευματικῶν ἔλθι, καὶ ἐμφύσησον εἰς τὰς νεκρὰς τῆς γῆς, καὶ ζήσάτωσαν.

10 Καὶ προεφήτευσαι καθότι

ἐνετείλατό μοι, καὶ ἐσηλθεν εἰς αὐτὰς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πόδας αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς με, λέγων, Τίς ἀνθρώπων, τὰ ὄσα ταῦτα πάντες οἶκος Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ αὐτοὶ λέγουσι, Ξηρὰ γέγονε τὰ ὄσα ἡμῶν, ἀπέλωλεν ἡ ἐλπίς ἡμῶν, διαπεφωκήμεν.

12 Διατέτο προφήτευσαν, καὶ εἰπὸν, Ταδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήματα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ἧς Ἰσραὴλ.

13 Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοίξαι με τὰς τάφους ὑμῶν, ὅς ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τῶν λαῶν μου.

14 Καὶ δώσω πνεῦμά μου εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσονται ὑμᾶς ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος· λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

16 Τίς ἀνθρώπων, λαίβεσθαι αὐτῷ ράβδον, καὶ γραῖψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰσραὴλ, καὶ τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκεκλιμένους ἐπ' αὐτόν· καὶ ράβδον δευτέραν λήψῃ σταντῶν, καὶ γραῖψῃς αὐτὴν τῷ Ἰωσήφ, ράβδον Ἐφραΐμ,

καὶ πάντας τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ
τὰς πορευθίσσας πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ συνάψεις αὐτὰς προσ-
αλλήλας σαυτῶ, εἰς ῥάβδον
μίαν ἔθῃσαι ἑαυτάς, καὶ ἔσου-
νται ἐν τῇ χειρί σου.

18 Καὶ ἔσται ὅταν λέγωσι
πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ ἔθ' λαὸν σου,
Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τί ἐστὶ
ταῦτά σοι;

19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς,
Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ
λήψομαι ἔθ' φυλὴν Ἰσραὴλ, τὴν
διὰ χειρὸς Ἐφραΐμ, καὶ τὰς
φυλάς Ἰσραὴλ τὰς προσκει-
μένας πρὸς αὐτόν, καὶ δώσω
αὐτούς ἐπὶ ἔθ' φυλὴν Ἰούδα, καὶ
ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν τῇ
χειρί Ἰούδα.

20 Καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι
ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς,
ἐν τῇ χειρί σου ἐνώπιον αὐ-
τῶν.

21 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τάδε
λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ
λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ
ἐκ μέσῃ ἔθ' Ἰδυνῶν, οὗ εἰσῆλθο-
σαν ἐκεῖ, καὶ συναΐξω αὐτούς ἀπὸ
πάντων ἔθ' περικύκλω αὐτῶν,
καὶ εἰσάξω αὐτούς εἰς ἔθ' γῆν τῆ
Ἰσραὴλ.

22 Καὶ δώσω αὐτούς εἰς ἔθνος
ἐν τῇ γῇ μου, καὶ ἐν τοῖς ὅροις
Ἰσραὴλ· καὶ ἀρχων εἰς ἔσται
αὐτῶν, καὶ ἐκ ἔσονται ἔτι εἰς
δύο ἔθνη, καὶ μὴ ἀντιδικώσιν

ἑκείνῃ εἰς δύο βασιλείας,

23 ἵνα μὴ μιαινῶνται ἔτι ἐν
τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ ῥύσο-
μαι αὐτούς ἀπὸ πασῶν ἔθ' ἀνο-
μιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν ἐν
αὐταῖς, καὶ καθαρῶ αὐτούς, καὶ
ἔσονται μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ
Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς, εἰς Θεόν.

24 Καὶ ὁ δούλος μου Δαυὶδ
ἀρχὼν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔσται
ποιμὴν εἰς πάντων, ὅτι ἐν τοῖς
προσάγμασί μου πορεύσονται,
καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξουσιν,
καὶ ποιήσουσιν αὐτά.

25 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ ἔθ'
γῆς αὐτῶν, ἥν ἐγὼ δέδωκα τῷ
δούλῳ μου Ἰακώβ, οὗ κατέκλησαν
ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατέ-
κτισαν ἐπ' αὐτῆς αὐτοί· καὶ
Δαυὶδ ὁ δούλος μου ἀρχὼν εἰς
ἔθ' αἰῶνα.

26 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς
διαθήκην εἰρήνης, διαθήκην αἰ-
ωνία ἔσται μετ' αὐτῶν· καὶ θήσω
τὰ ἁγία μου ἐν μέσῳ αὐτῶν
εἰς ἔθ' αἰῶνα,

27 Καὶ ἔσται ἡ κατασκήνω-
σίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐ-
τοῖς Θεός, καὶ αὐτοὶ μου ἔσονται
λαός.

28 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη
ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων
αὐτούς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἁγία
μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰ-
ῶνα.

Κεφ. λη'. 38.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς με, λέγων,

2 Τὶ ἐν ἀνθρώποις, σήρισον τὸ
πρόσωπόν σε ἐπὶ Γῶγ, καὶ τὴν
γῆν ἔσθ' Μαγῶγ, ἄρχοντα ῥῶς
Μισόχ, καὶ Θεβέλ, καὶ προφή-
τευσον ἐπ' αὐτόν.

3 Καὶ εἰπὼν αὐτῷ, Τάδε λέ-
γει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ
ἐπὶ σέ ἄρχοντα ῥῶς Μισόχ, καὶ
Θεβέλ,

4 Καὶ συνάξω σε, καὶ πᾶσαν
τὴν δύναμίν σου, ἵππους καὶ ἵππεῖς
ἐνδεδυμένους θώρακας πάντας
συναγωγῇ πολλῇ, πέλται καὶ
περικεφαλαίαι καὶ μάχαιραι·

5 Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ
Λίβυες, πάντες περικεφαλαίαις
καὶ πέλταις,

6 Γομέρ, καὶ πάντες οἱ περὶ
αὐτόν, οἶκος ἔσθ' Ὀρογαμὰ, ἀπ' ἰσ-
χάτης Βορρά, καὶ πάντες οἱ
περὶ αὐτόν, καὶ ἔθνη πολλὰ
μετὰ σέ.

7 Ἐτοιμάσθητι, ἐτοιμάσον
σεαυτὸν σὺ, καὶ πᾶσα ἡ συνα-
γωγὴ σου ἡ συνηγμένη μετὰ
σέ, καὶ ἔσθ' μοι εἰς προφυλα-
κὴν.

8 Ἀφ' ἡμερῶν πλεόνων ἐτοι-
μασθήσεται, καὶ ἐπ' ἰσχάτε
ἐτῶν ἐλεύσεται, καὶ ἦξαι εἰς τὴν
γῆν τὴν ἀπεσραμμένην ἀπὸ μα-
χαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν
πολλῶν ἐπὶ γῆν Ἰσραὴλ, ἡ

ἐγενήθη ἔρημος δι' ὅλε· καὶ ἔτος
ἐξ ἐθνῶν ἐξεληλυθε, καὶ κατ-
οικήσουσιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαν-
τες.

9 Καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετός, καὶ
ἦξαι ὡς νεφέλη κατακαλύψαι
γῆν, καὶ ἔσθ' σὺ καὶ πάντες οἱ
περὶ σέ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ
σέ.

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύ-
ριος, καὶ ἔσθαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκεί-
νῃ, ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τῇ
καρδίᾳ σου, καὶ λογιτὶ λογισ-
μὸς πονηρῆς,

11 Καὶ ἐρεῖς, Ἀναβήσομαι
ἐπὶ γῆν ἀπερρίμμενην, ἦξω ἐπὶ
ἡσυχάζοντας ἐν τῇ ἡσυχίᾳ,
καὶ οἰκῶντας ἐπ' εἰρήνης, πᾶν-
τας κατοικῶντας γῆν, ἐν ᾗ ἔρχ
ὑπάρχει τεῖχος, καὶ μοχλοί,
καὶ θύραι ἐκ εἰσὶν αὐτοῖς,

12 Προνομεῦσαι προνομήν,
καὶ σκυλα σκυλεῦσαι αὐτῶν, ἔσθ'
ἐπιγρέψαι χεῖράς μου εἰς τὴν ἡρη-
μωμένην ἢ κατωκίσθη, καὶ ἐπ'
ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν
πολλῶν, πεποιηκότας κτήσεις,
κατοικῶντας ἐπὶ τῷ ὀμφαλῶν ἔ
γῆς.

13 Σαββὰ, καὶ Δαιδὰν, καὶ
ἔμποροι Καρχηδόνιοι, καὶ πᾶσαι
αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐρῶσί σοι, εἰς
προνομήν ἔσθ' ὑπαραμεῦσαι σὺ
ἔρχῃ, καὶ σκυλεῦσαι σκυλα, συν-
ήγαγες συναγωγὰς σε λαβεῖν
ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγ-

κασθαι κτήσιν, ἔσφυλευσται σκύλα.

14 Διατάτω προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου, καὶ εἰπὸν τῷ Γῶγ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆναι τὸ λαόν μου Ἰσραὴλ ἐπὶ ἐρήνης, ἐγενήσῃ,

15 Καὶ ἦξαις ἐκ ἑ τὸ πνε σου ἀπ' ἰσχαῆτε Βορρά, καὶ ἔσθῃ πολλά μετὰ σέ; ἀναβάται ἱππων πάντες, συναγωγὴ μεγάλη καὶ δύναμις πολλή.

16 Καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τὸ λαόν μου Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν· ἐπ' ἰσχαῆτων τῶν ἡμερῶν ἔσαι, καὶ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν μου, ἵνα γινῶσι πάντα τὰ ἔσθῃ ἡμεῖς, ἐκ τῷ ἀγιασθῆναι με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.

17 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῷ Γῶγ, Σὺ εἶ· περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τῇ ἔμπροσθεν, διὰ χειρὸς τῶν δούλων μου τῶν προφητῶν ἔσθ' Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἔτεσι, τῷ ἀναγαγεῖν σε ἐκ αὐτῆς.

18 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἂν ἔλθῃ Γῶγ ἐπὶ τὴν γῆν Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος, ἀναβήσεται ὁ θυμός μου,

19 Καὶ ὁ ζῆλός μου· ἐν πυρὶ τῆς ὀργῆς μου ἐλάλησα, Εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσ-

ραήλ·

20 Καὶ σεσθήσονται ἀπὸ προσώπου Κυρίου οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ θηρία ἃ πεδίοι, καὶ πάντα τὰ ἔρπεντα τὰ ἐρποντα ἐπὶ τῇ γῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπου τῆς γῆς· καὶ ραγήσεται τὰ ὄρη, καὶ πτεῖνται αἱ φάραγες, καὶ πᾶν τῆχος ἐπὶ τὴν γῆν πτεῖται.

21 Καὶ καλίσω ἐν αὐτῷ καὶ πᾶν φόβον, λέγει Κύριος· μαχαίρα ἀνθρώπου ἐπὶ τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ ἔσαι.

22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ, καὶ αἵματι, καὶ ὑετῷ κατακλύζοντι, καὶ λίθοις χαλάζης, καὶ πῦρ καὶ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπ' ἔσθῃ πολλά μετ' αὐτοῦ.

23 Καὶ μεγαλυνθήσομαι, καὶ ἀγιασθήσομαι, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, καὶ γνωσθήσομαι ἵναντίον ἔθνων πολλῶν, καὶ γινώσκονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λθ'. 39.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου προφήτευσον ἐπὶ Γῶγ, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γῶγ ἄρχοντα ῥῶς, Μεσὸχ, καὶ Θεβέλ.

2 Καὶ συνάξω σε, καὶ καθοδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἰσχαῆτου τοῦ Βορρά, καὶ

ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τῷ Ἰσραὴλ.

3 Καὶ ἀπολῶ τὸ τέξον σου ἀπὸ τῆ χειρὸς σου τῆ ἀριστερᾶς, καὶ τὰ ποτεύματά σου ἀπὸ τῆ χειρὸς σου τῆ δεξιᾶς, καὶ καταβαλῶ σε.

4 Ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραὴλ, καὶ πεισῇ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σέ, καὶ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σὺ δοθήσονται εἰς πληθὺν ὀρνέων, πάντι πτείνῳ, καὶ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίου δέδωκά σε καταβρωθῆναι.

5 Ἐπὶ προσώπῳ τῷ πεδίῳ πεισῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

6 Καὶ ἀπογελῶ πῦρ ἐπὶ Γῶγ, καὶ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐν εἰρήνῃ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἠγνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαῶν μου Ἰσραὴλ, καὶ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐκέτι, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ εἰμι Κύριος, ἅγιος ἐν Ἰσραὴλ.

8 Ἰδοὺ ἥκει, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσται, λέγει Κύριος Κύριος· αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα.

9 Καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλταις καὶ κοντοῖς, καὶ τόξοις καὶ τοξεύμασι, καὶ ράβδοις χει-

ρῶν, καὶ λόγχαις, καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πυρ ἐπὶ τὰ ἔθνη.

10 Καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τῶ πεδίου, οὐδὲ μὴ κάψωσιν ἐκ τῶ δρυμῶν, ἀλλ' ἡ τὰ ὄπλα κατακαύσουσιν πυρὶ· καὶ προνομήσουσιν τὰς προνομούμενους αὐτὰς, καὶ σκυλεύσουσιν τὰς σκυλεύσαντας αὐτὰς, λέγει Κύριος.

11 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θύσω τῷ Γῶγ τόπον ὀνομαζόν, μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ, τὸ πολυάνδριον τῷ ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσῃ, καὶ περιεοικοδομήσουσιν τὸ περιγόμενον τῆς φάραγδος, καὶ κατορύξουσιν ἐκεῖ τὸν Γῶγ καὶ πάν τὸν πληθὸν αὐτῶν, καὶ κληθήσεται τότε τὸ πολυάνδριον τῷ Γῶγ.

12 Καὶ κατορύξουσιν αὐτὰς οἶκος Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἐπιστημῇ.

13 Καὶ κατορύξουσιν αὐτὰς πᾶς ὁ λαὸς τῆς γῆς, καὶ ἔσται αὐτοῖς ὄνομαζόν, ἡ ἡμέρα ἐδοξασθῇ, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἄνδρας διαπαντός διαγελῶσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν, θάψαι τὰς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπῳ τῆς γῆς, καθαρῖσαι αὐτὴν μετὰ τῆς ἐπιστημῆς, καὶ ἐκζητήσασιν.

15 Καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τῆς γῆς, καὶ ἰδὼν ὅτι οὐκ ἔστιν οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ

σημεῖον, ἵως ὅτε θάψωσιν αὐ-
τὸ οἱ θάπτοντες εἰς γαῖ τὸ
πολυάνδριον τῷ Γώγ.

16 Καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς
πόλεως, Πολυάνδριον· καὶ κα-
θαρισθήσεται ἡ γῆ.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰ-
πόν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰπόν
παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ, καὶ πρὸς
πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίου,
Συναχθήτε καὶ ἔρχεσθε, συν-
αχθήτε ἀπὸ πάντων τῶ περι-
κυκλῆ ἐπὶ τῇ θυσίᾳ μου, ἣν
τέθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην
ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φά-
γεσθε κρέα, καὶ πίετε αἷμα.

18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε,
καὶ αἷμα ἀρχόντων τῆ γῆς πί-
ετε· κριὰς καὶ μόσχους καὶ
τράγους· καὶ οἱ μόσχοι ἐσακτι-
μένοι πάντες.

19 Καὶ φάγεσθε γίαια εἰς
πλησμονήν, καὶ πίετε αἷμα εἰς
μέθην ἀπὸ τῆ θυσίας μου, ἥς
ἔθυσα ὑμῖν.

20 Καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ
τῇ τραπέζῃ μου, ἵππων καὶ ἀνα-
βάτην καὶ γόγαντα καὶ πάντα
ἄνδρα πολέμιόν, λέγει Κύ-
ριος.

21 Καὶ δώσω τῷ δόξαν μου ἐν
ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ
ἔθνη τῇ κρίσει μου ἣν ἐποίησα,
καὶ τῷ χειρᾷ μου ἣν ἐπήγαγον
ἐπ' αὐτούς.

22 Καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσ-

ραὴλ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ
Θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύ-
της καὶ ἐπέκεινα.

23 Καὶ γνώσονται πάντας
τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρ-
τίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν
οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνδ' ὧν ἠθέτη-
σαν εἰς ἐμέ, καὶ ἀπέσρεψα τὸ
πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ
παρέδωκα αὐτούς εἰς χεῖρας τῶ
ἐχθροῦ αὐτῶν, καὶ ἔπεισαν πάν-
τες μαχαίρᾳ.

24 Κατὰ τὰς ἀπαθαρσίας
αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματάς
αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ ἀπέ-
σρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ'
αὐτῶν.

25 Διατῆτο τάδε λέγει Κύ-
ριος Κύριος, Νῦν ἀποσρέψω
ἠχμαλωσίαν ἐν Ἰακώβ, καὶ
ἐλεήσω τὸ οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ζη-
λώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν
μου.

26 Καὶ λήψονται τῇ ἀτιμίᾳ
αὐτῶν, καὶ τῇ ἀδικίᾳ ἣν ᾔδικη-
σαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐ-
τούς ἐπὶ τῇ γῇ αὐτῶν ἐπ' ἐι-
ρήνης· καὶ ἐκ ἔσται ὁ ἐκφο-
βῶν,

27 Ἐν τῷ ἀποστέλλει με αὐ-
τούς ἐκ τῶ ἔθνος, καὶ συναγαγεῖν
με αὐτούς ἐκ τῶ χωρῶν τῶ ἔθνος·
καὶ ἀγασσοῦμαι ἐν αὐτοῖς
ἐνώπιον τῶ ἔθνος.

28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ
εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἐν

τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

29 Καὶ ἐκ ἀπογρέψω ἐκέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, ἀνθ' ὧν ἐξέχεα τὸ θυμὸν μου ἐπὶ τὸ οἶκον Ἰσραὴλ, λέγων Κύριος Κύριος.

Κεφ. μ'. 40.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, δεκάτῃ τῷ μηνός, ἐν τῷ τεσσαρεσκαίδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ αἰῶναι τὸ πάλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἤγαγέ με

2 Ἐν ὁράσει Θεῷ εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκε με ἐπ' ὄρεα ὑψηλὸν σφόδρα, καὶ ἐπ' αὐτῷ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πύλης ἀπέ- ναντι,

3 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ καὶ ἰδὲ ἀνὴρ, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὄρασις χαλκῆς γίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων, καὶ κάλαμος μέτρον, καὶ αὐτὸς εἰσήκει ἐπὶ τὴν πύλην.

4 Καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἀνὴρ, Ὁν εἶρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σε ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὡσὶ σε ἄκουε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σε πάντα ὅσα ἐγὼ δείκνυω σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαι σοι εἰσεληλυθας ὧδε, καὶ δεῖξεις πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ

οἴκῳ τῷ Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἰδὲ περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τῷ ἀνδρός κάλαμος, τὸ μέτρον πηχῶν ἔξ ἐν πῇ καὶ πάλαι τῇ καὶ διεμέτρησε τὸ πρῶτον τεῖχος, πλάτος ἴσον τῷ καλᾷ, καὶ τὸ ὕψος αὐτῆς ἴσον τῷ καλᾷ.

6 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην καὶ βλέψαν κατὰ ἀνατολὰς ἐν ἐπὶ ἀναβαθμοῖς, καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλᾰμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλᾷ.

7 Καὶ τὸ θεῖον ἴσον τῷ καλᾷ τὸ μήκος, καὶ ἴσον τῷ καλᾷ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἶλᾰμ ἀναμέσων τῷ θεῖῳ πηχῶν ἔξ. καὶ τὸ θεῖον τὸ δεύτερον, ἴσον τῷ καλᾷ πλάτος, καὶ ἴσον τῷ καλᾷ μήκος, καὶ τὸ αἶλᾰμ πηχῶν πέντε.

8 Καὶ τὸ θεῖον τὸ τρίτον, ἴσον τῷ καλᾷ μήκος, καὶ ἴσον τῷ καλᾷ πλάτος.

9 Καὶ τὸ αἶλᾰμ τῷ πυλῶνος, πηλσίον τῷ αἶλᾰμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτώ, καὶ τὰ αἶλᾰμ πηχῶν δύο καὶ τὰ αἶλᾰμ τῷ πύλης ἔσωθεν,

10 Καὶ τὰ θεῖα τῷ πύλης τῷ θεῖῳ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἐν τοῖς τρισὶ μέτρον ἐν τοῖς αἶλᾰμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

11 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλά-

τος δ' θύρας θ' πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος θ' πυλῶνος πηχῶν δεκατριῶν.

12 Καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ πρόσωπον τ' θειίμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ τὸ θεί πηχῶν ἕξ ἔνθεν καὶ πηχῶν ἕξ ἔνθεν.

13 Καὶ διεμέτρησε τ' πύλην ἀπὸ θ' τοίχης θ' θεί ἐπὶ τ' τοίχον θ' θεί, πλάτος πῆχους ἑκοσι καὶ πέντε· αὕτη πύλη ἐπὶ πύλῃν.

14 Καὶ τὸ αἶθριον θ' αἰλαῖμ τ' πύλης ἔξωθεν, πῆχους ἑκοσι θειίμ τ' πύλης κύκλω.

15 Καὶ τὸ αἶθριον τ' πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἶθριον αἰλαῖμ τ' πύλης ἔσωθεν πηχῶν πεντήκοντα.

16 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὸ θειίμ, καὶ ἐπὶ τὰ αἰλαῖμ ἔσωθεν τ' πύλης τ' αὐλῆς κυκλόθεν· καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰλαῖμ θυρίδας κύκλω ἔσωθεν, καὶ ἐπὶ τὸ αἰλαῖμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

17 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τ' ἑσωτέραν, καὶ ἰδὲ πασφορία, καὶ περίσυλα κύκλω τ' αὐλῆς, τριάκοντα πασφορία ἐν τοῖς περιγύλοις,

18 Καὶ αἱ σοαὶ κατὰ νότον τ' πυλῶν, κατὰ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν τὸ περίσυλον τὸ ὑποκάτω.

19 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τ' αὐλῆς, ἀπὸ θ' αἰθρίης τ' πύλης τ' ἑξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἶθριον τ' πύλης τ' βλεψέσης ἔξω, πῆχους ἑκατὸν τ' βλεψέσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ Βορρᾶν,

20 Καὶ ἰδὲ πύλη βλέπεσα πρὸς Βορρᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἑσωτέρᾳ, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, τό, τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτος,

21 Καὶ τὸ θεί τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ τὸ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμῶν, καὶ τὰς φοίνικας αὐτῆς· καὶ ἰγένετο κατὰ τὰ μέτρα τ' πύλης τ' βλεψέσης κατὰ ἀνατολάς, πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν ἑκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς·

22 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμῶν, καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπεσα κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἐν ἐπὶ κλημακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτόν, καὶ τὰ αἰλαμμῶν ἔσωθεν·

23 Καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἑσωτέρᾳ βλέπεσα ἐπὶ πύλῃν θ' Βορρᾶ, ὅν τρόπον τ' πύλης τ' βλεψέσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ διεμέτρησε τ' αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλῃν, πῆχους ἑκατόν.

24 Καὶ ἤγαγέ με κατὰ Νότον, καὶ ἰδὲ πύλη βλέπεσα πρὸς

Νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, καὶ τὰ θεῖ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμῶν, κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα.

25 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμῶν κυκλόθεν, καθὼς αἱ θυρίδες τῆς αἰλαμ, πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς,

26 Καὶ ἐπὶ αὐτῆς κλημακτῆρες αὐτῇ, καὶ αἰλαμμῶν ἰσώθεν, καὶ φοίνικες αὐτῇ, εἰς ἕνθεν καὶ εἰς ἕνθεν ἐπὶ τὰ αἰλεῦ.

27 Καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἰσωτέρας πρὸς Νότον· καὶ διεμέτρησε τὴν αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πῆχαις ἑκατὸν τὸ εὖρος πρὸς Νότον.

28 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἰσωτέρας τῆς πύλης τῆς πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

29, 30 Καὶ τὰ θεῖ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ, καὶ τῶν αἰλαμμῶν κύκλῳ, πῆχαις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ τὸ εὖρος πῆχαις εἰκοσιπέντε

31 Τῶν αἰλαμ εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἐξωτέρας, καὶ φοίνικες τῶν αἰλεῦ, καὶ ὅκτω κλημακτῆρες.

32 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τῆς βλέψαν κατὰ ἀνα-

τολὰς, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

33 Καὶ τὰ θεῖ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμῶν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῇ καὶ αἰλαμμῶν κύκλῳ, πῆχαις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος αὐτῆς πῆχαις εἰκοσιπέντε·

34 Καὶ αἰλαμμῶν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἰσωτέρας, καὶ φοίνικες ἐπὶ τῆς αἰλεῦ ἕνθεν καὶ ἕνθεν, καὶ ὅκτω κλημακτῆρες αὐτῇ.

35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

36 Καὶ τὰ θεῖ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμῶν, καὶ θυρίδες αὐτῇ κύκλῳ, καὶ τὸ αἰλαμμῶν αὐτῆς, πῆχαις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος πῆχαις εἰκοσιπέντε·

37 Καὶ τὰ αἰλαμμῶν εἰς τὴν αὐλὴν τῆς ἐξωτέρας, καὶ φοίνικες τῶν αἰλεῦ ἕνθεν καὶ ἕνθεν, καὶ ὅκτω κλημακτῆρες αὐτῇ.

38 Τὰ πασοφῶρια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμῶν αὐτῆς ἐπὶ τῆς πύλης τῆς δευτέρας ἑκαστοῦ,

39 Ὅπως σφάζουσιν ἐν αὐτῇ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας.

40 Καὶ κατὰ νύκτε τῶν ῥύακος τῶν ὀλοκαυτωμάτων τῶν βλεπόμενων

πρὸς Βορρᾶν, δύο τράπεζαι
πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νότον ἢ
δευτέρα, καὶ ἕ αἰλᾶμ ἢ πύλης
δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολὰς.

41 Τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσ-
σαρες ἔνθεν κατὰ νότον ἢ πύ-
λης, ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ
θύματα· κατέναντι τῶν ἐκτὼ
τραπέζων ἢ θυμάτων.

42 Καὶ τέσσαρες τράπεζαι
ἕ ὀλοκαυτωμάτων λίθιναι λε-
λαξευμέναι, πῆχυνος καὶ ἡμίσεος
τὸ πλάτος, καὶ πῆχυνος δύο ἡ-
μίσεος τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν
τὸ ὕψος· ἐπ' αὐτὰ ἐπιθήσουσι
τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ
τὰ ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ θύ-
ματα.

43 Καὶ παλαιστὴν ἔχει γει-
τος λελαξευμένον ἑσώθεν κύ-
κλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς τράπεζας ἐπ-
άνωθεν γίγας, ἕ καλύπτεσθαι
ἀπὸ ἕ ὑετῆ, καὶ ἀπὸ ἢ ξηρα-
σίας.

44 Καὶ εἰσάγαγέ με εἰς τὴν
αὐλὴν ἢ ἰσωτήραν· καὶ ἰδὼ δύο
ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἰσωτέρᾳ,
μία κατὰ νότον τῆς πύλης τῆς
βλεψέσης πρὸς Βορρᾶν, φέρουσα
πρὸς Νότον, καὶ μία κατὰ νότον
ἢ πύλης ἢ πρὸς Νότον, βλε-
πέσης δὲ πρὸς Βορρᾶν.

45 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἡ
ἐξέδρα αὕτη ἢ βλέπουσα πρὸς
Νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυ-
λάσσει ἢ φυλακὴν ἢ οἶκον,

46 Καὶ ἡ ἐξέδρα ἢ βλέπουσα
πρὸς Βορρᾶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς
φυλάσσει ἢ φυλακὴν ἢ θυ-
σιασθῆναι· ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ
Σαδδὲκ, οἱ ἐγγιζόντες ἐκ τῆ
Λευὶ πρὸς Κύριον, λειτουργεῖν
αὐτῷ.

47 Καὶ διεμέτρησε ἢ αὐλὴν,
μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ εὖρος
πῆχυνος ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ τέσ-
σαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσια-
στήριον ἀπέναντι ἢ οἴκου.

48 Καὶ εἰσάγαγέ με εἰς τὸ
αἰλᾶμ ἢ οἶκον· καὶ διεμέτρησε
τὸ αἶλ ἢ αἰλᾶμ πηχῶν πέντε
τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν
πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος ἢ θυ-
ρώματος πηχῶν δεκαῖς ἑσάκων,
καὶ ἑκατόμυες ἢ θύρας ἢ αἰλᾶμ
πηχῶν τριῶν ἔνθεν, καὶ πηχῶν
τριῶν ἔνθεν.

49 Καὶ τὸ μῆκος ἢ αἰλᾶμ
πηχῶν εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πη-
χῶν δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα ἀνα-
βαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸ, καὶ
σύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἰλᾶμ, εἰς
ἔνθεν καὶ εἰς ἔνθεν.

Κεφ. μα'. 41.

ΚΑΙ εἰσάγαγέ με εἰς τὸ ναὸν,
ἢ διεμέτρησε τὸ αἰλᾶμ
πηχῶν ἕξ τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ
πηχῶν ἕξ τὸ εὖρος ἢ αἰλᾶμ
ἔνθεν,

2 Καὶ τὸ εὖρος ἢ πυλῶνος
πηχῶν δέκα, καὶ ἑκατόμυες τὰ
πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ

πηχῶν πέντε ἔνθεν· καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτῆς πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἰκοσι.

3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἐσωτέραν, καὶ διεμέτρησε τὸ αἶλ τῆς θυρώματος πηχῶν δύο, καὶ τὸ θυρώμα πηχῶν ἕξ, καὶ τὰς ἰσχυμίδας τῆς θυρώματος πηχῶν ἐπὶ ἔνθεν, καὶ πηχῶν ἐπὶ ἔνθεν.

4 Καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τῆς θυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἰκοσι, κατὰ πρόσωπον τῆς ναῦ· καὶ εἶπε, Τέτο τὸ ἅγιον τὸ ἁγίον.

5 Καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον τῆς οἴκου πηχῶν ἕξ, καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν,

6 Καὶ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα τρίς δις· καὶ διάστημα ἐν τῷ τοίχῳ τῆς οἴκου ἐν τοῖς πλευροῖς κυκλῶν, τῆς εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὄρεαν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἀπλωταὶ τῷ τοίχῳ τῆς οἴκου.

7 Καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀνωτέρας τῆς πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσδεμα ἐκ τῆς τοίχης, πρὸς τὴν ἀνωτέραν κύκλῳ τῆς οἴκου, ὅπως διαπλάτυνται ἄνωθεν, καὶ ἐκ τῆς κάτωθεν ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τὰ ὑπερώα, καὶ ἐκ τῆς γειῶν ἐπὶ τὰ τριώροφα,

8 Καὶ τὸ θραῖλ τῆς οἴκου ὕψος

κύκλῳ διάστημα τῆς πλευρῶν ἴσον τῷ καλαίμῳ πηχῶν ἕξ, διαστήματα,

9 Καὶ εὖρος τῆς τοίχης τῆς πλευρᾶς ἕξ ἔνθεν πηχῶν πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα τὰ ἀναμέσον τῆς πλευρῶν τῆς οἴκου,

10 Καὶ ἀναμέσον τῆς ἐξεδρῶν εὖρος πηχῶν εἰκοσι, τὸ περιφέρειν τῷ οἴκῳ κύκλῳ.

11 Καὶ αἱ θύραι τῆς ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τῆς θύρας τῆς μεῖας τῆς πρὸς βορρᾶν· καὶ ἡ θύρα ἡ μία πρὸς νότον· καὶ τὸ εὖρος τῆς φωλῆς τῆς ἀπολοίπου πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν.

12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον τῆς ἀπολοίπου, ὡς πρὸς θάλασσαν πηχῶν ἐβδομήκοντα πλάτος, τῆς τοίχης τῆς διορίζουσης πηχῶν πέντε εὖρος κυκλόθεν, καὶ μῆκος αὐτῆς πηχῶν ἑννεήκοντα.

13 Καὶ διεμέτρησε κατέναντι τῆς οἴκου μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατὸν.

14 Καὶ τὸ εὖρος κατὰ πρόσωπον τῆς οἴκου, καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατὸν.

15 Καὶ διεμέτρησε μῆκος τῆς διορίζοντος κατὰ πρόσωπον τῆς ἀπολοίπου τῆς καλόπισθεν τῆς οἴκου ἑκείνης, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηχῶν ἑκατὸν τὸ μῆ-

κοῦ· καὶ ὁ ναὸς, καὶ αἱ γωνίαι, καὶ τὸ αἶλαμ τὸ ἐξώτερον, παλαιωμένα.

16 Καὶ αἱ θυρίδες δικτυωταί, ὑποφάσας κύκλῳ τῶν τρισίν, ὥς διακύνειν· καὶ ὁ οἶκος καὶ τὰ πλεσίον ἐξυλωμένα κύκλῳ, καὶ τὸ ἰδαφες, καὶ ἐκ 5 ἰδαφες ἕως 7 θυρίδων· καὶ αἱ θυρίδες ἀναπυσσόμεναι τρισσῶς εἰς τὸ διακύνειν.

17 Καὶ ἕως πλεσίον 7 ἰσωτέρας καὶ ἕως 7 ἐξωτέρας, καὶ ἐφ' ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν τῷ ἰσωθεν καὶ ἐν τῷ ἐξωθεν,

18 Γεγλυμμένα χερσίδιμ, καὶ φοίνικες ἀναμέσον χερσὶς καὶ ἀναμέσον χερσὶς· δύο πρόσωπα τῷ χερσὶς.

19 Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς 7 φοίνικα ἐνθεν καὶ ἐνθεν, καὶ πρόσωπον λέοντος πρὸς 7 φοίνικα ἐνθεν καὶ ἐνθεν· διαγεγλυμμένος ὁ οἶκος κυκλόθεν.

20 Ἐκ 5 ἰδαφες ἕως 5 παλινώματος, τὰ χερσίδιμ καὶ οἱ φοίνικες διαγεγλυμμένοι.

21 Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς ἀναπυσσόμενος· τετράγωνος, κατὰ πρόσωπον 7 ἁγίων ὅρας ὡς ὅψις

22 Οὐσιασθεῖς ξυλίνε, πηχῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτῶν, καὶ τὸ μῆκος πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα εἶχε, καὶ ἡ βάσις αὐτῶν καὶ οἱ

τοῖχοι αὐτῶν ξυλίνε· καὶ εἶπε πρὸς με, Αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ πρὸ προσώπου Κυρίου.

23 Καὶ δύο θυρώματα τῷ ναῷ, καὶ δύο θυρώματα τῷ ἁγίῳ,

24 Τοῖς δυοὶ θυρώμασι τοῖς σφρωτοῖς· δύο θυρώματα τῷ ἐνὶ, καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ τῇ δευτέρᾳ.

25 Καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ θυρώματα 5 ναῦ χερσίδιμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν γλυφὴν 7 ἁγίων, καὶ σπαδαῖα ξύλα κατὰ πρόσωπον 5 αἶλαμ ἐξωθεν,

26 Καὶ θυρίδες κρυφαί· καὶ διεμέτρησεν ἐνθεν καὶ ἐνθεν, εἰς τὰ ὀροφώματα 5 αἶλαμ, καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐξυγωμένα.

Κεφ. μβ'. 42.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς 7 αὐλήν τὴν ἰσωτέραν κατὰ ἀνατολὰς, κατέναντι 7 πύλης 7 πρὸς Βορρᾶν, καὶ εἰσήγαγέ με· καὶ ἰδὼν ἐξέδραι πέντε, ἐχόμεναι 5 ἀπολοιπῆς, καὶ ἐχόμεναι 5 διορίζοντος πρὸς Βορρᾶν,

2 Ἐπὶ πῆχους ἑκατὸν μῆκος πρὸς Βορρᾶν, καὶ τὸ πλάτος· πεντήκοντα,

3 Διαγεγραμμένοι ὃν τρόπον αἱ πύλαι 7 αὐλῆς 7 ἰσωτέρας, καὶ ὃν τρόπον τὰ περι-
φυλα 7 αὐλῆς 7 ἐξωτέρας ἐσοί-

χιαμέναι, ἀντιπρόσωποι σοὶ πρὸς αὐτοὺς.

4 Καὶ κατέναντι τῶν ἐξεδρῶν περιπάτησεν ὡπληγὸν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πηχέας ἑκατὸν τὸ μῆκος, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς Βορρᾶν,

5 Καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῷοι ὡσαύτως· ὅτι ἐξείχετο τὸ περίσυλιν ἐξ αὐτῶν, ἐκ ὧν ὑποκατάωθεν περισύλιν, καὶ τὸ διάσημα· ἄνω περισύλιν καὶ διάσημα, καὶ ἄνω σοὶ δύο.

6 Διότι τριπλαῖ ἦσαν, καὶ σύλιν ἐν εἵχον καθὼς οἱ σύλοι τῶν ἐξωτέρων· διατῆτο ἐξείχοντο τῶν ὑποκατάωθεν καὶ τῶν μέσων ἀπὸ τῆ γῆς.

7 Καὶ ὡς ἐξῶθεν, ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τῆ αὐλῆς τῆ ἐξωτερῆς, αἱ βλέπεσαι ἀπέναντι τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, μῆκος πηχῶν πεντήκοντα.

8 Ὅτι τὸ μῆκος τῶν ἐξεδρῶν τῶν βλέπεσθαι εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτερῆν, ἣν πηχῶν πεντήκοντα, καὶ αὐταὶ εἰσιν αἱ ἀντιπρόσωποι ταύταις· τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν.

9 Καὶ αἱ θύραι τῶν ἐξεδρῶν τέτων τῶν εἰσόδων τῶν πρὸς ἀνατολᾶς, ὧν εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τῆ αὐλῆς τῆ ἐξωτερῆς,

10 Κατὰ τὸ ὡς ὃ ἐν ἀρχῇ περιπάτησεν, καὶ τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον ὧν Νότον, καὶ

πρόσωπον τῶν ἀπολείπειν, καὶ κατὰ πρόσωπον ὧν διαρίζοντος, καὶ αἱ ἐξέδραι.

11 Καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Βορρᾶν, καὶ κατὰ τὸ μῆκος αὐτῶν, καὶ κατὰ τὸ εὖρος αὐτῶν, καὶ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδους αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰς ἐπιγραφὰς αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν,

12 Τῶν ἐξεδρῶν τῶν πρὸς Νότον, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς ὧν περιπάτησεν, ὡς ἐπὶ ὧν διασημάτων καλᾶμεν, καὶ κατὰ ἀνατολᾶς τῶν εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν.

13 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Βορρᾶν, καὶ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νότον, ἔσονται κατὰ πρόσωπον τῶν διασημάτων, αὐταὶ εἰσιν αἱ ἐξέδραι ὧν αἰγίς, ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδὲκ, οἱ ἐγγιζόντες πρὸς Κύριον, τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θήσονται τὰ ἅγια τῶν ἁγίων, καὶ ὧν θυσίαν, καὶ τὰ περὶ ἀμαρτίας, καὶ τὰ περὶ ἀγνοίας, διότι ὁ τόπος ἅγιος.

14 Οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ παρὲξ τῶν ἱερῶν, ἐκ ἐξελύσσονται ἐκ ὧν αἰγίς εἰς τὴν αὐλὴν τῆ ἐξωτερῆς, ὅπως διαπαντός ἅγιοι ὧν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἀπῶνται ὧν σολισμῶν αὐτῶν, ἐν

οὓς λειτουργῶσιν ἐν αὐτοῖς, δι-
ότι ἅγια ἐστὶ· καὶ ἐνδύσονται
ἱμάτια ἑτέρα, ὅταν ἀπλωταί
ἐν λαῷ.

15 Καὶ συνετελέσθη ἡ δια-
μέτρησης ἐν οἴκῳ ἔσωθεν· καὶ
ἐξηγαγέ με κατ' ὁδὸν ἐν πύλῃ
ἐν βλεπέσῃς πρὸς ἀνατολάς,
καὶ διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τῷ
οἴκῳ κυκλῶν ἐν διατάξει.

16 Καὶ ἔζη κατὰ νότον τῆς
πύλης ἐν βλεπέσῃς κατὰ ἀνα-
τολάς, καὶ διεμέτρησε πεντακο-
σίους ἐν τῷ καλᾷ μῶ τῷ μέ-
τρῳ.

17 Καὶ ἐπέσρεψε πρὸς Βορ-
ρᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ
πρόσωπον τῷ Βορρᾷ, πῆχας
πεντακοσίους ἐν τῷ καλᾷ μῶ τῷ
μέτρῳ.

18 Καὶ ἐπέσρεψε πρὸς Θα-
λασσαν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ
πρόσωπον θαλάσσης, πεντακο-
σίους ἐν τῷ καλᾷ μῶ τῷ μέ-
τρῳ.

19 Καὶ ἐπέσρεψε πρὸς Νό-
τον, καὶ διεμέτρησε κατέναντι ἐν
Νότῳ, πεντακοσίους ἐν τῷ κα-
λᾷ μῶ τῷ μέτρῳ,

20 Τὰ τέσσαρα μέρη ἐν αὐ-
τῷ καλᾷ μῶ καὶ διέταξεν αὐ-
τὸν, καὶ περίβολον αὐτῶν κύ-
κλῳ, πεντακοσίων πρὸς ἀνα-
τολάς, καὶ πεντακοσίων πηχῶν
εὖρος, ἐν διατέλλειν ἀναμέσσω
ἐν ἁγίῳ, καὶ ἀναμέσσω ἐν προ-

τερχίσματες, ἐν ἐν διατάξει ἐν
οἴκῳ.

Καθ. μγ. 43.

ΚΑΙ ἤγαγέ με ἐπὶ ἐν πύλῃ
ἐν βλεπέσῃς κατὰ ἀνατο-
λάς, καὶ ἐξηγαγέ με.

2 Καὶ ἰδὼ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ
ἤρχετο κατὰ ἐν ὁδὸν τὴν πρὸς
ἀνατολάς, καὶ φωνὴ ἐν παρρη-
σίᾳ, ὡς φωνὴ διπλασιαζού-
των πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμ-
πεν ὡς φέγγος ἀπὸ ἐν δόξης κυ-
κλῶν.

3 Καὶ ἡ ὄρασις ἦν ἰδὼν, κατὰ
ἐν ὄρασιν ἦν ἰδὼν, ὅτε εἰσπο-
ρευόμεν ἐν χρίματι ἐν πόλιν· καὶ
ἡ ὄρασις ἐν ἁρματος ἐν ἰδὼν,
κατὰ ἐν ὄρασιν ἦν ἰδὼν ἐπὶ τῷ
ποταμῷ τῷ Χοβάρ· καὶ πᾶσι
ἐπὶ πρόσωπόν μου.

4 Καὶ δόξα Κυρίου εἰσῆλθεν
εἰς ἐν οἶκον, κατὰ ἐν ὁδὸν ἐν πύ-
λῃ ἐν βλεπέσῃς κατὰ ἀνα-
τολάς.

5 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα,
καὶ εἰσῆγαγέ με εἰς ἐν αὐλὴν ἐν
ἰσωτέραν· καὶ ἰδὼ πλήρης δόξης
ὁ Κύριος οἶκος.

6 Καὶ ἔστην, καὶ ἰδὼ φωνὴ ἐκ
ἐν οἴκου λαλῶντος πρὸς με, καὶ
ὁ ἀνὴρ εἰσῆκει ἐχόμενός μου,

7 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τί
ἀνδρῶπι, ἐώρακας ἐν τόπον τῷ
θρόνῳ μου, καὶ ἐν τόπον ἐν ἵχνος
ἐν ποδῶν μου, ἐν οἷς κατασκευ-
κώσῃ τὸ ὄνομά μου ἐν μέσῳ

οἶκος Ἰσραὴλ· ἢ αἰῶνα· καὶ οὐ βεβηλώσωσιν ἐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, αὐτοὶ καὶ οἱ ἡγούμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς φόνοις τῶν ἡγυμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν,

8 Ἐν τῷ τιθέναι αὐτὰς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν, καὶ τὰς φλιάς μου ἔχοντας τῶν φλιῶν αὐτῶν· καὶ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμῇ καὶ αὐτῶν, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίουν· καὶ ἐξέτριψα αὐτὰς ἐν θυμῷ μου, καὶ ἐν φόνῳ.

9 Καὶ νῦν ἀπώσασθωσαν ἢ πορνείαν αὐτῶν, καὶ τὰς φόνους τῶν ἡγυμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμῆ, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν ἢ αἰῶνα.

10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἢ οἶκον· καὶ κοπάσῃσιν ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν· καὶ ἢ ὅρασιν αὐτῆ, καὶ ἢ διάταξιν αὐτῆ·

11 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν· καὶ διαγράψῃς τὸ οἶκον, καὶ τὰς ἐξόδους αὐτῆ, καὶ ἢ ὑπόσασιν αὐτῆ, καὶ πάντα τὰ προσάγματα αὐτῆ, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτῆ γνωριεῖς αὐτοῖς, καὶ διαγράψῃς ἐναντίον αὐτῶν· καὶ φυλάξονταί

πάντα τὰ δικαιώματά μου, καὶ πάντα τὰ προσάγματα μου, καὶ ποιήσῃσιν αὐτά·

12 Καὶ ἢ διαγραφὴν ἢ οἶκος ἐπὶ τῇ κορυφῇ ἢ ὄρεος, πάντα τὰ ὅρια αὐτῆ κυκλόθεν ἁγία αἰῶν.

13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τῆ θυσιαστηρίου ἐν πῆχει ἢ πῆχους, καὶ παλαιστῆς, κύλπασμα βάθους ἐπὶ πῆχυν, καὶ πῆχους τὸ εὖρος, καὶ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτῆ κυκλόθεν, σπιθαμῆς· καὶ τῆτο τὸ ὕψος ἢ θυσιαστηρίου

14 Ἐκ βάθους τῇ ἀρχῇ τῆ κοιλώματος αὐτῆ, πρὸς τὴν ἰλαστήριον τὸ μέγα τῆτο, ὑπεκάρωθεν πηχῶν δύο, καὶ τὸ εὖρος πῆχους· καὶ ἀπὸ τῆ ἰλαστηρίου ἢ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἰλαστήριον τὸ μέγα, πῆχεις τέσσαρες, καὶ εὖρος πῆχους.

15 Καὶ τὸ ἀριτὴν πηχῶν τεσσαρῶν, καὶ ἀπὸ τῆ ἀριτῆ, καὶ ὑπεράνω τῆ κεράτων πῆχους.

16 Καὶ τὸ ἀριτὴν πηχῶν δώδεκα μήκεις, ἐπὶ πῆχεις δώδεκα, τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆ.

17 Καὶ τὸ ἰλαστήριον πηχῶν δεκατεσσάρων τὸ μῆκος, ἐπὶ πῆχεις δεκατέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτῆ, καὶ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλόμενον αὐτῷ ἡμισὺ πῆχους· καὶ

τὸ κύκλωμα αὐτῷ πῆχυς κυκλώθην, καὶ οἱ κλημακτῆρες αὐτῷ βλέποντες κατὰ ἀνατολάς.

18 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τίτε ἀνθρώπε, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ταῦτα τὰ προστάγματα ἔθυσιασθήσιν ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτῷ, ἔθ' ἀναφέρειν ἐπ' αὐτῷ ὀλοκαυτώματα, καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα.

19 Καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ ἔθ' σπέρματος Σαδδὰκ τοῖς ἐγγιζουσι πρὸς με, λέγει Κύριος ὁ Θεός, ἔθ' λατρεύειν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας.

20 Καὶ λήφονται ἐκ ἔθ' αἵματος αὐτῷ, καὶ ἐπιθήσασιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα ἔθ' θυσιασθήσιν, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας ἔθ' ἱλασθήσιν, καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλῳ, καὶ ἐξιλάσονται αὐτό.

21 Καὶ λήφονται ἔθ' μόσχον ἔθ' περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ ἔθ' οἴκῳ, ἔξωθεν τῷ ἁγίῳ.

22 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήφονται ἱριφούς δύο αἰγῶν αἰμώμης ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ.

23 Καὶ μετὰ τὸ συντελεῖσαι ἔθ' ἐξιλασμόν, προσοίσκει μό-

σχον ἐκ βοῶν αἵμαμον, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων αἵμαμον,

24 Καὶ προσοίσετε ἐνακτίον Κυρίῳ· καὶ ἐπιρρίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἄλα, καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

25 Ἐπὶ ἡμέρας ποιήσεις ἱριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων, αἵμαμα ποιήσουσιν.

26 Ἐπὶ ἡμέρας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαρῶσιν αὐτό· καὶ πλῆσυν χεῖρας αὐτῶν.

27 Καὶ ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεια, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ ἔθ' σωτηρίᾳ ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

Κεφ. μδ'. 44.

ΚΑΙ ἐπέσρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς αἰγῶν τῆς ἐξωτέρας τῆς βλεπέσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, καὶ ἀνοιχθήσεται, καὶ εἰδὲς μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη.

3 Διότι ὁ ἡγούμενος ἔτ

καθήσεται ἐν αὐτῇ, ὅ φαγιὴν ἄρτον ἐναντίον Κυρίου· κατὰ τὸ ὄδον αἰλάμ τὴ πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὸ ὄδον αὐτῆς ἐξελεύσεται.

4 Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὸ ὄδον τὴ πύλης τὴ πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι ὅ οἴκου καὶ ἴδον, καὶ ἰδὼ πλήρης δόξης ὁ οἶκος τῷ Κυρίῳ· καὶ ὥπῳ ἐπὶ πρόσωπόν μου.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Τὴ ἀνθρώπου, τάξον εἰς τὴ καρδίαν σου, καὶ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶ σου ἄκουε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σοῦ, καὶ πάντα τὰ προαγγαζία ὅ οἴκου Κυρίου, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτῆς καὶ τάξεις τὴ καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον ὅ οἴκου, κατὰ πᾶσας τὰς ἐξόδους αὐτῆς, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

6 Καὶ ἔειπες πρὸς τὸ οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς τὸ οἶκον ὅ Ἰσραὴλ, Ταδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Ἰκανέσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκος Ἰσραὴλ,

7 Τῷ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱὸς ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτης καρδίας, καὶ ἀπεριτμήτης σαρκὸς, τῷ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου, καὶ βεβηλῆν αὐτὰ, ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτους, σάρκας, καὶ αἷμα· καὶ παρεβαίνετε τὴ διαθήκην μου ἐν πάσαις ταῖς ἀνο-

μίαις ὑμῶν,

8 Καὶ διατάξατε ὅ φυλάσσαν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις μου.

9 Διατῆτο ταδε λέγει Κύριος ὁ Θεός, Πᾶς υἱὸς ἀλλογενεῖς ἀπεριτμήτης καρδίας, καὶ ἀπεριτμήτης σαρκὸς, ἐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἁγία μου ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν, τῶν ὄντων ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ.

10 Ἀλλ' ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀφῆλαντο ἀπ' ἐμῆ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τὸ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμῆ κατόπισθεν τῶν ἐνδυμημάτων αὐτῶν· καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν,

11 Καὶ ἵσουλαι ἐν τοῖς ἁγίοις μου λειτεργῶντες, θυρωροὶ ἐπὶ τῶν πυλῶν ὅ οἴκου, καὶ λειτεργῶντες τῷ ἔκῳ· ἔτοι σφάξουσιν τὰς θυσίας καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα τῷ λαῷ, καὶ ἔτοι γήσονται ἐναντίον ὅ λαῷ, ὅ λαίεργεῖν αὐτοῖς.

12 Ἀνδ' ὧν ἐλετῆργον αὐτοῖς πρὸ προσώπου τῷ εἰδῶλον αὐτῶν· καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας· ἕνεκα τῆς ἥρας τὴ χεῖρά μου ἐπ' αὐτοὺς, λέγει Κύριος ὁ Θεός,

13 Καὶ ἐκ ἐγγίσαι πρὸς με ὅ ἱερατεύειν μοι, ἐδὲ ὅ προσάγειν πρὸς τὰ ἁγία υἱὸν τῷ Ἰσραὴλ, ἐδὲ πρὸς τὰ ἁγία τῷ

ἀγίων μου· καὶ λήψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ἣ πλανήθησαν.

14 Κατὰ ἔξουσιν αὐτὰς φυλάσσει φυλακὰς ὅτι οἶκος εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ εἰς πάντα ὅσα αὐτοὶ ποιήσωσιν.

15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ τοῦ Σαδδούκ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τοῦ ἁγίου μου, ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, ἔτοι προσάξουσιν πρὸς με, ὅτι λειτουργοὶ μοι, καὶ στήσονται πρὸ προσώπου μου, ὅτι προσφέρουν μοι θυσίαν, σάββα καὶ αἵμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

16 Οὗτοι εἰσβαλῶσονται εἰς τὰ ἁγία μου, καὶ ἔτοι προσελύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μου, ὅτι λειτουργοὶ μοι, καὶ φυλάξουσιν τὰς φυλακὰς μου.

17 Καὶ ἔσται ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὰς τὰς πύλας τοῦ αὐλῆς τοῦ ἱερωῦ, γολαὶς λιναὶς ἐνδύσονται, καὶ οὐκ ἐνδύσονται ἔργα ἐν τῷ λειτουργεῖν αὐτὰς ἀπὸ τοῦ αὐλῆς τοῦ ἱερωῦ.

18 Καὶ κιδάρεαι λιναὶς ἔξουσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν, καὶ περισκελῇ λιναὶ ἔξουσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, καὶ οὐ περιζώσονται βέλα.

19 Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὰς εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἔξωτέρω

πρὸς τὸ λαὸν, ἐκδύσονται τὰς γολαὶς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτουργήσιν ἐν αὐταῖς· καὶ στήσονται αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξόδαις τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται γολαὶς ἑτέρας, καὶ οὐ μὴ ἀγιάσωσι τὸν λαὸν ἐν ταῖς γολαῖς αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, καὶ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλάσονται, καλύψοντες καλύψαι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίνωσι ὡς ἱερεῖς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὰς εἰς τὴν αὐλὴν καὶ ἔσωτέρω.

22 Καὶ χήραν καὶ ἐκτεθλημένην οὐ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τοῦ σπέρματος Ἰσραὴλ· καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐκ ἱερέως, λήψονται.

23 Καὶ τὸ λαὸν μου διδάξουσιν ἀναμίσειν ἅγιον καὶ βεβήλει, καὶ ἀναμίσειν ἀκαθάρτους καὶ καθάρῃ γνωρίζουσιν αὐτοῖς.

24 Καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος ἔτοι ἐπιστήσονται ὅτι διακρίνουν τὰ δικαιώματά μου· δικαιοσύνη, καὶ τὰ κρίματά μου κρίνουν, καὶ τὰ νόμιά μου καὶ τὰ προτάγματα μου ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μου φυλάσσονται, καὶ τὰ σάββατά μου ἀγιάσονται.

25 Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπου

ἐν εἰσελεύσονται ὃ μακροθύμῃ,
ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ, καὶ ἐπὶ μη-
τρὶ, καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγα-
τρὶ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ, καὶ ἐπὶ ἀδελ-
φῇ αὐτῆς, ἢ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ,
μικανθήσεται.

26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρί-
σθῆναι αὐτὸν, ἐπὶ ἡμέρας ἑξ-
αριθμήσῃ αὐτῷ.

27 Καὶ ἡ ἂν ἡμέρα εἰσπο-
ρεύσονται εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσω-
τέραν ὃ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ,
προσείσουσιν ἱλασμόν, λέγει
Κύριος ὁ Θεός,

28 Καὶ ἔσται αὐτοῖς εἰς κλη-
ρονομίαν· ἐγὼ κληρονομία αὐ-
τοῖς, καὶ κατάσχσεις αὐτοῖς οὐ
δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατέσχσεις αὐ-
τῶν.

29 Καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ
ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ
ἀγνοίας, ἔτοι φάγονται· καὶ
πάν· ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ
αὐτοῖς ἔσται,

30 Ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ τὰ
πρωτότοκα πάντων, καὶ τὰ ἀφ-
αιρέματα πάντα· ἐκ πάντων
τῶν ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν
ἔσται· καὶ τὰ πρωτογενήματα
ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ, ὃ δεῖναι
εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τὰς οἰκὰς
ὑμῶν.

31 Καὶ πάν· θνησιμαῖον καὶ
θηρία αὐτῶν ἐκ τῶν πετεινῶν, καὶ
ἐκ τῶν κτηνῶν, οὐ φάγονται οἱ

ἱερεῖς.

Κεφ. μί. 45.

ΚΑΙ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι
ὑμᾶς τὴν γῆν ἐν κληρονο-
μίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρχὰν τῇ
Κυρίῳ, ἅγιον ἀπὸ τῆς γῆς πέντε
καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκ^ς, καὶ
εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον
ἔσται ἐν παντί τοῖς ὅροις αὐτῆς
κυκλόθεν.

2 Καὶ ἔσται ἐκ τῆς ἀγιάσ-
ματα, πεντακόσιοι ἐπὶ πεντα-
κοσίους, τετράγωνον κυκλόθεν,
καὶ πεντήκοντα πῆχες διάση-
μα αὐτῶν κυκλόθεν.

3 Καὶ ἐκ ταύτης τὴν διαμε-
τρήσεως διαμετρήσεις μῆκ^ς
πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ
εὖρος^ς· εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐν
αὐτῇ ἔσται ἅγια τὸ ἅγιον.

4 Ἀπὸ τῆς γῆς ἔσται τοῖς ἱε-
ρεῦσι τοῖς λειτουργῆσιν ἐν τῷ
ἁγίῳ, καὶ ἔσται τοῖς ἐγγίξουσιν
λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔσται
αὐτοῖς τόπος εἰς οἶκον ἀφορισ-
μένον τῷ ἁγιάσμῳ αὐτῶν,

5 Εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας
μῆκ^ς, καὶ εὖρος^ς· εἴκοσι χι-
λιάδες· καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς
λειτουργῆσιν τῷ οἴκῳ, αὐτοῖς
εἰς καθάσχεσιν πόλεις ὃ κατὰ
οἰκεῖν.

6 Καὶ τὴν καθάσχεσιν τὴν πό-
λιν δώσεις πέντε χιλιάδας
εὖρος^ς, καὶ μῆκ^ς· πέντε καὶ εἴ-
κοσι χιλιάδας, ἐν τῷ ὅρῳ τῇ

ἀπαρχὴν τῶ ἀγίου παντὶ οἴκῳ
Ἰσραὴλ ἔσονται.

7 Καὶ τῷ ἀφηγμένῳ ἐκ τέττα,
καὶ ἀπὸ τέττα εἰς τὰς ἀπαρχὰς
τῶ ἀγίου, εἰς κατασχεῖσιν τῆς
πόλεως, κατὰ πρόσωπον τῶν
ἀπαρχῶν τῶ ἀγίου, καὶ κατὰ
πρόσωπον τῶ κατασχεύσεως τῶ
πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν,
καὶ ἀπὸ τῶ πρὸς θάλασσαν πρὸς
ἀνατολὰς· καὶ τὸ μῆκος ὡς
μία τῶ μερίδων ἀπὸ τῶ ὀρίων τῶ
πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ μῆκος
ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς
τῶ γῆς.

8 Καὶ ἔσαι αὐτῷ εἰς κατὰ-
σχεῖσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ
καταδυναστεύσει ἐκεῖ· οἱ ἀφη-
γόμενοι δὲ Ἰσραὴλ τὸ λαὸν μου,
καὶ τῶ γῆς κατακληρονομήσει
οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐ-
τῶν.

9 Τὰδε λέγει Κύριος Θεός,
Ἰκανόσθω ὑμῖν οἱ ἀφηγόμενοι
δὲ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν καὶ τάλαι-
πωρίαν ἀφέλεσθε, κρίμα καὶ δι-
καιοσύνην ποιήσατε· ἐξάρωτε
καταδυναστείαν ἀπὸ τοῦ λαοῦ μου,
λέγει Κύριος Θεός.

10 Ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον
δίκαιον, καὶ χοῖνιξ δίκαια ἔσαι
ὑμῖν δὲ μέτρον,

11 Καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία
ἔσαι δὲ λαμβάνειν· τὰ δέκατον
δὲ γομόρ, χοῖνιξ, καὶ τὸ δέκα-
τον δὲ γομόρ, πρὸς τὸ γομόρ

ἔσαι τὸ ἴσον

12 Καὶ τὰ γάρθρια, εἴκοσι
ὄβολοι, πέντε σίκλοι, πέντε καὶ
σίκλοι δέκα, καὶ πεντήκοντα
σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσαι ὑμῖν.

13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν
ἀφορμήτε, ἔκτον μέτρον ἀπὸ τοῦ
γομόρ δὲ πυρὸς, καὶ τὸ ἔκτον
αὐτῶ δὲ οἴφι ἀπὸ τοῦ κόρυ τῶν
κριθῶν.

14 Καὶ τὸ πρόσημα δὲ ἐ-
λαίᾳ κοτύλην ἐλαίᾳ ἀπὸ δέκα
κοτυλῶν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι
εἰσὶ γομόρ.

15 Καὶ πρόβατον ἀπὸ τῶ προ-
βάτων ἀπὸ δέκα ἀφαίρεμα ἐκ
πασῶν τῶ πατρίων δὲ Ἰσραὴλ,
εἰς θυσίας, καὶ εἰς ὀλοκαυτώ-
ματα, καὶ εἰς σωτηρίας δὲ ἐξι-
λάσκεσθαι περὶ ὑμῶν, λέγει
Κύριος Θεός.

16 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει δὲ
ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγμένῳ
δὲ Ἰσραὴλ.

17 Καὶ διὰ τοῦ ἀφηγουμένου
ἔσαι τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ αἱ
θυσίαι, καὶ αἱ σπονδαὶ ἐν ταῖς
ἱερταῖς, καὶ ἐν ταῖς νεμνήαις,
καὶ ἐν ταῖς σαββάτοις, καὶ ἐν πά-
σαις ταῖς ἱερταῖς οἴκῳ Ἰσ-
ραὴλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ
ἀμαρτίας, καὶ τῶ θυσίαν, καὶ τὰ
ὀλοκαυτώματα, καὶ τὰ δὲ σωτη-
ρίαν, δὲ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τῶ
οἴκῳ Ἰσραὴλ.

18 Τὰδε λέγει Κύριος Θεός,

Ἐν τῷ πρώτῳ μηνί, μιᾷ τῇ μηνὸς, λήψεται μύσχον ἐκ βοῶν ἁμωμον, ὃ ἐξιλιάσασθαι τὸ ἅγιον.

19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ ὃ ἁίματι ὃ ἐξίλασμι, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιάς ὃ οἴκη, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τῆς ἱερῆς, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλιάς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας.

20 Καὶ ὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνί τῷ ἐβδόμῳ· μιᾷ ὃ μηνὸς λήψη παρ' ἐκάστων ἀπόμοιραν καὶ ἐξιλιάσας τὸ οἶκον.

21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, τεσσαρεσκαίδεκάτῃ ὃ μηνὸς, ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτῇ· ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

22 Καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγέμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτῶν, καὶ ὃ οἴκη, καὶ ὑπὲρ πάντων ὃ λαὸς τῆς γῆς, μύσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας.

23 Καὶ τὰς ἐπὶ τὰς ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὀλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὰς μύσχους καὶ ἐπὶ τὰς κριεὺς ἁμώμους κατ' ἡμέραν, τὰς ἐπὶ τὰς ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριπον αἰγῶν κατ' ἡμέραν, καὶ θυσίαν.

24 Καὶ πῆμμα τῷ μύσχῳ, καὶ πῆμματα τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἐλαίῳ τὸ εἶν τῷ πῆμματι.

25 Καὶ ἐν τῷ ἐβδόμῳ μηνί, πέντεκαίδεκάτῃ ὃ μηνὸς, ἐν τῇ

ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ, ἐπὶ τὰς ἡμέρας, κατὰ τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, καὶ κατὰ τὰ ὀλοκαυτώματα, καὶ κατὰ τὸ μαννα, καὶ κατὰ τὸ ἐλαιον.

Κεφ. 47.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Θεός, Ἡ πύλη ἥ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, ἥ βλέπασα πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται κεκλεισμένη ἔξ ἡμέρας τὰς ἐνεργάς· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτων ἀνοιχθῇ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ νεμηνίας ἀνοιχθῇ.

2 Καὶ εἰσέλυσεται ὁ ἀφηγέμενος κατὰ τὸ ὅδον ὃ αἰλάμη τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας, καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσασιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὀλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ τὰ ὃ σωτηρίᾳ αὐτῶν καὶ προσκυνήσιν ἐπὶ ὃ πρόθυρον τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως ἐσπέρας.

3 Καὶ προσκυνήσιν ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νεμηνίαις, ἐναντίον Κυρίου.

4 Καὶ τὰ ὀλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγέμενος τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτων, ἔξ ἁμῶν ἁμώμους, καὶ κριὸν ἁμωμον,

5 Καὶ μαννα, πῆμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς θυσίαν,

δόμα χειρὸς αὐτῆς, καὶ ἐλαίς τὸ εἶν τῷ πέμματι.

6 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ νημνίας μόσχον ἄμωμον, καὶ ἕξ ἄμνες, καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσται,

7 Καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσται μαναὰ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτῆς, καὶ ἐλαίς τὸ εἶν τῷ πέμματι.

8 Καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τῷ ἀφηγέμενον, κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς αἰλᾶς τῇ πύλῃ εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῇ πύλῃ ἐξελεύσεται.

9 Καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τῇ γῆς ἐναντίον Κυρίου ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῇ πύλῃ τῇ βλεψύσης πρὸς Βορρᾶν προσκυνεῖν, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τῇ πύλῃ τῇ πρὸς Νότον, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τῇ πύλῃ τῇ πρὸς Βορρᾶν ἐκ ἀναγρέψει κατὰ τὴν πύλῃν εἰς ἣν εἰσελήλυθεν, ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύσεται.

10 Καὶ ὁ ἀφηγέμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸς ἐξελεύσεται.

11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσται τὸ μα-

ναὰ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτῆς, καὶ ἐλαίς τὸ εἶν τῷ πέμματι.

12 Ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγέμενος ὁμολογίαν ὀλοκαύτωμα σωτηρίας τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνοίξῃ ἑαυτῷ τὴν πύλῃν καὶ βλέψωσαν κατὰ ἀνατολᾶς, καὶ ποιήσῃ τὸ ὀλοκαύτωμα αὐτῆς, καὶ τὰ τῆς σωτηρίας αὐτῆς, ὅν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ σαββάτων· καὶ ἐξελεύσεται, καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν·

13 Καὶ ἄμνον ἑνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς ὀλοκαύτωμα κατ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρῶτ' ποιήσει αὐτόν.

14 Καὶ μαναὰ ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τοπρῶτ', ἕκτον τῇ μέτρῃ, καὶ ἐλαίς τρίτον τῇ εἰς τὴν ἀναμίξαι καὶ σμιῖδαλιν μαναὰ τῷ Κυρίῳ, πρόσαγμα διαπαντός.

15 Ποιήσετε τὸν ἄμνον, καὶ τὸ μαναὰ, καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τοπρῶτ', ὀλοκαύτωμα διαπαντός.

16 Τὰδε λέγει Κύριος Θεός, Ἐὰν ὅτ' ὁ ἀφηγέμενος δόμα ἐνὶ ἐκ τῶν υἱῶν αὐτῆς ἐκ τῆς κληρονομίας αὐτῆς, τῆτο τοῖς υἱοῖς αὐτῆς ἔσται κατάσχεσις κληρονομία·

17 Ἐὰν δὲ ὅτ' δόμα ἐνὶ τῶν

παιδῶν αὐτῶ, καὶ ἔσαι αὐτῶ ἕως
θ' ἔτις τ' ἀφύσεως, καὶ ἀποδώσει
τῷ ἀφηγημένῳ· πλὴν τ' κλη-
ρονομίας τ' υἱῶν αὐτῶ αὐτοῖς
ἔσαι.

18 Καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφη-
γούμενος ἐκ τ' κληρονομίας τῆ
λαῶ, θ' καθάδυναγεῦσαι αὐτῆς,
ἐκ τ' κατασχέσεως αὐτῆς κατα-
κληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτῆς,
ὅπως μὴ διασκορπίζῃται ὁ λαός
μα, ἕκαστος ἐκ τ' κατασχέσεως
αὐτῆς.

19 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν
εἰσοδὸν τ' κατὰ νύκτε τ' πύλης,
εἰς τ' ἐξέδραν τ' αἰγίων τ' ἱερῶν,
τ' βλέψαντες πρὸς βορρᾶν· καὶ
ἰδὼς ἐκεῖ τόπος κειχωρισμένῳ·

20 Καὶ εἶπε πρὸς με, Οὗτος
ὁ τόπος ἐστίν, οὗ ἐψήσουσιν ἐκεῖ
οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ
τὰ ὑπὲρ ἀμαρτίας, καὶ ἐκεῖ ὤψ-
ησιν τὸ μανὰ τὸ παράπαν,
θ' μὴ ἐκφέρειν εἰς τ' αὐλὴν τὴν
ἐξωλίαν, θ' ἀγιάζουσιν τ' λαόν.

21 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, καὶ περι-
ήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα
μέρη τ' αὐλῆς· καὶ ἰδὼς αὐλὴν
κατὰ τὰ κλίτη τ' αὐλῆς,

22 Κατὰ τὸ κλίτος αὐλῆς,
αὐλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τ'
αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ μήκους πη-
χῶν τεσσαράκοντα, καὶ εὖρε
πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἐν
ταῖς τέσσαρσι.

23 Καὶ ἐξέδραι κύκλω ἐν
αὐταῖς, κύκλω ταῖς τέσσαρσι·
καὶ πλαγίαια γεγονότα ὑπο-
κάτω τ' ἐξεδρῶν κύκλω.

24 Καὶ εἶπε πρὸς με, Οὗτοι
οἱ οἶκοι τ' μαγειρῶν, οὗ ἐψή-
σουσιν ἐκεῖ οἱ λειτουργῶντες τῷ
οἴκῳ τὰ θύματα θ' λαῶ.

Κελ. μζ'. 47.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα θ' οἴκου· καὶ ἰδὼς
ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν
θ' αἰθρίαι κατὰ ἀνατολάς, ὅτι
τὸ πρόσωπον τῆ οἴκου ἔβλεπε
κατὰ ἀνατολάς, καὶ τὸ ὕδωρ
κατέβαινεν ἀπὸ θ' κλίτης τῆ
δεξιᾶς, ἀπὸ νότου ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριον.

22 Καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τ'
ὁδὸν τ' πύλης τ' πρὸς βορρᾶν,
καὶ περιήγαγέ με τ' ὁδὸν ἐξωθεν
πρὸς τ' πύλην τ' αὐλῆς τ' βλε-
ψῆς κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἰδὼς
τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τῆ
κλίτης θ' δεξιᾶς,

3 Καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξ-
εναντίας· καὶ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτῆς· καὶ διεμέτρησε χιλίους ἐν
τῷ μέτρῳ,

4 Καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι
ὕδωρ ἀφύσεως· καὶ διεμέτρησε
χιλίους· καὶ διήλθεν ἐν τῷ ὕδατι
ὕδωρ ἕως τ' μηρῶν· καὶ διεμέ-
τρησε χιλίους, καὶ διήλθεν ὕδωρ
ἕως ὀσφύος.

5 Καὶ διεμέτρησε χιλίους, καὶ

ἐν ᾧ δύνατο διαλθεῖν, ὅτι ἐξύ-
κριζεν ὡς χειμάρρην ἐν οὐ δια-
βήσονται.

6 Καὶ εἶπε πρὸς με, Ἐώ-
ραιας υἱὲ ἀνθρώπου; καὶ ἡγαγέ
με, καὶ ἐπέσειπέν με ἐπὶ τὸ χει-
μαρρῶν ὅς ποταμῷ,

7 Ἐν τῇ ἐπιγραφῇ μου καὶ
ἐπὶ ὅς χεῖλος ὅς ποταμῷ
δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ
ἐνθεν.

8 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τὸ ὕ-
δωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς
τὴν Γαλιλαίαν καὶ πρὸς ἀνατολάς,
καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τὴν Ἀραβίαν,
καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τὴν θάλασσαν
ἐπὶ τὸ ὕδωρ τὸ διεκβολῆς, καὶ
ὕγιασεν τὰ ὕδατα.

9 Καὶ ἔσται πᾶσα ψυχὴ τῶν
ζώων ἣ ἐκζέονταν, ἐπὶ πάντα
ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποτα-
μὸς, ζήσεται· καὶ ἔσται ἐκεῖ
ἰχθύες πολλοὺς σφόδρα, ὅτι ἦκε
ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὕγιασεν,
καὶ ζήσεται, πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἔλθῃ
ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζήσεται.

10 Καὶ γήσονται ἐκεῖ ἀλιεῖς
ἀπὸ Ἰνγαδὲν ἕως Ἐναγαλ-
λείμ· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσται,
καθ' ἑαυτὴν ἔσται· καὶ οἱ ἰχθύες
αὐτῆς, ὡς οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσ-
σης τῆς μεγάλης, πολλῶς πολὺ
σφόδρα.

11 Καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐ-
τῆς, καὶ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ αὐτῆς, καὶ
ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτῆς, οὐ μὴ

ὕγιασώσιν, εἰς ἄλλας δέδωκε-
ται.

12 Καὶ ἐπὶ ὅς ποταμῷ ἀνα-
βήσεται, ἐπὶ ὅς χεῖλος αὐτῆς
ἔνθεν καὶ ἐνθεν, πᾶν ξύλον βρώ-
σιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπὶ
αὐτῆς, καὶ μὴ ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς
αὐτῆς, τὸ καινότητος αὐτῆς πρω-
τοβολήσῃ, ὅτι τὰ ὕδατα αὐ-
τῶν ἐκ τῆς ἀγίας ταῦτα ἐκπο-
ρεύεται, καὶ ἔσται ὁ καρπὸς αὐ-
τῶν εἰς βρώσιν, καὶ ἀνάβασις
αὐτῶν εἰς ὕγιασιν.

13 Τάδε λέγει Κύριος Θεός,
Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονο-
μήσετε τῇ γῆς, ταῖς δώδεκα φυ-
λαῖς τῇ υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθε-
σις σχοινίσματῶν.

14 Καὶ κατακληρονομήσετε
αὐτὴν ἕκαστος καθὼς ὁ ἀδελφὸς
αὐτῆς, εἰς ἣν ἦρα καὶ χεῖρά μου,
ὅς δῶναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν,
καὶ πεσεῖται ἡ γῆ αὕτη ὑμῖν ἐν
κληρονομίᾳ.

15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τῇ
γῆς τῇ πρὸς Βερρᾶν, ἀπὸ θα-
λάσσης τῆς μεγάλης τῆς κατὰ βα-
νύσης καὶ περισχιζέσης τῇ εἰς-
όδῳ Ἡμασιλδαμ,

16 Μααβθηρᾶς Ἐβραμηλι-
αὶμ ἀναμέσον ὁρίων Δαμασκῆ
καὶ ἀναμέσον ὁρίων Ἡμαδεῖ,
αὐλὴ ὅς Σαννὰν, αἱ εἰσὶν ἐπά-
νω τῶν ὁρίων Αὐρανίτιδῶν.

17 Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τῆς
θαλάσσης, ἀπὸ τῆς αὐλῆς τῆς

Αἰνὰν, ὅρια Δαμασκῦ, καὶ τὰ
πρὸς Βορρᾶν.

18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς
ἀναμέσον τῆς Λωρανιτίδος, καὶ
ἀναμέσον Δαμασκῦ, καὶ ἀνα-
μέσον τῆς Γαλααδίτιδος, καὶ ἀνα-
μέσον τῆς γῆς τῆς Ἰσραὴλ, ὁ Ἰερ-
δάνης διορίζει ἐπὶ τῆς θάλασσαν,
καὶ πρὸς ἀνατολὰς φοινικῶν·
ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολὰς.

19 Καὶ τὰ πρὸς Νότον καὶ
λίβα ἀπὸ θαιμᾶν καὶ φοι-
νικῶνος, ἕως ὕδατος Μαριμῶθ
Καδὴμ, παρεκλείνον ἐπὶ τῆς θά-
λασσαν καὶ μεγάλην· τῆτο τὸ
μέρος Νότ· καὶ λίψ.

20 Τῆτο τὸ μέρος τῆς θαλάσ-
σης καὶ μεγάλης ὀρίζει, ἕως κα-
ἐναντι τῆς εἰσόδου Ἡμαῦθ, ἕως
εἰσόδου αὐτῆς· ταῦτά ἐστι τὰ
πρὸς θάλασσαν Ἡμαῦθ.

21 Καὶ διαμερίσετε καὶ γῆν
ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς τῆς
Ἰσραὴλ.

22 Βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ,
ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς
παροικῶσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵ-
τινες ἐγέννησαν υἱὸς ἐν μέσῳ
ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῶν ὡς αὐ-
τόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς Ἰσ-
ραὴλ· μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν
κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τῶν φυλῶν
τῆς Ἰσραὴλ,

23 Καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ
προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύ-
τοις τοῖς μετ' αὐτῶν· ἐκεῖ δώ-

σετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέ-
γει Κύριος ὁ Θεός.

Κεφ. μὴ. 48.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν
φυλῶν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς
πρὸς Βορρᾶν, κατὰ τὸ μέρος
καὶ καθάσας τῆς περισχίζοντος
ἐπὶ τῆς εἰσόδου τῆς Ἡμαῦθ αὐλῆς
τῆς Αἰλάμ, ὅριον Δαμασκου
πρὸς Βορρᾶν κατὰ μέρος· Ἡ-
μαῦθ αὐλῆς· καὶ ἔσται αὐτοῖς
τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς
θάλασσαν, Δὲν, μία.

2 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων τῆς Δὲν
τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῆς πρὸς
θάλασσαν, Ἀσσὴρ, μία.

3 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἀσσὴρ,
ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῆς
πρὸς θάλασσαν, Νεφθαλεὶμ,
μία.

4 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Νεφθα-
λεὶμ, ἀπὸ ἀνατολῶν, ἕως τῶν
πρὸς θάλασσαν, Μανασσῆ,
μία.

5 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Μανασ-
σῆ, ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
τῆς πρὸς θάλασσαν, Ἐφραὶμ,
μία.

6 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἐφραὶμ,
ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως
τῶν πρὸς θάλασσαν, Ῥεβὴν,
μία.

7 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ῥεβὴν,
ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῆς
πρὸς θάλασσαν, Ἰούδα, μία.

8 Καὶ ἀπὸ τῶν ὀρίων Ἰούδα,

ἀπὸ τῆ πρὸς ἀνατολὰς, ἔσαι ἡ ἀπαρχὴ ὅ ἀφορισμὸς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες εὖρος, καὶ μῆκος, καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τῆ πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἕως τῆ πρὸς θαλάσσαν· καὶ ἔσαι τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

9 Ἀπαρχὴν, ἣν ἀφοριῖσι τῷ Κυρίῳ, μῆκος· πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι πέντε χιλιάδες.

10 Τῶν ἔσαι ἡ ἀπαρχὴ τῶν ἁγίων τοῖς ἱερεῦσι, πρὸς Βορρᾶν, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες· καὶ πρὸς θαλάσσαν, δέκα χιλιάδες· καὶ πρὸς Νότον, εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδες· καὶ τὸ ὅρος τῶν ἁγίων ἔσαι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

11 Τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδὰκ, τοῖς φυλάσσανσι τὰς φυλακὰς ὅ οἶκος, εἴτινες ἐκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται.

12 Καὶ ἔσαι αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδομένη ἐκ τῆ ἀπαρχῶν τῆ γῆς, ἁγίου ἁγίων ἀπὸ τῶν ὁρίων τῶν Λευιτῶν.

13 Τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τῶν ὁρίων τῶν ἱερέων, μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες· πάν τὸ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες.

14 Οὐ πωθήσεται ἐξ αὐτῶν, οὐδὲ καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιριθήσεται τὰ πρωτογεννήματα τῆ γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐστι τῷ Κυρίῳ.

15 Τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάσι, προτείχισμα ἔσαι τῇ πόλει εἰς τὴ κατοικίαν, καὶ εἰς διάστημα αὐτῶν· καὶ ἔσαι ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τῆ πρὸς Βορρᾶν, πεντακόσιοι καὶ τετρακισχίλιοι, καὶ ἀπὸ τῆ πρὸς Νότον, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῆ πρὸς ἀνατολὰς, πεντακόσιοι καὶ τέσσαρες χιλιάδες, καὶ ἀπὸ τῆ πρὸς θαλάσσαν, τετρακισχίλιες πεντακοσίαις.

17 Καὶ ἔσαι διάστημα τῇ πόλει πρὸς Βορρᾶν διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς Νότον διακόσιοι καὶ πεντήκοντα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς θαλάσσαν διακόσιοι πεντήκοντα.

18 Καὶ τὸ περισσὸν ὅ μῆκος τὸ ἐχόμενον τῶν ἀπαρχῶν τῶν ἁγίων, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θαλάσσαν· καὶ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ ὅ ἁγίαι, καὶ ἔσαι τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τῇ πόλει.

19 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι ἔσονται ἐργαζόμενοι αὐτὴν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν ἢ Ἰσραὴλ.

20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετραγώνων· ἀφοριῖτε αὐτὴν ἔσται ἀπαρχὴ τῆς αἰγίης, ἀπὸ τῆς κατασχίσεως καὶ τῆς πόλεως.

21 Τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγμένῳ ἐκ τῆς καὶ ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς ἀπαρχῶν ἔσται αἰγίης, καὶ εἰς τὴν πατάσκειν τῆς πόλεως, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆτρων, ἕως τῆς ὁρίων τῆς πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τῆς ὁρίων τῆς πρὸς θάλασσαν, ἐχόμενα τῆς μερίδων ἔσται ἀφηγμένῳ· καὶ ἔσται ἡ ἀπαρχὴ τῆς αἰγίης καὶ τὸ ἀγίασμα ἔσται οἶκος ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 Καὶ παρὰ τῆς Λευιτῶν, ἀπὸ τῆς κατασχίσεως καὶ τῆς πόλεως ἐν μέσῳ τῆς ἀφηγμένων ἔσται ἀναμέσον τῆς ὁρίων Ἰθά, καὶ ἀναμέσον τῆς ὁρίων Βενιαμίν, καὶ τῆς ἀφηγμένων ἔσται.

23 Καὶ τὸ περισσὸν τῆς φυλῶν, ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς· ἕως τῆς πρὸς θάλασσαν, Βενιαμίν, μία.

24 Καὶ ἀπὸ τῆς ὁρίων τῆς Βενιαμίν, ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῆς πρὸς θάλασσαν, Συμμεών, μία.

25 Καὶ ἀπὸ τῆς ὁρίων τῆς Συμμεών, ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῆς πρὸς θάλασσαν, Ἰσάχαρ, μία.

26 Καὶ ἀπὸ τῆς ὁρίων τῆς Ἰσάχαρ, ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῆς πρὸς θάλασσαν, Ζαβουλὼν, μία.

27 Καὶ ἀπὸ τῆς ὁρίων τῆς Ζαβουλὼν, ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῆς πρὸς θάλασσαν, Γὰδ, μία,

28 Καὶ ἀπὸ τῆς ὁρίων τῆς Γὰδ, ἀπὸ τῆς πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς Λίβαν· καὶ ἔσται τὰ ὅρια αὐτῆς ἀπὸ Θαυμαν, καὶ ὕδατος βαριμῶν Κάδης, κληρονομίας, ἕως τῆς θαλάσσης τῆς μεγάλης.

29 Αὕτη ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε, ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς ἔσται Ἰσραὴλ· καὶ ἔσται οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύριος Θεός.

30 Καὶ αὗται αἱ διεκβαλαὶ τῆς πόλεως αἱ πρὸς Βορρᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρον.

31 Καὶ αἱ πύλαι τῆς πόλεως, ἐπ' ὀνόμασι φυλῶν ἔσται Ἰσραὴλ· πύλαι τρεῖς πρὸς Βορρᾶν, πύλη Ῥαβὴν, μία, καὶ πύλη Ἰθά, μία, καὶ πύλη Λευὶ, μία.

32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσήφ, μία, καὶ πύλη Βενιαμίν, μία, καὶ πύλη Δαν, μία.

33 Καὶ τὰ πρὸς Νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακίσιοι μέτρω· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν, μία, καὶ πύλη Ἰσσαχαρ, μία, καὶ πύλη Ζαβελὼν, μία.

34 Καὶ τὰ πρὸς Θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακίσιοι

μέτρω· πύλαι τρεῖς, πύλη Γὰδ, μία, καὶ πύλη Ἀσσηρ, μία, καὶ πύλη Νεφθαλαίμ, μία.

35 Κύνλωμα, δέκα καὶ ὅκτω χιλιάδες· καὶ τὸ ὄνομα τῷ πύλῳ, ἀπ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς.

ΔΑΝΙΗΛ.

Κεφ. α'. 1.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῇ βασιλείᾳς Ἰωακείμ βασιλέως Ἰούδα, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.

2 Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτῷ τῇ Ἰωακείμ βασιλεῖα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρης τῶν σκευῶν οἴκου τῷ Θεῷ· καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ οἴκου τῷ Θεῷ αὐτῷ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸ οἶκον θησαυρῶν τῷ Θεῷ αὐτῷ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανίᾳ τῷ ἀρχιευνέχῳ αὐτῷ, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῆς σπέρματος τῆς βασιλείας, καὶ ἀπὸ τῶν φορδομμῶν,

4 Νεανίσκους, οἵς ἐκ ἔσιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλὰς τῇ ὄψει, καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ γινώσκοντας γυνῶσιν, καὶ διανοομένους φρόνησιν, καὶ οἵς ἔσιν ἰσχυρὸς ἐν αὐτοῖς ἔσθαι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων.

5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ ἑξῆς ἡμέρας κατ' ἡμέραν, ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ βασιλέως, καὶ ἀπὸ τοῦ οἴνου τοῦ ποτινῶν αὐτοὺς, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ ταῦτα ἔσθαι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν αὐταῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μισαήλ.

7 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνῆχος ὀνόματα· τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀνανία Σιδράχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάχ, καὶ τῷ Ἀζαρίῳ Ἀβδεναγώ.

8 Καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτῷ, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ ποτῆ αὐτῷ· καὶ ἤξιώσε τὸ ἀρχιευνῆχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ.

9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τῷ Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνῆχου.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνῆχος τῷ Δανιὴλ, Φοβῆμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, καὶ ἐκτάξαντα τὸ βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὸ πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσῃτε τὸ κεφάλην μου τῷ βασιλεῖ.

11 Καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσαδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνῆχος ἐπὶ Δανιὴλ, Ἀνανίαν, Μισαὴλ, Ἀζαρίαν,

12 Πείρασον δὴ τὰς παιδάς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τοῦ σπερμάτων, καὶ φαιγώμεθα, καὶ ὕδωρ πιώμεθα,

13 Καὶ ὀφθῇτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τοῦ παιδαρίου τοῦ ἐσθόντων τὴν τραπέζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθ-

ὡς ἐὰν ἴδῃς, ποιήσον μετὰ τῶν παιδῶν σου.

14 Καὶ εἰσῆκυσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτὰς ἡμέρας δέκα.

15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν, ὠράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρκὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἐσθόντα καὶ τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐγένετο Ἀμελσαδ ἀναιρέμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν, καὶ τὸ οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἑδίδε αὐτοῖς σπέρματα.

17 Καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα οἱ τέσσαρες αὐτοὶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις.

18 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτὰς, καὶ εἰσῆγαγεν αὐτὰς ὁ ἀρχιευνῆχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ.

19 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς· καὶ ἔχοντες εὐρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανία, καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρία· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

20 Καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὧν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτὰς δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τὰς ἐπακροῦς καὶ τὰς

μάγους τὰς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτῆς.

21 Καὶ ἐγένετο Δαυιὴλ ἕως ἥτης ἐνὸς Κύρου ὧ βασιλέως.

Κεφ. β'. 2.

ΕΝ τῷ ἔτι τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας, ἠνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ὁ ὑπνῶπις ἐγένετο ἀπ' αὐτῆς.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὰς ἐπασιδῶν, καὶ τὰς μάγους, καὶ τὰς φαρμακούς, καὶ τὰς Χαλδαίους, ἵνα ἀναγείλῃαι πρὸ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτῆς· καὶ ἦλθαν, καὶ ἐστησαν ἐνώπιον ὧ βασιλέως.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἠνυπνιάσθην, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου, ὧ γινῶναι τὸ ἐνύπνιον.

4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριζὶ, Βασιλεῦ, εἰς τὰς αἰῶνας ζῆθι· σὺ ἔπρον τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶ σε, καὶ ἢ σύγκρισιν ἀναγελῆμεν.

5 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ' ἐμῆ ἐπέστη· ἵαν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ ἢ σύγκρισιν, εἰς ἀπώλειαν ἔσσεσθε, καὶ οἱ οἴκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται.

6 Ἐάν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσῃέ μοι, δόματα καὶ δωρεάς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμῆς.

πλὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ ἢ σύγκρισιν αὐτῆς ἀπαγγείλατέ μοι.

7 Ἀπεκρίθησαν δεῦτερον, καὶ εἶπαν, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτῆς, καὶ ἢ σύγκρισιν ἀναγελῆμεν.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ, ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἔξαγοράζετε· καθότι ἴδετε, ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμῆ τὸ ῥῆμα.

9 Ἐάν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγείλῃέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέσσεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιον μου εἰπάτέ μοι, καὶ γνώσομαι ὅτι καὶ ἢ σύγκρισιν αὐτῆς ἀναγελεῖτέ μοι.

10 Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον ὧ βασιλέως, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ἔστιν ἀνθρωπῶς ἐπὶ ἢ ξηρᾶς, ὅστις τὸ ῥῆμα τῆ βασιλείως διηγήσεται γνωρίσαι, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἀρχὼν ῥῆμα τοιῶτον ἐκ ἐπερωτῶν ἐπασιδῶν μάγον καὶ Χαλδαῖον.

11 Ὅτι ὁ λόγῳ ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος ἐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐνώπιον ὧ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοὶ, ὧν ἐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός.

12 Τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολίσαι

πάντας τὰς σοφούς Βαβυλῶ-
ν^ς.

13 Καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε, καὶ αἱ σοφοὶ ἀπεκρίνοντο· καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τὰς φίλους αὐτῶν ἀνελεῖν.

14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βελὴν καὶ γνώμην τῷ Ἀριῶχ τῷ ἀρχιμαγίῳ τῷ βασιλέως, ὅς ἐξῆλθεν ἀναιρεῖν τὰς σοφὰς Βαβυλῶν^ς,

15 Ἀρχὸν τῷ βασιλέως, περὶ πίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδὴς ἐκ προσώπου τῷ βασιλέως· ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀριῶχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιὴλ.

16 Καὶ Δανιὴλ ἠξίωσε τὸν βασιλέα ὅπως χρόνον δῶ αὐτῷ, καὶ ᾗ σύγκρισιν αὐτῶν ἀναγελῇ τῷ βασιλεῖ.

17 Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸ οἶκον αὐτῶν, καὶ τῷ Ἀνανία καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρία τοῖς φίλοις αὐτῶν τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε.

18 Καὶ οἰκτιρμὲς ἐζήτουν παρὰ τοῦ Θεοῦ τῷ ἑρανῶ ὑπὲρ τῶν μυστηρίων τούτων, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτῶν μετὰ τῶν ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλῶν^ς.

19 Τότε τῷ Δανιὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυστήριον ἀπεκαλύφθη· καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν τῷ ἑρανῶ Δανιὴλ,

20 Καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα

τοῦ Θεοῦ εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις αὐτῶν ἐστὶ.

21 Καὶ αὐτοὶ ἀλλοιοῖ καὶ ῥεῖς καὶ χρόνους, καδισᾶ βασιλεῖς, καὶ μεδισᾶ, διδὼς σοφίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν,

22 Αὐτοὺς ἀποκαλύπτει βασιλεῖα καὶ ἀποκρυφὰ, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτῶν ἐστὶ.

23 Σοὶ ὁ Θεὸς τῷ πατέρῳ μου ἐξομολογέμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν δέδωκάς μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σοῦ, καὶ τὸ ὄραμα τῷ βασιλεῖ ἐγνώρισάς μοι.

24 Καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριῶχ, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τὰς σοφὰς Βαβυλῶν^ς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τὰς σοφὰς Βαβυλῶν^ς μὴ ἀπολέσης, εἰσάγαγε δὲ με ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ ᾗ σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγελῶ.

25 Τότε Ἀριῶχ ἐν σπευδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὖρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῶν αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ὅστις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγτγελῇ.

26 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, εἰ δύνα-

σαί μοι ἀναγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον
ὃ ἶδον, καὶ ᾧ σύγκρισιν αὐτῶ;

27 Καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ
ἐνύπνιον ᾧ βασιλεῦς, καὶ εἶπε,
Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπα-
ρετά, ἐκ ἑστῶτων, μάγων,
ἐπαιδῶν, γαζαρηνῶν ἀναγ-
γεῖλαι τῷ βασιλεῖ.

28 Ἄλλ' ἢ ἐστὶ Θεὸς ἐν ἔρα-
νῳ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ
ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ Ναβυ-
χοδονόσορ, ὃ δὲ γενέσθαι ἐπ'
ἰσχυάων τῶν ἡμερῶν· τὰ ἐνύ-
πνιον σε καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφα-
λῆς σε ἐπὶ τῇ κούρῃ σου, ταῦτο
ἐστὶ.

29 Βασιλεῦ· αἱ διαλογισ-
μοί σου ἐπὶ τῇ κοίτῃ σου ἀνέβη-
σαν τί δὲ γινέσθαι μετὰ ταῦ-
τα· καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια
ἐγνώρισέ σοι ὃ δὲ γινέσθαι.

30 Καὶ ἐμοὶ δὲ ἐκ ἐν σοφίᾳ
τῇ ἔσθῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας
τὰς ζῶντας, τὸ μυστήριον ταῦτο
ἀποκαλύφθη, ἀλλ' ἐνεκεν ᾧ ᾧ
σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρί-
σαι, ἵνα τὰς διαλογισμὰς τῆς
καρδίας σου γνῷς.

31 Σὺ βασιλεῦ ἰδεύρας, καὶ
ἰδὲ εἰκὼν μία, μεγάλη ἢ εἰκὼν
ἡμίση, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς
ὑπερφανής, ὡς αὖτε πρὸ προσ-
ώπου σου, καὶ ἡ ὄρασις αὐτῆς
φοβερὰ.

32 Εἰκὼν, ἣς ἡ κεφαλὴ χρυ-
σεύς χρηστῷ, αἱ χεῖρες καὶ τὸ

σῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς
ἀργυρεῖ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ
χαλκοί,

33 Αἱ κνήμαι σιδηραῖ, αἱ
πόδες μέρες μὲν τι σιδηρεῖν,
καὶ μέρες δὲ τι ὀσρακίον.

34 Ἐδωῆρες ὡς ἀπὸ ἰσχυρίας
λίθος ἐκ ὄρους ἄσπευ χερσῶν, καὶ
ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τῆς πό-
δας τὰς σιδηρὰς καὶ ὀσρακίους,
καὶ ἐλέπυνεν αὐτὰς ὡς τέλει.

35 Τότε ἐλεπλύθησαν ἐπὶ
ἀπαξ τὸ ὀσρακον, ὁ σιδηρεὺς,
ὁ χαλκός, ὁ ἀργυρεὺς, ὁ χρυ-
σεύς· καὶ ἐγένετο ὡς ἐν κοινορτὸς
ἀπὸ ἄλλων· θριπῆς καὶ ἐξήρυν
αὐτὰ τὸ πλῆθος τῶν πεν-
ματιῶν, καὶ τόπος ἔχων ἐν ἑνὶ
αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας
τὴν εἰκόνα, ἐγενήθη ὄρος μέγα,
καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν.

36 Ταῦτο ἐστὶ τὸ ἐνύπνιον, καὶ
τὸ σύγκρισιν αὐτῶ ἐρῶμεν ἐνύ-
πνιον ᾧ βασιλεῦς.

37 Σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς
βασιλείων, ὃ ὁ Θεὸς ᾧ ἔρανε
βασιλείαν ἰσχυράν καὶ κρα-
ταιάν καὶ ἐντιμον ἰδῶκεν

38 Ἐν παντὶ τόπῳ, ὅπου κατ-
οικῶσιν αἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων·
θηρία τε ἀγροῦ, καὶ πετεινὰ
ἐρανε, καὶ ἰχθύες τῆς θαλάσσης
ἰδῶκεν ἐν τῇ χοίρῃ σου, καὶ κατ-
έστη σε κύριον πάντων· σὺ
εἶ ἡ κεφαλὴ ἢ χρυσῷ.

39 Καὶ ὅτις σε ἀναγίσκειται

Βασιλεία ἑτέρα ἥτις ἐστὶν ὁ χαλκός, ἢ κυριεύσει πάσης τῆ γῆς,

40 Καὶ βασιλεία τετάρτη, ἥτις ἔσται ἰσχυρὰ ὡς σίδηρος· ὃν τρόπον ὁ σίδηρος λεπύνει καὶ δαμάζει πάντα, ἕως πάντα λεπύνει καὶ δαμάσει.

41 Καὶ ὅτι εἶδες τὰς πόδας, καὶ τὰς δακτύλους, μέρους μὲν τι ὀστέον, μέρος δὲ τι σιδηρεῖν, βασιλεία διηρημένη ἔσται, καὶ ἀπὸ τῆ ρίζης τῆ σιδηρᾶς ἔσται ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τὸ σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστέῳ.

42 Καὶ οἱ δάκτυλοι τῶ ποδῶν μέρος μὲν τι σιδηρεῖν, μέρος δὲ τι ὀστέον, μέρος τι τῆς βασιλείας ἔσται ἰσχυρόν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσται συνιριζόμενον.

43 Ὅτι εἶδες τὸ σίδηρον ἀναμειγμένον τῷ ὀστέῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, καὶ ἔν ἐσονται προσκολλώμενοι ἕως μετὰ τέττα, καθὼς ὁ σίδηρος ἐκ ἀναμίγνυται μετὰ τοῦ ὀστέου.

44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλείων ἐκείνων, ἀναστήσει ὁ Θεὸς ἕνα βασιλεῖαν, ἥτις εἰς τὰς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆ λαὸν ἑτέρω ἐκ ὑπολειφθήσεται, λεπύνει καὶ λικμήσει πάσας τὰς

βασιλείας, καὶ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τὰς αἰῶνας,

45 Ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄψεος ἐτμήθη λίθος ἀνευ χειρῶν, καὶ ἐλείπνυτο τὸ ὄσρακον, τὸ σίδηρον, τὸ χαλκόν, τὸ ἄργυρον, τὸ χρυσόν· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθεύον τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτῶ.

46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, καὶ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, καὶ μαλαὰ καὶ εὐωδίας εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ.

47 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Δανιὴλ, Ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεὸς ὑμῶν, αὐτός ἐστι Θεὸς Θεῶν, καὶ Κύριος τῶν βασιλείων, ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνάσθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τούτο.

48 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τὸν Δανιὴλ, καὶ δόματα μεγάλα καὶ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, καὶ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλωνος, καὶ ἀρχοῦνα σατραπῶν ἐπὶ πάσης τῆς σοφῆς Βαβυλωνος.

49 Καὶ Δανιὴλ ἠτήσατο παρὰ τοῦ βασιλέως, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλωνος τὸν Σεδραχ, Μισαχ, καὶ Ἀβδεναγώ· καὶ Δανιὴλ ἦν ἐν τῇ αὐτῇ βασιλείᾳ.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΤΟΤΕ ὁ βασιλεὺς Ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσοῦν, ὕψος αὐτῆς πηχεῖων ἐξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πηχεῖων ἕξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν τοῖς ὁδοῖς Δαυὶδ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶν.

2 Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τὰς ὑπάτους, καὶ τὰς γρατηγούς, καὶ τὰς τοπάρχας, ἡγμένους, καὶ τυράνους, καὶ τὰς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τὰς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἰλθεῖν εἰς τὰ ἔγκαίνια τῆς εἰκόνης,

3 Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὑπάτοι, γρατηγοὶ, ἡγμένοι, τυράννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῶν χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαίνισμὸν τῆς εἰκόνης, ἧς ἔστησεν Ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς· καὶ ἐστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνης.

4 Καὶ ὁ κήρυξ ἰβόα ἐν ἰσχυρί, Ἰμὴν λέγεται λαοῖς, φυλαί, γλωσσαι,

5 Ἡ ἂν ὥρα ἀκήσῃτε φωνῆς σάλπιγος, σύριγγος τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίας, καὶ πάντες γένεας μουσικῶν, στίλβοντες προσκυνῶτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν ἣ ἔστησεν Ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

6 Καὶ ὅς ἂν μὴ πιστῶν προσκυνῇ, αὐτὸν τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὸν κάμινον ὃ πυ-

ρὸς τῆς καιομένην.

7 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἦκον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγος, σύριγγος τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίας, καὶ πάντες γένεας μουσικῶν, στίλβοντες πάντες οἱ λαοὶ, φυλαί, γλωσσαι, προσεκύνουν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν ἣν ἔστησεν Ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς.

8 Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τὰς Ἰουδαίους

9 Τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τὰς αἰῶνας ζῆθι.

10 Σὺ βασιλεῦ Ἰσηκας δόγμα, πάντα ἀνδρῶν ὅς ἂν ἀκήσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγος, σύριγγος τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης, καὶ ψαλτηρίας, καὶ πάντες γένεας μουσικῶν,

11 Καὶ μὴ πιστῶν προσκυνῇ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν κάμινον ὃ πυρὸς τῆς καιομένην.

12 Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, ἔς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶν, Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδευαγὼ, οἱ οὐκ ὑπήκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγματί σου, τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσοῦν ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνῶμεν.

13 Τότε Ναβεχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδευ-

B b

ναγῶ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, τοῖς θεοῖς μὲ οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστη οὐ προσκυνεῖτε·

15 Νῦν ἔν ἐι ἔχετε ἐτοιμῶς, ἵνα ὡς ἂν ἀκέσσητε τὸ φωνῆς τὸ σάλπιγξ, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίας, καὶ συμφωνίας, καὶ πάντος γένους μουσικῶν, πεισόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὸ κάμινον τὸ πυρὸς τὸ καιομένον· καὶ τίς ἐστὶ θεὸς ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρὸς μὲ;

16 Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδράχ, Μισάχ, Ἀβδεναγῶ, λίγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονόσορ. Οὐ χρεῖαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ρήματος τούτου ἀποκριθῆναι σοι.

17 Ἐγὼ γὰρ θεὸς ἡμῶν ἐν ἡρανοῖς, ὃ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελεῖσθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ καμίνου τὸ πυρὸς τὸ καιομένου, καὶ ἐκ τοῦ χειρῶν σε βασιλεῦ ρύσσεται ἡμᾶς.

18 Καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σε

οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι ἣ ἔστη οὐ προσκυνούμεν.

19 Τότε Ναβουχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμῷ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὸ καιόμενον ἐπὶ πλάσιω, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῖ.

20 Καὶ ἄνδρες ἰσχυροὶ ἰσχυροὶ εἶπε, πειθήσαντας τὸν Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἐμβαλεῖν εἰς τὸ καιόμενον τὸ πυρὸς τὸ καιόμενον.

21 Τότε οἱ ἄνδρες ἐπείνουν ἐπειθήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις, καὶ περικνημίσι, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τοῦ καμίνου τὸ πυρὸς τῆς καιομένης,

22 Ἐπεὶ τὸ ρῆμα τὸ βασιλέως ὑπερίσχυε· καὶ ἡ καιόμενος ἐξεκαύθη ἐκ περισσῆς.

23 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνθρωποι Σεδράχ, Μισάχ, καὶ Ἀβδεναγῶ, ἔπεσον εἰς μέσον τοῦ καμίνου τῆς καιομένης πεπειδημένοι, καὶ περιεπάτην ἐν μέσῳ τοῦ φλογόου ὑμνῶντες τὸν θεόν, καὶ εὐλογῶντες τὸν Κύριον.

24 Καὶ Ναβουχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνῶντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἐξάνστη ἐν σπᾶσιν, καὶ εἶπε τοῖς μελίσσασιν αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρες τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπειδημένους;

καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς βασιλεῦ.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὁ δὲ ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους, καὶ περιπατῶντας ἐν μέσῳ ἑ πυρὸς, καὶ διαφθορὰ ἐκ ἑστίν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὄρασις ἑ τετάρτε ὁμοία υἱῷ Θεοῦ.

26 Τότε πρᾶσθῆλθε Ναβουχοδονόσορ πρὸς τὸ θύραν τῆς καμίνης ἑ πυρὸς τῆς καιομένης, καὶ εἰπὶ, Σιδράχ, Μισάχ, Ἀβδευαγῶ, οἱ ἄλλοι ἑ Θεοῦ ἑ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ δεῦτε· καὶ ἐξῆλθον Σιδράχ, Μισάχ, Ἀβδευαγῶ, ἐκ μέσης ἑ πυρὸς.

27 Καὶ συναίγονται εἰς σάτραπαι, καὶ οἱ γραττηγοὶ, καὶ αἱ τοπαρχαί, καὶ οἱ δυνάται τῷ βασιλεῖ, καὶ ἰδεῖν τὰς ἄνδρας, ὅτι ἐκ ἐκυρίευσεν τὸ πῦρ ἑ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θρῖξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν ἐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαρὰ ἑ αὐτῶν ἐκ ἡλλοιώθη, καὶ ὁ σμὴν πυρὸς ἐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἑ Σιδράχ, Μισάχ, Ἀβδευαγῶ, ὅς ἀπέσειλε τὸ ἅγιον αὐτῶν, καὶ ἐξέηλατο τὰς παῖδας αὐτῶν, ὅτι ἐπεπαύθησαν ἐπ' αὐτῶν καὶ τὸ ῥῆμα ἑ βασιλεῖς ἡλλοίωσαν, καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύ-

σωσι μὴδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν.

29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεται τὸ δόγμα· Πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα, ἡ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τῷ Θεῷ Σιδράχ, Μισάχ, Ἀβδευαγῶ, εἰς ἀπόλειαν ἑσονται, καὶ οἱ οἴκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι ἐκ ἑ Θεὸς ἑτερος ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι ἑτάως.

30 Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σιδράχ, Μισάχ, Ἀβδευαγῶ, ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλώνης, καὶ πύξησεν αὐτοὺς, καὶ ἡξίωσεν αὐτοὺς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτῶν.

31 Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, καὶ γλώσσαις, τοῖς οἰκῶσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθεῖν.

32 Τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος, ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,

33 Ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἡ βασιλεία αὐτῶν, βασιλεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κεφ. δ'. 4.

ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐθαλῶν.

2 Εὐπνιον ἴδον, καὶ ἐφοβή-

ρίσας με, καὶ ἐταράχθην ἐπὶ τῇ κοίτῃ μου, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξαν με.

3 Καὶ δι' ἐμὲ ἐτέθη δόγμα ὃ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μου πάντας τὰς σοφὰς Βαβυλωνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν ὃ ἐνυπνίε γνωρίσωσί μοι.

4 Καὶ εἰσεπορεύοντα οἱ ἐπαίδοι, μάγοι, γαζαρηνοὶ, Χαλδαῖοι· καὶ τὸ ἐνυπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ ὃ σύγκρισιν αὐτῶν ἐκ ἐγνωρίσαν μοι,

5 Ἔως ἤλθε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα ὃ Ὡε μου, ὃς πνεῦμα θεῶν ἅγιον ἐν ἐαυτῷ ἔχει· ὃ εἶπα,

6 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαοιδῶν, ὃν ἐγὼ ἐγνων ὅτι πνεῦμα θεῶν ἅγιον ἐν σοί, καὶ πᾶν μυστήριον ἐκ ἀδυνατεῖ σε, ἄκκσον ὃ ὅρασιν ὃ ἐνυπνίε μου, οὗ ἴδον, καὶ ὃ σύγκρισιν αὐτῶν εἰπόν μοι.

7 Ἐπὶ τῇ κοίτῃ μου ἐθεώρην, καὶ ἰδὼν δένδρον ἐν μέσῳ τῆ γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτῶν πολὺ.

8 Ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ ἰσχύσει, καὶ τὸ ὕψος αὐτῶν ἐφθασεν ἕως ὃ ἔβραν, καὶ τὸ κῦτθον αὐτῶν εἰς τὸ πῆρας ἀπάσης τῆς γῆς,

9 Τὰ φύλλα αὐτῶν ὡραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτῶν πολὺς, καὶ τροφὴ πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτῶν κατεσκήναν τὰ θη-

ρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῶν κατώκην τὰ ὄρνεα ὃ ἔβραν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἐτρέφετο πᾶσα σὰρξ.

10 Ἐθεώρην ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς ἐπὶ τῇ κοίτῃ μου, καὶ ἰδὼν εἶρ, καὶ ἅγιος ἀπ' ἔβραν κατέβη,

11 Καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχυί, καὶ ἔτως εἶπεν, Ἐκκόψατε τὸ δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τὰς κλάδας αὐτῶν, καὶ ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτῶν, καὶ διασκορπίσατε τὸν καρπὸν αὐτῶν· σαλευθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτῶν, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τῶν κλάδων αὐτῶν.

12 Πλὴν ὃ φθὴν τῶν ῥιζῶν αὐτῶν ἐν τῇ γῇ ἰάσαται, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ ὃ ἔβραν κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τῶν θηρίων ἡ μερίς αὐτῶν ἐν τῷ χρότῳ τῆ γῆς.

13 Ἡ καρδιά αὐτῶν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδιά θηρίων δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ἐπὶ καιροὶ ἀλλαγῆσονται ἐκ αὐτόν.

14 Διὰ συγκρίματος εἰρ ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γνωσιν οἱ ζῶντες, ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃ ἱὸν δόξῃ δώσῃ αὐτήν, καὶ ἑξεδύνωμα ἀνθρώπων ἀναστήσῃ ἐπ' αὐτήν.

15 Τὸ το ἐνύπνιον ὃ ἴδον ἐγὼ Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἰπόν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆ βασιλείας με οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτῷ δηλώσαι μοι· σὺ δὲ Δανιὴλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα θεῶν ἅγιον ἐν σοί.

16 Τότε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἀπηνεύθη ὡσεὶ ὄραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῷ συνετάρασσον αὐτόν· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε, Κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔγωγε μισῶ σὲ, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτῷ τοῖς ἰσχυροῖς σε.

17 Τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυρὸς, οὗ τὸ ὕψος ἔφθασεν εἰς τὸ ἔρανον, καὶ τὸ κύτος αὐτῷ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,

18 Καὶ τὰ φύλλα αὐτῷ ἐνθαλῇ καὶ ὁ καρπὸς αὐτῷ πολὺς, καὶ τροφὴ πᾶσιν ἐν αὐτῷ· ὑποκάτω αὐτῷ κατώκεν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῷ κατεσκίነεν τὰ ὄρνια τοῦ ἔρανος,

19 Σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης καὶ ἰσχυσας, καὶ ἡ μεγαλωσύνη σε ἐμεγαλύνθη, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν ἔρανον, καὶ ἡ κυρεία σε εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

20 Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς

εἶναι, καὶ ἅγιον καταθαίνοντα ἀπὸ τοῦ ἔρανος, καὶ εἶπεν, Ἐκτίλατε τὸ δένδρον, καὶ διασφραξάτω αὐτὸ, πλὴν τῆ φυτῆς τῆς ῥιζῶν αὐτῷ ἐν τῇ γῇ εἰσάτε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδήρῳ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ θρόσῳ τοῦ ἔρανος αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερίς αὐτῷ, ἕως οὗ ἐπὶ αἱ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν·

21 Τὸ το ἡ σύγκρισις αὐτῷ βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὕψους ἐστίν, ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τὸ κύτος με τῇ βασιλείᾳ,

22 Καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἔσται ἡ κατοικία σε, καὶ χορὸν ὡς βῆν ψωμιῶσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς θρόσος τοῦ ἔρανος αὐλισθήσῃ, καὶ ἐπὶ αἱ καιροὶ ἀλλαγῆσονται ἐπὶ σὲ, ἕως οὗ γνῶς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῇ βασιλείᾳ τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃς ἀπὸ δόξης, δώσει αὐτήν.

23 Καὶ ὅτι εἶπαν, Εἰσάτε τῇ φυτῇ τῆς ῥιζῶν τοῦ δένδρου· ἡ βασιλεία σε σοὶ μένει, ἀφ' ἧς ἂν γνῶς τῆς ἐξουσίας τοῦ ἔρανος.

24 Διατῆτο βασιλεῦ ἡ βαλὴ με ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἀμαρτίας σε ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πονηρῶν· ἵσως ἔσται μακροθύμος τοῖς παραπτώμασί σε ὁ Θεός.

25 Ταῦτα πάντα ἴδωσιν ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ τὸν βασιλέα.

26 Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναῷ τῆ βασιλείας αὐτῆς ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν,

27 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλῶν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ὥκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τῆ ἰσχύος μου, εἰς τιμὴν τῆ δόξης μου;

28 Ἐτι ἔτι λόγος ἐν τῷ στόματι τοῦ βασιλέως οὗτος, φωνὴ ἀπ' ἐρανῶ ἐγένετο, Σοὶ λέγωσι Ναβουχοδονόσορ βασιλεῦ, Ἡ βασιλεία παρήλθεν ἀπὸ σέ,

29 Καὶ ἀπὸ τῶ ἀνθρώπων σε ἐκδιώκῃσι, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ κατοικία σε, καὶ χόρτον ὡς βῆν ψωμιῶσί σε, καὶ ἐπ' αὐτοὺς αἱ ἀλλαγῇσονται ἐπὶ σέ, ἕως γνῶς ὅτι κυριεύει ὁ ὑψίτος τῆ βασιλείας τῶ ἀνθρώπων, καὶ ὃς ἂν δόξῃ, δώσει αὐτὴν.

30 Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἀπὸ τῶ ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βῆς ἦσθι, καὶ ἀπὸ τῶ ὄρου τοῦ ἐρανῶ τὸ σῶμα αὐτῆς ἐβάφη, ἕως αἱ τρίχες αὐτῆς ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, καὶ οἱ ὄνυχες αὐτῆς ὡς ὀρνέων.

31 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν

ἡμερῶν, ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ τὰς ὀφθαλμῶς μου εἰς τὸ ἐρανὸν ἀνέλαβον, καὶ αἱ φρένες μου ἐπ' ἐμὲ ἐπεγράφησαν, καὶ τῷ ὑψίστῳ ὑπλόγησα, καὶ τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας ἤνισα, καὶ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξουσία αὐτῆς ἐξουσία αἰώνιος, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν,

32 Καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν ὡς ἔδιν ἐλογίσθησαν· καὶ κατὰ τὸ θέλημα αὐτῆς ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει τοῦ ἐρανῶ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τοῦ γῆς· καὶ ἔκ ἐγὼ ὅς ἀντιποιήσεται τῇ χερὶ αὐτῆς, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ἐποίησας;

33 Αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μου ἐπεγράφησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῆ βασιλείας μου ἤλθον· καὶ ἡ μορφή μου ἐπέσχευεν ἐπ' ἐμὲ, καὶ οἱ τύραννοί μου, καὶ οἱ μεγιστάνες μου ἐζήτησαν με, καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μου ἐκραταιώθη, καὶ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετίθη μοι.

34 Νῦν ἔν ἐγὼ Ναβουχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τὴν βασιλείαν τοῦ ἐρανῶ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτῆς ἀληθινὰ, καὶ αἱ κρίσεις αὐτῆς κρίσεις, καὶ πάντας τὰς πορευομένους ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι.

Κεφ. ε'. 5.

ΒΑΑΤΑΣΑΡ ὁ βασιλεὺς ἵποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστῶσιν αὐτῷ χιλίοις, καὶ κατέναντι τῷ χιλίων ὁ οἶνος,

2 Καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γούσῃ τῷ οἶνῳ, τῷ ἐνεγκίῃν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνικε Ναβυχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτῷ ἐκ τῆς ναῦ τῇ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ πσιέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστῶνες αὐτῷ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτῷ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτῷ.

3 Καὶ ἤνυχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τῆς ναῦ τῇ Θεῷ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγιστῶνες αὐτῷ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτῷ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτῷ.

4 Ἐπίνον οἶνον καὶ ἤνισαν τὴν θεὸς τῶν χρυσοῦς, καὶ ἀργυροῦς, καὶ χαλκοῦς, καὶ σιδηροῦς, καὶ ξυλίνους, καὶ λιθίνους.

5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπου, καὶ ἔγραφον κατέναντι τῷ λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα τῷ τοίχῳ τῷ οἴκῳ τῷ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώρει τὰς ἀγραγάλας τῇ χειρὸς τῇ γραφύσῃ.

6 Τότε τῷ βασιλέως ἡ μορφή ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ

αὐτῷ συνετάρασσον αὐτόν, καὶ οἱ σύνθεσμαι τῷ ἐσφύος αὐτῷ διελύοντο, καὶ τὰ γόνата αὐτῷ συνεκρατύντο.

7 Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχυί, τῷ εἰσαγαγεῖν μάγας, Καλδαίαις, γαζαρηνῶς· καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλωνος, Ὅς ἂν ἀναγνῶν τῇ γραφῇν ταύτην, καὶ τῇ σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μακίαιος ὁ χρυσοῦς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῷ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ με ἀρξῇ.

8 Καὶ εἰσπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τῷ βασιλέως, καὶ ἐκ ἡδύνατο τῇ γραφῇν ἀναγνῶναι, ἐδὲ τῇ σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφή αὐτῷ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγιστῶνες αὐτοῦ συνετάρασσοντο.

10 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασίλισσα εἰς τὸ οἶκον τῷ πότε, καὶ εἶπε, Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῇ· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοὶ σε, καὶ ἡ μορφή σε μὴ ἠλλοιώσθω.

11 Ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σε, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεοῦ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῷ πατρός σε, γρηγόρησις καὶ σύνεσις εὐρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβυχοδονόσορ ὁ πατήρ σε ἀρχόντα

B b 4

ἱπαιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηνῶν, κατέστησεν αὐτόν,

12 Ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια, καὶ ἀναγγέλλων κρατέμενα, καὶ λύων συνδέσμους, Δανιήλ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ, Βαλτάσαρ· νῦν ἔν κληθήτω, καὶ ἢ σύγκρισιν αὐτῷ ἀναγγελεῖ σοί.

13 Τότε Δανιήλ εἰσήχθη ἐνώπιον τοῦ βασιλέως· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιήλ, Σὺ εἶ Δανιήλ, ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ἧς ἡγάγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ μου;

14 Ἦκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα θεῶν ἐν σοί, καὶ γρηγόρησις, καὶ σύνεσις, καὶ σοφία περισσὴ εὗρεθῇ ἐν σοί.

15 Καὶ νῦν εἰσηλθὼν ἐνώπιόν μου οἱ σοφοί, μάγοι, γαζαρηνοί, ἵνα τῇ γραφῇ ταύτην ἀναγνώσι, καὶ ἢ σύγκρισιν γνωρίσωσί μοι, καὶ ἐκ ἡδυνήθησαν ἀναγγεῖλαί μοι.

16 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σέ, ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρίναι· νῦν ἔν ἐάν δυνηθῇς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, καὶ ἢ σύγκρισιν αὐτῇς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσεὺς ἔσται ἐπὶ τῷ τραχήλῳ σε, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μου ἄρξεις.

17 Καὶ εἶπε Δανιήλ ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Τα δόματά σε σοὶ ἔγω, καὶ ἢ δωρεὰν τῇ οἰκίᾳ σε ἐτέρῳ δός, ἐγὼ δὲ ἢ γραφὴν ἀναγνώσομαι, καὶ ἢ σύγκρισιν αὐτῇς γνωρίσω σοί,

18 Βασιλεῦ· ὁ Θεὸς ὁ ὑψίστος ἢ βασιλείαν, καὶ ἢ μεγαλοσύνην, καὶ ἢ τιμὴν, καὶ ἢ δόξαν ἔδωκε Ναβαχοδονόσορ τῷ πατρί σε.

19 Καὶ ἀπὸ τῆς μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοί, φυλαί, γλωσσάι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβέμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ· ἔς ἢ ἐβέλετο αὐτὸς ἀνῆρει, καὶ ἔς ἢ ἐβέλετο αὐτὸς ἔτυπῃ, καὶ ἔς ἢ ἐβέλετο αὐτὸς ὑψῆ, καὶ ἔς ἢ ἐβέλετο αὐτὸς ἐταπεινῆ.

20 Καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐκραταιώθη ὑπερῆφανεύσασθαι, κατηνέχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφῆρέθη ἀπ' αὐτοῦ,

21 Καὶ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μετὰ τῶν θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ τῶν οὐρανῶν ἡ κατοικία αὐτοῦ, καὶ χόρτον ὡς βῆν ἐφώμιζον αὐτόν, καὶ ἀπὸ τῶν θρόνων ἔβραν τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐβάφη, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ Θεὸς ὑψίστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὃς ἀνδοξῇ, δώσει αὐτήν.

22 Καὶ σὺ ἦν ὁ υἱὸς αὐτῆ βαλτάσαρ ἐκ ἐταπεινώσεως ἢ καρδίας σε κατενώπιον τοῦ Θεοῦ· οὐ πάντα ταῦτα ἔγνω;

23 Καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἔβραν ὑψώθη, καὶ τὰ σκεύη τοῦ οἴκου αὐτῆ ἤνεγκαν ἐνώπιόν σε, καὶ σὺ καὶ οἱ μαγιστῶνές σε, καὶ αἱ παλλακαί σε, καὶ αἱ παράκοιτά σε· οἶνον πίνετε ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰς θεὰς τὰς χρυσῆς, καὶ ἀργυρῆς, καὶ χαλκῆς, καὶ σιδηρῆς, καὶ ξυλινῆς, καὶ λιθίνης, οἱ οὐ βλέψουσιν, καὶ οἱ ἐκ ἀκύνεσι, καὶ οὐ γινώσκουσιν, ἤνευσας, καὶ τὸν Θεὸν οὐ ἠγωνίσασα ἐν χειρὶ αὐτῆ καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ σε, αὐτὸν ἐκ ἰδέξασας.

24 Διατάξτε ἐκ προσώπου αὐτῆ ἀπεστάλη ἀσράταλος χαρὸς, καὶ ἢ γραφὴν ταύτην ἐνέταξε.

25 Καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταλμένη, Μανῆ, Θεκίλ, Φάρες.

26 Τῷ τοῦ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· Μανῆ, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς ἢ βασιλείαν σε, καὶ ἐπλήρωσεν αὐτήν.

27 Θεκίλ, ἐστάθη ἐν ζυγῷ, καὶ εὐρίσθη ὑπερῆσα.

28 Φάρες, διήρηται ἡ βασιλεία σε, καὶ ἰδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις.

29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τὸν Δανιὴλ πορφύραν, καὶ ἢ μαυιάκην τὸν χρυσοῦν περι-

έθηκαν περὶ τὸν τραχήλου αὐτῆ, καὶ ἐκήρυξε περὶ αὐτῆ, εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ.

30 Ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῆρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Καλδαῖος,

31 Καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδοσ παρῆλθε τὴν βασιλείαν, ὃν ἔτων ἐξήκοντα δύο.

Κεφ. 6.

ΚΑΙ ἤρσειον ἐνώπιον Δαρείου, καὶ κατέστησεν ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ σατραπάας ἐκατὸν εἰκοσι, ὅτι εἶναι αὐτῆς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτῆ.

2 Καὶ ἐπάνω αὐτῶν τεταῖμας τρεῖς, ὅς τιν Δανιὴλ αἶς τῆ αὐτῶν, ὅτι ἀποδιδόνα· αὐτοῖς ἀπὸ σατραπάας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλήται.

3 Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτῆς, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς κατέστησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τῇ βασιλείᾳ αὐτῆ.

4 Καὶ οἱ τακτικοὶ καὶ εἰ σατραπαὶ ἐζήταν πρόφασιν εἰρεῖν κατὰ Δανιὴλ· καὶ πᾶσαν πρόφασιν καὶ παράπλομα καὶ ἀμπαλῆμα οὐκ εὑρὸν κατ' αὐτῆ, ὅτι πρὸς ἦν.

5 Καὶ εἶπον οἱ ταῖτικοί, Οὐχ εὐράσομεν κατὰ Δανιὴλ πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις Θεοῦ αὐτῆ.

6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ, καὶ ἔπαιον αὐτῷ, Δαρείε βασιλεῦ, εἰς τὰς αἰῶνας ζῆθι.

7 Συνεβελύσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ σὺ στρατηγοὶ καὶ σατράπαι, ὑπάτοι καὶ τοπάρχαι, τῷ εἶπαι γάσει βασιλικῇ, καὶ ἐνισχυσαὶ ὅρισμόν, ὅπως ὃς ἂν αἰτήσῃ αἷτημα παρὰ πατὴρος θιῆ καὶ ἀνδρώπε, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σὺ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

8 Νῦν ἔν βασιλεῦ εἶπον τῷ ὅρισμόν, καὶ ἔδιδε γραφὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περσῶν καὶ Μήδων.

9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρείος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα.

10 Καὶ Δανιὴλ ἦνίκα ἔγνω ὅτι ἐντάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τὸ οἶκον αὐτῷ· καὶ αἱ θυρίδες ἀνεφγμέναι αὐτῷ ἐν ταῖς ὑπερώοις αὐτῷ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, καὶ καιρὸς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν καμπύων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῷ, καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξομολογόμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ αὐτῷ, καθὼς ἦν παλαιὸν ἔμπροσθεν.

11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκείνοι παρετήρησαν, καὶ εὗρον τὸν Δανιὴλ ἀΐζοντα καὶ θεόμενον τῷ Θεῷ αὐτῷ.

12 Καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, ἔχ' ὅρισμὸν ἐπέταξ, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν αἰτήσῃ παρὰ πάντος θιῆ καὶ ἀνδρώπε αἷτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σὺ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.

13 Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Δανιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ἔχ' ὑπετάγη τῷ δόγματί σε· καὶ καιρὸς τρεῖς τῆς ἡμέρας αὐτῷ παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτῷ τὰ αἷτηματα αὐτῷ.

14 Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ τοῦ Δανιὴλ ἠγωνίσασατο ὅτι ἐξελίσθαι αὐτόν, καὶ ἕως ἐσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος ὅτι ἐξελίσθαι αὐτόν.

15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Γνωθὶ βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μήδοις καὶ Πέρσαις, ὅτι πᾶν ὅρισμόν καὶ γάσιν ἦν ἂν ὁ βασιλεὺς εἴπῃ, οὐ δὲ παραλλάξαι.

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε· καὶ ἔγαγον τὸν Δανιὴλ, καὶ ἐνέβαλον αὐτόν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ,

Ὁ Θεός σε, ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖται σε.

17 Καὶ ἤνεγκαν λίθον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ σῶμα τῷ λάκκῳ, καὶ ἐσφραγίσαντο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ δακτυλίῳ τῷ μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δαυὶλ.

18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἄδειπνος, καὶ ἰδέσματα ἔκ ἐισήνεγκαν αὐτῷ· καὶ ὁ ὑπὸ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἔκλεισεν ὁ Θεὸς τὰ σῶματα τῶν λεόντων, καὶ αὐὶ παρενόχλησαν τῷ Δαυὶλ.

19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη τὸ πρωὶ ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν σπυρτῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν τῷ λάκκῳ, ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ, Δαυὶλ, ὁ δᾶλος τῷ Θεῷ τῷ ζῶντος, ὁ Θεός σε, ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἠδυνήθη ἐξελεῖσθαι σε ἐκ σώματος τῶν λεόντων;

21 Καὶ εἶπε Δαυὶλ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τὰς αἰῶνας ζῆδι.

22 Ὁ Θεός με ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐνέφραξε τὰ σῶματα τῶν λεόντων, καὶ ἔκ ἐλυμμένας με, ὅτι καίναντι αὐτὸς ἐνδύτης εὐρίθη ἐμοί, καὶ

ἰνώπιον δὲ σε βασιλεῦ παρὰ πῦμα ἔκ ἐποίησα.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ Δαυὶλ εἶπεν ἀνενίγκαι ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἀννήχθη Δαυὶλ ἐκ τοῦ λάκκου, καὶ πᾶσα διαφθορὰ ἔχ' εὐρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἠγάγosan τὰς ἀνδρας τὰς διαβαλόντας τῷ Δαυὶλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐνεβλήθησαν αὐτοί, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ ἔκ ἐφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τοῦ λάκκου, ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες, καὶ πάντα τὰ ἐστὶν αὐτῶν ἐλέπυσαν.

25 Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκῶσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.

26 Ἐκ προσώπου με ἐτέθη δόγμα τῷτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῇ βασιλείας με, εἶναι τρέμοντας καὶ φοβούμενους ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Δαυὶλ, ὅτι αὐτός ἐστι Θεὸς ζῶν, καὶ μένων εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρείσθαι, καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἕως τέλους.

27 Ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν σῷ ἔργῳ καὶ ἐπὶ τῇ γῇ,

οἷς ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων.

28· Καὶ Δανιὴλ κατηύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου ὃ Πέρσε.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΝ ἑστὶ πρώτῳ τῷ Βαλ-
τάσαρ βασιλέως Χαλδαί-
ων, Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ
αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτῆς
ἐπὶ τῇ κοίτης αὐτῆς· καὶ τὸ ἐνύ-
πνιον αὐτῆς ἔγραψεν.

2· Ἐγὼ Δανιὴλ ἰδεῶμεν· καὶ
ἰδὲ οἱ τέσσαρες ἄνθρωποι ὅτι ἔρα-
νῶ προσέβαλον εἰς τὴν θάλασ-
σαν τὴν μεγάλην·

3· Καὶ τέσσαρα θηρία με-
γάλα ἀνίστανται ἐκ τῆς θαλάσ-
σης, διαφέροντα ἀλλήλων.

4· Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα,
καὶ πέρα αὐτῆς ὡς αἰετῶν· ἰδε-
ῶμεν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πέρα
αὐτῆς· καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς,
καὶ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου ἐστάθη,
καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐ-
τῇ.

5· Καὶ ἰδὲ θηρίον δεύτερον
ὅμοιον ἄρκτῳ, καὶ εἰς μέρος ἐν
ἐστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ
σώματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν ὀ-
δόντων αὐτῆς· καὶ ἔτιως ἔλεγον
αὐτῇ, Ἀνάστηθι, φάγε σάρκας
πολλὰς.

6· Ὅπισθ' ἔτι ἰδεῶμεν, καὶ
ἰδὲ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδα-
λις· καὶ αὐτῇ πέρα τέσσαρα

πεταναὶ ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ
τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ,
καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ.

7· Ὅπισθ' ἔτι ἰδεῶμεν, καὶ
ἰδὲ θηρίον τέταρτον φοβερόν καὶ
ἐκθαμβόν, καὶ ἰσχυρόν περισ-
σῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῆς σιδη-
ροῖ, ἰσθίον, καὶ λεπτύνον, καὶ τὰ
ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτῆς συν-
επάται, καὶ αὐτὸ διάφορον πε-
ρισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία
τὰ ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ κέρατα
δέκα αὐτῷ.

8· Προσενύχον τοῖς κέρασιν
αὐτῆς, καὶ ἰδὲ κέρας ἕτερον μι-
κρόν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ
τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐ-
τῆς ἐξεργίζωσθαι ἀπὸ προσώπου
αὐτῆς· καὶ ἰδὲ ὀφθαλμοί, ὡσεὶ
ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέ-
ρατι τέτρω, καὶ σῶμα λαλὲν
μεγάλα.

9· Ἐδεῶμεν ἕως ὅτε οἱ θρόνοι
ἐτέθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν
ἐκτίθητο, καὶ τὸ ἐνδυμα αὐτῆς
λευκὸν ὡσεὶ χιῶν, καὶ ἡ θριξὶς τῆς
κεφαλῆς αὐτῆς ὡσεὶ ἔριον καθα-
ρόν, ὁ θρόνος αὐτῆς φλόξ πυ-
ρός, οἱ τροχοὶ αὐτῆς πῦρ φλέ-
γον.

10· Ποταμὸς πυρὸς εἴλεεν
ἔμπροσθεν αὐτῆς· χίλιαι χι-
λιάδες ἐλεκτέργον αὐτῷ, καὶ
μύριαι μυριάδες παρεστήκεισαν
αὐτῷ· κριτήριον ἐκάθισεν, καὶ
βέβηλοι ἠνεώχθησαν.

11 Ἐδιδόρουν τότε ἀπὸ φωνῆς
τῶν λόγων· τῶν μεγάλων, ὧν τὸ
κέρας ἐκείνο ἐλάλει, ἕως ἀνη-
ρέθη τὸ θηρίον, καὶ ἀπώλετο, καὶ
τὸ σῶμα αὐτῆς ἐδόθη εἰς καύσιν
πυρός.

12 Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων
μετεσάθη ἡ ἀρχὴ, καὶ μακρό-
της ζωῆς ἰδόθη αὐτοῖς ἕως και-
ρος καὶ καιρῶ.

13 Ἐδιδόρουν ἐν ὁράματι τῷ
συνκτός, καὶ ἰδὼν μετὰ τῶν νεφελῶν
ὅτι ἔβραν, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρ-
χόμενος, καὶ ἕως ὅτου παλαίῃ τῇ
ἡμερῶν ἔφθασε, καὶ προσηνέχθη
αὐτῷ.

14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ
καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ
πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, καὶ
γλῶσσαι αὐτῷ θαλεύσουσιν· ἡ
ἐξουσία αὐτῆς, ἐξουσία αἰώνιος,
ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτῆς οὐ διαφθαρή-
σεται.

15 Ἐφριξε τὸ πνεῦμά μου
ἐν τῇ ἔξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ
αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτά-
ρασόν με.

16 Καὶ προσῆλθον ἐνὶ τῇ ἐ-
σπρότῳ, καὶ ἔκριβαν ἐζήτην
παρ' αὐτῆς μαθεῖν περὶ πάν-
των τούτων· καὶ εἶπε μοι ἔκρι-
βαν, καὶ ἔσγκρισιν τῶν λόγων
ἐγνώρισέ μοι.

17 Ταῦτα τὰ θηρία τὰ
τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι

ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Αἱ ἀρδήσονται· καὶ πα-
ραληφόνται ἡ βασιλείαν ἄγιοι
ὕψις, καὶ καθεύξουσιν αὐτὴν
ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων.

19 Καὶ ἐζήτην ἀκριβῶς περὶ
τῶν θηρίων ὅτι τέταρτον· ὅτι ἦν
διαφέρειν παρὰ πάντων θηρίων,
φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες
αὐτῆς σιδηροῖ, καὶ ὄνυχες αὐτῆς
χαλκοῖ, ἐσθίον, καὶ λεπύλλον,
καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν
αὐτῆς συνεπάται·

20 Καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐ-
τῆς ἦν δέκα τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐ-
τῆς, καὶ ὅτι ἑτέρες ὅτι ἀναβάντες,
καὶ ἐκτινάξαντες τῶν πρώτων, καὶ
οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ὅμοια λαλεῖν
μεγάλα, καὶ ἡ ὁρασις αὐτῆς
μείζων τῶν λοιπῶν.

21 Ἐδιδόρουν, καὶ τὸ κέρας
ἐκείνο ἐποίησεν πόλεμον μετὰ τῶν
ἁγίων, καὶ ἔσχυσε πρὸς αὐ-
τούς,

22 ἕως οὗ ἦλθεν ὁ πα-
λαιὸς ἡμερῶν, καὶ τὸ κρίμα ἔδο-
κεν ἁγίοις ὕψις· καὶ ὁ καιρὸς
ἔφθασε, καὶ ἡ βασιλείαν κατ-
έσχον οἱ ἄγιοι.

23 Καὶ εἶπε, Τὸ θηρίον τὸ
τέταρτον, βασιλεία τέταρτη
ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει
πάσας τὰς βασιλείας, καὶ κατα-
φάγεται πάσαν ἡ γῆν, καὶ
συμπατήσῃ αὐτὴν καὶ κατα-
κόψῃ.

24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐ-
τῶν, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσου-
νται, καὶ ὁπίσω αὐτῶν ἀναστήσει-
ται ἕτερος, ὃς ὑπερείσκει κακοῖς
πάντας τὸς ἔμπροσθεν, καὶ
πρὸς βασιλεῖς ταπεινώσει,

25 Καὶ λόγους πρὸς τὸ ὑψι-
στον λαλήσει, καὶ τὸς ἀγίους ὑ-
ψίσει παλαιώσει, καὶ ὑπονοήσει
ἐν ἀλλοιωσάσαι καιρὸς καὶ νόμον,
καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτῶν
ἕως καιρῶν καὶ καιρῶν καὶ γε-
νέμεισιν καιρῶν.

26 Καὶ τὸ κριτήριον ἐκά-
θισε, καὶ τὸ ἀρχὴν μεταστήσει
ἐν ἀφανίσαι, καὶ ἐν ἀπολέσαι
ἕως τέλους.

27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ
ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλυνσις τῆ βα-
σιλείων τῶ ὑποκάτω πάντος τῶ
ἐραυτοῦ, ἐδόθη ἀγίοις ὑψίσι· καὶ
ἡ βασιλεία αὐτῶν, βασιλεία
αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ
αὐτῶν δελεύσουσι καὶ ὑπακού-
σονται.

28 Ἔως ὥδε τὸ πέρας τῶ
λόγου· ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλο-
γισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετά-
ρασόν με, καὶ ἡ μορφὴ μου ἡλ-
λωιώθη, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρ-
δίᾳ μου διετήρησα.

Κεφ. 9. 8.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆ βασιλείας
Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως
ὄρασις ἔφθη πρὸς μέ· ἐγὼ
Δανιὴλ μετὰ τῶν ὁφεισάντων μοι

τὴν ἀρχὴν,

2 Καὶ ἤμην ἐν Σέσοις τῇ
Βάβυλῳ, ἣ ἐστὶν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ·
καὶ ἤμην ἐπὶ τῷ Οὐβάλῳ.

3 Καὶ ἤρα τὸς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἶδον· καὶ ἶδὲ κριὸς εἰς
ἐσηκῶς πρὸ τῷ Οὐβάλῳ· καὶ
αὐτῷ κέρατα ὑψηλὰ· καὶ τὸ
ἐν ὑψηλότερον ἢ ἑτέρου, καὶ τὸ
ὑψηλὸν ἀνίστασθαι ἐπ' ἐσχάτων.

4 Καὶ ἶδον τὸν κριὸν κεραιτί-
ζοντα κατὰ θάλασσαν, καὶ
Βορρᾶν, καὶ Νότον· καὶ πάντα
τὰ θηρία οὐ γίνεσθαι ἐνώπιον
αὐτῶν· καὶ ἔκ ἧν ὁ ἐξαίρεταις
ἐκ χειρὸς αὐτῶν, καὶ ἐποίησε
κατὰ τὸ θέλημα αὐτῶν, καὶ
ἐμεγαλύνθη.

5 Καὶ ἐγὼ ἤμην συνιῶν, καὶ
ἶδὲ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ
Λιβνὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆ
γῆς, καὶ ἔκ ἧν ἀπλόμενος τῆ γῆς·
καὶ τῷ τράγῳ κέρας μέσον τῶ
ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

6 Καὶ ἦλθεν ἕως τῷ κριὶ τῶ
τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ ἶδον
ἕως ἐνώπιον τῷ Οὐβάλῳ, καὶ
ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆ
ἰσχύος αὐτῶν.

7 Καὶ ἶδον αὐτὸν φθάνοντα
ἕως τῷ κριού, καὶ ἐξηγριάνθη
πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔπαισε τὸν κριόν,
καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ
κέρατα αὐτῶν· καὶ ἔκ ἧν ἰσχύς
τῷ κριῶ, ὃ γῆραι ἐνώπιον αὐ-
τῶν· καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν

γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτόν, καὶ ἐκ ἧν ὁ ἐξαιρέματος ἦ κριὸν ἀκ χειρὸς αὐτῆς.

8 Καὶ ὁ τράγος ἦ αἰγῶν ἰμεγαλύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν τῷ ἰσχυῶσαι αὐτόν, συνετρίβη τὸ κέρας αὐτῆς τὸ μέγα· καὶ ἀνέβη ἑτέρα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτῆς εἰς τὰς τέσσαρας ἀνέμους ἢ ἔρανε.

9 Καὶ ἐκ ἧς ἐνὸς αὐτῶν ἐλθεῖ κέρας ἐν ἰσχυρὸν, καὶ ἰμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον, καὶ πρὸς ἢ δύναμιν,

10 Καὶ ἰμεγαλύνθη ἕως ἢ δυνάμειος ἢ ἔρανε· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ ἢ γῆν ἀπὸ ἢ δυνάμειος ἢ ἔρανε καὶ ἀπὸ ἢ ἄστυ, καὶ συνεπάτησεν αὐτήν.

11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιερεὺς τῆς ρύσῃαι ἢ αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτόν θυσία ἱταράχθη, καὶ κατεπαύθη αὐτῷ· καὶ τὸ ἅγιον ἱερμωθήσεται.

12 Καὶ ἰδὲθι ἐπὶ ἢ θυσίαν αἱμαρτία, καὶ ἱρρίφη χαμαὶ ἢ δικαιουσύνῃ· καὶ ἐποίησε, καὶ εὐωδία.

13 Καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἁγίου λαλῆντος· καὶ εἶπεν εἰς ἅγιος τῷ φελλμουὶ τῷ λαλῆντι, Ἐως πότε ἡ ὄρασις γήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρπύσσα, καὶ ἡ αἱμαρτία ἱερμώσεως ἡ δοδεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐως ἐσθ' πέρας καὶ πρῶτῃ ἡμέραι δισχιλαιο καὶ τετρακίσται, καὶ καταρυσθήσεται τὸ ἅγιον.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιὴλ, ἢ ὄρασιν, καὶ ἰζήτην σύμβειν, καὶ ἰδὲ ἐπὶ ἐνώπιον ἡμῶν ὡς ὄρασις ἀνδρός.

16 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρός ἀναμίσσον ἢ Οὐβαὶ, καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε, Γαβριὴλ συνετίσον ἐμῶν ἢ ὄρασιν.

17 Καὶ ἤλθε, καὶ ἔστη ἐχόμενος ἢ ἑσπεύς με· καὶ ἐν τῷ ἰλθεῖν αὐτόν ἰδαμνήθη, καὶ πῶπῳ ἐπὶ πρόσωπόν με· καὶ εἶπε πρὸς με, Σύμβειν υἱὲ ἀνδρός· ἐτι γὰρ εἰς καιρὸν πέρας ἢ ὄρασις.

18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτόν μετ' ἡμῶν, πῶπῳ ἐπὶ πρόσωπόν με ἐπὶ ἢ γῆν, καὶ ἤφατό με, καὶ ἔσπεέ με ἐπὶ πόδας,

19 Καὶ εἶπεν, Ἰδὲ ἐγὼ γνωρίζω σοὶ τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχατῶν ἢ ὀργῆς· ἐτι γὰρ εἰς καιρὸν πέρας ἢ ὄρασις.

20 Ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν.

21 Ὁ τράγος ἦ αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμίσσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

22 Καὶ ἢ συντριβίντος οὗ

ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τῆ Ἰδνυς αὐτῆ ἀναστήσονται, καὶ ἐκ ἐν τῇ ἰσχυί αὐτῶν.

23 Καὶ ἐκ τῆ ἰσχύων τῆ βασιλείας αὐτῶν, πληρωμένων τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπων, καὶ συνίων προβλήματα,

24 Καὶ κραταίᾳ ἡ ἰσχύς αὐτῆ, καὶ θαυμαστὰ διαφθερεῖ, καὶ κατευδυνεῖ, καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυρὲς, καὶ λαὸν ἅγιον.

25 Καὶ ζυγὸς τῶν κλοιῶν αὐτῆς κατευδυνεῖ, δόλῳ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῆς μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλῳ διαφθερεῖ πολλὰς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν γήσεται· καὶ ὡς ὡς χειρὶ συντρίψῃ.

26 Καὶ ἡ ὄρασις τῆ ἰσπείρας καὶ τῆ πρωΐας τῆ ρηθείσης ἀληθῶς ἐστὶ· καὶ σὺ σφραγίσον τὴν ὄρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοιμήθην, καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ ἀνέστην, καὶ ἐποίησα τὰ ἔργα τῆ βασιλείας, καὶ ἐθαύμαζον τῆ ὄρασις, καὶ ἐκ ἧν ὁ συνίων.

Κεφ. 9.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτι Δαρεῖς τῶν υἱῶν Ἀσσηρῆς, ἀπὸ τῆ σπέρματος τῆ Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων,

2 Ἐγὼ Δανιὴλ συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις τῶν ἀριθμῶν τῶν ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος. Κυρίως πρὸς Ἱερεμίαν τῶν προφῆτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἐβδόμηκοντα ἔτη.

3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον τὸ Θεόν, τῷ ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δεήσεις ἐν νηθείαις καὶ σάκκῳ.

4 Καὶ προσευξάμενος πρὸς Κύριον τὸ Θεόν μου, καὶ ἐξωμολογησάμενος, καὶ εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων τὴν διαθήκην σου, καὶ τὸ ἔλεός σου τοῖς ἀγαπῶσί σου, καὶ τοῖς φυλάσσει τὰς ἐντολάς σου,

5 Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου, καὶ ἀπὸ τῶν κριμάτων σου,

6 Καὶ ἐκ εἰσηκόμεθα τῶν ὀνύμων σου τῶν προφητῶν, οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σου πρὸς τὰς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τῆ γῆς.

7 Σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνῃς τῶν προσώπων, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰδδα, καὶ τοῖς ἐνοικῶσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ διεσπείρας αὐτὰς

ἐκεῖ, ἐν ἀδυσίᾳ αὐτῶν ἢ ἠθέτησαν.

8 Ἐν σοὶ Κύριε ἔστιν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχὺν ἣ προσώπῃ, καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἀρχαῖσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες ἡμάρτομεν.

9 Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἰλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν,

10 Καὶ ἐκ εἰσηκόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίῃ ἣ Θεῷ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτῆ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶ δούλων αὐτῆ τῶν προφητῶν.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέστησαν τὸν νόμον σου, καὶ ἐξέκλιναν ἣ μὴ ἀκῆσαι τὴ φωνὴν σου· καὶ ἐπὶ ἡμῶν ἡ κατάρα, καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωυσέως δέλε ἣ Θεῷ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.

12 Καὶ ἔφησεν τὰς λόγους αὐτῆ ἕως ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰς κριτάς ἡμῶν, οἱ ἔκρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μέγαρα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντός τοῦ ἔραν, κατὰ τὰ γινόμενα ἐν Ἱερουσαλὴμ,

13 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ· πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἐκ ἐδεήθημεν ἣ προσώπῃ Κυρίῃ ἣ

Θεῷ ἡμῶν, ἀποστέφαι ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ ἣ συνιέναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου.

14 Καὶ ἐρηγόρησε Κύριος, καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πάντα ἣ ποιῇσιν αὐτῆ ἢ ἐπείσῃ, καὶ ἐκ εἰσηκόμεθα τῶ φωτὸς αὐτῆ.

15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ μέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

16 Κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεημοσύνη σου, ἀπογραφῇ τῇ ὃ θυμὸς σου, καὶ ἡ ὀργὴ σου ἀπὸ τῶ πώλεώς σου Ἱερουσαλὴμ ὄρους ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὁ λαός σου εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν.

17 Καὶ νῦν εἰσάκουσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν προσευχὴν τῆ δέλε σου καὶ τὴν δεήσων αὐτῆ, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἁγίασμά σου τὸ ἔρημον, ἐνεκὶν σου Κύριε.

18 Κλῖνον ὁ Θεός· με τὸ ἔς σου, καὶ ἀκούσον· ἀνοιξον τὰς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμὸν ἡμῶν, καὶ τὴν πώλεώς σου ἐφ' ἣς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά

σε ἐπ' αὐτῆς· ὅτι ἡ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ῥιπίῃμεν ἡ οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τὰς οἰκτιρμὰς σε τὰς πολλὰς Κύριε.

19 Εἰσάκουσον Κύριε, ἰλάσθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε· μὴ χροιάσῃς ἐνέκιν σε ὁ Θεός μου, ὅτι τὸ ὄνομά σε ἐπιπέκληται ἐπὶ τὸ πᾶν σε, καὶ ἐπὶ τὸ λαόν σου.

20 Καὶ ἔτι ἡμεῖς λαλῶντες, καὶ προσευχομένε, καὶ ἐξαγορεύοντες τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ τὰς ἁμαρτίας ἡ λαὸς μας Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπίῃντος ἡ ἐλεῶν με ἐναντίον τῆ Κυρία ἡ Θεῶν μας περὶ ἡ ὅρας ἡ ἁγία,

21 Καὶ ἔτι ἡμεῖς λαλῶντες ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδοὺ αὐτὴ Γαβριήλ, ὃν ἶδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ ἡψάμην με, ὥστε ἄραν θυσιάς ἐσπερίνης.

22 Καὶ συνέτισέ με, καὶ ἐλάλησε μετ' ἡμεῖς, καὶ εἶπε, Δαυὶδ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σύνοισιν.

23 Ἐν ἀρχῇ ἡ δεισιμασία σου, ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἡ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμῶν εἶ σὺ, καὶ ἐνοήθητι ἐν τῷ ῥήματι, καὶ συνέες ἐν τῇ ὁπίσσει.

24 Ἐβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετελέθησαν ἐπὶ τὸ λαόν σου,

καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ἡ ἁγίαν, τὰ συνετελεσθῆναι ἁμαρτίαν, καὶ τὰ σφραγίσαι ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας, καὶ τὰ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας, καὶ ἡ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, καὶ ἡ σφραγίσαι ἔρασει καὶ προφήτην, καὶ ἡ χρίσει ἁγίον αἰώνιον.

25 Καὶ γνώσει καὶ συνήσει ἀπὸ ἐξόδου λόγου ἡ ἀποκριθῆναι, καὶ ἡ οἰκοδομηθῆσαι Ἰερουσαλὴμ, ὥς Χρῆς ἡ γινόμενος ἑβδομάδες ἐπὶ τὰ, καὶ ἑβδομάδες ἐξηκονταδύο· καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεία, καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.

26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἐξηκονταδύο, ἐξελεθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα ἐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· καὶ ἡ πόλιν, καὶ τὸ ἁγίον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγεμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ὥς τέλος πολέμου συνετελεμένε τάξει, ἀφανισμοῖς.

27 Καὶ δυναμώσει διαθήκη πολλοῖς ἑβδομάς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει ἡ ἑβδομάδος ἀρθῆσεται· μεθυσία καὶ σπουδή, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδελύγμα ἡ ἐρημώσεων, καὶ ὥς ἡ συνετελείαι καιρὸς συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ ἡ ἐρημώσεων.

Κεφ. ι'. 10.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ Κύριε βασι-
λέως Περσῶν λόγος ἀπε-
καλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ
ὄνομα ἐπικληθῆναι Βαλτάσαρ· καὶ
ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δυνάμεις
μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ
ἐν τῇ ὀπασίᾳ.

2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐγὼ Δανιήλ ἤμην πενθῶν τρεῖς
ἐβδομαδάς ἡμερῶν,

3 Ἄρτον ἐπιθυμιῶν ἐκ ἔφα-
γον, καὶ κρέας καὶ οἶνος ἐκ εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὸ σῶμα μου, καὶ
ἀλαιμα ἐκ ἡλικυάμην, ἕως
πληρώσεως τριῶν ἐβδομαδῶν
ἡμερῶν.

4 Ἐν ἡμέρᾳ εικοστῇ τετάρτη
ἦ μὲν οὖν ἦ πρώτη, καὶ ἐγὼ ἤμην
ἐχόμενα ἦ ποταμῷ ἦ μεγά-
λῃ, αὐτὸς ἐστὶ Τίγρις Ἐδδεκέλ.

5 Καὶ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὼν αὐτὴ εἰς ἐν-
δεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὄψις
αὐτῆ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ
Ὡφάζ,

6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτῆ ὡσεὶ
Θαύρις, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῆ
ὡς ἡ ὄρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῆ ὡσεὶ λαμπρά-
δες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐ-
τῆ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις
χρυσῆς εἰςβούτος, καὶ ἡ φωνὴ ἦ
λόγων αὐτῆ ὡς φωνὴ ὄχλου.

7 Καὶ ἶδον ἐγὼ Δανιήλ μό-
νος ἦ ὀπασίᾳ, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ

μετ' ἐμῆ ἐκ ἶδον τὴν ὀπασίαν·
ἀλλ' ἡ ἔκτασις μεγάλη ἐπέτε-
σεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν
φόβῳ.

8 Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μό-
νος, καὶ ἶδον ἦ ὀπασίαν ἦ με-
γάλην ταύτην, καὶ ἐχ' ὑπελείφθῃ
ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου
μετεγράφη εἰς διαφθοράν· καὶ
ἐκ ἐκράτησα ἰσχύος.

9 Καὶ ἤκουσα ἦ φωνὴν ἦ λό-
γων αὐτῆ· καὶ ἐν τῷ ἀπεῖσθαι με
αὐτῆ, ἤμην κατακυρωμένη, καὶ
τὸ πρῶτόν μου ἐπὶ τὴν
γῆν.

10 Καὶ ἰδὼν χεὶρ ἀπλομένη
μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γό-
νατά μου.

11 Καὶ εἶπε πρὸς με, Δα-
νιήλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν
τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς
σε, καὶ ᾤσθι ἐπὶ τῇ γαστρὶ σου,
ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ
ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς με
τὸν λόγον τῆτον, ἀνέστη ἐν-
τρομος.

12 Καὶ εἶπε πρὸς με, Μὴ
φοβῆ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ ἧ πρώ-
της ἡμέρας ἦς ἔδοικας ἦ καρδίαν
σε ἦ συνείναι, καὶ κακωθῆναι
ἐναντίον Κυρίῳ ἦ Θεῷ σε, ἦκ-
σθησαν οἱ λόγοι σε, καὶ ἐγὼ
ἤλθον ἐν τοῖς λόγοις σε.

13 Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας
Περσῶν εἰσήκει ἐξεναντίας μου
εἰσεσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδὼν

6 Τότε οἱ τακτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέστησαν τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Δαρεῖος βασιλεῦ, εἰς τὰς αἰῶνας ζῆθι.

7 Συνεβελύσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ σε στρατηγοὶ καὶ σατράπαι, ὕπατοι καὶ ταπεινοὶ, τῷ εἶπαι σοφίᾳ βασιλεῦ, καὶ ἐνισχύσαι ὀρισμὸν, ὅπως ὅς ἂν αἰτήσῃ αἷτημα παρὰ πάντος θεῶ καὶ ἀνθρώπου, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

8 Νῦν ἔν βασιλεῦ εἶπεν τὸ ὀρισμὸν, καὶ ἐκδίδε γραφὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περσῶν καὶ Μήδων.

9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα.

10 Καὶ Δαυιὴλ ἠνίκα ἔγνω ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, ἐσηλῶθεν εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ· καὶ αἱ θυρίδες ἀπεκλεισμέναι αὐτῷ ἐν ταῖς ὑπερώοις αὐτῶ κατέκταντι ἱερψαλήμ, καὶ καιρὸς τρεῖς τῆς ἡμέρας ἦν κάμπλων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ, καθὼς ἦν παλαιῶν ἡμπροσθιν.

11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρετήρησαν, καὶ εὗρον τὸν Δαυιὴλ ἄξιόντα καὶ δεινόντα τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

12 Καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, ἐχ' ὀρισμὸν ἱταξας, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν αἰτήσῃ παρὰ πάντος θεῶ καὶ ἀνθρώπου αἷτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σοῦ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν οὐ παρελύσεται.

13 Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Δαυιὴλ ὁ ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, ἐχ' ὑπετάγη τῷ δόγματί σοι· καὶ καιρὸς τρεῖς τῆς ἡμέρας αἰτεῖ παρὰ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ τὰ αἷτηματα αὐτοῦ.

14 Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ τοῦ Δαυιὴλ ἠγωνίσασατο ὅτι ἐξελεύσεται αὐτόν, καὶ ἕως ἑσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος ὅτι ἐξελεύσεται αὐτόν.

15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Γνωθὶ βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μήδοις καὶ Πέρσαις, ὅτι πᾶν ὀρισμὸν καὶ σοφίαν ἣν ἂν ὁ βασιλεὺς εἴσῃ, οὐδεὶς παραλλάξει.

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε· καὶ ἤγαγον τὸν Δαυιὴλ, καὶ ἐνέβαλον αὐτόν εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δαυιὴλ,

Ὁ Θεός σε, ὃ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε.

17 Καὶ ἤνεγκαν λίθον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ σόμα τῷ λάκκῳ, καὶ ἐσφραγίσαντο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ δακτυλίῳ τῷ μεγιστάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δανιήλ.

18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἐκοιμήθη ἄδεικνος, καὶ ἰδέσματα ἐκ εἰσῆνεγκαν αὐτῷ· καὶ ὁ ὕπνῳ ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ· καὶ ἐκλεισεν ὁ Θεὸς τὰ σόματα τῶν λεόντων, καὶ οὐ παρένωχλησαν τῷ Δανιήλ.

19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη τὸ πρωὶ ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν σπυδαῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τῶν λεόντων.

20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζαν αὐτὸν τῷ λάκκῳ, ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ, Δανιήλ, ὁ θεὸς τῶ Θεοῦ τῷ ζῶντος, ὁ Θεὸς σε, ὃ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἠδυνήθη ἐξελεῖσθαί σε ἐκ σώματος τῶν λεόντων;

21 Καὶ εἶπε Δανιήλ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τὰς αἰῶνας ζῆθι.

22 Ὁ Θεὸς μὲ ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐνέφραξε τὰ σόματα τῶν λεόντων, καὶ ἐκ ἰλυμνήσαντό με, ὅτι κατήσαντι αὐτὸς ἐνδύτης εὐρέθη ἐμοί, καὶ

ἐνώπιον δέ σε βασιλεῦ παρὰ πλῆμα ἐκ ἐποίησα.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ ὁ Δανιήλ εἶπεν ἀνενόηται ἐκ τοῦ λάκκου· καὶ ἀννέχθη Δανιήλ ἐκ τῷ λάκκου, καὶ πάντα διαφθορὰ ἐχ' εὐρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίστευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

24 Καὶ εἶπον ὁ βασιλεὺς, καὶ ἠγάγοντες τὸν ἀνδρα τὸν διαβαλόντα τὸν Δανιήλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τῶν λεόντων ἐνεβλήθησαν αὐτοί, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ ἐκ ἐφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τῷ λάκκῳ, ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες, καὶ πάντα τὰ ὄντα αὐτῶν ἐλέφηναν.

25 Τότε Δαρείος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκῶσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.

26 Ἐκ προσώπου μὲ ἐτίθη δόγμα τέτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τῇ βασιλείας μὲ, εἶναι τρέμοντας καὶ φοβούμενους ἀπὸ προσώπου τῷ Θεῷ Δανιήλ, ὅτι αὐτός ἐστι Θεὸς ζῶν, καὶ μένων εἰς τὰς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρείται, καὶ ἡ κυρία αὐτοῦ ἕως τέλους.

27 Ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ ἔργῳ καὶ ἐπὶ τῇ γῆς,

οἷς ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τῶν λεόντων.

28 Καὶ Δανιὴλ κατήύθυνεν ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ Κύρου ὃ Πέρση.

Κεφ. ζ. 7.

ΕΝ ἑστὶ πρώτῳ τῷ Βαλ-
τάσαρ βασιλέως Χαλδαί-
ων, Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐπὶ τῇ κοίτῃ αὐτῆς· καὶ τὸ ἐνύπνιον αὐτῷ ἔγραψεν.

2 Ἐγὼ Δανιὴλ ἰδεῖν καὶ ἰδὼν οἱ τέσσαρες ἀνεμοὶ ὅτι ἔβρα-
νεν προσέβαλον εἰς τὴν θάλασσαν τὴν μεγάλην.

3 Καὶ τέσσαρα θηρία με-
γάλα ἀνέβαινον ἐκ τῆς θαλάσσης, διαφέροντα ἀλλήλων.

4 Τὸ πρῶτον ὡςτεὶ λέαινα,
καὶ πλεοναὶ αὐτῆς ὡς αὐτῶν· ἰδε-
ῶντες ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πλεοναὶ
αὐτῆς· καὶ ἐξήρθη ἀπὸ τῆς γῆς,
καὶ ἐπὶ ποσὶν ἀνθρώπων ἐστάθη,
καὶ καρδία ἀνθρώπου ἐδόθη αὐ-
τῇ.

5 Καὶ ἰδὼν θηρίον δεύτερον
ὅμοιον ἄρκτῳ, καὶ εἰς μέρος ἐν
ἐστάθη, καὶ τρεῖς πλευραὶ ἐν τῷ
σώματι αὐτῆς, ἀναμέσον τῶν ὀ-
δόντων αὐτῆς· καὶ ἔτιως ἔλεγον
αὐτῇ, Ἀνάστηθι, φάγε σάρκα
πολλὰς.

6 Ὅπισθ' ἔτι ἰδεῖν, καὶ
ἰδὼν θηρίον ἕτερον ὡςτεὶ πάρδα-
λις· καὶ αὐτῇ πλεοναὶ τέσσαρα

πτενῶν ὑπεράνω αὐτῆς, καὶ
τέσσαρες κεφαλαὶ τῷ θηρίῳ,
καὶ ἐξουσία ἐδόθη αὐτῇ.

7 Ὅπισθ' ἔτι ἰδεῖν, καὶ
ἰδὼν θηρίον τέταρτον φοβερόν καὶ
ἐκθαμβόν, καὶ ἰσχυρόν περισ-
σῶς, καὶ οἱ ὀδόντες αὐτῆς σιδη-
ροὶ, ἐσθίων, καὶ λεπίνων, καὶ τὰ
ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτῆς συν-
πάτα, καὶ αὐτὸ διάφορον πε-
ρισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία
τὰ ἔμπροσθεν αὐτῆς· καὶ κέρατα
δύο αὐτῷ.

8 Προσένθουν τοῖς κέρασιν
αὐτῆς, καὶ ἰδὼν κέραν ἕτερον μι-
κρόν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ
τρία κέρατα τῶν ἔμπροσθεν αὐ-
τῆς ἐξέρριζώθη ἀπὸ προσώπου
αὐτῆς· καὶ ἰδὼν ὀφθαλμοὶ, ὡςτεὶ
ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπου ἐν τῷ κέ-
ρατι τῷ πρώτῳ, καὶ σῶμα λαλῶν
μεγάλα.

9 Ἐδεῖν ἕως ὅτε οἱ θρόνοι
ἐτίθησαν, καὶ παλαιὸς ἡμερῶν
ἐκτίθητο, καὶ τὸ ἐνδυμα αὐτῆς
λευκὸν ὡςτεὶ χιτῶν, καὶ ἡ θρόνος
ἐκτίθητο αὐτῆς ὡςτεὶ ἔριον καθα-
ρόν, ὁ θρόνος αὐτῆς φλόξ πυ-
ρός, οἱ τροχοὶ αὐτῆς πῦρ φλέ-
γον.

10 Ποταμὸς πυρὸς εἴλεν
ἔμπροσθεν αὐτῆς· χίλια χι-
λιάδες ἐλαττέργον αὐτῷ, καὶ
μύρια μύριαδες παρεστήκισαν
αὐτῷ· κριτήριον ἐκτίθει, καὶ
βίβλοι ἠνεώχθησαν.

11 Ἐδεδώκεν τότε ἀπὸ φωνῆς
τῷ λόγων. τῷ μεγάλων, ὃν τὸ
κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως ἀνι-
ρέθη τὸ θηρίον, καὶ ἀπώλετο, καὶ
τὸ σῶμα αὐτῷ ἐδόθη εἰς καύσιν
πυρός.

12 Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων
μετεβάθη ἡ ἀρχὴ, καὶ μακρό-
της ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως και-
ρος καὶ καιρῶ.

13 Ἐδεδώκεν ἐν ὁράματι τῷ
συνκτός, καὶ ἰδὲ μετὰ τῷ νεφελῶν
ὅτι ἔβραν, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρ-
χόμενος, καὶ ἕως ὅτε παλαίῃ τῷ
ἡμερῶν ἔφθασε, καὶ προσηνέχθη
αὐτῷ.

14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ
καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ
πάντες οἱ λαοὶ, φυλαί, καὶ
γλῶσσαι αὐτῷ θαλευσῶσιν· ἡ
ἐξουσία αὐτῷ, ἐξουσία αἰώνιος,
ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτῷ οὐ διαφθαρή-
σεται.

15 Ἐφριξε τὸ πνεῦμά μου
ἐν τῇ ἔξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ
αἱ ὁράσεις τῷ κεφαλῇ μου ἐτά-
ρασόν με.

16 Καὶ προσῆλθον ἐνὶ τῷ ἐ-
σπκότῳ, καὶ τῷ ἀκρίβειαν ἐζήτην
παρ' αὐτῷ μαθεῖν περὶ πάν-
των τούτων· καὶ εἶπε μοι τῷ ἀκρί-
βειαν, καὶ τῷ σύγκρισιν τῷ λόγων
ἐγνώρισέ μοι.

17 Ταῦτα τὰ θηρία τὰ
τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι

ἀναστήσονται ἐπὶ τῇ γῆς,

18 Αἱ ἀρθήσονται· καὶ πα-
ραλήφονται τῷ βασιλείαν ἄγιοι
ὕψισ, καὶ κατέξουσιν αὐτὴν
ἕως αἰῶνος τῷ αἰώνων.

19 Καὶ ἐζήτην ἀκριβῶς περὶ
τῷ θηρίῳ ὅτι τέταρτον· ὅτι ἦν
διαφέρειν παρὰ πάντων θηρίων,
φοβερόν περισσῶς, οἱ ὀδόντες
αὐτῷ σιδηροῖ, καὶ ὄνυχες αὐτῷ
χαλκοῖ, ἐσθίον, καὶ λεπιδόνον,
καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν
αὐτῷ συνεπάται·

20 Καὶ περὶ τῷ κέρατων αὐ-
τῷ τῷ δέκα τῷ ἐν τῇ κεφαλῇ αὐ-
τῷ, καὶ ὅτι ἑτέρω ὅτι ἀναβάντος,
καὶ ἐκτινάξαντος τῷ πρώτων, ὅτι
οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ὅτι ὅτι λαλεῖν
μεγάλα, καὶ ἡ ὁρασις αὐτῷ
μείζων τῷ λοιπῶν.

21 Ἐδεδώκεν, καὶ τὸ κέρας
ἐκεῖνο ἐποίησεν πόλεμον μετὰ τῷ
ἁγίων, καὶ ἔσχυσε πρὸς αὐ-
τῷ,

22 ἕως οὗ ἦλθεν ὁ πα-
λαιὸς ἡμερῶν, καὶ τὸ κρίμα ἔδω-
κεν ἁγίοις ὕψισ· καὶ ὁ καιρὸς
ἔφθασε, καὶ τῷ βασιλείαν κατ-
έσχον οἱ ἄγιοι.

23 Καὶ εἶπε, Τὸ θηρίον τὸ
τέταρτον, βασιλεία τέταρτη
ἔσται ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει
πάσας τὰς βασιλείας, καὶ κατα-
φάγεται πάντας τῷ γῆν, καὶ
συνπατήσῃ αὐτὴν καὶ κατα-
κόψῃ.

24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐ-
τῶ, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσου-
νται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστή-
σονται ἑτεροί, οἱ ὑπεροῖσι κακοῖς
πάντας τῆς ἑμπροσθεν, καὶ
πρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει,

25 Καὶ λόγους πρὸς τὸ ὑψι-
σον λαλήσει, καὶ τὰς αἰγὺς ὑ-
ψίσει παλαιώσει, καὶ ὑπονοήσει
ὅτι ἀλλοιωῖσαι καιρὸς καὶ νόμος,
καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτῶ
ἕως καιρῶ καὶ καιρῶν καὶ γε
ἡμισυ καιρῶ.

26 Καὶ τὸ κριτήριον ἐκά-
θισει, καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσει
ὅτι ἀφανίσαι, καὶ ὅτι ἀπολέσαι
ἕως τέλους.

27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ
ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλυσύνη τῆ βα-
σιλείων τῆ ὑποκάτω πάντος τῆ
ἐραυῶ, ἰδούθη ἀγίοις ὑψίσει· καὶ
ὅτι βασιλεία αὐτῶ, βασιλεία
αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ
αὐτῶ δευύσονται καὶ ὑπακού-
σονται.

28 Ἔως ὥδε τὸ πέρας τῶ
λόγου· ἐγὼ Δανιήλ, οἱ διαλο-
γισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετά-
ρασσόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἡλ-
λοιώθη, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ κερ-
δίᾳ μου διετήρησα.

Κεφ. η'. 8.

ΕΝ ἔτι τρίτῳ τῆ βασιλείας
Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως
ὄρασις ἔφθη πρὸς μέ· ἐγὼ
Δανιήλ μετὰ τῶ ὀφθαλμοῦ μου

τὴν ἀρχὴν,

2 Καὶ ἤμην ἐν Σύσοις τῇ
Βάβυλῳ, ἡ ἐστὶν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ·
καὶ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐββαλ.

3 Καὶ ἦρα τὰς ὀφθαλμὸς
μου, καὶ ἶδον· καὶ ἰδὼ κρινὸς εἰς
ἐσηκὼς πρὸ τοῦ Οὐββαλ· καὶ
αὐτῶ κέρατα ὑψηλά· καὶ τὸ
ἐν ὑψηλότερον ὅτι ἐτέρη, καὶ τὸ
ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπὶ ἐσχάτων.

4 Καὶ ἶδον τὸν κρινὸν κερατί-
ζοντα κατὰ θάλασσαν, καὶ
Βορράν, καὶ Νότον· καὶ πάντα
τὰ θηρία οὐ γήσεται ἐνώπιον
αὐτῶ· καὶ ἐκ τῆν ὁ ἐξαίρεται·
ἐκ χειρὸς αὐτῶ, καὶ ἐποίησε
κατὰ τὸ θέλημα αὐτῶ, καὶ
ἐμεγαλύνθη.

5 Καὶ ἐγὼ ἤμην συνιῶν, καὶ
ἰδὼ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ
Λιβὸς ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆ
γῆς, καὶ ἐκ τῆν ἀπτόμενος τῆ γῆς·
καὶ τῶ τράγῳ κέρας μέσσην τῇ
ὀφθαλμῶν αὐτῶ.

6 Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κρινῶ
τὰ κέρατα ἔχοντες, οὗ ἶδον
ἕως ἐνώπιον τοῦ Οὐββαλ, καὶ
ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῇ
ἐσχυος αὐτῶ.

7 Καὶ ἶδον αὐτὸν φθάνοντα
ἕως τοῦ κρινῶ, καὶ ἐξηγριάνθη
πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔπαισε τὸν κρινὸν,
καὶ συνέτριψεν ἀμφοτέρω τὰ
κέρατα αὐτῶ· καὶ ἐκ τῆν ἐσχυὸς
τῶ κρινῶ, ὅτι γῆναι ἐνώπιον αὐ-
τῶ· καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν

γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν, καὶ ἐκ ἧν ὁ ἐξαιρέματος ἔκρινεν ἐκ χειρὸς αὐτῶ.

8 Καὶ ὁ τράγος ἔαγγων ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν τῷ ἰσχυῶσαι αὐτὸν, συνετρίβη τὸ κέρας αὐτῶ τὸ μέγα· καὶ ἀνέβη ἑτέρα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτῶ εἰς τὰς τέσσαρας ἀνέμους· ἔβραυν.

9 Καὶ ἐκ τῶ ἐνὸς αὐτῶν ἤλθε κέρας ἐν ἰσχυρὸν, καὶ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον, καὶ πρὸς τὴ δύναμιν,

10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τῆ δυνάμεως τῶ βραυῶ· καὶ ἔπτεσεν ἐπὶ τῇ γῇ ἀπὸ τῆ δυνάμεως τῶ βραυῶ καὶ ἀπὸ τῶ ἀστρον, καὶ συνεπάτησεν αὐτά.

11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχιεργατῆρος ρύσῃαι τὴν αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτὸν θυσία ἐταράχθη, καὶ κατεσυνώθη αὐτῶ· καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται.

12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τῇ θυσίᾳ αἱμαρτία, καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη· καὶ ἐποίησε, καὶ συνδόθη.

13 Καὶ ἤκουσα ἐνὸς ἁγίου λαλῆντος· καὶ εἶπεν εἰς ἅγιος τῷ φιλμουὶ τῷ λαλῆντι, Ἐως πότε ἡ ὄρασις γήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρδεύσα, καὶ ἡ αἱμαρτία ἐρημώσεται ἡ δοδεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

14 Καὶ εἶπεν αὐτῶ, Ἐως ἑσπερας καὶ πρωῆς ἡμέραι δυσχίλαι καὶ τετρακόσιαι, καὶ καταρυσθήσεται τὸ ἅγιον.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιήλ, τὴν ὄρασιν, καὶ ἐζήτην σύνεσιν, καὶ ἰδὼν ἐξηκῶσιαν ἡμᾶς ὡς ὄρασις ἀνδρός.

16 Καὶ ἤκουσα φωνῆν ἀνδρὸς ἀναμίσσον τῶ Οὐβαλ, καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε, Γαβριήλ συνετίσθον ἐκείνον τὴν ὄρασιν.

17 Καὶ ἤλθε, καὶ ἐξη ἐχόμενος τῆ χάσιώς μου· καὶ ἐν τῷ ἰδεῖν αὐτὸν ἰδαμνήθην, καὶ πᾶν ἐπὶ πρόσωπόν μου καὶ εἶπε πρὸς με, Σύνες υἱὲ ἀνδρώπα· ἔτι γὰρ εἰς καιρὸν πείρας ἡ ὄρασις.

18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ' ἐμῶ, πᾶν ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ ἡψατό μου, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας,

19 Καὶ εἶπεν, Ἰδὼ ἐγὼ γνωρίζω σοὶ τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τῶ ὄργης· ἔτι γὰρ εἰς καιρὸν πείρας ἡ ὄρασις.

20 Ὁ κύριος δὲν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν.

21 Ὁ τράγος τῶ αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμίσσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶ, αὐτὸς ἐστὶν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

22 Καὶ τῶ συντριβίντος οὗ

ἔστησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τῆ ἔθνους αὐτῆ ἀναστήσονται, καὶ ἐκ ἐν τῇ ἰσχυρί αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπ' ἰσχύων ἑ βασιλείας αὐτῶν, πληρωμένων ἑ ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναστήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπων, καὶ συνιῶν προβλήματα,

24 Καὶ κραταία ἡ ἰσχυς αὐτῆ, καὶ θαυμασὰ διαφθερεῖ, καὶ κατευθυνεῖ, καὶ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυρεῖς, καὶ λαὸν ἄγιον.

25 Καὶ ζυγὸς ἑ κλοιῶ αὐτῆ κατευθυνεῖ, δόλῳ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ μεγαλυνθήσεται, καὶ δόλῳ διαφθερεῖ πολλὰς, καὶ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν γήσεται· καὶ ὡς ὡὰ χειρὶ συντρίψαι.

26 Καὶ ἡ ὄρασις ἑ ἱσπέρας καὶ ἑ πρωίας ἑ ρηδείσης ἀληθῶς ἐστὶ· καὶ σὺ σφράγισον τὴν ὄρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοιμήθην, καὶ ἐμαλακίσθην, καὶ ἀνέστην, καὶ ἐποίησεν τὰ ἔργα ἑ βασιλείας, καὶ ἐθαύμαζον ἑ ὄρασιν, καὶ ἐκ ἧν ὁ συνιῶν.

Κεφ. 9'. 9.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτι Δαρείς ἑ υἱὲ Ἀσσηρῆ, ἀπὸ τῆ σπέρματος ἑ Μηδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων,

2 Ἐγὼ Δανιὴλ συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις ἑ ἀριθμὸν ἑ ἔτων, ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερειάν ἑ προφῆτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἐβδομήκοντα ἔτη.

3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου πρὸς Κύριον ἑ Θεόν, τῆ ἐκζητῆσαι προσευχὴν καὶ δεήσεις ἐν νηθείαις καὶ σάκκῳ.

4 Καὶ προσευξάμενη πρὸς Κύριον ἑ Θεόν μου, καὶ ἐξωμολογησάμενη, καὶ εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ θαυμαστός, ὁ φυλάσσων ἑ διαθήκην σε, καὶ τὸ ἔλεός σε τοῖς ἀγαπῶσί σε, καὶ τοῖς φυλάσσει τὰς ἐντολάς σε,

5 Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν, καὶ ἀπέστημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ ἑ ἐντολῶν σε, καὶ ἀπὸ ἑ κριμάτων σε,

6 Καὶ ἐκ εἰσηκόμεθα τῶν δόλων σε ἑ προφητῶν, οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματί σε πρὸς τὰς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, καὶ πατέρας ἡμῶν, καὶ πρὸς πάντα τὸν λαὸν ἑ γῆς.

7 Σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνῃ ἑ προσώπῳ, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰάδα, καὶ τοῖς ἐνοικῶσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγυς καὶ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ δέσπορας αὐτὰς

ἐκεῖ, ἐν ἀδυσίᾳ αὐτῶν ἢ ἠθέτησαν.

8 Ἐν σοὶ Κύριε ἐστὶν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνῃ σου προσώπῃ, καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἀρχεσὶν ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες ἡμάρτομεν.

9 Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἰλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν,

10 Καὶ ἐκ εἰσηκόμεθα τῆς φωνῆς Κυρίου σου Θεοῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τοῦ δούλου αὐτοῦ τῶν πρεσβυτέρων.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέστησαν τὸ νόμον σου, καὶ ἐξέκλιναν σου μὴ ἀκῶσαι τὴν φωνὴν σου· καὶ ἐπηλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα, καὶ ὁ ὄρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωυσέως δέλεα σου Θεοῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.

12 Καὶ ἔστησε τὰς λόγους αὐτοῦ εἰς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰς κρατὰς ἡμῶν, οἱ ἔκρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντός τοῦ ἔρανος, κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἰερουσαλὴμ,

13 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ· πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἐκ ἐδεδήθημεν σου προσώπῃ Κυρίου σου

Θεοῦ ἡμῶν, ἀποστέλλει ἀπὸ τοῦ ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ σου συνιέναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σου.

14 Καὶ ἐρηγόρησε Κύριος, καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν σου ποίησιν αὐτῶν ἣν ἐποίησες, καὶ ἐκ εἰσηκόμεθα σου φωτὸς αὐτῶν.

15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

16 Κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεημοσύνη σου, ἀποσγραφῆτω δὴ ὁ θυμός σου, καὶ ἡ ὀργὴ σου ἀπὸ τοῦ πόνου σου Ἰερουσαλὴμ ὄρους ἁγίου σου, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τὸ κατέρων ἡμῶν, Ἰερουσαλὴμ, καὶ ὁ λαός σου εἰς ὀνειδισμόν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν.

17 Καὶ νῦν εἰσάκουσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τὴν προσευχὴν τὴν δέλεα σου καὶ τὴν δεήσιν αὐτῶν, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸ ἁγίασμα σου τὸ ἔρημον, ἐνέκινε σε Κύριε.

18 Κλῖνον ὁ Θεὸς με τὸ εἰς σε, καὶ ἀκούσον· ἀνοίξον τὰς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμόν ἡμῶν, καὶ τὸ πόνου σου ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομα

σε ἐπ' αὐτῆς· ὅτι ἡκ ἐπὶ ταῖς
δικαιοσύναις ἡμῶν ῥιπίῃμεν ἢ
οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου,
ἀλλ' ἐπὶ τὰς οἰκτιρμὰς σε τὰς
πολλὰς Κύριε.

19 Εἰσάκουσον Κύριε, ἰλα-
σθῆτι Κύριε, πρόσχες Κύριε·
μὴ χρεώσῃς ἑνέκιν σε ὁ Θεός
μα, ὅτι τὸ ὄνομά σε ἐπικέ-
κληται ἐπὶ τὸ πᾶν σε, καὶ ἐπὶ
τὸ λαόν σε.

20 Καὶ ἔτι ἡμεῖς λαλῶντες,
καὶ προσευχομένους, καὶ ἐξαγορεύ-
οντες τὰς ἁμαρτίας μας, καὶ
τὰς ἁμαρτίας ἡ λαὸς μας Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ῥιπίῃντες ἢ ἑλεόν με
ἐναντίον τῆ Κυρίᾳ ἡ Θεῶ με
περὶ ἡ ὅρας ἡ ἀγίῃ,

21 Καὶ ἔτι ἡμεῖς λαλῶντες ἐν
τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Γα-
βριήλ, ὃν ἶδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν
τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ ἡψάθῃ
με, ὥστε ὄραν θυσίας ἐσπερι-
νῆς.

22 Καὶ συνέτισέ με, καὶ ἐλά-
λησε μετ' ἡμεῖς, καὶ εἶπε, Δα-
νιήλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβᾶσαι
σε σύνοσιν.

23 Ἐν ἀρχῇ ἡ δέησίς σε,
ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον
ἢ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι ἀνὴρ
ἐπιθυμιῶν εἶ σὺ, καὶ ἐννοήθητι
ἐν τῷ ῥήματι, καὶ σῦνες ἐν τῇ
ὁπασίᾳ.

24 Ἐβδομήκοντα ἑβδομάδες
συνετημέθησαν ἐπὶ τὸ λαόν σε,

καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ἡ ἀγίαν, τῇ
συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν, καὶ
τῇ σφραγίσαι ἁμαρτίας, καὶ
ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας, καὶ τῇ
ἐξιλᾶσθαι ἀδικίας, καὶ ἡ
ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον,
καὶ ἡ σφραγίσαι ὅρασι καὶ προ-
φήτην, καὶ ἡ χρίσαι ἁγίον
αἰγίων.

25 Καὶ γνώση καὶ συνήσεις
ἀπὸ ἐξόδου λόγου ἡ ἀποκριθῆ-
ναι, καὶ ἡ οἰκοδομηθῆναι Ἰερου-
σαλήμ, ὥς Χριστὸς ἡ γουμένη
ἑβδομάδες ἐπὶ, καὶ ἑβδομάδες
ἐξηκονταδύο· καὶ ἡ πιστεῖν, καὶ
οἰκοδομηθῆσονται πλατεῖα, καὶ
τείχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ
καιροί.

26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας
τὰς ἐξηκονταδύο, ἐξελεσθῆ-
σεται χρίσμα, καὶ κρίμα ἐν
ἡσιν ἐν αὐτῷ· καὶ ἡ πᾶν, καὶ
τὸ ἁγίον διαφθερεῖ σὺν τῷ
ἡγεμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἡκο-
πήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ
ὥς τέλος πολέμου συνετημη-
μένους τάξει, ἀφανισθεῖς.

27 Καὶ δυναμώσει διαθήκη
πολλοῖς ἑβδομάς μία· καὶ ἐν
τῷ ἡμίσει ἡ ἑβδομάδος ἀρθῆ-
σεται με θυσία καὶ σπονδή, καὶ
ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα ἡ ἱε-
ρώσεων, καὶ ὥς ἡ συντελεία
καιρῷ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ
ἡ ἐρήμωσιν.

Κεφ. ι'. 10.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ Κύριε βασι-
λέως Περσῶν λόγος ἀπι-
καλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ
ὄνομα ἐπικλήθη Βαλτάσαρ· καὶ
ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δυνάμεις
μεγάλη καὶ συνέσεις ἐδόθη αὐτῷ
ἐν τῇ ὀπασίᾳ.

2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
ἐγὼ Δανιήλ ἤμην πενθῶν τρεῖς
ἑβδομάδας ἡμερῶν,

3 Ἄρτον ἐπιθυμιῶν ἐκ ἔφα-
γον, καὶ κρέας καὶ οἶνος ἐκ εἰσ-
ῆλθεν εἰς τὸ σῶμα μου, καὶ
ἀλκυμμα ἐκ ἡλικιάμου, ἕως
πληρώσεως τριῶν ἑβδομαδῶν
ἡμερῶν.

4 Ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ
ἔμπροσθεν ἔπαυσε, καὶ ἐγὼ ἤμην
ἐχόμενα ἔσθια καὶ ἔμεγά-
λα, αὐτὸς ἐστὶ Τύρις Ἐδδκελ.

5 Καὶ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὼς αὐτὸν εἰς ἐν-
δεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὄσφους
αὐτῷ περιεζασμένη ἐν χρυσίῳ
Ὡφάξ,

6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτῷ ὡσεὶ
Θαρεῖς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτῷ
ὡς ἡ ὄρασις ἀγραπῆς, καὶ οἱ
ὀφθαλμοὶ αὐτῷ ὡσεὶ λαμπρά-
δες πυρός, καὶ οἱ βραχίονες αὐ-
τῷ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὄρασις
χαλκῷ εἰςβουτος, καὶ ἡ φωνὴ ἥ
λόγων αὐτῷ ὡς φωνὴ ὄχλου.

7 Καὶ ἶδον ἐγὼ Δανιήλ μό-
νος ἔσθια καὶ ἔμεγάλα, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ

μετ' ἐμοῦ ἐκ ἶδον τὴν ὀπασίαν·
ἀλλ' ἡ ἔκστασις μεγάλη ἐπέτε-
σεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν
φόβῳ.

8 Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μό-
νος, καὶ ἶδον ἔσθια καὶ ἔμε-
γάλα ταύτην, καὶ ἐχ' ὑπελείφθη
ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ ἡ δόξα μου
μετεγράφη εἰς διαφθοράν· καὶ
ἐκ ἐκράτησα ἰσχύος.

9 Καὶ ἤκουσα ἥ φωνὴ ἥ λό-
γων αὐτῷ· καὶ ἐν τῷ ἀκούσαι με
αὐτῷ, ἤμην κατανωγμένη, καὶ
τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν
γῆν.

10 Καὶ ἰδὼς χεῖρ ἀπλομένη
μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γό-
νατά μου.

11 Καὶ εἶπε πρὸς με, Δα-
νιήλ αὐτὸν ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν
τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς
σέ, καὶ γῆθι ἐπὶ τῇ εὐθείᾳ σου,
ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ
ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς με
τὸν λόγον τῆτον, ἀνέστη ἐν-
τρομῶ.

12 Καὶ εἶπε πρὸς με, Μὴ
φοβῶ Δανιήλ, ὅτι ἀπὸ τῶ πρώ-
της ἡμέρας ἥς ἔδοκας ἔκαρδιαν
σε ἔσυνεῖναι, καὶ κακωθῆναι
ἐναντίον Κυρίου ἔσθια σε, ἥκου-
σθῃσαν οἱ λόγοι σε, καὶ ἐγὼ
ἤλθον ἐν τοῖς λόγοις σε.

13 Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας
Περσῶν εἰσήκει ἐξεναντίας μου
ἐκποσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδὼς

Μιχαήλ εἰς τὸ ἀρχόντων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ ἀρχοντος βασιλείας Περσῶν,

14 Καὶ ἦλθον συντίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται τῷ λαῷ σε ἐπ' ἰσχυάτων τῶν ἡμερῶν, ὅτι ἐτι ἡ ὄρασις εἰς ἡμέρας.

15 Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμῆ κατὰ τὰς λόγους τάξεις, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τῇ γῇ, καὶ κατενύγην.

16 Καὶ ἰδὼς ὡς ὁμοίως υἱὸς ἀνθρώπου ᾤψατο τὴν χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸ ἐξῶτα ἐναντίον μου, Κύριε, ἐν τῇ ὀπίσθίᾳ σε ἐγράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ ἔκ ἐσχον ἰσχύν.

17 Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σε κύριε λαλῆσαι μετὰ τοῦ κυρίου μου τέτυκ; καὶ ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ γήσεται ἐν ἐμοί ἰσχύς, καὶ πνεῦμα ἔχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί.

18 Καὶ προσέειπε, καὶ ᾤψατό μου ὡς ὄρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με.

19 Καὶ εἶπέ μοι, Μὴ φοβῇς ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζε καὶ ἰσχύει· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμῆ, ἰσχυσα, καὶ εἶπα, Παλείτω ὁ κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με.

20 Καὶ εἶπεν, Εἰ οἶδας, ἵνα τί ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπι-

γρέψω τὸν πολεμῆσαι μετὰ τῶν ἀρχόντων Περσῶν· καὶ ἐγὼ εἰσπορευόμεν, καὶ ὁ ἀρχὼν τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο.

21 Ἀλλ' ἡ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ ἔκ ἐστιν εἰς ἀντεχόμενος μετ' ἐμῆ περὶ τῶν, ἀλλ' ἡ Μιχαήλ ὁ ἀρχὼν ὑμῶν.

Κεφ. ΙΑ'. ΙΙ.

ΚΑΙ ἐγὼ ἐν ἑτὶ πρώτῳ Κύριε ἔστην εἰς κράτος καὶ ἰσχύν.

2 Καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι· ἰδὼς ἐτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τῇ Περσίᾳ, καὶ ὁ τέταρτος πλετήσεται πλεῖστον μέγαν παρὰ πάντας· καὶ μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν τὸ πλοῦτος αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων.

3 Καὶ ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατός, καὶ κυριεύσει κυρείας πολλῆς, καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ.

4 Καὶ ὡς ἂν γῇ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, συντριβήσεται, καὶ διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους τοῦ ἔρανος, καὶ ἔκ ἐστιν εἰς τὰ ἰσχυρά αὐτοῦ, ὅδε κατὰ τὴν κυρίαν αὐτοῦ, ἣν ἐκυρίευσεν, ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ ἑτέροις ἐκτὸς τῶν.

5 Καὶ ἐνίσχύσει ὁ βασιλεὺς τοῦ Νότι· καὶ εἰς τὸ ἀρχόντων

αὐτῶν ἐνισχύσει ἐπ' αὐτὸν, καὶ κυριεύσει κυρείαν πολλήν.

6 Καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτῆ συμμιγήσονται, καὶ θυγάτηρ βασιλέως ἑ Νότῃ εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τῆ Βορρά, τῆ ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτῆ, καὶ οὐ κρατήσῃ ἰσχύος βραχίονος, καὶ οὐ γήσεται τὸ σπέρμα αὐτῆ, καὶ παραδοθήσεται αὕτη, καὶ οἱ φέροντες αὐτήν, καὶ ἡ νεάνις, καὶ ὁ κατισχύων αὐτὴν ἐν τοῖς καιροῖς.

7 Ἀναστήσεται ἐκ ἑ αὐτῆς ἡ ῥίζη αὐτῆς, ἡ ἐτοιμασίας αὐτῆς, καὶ ἡξεί πρὸς ἑ δύναμιν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα ἑ βασιλέως ἑ Βορρά, καὶ ποιήσει ἐν αὐτοῖς, καὶ κατισχύσει.

8 Καὶ γε τὰς θεὰς αὐτῶν μετὰ ἑ χωνευτῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀργυρίῃ καὶ χρυσίῃ, μετὰ αἰχμαλωσίας οἴσει εἰς Αἴγυπτον, καὶ αὐτὸς γήσεται ὑπὲρ βασιλεία ἑ Βορρά.

9 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν ἑ βασιλέως ἑ Νότῃ, καὶ ἀνασφύσει εἰς ἑ γῆν αὐτῆ.

10 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῆ συναΐξουσιν ὄχλον ἀναμίειον πολλῶν καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων, καὶ παρελεύσεται, καὶ καθίεται, καὶ συμπροσπλάκησεται ἕως ἑ ἰσχύος αὐτῆ.

11 Καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς ἑ Νότῃ, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ πολεμήσῃ μετὰ ἑ βασιλέως ἑ Βορρά, καὶ γήσῃ ὄχλον πολλόν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτῆ,

12 Καὶ λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτῆς, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ κατισχύσει.

13 Καὶ ἐπισφύσει ὁ βασιλεὺς ἑ Βορρά, καὶ ἄξει ὄχλον πολλόν ὑπὲρ ἑ πρότερον καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται εἰσόδια ἐν δυνάμει μεγάλη, καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.

14 Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ βασιλεία ἑ Νότῃ, καὶ οἱ υἱοὶ ἑ λοιμῶν ἑ λαῶν σε ἐπαρθήσονται, ἑ γῆσαι ὄρασιν, καὶ ἀσθενήσουσι.

15 Καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς ἑ Βορρά, καὶ ἐκχεῖ πρόσχωμα, καὶ συλλήψεται πόλεις ὀχυράς, καὶ οἱ βραχίονες τῆ βασιλέως ἑ Νότῃ γήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτῆ, καὶ ἐκ ἑξαι ἰσχύος ἑ γῆναι.

16 Καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτῆς, καὶ ἐκ ἑξιν ἐγὼς κατὰ πρόσωπον αὐτῆ καὶ γήσεται ἐν τῇ γῇ ἑ σάβει, καὶ τελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ.

17 Καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτῆ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχυρί παύσης τῆ βασιλείας αὐτῆς, καὶ εὐθεῖα πάντα μετ' αὐτῆ ποιήσει· καὶ θυγατέρα τῆ γυναικῶν δώσει αὐτῷ διαφθεῖραι αὐτήν, καὶ οὐ μὴ παραμείνῃ, καὶ ἐκ αὐτῆ ἔσται.

18 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτῆ εἰς τὰς νῆσους, καὶ συλλήψεται πολλὰς, καὶ καταπαύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς αὐτῆ ἐπιστρέψει αὐτῷ.

19 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτῆ εἰς τὴν ἰσχύον τῆ γῆς αὐτῆς, καὶ ἀσθινήσει, καὶ πεσεῖται, καὶ ἐκ εὐρεθήσεται.

20 Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τῆ ρίζης αὐτῆ φυτὸν τῆ βασιλείας ἐπὶ τῇ ἐτοιμασίᾳ αὐτῆ παραβιάζων, πρᾶσσων δόξαν βασιλείας· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔτι συντριβήσεται, καὶ ἐκ ἐν προσώποις, καὶ ἐν πολέμῳ.

21 Στήσεται ἐπὶ τῇ ἐτοιμασίᾳ αὐτῆ, ἐξουθενώθη, καὶ ἐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας· καὶ ἦξεν ἐν εὐθνήᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν ὅλῃ σδήμασι,

22 Καὶ βραχίονες τῆ κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, καὶ συντριβήσονται, καὶ ἡγόμενος δια-

θήκης.

23 Καὶ ἀπὸ τῆ συναναμίξεως πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον, καὶ ἀναθήσεται, καὶ ὑπερισχύσει αὐτὲς ἐν ὅλῃ τῇ ἔθνει.

24 Καὶ ἐν εὐθνήᾳ, καὶ ἐν πίοσι χώραις ἦξεν, καὶ ποιήσει ἃ ἐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῆ καὶ πατέρες τῶν πατέρων αὐτῆ· προνομήν καὶ σπύλα καὶ ὑπαρξίν αὐτοῖς διασκορπιεῖ, καὶ ἐπ' Αἴγυπτον λογιεῖται λογισμὰς καὶ ἕως καιρῶ.

25 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχύς αὐτῆς, καὶ ἡ καρδιά αὐτῆ ἐπὶ βασιλείᾳ τῆ Νότῃ ἐν δυνάμει μεγάλῃ· καὶ ὁ βασιλεὺς τῆ Νότῃ συνάψει πόλεμον ἐν δυνάμει μεγάλῃ καὶ ἰσχυρᾷ σφόδρα, καὶ οὐ γήσονται, ὅτι λογιῶνται ἐπ' αὐτὸν λογισμὰς,

26 Καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτῆς, καὶ συντρίψουσιν αὐτὸν, καὶ δυνάμεις κατακλύσει, καὶ πεσῶνται τραυματαῖα πολλοί.

27 Καὶ ἀμφοτέροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ τραπεζῇ μιᾷ ψευδῇ λαλήσασσι, καὶ οὐ κατευθυνοῦν, ὅτι ἔτι πῆρας εἰς καιρὸν.

28 Καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῆ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, καὶ ἡ καρδιά αὐτῆ ἐπὶ διαθήκην αἰγίαν, καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτῆς.

29 Εἰς τὸ καιρὸν ἐπιστρέψει, καὶ ἦξει ἐν τῷ Νότῳ, καὶ ἔκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἰσχάτη.

30 Καὶ εἰσελεύσονται ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, καὶ ταπεινωθήσεται, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν· καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ συνήσει ἐπὶ τὰς καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν.

31 Καὶ σπέρματα ἐξ αὐτῶ ἀναστήσονται, καὶ βεβηλώσῃ τὸ ἁγίασμα τῇ δυναθείας, καὶ μεταστήσῃ τὸν ἐνδελεχισμόν, καὶ δάσῃ βδελυγμὰ ἡφανισμένων,

32 Καὶ οἱ ἀνομῆντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι· καὶ λαὸς γινώσκοντες Θεὸν αὐτῷ κατισχύουσιν, καὶ ποιήσῃ,

33 Καὶ οἱ συνετοὶ τῷ λαῷ συνήσῃσιν εἰς πολλὰ, καὶ ἀσθενήσῃσιν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν φλογί, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν.

34 Καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτῶν, βοηθήσονται βοηθίαν μικράν, καὶ προσεθήσονται πρὸς αὐτῶν πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι.

35 Καὶ ἀπὸ τῶν συνάντων ἀσθενήσῃσιν, ὅτι πυρῶσαι αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐκλέξασθαι, καὶ ὅτι ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιρῶν πέρας, ὅτι ἔτι εἰς καιρὸν.

36 Καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ· καὶ ὁ βασιλεὺς

ὕψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ἐπὶ πάντα θεόν, καὶ λάσῃ ὑπέρογκα, καὶ κατευθυεῖ μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ὀργή, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται.

37 Καὶ ἐπὶ πάντας θεοὺς τῶ πατέρων αὐτῶ οὐ συνήσει, καὶ ἐπιθυμία γυναικῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν θεόν οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται.

38 Καὶ Θεὸν μαωζεῖμ ἐπὶ τόπῳ αὐτῷ δοξάσει, καὶ θεὸν ὃν ἔκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτῶ, δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ ἐν ἐπιθυμίᾳ.

39 Καὶ ποιήσει τοῖς ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεῶν ἁλλοτρίων, καὶ πληθυεῖ δόξαν, καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλὰς, καὶ γῆν διελίῃ ἐν δόροις.

40 Καὶ ἐν καιρῷ πέρασι συγκερατισθήσεται μετὰ τῷ βασιλέως τῷ Νότῳ· καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τῶ Βορρᾶ ἐν ἄρμασι καὶ ἐν ἵππευσι καὶ ἐν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσελεύσονται εἰς τὴν γῆν, καὶ συντρίψει, καὶ παρελεύσεται,

41 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν τῷ σαβαῖμ, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσῃσιν· καὶ ἄνθρωποι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτῶ, Ἐδῶμ, καὶ Μωᾶβ, καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμων.

42 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα ἐπὶ

τῇ γῆν, καὶ γῆ Αἰγύπτου ἐκ ἔσται
εἰς σωτηρίαν.

43 Καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀπο-
κρύφοις ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ ἀργύρεος,
καὶ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰ-
γύπτου, καὶ Λιβύων, καὶ Αἰθιο-
πων, ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐ-
τῶν.

44 Καὶ ἀκοαὶ καὶ σκεδαὶ τα-
ράξουσιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν καὶ
ἀπὸ βορρᾶ· καὶ ἦξει ἐν θυμῷ
πολλῷ, τοῦ ἀφανίσαι πολ-
λούς.

45 Καὶ πῆξει τῇ σκηνῇ αὐ-
τῆς ἐφ' αὐτῶν, ἀναμίξουσιν τῇ θα-
λασσῶν εἰς ὅρος σαβαῖν ἁγίων,
ἦξει ἕως μέρες αὐτῆς, καὶ ἐκ ἔσται
ὁ ρυόμενος αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀ-
ναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρ-
χων ὁ μέγας, ὁ ἐστηκὼς ἐπὶ τὰς
υἱὰς τοῦ λαοῦ σου· καὶ ἔσται καιρὸς
θλίψεως, θλίψις οἷα οὐ γέ-
γονεν ἀπ' οὗ γεγένηται ἔθνος
ἐν τῇ γῇ, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου·
ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται
ὁ λαός σου πᾶς ὁ γεγραμμένος
ἐν τῇ βίβλῳ.

2 Καὶ πολλοὶ τῇ καθευδόντων
ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται,
ἅτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ ἅτοι
εἰς ὀνειδισμόν καὶ εἰς αἰσχύνην
αἰώνιον.

3 Καὶ οἱ συνιέντες λάμψου-
σιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ σερπίν-
τος,

καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν
πολλῶν ὡς οἱ ἄστρες εἰς τὰς
αἰῶνας, καὶ ἔτι.

4 Καὶ σὺ Δανιὴλ ἐμφραξον
τὰς λόγους, καὶ σφράγισον τὸ
βιβλίον ἕως καιροῦ συντελείας,
ἕως διδασθῶσι πολλοὶ καὶ πλη-
θυνθῇ ἡ γνώσις.

5 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ
ἴδον δύο ἑτέροις εἰσῆλθουσιν, εἰς
ἐντεῦθεν τοῦ χειλέος τοῦ ποταμοῦ,
καὶ εἰς ἐντεῦθεν τοῦ χειλέος τοῦ πο-
ταμοῦ.

6 Καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ
ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδίν, ὅς ἦν
ἐπάνω τῆς ὕδατος τοῦ ποταμοῦ,
Ἔως πότε τὸ πέρας ὧν εἰρηκας
τῇ θαυμασίῳ;

7 Καὶ ἤκουσα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἐν-
δεδυμένου τὰ βαδδίν, ὅς ἦν ἐπά-
νω τοῦ ὕδατος τοῦ ποταμοῦ· καὶ
ὑψωσε τὴν δεξιὰν αὐτοῦ καὶ τὴν ἀρι-
στεράν αὐτοῦ εἰς τὸν ἕρανόν, καὶ
ᾤμωσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὴν αἰ-
ῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν καιρῶν καὶ
ἡμῖς καιροῦ, ἐν τῷ συντελε-
σθῆναι διασκορπισμὸν γνώσου-
νται πάντα ταῦτα.

8 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα, καὶ οὐ
συνῆκα· καὶ εἶπα, Κύριε, τί τὰ
ἔσχατα τῶν τῶν;

9 Καὶ εἶπε, Δεῦρο Δανιὴλ,
ὅτι ἐμπεφραγμένοι καὶ ἐσφρα-
γισμένοι οἱ λόγοι ἕως καιροῦ
πέρατος.

10 Ἐκλεγῶσι, καὶ ἐκλευκαν-

θῶσι, καὶ πυρωθῶσι, καὶ ἀγιασθῶσι πολλοί· καὶ ἀνομήσωσιν ἄνομοι, καὶ οὐ συνήσονται πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νεήμονες συνήσονται.

11 Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλαΐξεως ἔσται ἐνδελεχισμὸς, καὶ δοθήσεται τὸ βδέλυγμα ἐρημώσεως, ἡμέραι χίλιαι διακόσiai

ἐννεήκοντα.

12 Μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τρι-
ακοσίας τριακονταπέντε.

13 Καὶ σὺ δεῦρο, καὶ ἀναπαύσῃ· ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὄραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀναστήσῃ εἰς τὸ κληρόν σε εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

Ω Σ Η Ε. Α΄.

Κεφ. α΄. ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηὲν τὸν υἱὸν Βερεὶ, ἐν ἡμέραις Ὀζιζ, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίᾳ βασιλέων Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἰεροβοάμ υἱὸς Ἰואς βασιλέως Ἰσραὴλ.

2 Ἀρχὴ λόγου Κυρίου ἐν Ὡσηὲ καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ὡσηὲν, Βάδιζε, λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας, καὶ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύσας ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὀπισθεν τοῦ Κυρίου.

3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴν Γόμερ, θυγατέρα Δεβηλαΐμ· καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐ-

τὸν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰεζραὲλ, διότι ἔτι μικρὸν, καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα τὸ Ἰεζραὲλ ἐπὶ τῷ οἴκῳ Ἰούδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραὴλ.

5 Καὶ ἔσται, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συντρίψω τὸ τόξον τοῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι τῷ Ἰεζραὲλ.

6 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, Οὐκ ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἡ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς.

7 Τὰς δὲ υἱὰς Ἰούδα ἐλεήσω, καὶ σώσω αὐτὰς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτὰς ἐν

τόξω, εἰς ἐν ῥομφαίᾳ, εἰς ἐν πολέμῳ, εἰς ἐν ἵπποις, εἰς ἐν ἵππευσιν.

8 Καὶ αἰπεγαλάκτισε τὴν Οὐκ ἡλεημένην· καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτιεν υἱόν.

9 Καὶ εἶπε, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, Οὐ λαός με, διότι ὑμεῖς οὐ λαός με, καὶ ἐγὼ οὐ εἰμι ὑμῶν.

10 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἣ ἐκ ἐκμετρηθήσεται, εἰς ἐξαριθμηθήσεται· καὶ ἔσται, ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς, Οὐ λαός με ὑμεῖς, κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος.

11 Καὶ συναχθήσονται υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπισταυτὸν, καὶ θήσονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναθήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα τῆς Ἰερουσαλὴμ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΙΠΑΤΕ τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν, Λαός με, καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν, Ἡλεημένη.

2 Κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὕτη οὐ γυνὴ με, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς· καὶ ἔκτισεν τὴν παρθένα αὐτῆς ἐκ προσώπου με, καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μήτρας ματρὸς αὐτῆς,

3 Ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν

γυμνὴν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς· καὶ θύσω αὐτὴν ἔρημον, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἀειπρὸν, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει.

4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεύσω, ὅτι τέκνα πορνείας εἰσιν.

5 Ὅτι ἐξαπέρευσε ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατήσχυεν ἡ τεκῆσα αὐτά· ὅτι εἶπε, Πορεύσομαι ὀπίσω τῶν ἐρασῶν με, τῶν διδόντων μοι τὰς ἄρτας με, καὶ τὸ ὕδωρ με, καὶ τὰ ἱμάτιά με, καὶ τὰ ὀφθονία με, τὸ ἔλαιόν με, καὶ πάντα ὅσα μοι καθήκει.

6 Διὰ τῆτο ἰδὼν ἐγὼ φράσσω τῷ ἴδῳ αὐτῆς ἐν σκόλῳ, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδοὺς, καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρη.

7 Καὶ καταδιώξεται τὰς ἐρασάς αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτές· καὶ ζητήσει αὐτάς, καὶ οὐ μὴ εὕρη αὐτάς· καὶ ἐρεῖ, Παρεύσομαι, καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα με τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν.

8 Καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸ σῖτον, καὶ τὸ οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνε αὐτῇ· αὕτη δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησε τῇ Βαβυλῶνι.

9 Διὰ τῆτο ἐπιστρέψω, καὶ κομιεῖμαι τὸ σῖτόν με καθ' ὅραν αὐτῆς, καὶ τὸν οἶνον με ἐν

καιρῷ αὐτῇ· καὶ ἀφελῶμαι τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀδονιά μου, ἵνα μὴ καλύψῃ τὴν ἀσχηροσύνην αὐτῆς.

10 Καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἑρασῶν αὐτῆς, καὶ ἕξεις οὐ μὴ ἐξέλπῃ αὐτὴν ἐκ χειρὸς μου.

11 Καὶ ἀπογρίψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἑορτὰς αὐτῆς, καὶ τὰς νεμνήσιας αὐτῆς, καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς.

12 Καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς, καὶ τὰς συκάς αὐτῆς, ὅσα εἶπε, Μισθώματά μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἑρασταί μου· καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία ἢ ἀγρῶν, καὶ τὰ πετεινὰ ἢ ἔρην, καὶ τὰ ἑρπετὰ ἢ γῆς.

13 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῆ βασιλείου, ἐν αἷς ἐπέθνηεν αὐτοῖς· καὶ περιετίθει τὰ ἐνώτια αὐτῆς, καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς, καὶ ἰπορεύετο ὀπίσω τῶν ἑρασῶν αὐτῆς, ἐμὲ δὲ ἐπελάθετο, λέγει Κύριος.

14 Διὰ τῆτο ἰδὲ ἐγὼ πλάω αὐτὴν, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς ἔρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῆς,

15 Καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν, καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχὼρ διανοῇαι σύνεσιν

αὐτῆς· καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

16 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καλέσει με ὁ ἀπὸρ μου, καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βασιλεῖμ.

17 Καὶ ἔξαρχῶ τὰ ὀνόματα τῆ βασιλείου ἐκ σώματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐκείνη τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

18 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετὰ τῶν θηρίων ἢ ἀγρῶν, καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν ἢ ἔρην, καὶ τῶν ἑρπετῶν ἢ γῆς· καὶ τόξον, καὶ ῥομφαίαν, καὶ πύλεμον συντρέψω ἀπὸ τῆ γῆς, καὶ κατακτενῶ ἐν ἐλπίδι.

19 Καὶ μνηεύσομαί σε ἐμαυτῷ εἰς τὸ αἶψον, καὶ μνηεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν κρίματι, καὶ ἐν ἐλέει, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς,

20 Καὶ μνηεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν πίσει, καὶ ἐκιδνώσῃ τῇ Κύριον.

21 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἱπαικίσομαι τῷ ἔρην, καὶ αὐτὸς ἱπαικίσεται τῇ γῇ,

22 Καὶ ἡ γῆ ἱπαικίσεται τῷ σίτον, καὶ τῷ οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ αὐτὰ ἱπαικίσεται τῷ Ἰσραὴλ.

23 Καὶ σπερῶ αὐτὴν ἐμαυ-
τῷ ἐπὶ τῇ γῆς, καὶ ἀγαπήσω τὴν
ἐκ ἀγαπημένης, καὶ ἐρῶ τῷ οὐ
λαῷ μου, Ἀαὸς μου εἰ σύ· καὶ
αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ Θεὸς μου
εἰ σύ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς με,
Ἔτι πορεύσῃτι, καὶ ἀγά-
πησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πο-
νηρὰ, καὶ μοιχαλὴν, καθὼς
ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τὰς υἱὰς Ἰσ-
ραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐπιβλέψουσιν ἐπὶ
θεῖς ἀλλοθρίας, καὶ φιλεῖσι πέμ-
ματα μετὰ σαφίδος.

2 Καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ
πεντεκαίδεκα ἀργυρεῖς, καὶ γο-
μὸν κριθῶν καὶ νέβελ οἶνου.

3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν, Ἡ-
μέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐ-
μοί, καὶ οὐ μὴ πορευῇς, ἕδὲ
μὴ γένῃ ἀνδρὶ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ
σοί.

4 Διότι ἡμέρας πολλὰς καθ-
ήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἐκ
ὄντος βασιλείως, ἕδὲ ὄντος ἄρ-
χοντος, ἕδὲ ἄσης θυσίας, ἕδὲ
ὄντος θυσιαστηρίου, ἕδὲ ἱερα-
τείας, ἕδὲ δήλων.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπισρέ-
ψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ ἐπι-
ζητήσῃσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐ-
τῶν, καὶ Δαυὶδ τὸ βασιλεῖα αὐ-
τῶν, καὶ ἐκστήσονται ἐπὶ τῷ Κυ-
ρίῳ, καὶ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτῶν
ἐπ' ἰσχύων τῇ ἡμέρῳ.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου
υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι κρίσις
τῷ Κυρίῳ πρὸς τὰς κατοικημένας
τῇ γῆν, διότι ἐκ ἔστιν ἀλήθεια,
ἕδὲ ἔλεος, ἕδὲ ἐπίγνωσις Θεῶν
ἐπὶ τῇ γῆς.

2 Ἀρὰ, καὶ ψεῦδος, καὶ φόνος,
καὶ κλοπή, καὶ μοιχεία κέχυνται
ἐπὶ τῇ γῆς, καὶ αἵματα ἐφ' αἵ-
μασι μίσγυνται.

3 Διὰ τῆτο πειθήσεται ἡ γῆ,
καὶ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσι
τοῖς κατοικῆσιν αὐτὴν, σὺν τοῖς
θηρίοις ὧς ἄγρῳ, καὶ σὺν τοῖς
ἐρπετοῖς τῆς γῆς, καὶ σὺν ταῖς
πέλινοῖς ὧς ἄραν, καὶ οἱ ἰχθύες
τῆ θαλάσσης ἐκλείψουσιν,

4 Ὅπως μηδεὶς μὴτε δικά-
ζεται, μὴτε ἐλέγχῃ μηδεὶς· ὁ
δὲ λαὸς μου ὡς ἀντιλεγόμενος
ἱερεὺς.

5 Καὶ ἀσθενήσῃ ἡμέρας, καὶ
ἀσθενήσῃ ὁ προφήτης μετὰ
σῶ· νυκτὶ ὁμοίωσα τῇ μητέρα
σε.

6 Ὁμοιώθη ὁ λαὸς μου, ὡς
ἐκ ἔχων γινῶσιν· ὅτι σὺ ἐπί-
γνωσιν ἀπώσω, καὶ γὰρ ἀπώσο-
μαί σε, ὅ μὴ ἱερατεύειν μοι·
καὶ ἐπελάθῃ νόμον Θεῶν σε, καὶ
γὰρ ἐπιλήσομαι τέκνων σε.

7 Κατὰ τὸ πληθὺς αὐτῶν,
ὅπως ἡμαρτόν μοι· τὴν δόξαν
αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι.

8 Ἀμαρτίας λαῶν μου φά-

γονται· καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήφονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται καθὼς ὁ λαὸς, ἕως καὶ ὁ ἱερεὺς· καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς, καὶ τὰ διαβόλια αὐτῆς ἀλησποθήσω αὐτῇ.

10 Καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν· ἐπὶ ὀρέουσιν, καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσι· διότι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι.

11 Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἰδεῖσθαι καρδία

12 Λαβὴ μὲν· ἐν συμβόλοις ἐπὶ πρῶτων, καὶ ἐν βιβλίοις αὐτῆς ἀπηγγέλλον αὐτῇ· πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν, καὶ ἐξ-επόρνευσαν ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

13 Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐθυσίαζον, καὶ ἐπὶ τὰς βρυγὰς ἔθυσον ὑποκάτω δρυὸς, καὶ λεύκης, καὶ δένδρε· συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη· διὰ τῆτο ἐκπορνέυσκιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσονται.

14 Καὶ οὐ μὴ ἐπισκίψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύσωσι, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσιν· ὅτι αὐτοὶ μετὰ τῶν πορνῶν συνιφύροντο, καὶ μετὰ τῶν τεταλισμένων ἔθυσον, καὶ ὁ λαὸς ὁ μὴ

συνῶν συνεπλέκετο μετὰ πόρνης.

15 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνόει, καὶ ἴδῃ μὴ εἰσπορεύεσθαι εἰς Γαλγαλα, καὶ μὴ ἀναβαίνειτε εἰς τὸ οἶκον Ὡν, καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα Κύριον.

16 Διότι ὡς δάμαλις παρ-οισρῶσα παροίσρησεν Ἰσραὴλ· οὐν νυμφῆσαι αὐτὴς Κύριος ὡς ἄμνον ἐν εὐρυχώρῳ.

17 Μίτοχ· εἰδάλαν Ἐφραΐμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα,

18 Ἡρέτισε Χαναναίως· παρ-νεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρουάγματος αὐτῆς.

19 Συσροφὴ πνεύματ· σὺ εἰ ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῆς, καὶ κατασχυρῶνθονται ἐκ τῆ θυσιάσκησιν αὐτῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε οἶκ· Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τῆ βασιλείας ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ τὸ κρίμα, ὅτι πᾶσις ἐγε-νήθητε τῇ Σαοπιά, καὶ ὡς δικ-τυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰτα-θύριον,

2 Ὁ οἱ ἀγρεύοντες τὸ θῆραν κατέπληξαν· ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν,

3 Ἐγὼ ἔγνων τὸ Ἐφραΐμ, καὶ Ἰσραὴλ ἐκ ἀπίστης αὐτῶν ἐμὴ δι-

ὅτι νῦν ἐξεπόρευσεν Ἐφραΐμ,
ἐμیانθη Ἰσραὴλ.

4 Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβέλια
αὐτῶν ἔπιγρέψαι πρὸς τὸν
Θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα παρ-
ενίας ἐν αὐτοῖς ἐστὶ· τὸν δὲ Κύ-
ριον οὐκ ἐπέγνωσαν.

5 Καὶ ταπεινώσεται ἡ ὕ-
βρις ἔνθα Ἰσραὴλ εἰς πρόσσωπον
αὐτῆς καὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἐφραΐμ
ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις
αὐτῶν· καὶ ἀσθενήσει καὶ Ἰσθὰς
μετ' αὐτῶν.

6 Μετὰ προβάτων καὶ μόσ-
χων πορεύσονται ἔκζητῆσαι
τὸν Κύριον, καὶ οὐ μὴ εὑρωσιν
αὐτόν· ὅτι ἐκέκλειεν ἀπ' αὐ-
τῶν,

7 Ὅτι ἔτι Κύριον ἐγκατέλι-
πον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεν-
νήθησαν αὐτοῖς· νῦν κατα-
φάγεται αὐτὰς ἡ ἐρυσίθη, καὶ
τὰς κλήρας αὐτῶν.

8 Σαλπύσατε σάλπιγι· ἐπὶ
τὰς βουνούς, ἠχήσατε ἐπὶ τῶν
ὕψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ
τοῦ ὄντος, ἐξέστη Βένιαμιν,

9 Ἐφραΐμ εἰς ἀφανισμόν ἐ-
γένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου· ἐν
ταῖς φυλααῖς ἔτι Ἰσραὴλ ἔδωκε
πιστά.

10 Ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες
Ἰσθὰς ὡς μετατιθέντες ὄρια,
ἐπ' αὐτὰς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ
ὄρημαί μου.

11 Κατεδυνάστευσεν Ἐφραΐμ

τὸ ἀντίδικον αὐτῆς, κατεπάτησε
τὸ κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορεύ-
εσθαι ὀπίσω τῆς ματαίας.

12 Καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ
Ἐφραΐμ, καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴ-
κῳ Ἰσθὰς.

13 Καὶ εἶδεν Ἐφραΐμ τὴν
νόσον αὐτῆς, καὶ Ἰσθὰς ἔδωκεν
αὐτῆς· καὶ ἐπορεύθη Ἐφραΐμ
πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ ἀπέσταλε
πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰα-
ρείμ· καὶ ἔτος ἐκ πδυνάσθη
ἰάσασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ δια-
πύσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνη.

14 Διότι ἐγὼ εἰμι ὡς πικρὴ
θῆρ τῷ Ἐφραΐμ, καὶ ὡς λέων
τῷ οἴκῳ Ἰσθὰς· καὶ ἐγὼ ἀρπύ-
μαι, καὶ πορεύσομαι, καὶ λήψο-
μαι, καὶ ἔτι εἶμι ὁ ἐξαιρεύ-
μενος.

15 Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω
εἰς τὸ τόπον μου, ἵνα οὐ ἀφανι-
σθῶσι, καὶ ζητήσουσι τὸ πρόσ-
ωπόν μου.

Κεφ. 5'. 6.

ΕΝ θλίψει αὐτῶν ὀρδριῶσι
πρὸς μέ, λέγοντες, Πο-
ρευθῶμεν, καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐ-
τὸς

2 Ἠρώτακε, καὶ ἰασέται ἡμᾶς,
πατάξει, καὶ μοτώσει ἡμᾶς,

3 Ὑγιαίνει ἡμᾶς μετὰ δύο
ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ
ἐξανασησόμεθα, καὶ ζησόμεθα
ἐνώπιον αὐτῆς,

4 Καὶ γνωσόμεθα· διαβώ-
μεν ἔ γινώαι· τὸν Κύριον· ὡς
ὄρθρου ἔτοιμον εὐρήσμεν αὐ-
τόν, καὶ ἥξει ὡς υἱὸς ἡμῶν πρῶ-
τος καὶ ἄσπιτος γῆ.

5 Τί σοι ποιήσω Ἐφραΐμ;
τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ
ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωϊνῇ,
καὶ ὡς δρόσος ὄρθρινῇ πορευο-
μένη.

6 Διὰ τὸτο ἀπετέρισα τὰς
προφῆτας ὑμῶν· ἀπέκλεινα αὐ-
τὰς ἐν ῥήματι στόματός μου· καὶ
τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύ-
σεται.

7 Διότι ἔλεος θέλω ἢ θυ-
σίαν, καὶ ἐπίγνωσιν Θεῷ ἢ ὀλο-
καυτώματα.

8 Αὐταὶ δὲ εἰσιν ὡς ἄνθρω-
πος παραβαίνων διαθήκην· ἐκεῖ
κατεφρόνησέν μου.

9 Γαλαὰδ πόλεις, ἐργαζο-
μένη μάταια, ταράσσουσα ὕ-
δαρ,

10 Καὶ ἡ ἰσχὺς σε ἀνδρὸς
πειρατῆ· ἐκρυψαν ἱερεῖς ὁδόν,
ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν
ἐποίησαν.

11 Ἐν τῷ ὄπῳ ἔ Ἰσραὴλ·
εἶδον φρικώδη ἐκεῖ, πορνείαν ἔ
Ἐφραΐμ· ἐμίανθη Ἰσραὴλ.

12 Καὶ Ἰούδα· ἄρχε τρυ-
γᾶν σεαυτῷ, ἐν τῷ ἐπιγρέφειν
με ἢ αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ
μου.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΝ τῷ ἰάσασθαι με ἢ Ἰσ-
ραὴλ καὶ ἀποκαλυφθήσεται
ἡ ἀδικία Ἐφραΐμ, καὶ ἡ κακί-
α Σαμαρείας, ὅτι ἐργάσαντο
ψευδῆ· καὶ κλέπτης πρὸς αὐτόν
ἐστελεῖται, ἐκδιδοσκῶν λη-
στὴς ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῆς,

2 Ὅπως συνάδουσιν ὡς ἄδον-
τες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· πάσας
τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθη·
νῦν ἐπύκλωσαν αὐτὰς τὰ δια-
βόλια αὐτῶν, ἀπέναντί τῃ προσ-
ώπῳ μου ἐγένοντο.

3 Ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν
εὐφραναν βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς
φαιδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας.

4 Πάντες μοιχεύοντες ὡς
κλίβανος καϊόμενος εἰς πῆψιν
κατακαύματος ἀπὸ τῆ φλογός,
ἀπὸ πυρώσεως γέατος, ὥς τῇ
ζυμωθῆναι αὐτό.

5 Ἡμέραι τῆ βασιλείων ὑ-
μῶν, ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυ-
μῆσθαι ἐξ οἴκου, ἐξέτεινε τὴν
χεῖρα αὐτῆς μετὰ λοιμῶν.

6 Διότι ἀνεκαύθησαν ὡς
κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν
τῷ καταράσσειν αὐτὰς ὅλην τὴν
νύκτα· ὕπνῳ Ἐφραΐμ ἐνεπλή-
σθη, πρῶτὴ ἐνεπλήσθη, ἀνεκαύθη
ὡς πυρὸς φέγγος.

7 Πάντες ἐδαρμάνθησαν ὡς
κλίβανος, καὶ κατέφαγον τὰς
ἡμέρας αὐτῶν· πάντες οἱ βα-
σιλεῖς αὐτῶν ἐπισαν, ἐκ ἧν ἐν

αὐτοῖς ὁ ἐπικαλέμενος πρὸς μέ.

8 Ἐφραῖμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐτῷ συνειμίγνυτο, Ἐφραῖμ ἐγένετο ἐγκρυφίας, οὐ μεταστρεφόμενος.

9 Κατίφαγον ἀλλότρια τὴν ἰσχὺν αὐτῷ, αὐτὸς δὲ ἐκ ἔγνω· καὶ πολίαι ἐξήσθην αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἐκ ἔγνω.

10 Καὶ ταπεινώθησεται ἡ ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτῷ· καὶ ἐκ ἐπείρεψεν πρὸς Κύριον τὸ Θεὸν αὐτῶν, καὶ ἐκ ἐξεζητήσαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τέτοις.

11 Καὶ ἦν Ἐφραῖμ ὡς περιγερά ἄννης, ἐκ ἔχυστα καρδίας· Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.

12 Καθὼς ἂν πορεύωνται, ἐπιβαλὼν ἐπ' αὐτὲς τὸ δίκτυόν μου, καθὼς τὰ πετεινὰ ἔβραν κατὰ ἔω αὐτῆς, παιδεύσω αὐτῆς ἐν τῇ ἀκοῇ τῇ θλίψεως αὐτῶν.

13 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμῆ· δέιλαιοί εἰσιν, ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτῆς, αὐτοὶ δὲ κατελάβλησαν κατ' ἐμῆ ψευδῆ.

14 Καὶ ἐκ ἐβόησαν πρὸς μέ· αἱ παροῖαι αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ὠλοῦζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν· ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμνοντο.

15 Ἐσπείσθησαν ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ κατίσχυσα τὰς βραχίονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμέ ἐλογίσαντο ποσπραί.

16 Ἀπεγράψαν εἰς πόλιν, ἐγένοντο ὡς τόξον ἐνταταμένον· πεσῶνται ἐν βορραῖα οἱ ἄρχοντες αὐτῶν· δι' ἀπαυδυσίαν γλώσσης αὐτῶν· ἔτος ὁ φανλισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Κεφ. η'. 8.

ΕΙΣ κόλπον αὐτῶν, ὡς γῆ, ὡς αἶτος ἐκ οἴκου Κυρίου, ἀνδ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην μου, καὶ κατὰ τὸ νόμον μου ἠσέβησαν.

2 Ἐμέ κεκραύξουσαι, Ὁ Θεὸς ἐγνώκαμέν σε.

3 Ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεγράψατο ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδάκταν.

4 Ἐαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ οὐ δι' ἐμῆ, ἤρξαν, καὶ ἐκ ἐγνώρισαν μοι τὸ ἀργύριον αὐτῶν, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν ἑαυτοῖς εἰδῶλα, ὅπως ἐξολοθρευθῶσιν.

5 Ἀποτριφάι τὸ μύσχον σου Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυμός μου ἐπ' αὐτῆς· ἕως τίνος οὐ μὴ θυνῆναι καθαρισθῆναι.

6 Ἐν τῷ Ἰσραὴλ· καὶ αὐτὸ τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ Θεὸς ἐστὶ· διότι πλανῶν ἦν ὁ μύσχος σου Σαμάρεια.

7 Ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν, καὶ ἡ κάλασροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται.

αὐτά· δράγμα ἐκ ἔχον ἰσχύον
ἔ ποιῆσαι ἄλευρον· ἰὰν δὲ καὶ
ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφά-
γονται αὐτό.

8 Καταπέδη Ἰσραὴλ, νῦν
ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκυῖος
ἀχρεῖον,

9 Ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς
Ἀσσυρίους· ἀνέβαλε κατ' ἐαυ-
τὸν Ἑφραΐμ· δῶρα ἠγάπη-
σαν,

10 Διὰ τοῦτο παραδοθή-
σονται ἐν τοῖς ἔθνεσιν· νῦν εἰς-
δέξομαι αὐτὸς, καὶ κοπάσωσι
μικρὸν ἔ χριον βασιλεία καὶ
ἔρχοντας.

11 Ὅτι ἐπέδυνεν Ἑφραΐμ
θυσιαστήρια, εἰς ἀμαρτίας ἐγί-
νοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγα-
πημένα.

12 Καταγράψω αὐτῷ πλῆ-
θος, καὶ τὰ νόμιμα αὐτῷ εἰς
ἀλλότρια ἰλογίσθησαν, θυσια-
στήρια τὰ ἠγαπημένα.

13 Διότι ἰὰν θύσωσι θυ-
σίαν, καὶ φάγωσι κρέα, Κύριος
οὐ προσδέξεται αὐτά· νῦν μνη-
σθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν,
καὶ ἐκδικήσει τὰς ἀμαρτίας αὐ-
τῶν· αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέ-
σπευσαν, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκά-
θαρτα φάγονται.

14 Καὶ ἐπελάττω Ἰσραὴλ
ἔ ποιήσαντος αὐτὸν, καὶ ῥυκο-
δάμησαν τεμνὴν· καὶ Ἰσδὰς ἐ-
πλήθυσε πόλεως τεταχισμένας·

VOL. III.

καὶ ἔξαποσελῶ πῦρ εἰς τὰς πό-
λεις αὐτῶν, καὶ καταφάγεται τὰ
θεμέλια αὐτῶν.

Κεφ. γ'. 9.

ΜΗ χαῖρε Ἰσραὴλ, μαθὲν
εὐφραίνε καθὼς οἱ λαοὶ,
διότι ἐπέρευσας ἀπὸ τῆ Θεοῦ
σου· ἠγάπησας δόματα ἐπὶ
πάντα ἄλωνα σίτε.

2 Ἄλων καὶ ληνὸς ἐκ ἔγνης
αὐτῶν, καὶ ὁ οἶνος ἰψεύσατο αὐ-
τῶν.

3 Οὐ κατέκησαν ἐν τῇ γῇ
ἔ Κυρίῳ κατέκησεν Ἑφραΐμ
Αἴγυπτον, καὶ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκά-
θαρτα φάγονται.

4 Οὐκ ἔσπευσαν τῷ Κυρίῳ
οἶνον, καὶ ἐχ ἥδυναν αὐτῷ αἱ
θυσίαι αὐτῶν, ὡς ἄρτοι πέν-
θους αὐτοῖς· πάντες οἱ ἐσθί-
οντες αὐτὰ μίανθῆσονται, δι-
ότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυ-
χαῖς αὐτῶν ἐκ ἐισελύσσονται
εἰς τὸ οἶκον Κυρίου.

5 Τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις
πανηγύρεως, καὶ ἐν ἡμέρᾳ ἐορ-
τῆς ἔ Κυρίῳ;

6 Διὰ τῆτο ἰδὲ πορεύονται
ἐκ ταλαιπωρίας Αἴγυπτον, καὶ
ἐκδέχεται αὐτὸς Μίμφις, καὶ
θάψει αὐτὸς Μαχμάς· τὸ
ἀργύριον αὐτῶν ὄλεθρος κλη-
ρονομήσει αὐτό, ἀκανθὰς ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν.

7 Ἦκασιν αἱ ἡμέραι ἔ ἐκδι-
κήσεως, ἦκασιν αἱ ἡμέραι τῆς

D d

ἀνταποδοσίῳ σε, καὶ κακωθή-
σεται Ἰσραὴλ ὡς περὶ ὁ προφή-
της ὁ παριξενικὸς, ἄνθρωπος
ὁ πνευματοφόρος· ὑπὸ τῆς πλῆ-
θους τῶν ἀδικιῶν σε ἐπληθύνθη
μανία σε.

8 Σκοπὸς Ἐφραΐμ μετὰ
Θεῷ· προφήτης παγίς σκολιά
ἐπὶ πάσας τὰς ὁδούς αὐτῆς, μα-
ρίαν ἐν οἴκῳ Θεῷ κατέπηξαν.

9 Ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡ-
μέρας τῆς βενῆ, μνησθήσεται
ἀδικίας αὐτῶν, ἐκδικήσει ἀμαρ-
τίας αὐτῶν.

10 Ὡς γαφυλὴν ἐν ἐρήμῳ
εὔρον τὴν Ἰσραὴλ καὶ ὡς σκοπὸν
ἐν συκῇ πρῶτον πατέρας αὐ-
τῶν εἶδον· αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς
τὴν Βεελφεγὼρ, καὶ ἀπαιλοτριώ-
θησαν εἰς ἀσχυρὴν, καὶ ἐγί-
νοντο οἱ ἐβδελυγμένοι, ὡς οἱ
ἠγαπημένοι.

11 Ἐφραΐμ ὡς ὄρνειον ἐξεπε-
τάθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τό-
κων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων.

12 Διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι
τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτεκνωθή-
σονται ἐξ ἀνδρώπων· διότι καὶ
καὶ αὐτοῖς ἐστὶ· σάρξ, μὴ ἐξ
αὐτῶν.

13 Ἐφραΐμ, ὃν τρόπον εἶδον,
εἰς θῆραν παρέστησαν τὰ τέκνα
αὐτῶν, καὶ Ἐφραΐμ, ὃ ἐξαγα-
γεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα
αὐτῆς.

14 Δὸς αὐτοῖς Κύριε, τί δώ-

σεις αὐτοῖς; μήτραν ἀτεκνω-
σαν, καὶ μαρτὺς ξηρέας.

15 Πᾶσαι αἱ κακαίαι αὐτῶν
ἐν Γαλαζὼν, ὅτι ἐκεῖ ἐμίσησα
αὐτὰς· διὰ τὰς κακίας τῆς ἐπι-
τηδευμάτων αὐτῶν, ἐκ τῆς οἴκῃ
μὴ ἐκβαλῶ αὐτὰς, ἢ μὴ προσ-
θήσω τῇ ἀγαπήσει αὐτούς·
πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀ-
πειθῶντες.

16 Ἐπόνεσεν Ἐφραΐμ· τὰς
ρίζας αὐτῆς ἐξηράθη, καρπὸν
ἔτι μὴ ἐνέγκη· διότι καὶ ἐὰν
γενήσασιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπι-
θυμήματα κοιλίας αὐτῶν.

17 Ἀπόσεται αὐτὰς ὁ Θεός,
ὅτι ἐκ εἰσῆκεσαν αὐτῆς, καὶ ἔ-
σονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθ-
νεσιν.

Κεφ. 11. 10.

ΑΜΠΕΛΟΣ εὐκληματῆ-
σα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς εὐ-
θηνῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ πλῆ-
θος τῆς καρπῶν αὐτῆς, ἐπλή-
θυνε τὰ θυσιαστήρια· κατὰ
τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτῆς, ὥκο-
δόμησε σῆλας.

2 Ἐμίρισαν καρδίας αὐτῶν,
νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτοὺς
κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια
αὐτῶν, ταλαιπωρήσασιν αἱ σῆ-
λαι αὐτῶν.

3 Διότι νῦν ἔρῃσιν, οὐκ ἔτι
βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι ἐκ ἐφοβή-
θημεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ βασι-
λεὺς τί ποιήσῃ ἡμῖν,

4 Λαλῶν ῥήματα προφάσεις
ψευδεῖς· διαθήσεται διαθήκην,
ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωσις, κρίμα
ἐπὶ χέρσον ἀγρῶ.

5 Τῷ μόσχῳ τῆ οἴκου Ὡν
παροικήσασιν οἱ κατοικῆντες
Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένδησε λαὸς
αὐτῆ ἐπ' αὐτόν· καὶ καθὼς
παρεπύκρναν αὐτόν, ἐπιχα-
ρῶνται ἐπὶ τῷ δόξαν αὐτῆ, ὅτι
μετρώσθη ἀπ' αὐτῆ.

6 Καὶ αὐτόν εἰς Ἀσσυρίης
δήσαντες, ἀπηνέγκαν ξένη τῷ
βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν δόματι Ἐ-
φραΐμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθή-
σεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βελῇ αὐ-
τῆ.

7 Ἀπέρριψε Σαμάρεια βα-
σιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ
προσώπῳ ὕδατος·

8 Καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ
Ὡν ἀμαρτήματα τῷ Ἰσραὴλ,
ἀκανθὰ καὶ τρίβοι ἀναβήσονται
ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν·
καὶ ἔρῃσι τοῖς ὄρεσι, Καλύψατε
ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, Πέσατε
ἐφ' ἡμᾶς.

9 Ἀφ' οὗ οἱ βανοὶ, ἥμαρτεν
Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔγανον· οὐ μὴ
καταλάβῃ αὐτὸς ἐν τῷ βανῷ
πόλεμῳ ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδι-
κίας

10 Παιδεῦσαι αὐτὸς· καὶ συν-
αχθήσονται ἐπ' αὐτὸς λαοὶ,
ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτὸς ἐν
ταῖς θυφὶν ἀδικίαις αὐτῶν.

11 Ἐφραΐμ δάμαλις διδι-
δαγμένη ἀγαπᾶν υἱὸς, ἐγὼ δὲ
ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιστον
τῆ τραχήλου αὐτῆς· ἐπιβιβῶ
Ἐφραΐμ, παρασιωπήσομαι Ἰε-
ζαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακώβ.

12 Σπειρατε ἑαυτοῖς εἰς δι-
καισύνην, τρυγήσατε εἰς καρ-
πὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοῖς
ὥς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν
Κύριον ἕως τῆ εὐδοκίας γεννήματα
δικαιοσύνης ὑμῶν.

13 Ἰνατί παρεσιωπήσατε
ἀσέβειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐ-
τῆς ἐτρυγήσατε; ἐφαγέτε καρ-
πὸν ψευδῆ, ὅτι ἤλπισας ἐν τοῖς
ἀμαρτήμασί σου, ἐν πλήθει
δυναμείω σε.

14 Καὶ ἐξαναστήσεται ἀπώ-
ληα ἐν τῷ λαῷ σε, καὶ πάντα
τὰ περιτετειχισμένα σε οἰ-
χήσεται· ὡς ἄρχων Σαλαμᾶν
ἐκ τῆ οἴκου τῆ Ἱεροβοὰμ, ἐν ἡ-
μέραις πολέμου μητέρα ἐπὶ τέ-
κνοις ἠδάφισαν,

15 Οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος
τῷ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου ἀδι-
κίας κακίῶν ὑμῶν.

Κεφ. ια'. 11.

ΟΡΘΟΤ ἀπέρριψαν, ἀπ-
έρριψεν βασιλεὺς Ἰσραὴλ·
ὅτι νηπιὸς Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἡ-
γάπησα αὐτόν, καὶ ἐξ Αἰγύπτου
μετεκάλισα τὰ τέκνα αὐτῆ.

2 Καθὼς μετεκάλισα αὐ-
τὸς, ἔτις ἀπώχοντο ἐκ-προς-

ὥτε μὲν αὐτοῖς τοῖς Βααλεῖμ
ἔθουσιν, καὶ ταῖς γλυπτοῖς ἐδυ-
μίων.

3 Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν
Ἐφραΐμ, ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ
τῷ βραχίονά μου, καὶ ἐκ ἴσχυ-
σαν ὅτι ἴαμαι αὐτὸς.

4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων
ἔξετανα αὐτὸς ἐν διαμαῖς ἀγα-
πήσεώς μου, καὶ ἴσχομαι αὐτοῖς
ὡς ραπίζων ἀνθρώπος ἐπὶ τὰς
σιαγόνας αὐτῶν καὶ ἐπιβλέφο-
μαι πρὸς αὐτὸν, δυνήσομαι
αὐτῶν.

5 Καλῶνισεν Ἐφραΐμ ἐν Αἰ-
γύπτῳ, καὶ Ἀσσυρὸς αὐτὸς βασι-
λεὺς αὐτῶν ὅτι ἐκ ἠθέλησεν
ἐπιστρέψαι.

6 Καὶ ἠσθένυσεν ἐν ῥομφαίᾳ
ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ κατ-
έπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν
καὶ φαίνονται ἐκ τῆς διαβολίου
αὐτῶν,

7 Καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐπικρε-
μμένος ἐκ τῆς κατοικίας αὐτῶν
καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ τέμνια αὐτῶν
συμωδήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώ-
σῃ αὐτόν.

8 Τί σε διαδάμμι Ἐφραΐμ;
ὑπερῃσεν σε Ἰσραὴλ; τί σε
διαδώ; ὡς Ἀδάμα θήσομαι
σε, καὶ ὡς Σεβοίμ μετεγράψῃ
ἡ καρδιά μου ἐν τῷ αὐτῷ, συν-
εταράχθη ἡ μεταμέλειά μου.

9 Οὐ μὴ ποτήσω κατὰ τὴν
ἀρετὴν τῆς θυμῆς μου· οὐ μὴ ἐγ-

καταλίπω τὸ ἐξαλαφρῆσαι τὸν
Ἐφραΐμ· διότι Θεὸς ἐγὼ εἰμι,
καὶ ἐκ ἀνθρώπου, ἐν σοὶ ἅγιος,
καὶ ἐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν.

10 Ὅπισθεν Κυρίῳ πορεύσο-
μαι ὡς λίων ἐρεύξεται, ὅτι
αὐτὸς ὠρύσσεται, καὶ ἐκρήσονται
τέκνα υδάτων.

11 Ἐκρήσονται ὡς ὄρεον ἐξ
Αἰγύπτου, καὶ ὡς περικτεὰ ἐκ
γῆς Ἀσσυρίων καὶ ἀποκατα-
γήσω αὐτὸς εἰς τὰς οἰκὰς αὐ-
τῶν, λέγει Κύριος.

12 Ἐπαύλισέ με ἐν ψεύδει
Ἐφραΐμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος
Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδα· νῦν ἔγνω
αὐτὸς ὁ Θεός, καὶ ὁ λαὸς ἁγίος
κεκλήσεται Θεῷ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ο ΔΕ Ἐφραΐμ πονηρὸν
πνεῦμα, ἐδίωξε καύσωνα
ὅλην τὴν ἡμέραν· κατὰ καὶ μά-
ταια ἐπλήθυσε, καὶ διαδόχηκεν
μετὰ Ἀσσυρίων διέδοτο, καὶ
ἔλαιον εἰς Αἰγύπτῳ ἐνεπορεύ-
ετο.

2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς
Ἰούδαν, καὶ ἀδικῆσαι τὸ Ἰακώβ·
κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ κατὰ
τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἀπο-
δώσει αὐτοῖς.

3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπλήρυνσε τὸς
ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐ-
τῷ ἐνίσχυσε πρὸς Θεόν.

4 Καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγ-
γέλε, καὶ ἠδυνάσθη· ἐκλαυσεν,

ἡ ἐδεδήσαν με· ἐν τῷ οἴκῳ
 ὦν εὐροσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλα-
 λήθη πρὸς αὐτές.

5 Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παν-
 τεκράτωρ ἔχει μετρησένον αὐ-
 τῶν.

6 Καὶ σὺ ἐν Θεῷ σε ἐπισρέ-
 ψεις, ἔλεον ἡ κρίμα φυλάσσει,
 ἡ ἐγγίξει πρὸς ἡ Θεὸν σε δια-
 παντές.

7 Χαναν, ἐν χειρὶ αὐτῶν
 ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύει
 ἡγάπησι.

8 Καὶ εἶπεν Ἐφραΐμ, Πλὴν
 πεπλάτυνα, εὐρεκα· ἀναψυχὴν
 ἐμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι αὐ-
 τῶ ἐχ εὐρεθίσανται αὐτῷ, δι-
 ἀδικίας ὡς ἡμαρτίαν.

9 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σε
 ἀνήγαγον σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
 ἔτι κατωικνῶ σε ἐν σιθναῖς,
 καθὼς ἡμέραι ἐορτῆς.

10 Καὶ λαλήσω πρὸς προ-
 φήταις, ἡ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλη-
 θυνῶ, καὶ ἐν χειρὶ προφητῶν
 ὁμοιωθήν.

11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἔστιν, ἄρα
 ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαὰδ ἄρ-
 χαντες· θυσιάζοντες, καὶ τὰ
 θυσιαστήρια αὐτῶν, ὡς χελῶνας
 ἐπὶ χέρσον ἀγῶν.

12 Καὶ ἀνεχώρησαν Ἰακώβ
 εἰς πεδίον Συρίας, ἡ ἐδάλασεν
 Ἰσραὴλ ἐν χυμικῇ, ἡ γυναῖκα
 ἐφυλάξατο.

13 Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε

Κύριος ὁ Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰ-
 γύπτου, ἡ ἐν προφήτῃ διαφυ-
 λάχθη.

14 Ἐδύμωσεν Ἐφραΐμ, καὶ
 παρώργισεν, καὶ τὸ αἷμα αὐτῶν
 ἐκ αὐτῶν ἐκχυθήσεται, ἡ τὸν
 ὀνειδισμόν αὐτῶν ἀνταποδώσει
 Κύριος αὐτῷ.

Κεφ. 13. 13.

ΚΑΤΑ τὸν λόγον Ἐφραΐμ
 διακρίματα ἔλαβεν αὐτὸς
 ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἡ ἔδωκε αὐτῷ
 τῷ Βασιλὶ καὶ ἀπέδωκε.

2 Καὶ νῦν προσέειπεν τοῦ
 αἱμαρτάνων, ἡ ἐποίησαν ἐαυ-
 τοῖς χώματα ἐκ τῆ ἀργυρίου
 αὐτῶν, καὶ ἐκόσμησαν ἐαυ-
 τὰς τεκτόνων συντετελεσμένως
 αὐτῶν· αὐτοὶ λέγουσι, Θύσατε
 ἀνδράπες, μάσχοι γὰρ ἐκτε-
 λαίπασιν.

3 Διὰ τὸτο ἔσονται ἡς νε-
 φέλη πρωΐνῃ, ἡ ὡς δρόσος ὁρ-
 θρινῇ παρενομένη, ὡς ἡχνους
 ἀποφυσώμενος ἐκ ἀλμυρῶν, ἡ
 ὡς ἀτμὶς ἀπὸ θαυρύων.

4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σε
 ὁ σερίων τῆ ἡραυῶν, ἡ κτίζων
 γῆν, οὗ αἱ χεῖρες ἐκτίσαν πᾶ-
 σαν τῆ γροτῶν τῆ ἡραυῶν, ἡ οὐ
 παρέδοκα σοι αὐτὰ τῆ πορῶ-
 εσθαι ὁπίσω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ
 ἀνήγαγον σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου,
 καὶ Θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώ-
 σῃ, καὶ σφίζων ἐν ἐστὶ πάρεξ
 ἐμοῦ.

5 Ἐγὼ ἐποιμαίνον σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ αἰκιήτῳ

6 Κατὰ τὰς νομάς αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλεθρομένην, καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἐνέκα τούτου ἐπελάθου ὁ μὲν.

7 Καὶ ἴσομαι αὐτοῖς ὡς παρθήρ, καὶ ὡς παρδαλὶς· κατὰ τὸ ὅδον Ἀσσυρίων

8 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἡ ἀποραμένη, καὶ διαρρήξω συγκλεισμένον καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφάγονται αὐτὰς ἐκεί· σκύμνοι ὄρυμν, θηρία αἰγῶν φικσπάσει αὐτάς.

9 Τῇ διαφθορᾷ σε Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει;

10 Πᾶς ὁ βασιλεὺς σε ἔτος; καὶ διασωφάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σε· κρινέτω σε ὁ νομάρχης, Δὲς μοι βασιλέα· καὶ ἄρχοντα.

11 Καὶ ἰδού σοι βασιλεία ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου.

12 Συγγραφὴν ἀδικίας Ἐφραΐμ, ἐγκεχυρμένη ἡ ἀμαρτία αὐτῆς,

13 Ὡς ὅτις ὡς τιπτάσης ἤξουσιν αὐτῷ· ἔτος ὁ υἱός σε ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποστήνῃ συντριβὴ τέκνων.

14 Ἐκ χειρὸς ἄδῃς ῥύσομαι, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτάς· πᾶς ὁ δίκῃ σε θάνατε;

πᾶς τὸ κέντρον σε ἄδῃ; παράκλησις κένυρται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

15 Διότι ἔτος ἀναμέσου ἀδελφῶν διατελεῖ, ἐπάξει καύσωνα ἄνεμον Κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτόν, καὶ ἀναζητησέτω τὰς φλέβας αὐτῆς, ἐξηρανώσει τὰς πηγὰς αὐτῆς· αὐτὸς καλεῖται καὶ ἡ γῆ αὐτῆς, καὶ πᾶσα τὰ σκεύη τὰ ἐπιδυμένα αὐτῆς.

Κεφ. 14. 14.

ΑΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Σαμάρεια, ὅτι ἀντίστη πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ πύσσοντας αὐτοὺς, καὶ τὰ ὑποτίθια αὐτῶν ἰδαφισθήσονται; καὶ αὐτοὶ γὰρ ἔχουσιν αὐτῶν διαρραγῆσονται.

2 Ἐπιγράφηθι Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον τὸ Θεόν σου, διότι ἠσθένησαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.

3 Λάβετε μετ' ἑαυτῶν λόγους, καὶ ἐπιγράψατε πρὸς Κύριον τὸ Θεὸν ὑμῶν· εἶπατε αὐτῷ, ὥστε μὴ λάβῃτε ἀδικίαν, καὶ λάβῃτε ἀγαθὰ, καὶ αὐτοὶ ἀποδώσωμεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν.

4 Ἀσπὲρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἣν οὐκ ἀναβησόμεθα· ἐκείνη μὴ ὑψώμεν, Θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλείψῃ ὀρφανόν.

5 Ἰάσομαι τὰς κατοικίας

αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτὰς ὁμο-
λόγως, ὅτι ἀπέσρεψε ἡ ὀργὴν
μὲ ἀπ' αὐτῶν.

6 Ἐσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσ-
ραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ
βαλεῖ τὰς ρίζας αὐτῶν ὡς ὁ
Λιβάνος.

7 Περύσσειαι οἱ κλάδοι αὐ-
τῶν, καὶ ἔσται ὡς ἐλαία κατὰ-
καρπος, καὶ ἡ ὁσφρασία αὐτῶν
ὡς Λιβάνου,

8 Ἐπιστρέψουσιν καὶ καθίστανται
ὑπὸ ἡ σκέπῃ αὐτῶν, ζήσονται
καὶ μεθυσθήσονται αἴτῳ· καὶ

ἔξουθιάσῃ ὡς ἄμπελος· μνη-
μόσυνον αὐτῶν, ὡς αἶν^Θ Λι-
βάνου

9 Τῷ Ἐφραΐμ· τί αὐτῷ ἔτι
καὶ ἐδῶλεις; ἐγὼ ἐταπείνωσα
αὐτόν, καὶ κατισχύσω αὐτόν·
ἐγὼ ὡς ἄρκευδος πυκάζουσα,
ἐξ ἐμεῦ ὁ καρπὸς σε εὐρεται.

10 Τίς σοφὸς καὶ συνήσει
ταῦτα; ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώ-
σεται αὐτά; ὅτι εὐθεῖαι αἱ
ὁδοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ δίκαιοι πο-
ρεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσε-
βεῖς ἀσθενήσασιν ἐν αὐταῖς.

Ι Ω Η Λ Δ'.

Κεφ. α'. ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη
πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βα-
θσηλ.

2 Ἀκούσατε ταῦτα οἱ πρεσ-
βύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες
οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, εἰ γέ-
γονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις
ὑμῶν, ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν
πατέρων ὑμῶν;

3 Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις
ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα
ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ
τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἐ-

τίσαν.

4 Τὰ κατάλοιπα ἡ κάμπης
κατέφαγεν ἡ ἀκρίς, καὶ τὰ κα-
τάλοιπα ἡ ἀκρίδος κατέφαγεν
ὁ βρῦχος, καὶ τὰ κατάλοιπα ἡ
βρῦχος κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.

5 Ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ
οἴνου αὐτῶν, καὶ κλαύσατε· θρη-
νήσατε πάντες οἱ πόθοντες οἶ-
νον εἰς μέθην, ὅτι ἐξήρθη ἐκ
σώματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ
χαρά.

6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν
γῆν μὲ ἰσχυρὸν καὶ ἀνκρίθμη-

τον, οἱ ὀδόντες αὐτῷ ὀδόντες
λέοντος, καὶ αἱ μῦλαι αὐτῷ
σκύμνα.

7 Ἐβλετο ἡ ἄμπελόν μου εἰς
ἀφανισμόν, καὶ τὰς συκάς μου
εἰς συγκλασμόν· ἔρευσάν ἐξη-
ρεύνησεν αὐτήν, καὶ ἔρριψεν·
ἐλεύκανε τὰ πλήματα αὐτῆς.

8 Θρήνησον πρὸς μὲ ὑπὲρ
νύμφην περιζωσμένην σάκκον,
ἐπὶ ᾧ ἄνδρα αὐτῆς τὸν παρθε-
νικόν.

9 Ἐξῆρται θυσία καὶ σπονδή
ἐξ οἴκου Κυρίου· πυνθίτε οἱ ἱε-
ρεῖς οἱ λειτεργῶντες θυσιαστη-
ρίῳ Κυρίου,

10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ
πιδία· πυνθείτω ἡ γῆ, ὅτι
τεταλαιπώρηκε σίτος· ἐξηράν-
θη οἶνος, ὠλιγόθη ἔλαιον,

11 Ἐξηράνθησαν γεωργοί·
θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ πυρῶ
καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυ-
γητὸς ἐξ ἀγροῦ.

12 Ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη, καὶ
αἱ συκαὶ ὠλιγόθησαν· ῥοὰ, καὶ
φοῖνιξ, καὶ μῆλον, καὶ πάντα τὰ
ξύλα τῷ ἀγρῷ ἐξηράνθησαν,
ὅτι ἥσυχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τοῦ
ἀνθρώπων.

13 Περιζώσασθε καὶ κόπτεσθε
οἱ ἱερεῖς· θρηνεῖτε οἱ λειτερ-
γῶντες θυσιαστηρίῳ· εἰσέλθετε,
ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτερ-
γῶντες Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν
ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν θυσία καὶ

σπονδή.

14 Ἀγιάσατε νητεῖαν, κη-
ρύξατε θραπείαν, συναγά-
γτε πρεσβυτέρους, πάντας καλ-
οικέντας γῆν εἰς οἶκον Θεοῦ ὑ-
μῶν, καὶ κηρύξατε πρὸς Κύ-
ριον ἐκτενῶς,

15 Οἶμοι, οἶμοι, οἶμοι εἰς
ἡμέρας, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα
Κυρίου, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐπὶ
ταλαιπωρίας ἦξει.

16 Κατέναντι τοῦ ὀφθαλμῶν
ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη,
ἐξ οἴκου Θεοῦ ὑμῶν εὐφροσύνη
καὶ χαρά.

17 Ἐσκήρηνσαν δαμάλεις ἐπὶ
ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφάνι-
σθησαν θησαυροὶ, κατεσκάφη-
σαν ληνοί, ὅτι ἐξηράνθη σι-
τός.

18 Τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς·
ἐκλαυσαν βεκόλια βοῶν, ὅτι
ἔχ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς· καὶ
τὰ ποίμνια τοῦ προβάτων ἠφά-
νισθησαν.

19 Πρὸς σὲ Κύριε βοήσομαι,
ὅτι πῦρ ἀνήλωσε τὰ ὠραῖα τοῦ
ἐρήμου, καὶ φλόξ ἀνήψε πάντα
τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ,

20 Καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου
ἀνέβλεψαν πρὸς σὲ, ὅτι ἐξη-
ράνθησαν ἀφίσσεις ὑδάτων, καὶ
πῦρ κατέφαγε τὰ ὠραῖα τῆς
ἐρήμου.

Κεφ. β'. 2.

ΣΑΛΠΙΣΑΤΕ σάλπιγι· ἐν Σιών, κηρύξατε ἐν ὄρει ἡγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι παύσειν ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγύς·

2 Ἡμέρα σπύγης καὶ γνώφης, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης· ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς, ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τῆς αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ πρὸς-θήσεται ἕως ἐτέρῃ εἰς γενεὰς γενεῶν.

3 Τὰ ἔμπροσθεν αὐτῆς πῦρ ἀναλίσκει, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτῆς ἀνεπτήμενη φλόξ· ὡς παρά-θεστος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ πρὸς-ώπης αὐτῆς, καὶ τὰ ὀπίσθεν αὐτῆς πεδίου ἀφανισμῶν, καὶ ἀνα-σπόμενος ἐκ ἑσθαι αὐτῶν.

4 Ὡς ὄρασις ἵππων ἢ ὄρασις αὐτῶν, καὶ ὡς ἵπποις ἕτας κα-ταδιώχονται.

5 Ὡς φωνὴ ἀρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλῶν-ται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθίσεως καλάρην, καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρ-τασσόμενος εἰς πόλεμον.

6 Ἀπὸ πρὸςώπης αὐτῆς συν-τριβήσονται λαοί, πάντες πρόσ-ωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας.

7 Ὡς μαχηταὶ δραμεύονται, καὶ ὡς ἄνδρες πολεμιστὰὶ ἀνα-

θήσονται ἐπὶ τὰ τεῖχη, καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῆς πορεύ-σεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνῃσι τὰς τρίβους αὐτῶν,

8 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐκ ἀφίχεται· καταβα-ρυνόμενοι ἐν ταῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται, καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πισῶνται, καὶ οὐ μὴ συν-τελεσθῶσι.

9 Τῆς πόλεως ἐπιληψήσονται, καὶ ἐπὶ τῇ τεχνῇ δραμεύονται, καὶ ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἀναβήσονται, καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται.

10 Πρὸ προσώπου αὐτῆς συγ-χυθήσεται ἡ γῆ, καὶ πεισθή-σεται ὁ βράνός· ὁ ἥλας καὶ ἡ σελήνη συσκοτήσονται, καὶ ἄστρα δύσονται τὸ φέγγος αὐτῶν.

11 Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτῆς πρὸς ὅσους δυνάμεις αὐτῆς, ὅτι πολλή· ἐγὶ σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτῆς, ὅτι ἰσχυ-ρὰ ἔργα λόγων αὐτῆς· διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπι-φανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἔσται ἱκα-νὸς αὐτῇ;

12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, Ἐπιγράψατε πρὸς με ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηεῖᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπέτῳ,

13 Καὶ διαρρήξατε τὰς καρ-δίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιγράψατε πρὸς Κύ-

ρεον τῷ Θεῷ ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων
καὶ οὐκ ἐκτίρμων ἐστίν, μακράθυμος
καὶ πολυέλεος, καὶ μέλανων ἐπὶ
ταῖς κακίαις.

14 Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει, καὶ
μετανοήσῃ, καὶ ὑπολείψεται
ὀπίσω αὐτῷ εὐλογίαν, καὶ θυ-
σίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ὑμῶν;

15 Σαλπίζετε σάλπιγγι ἐν
Σιών, ἀγιάσατε νηεῖαν, κη-
ρύξατε θεραπείαν,

16 Συναγαγέτε λαόν, ἀγιά-
σατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε
πρεσβυτέρους, συναγάγετε νη-
πία θηλάζοντα μαστῆς, ἐξελ-
δίτω θυμὸς ἐκ ὑμῶν καὶ καὶ
αὐτῶν, καὶ νόμῳ ἐκ ὑμῶν
αὐτῶν.

17 Ἀναιμίστον ἔκρηπίδος τῆς
θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ ἱε-
ρεῖς οἱ λειτουργῶντες τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἱερῶσι, Φεῖσαι Κύριε ὅτι λαὸς
σε, καὶ μὴ ὄψῃς τὴν κληρονομίαν
σε εἰς ὄνειδος, ὅτι κατάρξαι αὐ-
τῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἰπῶσιν ἐν
τοῖς ἔθνεσι, Πᾶ ἐστιν ὁ Θεὸς
αὐτῶν;

18 Καὶ ἐξήλωσε Κύριος τὴν
γῆν αὐτῆς, καὶ ἐφίστατο ὅτι λαὸς
αὐτῆς.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ
εἶπε τῷ λαῷ αὐτῆς, Ἰδοὺ ἐγὼ
ἐξαποστέλλω ὑμῖν τὸ σῖτον καὶ τὸ
οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλη-
σθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω

ὑμᾶς ἐκ ἐτι εἰς ἐνεδιδισμὸν ἐν
τοῖς ἔθνεσι.

20 Καὶ τὸν ἀπὸ Βορρᾶ ἐκδι-
ώξαι ἀπὸ ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν
εἰς γῆν ἀνύδρου, καὶ ἀφανίσω τὸ
πρόσωπον αὐτῆς εἰς τὴν θάλασ-
σαν τὴν πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω
αὐτῆς εἰς τὴν θάλασσαν τὴν ἐσχά-
την καὶ ἀναθήσεται ἡ σαρρία
αὐτῆς, καὶ ἀναθήσεται ὁ βρόμος
αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα
αὐτῆς.

21 Θάρσει γῆ, χαῖρε καὶ εὐ-
φραίνε, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος
τὸ ποιεῖν.

22 Θαρσεῖτε κτήνη ὅτι πεδίε,
ὅτι βεβλάσκει τὰ πεδία τῆς
ἐρήμου, ὅτι ξύλον πνευγὶ τὸν
κροτὸν αὐτῆς, συκῇ καὶ ἀμπέλος
ἔδωκεν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα Σιών χαί-
ρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν
ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιο-
σύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὕετον
πρώϊμον καὶ ὄψιμον, καθὼς
ἐμπροσθεν,

24 Καὶ πλησθήσονται αἱ
ἀλωες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσου-
νται αἱ ληνοὶ οἶνου καὶ ἐλαίου.

25 Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν
ἀντὶ τῶν ἔτων ὧν κατέφαγεν ἡ
ἀκαρία, καὶ ὁ βρέχων, καὶ ἡ ἐρυ-
σίθη, καὶ ἡ κάμψη, ἡ δύναμις
καὶ ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα
εἰς ὑμᾶς.

26 Καὶ φέγεσθε ἐξοθιόντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὃ ἔποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θανάτῳ· καὶ οὐ μὴ κατασχευθῇ ὁ λαὸς με εἰς τὸ αἶωνα.

27 Καὶ ἐπιγινώσκεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλεονέκτημα· καὶ οὐ μὴ κατασχευθῶσιν ἔτι ὁ λαὸς με εἰς τὸ αἶωνα.

28 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, καὶ ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται.

29 Καὶ ἐπὶ τὰς θάλας με καὶ ἐπὶ τὰς θάλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμερῶν ἐκχεῖ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου.

30 Καὶ δώσω τέρετα ἐν ἁγῶν, καὶ ἐπὶ τῇ γῆς αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνῶ.

31 Ὁ ἥλιος μετασφαιρήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἔλθειν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐκφανῇ.

32 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἀνέστη καλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνάστα-

ζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι ὡς Κύριος προσκλήνται.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΤΙ ἰδὼν ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν ἐκκλησίαν Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ,

2 Καὶ συναξῶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ καταξῶ αὐτὰ εἰς τὴν πόλιν, καὶ καταξῶ αὐτὰ εἰς τὴν πόλιν, καὶ διακριθῶσιν πρὸς αὐτὸς ἐκείνῳ πρὸς τοὺς λαοὺς με καὶ τῆς κληρονομίας με Ἰσραὴλ, οἱ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὸ γῆν μου κατεδίδοσαντο,

3 Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρες, καὶ ἔδωκαν τὰ ἑαυτῶν τὰς πόλεις, καὶ τὰς πόλεις ἐδώκαν αὐτῷ· ὅς αὐν, καὶ ἔκτισεν.

4 Καὶ τί ὑμῖν ἐμοὶ Τύρος, καὶ Σιδὼν, καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμῖν ἀνταποδοτέ μου; ἢ μὴ σκεπάζετε ὑμῖν ἐπὶ ἑαυτοῖς; ὅς ἐως, καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν,

5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργυρεῖόν μου καὶ τὸ χρυσεῖόν μου ἐλάβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλά εἰσπράττετε εἰς τὰς καὶς ὑμῶν.

6 Καὶ τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ καὶ τὰς υἱὰς Ἱερουσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξ-

ἴσητε αὐτοὺς ἐν τῷ ὅριον αὐ-
τῶν.

7 Καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐ-
τὰς ἐκ τῆς τόπης, οὗ ἀπέδοσθε
αὐτὰς ἐμῇ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ
ἀνταπόδομά ὑμῶν εἰς κεφαλὰς
ὑμῶν.

8 Καὶ ἀποδώσωμαι τὰς υἱὰς
ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν
εἰς χεῖρας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ
ἀποδώσονται αὐτὰς εἰς αἰχ-
μαλωσίαν εἰς ἔθνη μακρὰν
ἀπέχον, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς
ἔθνεσιν, ἀγιάσατε πόλεμον,
ἐξεγείρατε τὰς μαχητὰς, προσ-
αγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες
ἄνδρες πολεμισταί,

10 Συγκάθετε τὰ ἄροτρα
ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ δρέ-
πανα ὑμῶν εἰς σειρομάσας· ὁ
ἀδύνατος λεγέτω, Ὅτι ἰσχύω
ἐγώ.

11 Συναθροίζετε, καὶ εἰσπα-
ρεύετε πάντα τὰ ἔθνη κυ-
κλόθεν, καὶ συνάχθητε ἐμῇ· ὁ
πρᾶος ἔστω μαχητής.

12 Ἐξεγείρεσθωσαν, ἀνα-
βαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς
τὴν κοιλάδα Ἰωσαφατ, διότι
ἐμῇ καθιῶ θ' διακρίναι πάντα
τὰ ἔθνη κυκλόθεν.

13 Ἐξαποστείλατε δρέπανα,
ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητὴς· εἰς-
πορεύετε, πατώτε, διότι πλή-
ρης ἡ ληνὸς· ὑπερεκχεῖτε τὰ

ὑπολάβητα, ὅτι περισπῶνται
τὰ καλά αὐτῶν.

14 Ἦχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ
κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς
ἡμέρα Κυρίου ἐν τῇ κοιλάδι τῆς
δίκης.

15 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συ-
σκοτάσασσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσασσι
φέγους αὐτῶν.

16 Ὁ δὲ Κύριος ἐν Σιών
ἀνακροῦνται, καὶ ἐξ Ἱερουσα-
λὴμ δώσει φωνὴν αὐτῇ, καὶ σει-
σθήσεται ὁ πρᾶνός καὶ ἡ γῆ· ὁ
δὲ Κύριος φησέται· Ἐλαῶ αὐ-
τῇ, καὶ ἐνισχύσκει τὰς υἱὰς Ἰσ-
ραὴλ.

17 Καὶ ἐπιγινώσκειτε διότι
ἐγὼ Κύριος· ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ
κατασκοπῶν ἐν Σιών ὅρει ἁγίῳ
με· καὶ ἔσται Ἱερουσαλὴμ ἁγία,
καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελύσονται
ἐκ αὐτῆς ἐκίτε.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ἀποκαλάξει τὰ ἔρη-
γλυμασμένον, καὶ οἱ βουνοὶ ῥη-
σοῦναι γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέ-
σεις Ἰουδα ῥησόνται ὕδατα,
καὶ παρὰ ἐξ οἴκου Κυρίου ἐξελεύ-
σεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάρρην
τῆς σχοίνων.

19 Αἰγυπτὸς εἰς ἀφανισμόν
ἔσται, καὶ ἡ Ἰδουμαία εἰς πεδίον
ἀφανισμόν ἔσται, ἐκ ἀδικιῶν υἱ-
ῶν Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἶ-
μα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

20 Ἡ δὲ Ἰουδαία εἰς τὸ αἰῶνα

κατοικηθήσεται, καὶ Ἰερουσαλὴμ
εἰς γενεὰς γενεῶν.

21 Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα

αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθώωσω,
καὶ Κύριος κατασηνώσει ἐν
Σιών.

Α Μ Ω Σ. Β΄.

Κεφ. α΄. ι.

ΛΟΓΟΙ Ἀμὼς οἱ ἐγένοντο
ἐν ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκεὶ, ὅς
εἶπεν ὑπὲρ Ἰερουσαλὴμ, ἐν ἡ-
μέραις Ὅζιζ βασιλέως Ἰούδα,
ἐν ἡμέραις Ἰεροβοάμ ὃ Ἰωᾶς
βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐ-
τῶν ὅ σπρισμᾶ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σιών
ἐφθύγξατο, καὶ ἐξ Ἰερουσαλὴμ
ἔδωκε φωνὴν αὐτῷ· καὶ ἐκείνη
σαν αἱ νομαὶ τῶ ποιμένων, καὶ
ἐξηραίνθη ἡ κορυφή τῆ Καρ-
μήλ.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ ταῖς
τρισὶν ἀσθεαῖς Δαμασκῆ, καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀπο-
γραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν
ἐπρίζον πρὸς σιδηροῖς τὰς ἐν
γαστρὶ ἐχύσας τὴν Γαλαὰδ.

4 Καὶ ἀποσελῶ πῦρ εἰς τὸν
οἶκον Ἀζαήλ, καὶ καταφάγεται
τὰ θεμέλια υἱὸς Ἀδερ.

5 Καὶ συνήρψω μοχλὰς Δα-
μασκῆ, καὶ ἐξολοθρεύσω κατοι-

κῆντας ἐκ πεδίοις ὧν, καὶ κατα-
κόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαρ-
ράν, καὶ αἰχμαλωτευθήσεται
λαὸς Συρίας ἐπὶ κλητος, λέγουσιν
Κύριος.

6 Ταῦτε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσθεαῖς Γάζης,
καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀπο-
γραφήσομαι αὐτὰς, ἕνεκεν τῇ
αἰχμαλωτεῦσαι αὐτὰς αἰχμα-
λωσίαν ὃ Σαλωμών, ὃ συγ-
κλειῖσαι εἰς τὴν Ἰερουσαλὴμ.

7 Καὶ ἐξαποσελῶ πῦρ ἐπὶ
τὰ τείχη Γάζης, καὶ καταφά-
γεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

8 Καὶ ἐξολοθρεύσω κατοι-
κῆντας ἐξ Ἀζώτε, καὶ ἐξαρθή-
σεται φυλὴ ἐξ Ἀσκαλῶνος, καὶ
ἐπάξω τὴν χειρὰ μου ἐπὶ Ἀκ-
κάρων, καὶ ἀπολένται οἱ κατέ-
λοιποι τῶν αἰλοφύλων, λέγει
Κύριος.

9 Ταῦτε λέγει Κύριος, Ἐπὶ
ταῖς τρισὶν ἀσθεαῖς Τύρ, καὶ
ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀπογρα-

φήσομαι αὐτήν, ἀνδ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν ἡ Σαλωμών εἰς τὴν Ἰδεμαίαν, καὶ ἐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν.

10 Καὶ ἐξαποσελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τεῖχη Τύρε, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

11 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδεμαίας, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀπογραφῆσομαι αὐτὰς, ἐνέκα ἡ διώξει αὐτὰς ἐν ῥομφαίᾳ τὸ ἀδελφὸν αὐτῆς, καὶ ἐλυμῆνατο μητέρα ἐπὶ γῆς, καὶ ἤρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτῆς, καὶ τὸ ὄρημα αὐτῆς ἐφύλαξεν εἰς νῦν.

12 Καὶ ἐξαποσελῶ πῦρ εἰς Θαμὰν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τεχνῶν αὐτῆς.

13 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀπογραφῆσομαι αὐτὸν, ἀνδ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχέσας τὰς Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσι τὰ ὄρια ἑαυτῶν.

14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τεῖχη Ῥαββὰδ, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κρυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σισθήσεται ἐν ἡμέραις συντελείας αὐτῆς.

15 Καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ,

οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπιτοαυτὸ, λέγει Κύριος.

Κεφ. β'. 2.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωᾶδ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀπογραφῆσομαι αὐτὸν, ἀνδ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὄσα βασιλείως τῆς Ἰδεμαίας εἰς κοίαν.

2 Καὶ ἐξαποσελῶ πῦρ εἰς Μωᾶδ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωᾶδ μετὰ κρυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς θάλαπυγος.

3 Καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας [ἄρχοντας] αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτῆς, λέγει Κύριος.

4 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰεδα, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀπογραφῆσομαι αὐτὸν, ἐνεκα ἡ ἀπώσασθαι αὐτὰς τὸν νόμον τῆς Κυρίας, καὶ τὰ προτάγματα αὐτῆς ἐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐπλάυνον αὐτὰς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν.

5 Καὶ ἐξαποσελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰεδὰν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλὴμ.

6 Τὰδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ,

κ. ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀπο-
στροφῆς αὐτῶν, ἀνθ' ὧν
ἀπείδοντο ἀργυρεῖς δίκαιον, καὶ
πένητα ἕνεκεν ὑποσημάτων,

7 Τὰ πατήντα ἐπὶ τ' ἡν τ'
γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφα-
λαὶς πτωχῶν, καὶ ὅθον ταπεινῶν.
ἔξελκινεν, καὶ υἱὸς καὶ πατήρ·
αὐτῆ εἰσπορεύοντο πρὸς τὴν
αὐτὴν παιδίσκη, ὅπως βεβη-
λώσῃ τὸ ὄνομα τ' Θεοῦ αὐτῶν.

8 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δε-
σμεύοντες σχοινοῖς, παραπε-
τάσματα ἐποίουν ἰχόμενα τῇ
δυσιασθείᾳ, καὶ οἶνον ἐκ συκο-
φαντιῶν ἔπινον ἐν τῇ οἰκῇ τῇ
Θεοῦ αὐτῶν.

9 Ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τ' Ἀμορ-
ραῖον ἐκ προσώπῃ αὐτῶν, οὗ
ἦν, καθὼς ὕψος κέδρε, τὸ ὕ-
ψος αὐτῆ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς
δρυς, καὶ ἐξήρανα τ' καρπὸν αὐ-
τῆ ἐπακιδῶν, καὶ τὰς ρίζας αὐ-
τῆ ὑποκάτωθεν.

10 Καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς
ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ περιήγα-
γον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσα-
ράκοντα ἔτη, ὅ κατεκληρονό-
μησαι τ' γῆν τ' Ἀμορραίων.

11 Καὶ ἔλαβον ἐκ τ' υἱῶν
ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν
νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἀγιασμένον·
μὴ ἐκ ἑστὶ ταῦτα καὶ Ἰσραὴλ;
λέγει Κύριος.

12 Καὶ ἐποτιζέτε τὰς ἡγι-
ασμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφή-

ταις ἐντελέλλεσθε λέγοντες, Οὐ
μὴ προφητεύσητε.

13 Δακτύλο. ἰδὲ ἐγὼ κυλίω
ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν τρόπον κυ-
λίεται ἡ ἄμαξα ἡ γέμυσα κα-
λάμης.

14 Καὶ ἀπολύεται φυγὴ ἐκ
δρομέως, καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ
κρατήσῃ τ' ἰσχύος αὐτῆ, καὶ ὁ
μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τ' ψυ-
χὴν αὐτῆ,

15 Καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑ-
ποσῇ, καὶ ὁ ὄξυς τοῖς ποσὶν αὐ-
τῆ οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἰπ-
πεὺς οὐ μὴ σώσῃ τ' ψυχὴν
αὐτῆ,

16 Καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ
εὐρήσῃ τ' καρδίαν αὐτῆ ἐν δυ-
νατείαις, ὁ γυμνὸς διώχεται ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύ-
ριος.

Κεφ. γ'. 3.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τ' λόγον τῆ-
τον, ὃν ἐλάλησε Κύριος
ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ
κατὰ πάσης φυλῆς, ἥ ἐκ ἀνή-
γαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέ-
γων,

2 Πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πα-
σῶν τ' φυλῶν τ' γῆς, διατῆτο
ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς
ἀμαρτίας ὑμῶν.

3 Εἰ πορεύσονται δύο ἐπι-
τοαυτὸ καθόλου, ἵαν μὴ γνω-
ρίσωσιν ἑαυτὸς;

4 Εἰ ἐριζέται λείων ἐκ τῆ

δρῦμῃ αὐτῇ θήραν ἐκ ἔχων ;
εἰ δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτῇ
ἐκ τῆ μάνδρας αὐτῇ καθόλα,
εἰ μὴ ἀρπάσῃ τί ;

5 Εἰ πεισῖται ὄρνις ἐπὶ τῇ
γῆς ἀνιῦ ἰξευτῇ ; εἰ σχασθή-
σεται παγὶς ἐπὶ τῇ γῆς ἀνιῦ
τῇ συλλαβεῖν τί ;

6 Εἰ φωνήσει σάλπιγξ ἐν
πόλει, καὶ λαὸς οὐ πλοηθήσε-
ται ; εἰ ἔσται κακία ἐν πόλει
ἢν Κύριος ἐκ ποίησιν ;

7 Διότι οὐ μὴ ποιήσῃ Κύ-
ριος ὁ Θεὸς πρᾶγμα, εἰ μὴ
ἀποκαλύψῃ παιδείαν πρὸς τὰς
ὄψεις αὐτῆς τὰς προφῆτας.

8 Λέων ἐρευξεται, καὶ τίς οὐ
φοβηθήσεται ; Κύριος ὁ Θεὸς
ἐλάλησεν, καὶ τίς οὐ προφη-
τεύσει ;

9 Ἀναγγεῖλατε χώραις ἐν
Ἀσσυρίοις, καὶ ἐπὶ τὰς χώρας
τῆ Αἰγύπτου, καὶ εἴπατε, Συναχ-
θετε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας,
καὶ ἴδετε θάυμασά πολλὰ ἐν
μέσῳ αὐτῆς, καὶ καταδυναστείαν
τὴν ἐν αὐτῇ.

10 Καὶ ἐκ ἔγνω ἃ ἔσται ἐναν-
τίον αὐτῆς, λέγει Κύριος, οἱ
θῆσαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ τα-
λαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐ-
τῶν.

11 Διατῆτο τὰδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεός, Τύρος κυκλώσει
ἡ γῆ σε ἐρημωθήσεται, καὶ
καταῇει ἐκ σὲ ἰσχύν σε, καὶ

διαρπαγήσεται αἱ χώραι σου.

12 Τὰδε λέγει Κύριος, Ὁν
τρόπον ὅταν ἐκπαύσῃ ὁ ποι-
μὴν ἐκ γόματος τῷ λόντος δύο
σκέλη ἢ λαβὸν ὠτίου, ἔτις ἐκ-
σπασθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ
οἱ κατοικῶντες ἐν Σαμαρείᾳ
κατέναντι τῆ φυλῆς, καὶ ἐν Δα-
μασκῷ.

13 Ἰερεῖς ἀκούσατε, καὶ ἐπι-
μαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακώβ,
λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ πάντο-
κράτωρ.

14 Διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν
ἐκδικῶ ἀσεβείας τῆ Ἰσραὴλ ἐπὶ
αὐτὸν, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυ-
σιαστήρια Βαιθὴλ· καὶ κατα-
σφαθήσεται τὰ κέρατα τῆ θυ-
σιαστήρις, καὶ πιασῶνται ἐπὶ τὴν
γῆν.

15 Συγγχεῖν καὶ πατάξω τὸν
οἶκον τὸν περίπλερον ἐπὶ τὸ οἶκον
τὸν θεινόν, καὶ ἀπολέωνται οἶκοι
ἐλεφαντινοὶ, καὶ προσηθήσονται
ἕτεροι οἶκοι πολλοὶ, λέγει Κύ-
ριος.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὴν λόγον τῆ-
τον δαμάλεις τῆ βασιλεί-
δος, αἱ ἐν τῷ ὄρει τῇ Σαμαρείας,
αἱ καταδυναστεύουσαι πτωχεύς,
καὶ κατασπατῆσαι πέντητας, αἱ
λέγεσαι ταῖς Κυρίοις αὐτῶν,
Ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πίνωμεν.

2 Ὁμοῦσι Κύριος κατὰ τῶν
αἰγίων αὐτῶν, διότι ἰδὲ ἡμέραι

ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις, καὶ σπῶς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἰμβαλοῦσιν ἑμπευροὶ λοιμοὶ,

3 Καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀπορρίψετε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομμᾶν, λέγει Κύριος.

4 Εἰσθήλατε εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἠσεβήσατε, καὶ εἰς Γάλγαλα ἀπληθύνετε ὃ ἀσεβῆσαι· καὶ ἠνέγκατε εἰς τοπρῶν θυσίας ὑμῶν, εἰς τὴν τριμερίαν τὰ ἐπιδόματα ὑμῶν.

5 Καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω νόμον, καὶ ἐπικαλίσαντο ὁμολογίας· ἀναγείλατε, ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

6 Καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ἡμῶν, καὶ ἔκδοκον ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν· καὶ ἐκ ἐπεγρέψατε πρὸς με, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐγὼ ἀνίσχον ἐξ ὑμῶν ᾧ ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τῷ πρυγατῇ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω· μερίς μία βραχίσσεται, καὶ μερίς, ἐφ' ἣν οὐ βρέξω, ἔρημωθήσεται.

8 Καὶ συναθροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν ὃ πλεῖν ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ ἑμ-

πλησθῶσι· καὶ ἐκ ἐπεγρέφητε πρὸς με, λέγει Κύριος.

9 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει, καὶ ἐν ἐπτέρῳ· ἐπληθύνετε κήπας ὑμῶν, ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ συκεῶνας ὑμῶν· καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη· καὶ ἐδ' ὡς ἐπεγρέψατε πρὸς με, λέγει Κύριος.

10 Ἐξάτιςθλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τὰς νεανίσκας ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σε, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν τῇ ὁρῇ ὑμῶν· καὶ ἐδ' ὡς ἐπεγρέψατε πρὸς με, λέγει Κύριος.

11 Κατέσρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατέσρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ ἐγένεσθε ὡς θαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός· καὶ ἐδ' ὡς ἐπεγρέψατε πρὸς με, λέγει Κύριος.

12 Διατάτω οὕτως ποιήσω σοι Ἰσραὴλ· πλὴν ὅτι ἔτις ποιήσω σοι, ἰτοιμάζε· ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σε Ἰσραὴλ.

13 Διότι ἰδὲ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτιζὼν πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χροῖδον αὐτῶν, ποιῶν ὄρθρον καὶ ὁμίχλην, καὶ ἐπιθαίνων ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τῆ γῆς· Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κ:φ. ε'. 5.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸ λόγον Κυρίου τῶτον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς, θρῆσεν. Οἶκος Ἰσραὴλ ἔπισεν, ἔκείτι μὴ προσθήσει ἔ' ἀναστῆναι·

2 Παρθένος τῆ Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῆς, ἔκ' ἐστιν ὁ ἀναστήσων αὐτήν.

3 Διατῆτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολαφθήσονται ἑκατὸν· καὶ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν, ὑπολαφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος πρὸς τὸ οἶκον Ἰσραὴλ, Ἐκζητήσατέ με, καὶ ζήσεσθε.

5 Καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθλὴλ, καὶ εἰς Γάλλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε, καὶ ἐπὶ τὸ φρέαρ τῆ ὄρεως μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γάλλγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται, καὶ Βαιθλὴλ ἔσται ὡς ἐχ' ὑπάρχουσα.

6 Ἐκζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσήφ, καὶ καταφαγῇ αὐτὸν, καὶ ἔκ' ἔσται ὁ σθεῖσων τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ.

7 Ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν·

8 Ὁ ποιῶν πάντα καὶ μετασκευάζων, καὶ ἐκτρέπων εἰς τοπρῶν σκιάν, καὶ ἡμέραν εἰς

νύκτα συσκοτάζων, ὁ προσκαλέμενος τὸ ὕδωρ ἐ' θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον ἐ' γῆς· Κύριος ὄνομα αὐτοῦ·

9 Ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ ἰσχύϊ, καὶ τάλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπέγων.

10 Ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχουλα, καὶ λόγον ὅσον ἐβδελύξαντο.

11 Διατῆτο αὐτῶν ὡς κατεκονδύλιζον πτωχεῖς, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξαντο παρ' αὐτῶν, οἴκους ξεστῆς ἐ' ὁδομήσατε, καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς· ἀμπελῶνας ἐπιθυμητῆς ἐφυτεύσατε, καὶ οὐ μὴ πίνετε τὸν οἶνον αὐτῶν.

12 Ὁ ἐγὼν πολλὰς αἰεβείας ὑμῶν, καὶ ἰσχυραὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν, καταπατέυετε δίκαιον, λαμβάνοντες ἀλλάγματα, καὶ πίνετε ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες.

13 Διατῆτο ὁ συνιὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρῶν ἐστιν.

14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, καὶ μὴ πονηρὸν, ὅπως ζήσητε, καὶ ἔσται ἔτις μετ' ὑμῶν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὃν τρόπον εἶπατε,

15 Μεισθήκαμεν τὰ πονηρὰ, καὶ ἠγαπήσαμεν τὰ καλὰ· καὶ ἀποκαταστήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσῃ Κύριος ὁ

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὰς περι-
λοίπας ἔ' Ἰωσήφ.

16 Διατῆτε τάδε λέγει Κύ-
ριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
Ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις
κοπετός, καὶ ἐν πάσαις ταῖς
ὁδοῖς ῥηθήσεται, Οὐαὶ, καί
κληθήσεται γεωργὸς εἰς πέν-
θος καὶ κοπετὸν, καὶ εἰς εἰδότας
θρήνον.

17 Καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κο-
πετός, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέ-
ση σε, εἶπε Κύριος,

18 Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμῶντες τὴν
ἡμέραν Κυρίῃ· ἵνατί αὕτη ὑ-
μῖν ἡ ἡμέρα ἔ' Κυρίῃ; καὶ αὐ-
τὴ ἐστὶ σκότος καὶ οὐ φῶς.

19 Ὅν τρόπον εἰὰν φύγῃ ἄν-
θρωπος ἐκ προσώπου ἔ' λεον-
τος, καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκτος,
καὶ εἰσπῇσθῇ εἰς τ' οἶκον αὐτῆ,
καὶ ἀπείρῃσθαι τὰς χεῖρας αὐ-
τῆ ἐπὶ τ' τοῖχον, καὶ δακῇ αὐ-
τὸν ὄφρις.

20 Οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τῇ
Κυρίῃ, καὶ οὐ φῶς, καὶ γνόφος ἔκ
ἐχων φέγγος αὕτη;

21 Μεμίσηκα, ἀπῶσμαι ἱερ-
τὰς ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὁσφρανθῶ
θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν
ὑμῶν.

22 Διότι εἰὰν ἐνέγκητέ μοι
ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν
οὐ προσδέχομαι, καὶ σωτηρίας
ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέ-
ψομαι.

23 Μετάσθησον ἀπ' ἐμῆ ἤχον
ψῶδων σε, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων
σε ἔκ ἀκρόσομαι.

24 Καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕ-
δωρ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς
χειμάρρως ἄβατος.

25 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας
προσπενέγκατέ μοι οἶκός Ἰσ-
ραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ
ἐρήμῳ;

26 Καὶ ἀνελάβετε τ' σκηνὴν
ἔ' Μολόχ, καὶ τὸ ἄστρον ἔ' Θεῶ
ὑμῶν Ῥαιφάν, τὰς τύπας αὐ-
τῶν ἔς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς.

27 Καὶ μετοικίῳ ὑμᾶς ἐπέ-
κεινα Δαμασκῶ, λέγει Κύριος·
ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα
αὐτῷ.

Κεφ. 5'. 6.

Οὐαὶ τοῖς ἐξεδυνᾶσι Σιών,
καὶ ταῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ
ὄρος Σαμαρείας, ἀπετρύγησαν
ἀρχαὶς ἐθῶν, καὶ εἰσῆλθον αὐ-
τοῖ· οἶκος ἔ' Ἰσραὴλ

2 Διάβητε πάντες καὶ ἴδετε,
καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν εἰς Ἑμα-
τραββά, καὶ κατὰβητε ἐκεῖθεν
εἰς Γεδ' ἀλλοφύλων, τὰς κρα-
τίδας ἐκ πασῶν τ' βασιλειῶν
τάτων, εἰ πλείονα τὰ ὄρια αὐ-
τῶν ἐστὶ τ' ὑμετέρων ὀρίων.

3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν
κακῆν, οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἐφαπ-
τόμενοι σαββάτων ψευδῶν,

4 Οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν
ἐλεφαντίνων, καὶ κατασπατα-

λῶντες ἐπὶ ταῖς γρυμμαῖς αὐ-
τῶν, καὶ ἐσθοντες ἐρίφας ἐν
ποιμνίῳν, καὶ μοσχάρια ἐν μέ-
σε βακολίῳν γαλαθηνᾷ,

5 Οἱ ἐπικρατῆντες πρὸς τὴν
φωνὴν τῶ ὀργάνων, ὡς ἐπικότα
ἐλογίσαντο, καὶ ἔχ ὡς φεύ-
γοντα,

6 Οἱ πίνοντες τὸ διυλισμένον
οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μύρα χρι-
όμενοι, καὶ ἔχ ἵπποχον εἶν ἐπὶ
τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ.

7 Διὰ τῆτο πῦν αἰχμαλῶ-
τοι ἴσονται ἀπ' ἀρχῆς δυνα-
τῶν, καὶ ἐξαρθήσεται χρέμε-
τισμός ἵππων ἐξ Ἐφραῖμ·

8 Ὅτι ὤμοσε Κύριος κατ'
ἐαυτῆ, Διότι βδελύσσομαι ἐγὼ
πᾶσαν τὴν ἔθριν Ἰακώβ, καὶ τὰς
χώρας αὐτῆ μεμίσηκα, καὶ ἐξ-
αρώ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς κατ-
οικῶσιν αὐτήν.

9 Καὶ ἔσαι, εἰὰν ὑποληφθῶ-
σι δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ,
καὶ ἀποθανῶνται,

10 Καὶ ὑποληφθήσονται οἱ
κατάλοιποι, καὶ λήφονται οἱ
οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ παραβιῶνται
ἐν ἐξενέγκαι τὰ ὀσᾶ αὐτῶν ἐκ
τῆς οἰκῆ· καὶ ἐρεῖ τοῖς παροεση-
κόσι τὴν οἰκίαν, Εἰ ἔτι ὑπάρχει
παρὰ σοί;

11 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔτι· καὶ
ἐρεῖ, Σίγα ἕνεκα τῆς μὴ ὀνομά-
σαι τὸ ὄνομα Κυρίου.

12 Διότι ἰδὲ Κύριος ἐντέλ-

λεται, καὶ πᾶτα ἔξει καὶ οἶκον τὸν
μέγαν θλάσματος, καὶ τὸν οἶκον
τὸν μικρὸν ῥάγμασιν.

13 Εἰ δυνήσονται ἐν πείραις
ἵπποι; εἰ παρασιωπήσονται
ἐν θηλείαις; ὅτι ἐξερέψατε
εἰς θυμὸν κρίμα, καὶ καρπὸν δι-
καιosuνης εἰς πικρίαν,

14 Οἱ εὐφραυνόμενοι ἐπ' ἑδνὴ
λόγῳ, οἱ λέγοντες, Οὐκ ἐν τῇ
ισχύϊ ἡμῶν ἐσχομεν κέρατα;

15 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐπεγεῶ
ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔθνος,
λέγει Κύριος τὸν δυνάμευν, καὶ
ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς ἐν μὴ εἰσελ-
θεῖν εἰς Αἰμάθ, καὶ ὡς ἐν χη-
μαρρῆ ἐν θυμῶν.

Κεφ. 7.

Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος
ὁ Θεός· καὶ ἰδὲ ἐπιγονὴ
ἀκρίδων ἐρχομένη ἐωδινη, καὶ
ἰδὲ βροχὸς εἰς Γαζὴν ὁ βασι-
λεὺς.

2 Καὶ ἔσαι εἰὰν συντελέσῃ
τὸ κατὰ φαιγῆν τὸ χόρτον τῆς γῆς,
καὶ εἴπα, Κύριε Κύριε, ἵλεως
γενῶ· τίς ἀναστήσει τὸν Ἰακώβ;
ὅτι ὀλιγοσός ἐστι.

3 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ τῇ
τῷ. Καὶ τῆτο ἐκ ἔσαι, λέγει
Κύριος.

4 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος·
καὶ ἰδὲ ἐκάλεσε τὸν δίκην ἐν πυρὶ
Κύριος, καὶ κατέφαγε τὸν ἄδυσ-
τον καὶ πολλὴν, καὶ κατέφαγε τὴν
μερίδα Κυρίου.

5 Καὶ εἶπα, Κύριε κόπασον δὴ, τίς ἀναστήσει τὸ Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοσέες ἐσιν.

6 Μενανόησον Κύριε ἐπὶ τῷ τῷ. Καὶ τῷτο οὐ μὴ γένηται, λέγει Κύριος.

7 Οὕτως ἰδεῖξέ μοι Κύριος· καὶ ἰδὼ ἐγκῶς ἐπὶ τείχεσιν ἀδάμαντινῶν, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῶν ἀδάμας.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Τί σὺ ὁρᾷς Ἀμώς; καὶ εἶπα, Ἀδάμαντα· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἰδὼ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαῶν μου Ἰσραὴλ, ἕκ ἔτι μὴ προσθῶ ἢ παρελθεῖν αὐτόν.

9 Καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ ἢ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ ἢ Ἰσραὴλ ἐρημωθήσονται, καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τὸν οἶκον Ἱεροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ.

10 Καὶ ἐξασπίσειεν Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἱεροβοὰμ βασιλεῖα Ἰσραὴλ, λέγων, Συςροφᾶς ποιεῖται κατὰ σὲ Ἀμώς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν πάντας τὰς λόγους αὐτῶν.

11 Διότι τάδε λέγει Ἀμώς, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσῃ Ἱεροβοὰμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῆς.

12 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς

Ἀμώς, Ὁ ἄρῶν βαδίζει, ἐκχώρησον σὺ εἰς γῆν Ἰάδα, καὶ ἐκεῖ καταβίβῃ, καὶ ἐκεῖ προφητεύσῃς,

13 Εἰς δὲ βαιθὴλ ἕκ ἔτι προσθήσεις τῷ προφητεύσαι, ὅτι ἀγίασμα βασιλείας ἐστὶ, καὶ οἶκος βασιλείας ἐστὶ.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀμώς καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν, Οὐκ ἔμην προφήτης ἐγὼ, ὑδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἢ αἰπόλος ἔμην, καὶ κνίζων συκάμιναν.

15 Καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος ἐκ τῶν προβάτων, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Βάδιζε, καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ.

16 Καὶ νῦν ἄκουε λόγον Κυρίου· σὺ λέγεις, Μὴ προφήτευε ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγήσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ.

17 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἡ γυνὴ σε ἐν τῇ πόλει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοὶ σε καὶ αἱ θυγατέρες σε ἐν ῥομφαίᾳ πεσῶνται, καὶ ἡ γῆ σε ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσῃς, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῆς· ἕτως ἰδεῖξέ μοι Κύριος· Κύριος.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἰδὼ ἄγλος ἰξευτῆ.

2 Καὶ εἶπε, Τί σὺ βλέπεις Ἀμώς; καὶ εἶπα, Ἀγγος ἰξευτῆ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἦκει τὸ πέρασ ἐπὶ τῷ λαόν μου Ἰσραὴλ, οὐ προσθήσω ἔτι ὃ παρελθεῖν αὐτόν.

3 Καὶ ὀλολύξῃ τὰ φατνώματα ὃ νᾶξ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος· πολλὸς ὁ πεπλωκὸς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπὶ ῥίψω σιωπὴν.

4 Ἀκούσατε θῆ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τοπρῶν πίνοντα, καὶ καταδινασέοντες πλωχὺς ἀπὸ τῆ γῆς,

5 Λέγοντες, Πότε διελεύσεται ὁ μὴν, καὶ ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἀνοιξομεν θησαυρὸν ὃ ποιῆσαι μέτρον μικρὸν, καὶ ὃ μεγαλῦναι γάθμιον, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον,

6 Τῷ κταῖσθαι ἐν ἀργυρίῳ καὶ πλωχὺς, καὶ πίνοντα ἀντὶ ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ πάντος γεννήματος ἐμπορευσόμεθα.

7 Ὁμνύει Κύριος κατὰ τῆς ὑπερηφανίας Ἰακώβ, εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νίκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν.

8 Καὶ ἐπὶ τέτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ πειθήσεται πᾶς ὁ κα οἰκῶν ἐν αὐτῇ; καὶ ἀναθήσεται ὡς ποταμὸς συντί-

λεα, καὶ καταθήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῇ γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς,

10 Καὶ μετασρέψω τὰς ἐορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πᾶσας τὰς ὁδὰς ὑμῶν εἰς θρήνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὁσφὺν σάκκον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλακρωμα· καὶ θήσομαι αὐτόν ὡς πένθος ἀγαπητῆ, καὶ τὰς μετ' αὐτῆ ὡς ἡμέραν ὀδύνης.

11 Ἰδὼ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἔξαποσελῶ λιμὸν ἐπὶ τῇ γῇ, οὐ λιμὸν ἄρτων, εἰδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν ὃ ἀκῆσαι τὸν λόγον Κυρίου.

12 Καὶ θαλευθήσονται ὕδατα ἀπὸ τῆ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ Βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδραμεῖνται ζητῶντες τὸν λόγον ὃ Κυρίου, καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλαὶ, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει,

14 Οἱ ὀμνύοντες κατὰ τῆ ἰλασμῆ Σαμαρείας, καὶ οἱ λέγοντες, Ζῇ ὁ Θεὸς σε Δαὺν, καὶ ζῇ ὁ Θεὸς σε Βηρσαβέ· καὶ πεισῶνται, καὶ οὐ μὴ ἀνασῶσιν ἔτι,

Κεφ. 9. 9.

ΕΙΔΟΝ ὁ Κύριον ἰφeszῶτα ἐπὶ τῇ θυσιασθρίᾳ, καὶ εἶπε, Πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον, καὶ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα, καὶ διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων· καὶ τὰς καταλοίπας αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφυγῇ ἐξ αὐτῶν φεύγων, καὶ οὐ μὴ διασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος.

2 Ἐὰν κατακρυβῶσιν εἰς ἄδου, ἐκεῖθεν ἡ χεὶρ μου ἀνασπάσει αὐτούς· καὶ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τὸ ἔρανον, ἐκεῖθεν κατέξω αὐτούς.

3 Ἐὰν ἐγκατακρυβῶσιν εἰς τὴν κορυφὴν τῆς Καρμὴλης, ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω, καὶ λήψομαι αὐτούς· καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐν ὀφθαλμοῖς μου εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, ἐκεῖ ἐντελεῖμαι τῷ δράκοντι, καὶ θήξεται αὐτούς.

4 Καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπου τοῦ ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελεῖμαι τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἀποκτενεῖ αὐτούς· καὶ σπριῶ τὰς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτούς εἰς κακὰ, καὶ ἔκ εἰς ἀγαθὰ.

5 Καὶ Κύριος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἰσχυρότατος τῆς γῆς, καὶ σαλεύων αὐτήν, καὶ πενήθησεν πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτήν, καὶ ἀναθήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς,

καὶ καταθήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

6 Ὁ οἰκοδομῶν εἰς τὸ ἔρανον ἀνάβασιν αὐτῆς, καὶ τὴν ἐπαγγελίαν αὐτῆς ἐπὶ τῆς γῆς Σεμελιῶν, ὁ προσκαλούμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς· Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτοῦ.

7 Οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθιοπῶν ὑμεῖς ἐστε ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραὴλ· λέγει Κύριος· οὐ τὸν Ἰσραὴλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ τὰς ἀλλοφύλους ἐκ Καππαδοκίας, καὶ τὰς Σύρους ἐκ βόθρου·

8 Ἰδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τὴν βασιλείαν τῆς ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐξαρθρῶ αὐτήν ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς· πλὴν ὅτι ἔκ εἰς τέλος ἐξαρθρῶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, λέγει Κύριος.

9 Διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι, καὶ λικμήσω ἐν πάσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον λικμάται ἐν τῷ λικμῷ, καὶ οὐ μὴ πύση σύντριμμα ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσονται πάντες ἀμαρτωλοὶ λαοῦ μου, οἱ λέγοντες, Οὐ μὴ ἐγγίση, ἔδὲ μὴ γίνηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακὰ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναστήσω τὴν σκηνὴν Δαυὶδ τὴν πεπλωκυῖαν, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπλωκότες αὐτῆς, καὶ τὰ κατασκευασμένα αὐτῆς ἀναστήσω, καὶ

ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ
ἡμέραι 5 αἰῶνος.

13 Ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ
κατάλοιποι 7 ἀνθρώπων καὶ
πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' ἧς ἐπι-
κέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐ-
τοὺς, λέγει Κύριος 8 ὁ ποιῶν
πάντα ταῦτα.

13 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται,
λέγει Κύριος, καὶ καταληφεται
ὁ ἀμνητὸς 7 τρυγητὸν, καὶ περ-
κάσει ἡ γαφυλὴ ἐν τῷ σπέρμῳ,
καὶ ἀποσάλαξαι τὰ ὄρη γλυ-
κασμὸν, καὶ πάντες οἱ βενοὶ

σύμφυτοι ἔσονται.

14 Καὶ ἐπισρέψω 7 αἰχμα-
λωσίαν 5 λαὸν μου Ἰσραὴλ, καὶ
οἰκοδομήσωσι πόλεις τὰς ἡφα-
νισμένας, καὶ κατοικήσωσι, καὶ
φυτεύσωσιν ἀμπελῶνας, καὶ πί-
νεται 7 οἶνον αὐτῶν, καὶ ποιή-
σωσι κήπους, καὶ φάγονται τὸν
καρπὸν αὐτῶν.

15 Καὶ καταφυτεύσω αὐτὰς
ἐπὶ 7 γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἐκ-
σπασθῶσιν ἐκ ἐκείνου ἀπὸ 7 γῆς,
ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος
9 ὁ Θεὸς παντοκράτωρ.

Ο Β Δ Ι Ο Υ. Ε'.

Κεφ. α'. Γ.

ΟΡΑΣΙΣ Ὁσεία. Τὰδε λέ-
γει Κύριος ὁ Θεὸς τῇ Ἰ-
σραὴλ, Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ
Κυρίου, καὶ περιοχὴν εἰς τὰ
ἔθνη ἐξαπέστειλεν Ἀνάστη· καὶ
ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πό-
λεμον.

2 Ἰδοὺ ὀλιγοσὸν δίδωκά σε ἐν
τοῖς ἔθνεσιν, ἡτιμωμένος εἶ σὺ
σφόδρα.

3 Ὑπερηφανία 7 καρδίας σου
ἐπῆρέ σε κατασκηνῶντα ἐν ταῖς
ὀκαῖς 7 πετρῶν· ὑψῶν κατοί-

κίαν αὐτῶν, λέγων ἐν καρδίᾳ
αὐτῶν, Τίς καταξέει με ἐπὶ τὴν
γῆν;

4 Ἐὰν μετεωρισθῇς, ὡς αἰ-
τὸς, καὶ ἐὰν ἀναμέσον 7 ἄστρον
θῇς νοσσιὰν σε, ἐκείθεν κα-
τάξω σε, λέγει Κύριος 8.

5 Εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς
σὲ, ἢ λησταὶ νυκτός, ὡς ἂν
ἀπερρίψης, ἐκ ἂν ἐκλεψαν τὰ
ἐκὰν ἑαυτοῖς; καὶ εἰ τρυγηταὶ
εἰσῆλθον πρὸς σὲ, ἐκ ἂν ἐπε-
λείποντο ἐπιφυλλῶν;

6 Πῶς ἐξηρευήθη Ἡσαΐ,

ἡ κατελήφθη τὰ κεκρυμμένα αὐτῆς ;

7 Ἔως ᾧ ὁρίων ἐξαπίγειλαίνῃ· πάντες οἱ ἄνδρες δὲ διαθήκης σε ἀντίστησαν σοι, ἡ δυνάσθησάν σου πρὸς σὲ ἄνδρες ἐπὶ σὺν ἡμετέροις σου, ἔθηκαν ἔνδοξα ὑποκάτω σου, ἐκ ἑξὶ σύνεσις αὐτοῖς.

8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἀπολῶ σοφίαν ἐκ τῆς Ἰερουσαλὴμ, καὶ σύνεσιν ἐξ ὅρας Ἡσαΐ.

9 Καὶ πλοηθήσονται οἱ μαχηταὶ σου οἱ ἐκ Θαιμάν, ὅπως ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὅρας Ἡσαΐ.

10 Διὰ τῆς σφαγῆς, καὶ τὴν αἰσθήσαν ἀδελφεὶ σου Ἰακώβ, καλύψει σε αἰσχύνῃ, καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς τὸ αἰῶνα.

11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντίστης ἔξεναντίας, ἐν ἡμέραις αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δυνάμειν αὐτῆς, καὶ ἀλλότριον εἰσῆλθον εἰς πύλας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔβαλον κλήρε, καὶ σὺ ἦς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν.

12 Καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελφεὶ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων, καὶ μὴ ἐπιχαρῆς ἐπὶ τῆς νίκῃς Ἰσραὴλ ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ μὴ μεγαλορρημοῦ ἡμέρᾳ θλίψεως,

13 Μηδὲ εἰσελθῇς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων αὐτῶν,

μηδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τῇ συναγωγῇ αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρου αὐτῶν, καὶ μὴ συνεπιθῇς ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν,

14 Μηδὲ ἐπιστῇς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν, ἐξολοθρεῦσαι τὰς ἀνασωζομένους αὐτῶν, μηδὲ συγκλείσεις τὰς φεύγοντας αὐτῆς ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

15 Διότι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὃν τρόπον ἐποίησας, ἔτως ἔσται σοι· τὸ ἀνταπόδομά σου ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλὴν σου.

16 Διότι ὃν τρόπον ἔπικες ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίνονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον, πίνονται καὶ καταβήσονται, καὶ ἔσονται καθὼς ἐχ' ὑπάρχοντες.

17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιών ἔσται σωτηρία, καὶ ἔσται ἅγιον· καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακώβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτῆς.

18 Καὶ ἔσται ὁ οἶκος Ἰακώβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰωσήφ φλόξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαΐ εἰς καλαμῃν, καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτὰς, καὶ καταφάγονται αὐτὰς, καὶ ἐκ ἔσται πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡσαΐ, διότι Κύριος ἐλάλησε.

19 Καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν ναγὲβ τὰ ὄρη τὸ Ἡσαΐ, καὶ οἱ ἐν τῇ σελῆλᾳ τὰς ἀλλοφυλίαις καὶ κατακληρονο-

μήσας· τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ τὸ πεδῖον Σαμαρείας, καὶ Βενιαμὴν, καὶ ἡ Γαλααδῖτιν.

20 Καὶ ἡ μετοικισία ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, γῆ ἡ Χαναanaίων ἕως Σαρεπτῶν καὶ ἡ μετοικισία Ἰερουσα-

λὴμ ἕως Ἐφραθα· κληρονομήσουσι τὰς πόλεις αὗται καὶ τὰς γὰς.

21 Καὶ ἀναθήσονται ἀνασωζόμενοι ἐξ ἔρης Σιών, ἡ ἐκδικησαὶ τὸ ὄρος Ἰσραὴλ, καὶ ἔσται τῷ Κυρίῳ ἡ βασιλεία.

Ι Ω Ν Α Σ. 5'.

Κεφ. α'. ι.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωαννὴν καὶ ἡ Ἀμαθὶ, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευθὴ καὶ πόλιν ἡ μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ ἡ κακίας αὐτῆς πρὸς μέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωανῆς καὶ φυγεῖν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην, καὶ εὔρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς, καὶ ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτῷ, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ, τῷ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσίς ἐκ προσώπου Κυρίου.

4 Καὶ Κύριος ἐξήγγειλε πνεῦμα ἐπὶ ἡ θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύ-

νευε καὶ συντρίβῃναι.

5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοί, καὶ ἀνέβησαν ἕκαστος πρὸς τὸ Θεὸν αὐτῷ, καὶ ἐβόλῃν ἐποίησαν τῷ σκευῶν τῷ ἐν τῷ πλοίῳ εἰς ἡ θάλασσαν, καὶ κεφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν. Ἰωανῆς δὲ κατήβη εἰς ἡ κοίλῃν τῷ πλοίῳ, καὶ ἐκάθειπε, καὶ ἔλεγχε.

6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρῶτος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σὺ ῥίγχεις; ἀνάστα, καὶ ἐπικαλῶ ἡ Θεὸν σε, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.

7 Καὶ εἶπεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῷ, Δεῦτε βάλῃμεν κλῆρες, καὶ ἐπιγνῶμεν, τίς ἐνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐστὶν ἐν ἡμῖν καὶ ἔβαλον κλῆρες, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωανν.

8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀπαγγέλιον ἡμῖν, τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ, καὶ πῶθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίῃ λαῷ εἰ σύ;

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δέλος Κυρίε εἰμὶ ἐγώ, καὶ τὸν Κύριον Θεὸν ἔβρανῃ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε καὶ θάλασσαν καὶ καὶ ξηράν.

10 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί τῆτο ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ προσώπου Κυρίε ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγελεν αὐτοῖς·

11 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί ποιήσομέν σοι, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξηγάγετο μᾶλλον κλύδωνα.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτῆς, Ἀρατέ με, καὶ ἐμβάλετέ με εἰς καὶ θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμέ ὁ κλύδων ὁ μέγας ἔτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ.

13 Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες καὶ ἐπιστρίψαι πρὸς καὶ γῆν, καὶ ἐκ ἠδυνάντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐκ' αὐτῆς.

14 Καὶ ἀνεβόσσαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπαν, Μηδαμῶς Κύριε· μὴ ἀπολύμεθα ἔνεκεν καὶ

ψυχῆς καὶ ἀνθρώπου τέτε, καὶ μὴ ὅπως ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ Κύριε, ὃν τρόπον ἐβάλες πεποιήκας.

15 Καὶ ἔλαβον καὶ Ἰωνᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς καὶ θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τῆ σάλευ αὐτῆς.

16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ καὶ Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ πύξαντο τὰς εὐχάς.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ προσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν καὶ Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ καὶ κήτης τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

2 Καὶ προσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον καὶ Θεὸν αὐτῆ ἐκ τῆ κοιλίας καὶ κήτης,

3 Καὶ εἶπεν, Ἐβόησα ἐν θλίψει με πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μου, καὶ εἰσήκουσέ με, ἐκ κοιλίας ἄδης κραυγῆς μου, ἤκουσας φωνῆς μου,

4 Ἀπὲρριψάς με εἰς βάθην καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με, πάντες οἱ μετεωρισμοὶ σε καὶ τὰ κύματα σε ἐκ' ἐμέ διήλθον.

5 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σε· ἄρα προσθήσω τῇ ἐπιβλέψει με πρὸς ναὸν καὶ ἁγίόν σε;

6 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως

ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύνλωσέ με
ἐσχάτη, ἴδου ἡ κεφαλὴ μου

7. Εἰς σχισμὰς ὁρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἥς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου Κύριε ὁ Θεός μου.

8. Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ ἡ ψυχὴν μου, ἦ Κυρίε ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν ἡ ἁγίόν σου.

9. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ ἔλκος αὐτῶν ἐγκατέλιπον.

10. Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα πυχάμην ἀποδώσω σοι σωτηρίᾳ τῷ Κυρίῳ.

11. Καὶ προσετάγην ἀπὸ Κυρίε τῷ πῶτι, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τῇ ξηράν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων,

2. Ἀνάστηθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τῇ πόλιν τῇ μεγάλῃν, καὶ κήρυξεν ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἐμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ.

3. Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὴ, κατὰ ἐλάλησεν Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὥσει πορείας ὁδὸς τριῶν ἡμερῶν.

4. Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς ἔτι εἰ-

σελεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὥσει πορείαν ἡμέρας μιᾶς· καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν, Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὴ καταστραφίσεται.

5. Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηεΐαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλης αὐτῶν ἕως μικρῆς αὐτῶν.

6. Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὴν βασιλέα τῇ Νινευὴ καὶ ἐξᾠέσθη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτῆς, καὶ περιείλατο τῇ σολῇν αὐτῆς ἀπὸ ἐαυτῆς, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδῇ.

7. Καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτῆς, λέγων, Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βῆες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὑδωρ πίετωσαν.

8. Καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῇ πονηρίᾳ, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῇ ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες,

9. Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσῃ ὁ Θεός, καὶ ἀποστρέψῃ ἐξ ὀργῆς θυμῷ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα;

10. Καὶ εἶδεν ὁ Θεός τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ

τῶν ὁδῶν αὐτῶν· τῶν πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησε τῷ ποιῆσαι αὐτοῖς, καὶ ἐκ ἐποίησε.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην· καὶ συνεχύθη,

2 Καὶ προσεύξατο πρὸς Κύριον, καὶ εἶπεν, Κύριε, ἐχ' ἔτοιμόν μοι λόγος, ἔτι οὗτος με ἐν τῇ γῇ μου; διατοῦτο προσέφθασα ὅτι φυγεῖν εἰς Θαρσίς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων καὶ εὐκταίμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

3 Καὶ νῦν δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχὴν μου ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν πρὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν με.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ;

5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τῆς πόλεως, καὶ ἐκάθισεν ἀπέναντι πῆς πόλεως, καὶ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκηπὴν, καὶ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῆς.

6 Καὶ προσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ, καὶ ἀνέθε ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτοῦ Ἰωνᾶ, ὅς εἴη σκιὰν ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ,

ὅς σκιάζαν αὐτὸν ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτοῦ· καὶ ἔχαρῃ Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην.

7 Καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς σκάλῃ ἐωδινῇ τῇ ἐκαύριον, καὶ ἐπάταξε ἡ κολοκύνθῃ, καὶ ἀπεξηράνθη.

8 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τῇ ἥλῳ, καὶ προσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καυσῶνι συκαίνοντι, καὶ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλοφυύχησε, καὶ ἀπέλεγετο ἡ ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ εἶπε, Καλὸν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; καὶ εἶπε, Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ὡς θανάτου.

10 Καὶ εἶπε Κύριος, Σὺ φείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς ἐκ ἐκακοκάρησας ἐπ' αὐτήν, καὶ ἐδὲ ἐξέθρεψας αὐτήν, ἢ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπόλετο.

11 Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὲ τῆς πόλεως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες ἐκ ἔγνωσαν θεῖον αὐτῶν ἢ ἀριτεράν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

ΜΙΧΑΙΑΣ. Γ.

Κεφ. α'. ι.

ΚΑΙ ἰγένετο λόγος Κυρίῳ πρὸς Μιχαϊάν τ' ὁ Μωρασδεὶ, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ, καὶ Ἀχαζ, καὶ Ἐζεκίας βασιλέων Ἰούδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Ἀκούσατε λαοὶ λόγους, καὶ προσεχέτω ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ· καὶ ἔσαι Κύριος· Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, Κύριος ἐξ οἴκου αὐτῶν.

3 Διότι ἰδὲ Κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τῆς πόλεως αὐτῆς, καὶ καταβήσεται, καὶ ἐπιθήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τῆς γῆς,

4 Καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτῆς, καὶ αἱ κοιλάδες τακήσονται ὥσπερ κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει.

5 Δι' αἰτίαν Ἰακώβ πάντα ταῦτα, καὶ δι' αἰμαρτίαν οἴκου Ἰσραὴλ· τίς ἡ αἰτία ὅτι Ἰακώβ; ἔχῃ ἡ Σαμάρεια; καὶ τίς ἡ αἰμαρτία οἴκου Ἰούδα; ἔχῃ Ἱερουσαλήμ;

6 Καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὄπωροφυλάκιον ἀγροῦ, καὶ εἰς φυτείαν ἀμπελῶνος, καὶ κατασπώσω εἰς χάσμ' τὰς λίθους αὐτῆς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτῆς ἀποκαλύψω.

7 Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτῆς κατακόψουσιν, καὶ πάντα τὰ μισθώματα αὐτῆς ἐμπρήσουσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ εἰδῶλα αὐτῆς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν· διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε, καὶ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέσχευεν.

8 Ἐνεκεν τούτου κόψεται, καὶ θρηνηθήσεται, πορεύσεται ἀνυπόδετος, καὶ γυμνὴ ποιήσεται κοπιτὸν ὡς δρακόντων, καὶ πένθος ὡς θυγατέρων σερρήνων.

9 Ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτῆς, διότι ἤλθεν ἕως Ἰούδα, καὶ ἤψατο ἕως πύλης λαῶν, ἕως Ἱερουσαλήμ.

10 Οἱ ἐν Γεθ' μὴ μεγαλύνετε, καὶ οἱ Ἐνακείμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκου κατὰ γέλωα, γῆν καταπάσασθε καταγέλωτα ὑμῶν,

11 Κατοιכוῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς, ἐκ ἐξῆλθε κατοιכוῦσα Σενναάρ, κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑμῶν πλεονὴν οὐνυς.

12 Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ καλοικεσθὲν οὐνυς; ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ Κυρίου ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλὴμ,

13 Υἱὸς ἀρμάτων καὶ ἰππευόντων κατοικῶσα Λαχεὶς, ἀρχηγὸς ἀμαρτίας αὕτη ἐστὶ τῇ θυγατρὶ Σιών, ὅτι ἐν σοὶ εὐρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραὴλ.

14 Διατέτο δώσα ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γεδ, οἶκος ματαίος, εἰς κενὸν ἐγίνοντο τοῖς βασιλεῦσι τοῦ Ἰσραὴλ.

15 Ἔως τὸς κληρονόμους ἀγάγωσι, κατοικῶσα Λαχεὶς κληρονομία ἕως Ὀδολάμ ἦξει, ἡ δόξα τῇ θυγατρὶ Ἰσραὴλ.

16 Εὐρησαι, καὶ κείραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σε, ἐμπλάτυνον τὴν χρεῖαν σε ὡς αἶτος, ὅτι ἠχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σε.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι κόπους, καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς καίταις αὐτῶν, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτὰ, διότι ἐκ ἦσαν πρὸς τὸν Θεὸν χειράς αὐτῶν.

2 Καὶ ἐπιθύμην ἀγρὸς, καὶ διήρπαζον ὀρφανὸς, καὶ οἶκος κατεδυνάστευον, καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

3 Διατέτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὺ ἐγὼ λογιζομαι ἐπὶ τῇ φυλῇ ταύτῃ κακὰ, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρῃτε τὸς τραχήλους ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ πορευθῇτε ὀρδοὶ ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρὸς ἐστίν.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολή, καὶ θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέλει, λέγων, Ταλαιπωρία ἔταλαιπωρήσαμεν μερὶς λαῷ μὴ κατεμετρήθῃ ἐν σχοινίῳ, καὶ ἐκ τῆν ὁ κωλύων αὐτὸν ἔ' ἀποσρέψαι· οἱ ἀγροὶ ὑμῶν διεμερισθήσαν.

5 Διαίξτο ἐκ ἔσαι σοὶ βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ· ἐν ἐκκλησίᾳ Κυρίου

6 Μὴ κλαίετε δάκρυσι, μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις· ἡδὲ γὰρ ἀπόσεται ὀνειδῆ,

7 Ὁ λέγων, Οἶκος Ἰακώβ παρώργισε πνεῦμα Κυρίου· οὐ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐστίν; ἐχ' οἱ λόγοι αὐτῶν εἰσι καλοὶ μετ' αὐτῶν; καὶ ὀρδοὶ πεπόρευται;

8 Καὶ ἐμπροσθεν ὁ λαὸς μὴ εἰς ἔχθραν ἀντίση, κατέναντι

ἡ εἰρήνης αὐτῶν· ἢ δοραὶν αὐτῶν
ἐξέδαραν, ἢ ἀφελῶσθαι ἐλπί-
δας, συντριμμὸν πολέμου.

9 Ἠγάμουναι λαὸν με ἀπορρί-
φουσιν· ἐκ τῶν οἰκῶν κρυφῆς
αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτε-
θεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν·
ἐγγίσατε ὕρεσιν αἰωνίοις.

10 Ἀναστῆθι καὶ πορεύε, ὅτι
ἐκ ἐστὶ σοὶ αὕτη ἀνάπαυσις
ἐπικεν ἀκαθαρσίας· διεφθάρῃς
φθορᾷ,

11 Καλεδιώχῃτε κτενὸς διώ-
κοντος· πνεῦμα ἔσπεε ψεῦδος,
ἐξάλαξέ σοι εἰς οἶνον καὶ μέ-
θυσμα· καὶ ἔσαι, ἐκ τῆς γαγόνος
ἢ λαὸν τέτρε

12 Συναγόμενος συναχθή-
σεται Ἰακώβ ἐν πᾶσιν· ἐκ-
δοχόμενος ἐκδοξάμενος τὰς καλα-
λοΐδας ἢ Ἰσραὴλ, ἐπιταυτὸ
θήσομαι ἢ ἀποστροφὴν αὐτῶν·
ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς
παιῆμιον ἐν μίσῳ καίτης αὐ-
τῶν· ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνδρώ-
πων

13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ
προσώπων αὐτῶν· δίκαιον, καὶ
διηλθον πύλιν, καὶ ἐξῆλθον δι'
αὐτῆς, καὶ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς
αὐτῶν πρὸ προσώπων αὐτῶν,
ὁ δὲ Κύριος ἠγήσεται αὐτῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἰρεῖ, Ἀκύσαι δὴ ταῦ-
τα αἱ ἀρχαὶ οἴκε Ἰακώβ,
καὶ οἱ κατάλοιποι οἴκε Ἰσραὴλ·

ἐχ' ὑμῶν ἐστὶ τοῦ γινῶναι τὸ
κρίμα;

2 Μίσοντες τὰ καλὰ, καὶ
ζητῶντες τὰ πονηρὰ, ἀρσά-
ζοντες τὰ ἔργα αὐτῶν ἀπ'
αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν
ἀπὸ τῶν ὀστέων αὐτῶν.

3 Ὅν τρόπον κατέφαγον τὰς
σάρκας ἢ λαὸν με, καὶ τὰ ὀσ-
τεὰ αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδει-
ραν, καὶ τὰ ὀστία αὐτῶν συν-
έθλασαν, καὶ ἐμέλισαν ὡς σαρ-
κας εἰς λέβητα, καὶ ὡς κρέα εἰς
χύτρον,

4 Οὕτως κεκράζονται πρὸς
τὸν Κύριον, καὶ ἐκ ἐπιστάσεως
αὐτῶν· καὶ ἀποσείψαι τὸ πρὸς-
ωπεν αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ
καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ' ὃν ἐπιστη-
ρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν
αὐτῶν ἀπ' αὐτῆς.

5 Ταῦτα λέγει Κύριος ἐπὶ τῆς
προφῆτας τὰς πλανούντας τὸν
λαόν με, τὰς δακνόντας ἐν τοῖς
ὀστέσιν αὐτῶν, καὶ κερύσσοντας
εἰρήνην ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκ ἐδόθη
εἰς τὸ γόμα αὐτῶν, ἠγαγῶν
ἐπ' αὐτὸν πόλεμον·

6 Διατέτο καὶ ὑμῶν ἔσαι ἐξ
ὀράσεως, καὶ σκοπία ἔσαι ὑμῶν
ἐκ μαντείας, καὶ δύσεται ὁ ἥλιος
ἐπὶ τὰς προφῆτας, καὶ συσκο-
τάσει ἐπ' αὐτὰς ἡ ἡμέρα.

7 Καὶ κατασχυρῶσονται
οἱ ὀρώντες τὰ ἐνύπνια, καὶ καλα-
γελασθήσονται οἱ μάντιες, καὶ

καταλαλήσουσι κατ' αὐτῶν πάν-
τες αὐτοὶ, διότι ἐκ ἔσαι ὁ ἐπα-
κῶν αὐτῶν.

8 Ἐὰν μὴ ἰγὼ ἐμπλήσω ἰ-
σχὺν ἐν πνεύματι Κυρίου καὶ
κρίματος καὶ δυνατείας, ὅ ἀπ-
αγγελῆται τῷ Ἰακώβ ἀσεβείας
αὐτῆς, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἀμαρ-
τίας αὐτῆς.

9 Ἀκέσασθε δὴ ταῦτα οἱ ἡγέ-
μενοι οἴκου Ἰακώβ, καὶ οἱ κατὰ
λαοὶ οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδε-
λυσσόμενοι κρίμα, καὶ πάντα
τὰ ὀρθὰ διατρίβοντες,

10 Οἱ οἰκοδομῶντες Σιών ἐν
αἵμασι, καὶ Ἰερουσαλὴμ ἐν ἀ-
δικίαις.

11 Οἱ ἡγέμενοι αὐτῆς μετὰ
δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐ-
τῆς μετὰ μισθῶ ἀπεκρίνοντο,
καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ
ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τῷ
Κύριον ἐπανεπαύοντο, λέγοντες,
Οὐχὶ ὁ Κύριος ἐν ἡμῖν ἐσιν; ὃ
μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακὰ.

12 Διατῆτο δὲ ὑμᾶς Σιών
ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ
Ἰερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον
ἔσαι, καὶ τὸ ὄρος ὅ οἶκος εἰς ἄλ-
σος ὄρυμῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἔσαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρ^ο
Κυρίου, ἑτοιμασέν ἐπὶ τὰς κορυ-
φὰς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσε-
ται ὑπεράνω τῶν βουνῶν καὶ σπεύ-

VOL. III.

σας πρὸς αὐτὸ λαοί,

2 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολ-
λὰ καὶ ἔρῃσι, Δεῦτε, ἀναβῶ-
μεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς
τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· καὶ
δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτῆς, καὶ
πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις
αὐτῆς· ὅτι ἐκ Σιών ἐξελεύσεται
νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐκ Ἰε-
ρουσαλὴμ.

3 Καὶ κρινεῖ ἀναμίστρον λαῶν
πολλῶν, καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰ-
σχυρὰ ἕως εἰς μακράν· καὶ
κατακόψουσιν τὰς ῥομφαίας αὐ-
τῶν εἰς ἀροτρα, καὶ τὰ δόρατα
αὐτῶν εἰς ὀρέπανα, καὶ ἐκέτι μὴ
ἀντάρῃ ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομ-
φαίαν, καὶ ἐκέτι μὴ μάθωσι
πολεμεῖν.

4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκαστος
ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτῆς, καὶ ἕκα-
στος ὑποκάτω συκῆς αὐτῆς, καὶ
ἐκ ἔσαι ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ
εἶμα Κυρίου παντοκράτορος ἐ-
λάλησε ταῦτα.

5 Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πό-
ρεύσονται ἕκαστος τὴν ὁδὸν αὐ-
τῆς, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν
ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς
τὸ αἰῶνα, καὶ ἐπὶ πάντα.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐπείγῃ, λέγει
Κύριος, συνάξω τὴν συνέτριμ-
μένην, καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσδέχο-
μαι, καὶ ὡς ἀπώσαμένην.

7 Καὶ θήσομαι τὴν συνέτριμ-
μένην εἰς ὑπόλημμα, καὶ τὴν

F f

ἀπωσμένην εἰς ἔθνος δυνατόν·
καὶ βασιλεύσεις Κύριοι ἐπ' αὐτὰς
ἐν ὅρα Σιών ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως
εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ σὺ πύργος ποιμνίου
ἀνυμώδης, θυγάτηρ Σιών, ἐπὶ
σὲ ἦξεν, καὶ ἐσελεύσεται ἡ ἀρ-
χή, ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βα-
βυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσα-
λήμ.

9 Καὶ νῦν ἰναλί ἔγνωσ κακά·
μὴ βασιλεὺς ἐκ ἧν σοι; ἢ ἡ
βελὴ σε ἀπώλετο, ὅτι κατε-
κράτησάν σε ὠδῖνες ὡς τικτέ-
σης;

10 Ὡδῖνε καὶ ἀνδρίξ, καὶ ἔγ-
γίξε θυγάτηρ Σιών ὡς τικτέ-
σα· διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πό-
λεως, καὶ κατασκηνώσεις ἐν πε-
δίῳ, καὶ ἦξας ἕως Βαβυλῶνος·
ἐκεῖθεν ῥύσεται σε, καὶ ἐκεῖθεν
λυτρώσεται σε Κύριος ὁ Θεός
σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σε.

11 Καὶ νῦν ἐπισυνήχθησαν
ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, λέγοντες,
Ἐπιχαρήμεθα, καὶ ἐπόψονται
ἐπὶ Σιών οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

12 Αὐτοὶ δὲ ἐκ ἔγνωσαν τὸν
λογισμόν Κυρίου, καὶ ἐ συνῆκαν
τὴν βελὴν αὐτῶν, ὅτι συνήγα-
γεν αὐτὰς ὡς θράγματα ἄλω-
ν.

13 Ἀνάστηθι, καὶ ἀλόα αὐτὰς
θυγάτηρ Σιών, ὅτι τὰ κέρατά
σε θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς
ὀπλὰς σε θήσομαι χαλκᾶς·

καὶ κατατήξαι λαὸς πολλὰς,
καὶ ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ τὸ
πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν
αὐτῶν τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς
γῆς.

Κεφ. ε'. 5.

ΝΤΝ ἰμφραχθήσεται θυ-
γάτηρ ἰμφραγμῶ, συνο-
χὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥάβδῳ
πατάξουσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς
φυλάς τῆ Ἰσραήλ.

2 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος Ἐ-
φραθᾶ, ὀλιγοσὺς εἶ τοῦ εἶναι
ἐν χιλιάσιν Ἰσθᾶ· ἐκ σὲ μοι
ἐξελεύσεται, τῶ εἶναι εἰς ἄρ-
χοντα τῆ Ἰσραήλ, καὶ ἔξοδον
αὐτῶ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰ-
ῶνος.

3 Διατῆτο δώσει αὐτὰς ἕως
καιροῦ τικτέσης, τέχεται, καὶ
οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐ-
τῶν ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τὰς υἱοὺς
Ἰσραήλ.

4 Καὶ γήσεται καὶ ὄψεται, καὶ
ποιμανεῖ τὸ ποιμνιον αὐτῶ ἐν
ἰσχυὶ Κυρίου, καὶ ἐν τῇ δόξῃ
ὀνόματι Κυρίου Θεῷ αὐτῶν
ὑπάρξουσιν, διότι νῦν μεγαλυν-
θήσονται ἕως ἄκρων τῆ γῆς.

5 Καὶ ἔσται αὐτῇ εἰρήνη,
Ἄσσερ ὅταν ἐπὶλθῇ ἐπὶ τὴν
γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὴν
χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθήσου-
ται ἐπ' αὐτὸν ἐπὶ ποιμένες,
καὶ ὀκλῶ δῆγματα ἀνδρώπων,

6 Καὶ ποιμανεῖς τὸ Ἄσσερ

ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τῆ Νεβερώδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς· καὶ ῥύσεται ἐκ τῆ Ἀσσυρίαν ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ἔσται ἐπὶ τὰ ὄρια ὑμῶν.

7 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα τῆ Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς δρόσος παρὰ Κυρίου πίπτασα, καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωσιν, ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς, μηδὲ ὑποστῇ ἐν υἱοῖς ἀνδρώπων.

8 Καὶ ἔσται τὸ ὑπόλειμμα Ἰακώβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς λέων ἐν κήπεσιν ἐν τῷ ὄρυμῳ, καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ, καὶ διαείλας ἀρκάσῃ, καὶ μὴ ἦ ὁ ἔξαιρέσιμος.

9 Ὑψωθήσεται ἡ χεὶρ σε ἐπὶ τὰς θλίβοντάς σε, καὶ πάντες οἱ ἐχθροὶ σε ἐξολοθρευθήσονται.

10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἐξολοθρεύσω τὰς ἵππους ἐκ μέσῃ σου, καὶ ἀπολωῖ τὰ ἄρματα σου,

11 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πόλεις τῆ γῆς σου, καὶ ἔξαρῶ πάντας τὰ ὀχυρώματά σου·

12 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ φάρμακά σου ἐκ τῶν χειρῶν σου, καὶ ἀποφθειγγόμενοι ἔσονται ἐν σοί·

13 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυ-

πιά σου, καὶ τὰς σπλάς σου ἐκ μέσῃ σου, καὶ ἔτι μὴ προσκυνήσεις τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου,

14 Καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλσῃ ἐκ μέσῃ σου, καὶ ἀφανίσω τὰς πόλεις σου.

15 Καὶ ποιήσω ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκεσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀνθ' ὧν ἔκ εἰσέκησαν.

Κεφ. 55. 6.

ΑΚΟΤΣΑΤΕ δὲ λόγον· Κύριος κύριος εἶπεν, Ἀνάστηθι, κριθῇτι πρὸς τὰ ἔρη, καὶ ἀκυσάτωσαν βανοὶ φωνὴν σου.

2 Ἀνάστατε ἔρη τῇ κρίσει τοῦ Κυρίου, καὶ αἱ φαραγγεὶς θεμελίας τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτῶν, καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται.

3 Λαὸς μου, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε, ἢ τί παρηνώχλησά σοι; ἀποκρίθητί μοι.

4 Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ οἴκου δουλείας ἐλυτρώσάμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς προσώπῃ σου τὸν Μωυσῆν, καὶ Ἀαρὼν, καὶ Μαρίαμ.

5 Λαὸς μου μνησθήτη δὴ, τί ἐβουλεύσατο κατὰ σὺ Βαλαὰμ βασιλεὺς Μωὰβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλαὰμ υἱὸς τῆ Βεωρ, ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλαγάλ, ὅπως ᾔνωσθῃ ἡ διακαιοσύνη τῷ Κυρίῳ.

6 Ἐν τίνι καταλάβω ἢ Κύριον, ἀντιλήψομαι Θεῷ με ὑψίς; εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὀλοκαυτώμασιν, ἐν μόσχοις ἐνι αὐσίῳ;

7 Εἰ προσδέξεται Κύριος ἐν χιλιάσι κριῶν; ἢ ἐν μυριάσι χιμάρων πιδόνων; εἰ δὴ πρῶτότοκά με ὑπὲρ ἀσεβείας, καρπὸν κοιλίας με ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς με;

8 Εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλόν; ἢ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σέ, ἀλλ' ἢ τὰ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον, καὶ ἔτοιμον εἶναι τὰ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου Θεῷ σε;

9 Φωνὴ Κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει φοβημένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἄκουε φυλὴ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν;

10 Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμους θησαυρίζων θησαυρὸς ἀνόμους, καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικίας;

11 Εἰ δικαιοθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ σάθμια δόλε,

12 Ἐξ ὧν ἢ πλεῖστον αὐτῶν ἀσεβείας ἐπλησαν, καὶ οἱ κατοικῶντες αὐτὴν ἐλάλησαν ψεύδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν;

13 Καὶ ἐγὼ ἄρξομαι ὅπως πατάξαι σε, ἀφανίσω σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σε.

14 Σὺ φάγεσαι, καὶ ἢ μὴ ἐμ-

πλησθῇς, καὶ συσπολάσει ἐν σοὶ, καὶ ἐκνεύσει, καὶ ἢ μὴ διασωθῇς, καὶ ὅσοι αὖν διασωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται.

15 Σὺ σπερεῖς, καὶ ἢ μὴ ἀμῆσης, σὺ πείσεις ἐλαίαν, καὶ ἢ μὴ ἀλείψῃ ἐλαιον, καὶ οἶνον, καὶ ἢ μὴ πῖνῃ, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαὸς με.

16 Καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρὶ, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαιῶν, καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμόν, καὶ τὰς κατοικῶντας αὐτὴν εἰς συρισμόν, καὶ ὀνείδη λαῶν λήψεται.

Κεφ. 8.

ΟΙΜΟΙ, ὅτι ἐγενήθην ὡς συνάγων καλὰ μὴν ἐν ἀμπλῷ, καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ, ἔχ' ὑπάρχοντος βότρου τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα· οἶμοι ψυχῇ,

2 Ὅτι ἀπόλωλεν εὐσεβὴς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις ἔχ' ὑπάρχει· πάντες εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος ἢ πλησίον αὐτοῦ ἐκβλήσεται ἐκ-θλίβῃ,

3 Ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐτοιμάζουσιν· ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικὸς λόγους ἐλάλησε, καταδύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστίν· καὶ ἐξελεῖται τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν

4 Ὡς σὺ ἐκτρέφῃς, καὶ βαδίζῃς ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς· καὶ καὶ, αἱ ἐκδικήσεις σου ἤκαστι, νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν.

5 Μὴ καταπιεῦτε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγεμένοις· ἀπὸ τοῦ συγκοίτε σε φύλαξαι, ὅτι ἀναθίσθαι τι αὐτῇ.

6 Διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα, θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, νύμφη ἐπὶ τὸν πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀνδρὸς οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς.

7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐπιβλέψομαι, ὑπομένω ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου, εἰσακέσεταιί μου ὁ Θεός μου.

8 Μὴ ἐπὶ χαίρει μοι ἡ ἐχθρά μου, ὅτι ἐπέπλωκα, καὶ ἀναστήσομαι· διότι ἰὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει, Κύριος φωτιεῖ μοι.

9 Ὁργὴν Κυρίῳ ὑπόσσω, ὅτι ἤμαρτον αὐτῷ, ἕως ὅτου δικαιῶσαι αὐτὸν καὶ δίκην μου· καὶ ποιήσῃ τὸ κρίμα μου, καὶ ἐξάξῃ με εἰς τὸ φῶς· ὅψομαι τῷ δικαιοσύνην αὐτῆς,

10 Καὶ ὀψεται ἡ ἐχθρά μου, καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην, ἡ λέγουσα, Πῶς Κύριος ὁ Θεός σε; οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπόψονταί αὐτήν, νῦν ἔσται εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς.

11 Ἡμέρα ἀλοφῆς πλίνθου,

ἐξάλειψίς σε ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀπετρίψεται νόμιμά σε ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

12 Καὶ αἱ πόλεις σε ἤξευσιν εἰς ὁμαλισμὸν, καὶ εἰς διαμερισμὸν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σε αἱ ὀχυραὶ εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρου ἕως τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ὄρους ἕως ὄρους.

13 Καὶ ἔσται ἡ γῆ εἰς ἀφανισμόν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

14 Ποίμεινε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σε, πρόβατα κληρονομίας σε, κατασκοπῆντας καθ' ἑαυτὰς δρυμὸν ἐν μέσῳ τοῦ Καρμῆλου, νεμήσονταί τινες Βασιανίτιν, καὶ τινες Γαλααδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος.

15 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σε ἐξ Αἰγύπτου, ὀψενδε θαυμασά.

16 Ὀψονται ἔθνη καὶ κατασχυνθήσονται, καὶ ἐκ πάσης τῆς ἐσχυρῆς αὐτῶν, ἐπιθήσονται χεῖρας ἐπὶ τὸ σῶμα αὐτῶν, τὰ ὅσα αὐτῶν ἀποκωφωθήσεται,

17 Λείξουσιν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν· ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐκστήσονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

18 Τίς Θεὸς ὡς περ σὺ, ἐξείρων ἀνομίας, καὶ ὑπερβαίνων

ἀποδείξας τοῖς καταλοιποῖς τῆς πληρονομίας αὐτῆς ; καὶ οὐ συνίσχεν εἰς μαρτύριον ὀργῆν αὐτῆς, ὅτι θελητῆς εἶεν εἶναι.

19 Ἐπιστρέψει καὶ οἰκτιρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν, καὶ ἀπορρίψονται εἰς

τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, πάσας τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν.

20 Δώσε εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακώβ, ἴλεον τῷ Ἀβραάμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἱμνηροῦν.

Ν Α Ο Υ Μ . Ζ'.

Κεφ. α'. 1.

ΛΗΜΜΑ Νινευή, βιβλίου ὁράσεως Ναῆμ 8' Ἐλκεσαίε.

2 Θεὸς ζηλωτῆς, καὶ ἐκδικῶν Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος μετὰ θυμῶν, ἐκδικῶν Κύριος τὰς ὑπεναντίας αὐτῆς, καὶ ἐξαίρων αὐτὸς τὰς ἐχθρὰς αὐτῆς.

3 Κύριος μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτῆς, καὶ ἀθῶον ἐκ ἀθώου Κύριος ἐν συντελείᾳ, καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτῆς, καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτῆς.

4 Ἀπειλῶν θαλάσσης, καὶ ξηραίνων αὐτήν, καὶ πάντα τὰς ποταμὸς ἐξηρημῶν ὡλιγώδη ἡ Βασιανίτις, καὶ ὁ Κάρμηλος, καὶ τὰ ἐξανδύντα τῆ Λιβάνε ἐξέλπει.

5 Τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐτῆς, καὶ οἱ βενοὶ ἐσαλεύθησαν καὶ ἀνεστάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικῶντες ἐν αὐτῇ.

6 Ἀπὸ προσώπου ὀργῆς αὐτῆς τίς ὑποστήσεται ; καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμῶν αὐτῆς ; ὁ θυμὸς αὐτῆς τήκει ἀρχὰς, καὶ αἱ σέτραι διεδύρθησαν ἀπ' αὐτῆς.

7 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γινώσκων τὰς εὐλαβεμένους αὐτόν.

8 Καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται, τὰς ἐκπερισσόμενες καὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῆς διώξεται σκότος.

9 Τί λογίζεσθε ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ; συντέλειαν αὐτὸς ποιή-

σεται, ἕκ ἐκδικήσῃ δις ἐπι-
τοαυτὸ ἐν θλίψει.

10 Ὅτι ἕως θμελίῃ αὐτῇ
χειρωθήσεται· καὶ ὡς σμίλαξ
περιπλεκόμενη βρωθήσεται, καὶ
ὡς καλάμη ξηρασίας μεγῆ.

11 Ἐκ σὲ ἐξελεύσεται λο-
γισμὸς κατὰ τὸ Κορίνθων, καὶ
βελυόμενος ἐναστιά.

12 Ταῦτε λέγει Κύριος κατ-
άρχων ὑδάτων πολλῶν, Καὶ
πῶς διαγαλήσονται, καὶ ἡ ἀκοή
σε ἕκ ἐκινεθήσεται ἐτι.

13 Καὶ νῦν συντρίψω τὴν
ράβδον αὐτῇ ἀπὸ σὲ, καὶ τὰς
δεσμὰς διαρρήξω.

14 Καὶ ἐντελεῖται περὶ σὲ
Κύριος, οὐ σπαρήσεται ἐκ τῆ
ἐνόματός σε ἐτι· ἐξ οἴκου Θεοῦ
σε ἐξολοθρεύσω τὰ ψλοπία,
καὶ χωνεύτα, θήσομαι ταφὴν
σε, ὅτι ταχέως.

15 Ἰδὲ ἐπὶ τὰ ὄρη αἱ πόδες
εὐαγγελιζόμενε, καὶ ἀπαγγέ-
λουντος εἰρήνην· ἰόρταζε Ἰδὲ
ταῖς ἰορταῖς σε, ἀπόδος ταῖς εὐ-
χαῖς σε, διότι οὐ μὴ προσθή-
σωσιν ἐτι· ὃ διελθεῖν διὰ σὲ
εἰς παλαιώσιν.

Κεφ. β'. 2.

ΣΤΗΝΤΕ ΤΕΛΕΣΤΑΙ, ἐξ-
ῆρται· ἀνέβη ἰμφοσῶν εἰς
πρόσωπόν σε, ἐξαιρέμενος ἐκ
θλίψεως· σκόπευσον ὁδόν, κρά-
τησον ὁσφύος, ἀνδρῖσαι τῇ ἰ-
σχυρί σφόδρα.

2 Διότι ἀπέγραψε Κύριος τὸ
ῥέον Ἰακώβ, καθὼς ῥέον τῆ
Ἰσραὴλ, διότι ἐκτινάσσοντες
ἐξετίναξαν αὐτοὺς, καὶ τὰ κλή-
ματα αὐτῶν διέφθεραν.

3 Ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ
ἀνδρώπων, ἀνδρας δυνάμεις ἐμ-
παίζοντας ἐν πυρί· αἱ ἡνίκαι τὸ
αἷμα αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐτοι-
μασίας αὐτῶν, καὶ οἱ ἵπποις θο-
ρυβηθήσονται.

4 Ἐν ταῖς ὁδοῖς, καὶ συγχυ-
θήσονται τὰ ἄρματα, καὶ συμ-
πλακῆσονται ἐν ταῖς πλα-
ταῖς· ἡ ὕβρις αὐτῶν ὡς
λαμπάδες πυρὸς, καὶ ὡς ἀερα-
καὶ διατρέχουσαι.

5 Καὶ μνησθήσονται οἱ με-
γιστῶνες αὐτῶν, καὶ φύξονται
ἡμέρας, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν τῇ
παρεΐᾳ αὐτῶν, καὶ σπείσουσιν
ἐπὶ τὰ τεῖχη αὐτῆς, καὶ ἐτοι-
μάσουσι τὰς προφυλακάς αὐ-
τῶν.

6 Πύλαι τὸ πόλεον διπνοίχ-
θησαν, καὶ τὰ βασίλεια διέ-
πτεσε,

7 Καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκα-
λύφθη· καὶ αὕτη ἀνέβαινε, καὶ
αἱ δάλας αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς
περιγεραὶ φθειγγόμεναι ἐν καρ-
δίαις αὐτῶν.

8 Καὶ Νινευὴ ὡς κολυμ-
βήθρα ὑδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς,
καὶ αὐτοὶ φεύγοντες ἐκ ἔρησαν,
καὶ ἐκ ἧν ὁ ἐπιβλήπων.

9 Διήρπαζον τὸ ἀργύριον, διήρπαζον τὸ χρυσίον, καὶ ἐκ ἦν πέρας ἑ κόσμῳ αὐτῆς· βεβαρύνονται ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιδυμητὰ αὐτῆς.

10 Ἐκτιναγμός, καὶ ἀνατιναγμός, καὶ ἐκδρασμός, καὶ καρδίας θραυσμός, καὶ ὑπόλυσις γονάτων, καὶ ὠδίνες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν· καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας.

11 Πᾶς ἐστὶ τὸ κατοικητήριον τῶν λέοντων, καὶ ἡ νομὴ ἡ ἔσα τοῖς σκύμοις; πᾶς ἐπορεύθη λέων, ἔβισσε δὲ ἐκεῖ σκύμονος λέοντος, καὶ ἐκ ἦν ὁ ἐμφεβών;

12 Λέων ἤρπαξε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμοις αὐτῆς, καὶ ἀπέπνιξε τοῖς λέεσιν αὐτῆς, καὶ ἐπλησε θήρας νοσσιὰν αὐτῆς, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτῆς ἄρπαγῆς.

13 Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐκκαυσῶ ἐν καπνῷ πληθός σου, καὶ τὰς λέοντάς σε καταφάγεται ῥομφαία, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σε, καὶ οὐ μὴ ἀκυσθῇ ἐκέτι τὰ ἔργα σε.

Κεφ. γ'. 3.

Ω ΠΟΛΙΣ αἱμάτων, ὅλη ψευδῆς, ἀδικίας πληρῆς, οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα.

2 Φωνὴ μασίγων, καὶ φωνὴ σισμῶν τροχῶν, καὶ ἵππε διώ-

κοντος, καὶ ἄρματος ἀναβράσσαντος,

3 Καὶ ἰσπίως ἀναβαίνοντος, καὶ σιλβέσης ῥομφαίας, καὶ ἐξαγραπλόντων ὅπλων, καὶ πλήθους τραυματιῶν, καὶ βαρείας πώσεως, καὶ ἐκ ἦν πέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς· καὶ ἀδυνήσουσιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν

4 Ἀπὸ πλήθους πορνείας· πόρνη καλὴ, καὶ ἐπίχαρις ἡγαμένη φαρμάκων, ἡ πωλῆσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ λαὸς ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς.

5 Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σέ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀποκαλύψω πᾶς ὀπίσω σε ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σε, καὶ δείξω ἔθνεσι τὴν αἰσχύνην σε, καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν σε.

6 Καὶ ἐπιρρίψω ἐπὶ σέ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σε, καὶ θήσομαί σε εἰς παράδειγμα.

7 Καὶ ἔσται, πᾶς ὁ ὀρῶν σε καταθήσεται ἀπὸ σε, καὶ ἱρεῖ, Δεκλαία Νινευή· τίς γενάξει αὐτήν; πῶθιν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ;

8 Ἐτοιμάσαι μερίδα, ἀρμόσαι χορδὴν, ἐτοιμάσαι μερίδα Ἀμμὼν· ἡ κατοικῆσα ἐν ποταμοῖς, ὕδωρ κύκλω αὐτῆς, ἥς ἡ ἀρχὴ θάλασσα, καὶ ὕδωρ τὰ τεῖχη αὐτῆς,

9 Καὶ Αἰθιοπία ἰσχύς αὐ-
τῆς, καὶ Αἴγυπτος· καὶ ἐκ ἔση
πέρας τῆς φυγῆς· καὶ Λίβυες
ἐγένοντο βοήθει αὐτῆς.

10 Καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν
πορεύεται αἰχμάλωτος, καὶ
τὰ νήπια αὐτῆς ἰθαφιᾷσιν ἐπ'
ἀρχαῖς πασσῶν τ' ὁδῶν αὐτῆς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς
βαλῶσι κλέβας· καὶ πάντες οἱ
μεγιστὰν αὐτῆς δεθήσονται
χειροπέδαις.

11 Καὶ σὺ μεθυσθήσῃ, καὶ
ἔση ὑπερεωραμένη, καὶ σὺ ζη-
τήσεις σεαυτῇ γάσιν ἐκ ἐχ-
θρῶν.

12 Πάντα τὰ ὀχυρώματά
σε συκαὶ σκοπὸς ἔχουσιν, εἰάν
σαλευθῶσι, πεισῆναι εἰς γόμα
ἔσθοντος.

13 Ἰδὲ ὁ λαὸς σε ὡς γυναῖ-
κες ἐν σοὶ, τοῖς ἐχθροῖς σου
ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύ-
λαι τ' γῆς σε, καταφάγεται
πῦρ τὰς μοχλὰς σε.

14 Ἰδὼρ περιοχῆς ἐπίσπα-
σαι σεαυτῇ, καὶ κατακράτησον
τὸ ὀχυρώματίν σου· ἐμβήθῃ εἰς

πυλὸν, καὶ συμπατήθητι ἐν
ἀχύροις, κατακράτησον ὑπὲρ
πλίνθον.

15 Ἐκεῖ καταφάγεται σε
πῦρ, ἐξολοθρεύσει σε ῥομφαία,
καταφάγεται σε ὡς ἀκρίς, καὶ
βαρυνθήσῃ ὡς βρῆχος.

16 Ἐπλήθυνας τὰς ἐμπο-
ρίας σε ὑπὲρ τὰ ἄσρα· καὶ ἔρα-
νῃ· βρῆχος ἄρμησε, καὶ ἐξεπε-
τάσθη.

17 Ἐξήλατο ὡς ἀτίλειος ὁ
συμμικτός σε, ὡς ἀκρίς ἐπι-
βεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέ-
ρᾳ πάγης· ὁ ἥλιος ἀνέτειλε,
καὶ ἀφῆλατο, καὶ ἐκ ἔγνω τὸ τό-
πον αὐτῆς· καὶ αὐτοῖς.

18 Ἐνύσαν οἱ ποιμένες σε,
βασιλεὺς Ἀσσύρι· ἐκοίμισε
τὰς δυνάμεις σε, ἀπῆρεν ὁ λαὸς
σε ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐκ ἦν ὁ ἐκ-
δεχόμενος.

19 Οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ συν-
τριβῇ σε, ἐφλέγμανεν ἡ πλη-
γὴ σε, πάντες οἱ ἀκούοντες τὸ
ἀγγελίαν σε, κροτήσουσι χεῖρας
ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα ἐκ ἐπ-
ῆλθεν ἡ κακία σε διαπαντός;

ΑΜΒΑΚΟΥΜ. Η'.

Κεφ. α'. ι.

Το λῆμμα θ' εἶδεν Ἀμβα-
κὺμ ὁ προφήτης.

2 Ἔως τίνος Κύριε κεκράξο-
μαι, καὶ οὐ μὴ εἰσακῶσαις ;
βοήσομαι πρὸς σὲ ἀδικήμενος,
καὶ οὐ σώσεις ;

3 Ἰνατί ἰδεξάς μοι κόπας
καὶ πόνους ἐπιβλέπειν, τάλαιπω-
ρίαν καὶ ἀσθένειαν ; ἐξεναντίας
μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς
λαμβάνει.

4 Διατῆτο διεσκέδασαι νό-
μος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος
κρίμα, ὅτι ἀσεβὴς καταδυνα-
στεύει τὸ δίκαιον, ἐνεκεν τῆτι
ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεσραμ-
μένον.

5 Ἰδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ
ἐπιβλέψατε, καὶ θαυμάσατε
θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε· δι-
ότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν
ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, θ' οὐ μὴ
πιστεύσητε, ἰάν τις ἐκδιηγῇ-
ται.

6 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω
τὰς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ
πικρὸν, καὶ τὸ ταχινὸν, τὸ πο-
ρευόμενον ἐπὶ τὰ πλάτη τῆ γῆς,

τῷ κατακληρονομήσαι σκηνώ-
ματα ἐκ αὐτῶ.

7 Φοβερὸς καὶ ἐπιφανὴς ἐστίν,
ὃς αὐτῷ τὸ κρίμα αὐτῷ ἔσται,
καὶ τὸ λῆμμα αὐτῷ ἐξ αὐτῶ
ἐξελεύσεται.

8 Καὶ ἐξαλεῦνται ὑπὲρ παρ-
δάλεις οἱ ἵπποι αὐτῶ, καὶ ὄξυ-
τεροι ὑπὲρ τὰς λύκας τῆ Ἀρα-
βίας· καὶ ἐξιππάσσονται οἱ ἵπ-
ποι αὐτῶ, καὶ ὀρμήσουσι μακρό-
θεν, καὶ πετασθήσονται ὡς αἰ-
τὸς πρὸ θυμός εἰς τὸ φαγεῖν.

9 Συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἦξει,
ἀνδρηκότας προσώποις αὐ-
τῶν ἐξεναντίας, καὶ συνάξει ὡς
ἄμμον αἰχμαλωσίαν·

10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν
ἐντροφήσει, καὶ τύραννοι παύ-
γνια αὐτῷ, καὶ αὐτὸς εἰς πάν
ὀχύρωμα ἐμπαίξεται, καὶ βαλεῖ
χῶμα, καὶ κρατήσκει αὐτῶ,

11 Τότε μέγα βαλεῖ τὸ πνεῦ-
μα, καὶ διελεύσεται, καὶ ἐξιλά-
σεται· αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ
μῆ.

12 Οὐχὶ σὺ ἀπ' ἀρχῆς Κύ-
ριε ὁ Θεὸς ὁ ἅγιός μου ; καὶ
οὐ μὴ ἀποθάνωμεν· Κύριε εἰς

κρίμα τέταχας αὐτὸ, καὶ ἐπλα-
σέ με ἔ' ἐλέγχων παιδείαν
αὐτῆ.

13 Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τῆ
μὴ ὄραν πονηρὰ, καὶ ἐπιβλέπειν
ἐπὶ πόνους ὁδύνης· ἵνατί ἐπι-
βλέπεις ἐπὶ καταφρονῶντας;
παρασιωπήσῃ ἐν τῷ κλιπαίνειν
ἀσεβῇ ἢ δίκαιον;

14 Καὶ ποιήσεις τὰς ἀνθρώ-
πους ὡς τὰς ἰχθύας ἢ θαλάσ-
σης, καὶ ὡς τὰ ἱρπετὰ τὰ ἐκ
ἔχοντα ἠγόμενον;

15 Συντέλειαν ἐν ἀγκίσρῳ
ἀνίσπασε, καὶ εἴλκυσε αὐτὴν ἐν
ἀμφιβλήσρῳ, καὶ συνήγαγεν αὐ-
τὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτῆ·
ἐνεκεν τῆς εὐφρανθήσεται καὶ
χαρήσεται ἡ καρδιά αὐτῆ.

16 Ἐνεκεν τῆς θύσει τῇ
σαγήνῃ αὐτῆ, καὶ θυμιάσει τῷ
ἀμφιβλήσρῳ αὐτῆ, ὅτι ἐν αὐ-
τοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτῆ, καὶ
τὰ βρώματα αὐτῆ ἐκλεκτά.

17 Διατῆτο ἀμφιβαλεῖ τὸ
ἀμφιβλήσρον αὐτῆ, καὶ δια-
παντὸς ἀποκτείνειν ἔθνη οὐ
φείσεται.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΙ ἢ φυλακῆς με γήσο-
μαι, καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ
σῆτραν, καὶ ἀποσκοπεύσω τῇ
ὁδεῖν τί λαλήσει ἐν ἰμοῖ, καὶ
τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἐλεγχόν
με.

2 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς με

Κύριος, καὶ εἶπε, Γράψον ὄρα-
σιν, καὶ σαφῶς εἰς πυξίον, ὅπως
διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά.

3 Διότι ἔτι ὄρασις εἰς και-
ρὸν, καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας, καὶ
ἐκ εἰς κενόν· ἐὰν ὑπερήσῃ, ὑπό-
μεινον αὐτόν, ὅτι ἐρχόμενος
ἦξει, καὶ οὐ μὴ χρανίσῃ.

4 Ἐὰν υποστείληται, ἐκ εὐ-
δοκεῖ ἡ ψυχὴ με ἐν αὐτῷ· ὁ
δὲ δίκαιος ἐκ πεινῶς με ζή-
σεται.

5 Ὁ δὲ πατοῖόμενος, καὶ κα-
ταφρονήτης, ἀνὴρ ἀλαζών, ὑ-
δὲν μὴ περάνῃ· ὅς ἐκλάτυνε
καθὼς ἄθης ἢ ψυχὴν αὐτῆ,
καὶ ἄτος ὡς θάνατος ἐκ ἐμπι-
πλάμενος, καὶ ἐπισυναΐξει ἐπ'
αὐτόν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ εἰς-
δέξεται πρὸς αὐτόν πάντας
τὰς λαούς.

6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ'
αὐτῆ παραβολὴν λήψον· καὶ
πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτῆ;
καὶ ἔρῃσιν, Οὐαὶ ὁ πληθύνων
ἐαυτῷ τὰ ἐκ ὄντα αὐτῆ ἕως
τίνος, καὶ βαρύνων τὸ κλοῖον αὐ-
τῆ σιδαρῶς.

7 Ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται
δάκνοντες αὐτόν, καὶ ἐκνήψωσι
οἱ ἐπίβελοί σε, καὶ ἔσῃ εἰς διαρ-
παγὴν αὐτοῖς.

8 Διότι ἐσχύλευσας ἔθνη
πολλὰ, σκυλεύσῃσι πάντες οἱ
ὑπολειμμένοι λαοὶ, δι' αἵ-
ματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας

γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

9 Ὁ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτῆ, τῆ τάξει· εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτῆ, ὅς ἐκσπασθῇναι ἐκ χειρὸς κακῶν.

10 Ἐβελύσω αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σε, συνεπείρασας πολλὰς λαῖς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχὴ σε.

11 Διότι λίθῳ ἐκ τοίχης βοήσεται, καὶ κάρναρος ἐκ ξύλου φθίγγεται αὐτά.

12 Οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασι, καὶ ἐτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.

13 Οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυρίου παντοκράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν.

14 Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ ὅς γινῶναι ἔδοξαν Κυρίῳ, ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτάς.

15 Ὁ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτῆ ἀνατροπὴ θολερᾶ, καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπη ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν.

16 Πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης πῶς καὶ σὺ καρδίᾳ σαλεύῃται, καὶ σείσῃται· ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς Κυρίου, καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ ὅς ἐσαν σε.

17 Διότι ἀσίβεια ὅς Λιβάνου καλύψει σε, καὶ τάλαιπωρία

θρήνων πλοῆσα σε, δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

18 Τί ὠφελεῖ γλυπτὸν, ὅτι ἔγλυψαν αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ χώνευμα, φαντασίαν ψευδῆ, ὅτι πεποιθεὶς ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτῆ, ὅς ποιῆσαι εἰδῶλα κωφά.

19 Οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ, Ἐκνηψον, ἐξεγέρθητι· καὶ τῷ λίθῳ, Ὑψώθητι· καὶ αὐτὸ ἐστὶ φαντασία· ταῦτα δὲ εἰς ἐλασμά χρυσίε καὶ ἀργυρίε, καὶ πᾶν πνεῦμα ἐκ εἰς ἐν αὐτῶ.

20 Ὁ δὲ Κύριος ἐν ναυὶ ἀγίῳ αὐτῆ· ἐνλαβείσθω ἀπὸ προσώπου αὐτῆ πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. γ'. 3.

ΠΡΟΣΕΤΧΗ ΑΜΒΑΚΟΥΤΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ, ΜΕΤΑ ΩΔΗΣ.

2 Κύριε εἰσακήκοα ὅς ἀκοήσας, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σε, καὶ ἐξέστην· ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίξῃ τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρῆναι ἔκαιρον ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι ἔψυχῃν με, ἐν ὀργῇ ἐλέως μνησθήσῃ.

3 Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἦξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρεος Φαράν καλᾶσκίε δασίος· διάψαλμα· ἐκάλυψεν ἔρανὸς ἡ ἀρετὴ αὐτῆ,

καὶ αἰνέσις αὐτῇ πλήρης ἡ γῆ.

4 Καὶ φέγγος αὐτῇ ὡς φῶς ἔσαι· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτῇ, καὶ ἔδειτο ἀγαπήσιν κραταῖαν ἰσχύος αὐτῇ.

5 Πρὸ προσώπου αὐτῇ πορεύσεται λόγος, καὶ ἐξελεύσεται εἰς πηδία· κατὰ πόδας αὐτῇ.

6 Ἔσθῃ, καὶ ἰσαλευθῇ ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ διετάκη ἔσθῃ· διεθρύβη τὰ ὄρη βία, ἐτάκησαν βουνοὶ αἰῶνιοι πορείας αἰωνίας αὐτῇ.

7 Ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθίοπων, πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

8 Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύριε· ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σου; ἢ ἐν θαλάσῃ τὸ ὄρημά σου; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τὰς ἵππους σου, καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία.

9 Ἐντεινὼν ἰένοντας τόξον σου ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· διάψαλμα· ποταμῶν ραγήσεται γῆ.

10 Ὀφονταὶ σε, καὶ ὠδινῇσσι λαοί, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

11 Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς·

εἰς φῶς βολίδες σου πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σου.

12 Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσῃς γῆν, καὶ ἐν θυμῷ καταξέῃς ἔσθῃ.

13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαῷ σου, ὃ σῶσαι τὸν χριστὸν σου· βαλεῖς εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγαγας δεσμὸς ἕως τραχήλου· διάψαλμα.

14 Διέκοψας ἐν ἐκστάσει κεφαλὰς δυναστῶν, σεσθήσονται ἐν αὐτῇ· διανοίξουσιν χαλινὰς αὐτῶν, ὡς ἔσθων πλωχὸς λάθρα.

15 Καὶ ἐπιβῆῃς εἰς θάλασσαν τὰς ἵππους σου, ταράσσοντας ὕδωρ πολύ.

16 Ἐφυλαξάμην, καὶ ἐπλήσθῃ ἡ κοιλία μου ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χαλινῶν μου, καὶ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὄσα μου, καὶ ὑποκάτωδέν μου ἐταράχθῃ ἡ ἔξις μου· ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὃ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας μου.

17 Διότι συκὴ οὐ καρποφορήσει, καὶ ἔκ ἔσαι γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπελίσιν· ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πηδία οὐ ποιήσει βρώσιν· ἐξέλιπεν ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, καὶ ἔχ ὑπάρχουσιν βόες ἐπὶ φάτναις.

18 Ἐγὼ δὲ ἐν τῇ Κυρίῳ

ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ
τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

19 Κύριος ὁ Θεὸς δύναμις
με, καὶ τάξις τῆς σοφίας με εἰς

θυγήλασαν· ἐπὶ τὰ ὑψήλα ἐπι-
 βιβᾶμε, ὅτι νικῆσαι ἐν τῇ φθῳ
 αὐτῶ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ. Θ'.

Κεφ. α'. Ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρία, ὃς ἐγενήθη
πρὸς Σοφονίαν τὴν καὶ Χρυσίαν,
υἱὸν Γοδολίαν, τὴν Ἀμορίαν τὴν
Ἐζεκίαν, ἐν ἡμέραις Ἰωσὶα υἱὸς
Ἀμὼν βασιλέως Ἰούδα.

2 Ἐκλείψει ἐκλιπέτω ἀπὸ
προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύ-
ριος.

3 Ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ
πτήνη, ἐκλιπέτω τὰ πτερινὰ
ἢ ἕρπαι καὶ οἱ ἰχθύες ἡ θα-
λάσσης· καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ
ἀσθεεῖς, καὶ ἔξαρῶ τὰς ἀνόμους
ἐκ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, λέγει
Κύριος.

4 Καὶ ἔκτινῶ ᾧ χεῖρά μου
ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλήμ· καὶ
ἐξαρῶ ἐκ τῆ πόλεως τὰ τέτα
τόνοματα ᾧ Βαάλ, καὶ τὰ ὀνό-
ματα ᾧ ἰσρέων,

5 Καὶ τὰς προσκυνῶντας ἐπὶ
τὰ δῶματα τῇ GRATIA ὁ ἑρα-

νῦν, καὶ τὰς προσκυνῶντας καὶ
τὰς ὀμνύοντας κατὰ τὸ Κυρίον,
καὶ τὰς ὀμνύοντας κατὰ τὸ βα-
σιλεῖας αὐτῶν.

6 Καὶ τὰς ἀπελίνοντας ἀπὸ
 τοῦ Κυρίου, καὶ τὰς μὴ ζητούντας
 τὸ Κύριον, καὶ τὰς μὴ ἀντανα-
 λίνοντας τὸν Κύριον.

7 Εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου
Κυρίου ὁ Θεὸς· διότι ἐγγὺς ἡ
μέρα ὅτι Κύριος, ὅτι ἡτοίμασε
Κύριος ἡ θυσίαν αὐτῷ, καὶ ἡ-
γάγια τὰς κλητὰς αὐτῷ.

8 Καὶ ἔσαι, ἐν ἡμέρᾳ θυσίας Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸ οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια.

9 Καὶ ἐκδικήσω ἑμφανῶς ἐπὶ
τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέ-
ρᾳ, τὸς πληρῶντας τὸν οἶκον
Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας καὶ
δόλου.

10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λείπει Κύριος, φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντάντων, καὶ ὀλοθυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας, καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τῶν βενῶν.

11 Θρηνήσατε οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς Χαναάν, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπιτηρμένοι ἀργυρίῳ.

12 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξερευνήσω τὴν Ἱερουσαλὴμ μετὰ λύχνου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰς ἀνδρας τὰς καταφρονῶντας· ἐπὶ τὰ φυλαγμὰτα αὐτῶν· οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς παρολαῖς αὐτῶν, Οὐ μὴ ἀγαθοποιηθῇ Κύριος, εἰδὲ μὴ κακώσῃ.

13 Καὶ ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν· καὶ οἰκοδομήσασιν οἰκίας, καὶ ἐ μὴ καλοικήσασιν ἐν αὐταῖς· καὶ καταφυτεύσασιν ἀμπελῶνας, καὶ οὐ μὴ πῶσι τὸ οἶνον αὐτῶν.

14 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχέϊα σφοδρά· φωνὴ ἡμέρας Κυρίου πικρὰ καὶ σκληρὰ τίτανται.

15 Δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα αἰωρίας καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα γνώφης καὶ σκοτεινίας, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὀμίχλης,

16 Ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς.

17 Καὶ ἐκθλίψω τὰς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐξήμαρτον· καὶ ἐνχεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χέν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα.

18 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐ μὴ δύνηται ἐξελεῖσθαι αὐτὰς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου· καὶ ἐν πυρὶ ζήλει αὐτῆ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπυδὴν ποιήσας ἐπὶ πάντας τὰς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ, καὶ συνδεδεθεὶς τὸ ἔθνος τὸ ἀπαιδέυτον,

2 Πρὸ τῆ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς αἶδος παραπορευόμενον, πρὸ τῆ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίου, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμῆ Κυρίου.

3 Ζητήσατε τὸν Κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς, κρίμα ἐργάζεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνασθε αὐτὰ, ὅπως σκεπασθῇτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίου.

4 Διότι Γάζα διηρπασμένη ἔσται, καὶ Ἀσνάλων εἰς ἀφανισμόν, καὶ Ἀζωτος μισημδρίας

ἐκριθήσεται, καὶ Ἀκκαρῶν ἐκριθώδησεται.

5 Οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, παροικοὶ Κρητῶν λόγος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χαναάν, γῆ αλλοφύλων, καὶ ἀπολωῖ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.

6 Καὶ ἔσαι Κρήτη νομὴ ποιμνίων, καὶ μάνδρα προβάτων.

7 Καὶ ἔσαι τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου Ἰεδά, ἐπ' αὐτὲς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκάλωνος, δείλης κατὰλύσασιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰεδά, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτὰς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀποσρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν.

8 Ἦκυσσα ὀνειδισμὸς Μωαβ, καὶ κονδυλισμὸς υἱῶν Ἀμμὼν, ἐν οἷς ὀνειδίζον τὸν λαόν μου, καὶ ἰμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὄριά μου.

9 Διατῆτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωαβ ὡς Σόδομα ἔσαι, καὶ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς Γόμορρα, καὶ Δαμασκὸς ἐκλειμμένη ὡς Σιμωνία ἄλωνος, καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οἱ κατάλοιποι λαὸς μου διαρπῶνται αὐτὰς, καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνη μου κληρονομήσασιν αὐτάς.

10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὀνειδισαν,

καὶ ἰμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύριον τὸ πανταπράτορα.

11 Ἐπιφανήσεται Κύριος ἐπ' αὐτάς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τὰς θεὰς τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσασιν αὐτῷ ἕκαστος ἐκ τῶν τότε αὐτῶν, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἰθύνων.

12 Καὶ ὑμεῖς Αἰθίοπες τραυματαῖαι ῥομφαίας μου ἐστέ.

13 Καὶ ἐκτενεῖ ἡ χεὶρ αὐτῶν ἐπὶ Βορρᾶν, καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον, καὶ θήσει ἡ Νινευὴ ὡς ἀφανισμὸν ἀνυδρον, ὡς ξενημον.

14 Καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες, καὶ ἐχῖνοι ἐν τοῖς φαλινώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται· καὶ θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν τοῖς πυλῶσιν αὐτῆς, διότι κέδρεται τὸ ἀνάστημα αὐτῆς.

Κεφ. γ'. 3.

15 Αὐτῇ ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, ἡ κατοικῆσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστι μετ' ἐμὲ ἔτι· πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν, νομὴ θηρίων· πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ, καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς.

1 Ὡς ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη πόλις, ἡ περισερὰ

2 Οὐκ εἰσῆκασε φωνῆς· οὐκ ἰδέξατο παιδείαν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἃκ ἐπεποιθεῖ, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς ἔκ ἠγγίσει.

3 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι· Ἐραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τοπρεῖ.

4 Οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονῆταί· ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλῶσι τὰ ἁγία, καὶ ἀσεβῶσι νόμον.

5 Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἀδικον· πρῶτ'· πρῶτ' ὀφείσει κρίμα αὐτῇ εἰς φῶς, καὶ ἔκ ἀπεκρύβη, καὶ ἔκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει, καὶ ἔκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν.

6 Ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους, ἠφανίσθησαν γυναικες αὐτῶν· ἐξηρμώσω τὰς ὀδοὺς αὐτῶν τοπαράπαν, τῇ μὴ διοδεύειν· ἐξέληπον αἱ πόλεις αὐτῶν, παρὰ τὸ μηδεὶνα ὑπάρχειν, μηδὲ κατοικεῖν.

7 Εἶπα, Πλήν φοβεῖσθε με, καὶ δέξασθε παιδείαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ἃ εἰς ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν· ἐτοιμάζω, ὄρδρισον, ἰφθαρται πᾶσα ἡ ἐπιφυλλὶς αὐτῶν.

8 Διατοῦτο ὑπόμεινόν με, λέγε Κύριος εἰς ἡμέραν ἀνα-

γασσέως με εἰς μαρτύριον· διὸ τὸ κρίμα με εἰς συναγωγὰς ἰδυνῶν, τῇ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τῇ ἐκχέαι ἐπ' αὐτὰς πᾶσαν ὀργὴν θυμῷ· διότι ἐν πυρὶ ζήλῳ με καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ.

9 Ὅτι τότε μετασείσω ἐπὶ λαὸς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τῇ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τῇ δευλεύει αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἑνα.

10 Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξομαι διεσπαρμένοις με, οἷσσι θυσίας μοι.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐ μὴ κατασχυρῶν ἐκ πάντων τῇ ἐπιτηδευμάτων σε, ὧν ἐσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σε τὰ φαυλίσματα καὶ ὑβρεῖς σε, καὶ ἔτι μὴ προσδῆς, τῇ μεγαλυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἁγίόν με.

12 Καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πρᾶν καὶ ταπεινόν, καὶ ἐνλαβηθήσονται ἀπὸ τῇ ὀνόματος Κυρίου.

13 Οἱ κατάλοιποι τῇ Ἰσραὴλ, καὶ ἃ ποιήσεσθε ἀδικίαν, καὶ ἃ λαλήσεσθε μάταια, καὶ οὐ μὴ εὐρεθῇ ἐν τῷ εἴματι αὐτῶν γλῶσσαι δολία· διότι αὐτοὶ νεμήσονται, καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἐκφοβῶν αὐτὰς.

14 Χαῖρε θύγατερ Σιών, κή-

ρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ·
εὐφραίνε καὶ κατατέρπε ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας σε θύγατερ Ἱερου-
σαλήμ.

15 Περιῖλε Κύριος τὰ ἀδι-
κήματά σε, λελύτρωταί σε ἐκ
χειρὸς ἐχθρῶν σε· βασιλεὺς
Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σε,
καὶ ὄψη κακὰ ἐκέτι.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ
Κύριος τῇ Ἱερουσαλήμ, Θάρ-
σει Σιών, μὴ παρείσθωσαν αἱ
χεῖρές σε.

17 Κύριος ὁ Θεός σε ἐν σοὶ,
ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπάξει
ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ
σε ἐν τῇ ἀγαπῇ σου· καὶ
εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρ-
ψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἐορτῆς.

18 Καὶ συνάξω τὰς συντε-
τριμμένους σε· καὶ, τίς ἐλα-
βὼν ἐκ αὐτῆν ὀνειδισμόν;

19 Ἰδὲ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ
ἐνέκιν σε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ,
λέγων Κύριος, καὶ σώσω τὸ ἐκτε-
πισμένον, καὶ τὸ ἀπωσμένον
εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτὸς
εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστὴς ἐν
πᾶσιν τῇ γῇ· καὶ κατασχυ-
θήσονται.

20 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν
καλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ
καιρῷ, ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς·
διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστὴς, καὶ
εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς
λαοῖς τῆς γῆς, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν
με τὸ αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώ-
πιον ὑμῶν, λέγει Κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ Ι΄.

Κεφ. α'. 1.

ΕΝ τῷ δευτέρῳ ἔτε· ἐπὶ
Δαρείῳ τῷ βασιλείῳ, ἐν
τῷ μνηί τῷ ἔκτῳ, μὲν δ' ἔτη
νός, ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν
χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου,
λέγων, Εἰπὼν πρὸς Ζοροβάβελ
τὸν Σαλαδιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα,
καὶ πρὸς Ἰησοῦν τὸν Ἰωσεδεκ τὸν

ἱερέα τὸν μέγαν, λέγων,

2 Ταῦτα λέγει Κύριος πανό-
κράτωρ, λέγων, Ὁ λαὸς ἔστω
λέγεσιν, Οὐχ ἦκεν ὁ καιρὸς τὸ
οἰκοδομῆσαι τὸ οἶκον Κυρίου.

3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου,
λέγων,

4 Εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστὶ τῷ

οικεῖν ἐν οἰκοῖς ὑμῶν πολλα-
τάτοις, ὁ δὲ οἶκος ἡμῶν ἐξη-
ρήμωται;

5 Καὶ νῦν τάδε λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ, Τάξατε δὴ
καρδίᾳ ὑμῶν εἰς τὰς ὁδὸς ὑ-
μῶν.

6 Ἐσπεύρατε πολλὰ καὶ εἰς-
πνήκατε ὀλίγα, ἐφάγετε καὶ
ἐκ εἰς πλησμονὴν, πίετε καὶ
ἐκ εἰς μέθη, περιεβόλεσθε καὶ
ἐκ ἰθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς, καὶ
ὁ τῆς μισθῆς συνάγων, συνή-
γαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπη-
μένον.

7 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Θεῶτε τὰς καρδίας
ὑμῶν εἰς τὰς ὁδὸς ὑμῶν.

8 Ἀναβήτε εἰς τὸ ὄρος, καὶ
κόψατε ξύλα, οἰκοδομήσατε ἑ
οἶκον, καὶ εὐδοκήσα ἐν αὐτῷ, καὶ
ἐνδοξασθήσεσθε, εἶπε Κύριος.

9 Ἐπεβλήψατε εἰς πολλὰ,
καὶ ἐγένετο ὀλίγα· καὶ εἰσπνέθη
εἰς ἑ οἶκον, καὶ ἐξεψύσθη αὐ-
τά· διατῆτο τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ἀχθὼν ὁ οἶ-
κος μὲ ἐστὶν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ
διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ,

10 Διατῆτο ἀνέξω ὁ ἔρανος
ἐπὶ δρόσῳ, καὶ ἡ γῆ ὑποστελῇ-
ται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς.

11 Καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ
ἑ γῆν, καὶ ἐπὶ τὰ ἔρη, καὶ ἐπὶ ἑ
σῖτον, καὶ ἐπὶ ἑ οἶνον, καὶ ἐπὶ τὸ

ἐλαιον, καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ
ἐπὶ τῆς ἀνθρώπου, καὶ ἐπὶ τὰ
κτῆνη, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς ὑψι-
κτας ἑ χειρῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἦνκε Ζοροβάβελ
ὁ ἑ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα,
καὶ Ἰησὺς ὁ ἑ Ἰωσεδεκ ὁ ἱερεὺς
ὁ μέγας, καὶ πάντες αἱ κατά-
λοιποι ἑ λαοῦ ἑ φωνῆς Κυρίου
ἑ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ ἑ λέγων τῷ
Ἀγγαῖῳ ἑ προφῆτῃ, καθότι
ἐκατίσθαιεν αὐτὸν Κύριος· ὁ
Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτῆς, καὶ
ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ πρᾶσιπας
Κυρίου.

13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγ-
γελες Κυρίου ἐν ἀγγέλοις Κυ-
ρίῳ τῷ λαῷ, Ἐγὼ εἰμι μετ'
ὑμῶν, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἐξηγεῖτο Κύριος τὸ
πνεῦμα Ζοροβάβελ ἑ Σαλα-
θιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ τὸ
πνεῦμα Ἰησὺ ἑ Ἰωσεδεκ τῷ
ἱερεῖ ἑ μεγάλῃ, καὶ τὸ πνεῦ-
μα ἑ καταλοιπῶν πάντες τῷ
λαῷ, καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐποίη-
ν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντο-
κράτορος Θεοῦ αὐτῶν.

Κεφ. β'. 2.

Τῇ τετραδί καὶ εἰκάδι τῷ
μηνὸς ἑ ἔκτε, τῷ δευτέρῳ
ἔτει, ἐπὶ Δαρείῳ ἑ βασιλέως.

2 Τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ
καὶ εἰκάδι ἑ μηνὸς, ἐλάλησε
Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαῖῳ ἑ προ-
φῆτῃ, λέγων,

3 Εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ
καὶ ὁ Σαλαθιήλ ἐκ φυλῆς Ἰε-
δα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν ὁ Ἰωσεδεκ
τὸν ἱερεὶά τὸν μέγαν, καὶ πρὸς
πάντας τὰς καταλοίπας τῆ
λαῶ, λέγων,

4 Τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν
οἶκον τῆτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτῇ
τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς
βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς ἔχ
ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν;

5 Καὶ νῦν κατίσχυε Ζορο-
βάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατ-
ίσχυε Ἰησοῦ ὁ ὁ Ἰωσεδεκ ὁ
ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω
πᾶς ὁ λαὸς τῆ γῆς, λέγει Κύ-
ριος, καὶ ποιεῖτε, διότι μεθ' ὑ-
μῶν ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ
παντοκράτωρ,

6 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέ-
στηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν· θαρ-
σεῖτε,

7 Διότι τάδε λέγει Κύριος
παντοκράτωρ, Ἐτι ἅπαξ ἐγὼ
σεῖσω τὸ ἔθνος καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν
θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν,

8 Καὶ συσσεῖσω πάντα τὰ
ἔθνη, καὶ ἤξει τὰ ἐκλεκτὰ πάν-
των τῶν ἔθνων· καὶ πλησὺν τὸν
οἶκον τῆτον δόξης, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.

9 Ἐμὸν τὸ ἀργύριον, καὶ ἐμὸν
τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ.

10 Διότι μεγάλη ἔσαι ἡ
δόξα ὅτι οἶκε τῆτε, ἡ ἐσχάτη

ὑπὲρ τῆς πρώτης, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ· καὶ ἐν τῷ τότε
τῷ δώσω εἰρήνην, λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ καὶ εἰρήνην
ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ
τῷ κτίζοντι, ὅτι ἀναστῆσαι τὸν
ναὸν τῆτον.

11 Τετράδι καὶ εἰκάδι ὁ ἐν-
νάτε μηνός, ἔτος δευτέρου, ἐπὶ
Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς Ἀγλαῖον τὸν προφῆτην,
λέγων,

12 Τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Ἐπιρώτησον δὴ τὰς
ἱερεῖς νόμον, λέγων,

13 Ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος
κρίας ἁγίον ἐν τῷ ἄκρῳ τῆ
ἱματίου αὐτοῦ, καὶ ἄψῃται τὸ
ἄκρον ὅτι ἱματίου αὐτοῦ ἄρτε, ἢ
ἐψήματος, ἢ οἶνε, ἢ ἐλαίῳ, ἢ
παντὸς βρώματος, εἰ ἁγιασθή-
σεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱε-
ρεῖς, καὶ εἶπαν, Οὐ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγλαῖος, Ἐὰν
ἄψῃται μεμιασμένος ἀκάθαρ-
τος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ παντὸς τῶ-
των, εἰ μιανθήσεται; καὶ ἀπ-
εκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν,
Μιανθήσεται.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγλαῖος,
καὶ εἶπεν, Οὕτως ὁ λαὸς ἔστος,
καὶ ἔσως τὸ ἔθνος τῆτε ἐνώπιον
ἐμῶν, λέγει Κύριος, καὶ ἔσως
πάντα τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐ-
τῶν· καὶ ὃς ἐὰν ἐγγίσῃ ἐκεῖ,
μιανθήσεται ἐνεκεν τῆς λημμά-

των αὐτῶν τῷ ὀρθρινῶν, ὁδυνη-
θήσονται ἀπὸ προσώπου πό-
νων αὐτῶν, καὶ ἰμῖσειτε ἐν πύ-
λαις ἐλείγχοντα.

16 Καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς
καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας
ταύτης καὶ ὑπεράνω, πρὸς τῷ
θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ
ναῷ Κυρίου τίνες ἦτε,

17 Ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κυ-
ψήλην κριθῆς εἴκοσι σάτα, καὶ
ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα· καὶ
εἰσπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον
ἐξαντλήσαι πεντήκοντα με-
τρητάς, καὶ ἐγένοντο εἴκοσι.

18 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφο-
ρίᾳ, καὶ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ, καὶ ἐν
χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ὑμῶν, καὶ ἐκ ἐπεσρέψατε
πρὸς με, λέγει Κύριος.

19 Ὑποτάξατε δὴ τὰς καρ-
δίας ὑμῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύ-
της, καὶ ἐπέκεινα, ἀπὸ τῆς τετρα-
δος καὶ εἰκάδος ὅς ἐννάτῃ μηνός,
καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς τιθεμε-
λίωται ὁ ναὸς Κυρίου· θέσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,

20 Εἰ ἐπιγινώσκησεται ἐπὶ τῇ

ἄλῳ, καὶ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος, καὶ ἡ
συκῇ, καὶ ἡ ῥοὰ, καὶ τὰ ξύλα τῆς
ἐλαιίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν,
ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης εὐλο-
γήσω.

21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
ἐκ δευτέρου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν
προφήτην, τετράδι καὶ εἰκάδι
ὅς μνηδός, λέγων,

22 Εἰπὼν πρὸς Ζοροβάβελ τῷ
ὅς Σαλαδιήλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα,
λέγων, Ἐγὼ σείω τὸ ἔρανον καὶ
τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν
ξηράν,

23 Καὶ κατασρέψω θρόνους
βασιλείων, καὶ ὀλοθρεύσω δύνα-
μιν βασιλείων τῶν ἐθνῶν, καὶ
κατασρέψω ἄρματα καὶ ἀναβά-
τας, καὶ καταβήσονται ἵπποι καὶ
ἀναβῶνται αὐτῶν, ἕκαστος ἐν
ρομφαίᾳ πρὸς τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ.

24 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ, λή-
ψομαί σε Ζοροβάβελ τῷ ὅς Σα-
λαδιήλ, τὸν δούλον μου, λέγει
Κύριος, καὶ θήσομαί σε ὡς
σφραγίδα, διότι σὺ ἡρέτισα,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΙΑ'.

Κεφ. α'. ι.

ΕΝ τῷ ὀγδῶ μηνί, ἔτε-
 δευτέρῃ ἐπὶ Δαρεῖς, ἐγένε-
 το λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχα-
 ρίαν τῷ Βαραχίᾳ υἱὸν Ἀδδῶ
 τῷ προφῆτην, λέγων,

2 Ὁργίσθη Κύριος ἐπὶ τὰς
 πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγά-
 λην·

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὰς,
 Τάδε λέγει Κύριος παντοκρά-
 τωρ, Ἐπιστρέψατε πρὸς μέ,
 λέγει Κύριος τῷ δυνάμειον, καὶ
 ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς,
 λέγει Κύριος τῷ δυνάμειον.

4 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ
 πατέρες ὑμῶν, οἷς ἐνεκάλεσαν
 αὐτοῖς οἱ προφῆται ἔμπροσθεν
 λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος
 παντοκράτωρ, Ἀποστέψατε ἀπὸ
 τῷ ὁδῶν ὑμῶν τῷ πονηρῶν, καὶ
 ἀπὸ τῷ ἐπιτηδεύματων ὑμῶν τῷ
 πονηρῶν· καὶ ἐκ εἰσήκυσαν, καὶ
 οὐ προσέσχον· ἔτι εἰσακοῦσαί
 με, λέγει Κύριος.

5 Οἱ πατέρες ὑμῶν πᾶς εἰσι
 καὶ οἱ προφῆται; μὴ τὸν αἰῶνα
 ζήσονται;

6 Πλὴν τὰς λόγους με καὶ τὰ

νόμιμά με δέχεσθε, ὅσα ἐγὼ
 ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου
 τοῖς δούλοις με τοῖς προφή-
 ταις, οἱ κατελάβοσαν τὰς πα-
 τέρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκρίθησαν,
 καὶ εἶπαν, Καθὼς παρὰ τὰς
 Κύριος παντοκράτωρ ἔτι ποι-
 ῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡ-
 μῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα
 ἡμῶν, ἕτως ἐποίησεν ἡμῖν.

7 Τῇ τετραδί καὶ εἰκάδι τῷ
 ἑνδεκάτῳ μηνί, ἔτος ἐστὶν ὁ μῆς
 Σαβὰτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ
 Δαρεῖς, ἐγένετο λόγος Κυρίου
 πρὸς Ζαχαρίαν τῷ Βαραχίᾳ
 υἱὸν Ἀδδῶ τὸν προφῆτην, λέ-
 γων,

8 Ἐώρακα τὴν γυναῖκα σου, καὶ ἰδὲ
 ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυρ-
 ρόν, καὶ ἔτοις εἰσῆκει ἀναμέσον
 τῷ ὀρέων τῷ κατασκοιῶν, καὶ ὀπίσω
 αὐτῷ ἵπποι πυρροὶ, καὶ ψαροὶ,
 καὶ ποικίλοι, καὶ λευκοί.

9 Καὶ εἶπα, Τί ἔτοις Κύριε;
 καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἄγγελος ὁ
 λαλῶν ἐν ἐμοί, Ἐγὼ δείξω σοι
 τί ἐστὶ ταῦτα.

10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ
 ἐφεισηκὼς ἀναμέσον τῷ ὀρέων, καὶ

εἶπε πρὸς με, Οὗτοί εἰσιν ὅς
ἐξαπέστειλε Κύριος, περιοδεῦσαι
τὴ γῆν.

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλω
Κυρίου τῷ ἰφειῶτι ἀνα-
μίσσοντες ὅρεων, καὶ ἵππων, Περι-
οδεύσαμεν πάσων τὴ γῆν, καὶ
ἰδὲ πάντα ἢ γῆ κατοικεῖται,
καὶ ἡσυχάζει.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος
Κυρίου, καὶ εἶπε, Κύριε παντο-
κράτωρ ἕως τίνος ἂ μὴ ἐλεήσης
τὴ Ἱερουσαλήμ, καὶ τοὺς πόλεις
Ἰούδα, αἷς ὑπερείδες, τὸτο ἐβ-
δομηκὸς ἔτος;

13 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος
παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλω λα-
λῶντι ἐν ἐμοί, ῥήματα καλὰ
καὶ λόγους παρακλητικέας.

14 Καὶ εἶπε πρὸς με ὁ ἄγ-
γελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, Ἀνά-
κραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύ-
ριος παντοκράτωρ, Ἐξήλωκα
τὴ Ἱερουσαλήμ καὶ τὴ Σιών ζῆλον
μέγαν,

15 Καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ
ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ
συνεπιτιθέμενα, αὐτὸ ὧν μὲν
ἐγὼ ὀργίσθην ὀλίγα, αὐτοὶ δὲ
συνεπέθεντο εἰς κακὰ.

16 Διατίθω τάδε λέγει Κύ-
ριος, Ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἱερουσα-
λήμ ἐν οἰκτιρμῇ, καὶ ὁ οἶκός
μα ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐ-
τῇ, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, καὶ μέτρον ἐκταθήσεται

ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

17 Ἐπὶ καὶ εἶπε πρὸς με ὁ
ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοί, Ἔτι
ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, Ἐτι δια-
χυθήσονται πόλεις ἐν ἀγα-
θοῖς, καὶ ἐλεήσει Κύριος ἔτι τὴ
Σιών, καὶ αἰρετιεῖ τὴ Ἱερουσα-
λήμ.

18 Καὶ ἤρα τὰς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ τέσσαρακέ-
ρατα.

19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγ-
γελον τὸν λαλῶντα ἐν ἐμοί, Τί
εἰσι ταῦτα Κύριε; καὶ εἶπε πρὸς
με, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ δια-
σκορπίσαντα τὴ Ἰούδα, καὶ τὴ
Ἰσραὴλ, καὶ Ἱερουσαλήμ.

20 Καὶ ἰδείξέ μοι Κύριος
τέσσαρας τέκτους.

21 Καὶ εἶπα, Τί ἔτι ἔρα-
χονται ποιεῖσαι; καὶ εἶπε,
Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ δια-
σκορπίσαντα τὴ Ἰούδα καὶ τὸν
Ἰσραὴλ κατέβησαν, καὶ εἰδὲς
αὐτῶν ἤρε κεφαλὴν καὶ ἐξήλ-
θουσαν ἔτι ὅξυναι αὐτὰ εἰς
χεῖρας αὐτῶν, τὰ τέσσαρα
κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐκαιρό-
μενα κέρας ἐπὶ τὴ γῆν Κυρίου,
ὅς διασκορπίσαι αὐτήν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἤρα τὰς ὀφθαλμούς
μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ ἀνὴρ,
καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ σχοινίον
γεωμετρικόν.

2 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Πᾶ σὺ πορεύῃ; καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Διαμετρήσαι ἢ Ἱερουσαλήμ, τῷ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστὶ, καὶ πηλίκον τὸ μήκος.

3 Καὶ ἰδὼ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ εἰσήκει, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτῷ,

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, λέγων, Δράμε, καὶ λάλησον πρὸς τὴν νεανίαν ἐκείνην, λέγων, Κατακάρπως καθοικηθήσεται Ἱερουσαλήμ ἀπὸ πληθὺς ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς.

5 Καὶ ἐγὼ ἴσομαι αὐτῇ, λέγει Κύριος, τεῖχος πυρὸς κυκλόθεν, καὶ εἰς δόξαν ἴσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς.

6 Ὡς φεύγετε ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, λέγει Κύριος· διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἔβραυν συνάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος,

7 Εἰς Σιών, ἀνασώζεσθε οἱ κατοικῶντες θυγατέρα Βαβυλῶνος.

8 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὁπίσω δόξης ἀπέγαλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς, διότι ὁ ἀπλόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἀπλόμενος ἡ κορὴς ἔοφθαλμῷ αὐτῶν.

9 Διότι ἰδὼ ἐγὼ ἐπιφέρω ἢ χειρὰ μου ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἔσονται

σκῦλα τοῖς θαλεύουσιν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέγαλκέ με.

10 Τέρας καὶ εὐφραίνω θυγατέρας Σιών, διότι ἰδὼ ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ κατασκευάσω ἐν μέσῳ σε, λέγει Κύριος.

11 Καὶ καταφεύχονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαόν, καὶ κατασκευάσων ἐν μέσῳ σε, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέγαλκέ με πρὸς σέ.

12 Καὶ κατακληρονομήσει Κύριος τὴν Ἰδαν ἢ μερίδα αὐτῶν ἐπὶ τὴν ἀγίαν καὶ αἰρετιεῖ ἐτι τὴν Ἱερουσαλήμ.

13 Εὐλαβείσθω πάντα σὰρξ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξηγήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐτῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἰδεῖ μοι Κύριος τὸν Ἰησοῦν ἢ ἱερέα ἢ μέγαν, ἐσῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος εἰσήκει ἐκ δεξιῶν αὐτῶν, ἔντιμωσθαι αὐτῷ.

2 Καὶ εἶπε. Κύριος πρὸς τὸν διάβολον,

3 Ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ διάβολε, καὶ ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος ἢ Ἱερουσαλήμ· ἐκ ἰδὼ τῆτο ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρὸς;

4 Καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια· ῥυπαρά· καὶ εἰσῆκει πρὸ προσώπου ᾧ ἀγγέλῳ.

5 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τὰς ἐγκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγων, Ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτῶ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν, Ἰδὲ ἀφῆρνα τὰς ἀνομίας σου· καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη,

6 Καὶ ἐπέθηκε κίδαριν καθαράν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτῆ· καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαράν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ αὐτῆ, καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου εἰσῆκει.

7 Καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, λέγων,

8 Ταῦτα λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐὰν ταῖς ὁδοῖς μου πορεύῃ, καὶ ἐν τοῖς προσάγμασί μου φυλάξῃ, καὶ σὺ διακρινεῖς τὸ οἶκόν μου· καὶ ἐὰν διαφυλάσῃς τὴν αὐλήν μου, καὶ δώσω σοι ἀναγεφομένους ἐν μέσῳ τῶν ἐσηκότων τέτων.

9 Ἄκου δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλεῖστον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου, διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ, διότι ἰδὲ ἐγὼ ἄγω τὸ δῶλόν σου Ἀνατολήν.

10 Διότι ὁ λίθος, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου ᾧ Ἰησοῦ, ἐπὶ τῷ λίθῳ τῷ ἑνὰ ἐπὶ τὰ ὀφθαλμοί

αὐτοῦ· ἰδὲ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ψηλαφήσω πάντας τὰς ἀδικίας σου· καὶ ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέσετε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου, καὶ ὑποκάτω συκῆς.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπέριψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἑμοί, καὶ ἐξηγήρῃ με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὑπνῶ αὐτῆ,

2 Καὶ εἶπε πρὸς με, Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἐώρακα, καὶ ἰδὲ λυχνία χρυσοῦ ὅλη, καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς ἐπαρυστίδας τοῖς λύχνοις ταῖς ἐπάνω αὐτῆς,

3 Καὶ δύο ἐλαίαι ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν ᾧ λαμπάδι αὐτῆς, καὶ μία ἐξ ἐναντίων.

4 Καὶ ἐπηρώτησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλῶντα ἐν ἑμοί, λέγων, Τί ἐστὶ ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἑμοί, καὶ εἶπε πρὸς με, λέγων, Οὐ γινώσκεις τί ἐστὶ ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ Κύριε.

6 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε πρὸς

μή, λέγων, Οὗτοι ὁ λόγος
Κυρίου πρὸς Ζαροβάβελ, λέγων,
Οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλη, ἀλλ'
ἐν ἰσχύϊ, ἀλλὰ ἐν πνεύματί
μου, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ.

7 Τίς εἶ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα
τὸ πρὸ προσώπου Ζαροβάβελ
ὃ κατορθώσαι; καὶ ἐξώσω τὸν
λίθον ὃ κληρονομίας, ἰσότητα
χάριτος χάριτος αὐτῆς.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
πρὸς μὲ, λέγων,

9 Αἱ χεῖρες Ζαροβάβελ ἰδο-
μελίωσαν τὸ οἶκον τῆτον, καὶ αἱ
χεῖρες αὐτῶ ἐπιτελείσουσι αὐ-
τόν· καὶ ἐπιγνώσῃ διότι Κύριος
παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με
πρὸς σέ.

10 Διότι τίς ἐξεδύσων αἱ-
μάρας μικράς; καὶ χαρῶνται,
καὶ ὀψονται τὸν λίθον τὸν κασι-
τέρων ἐν χειρὶ Ζαροβάβελ·
ἐπὶ δὲ ἔσται ὀφθαλμοὶ εἰσιν οἱ
ἐπιβλέποντες ἐπὶ πάντων τῶν
γῆν.

11 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα
πρὸς αὐτόν, Τί αἱ δύο θαλαῖαι
αὗται, αἱ ἐκ δεξιῶν καὶ αὐχλίας
καὶ ἐξ εὐνύμων;

12 Καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δού-
λου, καὶ εἶπα πρὸς αὐτόν, Τί
οἱ δύο πλάδοι καὶ ἐλαῖων οἱ ἐν
ταῖς χερσὶ τῶ δύο μυζητήρων καὶ
χρυσῶν καὶ ἐπιχιόντων, καὶ ἐπ-
αναγόντων τὰς ἐπαρυσίδας

ταῖς χρυσῶς;

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὐκ
οἶδας τί ἐστὶ ταῦτα; καὶ εἶπα,
Οὐχὶ Κύριε.

14 Καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ δύο
οἱ δὲ πύργοι τῆς πόλεως καὶ οἱ δύο
Κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ ἐπεριεβὰ, καὶ ἦρα τὰς
ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ
ἰδὼ δρέπανον πετόμενον.

2 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τί σὺ
βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἐγὼ ὄρω
δρέπανον πετόμενον μήκας πη-
χεων ἑκοστί, καὶ πλάτας πη-
χεων δέκα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Αὕτη
ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρὸς-
ωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς
ὁ κλέψῃς ἐν τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ τῇ
ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπι-
ορκῇ ἐν τῇ τῇ ἐκδικηθήσεται.

4 Καὶ ἐξώσω αὐτό, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐσ-
λεύσει· εἰς τὸ οἶκον ὃ κλέψῃ,
καὶ εἰς τὸ οἶκον ὃ ἀρνύοντος τῶ
ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδα, καὶ
καταλύσει ἐν μέσῳ ὃ οἶκος αὐ-
τῶ, καὶ συντελείσει αὐτόν, καὶ τὰ
ξύλα αὐτῶ, καὶ τὰς λίθους
αὐτῶ.

5 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ
λαλῶν ἐν ἐμοί, καὶ εἶπε πρὸς
μὲ, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς σε; καὶ ἰδε τὸ κατασκευά-
μενον τῷ.

6 Καὶ εἶπα, Τί ἐστὶ; καὶ εἶπε, Τὸτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον· καὶ εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

7 Καὶ ἰδὲ τάλαντον μολίβδου ἔξαιρέμενον· καὶ ἰδὲ γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τῶν μέτρων.

8 Καὶ εἶπεν, Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ ἔρριψεν αὐτὴν εἰς μέσον τῶν μέτρων, καὶ ἔρριψε τὸν λίθον τῶν μολίβδων εἰς τὸ σῶμα αὐτῆς.

9 Καὶ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι, καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ἑποσος· καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον τῇ γῆς, καὶ ἀναμέσον τῇ ἐρᾶν.

10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον· Ἐλθέτω ἐν ἡμέραις, Πᾶς αὗται ἀποφέρουσι τὸ μέτρον;

11 Καὶ εἶπε πρὸς με, Οἰκοδομήσῃ αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶνος, καὶ ἐτοιμάσῃ, καὶ θήσῃ ἐν αὐτῷ ἐκεῖ ἐπὶ τῇ ἐτοιμασίᾳ αὐτῆς.

Κεφ. 5'. 6.

ΚΑΙ ἐπέσειπα, καὶ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἶδον, καὶ ἰδὲ τέσσαρα ἄρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσων δύο ὀρέων, καὶ τὰ ὄρη ἦν ὄρη χαλκᾶ.

2 Ἐν τῷ ἄρματι τῷ πρώτῳ

ἵπποι πυρρόι, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες,

3 Καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοί, καὶ ἐν τῷ ἄρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί.

4 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον· Ἐλθέτω ἐν ἡμέραις, Τί ἐστὶ ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἡμέραις, καὶ εἶπε, Ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἄνθρωποι τῇ ἐρᾷ, ἐκπορεύονται παρὰ τὴν γῆν.

6 Ἐν ᾧ ἦσαν ἵπποι οἱ μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Βαβυλῶν, καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆς Νότις,

7 Καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο, καὶ ἐπέβλεπον τὸν ποταμὸν τῆς περιόδου τῆς γῆς· καὶ εἶπε, Πορεύεσθε, καὶ περιόδουσατε τὴν γῆν· καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν.

8 Καὶ ἀνέβησεν, καὶ ἐλάλησεν πρὸς με, λέγων, Ἰδὲ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν Βαβυλῶν, καὶ ἀνέπαυσαν τὸ θυμὸν μου ἐν γῇ Βαβυλῶν.

9 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς με, λέγων,

10 Λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ παρὰ τῶν χρησίων αὐτῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπιγινωκῶν αὐτῆς,

ἢ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ εἰς τὸ οἶκον Ἰωσὶβ ^ᾧ Σο-
φονίου τῷ ἥκοντος ἐκ Βαβυ-
λώνος.

11 Καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ
χρυσίον, καὶ ποιήσεις σφαῖρας,
καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
Ἰησοῦ ^ᾧ Ἰωσεδὶκ ^ᾧ ἱερέως τῷ
μεγάλῳ.

12 Καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτόν,
Τάδε λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, Ἰδοὺ ἄνθρωπος, Ἀνατολὴ ὀνο-
μα αὐτοῦ καὶ ὑποκάτωθεν αὐ-
τῷ ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσει τὸ
οἶκον Κυρίου,

13 Καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρε-
τὴν, καὶ καθιεῖται, καὶ κατάρξει
ἐπὶ ^ᾧ θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἔσται ἱε-
ρεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ βεβη-
λὴ εἰρηνικὴ ἔσται ἀναμείσον ἀμφο-
τέρων.

14 Ὁ δὲ σίφανος ἔσται τοῖς
ὑπομένονσι, καὶ τοῖς χρησίμοις
αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπιγινώσκουσιν
αὐτήν, καὶ εἰς χάριτα υἱὸς Σο-
φονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ
Κυρίου.

15 Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐ-
τῶν ἤξεσι, καὶ οἰκοδομήσουσιν
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ γνώ-
σεσθε διότι Κύριος ^ᾧ παντο-
κράτωρ ἀπέσταλκε με πρὸς ὑ-
μᾶς καὶ ἔσται, ἐὰν εἰσακούετε
εἰσακούσῃτε τὴν φωνὴν Κυρίου τῷ
Θεῷ ὑμῶν.

Κεφ. Ἑ'. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ
ἔτει ἐπὶ Δαρείῳ ^ᾧ βασι-
λέως, ἐγένετο λόγος ^ᾧ Κυρίου
πρὸς Ζαχαρίαν τετράδι ^ᾧ μη-
νὸς ^ᾧ ἑννάτῃ, ὃς ἐστὶ Χασε-
λιῦ.

2 Καὶ ἔξαπέστειλεν εἰς Βαι-
θὺλ, Σαρασαρ καὶ Ἀρβεσείρ ὁ
βασιλεὺς, καὶ οἱ ἄνδρες αὐ-
τῶν, καὶ ἐξέλασασθαι τὸν Κύ-
ριον,

3 Λέγων πρὸς τὰς ἱερεῖς τὰς
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκρά-
τορος, καὶ πρὸς τὰς προφῆτας,
λέγων, Εἰσελθόντες ὡς ἐν τῷ
μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἀγίασμα,
καθότι ἐποίησεν ἡδὴ ἱκανὰ
ἔτη.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου
τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμὲ, λέ-
γων,

5 Εἰπὼν πρὸς ὅπαντα τὸν
λαὸν τὴν γῆς, καὶ πρὸς τὰς ἱερεῖς,
λέγων, Ἐὰν νηστεύσητε ἢ κό-
ψησθε ἐν ταῖς πέμπταις ἢ ἐν
ταῖς ἑβδομαῖς, καὶ ἰδοὺ ἑβδομή-
κοντα ἔτη, μὴ νηστεῖαν νενηστεύ-
κατέ μοι ;

6 Καὶ ἐὰν φάγητε ἢ πίητε,
ἔχ ὑμεῖς ἔσθιτε καὶ πίνετε ;

7 Οὐχ ἔτσι οἱ λόγοι, ἔς
ἐλάλησε Κύριος ἐν χερσὶ τῶν
προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν, ὅτε
ἦν Ἰερουσαλὴμ κατοικημένη, καὶ
εὐθηνέσα, καὶ αἱ πόλεις κυκλό-

Θεν αὐτῆς, καὶ ἡ ὄρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατωκίετο·

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων,

9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κρίμα δίκαιον κρίνετε, καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ,

10 Καὶ χήραν, καὶ ὀρφανόν, καὶ προσήλυτον, καὶ πένητα μὴ καλιδυνασεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν μὴ μνησι-κακίῃτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

11 Καὶ ἠπειθήσαν οἱ προσέχοντες, καὶ ἔδωκαν νότον παραφρονῶντα, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐβάρυναν οὐ μὴ εἰσακέναι.

12 Καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ, οὐ μὴ εἰσακέναι τὸ νόμιμον μου, καὶ τὰς λόγους, οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτοῦ ἐν χειρὶ τῶν προφητῶν τῶν ἐμ-προσθεν· καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ Κυρίου παντοκράτορος.

13 Καὶ ἔγει, ὃν τρόπον εἶπε, καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, ὥτως κεκράζονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακένω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐβάλω αὐτοὺς εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἃ οὐκ ἔγνωσαν· καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύ-

οντος καὶ ἐξ ἀνασρέφοντος· καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος, λέγων,

2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐξήλωκα τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὴν Σιών ζῆλον μέγαν, καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐξήλωκα αὐτήν.

3 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιών, καὶ κατασκευάσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερουσαλὴμ πόλις ἀληθινή, καὶ τὸ ὄρος Κυρίου παντοκράτορος, ὄρος ἁγίον.

4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλὴμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, ἀπὸ πληθύνος ἡμερῶν.

5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τὴν πόλιν πλησθήσονται παιδαρίων καὶ κορασίων παιζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς.

6 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Εἰ ἀδυνατήσῃ ἐνώπιον τῶν καλλοικῶν οὐ λαὸς τέτις ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ ἐνώπιόν μου ἀδυνατήσῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδοὺ ἐγὼ σφύζω τὸν

λαόν μου ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν καὶ ἀπὸ γῆς δυσμῶν,

8 Καὶ εἰσάξω αὐτὰς, καὶ κατασκευάσω ἐν μέσῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔσονται ἐμοὶ εἰς λαόν, καὶ γὰρ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐν δικαιοσύνῃ.

9 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κατισχυένωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τῇ ἀκροῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τῆς λόγης ταύτης ἐκ στόματος τῶ προφητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθμενιῶται ὁ οἶκος Κυρίου παντοκράτορος, καὶ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ὠκοδομηταί.

10 Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν πενήκων ὁ μισθὸς τῶ ἀνθρώπων ἦν ἔσθαι εἰς ὄνησιν, καὶ ὁ μισθὸς τῶ πτηνῶν ἐκ ὑπαρξείας, καὶ τῶ ἐκπορευομένου καὶ τῶ εἰσπορευομένου ἦν ἔσθαι εἰρήνη ἀπὸ τῆς πλύψεως· καὶ ἔξαποσελῶ πάντας τῆς ἀνθρώπων, ἕκαστον ἐπὶ τὸ πλησίον αὐτοῦ.

11 Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τοῦ λαοῦ τῆς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

12 Ἄλλ' ἢ δεῖξω εἰρήνην· ἡ βεβαίως δώσει τὸ καρπὸν αὐτῆς, καὶ ἡ γῆ δώσει τὰ γεννήματα αὐτῆς, καὶ ὁ ἐρανὸς δώσει τὸ δρόσον αὐτῆς, καὶ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις

τοῦ λαοῦ μου τὰτα πάντα ταῦτα.

13 Καὶ ἔσθαι ὁ τρόπος ἥτε ἐν κατάρῃ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰσραὴλ καὶ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, ἕως διασώσω ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ· θαρσεῖτε, καὶ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν.

14 Διότι τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὁν τρόπον διενουήθη τῇ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσει με τὰς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μετενόησα·

15 Οὕτως παρατίταγμαί, καὶ διανενόημαί ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ὅ καλῶς ποιῆσαι τὸ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸ οἶκον Ἰσραὴλ θαρσεῖτε.

16 Οὗτοι οἱ λόγοι ἔσθαι ποιήσετε· λαλεῖτε ἀληθεῖαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀληθεῖαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πυλαῖς ὑμῶν,

17 Καὶ ἕκαστος τὸ κακίαν τῇ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογιζέσθαι ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἔρπον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου παντοκράτορος πρὸς με, λίγων,

19 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Νηεΐα ἡ τετρας, καὶ νηεΐα ἡ πέμπτης, καὶ νηεΐα

ἢ ἰδοῦναι, καὶ ἡμεῖς ἢ δεῦναι ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰὼδα εἰς χάριν καὶ εὐφρανσύνην, καὶ εἰς εὐεργατίας ἀγαθὰς· καὶ εὐφρανθήσεσθε, καὶ ἔσθ' ἀληθάμεν καὶ ἔσθ' ἡμεῖς ἀγαπήσατε.

20 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐπεὶ ἤξουσιν λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικῆντες πόλεις πολλὰς,

21 Καὶ συνελθόντες κατεοικῆντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες, Πορευθῶμεν διδρῆναι ἔσθ' προσώπῳ Κυρίου, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος· πορευόμεμαι καὶ γῶ·

22 Καὶ ἤξουσιν λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔσθ' πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐξέλασσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίου.

23 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δεκά ἄνδρες ἐκ πασῶν ἔθνησιν καὶ ἐθῶν, καὶ ἐπιλάβωνται τὴν κρασπίδα ἀνδρός Ἰουδαίου, λέγοντες, Πορευσόμεθα μετὰ σοῦ, διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ Θεὸς μετ' ὑμῶν ἐστίν,

Κεφ. 9. 9.

ΛΗΜΜΑ λέγου Κυρίου ἐν γῇ Σεδράχ, καὶ Δαμασκὺ θυσιά αὐτῷ, διότι, Κύριος ἐφ-

ερᾷ ἀνδρώπῳ, καὶ πάσας φυλάξῃ Ἰσραὴλ.

2 Καὶ ἐν Ἡμαῖ ἐν τοῖς ὄρισι αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδὼν, διότι ἐφρόνησαν σφόδρα.

3 Καὶ ἐφοδόμῃσι Τύρος ὁχυρώματα αὐτῇ, καὶ ἐθυσάμεν ἀργύριον ὡς χρῶν, καὶ συναγάγετε χρυσίον ὡς πηλόν ὁδῶν.

4 Καὶ διατῆτο Κύριος πληρομήσει αὐτὴν, καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς, καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται.

5 Ὀψεται Ἀσκάλων, καὶ φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκάρων, ὅτι ἠσχύνθη ἐπὶ τῷ παραπλήματι αὐτῆς· καὶ ἀπολείται βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ Ἀσκάλων οὐ μὴ κατοικήσῃ.

6 Καὶ κατοικήσῃσιν ἄλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ καθελεῖ ὕβριν ἀλλοφύλων,

7 Καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ σώματος αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσσε ὁδόντων αὐτῶν· καὶ ὑπολειφθήσονται καὶ ἔσθ' οἱ τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἔσονται ὡς χιλιάρχος ἐν Ἰὼδα, καὶ Ἀκκάρων ὡς ὁ Ἰεβσαΐος.

8 Καὶ ὑποστήσομαι τῷ οἴκῳ με ἀνάστημα, ἔσθ' μὴ διαπορευεσθαι, μηδὲ ἀνακάμψιν, καὶ

οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὰς ἐκεί-
τη ἐξελαύνων, διότι νῦν ἰώρακα ἐν
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.

9 Χαῖρε σφόδρα θυγάτερ
Σιών, κήρυσσε θυγάτερ Ἱερου-
σαλήμ· ἰδὲ ὁ βασιλεὺς ἔρχε-
ται σοι δίκαιος καὶ σώζων, αὐ-
τὸς πρᾶυς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ
ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον.

10 Καὶ ἐξολοθρεύσει ἄρμαλα
ἐξ Ἑφραῖμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἱερου-
σαλήμ, καὶ ἐξολοθρεύσεται τόξον
πολεμικόν, καὶ πλῆθος καὶ εὐ-
ρήνη ἐξ ἰδνῶν, καὶ καταρῆξει
υδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ πο-
ταμῶν διεκβολὰς γῆς.

11 Καὶ σὺ ἐν αἵματι δια-
θήκης σε ἐξαπέσεις δεσμῆς
σε ἐκ λάκκου ἐκ ἔχοντος ὑ-
δαρ.

12 Καθήσεις ἐν ὀχυρώμασι
δεσμιοὶ τ' συναγωγῆς, καὶ ἀντι-
μίας ἡμέρας παροικεσίας σε
διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι,

13 Διότι ἐνέτηνά σε Ἰῆδα
ἐμαυτῷ τόξον, ἐπλησα τ' Ἑ-
φραῖμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα
σε Σιών ἐπὶ τὰ τέκνα τ' Ἑλ-
λήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς
ρομφαίαν μαχητῆ,

14 Καὶ Κύριος ἔσται ἐπ' αὐ-
τὰς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ
βολίς, καὶ Κύριος παντοκράτωρ
ἐν σάλπιγγι σαλπείῃ, καὶ πο-
ρεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐ-
τῆ.

15 Κύριος παντοκράτωρ ὑ-
περασπείῃ αὐτὰς· καὶ κατανα-
λώσῃ αὐτὰς, καὶ καταχώσῃ-
σιν αὐτὰς ἐν λίθοις σφενδόνης,
καὶ ἐκτίονται αὐτὰς ὡς οἶνον, καὶ
πλήσσει τὰς φιάλας ὡς θυ-
σιαστήριον.

16 Καὶ σώσει αὐτὰς Κύριος
ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐτῆ,
διότι λίθοι ἅγιοι κυλίνονται
ἐπὶ γῆς αὐτῆ.

17 Ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτῆ,
καὶ εἴ τι καλὸν αὐτῆ, σὶτ' ὁ
νεανίσκοις, καὶ οἶνος εὐωδιάζων
εἰς παρθένας.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΙΤΕΙΣΘΕ παρὰ Κυρίου
ὑμῶν καθ' ὥραν, πρῶ-
τον καὶ ὄψιμον· Κύριος ἐποί-
ησε φαντασίας, καὶ ὑμῶν χει-
μερινὸν δώσει αὐτοῖς, ἐκαστῷ
βοτάνην ἐν ἀγρῷ.

2 Διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι
ἐλάλησαν κόπες, καὶ οἱ μάντις
ὀράσεις ψευδεῖς, καὶ τὰ ἐνύπνια
ψευδῆ ἐλάλην, μάταια παρ-
εκάλεν· διατέτο ἐξηράνθησαν
ὡς πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν,
διότι ἐκ ἦν ἴασις.

3 Ἐπὶ τῆς ποιμένας παρ-
ωξύνθη ὁ θυμὸς μου, καὶ ἐπὶ
τῆς ἀμνῆς ἐπισκέψομαι· καὶ
ἐπισκέπεται Κύριος ὁ Θεὸς ὁ
παντοκράτωρ τὸ ποιμνιον αὐ-
τῆ, τὸν οἶκον Ἰῆδα, καὶ τὰ ἔθνη

αὐτὲς ὡς ἵππων ἐν πολέμῳ,

4 Καὶ ἀπ' αὐτῆ ἐπέβλεψε, καὶ ἀπ' αὐτῆ ἐταξέ, καὶ ἀπ' αὐτῆ τόξον ἐν θυμῷ, ἀπ' αὐτῆ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐκκαλύνων ἐν τῷ αὐτῷ.

5 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ παταγνῆτες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ, καὶ παρατάσσονται, διότι Κύριος μετ' αὐτῶν καὶ κατασχύνηθήσονται ἀναβάται ἱππῶν.

6 Καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰσάα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσήφ σώσω, καὶ κατοικίῳ αὐτῆς, ὅτι ἠγάπησα αὐτῆς, καὶ ἔσονται, ὃν τρόπον ἐκ ἀπεσρεψάμενη αὐτῆς· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπαχέσομαι αὐτοῖς,

7 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ ἔ' Ἐφραΐμ, καὶ χαρῆσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὀψονται, καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ χαρῆται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

8 Σημανῶ αὐτοῖς, καὶ εἰσδεξομαι αὐτῆς, διότι λυτρώσομαι αὐτῆς, καὶ πληθυνθήσονται καὶ ὅτι ἦσαν πολλοί.

9 Καὶ σπερῶ αὐτῆς ἐν λαοῖς, καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονται με, ἐκθρέψουσιν τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψουσιν.

VOL. III.

10 Καὶ ἐπιστρέψουσιν αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ Ἀσσυρίων εἰσδεξομαι αὐτῆς, καὶ εἰς τὴν Γαλααδίτιν, καὶ εἰς τὴν Λίβανον εἰσάξω αὐτῆς, καὶ ἐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ἐδὲ εἰς.

11 Καὶ διελύσσονται ἐν θάλασσῃ γενῇ, παλάξουσιν ἐν θάλασσῃ κύματα, καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν, καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕδρις Ἀσσυρίων, καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται.

12 Καὶ κατισχύσω αὐτῆς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτῆ κατακαυχήσονται, λέγει Κύριος.

Κεφ. ια'. 11.

ΔΙΑΝΟΙΞΟΝ ὁ Λίβανος τὰς θύρας σε, καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρες σε.

2 Ὁλολύξάτω πῖπτος, διότι πέπλωκε κέδρος, ὅτι μεγάλως μεγιστάνες ἐταλαιπώρησαν· ὀλολύξατε δρυεὶς τὴν Βασιανίτιδος, ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος.

3 Φωνὴ θρηνητῶν ποιμένων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μέγαλωσύνη αὐτῶν· φωνὴ ὠρυομένων λεόντων, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φρύαγμα ἔ' Ἰορδάνου.

4 Τὰδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ποιμαίνει τὰ πρόβατα τὴν σφαγῆς,

η η

5 Ἄ οἱ κτησάμενοι κατίσφαζον, καὶ οὐ ματιμέλουντο, καὶ οἱ πωλόντες αὐτὰ ἔλιγον, Εὐλογητὸς Κύριος, καὶ πεπλατύνκαμεν· καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔκ ἐπασχον ἔδιν ἐκ αὐτοῖς.

6 Διατέτο οὐ φέσομαι ἐκ-εῖ ἐπὶ τὰς κατοικούντας ἐ γῆν, λέγει Κύριος· καὶ ἰδὲ ἐγὼ παραδίδωμι τὰς ἀνθρώπους, ἵνα-σεν εἰς χεῖρα ἐ πλοσίον αὐ-τῶ, καὶ εἰς χεῖρα βασιλείας αὐ-τῶ, καὶ κατακόψωσι ἐ γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλθωσι ἐκ χειρὸς αὐ-τῶν·

7 Καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα ἐ σφαγῆς εἰς ἐ Χαναανίτιν· καὶ λήψωμαι ἑμαυτῇ δύο ράβ-δους, ἐ μὲν μίαν ἐκάλεσα Κάλ-λος, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα Σχοίνισμα, καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα.

8 Καὶ ἐξερῶ τὰς τρεῖς ποι-μένας ἐν μὲν ἐνὶ, καὶ βαρυνθή-σονται ἡ ψυχὴ μου ἐπ' αὐτὰς, καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπω-ρύνοντο ἐπ' ἐμέ.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς· τὸ ἀπαθῆσκον ἀπο-θνησκέτω, καὶ τὸ ἐκλείπων ἐκ-λιπέτω καὶ τὰ κατάλοιπα κατ-εσθιέτωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας ἐ πλοσίον αὐτῶ.

10 Καὶ λήψωμαι ἐ ράβδον μὴ ἐ καλὴν, καὶ ἀπερρίψω αὐ-

τὴν, ἐ διασκηδάσαι ἐ διαθή-κην μου, ἣν διεδέμην πρὸς πάντας τὰς λαοὺς,

11 Καὶ διασκηδαθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γινώσκονται οἱ Χαναανῖται τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστίν.

12 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὰς, Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστίν, ὅτε ἐ μισθὸν με, ἢ ἀπείπασθε· καὶ ἔησαν ἐ μισθὸν με τριάκοντα ἀργυρῆς.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Κάθες αὐτὰς εἰς τὸ χω-νευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δό-κιμόν ἐσιν, ὃν τρόπον ἰδοκι-μάσθην ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἔλαβον τὰς τριάκοντα ἀργυρῆς, καὶ ἐνέ-βαλον αὐτὰς εἰς ἐ οἶνον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.

14 Καὶ ἀπέρριψα ἐ ράβδον ἐ δευτέραν τὸ Σχοίνισμα, τῷ διασκηδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀναμέσον Ἰδα, καὶ ἀναμέσον Ἰσραήλ.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς με, Ἔτι λάβε σεαυτῷ σκεῦη ποιμενικὰ ποιμένος ἀπείρε·

16 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ ἐ γῆν, τὸ ἐκλιμ-πάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται, καὶ τὸ ἐσκαρπισμένον οὐ μὴ ζη-τήσῃ, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσεται, καὶ τὸ ὀλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ, καὶ τὰ κρέα

τῶν ἐλεκτῶν καταφύγεται, καὶ τὰς ἀβραγάδας αὐτῶν ἐκτρέψαι.

17 Ὡς οἱ ποιμαίνοντες τὰ μῆτα, καταλειπότες τὰ πρόβατα, μάχαιρα ἐπὶ τοῖς βραχίονας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτῶν, ὁ βραχίων αὐτῶν ξηραίνεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτῶν ἐκφυλάσσεται ἐκφυλάσσεται.

Κεφ. β'. 12.

ΛΗΜΜΑ λόγος Κυρίου ἐπὶ τῇ Ἰερουσαλὴμ. λέγει Κύριος, ἐκτινῶν ἐραστὴν, καὶ διμελιζῶν γῆν, καὶ πλάσσωσιν πνεῦμα ἀνδρώσιν ἐν αὐτῇ,

2 Ἰδὲ ἐγὼ τίθωμι τὴν Ἰερουσαλὴμ ὡς πύργον σάλυνόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἔσται περιτομή ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ.

3 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὴν Ἰερουσαλὴμ λίθον καταπατούμενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίξεται, καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τῆς γῆς.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκτάσει, καὶ τὸ ἀναβάτης αὐτῶν ἐν παραφρονήσει, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰούδα διανοίξω τὰς ὀφθαλμούς μου, καὶ

πάντας τὰς ἵππους τῶν λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει.

5 Καὶ ἔρῃσιν οἱ χιλιάρχοντες Ἰούδα ἐν ταῖς παρδαῖς αὐτῶν, εὐρήσονται ἑαυτοῖς τὰς κατοικίας τὰς Ἰερουσαλὴμ ἐν Κυρίῳ παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὰς χιλιάρχους Ἰούδα ὡς λαὸν πυρὸς ἐν ξύλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ, καὶ καταφύγεται ἐν δεξιῷ, καὶ ἐξ ἐναντιῶν πάντας τὰς λαοὺς κυκλόθεν, καὶ κατοικήσῃ Ἰερουσαλὴμ, ἐν κατ' ἐκείνην ἐν Ἰερουσαλὴμ.

7 Καὶ σώσει Κύριος τὰ σπινώματα Ἰούδα, καθὼς αἶψ' ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνεται πύχνημα οἴκου Δαυὶδ, καὶ ἱεραρεῖς τῶν κατοικούντων Ἰερουσαλὴμ ἐπὶ τῇ Ἰούδα.

8 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ Κύριος ὑπὲρ τῶν κατοικούντων Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἔσται ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος Θεοῦ, ὡς ἀγγελος Κυρίου ἐνώπιον αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ζητήσω ἐξῆραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ.

10 Καὶ ἐκχεῖ ἐπὶ τὸν οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικίας

Ἱερουσαλὴμ πνεῦμα χάριτος
καὶ οἰκτιρμῶν· καὶ ἐπιβλήσονται
πρὸς με, ἀνδ' ὧν κατωρχή-
σαντο· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν
κοπιτὸν, ὡς ἐπ' ἀγαπητῷ, καὶ
ὀδυνηθήσονται ὀδύνην, ὡς ἐπὶ
τῷ πρωτοτόκῳ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ με-
γαλυνθήσεται ὁ κοπιτὸς ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ὡς κοπιτὸς ῥο-
ῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπιόμενος.

12 Καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ
φυλὰς φυλὰς· φυλὴ οἴκου Δαυὶδ
καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· φυλὴ οἴ-
κου Νάθαν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ
γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς·

13 Φυλὴ οἴκου Λευὶ καθ' ἑ-
αυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
καθ' ἑαυτάς· φυλὴ ὅς Σαμωὺν
καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

14 Πᾶσαι αἱ ὑπολειμ-
μέναι φυλαί, φυλὴ καθ' ἑαυ-
τὴν, καὶ γυναῖκες αὐτῶν καθ'
ἑαυτάς.

Κεφ. 14. 13.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
ὡς τόπος διανοιγόμενος
τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, καὶ τοῖς κατοι-
κῆσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετα-
κίνησιν, καὶ εἰς τὴν χωρισμόν.

2 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ, λέγει Κύριος σαβαώθ,
ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν
εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἔτι

αὐτῶν ἔσται μνηεῖα· καὶ τὰς ψευ-
δοπροφῆτας, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ
ἀκάθαρτον ἐξαρώ ἀπὸ τῆς γῆς.

3 Καὶ ἔσται ἰσὺν προφητευσῆ
ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἐρεῖ πρὸς
αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μή-
τηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐ-
τὸν, Οὐ ζήσῃ, ὅτι ψευδὴ ἐλά-
λησας ἐπ' ὀνόματι Κυρίου· καὶ
συμποδίσιν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ
γεννήσαντες αὐτὸν, ἐν τῷ προ-
φητεύειν αὐτόν.

4 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐ-
κείνῃ καταεσχυνθήσονται οἱ
προφῆται, ἕκαστος ἐκ τῶν ὁρά-
σεως αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν
αὐτοῦ, καὶ ἐνδύσονται ἑρῆρὶν τρι-
χίτην, ἀνδ' ὧν ἐψεύσαντο.

5 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ εἰμὶ προ-
φήτης ἐγώ, διότι ἄνθρωπος
ἐργαζόμενος εἰ γῆν ἐγώ εἰμι,
ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με ἐκ
νεότητός μου.

6 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτόν, Τί
αἱ πληγαὶ αὗται ἀναμέσου τῆ
χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ὅς ἐπλή-
γην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ
μου.

7 Ρομφαία ἐξηγέρθητι ἐπὶ
τὰς ποιμένας μου, καὶ ἐπὶ ἄνδρα
πολίτην μου, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, παλάξαι τὰς ποι-
μένας, καὶ ἐκσπάσαι τὰ πρό-
βατα· καὶ ἐπάξω τὴν χειρὰ μου
ἐπὶ τὰς μικρὰς.

8· Καὶ ἔσαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσεται, καὶ ἐκλείψαι· τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ.

9· Καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ πυρὸς, καὶ πυρώσω αὐτὰς, ὡς πυρᾶται τὸ ἀργύριον, καὶ δοκιμῶ αὐτὰς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον· αὐτὸς ἐπιχαλίσσεται τὸ ὄνομά μου, καὶ γὰρ ἐπακέσομαι αὐτῷ, καὶ ἐρῶ, Λαὸς μου ἕως ἑσθιῆς· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου.

Κεφ. 15. 14.

ΙΔΟΥ· ἡμέραι ἔρχονται Κυρίως, καὶ διαμερισθήσονται τὰ σκύλα σου ἐν σοί·

2· Καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἀλώσεται ἡ πόλις, καὶ διαρπαγῇσονται αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται, καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ καταλοίποι τῆς λαῖς μου οὐ μὴ ἐξολοθρευθῶσιν ἐκ τῆς πόλεως.

3· Καὶ ἐξελεύσεται Κύριος, καὶ παρατάσσεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις, καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

4· Καὶ ῥήσονται οἱ πόδες αὐτῆς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐκ ἀντολῶν· καὶ

σχισθήσεται τὸ ὄρος τῶν ἑλαιῶν, τὸ ἥμισυ αὐτῆς πρὸς ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν, χάος μέγα σφόδρα· καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸν Βορρᾶν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς πρὸς Νότον.

5· Καὶ φραχθήσεται ἡ φάραγξ τῶν ὀρέων μου, καὶ ἐγβοληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ἰασσὸδ, καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν συσσεσμῶν, ἐν ἡμέραις Ὅζις βασιλείᾳς Ἰούδα· καὶ ἔξει Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτῆς.

6· Καὶ ἔσαι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἕκ ἑσθιῆς, καὶ ψύχη καὶ πάγος·

7· Ἔσαι μίαν ἡμέραν, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωστὴ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἕκ ἡμέρας, καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσαι ὥς.

8· Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐκ Ἱερουσαλὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτῆς εἰς τὴν θάλασσαν τῆς πρώτης, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆς εἰς τῆς θάλασσαν τῆς ἐσχάτης· καὶ ἐν θέρῃ καὶ ἐν ἔαρι ἔσαι ἕως.

9· Καὶ ἔσαι Κύριος εἰς βασιλείᾳ ἐπὶ πᾶσαν τῆν γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς ἓν,

10· Κυκλῶν πᾶσαν τῆν γῆν, καὶ τῆς ἔρημον ἀπὸ Γαδὶ ἕως Ῥεμμὼν κατὰ Νότον Ἱερουσαλὴμ.

Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τότε μνησθῇ ἀπὸ
τῆ πόλεως Βενιαμὴν ἕως ὅτε τότε
τῆ πόλεως τῆ πρώτης, ἕως τῆ πό-
λεως τῆ γυναικῶν, καὶ ἕως ὅτε πύργου
Ἀναμπελ, ἕως τῆ ὑποληνίου τῆ
βασιλείας.

11 Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ,
καὶ ἀνάστημα ἐκ ἔσται ἔτι, καὶ
κατοικήσει Ἱερουσαλὴμ πεποι-
σμένη.

12 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πῶσις
ἣν κόψει Κύριος πάντας τὰς
λαοὺς, ὅσοι ἐπιστάτευσαν ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ· τακῆσονται αἱ
σάρκες αὐτῶν, ἐξηκόντων ἐπὶ
τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ αὐτῶν ῥήσουσιν ἐκ τῆ ὀπῆς
αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν
νακῆσεται ἐν τῷ στόματι αὐ-
τῶν.

13 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἕκστασις Κυρίου μεγάλη
ἐπ' αὐτάς· καὶ ἐπιλήψονται ἕ-
καστος τῆ χειρὸς ὅτε πλεσίον αὐ-
τῆς, καὶ συμπλακῆσεται ἡ χεὶρ
αὐτῆς πρὸς τῆ χειρὰ ὅτε πλεσίον
αὐτῆς.

14 Καὶ Ἰούδας παρατάσσεται
ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ συναΐξει τὴν
ἰσχὺν πάντων τῶν λαῶν κυκλό-
θεν, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ
ἱματισμὸν εἰς πλῆθος σφό-
δρα.

15 Καὶ αὕτη ἔσται ἡ πῶσις
τῆ ἵππων, καὶ τῶν ἡμιόνων, καὶ τῶν
καμήλων, καὶ τῶν ὄνων, καὶ πάν-

των τῶν κτηνῶν. καὶ ὄντων ἐν ταῖς
παρεμβολαῖς ἐκείνης, κατὰ τῆ
πῶσις ταύτην.

16 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν κατα-
λειφθῶσιν ἐκ πάντων τῶν ἰδίων
καὶ ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ
ἀναβῆσονται κατ' ἐνιαιουκὸν, τῶ
προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυ-
ρίῳ παντοκράτορι, καὶ ὅτε ἰορ-
τάσας τὴν ἰορτὴν τῆ σκηνοπη-
γίας.

17 Καὶ ἔσται, ὅσοι ἐὰν μὴ
ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆ
γῆς εἰς Ἱερουσαλὴμ, ὅτε προσ-
κυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παν-
τοκράτορι, καὶ οὗτοι ἐκείνοιοι
πρωτεύουσιν.

18 Ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτου
μὴ ἀναβῇ, μὴδὲ ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ
τάτας ἔσται ἡ πῶσις, ἣν πα-
τάσας Κύριος πάντα τὰ ἔλθῃ,
ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ, ὅτε ἰορτάσας
τῆ ἰορτὴν τῆ σκηνοπηγίας.

19 Αὕτη ἔσται ἡ ἁμαρτία
Αἰγύπτου, καὶ ἡ ἁμαρτία πάν-
των τῶν ἰδίων, ὅς ἂν μὴ ἀναβῇ
ιορτάσας τῆ ἰορτὴν τῆ σκηνοπη-
γίας.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται
τὸ ἐπὶ τῶν χαλιῶν ὅτε ἵσπε ἀγίον
τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ
ἔσονται οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴκῳ
Κυρίου ὡς φιάλαι πρὸ προσώπου
ὅτε θυσιάσας.

21 Καὶ ἔσται πᾶς λίθος ἐν
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδα

ἄνθρωπος τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι·
καὶ ἤξει πάντες οἱ θυσιάζον-
τες, καὶ λήφονται ἐξ αὐτῶν, καὶ
ἐψησονται ἐν αὐτοῖς· καὶ ἐκ ἔσται

Χαναναῖος ἔτι ἐν τῷ οἴκῳ Κυ-
ρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέ-
ρᾳ ἐκείνῃ.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ. ΙΒ'.

Κεφ. α'. ι.

ΛΗΜΜΑ λόγος Κυρίου ἐπὶ
τῷ Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέ-
λου αὐτοῦ, Θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς
καρδίας ὑμῶν.

2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει
Κύριος· καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἡ-
γάπησας ἡμᾶς; ἐκ ἀδελφῶν
ἦν Ἡσαΐ τοῦ Ἰακώβ, λέγει
Κύριος, καὶ ἡγάπησα τὸν Ἰα-
κώβ,

3 Τὸν δὲ Ἡσαΐ ἐμίσησα, καὶ
ἔταξα τὰ ὅρια αὐτοῦ εἰς ἀφα-
νισμόν, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ
εἰς δώματα ἐρήμης;

4 Διότι ἐρεῖ, Ἡ Ἰδεμαία
κατέστραψαι, καὶ ἐπιστρέψωμεν,
καὶ ἀνικοδομήσωμεν τὰς ἐρή-
μους· τάδε λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ, Αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι,
καὶ ἐγὼ καταστρέψω· καὶ ἐπικλη-
θήσεται αὐτοῖς ὄρια ἀνομίας,
καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατίεταται
Κύριος ἕως αἰῶνος.

5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν
ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε, Ἐμε-
γαλύνθη Κύριος ὑπεράνω τῶν
ὀρίων τοῦ Ἰσραὴλ.

6 Τίος δοξάζει πατέρα, καὶ
ἄλλος τὸν κύριον αὐτοῦ· καὶ εἰ
πατήρ εἰμι ἐγώ, πᾶς ἐστὶν ὃ
δοξα με; καὶ εἰ Κύριός εἰμι
ἐγώ, πᾶς ἐστὶν ὁ φόβος με; λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ· ὑ-
μεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ
ὄνομά με, καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι
ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σε;

7 Προσάγοντες πρὸς τὸ θυ-
σιαστήριόν με ἄρτους ἡλισγη-
μένους, καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἡ-
λισγήσαμεν αὐτάς; ἐν τῷ λέ-
γειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου
ἡλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτι-
θέμενα ἐξεδενώσατε.

8 Διότι ἐὰν προσαγάγῃτε
τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ κακόν;
καὶ ἐὰν προσαγάγῃτε χωλὸν ἢ
ἄρρωστον, οὐ κακόν; προσά-

γαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἡγαμένῳ σε, εἰ προσδέχεται σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σε, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Καὶ νῦν ἐξιλάσκεισθε τὸ πρόσωπον ᾧ Θεῷ ὑμῶν, καὶ δεήθητε αὐτῆ. Ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονε ταῦτα, εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλησιθῆσονται θύραι, καὶ ἐκ ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν· ἐκ ἑστὶ μὲν θῆλημα ἐν ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.

11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἤλεις καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου διδόξασαι ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθάρ· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Ὑμεῖς δὲ βεβηλῆτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἡλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξεδίνονται βρώματα αὐτῆ.

13 Καὶ εἶπατε, Ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστὶ· καὶ ἐξεφύσησα αὐτὰ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἰσεφέρειε ἀρπάγματά, καὶ τὰ χυλὰ, καὶ τὰ ἐνοχλόμενα· καὶ εἰς φέρετε ἢ θυσίαν,

εἰ προσδέχομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐπικατάρatos, ὃς ἦν δυνατός, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτῆ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ αὐτῆ ἐπ' αὐτῷ, καὶ θύει διεισφαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι βασιλεὺς μέγας ἐγὼ εἰμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ νῦν ἡ ἐπολλὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς.

2 Ἐὰν μὴ ἀκέσσητε, καὶ εἰς μὴ θῆσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν, ὅτι δύναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐξαποσελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ ἐκ ἑστί· ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν.

3 Ἰδὲ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὄμον, καὶ σκορπιῶ ἔνυστρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυστρον ἐορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό.

4 Καὶ ἐπιβύσσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὸ ἐντολὴν ταύτην, ὅτι εἶναι τὸ διαθήκην μου πρὸς τὰς Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Ἡ διαθήκη μὲ ἦν μετ' αὐτῶ ἡ ζωῆς καὶ ἡ εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαι με, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου σέλλεσθαι αὐτόν.

6 Νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ γόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία ἔχεν εὐρύθη ἐν χεῖρεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν δυνάμει ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ, καὶ πολλὰς ἐπέσειπεν ἀπὸ ἀδικίας.

7 Ὅτι χεῖρα ἱερέως φυλάσσειται γινῶσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσασιν ἐκ γόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορός ἐστιν.

8 Ὑμεῖς δὲ ἐκκλίνετε ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἠσθενήσατε πολλὰς ἐν νόμῳ, διεφθείρατε ἡ διαθήκην ἧς Δεὺς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Καὶ γὰρ δέδωκα ὑμᾶς ἐκτενωμένους καὶ ἀπερίριμνους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνδ' ὧν ὑμεῖς ἐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδούς μου, ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ.

10 Οὐχὶ πατήρ εἰς πάντων ὑμῶν ; ἐχὶ Θεὸς εἰς ἐκτίσιν ὑμᾶς ; τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἑκάστος τὸ ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὃ βεβηλώσαι ἡ διαθήκην τὴν πατέρων ὑμῶν ;

11 Ἐγκατελείφθη Ἰούδας, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ, διότι

ἔβεβηλωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια Κυρίου, ἐν οἷς ἠγάπησεν, καὶ ἐπέτηδεν εἰς Θεὸς ἀλλοτρίους.

12 Ἐξολοθρεύσει Κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸ ποιῶντα ταῦτα, ὥς καὶ ταπενωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακώβ ; καὶ ἐκ πρῶτων τῶν θυσιῶν τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι.

13 Καὶ ταῦτα, ἃ ἔμισεν, ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε δάκρυσι τὸ θυσιάστηριον Κυρίου, καὶ κλαυθμῷ καὶ γενναγμῷ ἐκ κόπων· ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν ;

14 Καὶ εἶπατε, Ἐνεκεν τίνος ; ὅτι Κύριος διεμαρτύρατο ἀναμίσειν σε, καὶ ἀναμίσειν γυναῖκα νειότητός σε, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὕτη κοινωνός σε, καὶ γυνὴ διαθήκης σε.

15 Καὶ οὐ καλὸν ἐποίησε ; καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ· καὶ εἶπατε, Τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ Θεός ; καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νειότητός σε μὴ ἐγκαταλίπης·

16 Ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλης, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὃς Ἰσραὴλ, καὶ καλύψει αἰτίαν ἐπὶ τὰ ἐνδυμήματά σε, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε

17 Οἱ παροξύναντες τὸ Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν· καὶ εἰπάτε, Ἐν τίνι παροξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Πᾶς ποιών πονηρόν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν, καὶ πῶς ἔστιν ὁ Θεὸς τὸ δικαιοσύνης;

Κεφ. γ'. 3.

ΙΔΟΥ ἔξαποστέλλω τὸ ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἔξαίφνης ἦξει εἰς τὸν ναὸν ἱαυτῷ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆ διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδὲ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

2 Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσελθεῖν αὐτῷ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπίσθια αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ κατακαύων, καὶ ὡς ποταμὸς πληυόωντων.

3 Καθαίεται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρίσει τὰς υἱὰς Λευὶ, καὶ χειρὶ αὐτὰς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Καὶ ἄρῃσι τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰσραὴλ καὶ Ἱερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἱμπεροσθεν.

5 Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μαρτυρὸς

ταχύς ἐπὶ τοῖς φασμάκεσσι, καὶ ἐπὶ τῷ πνεύματι καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τῇ ἀποστρεφέντῃ μισθὸν μισθωτῇ, καὶ τὰς καταδικαζέμεντας χήραν, καὶ τὰς κοινυλίζοντας ὀρφανῇ, καὶ τὰς ἐκκλινούσας κρίσιν προσπλῦτα, καὶ τὰς μὴ φοβημένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἄλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακώβ ἐκ ἀπείχου ἐχέσθε.

7 Ἀπὸ τῶν ἀδικιῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, ἐκκλίνετε νόμιμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. Ἐπιστρέψατε πρὸς μέ, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἰπάτε, Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;

8 Μήτι πλεονεῖ ἄνθρωπος Θεόν; διότι ὑμεῖς πλεονεξεῖτε με· καὶ ἐρεῖτε, Ἐν τίνι ἐπλεονεξάμεν σε; ὅτι τὰ ἐπιδικάτα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μετ' ὑμῶν εἰσι.

9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐγὼ ὑμεῖς πλεονεξεῖτε.

10 Τὸ ἔτος συνετελέσθη, καὶ εἰσπνήκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τὰς θησαυροὺς, καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶν· ἐπιστρέψατε δὲ ἐν τῷ τῷ,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῶν τὰς καταρ-
ράκτας ὅτι θραύσῃ, καὶ ἐκχεῖ τὴν
εὐλογίαν μου ὑμῖν, ἕως ὅτι ἰκα-
νεύσῃται.

11 Καὶ διασελῶ ὑμῖν εἰς
βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω
ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆ γῆς, καὶ οὐ
μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἀμπελος
ἢ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.

12 Καὶ μακαριῶσιν ὑμᾶς
πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσσωθε
ὑμῖς γῆ Θελητῇ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.

13 Ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τὰς
λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος· καὶ
εἶπατε, Ἐν τίνι κατελαλήσα-
μεν κατὰ σὲ;

14 Εἶπατε, Μάταιος ὁ δε-
λεύων Θεῷ, καὶ τί πλεόν, ὅτι
ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα
αὐτοῦ, καὶ διότι ἵκοντο ἡμεῖς
ἰκέται πρὸ προσώπου Κυρίου
παντοκράτορος;

15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζο-
μεν ἀλλοτρίους, καὶ ἀνοικοδο-
μῶνται πάντες ποιοῦντες ἄνο-
μα, καὶ ἀντίστησαν τῷ Θεῷ, καὶ
ἐσώθησαν.

16 Ταῦτα κατελάλησαν οἱ
φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ
προσέειπε Κύριος, καὶ εἰσέκησε,
καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνης
ἐπί τῶν αὐτῶν τοῖς φοβούμενοις

τὸν Κύριον, καὶ εὐλαβεμένοις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔσονται μοι, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέ-
ραν, ἢ ἐγὼ ποιῶ, εἰς περὶ
ποίησιν, καὶ αἰρετιῶν αὐτῶν, ὅν
τρόπον αἰρετίζει ἄνθρωπος τὸν
υἱὸν αὐτοῦ, τὸ δαλεύοντα αὐ-
τῷ.

18 Καὶ ἐπιγραφῆσεσθε, καὶ
ὄψεσθε ἀναμίσον δικαίους, καὶ
ἀναμίσον ἀνόμους, καὶ ἀναμίσον
ὅτι δαλεύοντος Θεῷ, καὶ ὅτι μὴ
δαλεύοντος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΟΤΙ ἰδὲ ἡμέρα ἔρχεται
καί οἰμένη ὡς κλίβανος καὶ
φλέξῃ αὐτοὺς, καὶ ἔσονται πάν-
τες οἱ ἀλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ
ποιοῦντες ἄνομα, καλὰ μὴν, καὶ
ἀνάψῃ αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχο-
μένη, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ
αὐτῶν ῥίζα ἢ κλῆμα.

2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς
φοβούμενοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος
δικαιοσύνης, καὶ ἰασίς ἐν ταῖς
πτερυξίν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύ-
σεσθε, καὶ σκιρτήσετε ὡς βο-
σχαρία ἐκ δεσμῶν ἀναιμένα.

3 Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους,
διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω
τῶ ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἢ
ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ.

5 Καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἀποσελῶ ὑ-

17 Οἱ παροξύναντες τὸ Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν· καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι παροξύνουμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Πᾶς ποιῶν πονηρὸν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησεν, καὶ πῶς ἴσιν ὁ Θεὸς τὴ δικαιοσύνην;

Κεφ. γ'. 3.

ΙΔΟΥ ἐξαποστέλλω τὸ ἄγγε-
λόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίψως ἦξει εἰς τὸν ναὸν ἱαντῶ Κυρίου, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἀγγέλως τὸ διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδὲ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

2 Καὶ τίς ὑπομένει ἡμέραν εἰσεῖν αὐτῷ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὄψει αὐτῷ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποταμὸς πλυνέων.

3 Καθαίεται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρίσει τὰς υἱὰς Λευὶ, καὶ χεῖρ αὐτὰς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσυνῇ.

4 Καὶ ἀρίσει τῷ Κυρίῳ θυ-
σία Ἰσραὴ καὶ Ἰερουσαλὴμ, καθ-
ὡς αἱ ἡμέραι τῶ ἀιώνος, καὶ καθ-
ὡς τὰ ἔτη τὰ ἱμπεροσθεν.

5 Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς

ταχὺς ἐπὶ τὰς φεμισαίε, καὶ ἐπὶ τὰς μετὰ αὐτὰς, καὶ ἐπὶ τὰς ἐμνύοντας τῶ ὀσφρατί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τῆς ἀπογε-
ρῆντας μισθὸν μισθωτῶ, καὶ τὰς καταδικάζοντας χήραν, καὶ τὰς κοινυλίζοντας ὀρφανούς, καὶ τὰς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσ-
πλῦτα, καὶ τὰς μὴ φοβούμενους με, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἄλλος· καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακώβ ἐκ ἀπ-
ίχεσθε.

7 Ἀπὸ τῶ ἀδικιῶν τῶ πατέρων ὑμῶν, ἐκκλίνετε νόμιμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. Ἐπιστρέψατε πρὸς με, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἶπατε, Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;

8 Μήτι πλεονέξει ἄνθρωπος Θεόν; διότι ὑμεῖς πλεονέχετε με· καὶ εἰπότε, Ἐν τίνι ἐπλεονέξαμεν σε; ὅτι τὰ ἐπιδικάτα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μετ' ὑμῶν εἰσι.

9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πλεονέχετε.

10 Τὸ ἔτος συνετελέσθη, καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τὰς θησαυρούς, καὶ ἔσται ἡ διαρπαγὴ αὐτῶ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῶ· ἐπιστρέψατε δὴ ἐν τέτῳ,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν μὴ ἀσώξω ὑμᾶς τὰς καταρ-
ράστας ὧς ἔραυνῃ, καὶ παρῇ τῇ
εὐλογίᾳ μου ὑμῖν, ἕως ὅτε ἰκα-
νωθῆναι.

11 Καὶ διασελῶ ὑμῖν εἰς
βρώσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω
ὑμῶν τὸν καρπὸν τῆ γῆς, καὶ οὐ
μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἀμπελος
ἢ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.

12 Καὶ μακαριῶσιν ὑμᾶς
πάντα τὰ ἔσθῃ, διότι ἔσσωθε
ὑμῖς γῇ θειᾷ, λέγει Κύριος
παντοκράτωρ.

13 Ἐβαρύνετε ἐπ' ἐμὲ τὰς
λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος· καὶ
εἵπατε, Ἐν τίνι κατελαλήσα-
μεν κατὰ σὲ;

14 Εἵπατε, Μάταιος ὁ δε-
λεύων Θεῷ, καὶ τί πλείον, ὅτι
ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα
αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν
ἰκέται πρὸ προσώπου Κυρίου
παντοκράτορος;

15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζο-
μεν ἀλλοτρίους, καὶ ἀνοικοδο-
μῶνται πάντες ποιεῖντες ἄνο-
μα, καὶ ἀντίστησαν τῷ Θεῷ, καὶ
ἐσώθησαν.

16 Ταῦτα κατελάλησαν οἱ
φοβέμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος
πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ
προσέσχε Κύριος, καὶ εἰσήκουσε,
καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνης
ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβέμενοις

τὸν Κύριον, καὶ εὐλαβεμένοις τὸ
ὄνομα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔγονταί μοι, λέγει
Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέ-
ραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ, εἰς περι-
ποίησιν, καὶ αἵρετιῶν αὐτῶν, ὃν
τρόπον αἵρετίζῃ ἄνθρωπος τὸν
υἱὸν αὐτοῦ, ὃ δαλεύοντα αὐ-
τῷ.

18 Καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ
ὄψεσθε ἀναμίεσον δικαίαν, καὶ
ἀναμίεσον ἀνόμην, καὶ ἀναμίεσον
ὃ δαλεύοντος Θεῷ, καὶ ὃ μὴ
δαλεύοντος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΟΤΙ ἰδὲ ἡμέρα ἔρχεται
καιομένη ὡς κλίβανος καὶ
φλέξει αὐτῶν, καὶ ἔσονται πάν-
τες οἱ ἀλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ
ποιῶντες ἄνομα, καλαῖμη, καὶ
ἀνάψει αὐτῶν ἡ ἡμέρα ἣ ἐρχο-
μένη, λέγει Κύριος παντοκρά-
τωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ
αὐτῶν ρίζα καὶ κλῆμα.

2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς
φοβέμενοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος
δικαιοσύνης, καὶ ἱασίς ἐν ταῖς
πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύ-
σεσθε, καὶ σκιρτήσετε ὡς βο-
σχάρια ἐκ δεσμῶν ἀναιμένα.

3 Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους,
διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω
τῶ ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἣ
ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παν-
τοκράτωρ.

5 Καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἀποσελῶ ὑ-

μὴν Ἡλίαν τὸ Θεοδίτην, πρὶν
ἔλθειν τὸ ἡμέραν Κυρίου τὸ με-
γάλην καὶ ἐπιφανῆ,

ὁ ὅς ἀποκαταστήσει καρδίαν
πατρός πρὸς υἱόν, καὶ καρδίαν
ἀνθρώπου πρὸς τὸ πλησίον αὐ-
τοῦ, μὴ ἔλθω καὶ πατάξω τὴν

γῆν ἄρδην.

4 Μνησθήτε νόμου Μωυσῆ
τοῦ δούλου μου, καθότι ἐνεταλά-
μην αὐτῷ ἐν Χωρὲ πρὸς πάντα
τὸ Ἰσραὴλ, προσάγματα καὶ
δικαιώματα.

